ANLAMAK İÇİN

TÜRKÇE KUR'AN

(MEAL)

Hazırlayan:
Mustafa Cemil KILIÇ

Mustafa Cemil KILIÇ

1975 İstanbul doğumludur. Türkmenlerin Eymir boyundandır. Öğrenimini, Sinop Gerze Kahramaneli Köyü İlkokulu, İstanbul Büyük Fuat Paşa İlkokulu, Küçükköy İmam Hatip Lisesi, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve Marmara Üniversitesi Orta Doğu ve İslam ülkeleri Enstitüsü Sosyoloji ve Sosyal Antropoloji Ana Bilim Dalında tamamladı.

1999 yılında Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliğine atandı. Halen öğretmenlik görevi devam etmektedir. Yazdığı kitaplar ve sendikal faaliyetleri nedeniyle soruşturma geçirdi. Sürgün edildi. 2006yılında Eğitim İş Sendikasına katıldı. O yıldan beri İstanbul'da sendika yöneticiliğini sürdürmektedir.

İletişim:
Mustafa cemil KILIÇ
m. cemilkilic@gmail. com

"... Kurlan, inançlı olanların inancını artırıp onları sevindirirken kalbinde hastalık bulunanların ise inkarını çoğaltmaktadır[9]*

Uyarı Bölümü 124 - 125. Ayetler.

Türkçe konuşan bütün Müslümanların birlik ve bütünlüğüne...

2 Kasım 2010 tarihinde Hakka yürüyen değerli hocam; araştırmacı yazar Cemal Şener in kutlu anısına saygıyla...

İÇİNDEKİLER

İniş Şırasına Göre Kur'an Bölümleri

Kur an-ı Kerim'i bölümlerin iniş sırasına göre okumak isteyenler bu sıralamadan yararlanabilirler. Bu şekilde okumanın Kur arfı daha iyi anlamaya yardımcı olacağı kanısını biz de taşımaktayız. Ancak buna karşın çalışmamızı îslam dünyasının büyük bölümündeki resmi dizilişe göre oluşturduk. Zira kullanışlılık bakımından alışılagelmiş düzeni tercih etmemiz bir kaçınılmazlıktı.

Kan Pıhtısı Bölümü (Alak Suresi)
Kalem Bölümü (Kalem Suresi)
Örtünüp Bürünen Bölümü (Müzzemmil Suresi)
Bürünüp Sarınan Bölümü (Müddessir Suresi)
Açan Bölümü (Fatiha Suresi)
Kurusun Bölümü (Tebbet Suresi)
Dürülme Bölümü (Tekvir Suresi)
En Yüce Bölümü (A'lâ Suresi)
Gece Bölümü (Leyi Suresi)
Tan Yeri Bölümü (Fecr Suresi)
Kuşluk Vakti Bölümü (Duhâ Suresi)
Açıp Genişletme Bölümü (İnşirah Suresi)
Yüzyıl Bölümü (Asr Suresi)
Koşan Atlar Bölümü (Âdiyât Suresi)
Kevser Bölümü (Kevser Suresi)
Çokluk Yarışı Bölümü (Tekâsür Suresi)
İyilik Etme Bölümü (Mâ'ûn Suresi)
İnkarcılar Bölümü (Kâfirûn Suresi)
Fil Bölümü (Fil Suresi)
Sabah Bölümü (Felâk Suresi)
İnsanlar Bölümü (Nas Suresi)
İçtenlik Bölümü (Ihlas Suresi)
Yıldız Bölümü (Necm Suresi)
Yüzünü Ekşitti Bölümü (Abese Suresi)

Açıklanmış Bölümü (Fussilet Suresi)
Danışma Bölümü (Şura Suresi)
Mücevher Bölümü (Zuhruf Suresi)
Duman Bölümü (Duhan Bölümü)
Diz Üstü Çökenler Bölümü (Casiye Suresi)
Kum Tepeleri Bölümü (Ahkaf Suresi)
Rüzgarlar Bölümü (Zariyat Suresi)
Korkunç Felaket Bölümü (Gaşiye Suresi)
Mağara Bölümü (Kehf Suresi)
Bal Arısı Bölümü (Nahl Suresi)
Nuh Bölümü (Nuh Suresi)
İbrahim Bölümü (İbrahim Suresi)
Elçiler Bölümü (Enbiya Suresi)
İnananlar Bölümü (Mü'minun Suresi)
Secde Bölümü (Secde Suresi)
Tur Dağı Bölümü (Tur Suresi)
Egemenlik Bölümü (Mülk Suresi)
Gerçekleşecek Olan Şey Bölümü (Hakka Suresi)
Yükselme Dereceleri Bölümü (Mearic Suresi)
Haber Bölümü (Nebe Suresi)
Söküp Çıkaranlar Bölümü (Naziat Suresi)
Yarılma Bölümü (İnfitar Suresi)
Parçalanma Bölümü (İnşikak Suresi)
Romalılar Bölümü (Rum Suresi)
Örümcek Bölümü (Ankebut Suresi)
Kandıranlar Bölümü (Mutafrifin Suresi)
Dişi Sığır Bölümü (Bakara Suresi)
Ganimetler Bölümü (Enfal Suresi)
İmran Ailesi Bölümü (Âl - i İmran Suresi)
Savaşçı Birlikler Bölümü (Ahzab Suresi)
Sınava Çekilen Kadın Bölümü (Mümtehine Suresi)
Kadınlar Bölümü (Nisa Suresi)
Deprem Bölümü (Zilzal Suresi)
Demir Bölümü (Hadid Suresi)
Muhammed Bölümü (Muhammed Suresi)
Gök Gürültüsü Bölümü (Rad Suresi)

Bağışlayıcı Tanrı Bölümü (Rahman Suresi)
İnsan Bölümü (İnsan Suresi)
Boşama Bölümü (Talak Suresi)
Apaçık Kanıt Bölümü (Beyyine Suresi)
Sürgün Bölümü (Haşr Suresi)
Işık Bölümü (Nur Suresi)
Kutsal Ziyaret Bölümü (Hac Suresi)
İki Yüzlüler Bölümü (Munafikun Suresi)
Mücadele Bölümü (Mücadele Suresi)
Odalar Bölümü (Hucurat Suresi)
Yasaklama Bölümü (Tahrim Suresi)
Aldanma Bölümü (Tegabün Suresi)
Dizi Bölümü (Saf Suresi)
Cuma Bölümü (Cuma Suresi)
Zafer Bölümü (Fetih Suresi)
Sofra Bölümü (Maide Suresi)
Uyan Bölümü (Berae Suresi)
Yardım Bölümü (Nasr Suresi)

Medine'de İnen Kıır'an Bölümleri

Kurarım bazı bölümleri Mekkede bazıları ise Medinede inmiştir. Kur anm doğru anlaşılmasınının en önemli ölçütlerinden biri de bölümlerin nerede indiklerinin bilinmesidir. Zira Kuran bölümleri Hz. Muhammedm içinde yaşadığı toplumsal koşullarla bağlantılı anlamlar içermektedir. Bu nedenle aşağıdaki listede Medinede inen Kur an bölümlerinin adları verilmiştir.

Sabah Bölümü (Felâk Suresi)
İnsanlar Bölümü (Nas Suresi)
Dişi Sığır Bölümü (Bakara Suresi)
Ganimetler Bölümü (Enfal Suresi)
tmran Ailesi Bölümü (Âl - i İmran Suresi)
Savaşçı Birlikler Bölümü (Ahzab Suresi)
Smava Çekilen Kadın Bölümü (Mümtehine Suresi)
Kadınlar Bölümü (Nisa Suresi)
Deprem Bölümü (Zilzal Suresi)
Demir Bölümü (Hadid Suresi)
Muhammed Bölümü (Muhammed Suresi)
İnsan Bölümü (İnsan Suresi)
Boşama Bölümü (Talak Suresi)
Apaçık Kanıt Bölümü (Beyyine Suresi)
Sürgün Bölümü (Haşr Suresi)
Işık Bölümü (Nur Suresi)
Kutsal Ziyaret Bölümü (Hac Suresi)
İki Yüzlüler Bölümü (Munafıkun Suresi)
Mücadele Bölümü (Mücadele Suresi)
Odalar Bölümü (Hucurat Suresi)
Yasaklama Bölümü (Tahrim Suresi)
Aldanma Bölümü (Tegabün Suresi)
Dizi Bölümü (Saf Suresi)
Cuma Bölümü (Cuma Suresi)
Zafer Bölümü (Fetih Suresi)
Sofra Bölümü (Maide Suresi)
Uyarı Bölümü (Berae Suresi)
Yardım Bölümü (Nasr Suresi)

0

SUNUŞ

Anlamak tçin TÜRKÇE Kur'an'a İlişkin...

Kuran, İslam dininin temel kaynağıdır. Miladi 610 yılından 632 yılına değin Hz. Muhammed'in Tanrı elçiliği görevi sırasında kendisine bildirildiğine inanılan göksel sözlerin toplamıdır. Özgün dili Arapçadır. Günümüz Arapçasından kimi farklılar içeren 7. yüzyıla ait ve Kureyş kabilesi ağzıyla yazıya geçirilmiş bir kitaptır. Yazınsal anlamda Arap dilinin başyapıtlarından biri kabul edilmektedir. Aynı zamanda Arap tarihi ve Arap kültürü açısından da son derece önemli bilgiler içermektedir.

Kur an m Arap kültürüyle ne denli iç içe olduğunu sadece diliyle değil içerdiği konular ve verdiği örneklemeler itibariyle de çok net bir biçimde anlamak mümkündür. Araplara özgü kimi gelenekleri yeniden düzenleyen, bir bölümünü kaldıran, yerine yeni kurallar koyan ve 7. yüzyıl Mekke ve Medine toplumunun gündelik yaşamıyla ilgili kimi olayları da içeren Kur anın Arap kimliğini yadsımak ya da önemsememek mümkün değildir. Kur anı doğru anlayabilmek için bu özelliğinin asla gözden uzak tutulmaması gerektiğini ısrarla belirtmek isterim. Zira Kur anı baştan sona evrensel ve çağlar üstü hükümler içeren bir kitap olarak görme ve kabul etme tavrı, onu doğru anlayabilmenin ve ondan gereğince yararlanabilmenin önündeki en önemli engellerden birini oluşturmaktadır.

Bu engelin her bakımdan aşılması için bilinmesi gereken çok önemli birkaç noktaya değinmek yerinde olacaktır. Şöyle ki; Kur an; esas olarak yerel, tarihsel ve simgesel olmak üzere üç alanda ayetler içeren bir kitaptır. Bu üç alanın dışında Kur anda evrensel ve zaman üstü kurallar, bilgiler ve işaretler de vardır. İşte o, bu yönü itibariyle kavrandığında Kur anı doğru anlamaya yönelik en ciddi adım atılmış olacaktır.

Kuranın yerel ayetlerinin bulunduğu gerçeği Danışma Bölümü / Şura Suresi 7. ayet, Hayvanlar Bölümü / Enam Suresi 92. ayet ve Açıklanmış Bölümü / Fussilet Suresi 44. ayette net bir biçimde ortaya konmaktadır. İlgili ayetlerde Kur anın Mekke ve çevresinde bulunanları uyarmak için gönderilen bir kitap olduğu ve bu nedenle de dilinin Arapça olduğu belirtilerek yerellik özelliği dile getirilmektedir. Bu gerçeğe ilişkin başkaca ayetlerde de çeşitli bilgiler yer almaktadır.

Kur an'da tarihsel ayetlerin varlığı konusunu da yine Kur'an ayetlerinden öğrenmekteyiz. Bu noktada, silinmiş / hükmü kaldırılmış / neshedilmiş ayetler konusuna başvurmalıyız. Dişi Sığır Bölümü / Bakara Suresi 106. ayette bu hususa şöyle değinilmektedir:

"Biz bir ayeti siler veya onu unutturursak yerine daha iyisini ya da benzerini getiririz. Bilmez misin ki, Allah'ın gücü her şeye yetmektedir. "

Aynı konuya benzer içerikte olmak üzere Bal Arısı Bölümü / Nahl Suresi 101. ayette de işaret edilmektedir:

"Biz bir ayeti değiştirip yerine başka bir ayet getirdiğimiz zaman Allah ne indirdiğini pek iyi bilmekte iken inkarcılar elçiye; "Sen, ancak bir iftiracısın? dediler. Hayır öyle değil; onların çoğu bilmezler!'

Kur anın oluştuğu yaklaşık 23 yıllık bir zaman dilimi içerisinde kimi ayetlerinin silindiği yani kaldırıldığı ya da hükmünün geçersiz ilan edildiği düşünüldüğünde aradan geçen 14 yüzyıllık dönemde hiçbir ayetin hükmünü yitirmemiş olduğu savunulabilir mi? Zaman, toplumsal koşullar, bilimsel gelişmeler ve başka nedenlerle hükmünü yitiren ayetlerin varlığını en azından kuramsal olarak kabul etmek gerekmektedir.

Bu konuda yalnızca bir örneğe yer vererek konuyu kapatmak isterim. Kur anda hukuksal bir kural olarak yer alan kısas ayetlerinin hükümlerinin günümüzde de uygulanabilir olduğunu söylemek mümkün müdür? Eğer bu mümkün görülüyorsa gerçekten son derece büyük bir sorunla karşı karşıyayız demektir. Zira bu sorun Kur an ı doğru anlayamamanın doğurduğu yakıcı bir sorun olarak îslam toplumlarının ayağında deyim yerindeyse bir bukağı olarak durmaktadır.

Gelelim Kurandaki simgesel anlamlı ayetlerin varlığı gerçeğine...

Bu durum Kur anda *müteşabih* olarak nitelenen ayetlerle ilgilidir. Kur an kendini, *muhkem* ve *müteşabih* ayetleri olan bir kitap olarak nitelemektedir. Muhkem; anlamı sağlam ve açık demektir ki, bundan yoruma gerek duyulmayacak denli açık anlamlı ayetler anlaşılmaktadır. Müteşabih sözcüğü ise, benzetme yoluna başvurulan ayetleri işaret etmektedir. Simgesel anlamlı ayetler de bu türden ayetlerdir. Bir diğer ifadeyle bu ayetler anlamı kapalı ayetlerdir.

îmran Ailesi Bölümü / Âl-i îmran Suresi 7. ayette bu hususa şöyle değinilmektedir:

"...Onun ayetlerinin bir bölümü açık anlamlıdır ve onlar kitabın temelini oluşturur Öbür ayetlerse kapalı anlamlıdır. Şu bir gerçek ki, kalplerinde hastalık bulunanlar insanları şaşırtmak ve farklı anlamlar vermek için kapalı anlamlı ayetlerin ardına düşerler. Oysa onların gerçek anlamını yalnızca Allah bilir..

İslam'ın mistik yorumlarında ayetlerin bir de batini ve zahiri anlamlarının bulunduğu savunulur. Sufiler, bu konuda muhkem ve müteşabih ayetlerin varlığını kendi savunmalarını temellendirmekte örnek olarak kullanmaktadırlar. Bununla birlikte Kur ana yönelik sufi yaklaşımı haklı kılan pek çok başka ayetin varlığı da yadsınamaz. Örnek olması açısından bu konuda bir ayete başvurmanın yerinde olacağı kanısındayım. Topluluklar Bölümü / Zümer Suresi 23. ayette şöyle denilmektedir:

"Allah, sözün en güzelini, birbirine benzeterek iç içe anlamları olan bir kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan tüyleri ürperir..!"

Kur an m İslam toplumları ve insanlık için önemini koruyan ve daima koruyacak olan yönü evrensel ve zaman üstü anlamlar içeren ayetlerin varlığıdır. Bu ayetler daha çok inançsal ve ahlaki konulara ilişkin ayetlerdir. Bu nedenle Kur an, bir hukuk ve bilim kitabı gibi değil bir inançsal ve ahlaki öğreti kitabı olarak görülmelidir. Böyle görüldüğünde dinin amacına uygun bir yol izlenmiş olacaktır.

İslam dini diğer tüm dinler gibi insanların mutluluğunu hedefleyen bir dindir. Kur an da inananların yaşamında İslam'ın temel kaynağı olarak mutluluk sunan, doğru yola ulaştıran, aydınlatan ve ilerleten bir kılavuz hüviyetiyle yer almalıdır. Kuşku yok ki bu da ancak doğru anlama, doğru yorumlama ve doğru uygulama ile mümkündür.

İşte bu amaca hizmet etmesi için gerçekleştirdiğimiz, *"Anlamak İçin Türkçe Kuran "* adlı çalışmamız, pek çok bakımdan özgünlükler içermektedir. Ama en büyük özgünlüğü dilidir. Türk dilinin olanakları el verdiğince akıcı ve duru bir Türkçe ile yaptığımız çalışmamız; anlamanın, daha doğrusu doğru anlamanın yolunu diğer çevirilere göre daha fazla açmaktadır. Çünkü diğer çevirilerde pek çok Arapça

kelime, kavram ve terim Türkçede karşılığı yok savıyla olduğu gibi aktarılmıştır. Oysa Türk dili ve Türk düşüncesi Kur andaki terminolojiyi rahatlıkla karşılayabilecek zenginliğe ve derinliğe sahiptir. Burada bir kusur varsa bu kusur, Türk dilinde değil çevirendedir.

Var olan terminoloji egemen dinsel anlayışın ve mezhepsel algının kalıplarına hapsedilmiş ve başka türlü düşünebilme olanaklarını reddeden bir temele dayanmıştır. Bu yapının dışında da başka bir îslam anlayışının var olduğunu düşünerek, yeni, kuşatıcı, çağdaş ve yetkin bir din dili oluşturulmalıdır. Bizim çalışmamız bu hedefe giden yolda önemli bir başlangıç ve dikkat çekici bir aşama olarak değerlendirilmelidir. Benzer çizgide yeni çevirilerin de yapılacağını ummak isteriz.

Türkçe konuşan Müslümanlar için Türkçe Kuran, yaşamsal önemde gereklidir. Bu önemi ve gerekliliği en iyi anlatan ayet Açıklanmış Bölümü / Fussilet Suresi 44. ayettir.

"Eğer biz Kuranı yabancı bir dilde indirseydik, 'Onun ayetlerinin bize açıklanması gerekmiyor mu? Arapa yabancı dilde bir kitap hiç olur mu?' derlerdi. Sen de de ki; İnanlar için o bir yol gösterici ve bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kuran onlara kapalıdır. Sanki onlara uzak bir yerden bağırılıyor da duymuyorlar

îşte bu ayette yer alan Arap sözcüğü yerine Türk sözcüğünü koyarsak, Türkçe Kur anın neden bu denli önemli olduğunu anlarız. Kur an, kendi ifadesiyle; anlaşılmak, uygulanmak, ibret alınmak ve böylece doğru yola ulaştırmak için indirilmiş bir kitaptır. O halde bunun yolu, her inananın onu kendi dilinde yetkin bir çeviri ile okumasından geçmektedir.

Şimdiye değin yapılmış çeviriler hem dil bakımından hem de dinsel anlayış bakımından bizim çevirimizden kesin bir farklılık içermektedir. Dil bakımından var olan farklılığa yukarıda değinmiştik. Dinsel anlayış bakımından ise var olan farklılık şudur:

Önceki çeviriler egemen dinsel düşünce doğrultusunda yapılmış ve mezhepsel algıyla kuşatılmıştır. Biz ise mezhepsel takıntılardan uzak olarak tümüyle doğru anlama amacına yönelik bir çalışma gerçekleştirmeye çalıştık.

Umarız çalışmamız hedefine ulaşır. Zira anlamak, dinsel yaşam konusunda belirlenecek tutum ve davranışın da yaşamsal zeminini oluşturmaktadır.

Bu arada, sözümüzün sonunda, bizi 1 yılı hazırlık 7 yılı da yazım aşaması olmak üzere toplamda 8 yıl süren bu çalışmayı yapmaya yönlendiren ve 2 Kasım 2010 tarihinde Hakk'a yürüyen değerli araştırmacı yazar Cemal Şener'i bir kez daha saygıyla anıyorum. Çalışma boyunca ilgilerini ve desteklerini eksik etmeyen tüm dostlara da teşekkür ediyorum.

Mustafa Cemil KILIÇ
Eylül 2012-İstanbul

AÇAN BÖLÜMÜ
(FATİHA SURESİ)

1. Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

2. Evrenlerin rabbi olan Tanrıya övgüler olsun!

3. O, Esirgeyendir, Bağışlayandır.

4. Yargı gününün hakanıdır!

5. Yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım dileriz...

6. Bizi dosdoğru yola ilet!

7. O yol, kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoludur.

Öfkeye uğramışların ve sapıtmışların yolu değil!

DİŞİ SIĞIR BÖLÜMÜ
(BAKARA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. îşte; içinde kuşku bulunmayan bu kitap; Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir yol göstericidir.

3. Onlar ki, gizli olana inanır, içtenlikle yakarır ve kendilerine yaşamlık olarak verdiklerimizden yardımda bulunurlar.

4. Ve onlar ki, sana ve senden önce indirilenlere inanırlar. Hiç kuşku duymaksızın ahirete de inanırlar.

5. îşte onlar; rablerinden gelen bir doğru yol üzerindedirler. Ve onlar kurtulmuş olanlardır.

6. Bir de inkar edenler vardır ki, onları uyarsan da uyarmasan da birdir. Çünkü inanmazlar.

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını damgalamıştır. Gözlerinde ise perde vardır. îşte bu yüzden onları büyük bir azap beklemektedir.

8. Kimi insanlar da vardır ki, inanmadıkları halde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık," derler.

9. Böylece Allah'ı ve inananları aldatmaya çalışırlar. Oysa aldanan onlardır. Ne var ki, farkında değildirler.

10. Onların kalplerinde hastalık vardır. Allah da o hastalığı artırmıştır. Kuşkusuz, yalan söylemelerinden ötürü onları acı bir azap beklemektedir.

11. Onlara, "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın," dendiğinde, "Biz yalnızca düzelticileriz," derler.

12. Biliniz ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Ama farkında değildirler.

13. Onlara, "İnsanların inandığı gibi siz de inanın," dendiğinde, "Biz hiç o beyinsizlerin inandığı gibi inanır mıyız?" derler. Biliniz ki, asıl beyinsiz olanlar kendileridir; fakat bilmezler.

14. Bunlar, inananlarla karşılaştıklarında, "İnandık," derler. Ama şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise, "Biz sizinleyiz. Kuşkusuz biz onlarla yalnızca alay ediyoruz," derler.

15. Allah da onlarla alay ediyor. Üstelik onların taşkınlıklarına bir süre tanıyor da bocalayıp duruyorlar.

16. İşte bunlar öyle kimselerdir ki, doğruluğa karşılık sapkınlığı satın almışlardır da ticaretleri onlara hiçbir kazanç sağlamamıştır. Ve onlar doğru yolu da bulamamışlardır.

17. Onların durumu ateş yakan bir kimsenin durumuna benzer. Ateş, etrafındakiler! aydınlattığında, Allah, onun ışığını söndürüverir de onlar karanlıklar içinde kalıp göremez olurlar.

18. Sağır, dilsiz ve kördürler. Bu yüzden onlar yanlıştan hak yoluna dönmezler.

19. Veya onlar gökten yağan bir yağmura tutulmuş gibidirler ki, içinde karanlıklar, gök gürlemesi ve şimşek vardır. Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Oysa Allah, kafirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Çakan şimşek sanki gözlerini çıkaracakmış gibi çakar. Önlerini aydınlattığında birazcık yürürler. Karanlık üzerlerine çökünce de oldukları yerde kalakalırlar. Allah dileseydi elbetteki işitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Çünkü Allah'ın gücü her şeye yeter.

21. Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan rabbinize kulluk edin ki, korunasınız.

22. O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü de bir tavan yaptı. Gökten bir su indirip onunla size yaşamlık olsun diye türlü ürünler çıkardı. Öyleyse bile bile Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Kulumuza indirdiğimizden kuşku duymakta iseniz, haydi siz de onun benzeri bir parça metin getirin. Ve gerçekten doğru sözlüyseniz Allah dışında bütün tanıklarınızı da yardıma çağırın.

24. Kesinlikle yapamazsınız ve hiçbir zaman yapamayacaksınız. Öyleyse korkun o ateşten ki, onun yakıtı insanlar ve taşlardır. O, inkarcılar için hazırlanmış bir ateştir.

25. İnanıp yararlı işler yapanlara müjdeler olsun ki, onlar için yüzeyinden ırmaklar akan cennetler vardır. Oradaki yemişlerden yaşamlık olarak her yedirilişinde onlar derler ki, "İşte bu, daha önce bize yaşamlık olarak verilen şeydir." Çünkü o yaşamlık, onlara benzer biçimde verilmiştir. Ve onlar için orada tertemiz eşler vardır. Onlar ki, orada süresiz kalıcıdırlar.

26. Şu bir gerçek ki, Allah, sivrisineği hatta onun da ötesinde bir varlığı örnek göstermekten çekinmez. Böyle bir durumda inananlar bilirler ki o, rablerinden gelen bir gerçektir. İnkarcılar ise; "Allah, böyle bir örnek vermekle neyi amaçlamıştır?" derler. Allah onunla birçoğunu saptırır. Birçoğunu da doğru yola iletir. Aslında Allah bozgunculardan başkasını saptırmaz.

27. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah'a kesin söz verdikleri halde sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın güçlendirilmesini buyurduğu akrabalık ilişkisini keserler ve yer yüzünde bozgunculuk çıkarırlar. İşte, yıkıma uğrayanlar bunlardır.

28. Siz nasıl olur da Allah'ı inkar edersiniz? Siz ki, ölülerdiniz, o sizi diriltti. Sizi yine öldürecek ve yine diriltecektir. Sonunda yine ona döndürüleceksiniz.

29. O öyle bir Allah'tır ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra göğe yönelip onu yedi kat olarak düzenledi. Çünkü o, her şeyi gereğince bilendir.

30. Hani rabbin meleklere; "Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim," diye söylemişti de onlar; " Yoksa sen orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz seni övgüyle ululayıp kutsuyoruz," demişlerdi. Allah da onlara; "Kuşkusuz ben sizin bilmediklerinizi bilirim," demişti.

31. Nitekim o, Adem'e adların tümünü öğretti. Sonra onları meleklere sunup, "Haydi doğru sözlü iseniz bana şunların adlarını bildirin," diye buyurdu.

32. Onlar dediler ki, "Şanın yücedir senin! Bize öğretmiş olduklarının dışında bizim başka bir bilgimiz yoktur. Kuşkusuz bilen de erdemli bilginin kaynağı olan da sensin."

33. 0 da buyurdu ki; "Ey Adem, bunlara onların adlarını bildir."" Adem onların adlarını bildirince de şöyle dedi; "Dememiş miydim ben size!? Kuşkusuz ben göklerin ve yerin gizemlerini en iyi bilenim. Üstelik ben sizin gizlediklerinizi de açığa çıkardıklarınızı da bilmekteyim."

34. Hani biz meleklere; "Ademe secde edin," demiştik de onlar hemen secde etmişlerdi. Fakat İblis direnip böbürlenmiş ve inkarcılardan olmuştu.

35. Ve biz demiştik ki; "Ey Adem, eşinle birlikte Cennete yerleş ve orada ikiniz de dilediklerinizden bol bol yiyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zulmedenlerden olursunuz."

36. Ne var ki Şeytan, ayaklarını kaydırdı da onları içinde bulundukları yerden çıkardı. Biz de şöyle buyurduk; "Kiminiz kiminize düşman olarak aşağıya inin. Sizin yeryüzünde kalmanız ve geçici bir süre oradan yararlanmanız gerekmektedir."

37. Bunun üzerine Adem, rabbinden bir takım sözcükler öğrenip belledi de onlarla rabbine yöneldi. O da onun tövbesini kabul etti. Kuşku yok ki Allah, tövbeleri kabul eden ve esirgeyici olandır.

38. Biz onlara dedik ki; "Hepiniz oradan aşağıya inin. Ne zaman ki benden size bir doğru yol ulaşır da kim o doğru yoluma uyacak olursa artık onlara bir korku yoktur. Ve onlar üzülmeyeceklerdir."

39. Ayetlerimizi inkar edip yalanlayanlara gelince, işte onlar ateşin dostudurlar. Onlar ki, orada süresiz kalıcıdırlar.

40. Ey İsrail oğulları, size sunduğum nimetlerimi anımsayın ve bana verdiğiniz sözü tutun ki ben de size verdiğim sözü tutayım. Ve yalnız benden korkun.

41. Sizler, inanın o indirdiğime ki, ben onu yanınızda bulunanı doğrulayıcı olarak indirdim. Sakın ha onu inkar edenlerin ilki siz olmayın. Ve yine sakın ha, ayetlerimi az bir karşılıkla satmayın. Ve yalnız benden sakının.

42.Yanlışı doğru kılığına sokup da bile bile doğruyu gizlemeyin.

43. İçtenlikle yalvararak dua edin, yoksulun hakkı olanı verin ve beni ululamak için öne doğru eğilenlerle birlikte siz de eğilin.

44. Siz, insanlara iyiliği buyuruyor da kendinizi unutuyor musunuz? Üstelik siz kitabı da okuyup duruyorsunuz. Buna karşın hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

45. Haydi sabır ve içten bir yakarış ile Allah'tan yardım dileyin. Şu bir gerçek ki bu, yalnızca yüreği ürperenlerden başkasına ağır gelir.

46. Kuşkusuz onlar, rablerine kavuşacaklarını ve ona döneceklerini çok iyi bilirler.

47. Ey İsrail oğulları, size verdiğim nimetimi ve sizi evrenlere üstün kıldığımı anımsayın.

48. Ve sakının o günden ki, o gün hiç kimse bir başkası adına bir şey ödeyemez, hiç kimseden bir başkası için her hangi bir kayırma kabul edilmez, hiç kimseden bir kurtulmalık alınmaz ve hiç kimseye de yardım edilmez.

49. Anımsayın ki, sizi, size dayanılmaz acılar yaşatan, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan o Firavungillerden kurtarmıştık. İşte bunda sizin için rabbinizden gelen bir büyük sınav vardı.

50. Hani sizin için denizi ikiye yarıp böylece sizi kurtarmış ve Firavunun adamlarını gözlerinizin önünde boğmuştuk.

51. Ve Musa ile kırk gece için sözleşmiştik de sonra siz onun ardından buzağıya tapınmış ve böylece zalimlerden olmuştunuz.

52. Sonra biz, belki şükredersiniz diye sizi bağışlamıştık.

53. Ardından, doğru yolu bulaşınız diye Musa'ya kitabı ve doğru ile yanlışı ayırt eden iletiyi vermiştik.

54. Hani Musa toplumuna; "Ey halkım, gerçekten siz, buzağıya tapınmakla kendinize kötülük ettiniz. Haydi yaratıcınıza tövbe edin de bencilliğinizi öldürün. Bu, sizin için yaratıcınız katında daha iyidir," demişti. Bunun üzerine Tanrı onların tövbesini kabul etmişti. Çünkü o tövbeleri çokça kabul eden ve bağışlaması sonsuz olandır.

55. Ve siz demiştiniz ki; "Ey Musa, biz Tanrıyı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine bakıp durur haldeyken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra, belki şükredersiniz diye, ölümünüzün ardından sizi yeniden diriltmiştik.

57. Ve bulutu üstünüze gölgelik yapmış, size kudret helvası ve bıldırcın indirmiştik. "Yaşamlık olarak size verdiklerimizin en temiz olanlarından yiyin," demiştik. Elbette ki, onlar bize değil kendilerine yazık etmişlerdi.

58. Ve biz şöyle demiştik; "Şu kente girin ve orada dilediğinizden bol bol yiyin. Kapısından girerken eğilin ve 'bağışla bizi' deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. Biz, iyilik edenlerin ödüllerini elbette ki artıracağız."

59. Ne var ki zalimler, kendilerine söylenen sözü başkasıyla değiştirdiler. Biz de yaptıkları bozgunculuktan dolayı onlara gökten bir pislik indirmiştik.

60. Hani bir zamanlar Musa, toplumu için su aramıştı. Biz de ona; "Değneğini taşa vur," demiştik de o taştan on iki pınar fışkırmıştı. Böylece her kabile içeceği pınarı bilmişti. Tanrının verdiği yaşamlıktan yiyin ve için. Ama yer yüzünde bozgunculuk yapıp karışıklık çıkarmayın.

61. Ve siz de demiştiniz ki; "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlananlayız. Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." O da size; "îyi olanı, değersiz olanla mı değiştirmek istiyorsunuz? Öyleyse Mısıra inin. Çünkü orada sizin istediğiniz vardır," demişti. Ve böylece aşağılık ve yoksulluk onları bürümüştü. Bu nedenle onlar, Allah'ın öfkesine uğramışlardı. İşte bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinin ve Tanrı elçilerini de haksız yere öldürmelerinin sonucudur. Yine bu, Allah'a başkaldırmaları ve aşırılığa sapmaları nedeniyledir.

62. Kuşkusuz ki, inananlardan, Yahudilerden, Hıristiyanlardan ve Sabiîlerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp yararlı iş işleyenlerin, rableri katında kendilerine özgü ödülleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

63. Hani sizden sağlam bir söz alıp Tur Dağını üstünüze dikmiştik de şöyle demiştik; "Size verdiğimizi sıkıca tutun ve içindekileri anımsayın ki sakınabilesiniz."

64. Oysa siz, ardından, yüz çevirip döndünüz. Eğer Allah'ın sunumu ve bağışı olmasaydı siz kesinlikle ziyana uğrayanlardan olacaktınız.

65. Andolsun ki, içinizden cumartesi yasağını çiğneyenleri biliyorsunuz. Biz onlara; "Aşağılık maymunlar olun," demiştik.

66. Biz bunu, hem onu görenlere hem de sonradan gelenlere ibret, Allah'tan sakınanlara ise bir öğüt kıldık.

67. Hani Musa toplumuna; "Allah size dişi bir sığır kesmenizi buyuruyor," demişti. Onlar da;" Sen bizimle alay mı ediyorsun?" demişlerdi. Bunun üzerine Musa; "Bilgisizlerden biri olmaktan Allah'a sığınırım," demişti.

68. Onlar da şöyle demişlerdi; "Bizim için rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın." Musa ise; "Rabbim diyor ki; o ne yaşlıdır ne de körpedir. İkisi arası dişi bir sığırdır. Haydi size emredilen şeyi yapın," demişti.

69. Ardından onlar şöyle demişlerdi; "Rabbine dua et de bize onun rengini söylesin." Musa da şöyle demişti; "Rabbim diyor ki, o bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir."

70. Onlar yine şöyle söylemişlerdi; "Rabbine dua et de bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü inekler birbirine benziyor. Ama Allah dilerse elbette ki buluruz."

71. Musa ise şöyle yanıt vermişti; "Rabbim diyor ki, o toprağı sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz ve hiç alacası olmayan bir inektir." Onlar da; "İşte şimdi doğrusunu bildirdin," demişlerdi. Sonunda o ineği kestiler ama az kalsın yapmayacaklardı.

72. Hani siz birini öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız. Oysa Allah gerçeği açığa çıkaracaktı.

73. Bu nedenle biz; "Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun," demiştik. İşte Allah ölüleri böyle diriltir. O size, belki aklınızı işletebilirsiniz diye ayetlerini böylece gösterip duruyor.

74. Sonra kalpleriniz yine kaskatı kesildi. Taş gibi oldu. Hatta daha da katı oldu. Çünkü taş vardır ki, içinden ırmaklar çıkar. Taş

vardır ki, yarılır da ondan sular fışkırır. Taş da vardır ki, Allah korkusuyla yerinden kopup düşer. Kuşku yok ki, Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

75. Şimdi siz bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir bölümü Allah'ın sözünü işitir ve iyice anladıktan sonra onu bile bile saptırırdı.

76. Onlar, inananlarla karşılaştıklarında; "İnandık," derlerdi. Kendi başlarına kaldıkları zaman ise; "Tanrının Tevrat'ta size açtıklarını, rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlara anlatıyorsunuz? Bunları düşünemiyor musunuz?" diye konuşurlardı.

77. Onlar bilmezler mi ki, Allah onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilmektedir.

78. Onların bir bölümü de anasından doğduğu gibi kalanlardır. Onlar Kitabı bilmezler. Onların tüm bildikleri bir yığın kuruntudan ibarettir ve onlar yalnızca tahminde bulunurlar.

79. Yazıklar olsun o kimselere ki onlar, kendi elleriyle kitabı yazarlar da sonra onu az bir karşılıkla değişmek için, "İşte bu, Allah katındandır," derler. Ellerinin yazdıklarından dolayı yazıklar olsun onlara! Kazandıklarından dolayı da yazıklar olsun onlara!

80. Onlar derler ki, "Sayılı günler dışında ateş bize dokunmayacaktır." De ki; "Siz Allah'tan bir söz mü aldınız? Kuşkusuz Allah, sözünden asla dönmez. Yoksa siz Allah'a dayanarak bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

81. Hayır, iş onların sandığı gibi değil. Kötülük yapıp tüm benlikleri suçla kaplananlar var ya, işte onlar cehennemliktirler. Ve onlar orada sürekli kalacaklardır.

82. İnanıp yararlı iş yapanlar da cennetliktirler. Onlar da orada sürekli kalacaklardır.

83. Hani bir zamanlar İsrail oğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, ana babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyi davranın, insanlara güzel söz söyleyin, içtenlikle yalvarıp dua edin ve yoksulun hakkını olanı verin," diye söz almıştık. Sonra pek azınız dışında yüz çevirerek sözünüzden döndünüz. Ve hala da bu konuda ısrar ediyorsunuz.

84. Hani sizden, "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın," diye de söz almıştık. Sonra her şeyi görerek siz bunu da kabul etmiştiniz.

85. Buna karşın sizler, birbirinizi öldüren, içinizden bir topluluğu yurdundan çıkaran, onlara karşı kötülük ve düşmanlık konusunda yardımlaşan ve onları yurtlarından çıkarmak size yasak kılındığı halde, tutsak olarak size geldiklerinde onlarla kurtulmalık alışverişinde bulunan kimselersiniz. Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Kuşkusuz sizden bunu yapanların cezası dünya yaşamında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Onlar diriliş gününde de azabın en şiddetlisine uğratılacaklardır. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. îşte onlar ahireti verip dünya yaşamını satın alanlardır. Bu nedenle onların azabı hafifletilmeyecek ve onlara yardım da edilmeyecektir.

87. Andolsun ki, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peş peşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu kutsal ruhla güçlendirdik. Oysa siz, ne zaman elçiler size, hoşunuza gitmeyen bir ileti getirse her seferinde büyüklük taslayarak bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?

88. Dediler ki; "Bizim kalplerimiz kapalıdır." Hayır öyle değil! İnkar etmeleri nedeniyle Allah onları lanetlemiştir. Bu yüzden onların pek azı inanır.

89. Yanlarında olanı doğrulamak üzere Tanrı katından bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip durdukları halde, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti, inkarcıların üzerine olacaktır.

90. Allah'ın, kullarından dilediğine bağışının sonucu olarak indirdiğini zalimce kıskanarak, Allah'ın gönderdiğini inkar etmeleri uğruna onlar, kişiliklerini ne kötü bir şeye sattılar. Bu yüzdendir ki, öfke üzerine öfkeye uğradılar. Çünkü, kafirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara; "Allah'ın indirdiğine inanın!" denildiğinde; "Biz, yalnızca bize indirilene inanırız," deyip ondan sonra geleni inkar ederler. Oysa ki o, yanlarındakini doğrulayıcı bir gerçektir. Söyle onlara; "Madem inanıyordunuz da daha önce niçin Allah'ın elçilerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun ki, Musa size apaçık belgelerle gelmişti. Ne var ki sonra siz buzağıya tapındınız. İşte bu yüzden siz zalimlerden oldunuz.

93. Hani, Tur Dağını tepenize dikerek sizden söz almıştık da; "Size verdiğimiz kitaba sımsıkı sarılın; ona kulak verin," demiştik. Onlar ise, "Dinledik ve karşı çıktık," demişlerdi. İnkarları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine sokulmuştu. Onlara de ki; "Eğer gerçekten inanan kimselerseniz, inancınızın size emrettiği şey ne kötüdür."

94. Söyle onlara ki; "Eğer Allah katında ahiret yurdu başka insanların değil de sizin içinse ve siz gerçekten doğru sözlü iseniz, o zaman hemen ölmeyi diksenize."

95. Kuşkusuz, ellerinin önden gönderdiği şeyler nedeniyle onlar ölümü hiçbir zaman istemeyeceklerdir. Çünkü Allah, zalimleri çok iyi bilmektedir.

96. Andolsun ki, sen onların, yaşamaya, bütün insanlardan; hatta Allah'a ortak koşanlardan bile daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Oysa uzun yaşamak onları azaptan kurtaracak değildir. Kuşkusuz, Allah onların bütün yaptıklarını görmektedir.

97. Söyle onlara ki; "Her kim Cebrail'e düşman kesilirse, bilsin ki o, Allah'ın izni ile onu, önceki kitapları doğrulayıcı, inananlar için doğru yola ulaştırıcı ve müjde olarak senin kalbine indirendir."

98. Her kim Allah'a, onun meleklerine, elçilerine, Cebrail ve Mikaü'e düşman kesilirse, kuşkusuz, Allah da o inkarcılara düşman kesilir.

99. Andolsun ki, biz sana apaçık ayetler indirdik. Kuşkusuz onları ancak sapkınlar inkar eder.

100. Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa içlerinden bir bölümü o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu inanmaz.

101. Ne zaman onlara Allah katından yanlarındakini doğrulayıcı bir elçi gelse, kitap verilenlerden bir topluluk, sanki Allah'ın kitabını hiç bilmiyorlarmış gibi onu kaldırıp arkalarına atmışlardır.

102. Onlar, Süleyman'ın hakanlığı hakkında şeytanların uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman inkarcılığa sapmadı. Fakat şeytanlar, insanlara, Babil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe verilen büyüyü öğretmek suretiyle küfre girdiler. Oysa ki, o iki melek; "Biz ancak sınav için gönderilmiş birer meleğiz. Sakın küfre girme!" demedikçe, büyüyü kimseye öğretmiyorlardı. İşte böylece onlardan koca ile karısını birbirinden ayırdıkları büyüyü öğreniyorlardı. Halbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o büyüyle hiç kimseye zarar veremezlerdi. Aslında onlar, kendilerine zarar veren ve yarar getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Elbette ki, onu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını da biliyorlardı. Ve onlar, karşılığında kendilerini sattıkları şeyin ne kötü bir şey olduğunu da keşke biliyor olsalardı.

103. Eğer onlar inanıp Allah'ın buyruklarına karşı çıkmaktan sakınmış olsalardı, Allah katında kazanacakları sevap kendileri için daha hayırlı olacaktı. Keşke bunu biliyor olsalardı.

104. Ey inananlar, "Bizi koyun gibi güt," demeyin, "Bize bak," deyin ve dinleyin. Çünkü inkarcılar için acıklı bir azap vardır.

105. Kendilerine kitap verilenlerden küfre girenler ve ortak koşanlar, rabbinizden size bir iyilik gelmesini istemezler. Ama Allah bağışını dilediğine özgü kılar. Çünkü Allah'ın sunumu çok büyüktür.

106. Biz bir ayeti siler veya onu unutturursak yerine daha iyisini ya da benzerini getiririz. Bilmez misin ki, Allah'ın gücü her şeye yetmektedir.

107. Sen bilmez misin ki, gerçekten yerin ve göklerin hakanlığı Allah'ındır. Sizin için ondan başka ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa, daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi, siz de elçinizi sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kuşkusuz, her kim inanmayı inkarla değişirse, o artık doğru yoldan sapmış olur.

109. Kendilerine kitap verilenlerden birçoğu, gerçek kendilerine belirdikten sonra bile, içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi inancınızdan ayırıp inkarcılığa döndürmek ister. Allah'tan onlar için buyruk gelene kadar siz onları hoşgörün ve onlara ilişmeyin. Kuşkusuz, Allah'ın gücü her şeye yetmektedir.

110. İçtenlikle yalvararak dua etmeyi sürdürün ve yoksulun hakkı olanı verin. Kendiniz için her ne iyilik işlerseniz, onu Allah'ın katında bulursunuz. Çünkü Allah, yaptıklarınızı tam anlamıyla görmektedir.

111. Bir de onlar; "Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası Cennete giremeyecek," derler. Oysa bu, yalnızca onların kuruntularıdır. Onlara de ki; "Eğer doğru sözlü iseniz hadi kanıtınızı getirin."

112. Hayır, işin aslı öyle değil. Her kim iyilik işleyip de kendini Allah'a verirse onun için rabbinin katında bir ödül vardır. Artık onlar için korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

113. Yahudiler dediler ki; "Hıristiyanların hiçbir temeli yoktur." Bunun üzerine Hıristiyanlar da; "Yahudilerin hiçbir temeli yoktur," dediler. Oysa onlar kitabı okumaktalar. Bilmeyenler de tıpkı onların söyledikleri gibi konuşmuşlardı. Kuşkusuz ki, Allah, diriliş günü, onların aralarında tartıştıkları şeyin hükmünü ortaya koyacaktır.

114. Allah'ın secdeliklerinde onun adının anılmasını yasaklayan ve onların yıkılması için çalışandan daha zalim kim vardır! Böyleleri o secdeliklere ancak korka korka gireceklerdir. Onlar için dünyada alçaklık, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da batı da yalnız Allah'ındır. O halde nereye dönerseniz dönün, Allah'ın yüzü oradadır. Kuşkusuz ki, Allah kuşatandır, bilendir.

116. Ve onlar dediler ki; "Allah bir çocuk edindi." O, kesinlikle bundan uzaktır. Tam tersine, göklerde ve yerde ne varsa hepsi onundur ve tümü ona gönülden boyun eğmiştir.

117. O, gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratandır. Ve o, bir şeyin olmasına karar verdiğinde ona yalnızca "ol!" der de o şey hemen oluverir.

118. Bilgisizler dediler ki; "Keşke Allah bizimle konuşsaydı ya da bize bir mucize gelseydi." Onlardan öncekiler de tıpkı böyle demişlerdi. Bunların kalpleri birbirine benziyor. Kuşkusuz ki biz inanacak bir toplum için ayetleri iyice açıkladık.

119. Şu bir gerçek ki, biz seni gerçek bir amaç ile müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen ki, cehennemliklerden sorumlu tutulacak değilsin.

120. Ve sen onların dinlerine uymadıkça ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar seni beğenmeyeceklerdir. Onlara de ki; "Bakın, yalnız bir doğru yol vardır, o da Allah'ın bildirdiği yoldur." Eğer sen sana bilgi eriştikten sonra yine de onların arzularına uyacak olursan, Allah'a karşı ne bir koruyucun bulunur, ne de bir yardımcın.

121. Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu gereğince okurlar. İşte bunlar, ona inananlardır. Onu inkar edenlere gelince, gerçek şu ki, onlar, ziyana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrail oğulları, size verdiğim nimetimi ve sizi evrenlere üstün kıldığımı anımsayın.

123. Ve sakının o günden ki, o gün, hiç kimse bir başkası için bir şey ödemez. Hiç kimseden kurtulmalık alınmaz. Hiç kimsenin bir başkasını kayırması kabul edilmez ve onlara yardım eden de bulunmaz.

124. Bir gün rabbi, İbrahim'i birtakım buyruklarla sınamıştı. İbrahim de onların hepsini yerine getirmişti. Ardından rabbi; "Ben seni insanlara önder yapacağım," diye buyurmuştu. İbrahim ise; "Soyumdan gelenleri de yap," demişti de sonra rabbi; "Benim verdiğim söz yalnızca zalimleri kapsamaz," diye yanıt vermişti.

125. Anımsayın ki biz o evi, insanlar için bir toplantı ve güven yeri kılmıştık. O halde siz de İbrahim'in yerinden bir dua yeri edinin. Biz ki, İbrahim'le İsmail'e; "Çevresinde dolananlar, kendini ibadete verenler, Tanrıya kulluk için öne doğru eğilenler ve secde edenler için evimi temiz tutun," diye emretmiştik.

126. Bir gün İbrahim şöyle yalvarmıştı; "Rabbim, şu kenti güvenli bir kent yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananlara çeşitli ürünlerle yaşamlık ver." Allah da; "İnkar edene bile az bir süre yaşamlık verir; sonra onu Cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Varılacak ne kötü bir yerdir orası!" demişti.

127. Anımsa o günü ki, İbrahim, İsmail ile o evin ana duvarlarını yükseltirken şöyle dua etmişti; "Rabbimiz, bu yaptığımız işi kabul eyle. Kuşkusuz ki, sen her şeyi duymakta ve bilmektesin."

128. "Rabbimiz, bizi, kendini sana teslim edenlerden eyle. Soyumuzdan da sana teslim olmuş bir topluluk getir. Bize, ibadet etme yollarını göster ve tövbemizi kabul eyle. Kuşkusuz ki, sen, tövbeleri çokça kabul eden ve çok esirgeyici olansın."

129. "Rabbimiz, sen, içlerinden bir elçi gönder ki, onlara ayetlerini okuyup, kitabı ve erdemli bilgiyi öğretsin de böylece onları aklayıp arıtsın. Kuşkusuz ki sen, yüksek güç sahibi ve erdemli bilginin kaynağısın."

130. Beyinsizce davrananlardan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir ki! Doğrusu biz, İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Hiç kuşku yok ki o, ahirette de iyilerden olacaktır.

131. Rabbi ona; "Bana teslim ol," dediğinde; "Evrenlerin rabbine teslim oldum," demişti.

132. Ardından oğullarına da böyle yapmalarını öğütlemişti. Sonra Yakup da öyle yapmış ve; "Ey oğullarım, kuşkusuz ki, Allah siz için bu dini seçti. Öyleyse ölünceye değin Müslümanlar olarak kalın," demişti.

133. Yoksa siz Yakup'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına; "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onların da, "Senin tanrına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın tanrısı olan tek bir Tanrıya ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş olanlarız," diye karşılık verdiklerinde orada mı bulunuyordunuz?

134. İşte onlar böyle bir topluluktular ve gelip geçtiler. Elbette ki, onların kazandıkları onlara, sizin kazandıklarınız ise sizedir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. Kimileri; "Yahudi ya da Hıristiyan olun ki, doğru yolu bulaşınız," diyorlar. Onlara de ki; "Tersine, Tanrıyı birleyici olan İbrahim'in dinine uyalım. Çünkü o, hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı."

136. Onlara; "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilene ve öbür elçilere indirilmiş olanlara inandık. Hiçbirini ayırt etmeyiz. Çünkü biz ona teslim olmuşlarız," deyin.

137. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa elbette ki, doğru yolu bulmuş olurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse kuşkusuz, derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Kuşkusuz ki, onlara karşı Allah sana yetecektir. Çünkü o, her şeyi işitmekte ve bilmektedir.

138. Deyin ki; "Bu, Allah'ın boyasıdır. Allah'tan daha güzel boyası olan kimdir ki! İşte bu nedenle biz, yalnızca ona kulluk edenleriz."

139. Onlara deki; "Siz bizimle Allah üzerine ne diye tartışıp durursunuz? O, sizin de rabbiniz bizim de rabbimizdir. O halde sizin yaptıklarınız size, bizim yaptıklarımız ise bizedir. Biz ki ona gönülden bağlanmış olanlarız."

140. Yoksa siz, gerçekten İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki onlara; "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kim vardır? Elbette ki, Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

141. İşte onlar böyle bir topluluktular ve gelip geçtiler. Elbette ki onların kazandıkları onlara, sizin kazandıklarınız ise sizedir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. İnsanlardan bir takım beyinsizler diyeceklerdir ki; "Daha önce yöneldikleri kıbleden onları çeviren nedir?" De ki; "Doğu da, batı da Allah'ındır. O dilediği kimseyi doğru yola ulaştırır."

143. İşte böylece biz, insanlar için örnek olasınız ve elçi de size örnek olsun diye sizi taşkınlıktan uzak bir topluluk kıldık. Biz senin yöneldiğin kıbleyi, yalnızca elçimize uyanlarla ondan ayrılıp geri dönenleri ayırt edelim diye kıble yaptık. Kuşkusuz bu, sadece, Allah'ın

doğruya ulaştırdığı kimselerden başkasına ağır gelir. Elbette ki Allah, inancınızı boşa çıkaracak değildir. Çünkü Allah, insanlara karşı çok acıyıcı ve bağışlayıcıdır.

144. Doğrusu, biz senin gözlerini gökyüzüne diktiğini görüyoruz. Onun için seni gönlünün dilediği bir kıbleye döndürüyoruz. O halde şimdi yönünü Kutsal Secdelik'ten yana çevir. Artık siz de nerede bulunursanız bulunun, hep o yöne dönün. Kuşkusuz kendilerine kitap verilenler, onun rablerinden gelen bir gerçek olduğunu iyice bilirler. Çünkü, Allah, onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Andolsun ki, sen, kendilerine kitap verilenlere her türlü kanıtı sunsan da onlar yine de senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar, birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Kuşkusuz sen, sana gelen bunca bilgiden sonra onların arzularına uyacak olursan, işte o zaman elbette ki zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, çocuklarını tanırcasına tanıyorlar. Buna karşın yine de, onların bir bölümü bile bile gerçeği gizlemektedir.

147. Bu, rabbinden gelen bir gerçektir. Öyleyse sakın kuşkulananlardan olma.

148. Kuşkusuz herkesin yöneldiği bir yön vardır. Öyleyse siz de iyilik yapmak için yarışın. Nerede olursa olsun Allah hepinizi bir araya getirir. Şu bir gerçek ki, Allah, her şeye güç yetirendir.

149. Bu nedenle, nereden yola çıkarsan çık, yönünü Kutsal Secdelike çevir. Elbette ki bu, rabbinden gelen bir gerçektir. Kuşkusuz Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. Yine nereden yola çıkarsan çık, yönünü Kutsal Secdelike çevir. Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanların elinde size karşı kullanacakları bir dayanak kalmasın. Onların arasından zulmedici olanlara gelince, sakın sizi korkutmasınlar. Siz yalnızca benden çekinin ki, size olan nimetimi tamamlayayım. Ve umulur ki siz, böylece doğru yola ulaşabilirsiniz.

151. Nitekim size, ayetlerimizi okuyacak, sizi arıtacak, size kitabı ve erdemli bilgiyi öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek içinizden bir elçi gönderdik.

152. Öyleyse beni anın ki, ben de sizi anayım. Ve sakın bana karşı iyilik bilmezlik etmeyin.

153. Ey inananlar, sabırla ve içten bir yakarışla Allah'tan yardım dileyin. Kuşkusuz Allah, sabredenlerle birliktedir.

154. Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin. Tersine onlar diridirler. Ancak siz bunu anlayamazsınız.

155. Andolsun ki, biz, sizi biraz korku ve açlıkla, biraz mal, can ve ürün eksikliğiyle sınayacağız. Ama sen sabır gösterenleri müjdele.

156. Onlar ki, başlarına bir büyük sıkıntı geldiğinde; "Kuşku yok ki biz, Allah'tan geldik ve biz elbette ki ona dönecek olanlarız," derler.

157. İşte onlara rablerinden gelen bir destek ve esirgeme vardır. Ve doğru yola ulaşanlar yalnızca onlardır.

158. Şu bir gerçek ki Safa ve Merve, Allah'ın işaretlerindendir. Her kim o evi ziyaret etmek veya onu görmek için gidecek olursa, onun o ikisinin arasını dolanmasında bir sakınca yoktur. Ve kim içinden gelerek bir iyilik yaparsa elbette ki Allah, onu bilir ve ona karşılığını verir.

159. İndirdiğimiz kanıtları ve doğru yolu kitapta açıkladıktan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah hem de bütün lanetçiler lanet eder.

160. Elbette ki, Allah'a yönelerek kendilerini düzeltip gerçeği söyleyenlerin tövbesini kabul ederim. Çünkü ben tövbeleri çokça kabul eden ve esirgeyici olanım.

161. İnkar edip de inkarcı olarak ölenlere ise, şüphesiz ki hem Allah, hem melekler hem de bütün insanlar lanet etmektedir.

162. Onlar o lanetin içinde kalacaklardır. Üstelik onların azabı hafifletilmeyecek ve ertelenmeyecektir.

163. Elbette ki sizin tanrınız tek bir Tanrıdır. Ondan başka ilah yoktur. O, esirgeyici ve bağışlayıcıdır.

164. Şu bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeylerle yüklü olarak denizde yüzen gemilerde, Tanrının yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada çoğaltıp yay-

masında, rüzgarları estirmesinde ve gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde aklını kullanan bir toplum için gerçekten apaçık belgeler vardır.

165. İnsanlar arasında, Allah'tan başkasını tanrı edinen ve Allah'ı sever gibi onları seven kimseler var. İnananlar ise en çok Allah'ı sever. Keşke o zalimler, azabı gördüklerinde tüm gücün Allah'a ait ve Allah'ın azabının da çok çetin olduğunu bir bilselerdi.

166. Nitekim, izinden gidilenler, azabı gördüklerinde kendilerine uyanları bırakacaklar ve aralarındaki bağlar kopacaktır.

167. Onlara uyanlar o zaman diyecekler ki; "Keşke bir fırsatımız daha olsa da, şimdi onların bizi bırakması gibi biz de onları bıraksak." İşte bu şekilde Allah, yaptıklarını onlara şiddetli pişmanlıklar halinde gösterecektir. Ama artık ateşten çıkamayacaklardır.

168. Ey insanlar, yerin helal ve temiz olan ürünlerinden yiyin. Ama sakın Şeytana uymayın. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.

169. Hiç kuşku yok ki o, size, kötülüğü ve utanmazlığı emreder. Ve sizi, Allah'a ilişkin bilmediğiniz şeyleri söylemeniz için kışkırtır.

170. Ne zaman onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun," denilse; "Hayır, biz sadece atalarımızın geleneklerine uyarız," derler. Peki, ataları bir şey düşünemeyen ve doğru yola ulaşamayan kimseler idiyseler de mi onlara uyacaklar?!

171. İnkarcıların durumu, hiçbir şey duyup dinlemeden ve anlamadan bağırıp çağıran kişinin durumuna benzer. Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. İşte bu yüzden onların akılları da çalışmaz durumdadır.

172. Ey inananlar, size yaşamlık olarak sunduğumuz ürünlerin iyi olanlarından yiyin ve gerçekten yalnızca Allah'a kulluk ediyorsanız ona şükredin.

173. O, size yalnızca leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen şeyleri yasak kılmıştır. Kim bunlardan; sınırı aşmadan ve taşkınlık yapmadan yemek zorunda kalırsa, onun için bir günah yoktur. Çünkü Allah, çok acıyan ve esirgeyici olandır.

174. Kuşkusuz ki, Allah'ın indirdiği kitapta bulunan bir şeyi gizleyip de onu az bir değer karşılığı satanların, karınlarına doldur-

dukları, ateşten başka bir şey değildir. Allah diriliş günü onlarla asla konuşmayacak ve onları arındırmayacaktır. Çünkü onların hakkı sadece acıklı bir azaptır.

175. İşte onlar, doğru yola karşılık sapkınlığı, bağışlanmaya karşılık da azabı satın almış olanlardır. Demek ki, onlar, ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar.

176. Bu, böyledir. Çünkü Allah, o kitabı gerçek bir amaç ile indirmiştir. Bu nedenle, kitaba ilişkin tartışmaya girenler, elbette ki derin bir ayrılık içine düşmüşlerdir.

177. İyilik, yüzlerinizi doğuya ya da batıya çevirmeniz değildir. Gerçek iyilik, Allah'a, diriliş gününe, meleklere, kitaba ve elçilere inanan, mala olan sevgisine karşın, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmış kişiye, dilencilere, özgürlükleri için kölelere veren, içtenlikle yalvararak dua etmeyi sürdüren ve yoksulun hakkını veren, söz verdiğinde sözünde duran, darlık, hastalık ve savaşta sabretmesini bilenlerin davranışlarıdır. İşte onlardır; özü sözü bir olanlar. Ve onlardır; Allah'a karşı gelmekten özenle sakınanlar.

178. Ey inananlar, öldürülenler hakkında üzerinize ödeşme yazıldı. Özgür kişiye karşı özgür kişi ile, köleye karşı köle ile, dişiye karşı dişi ile ödeşeceksiniz. Ancak kim öldürülenin yakını tarafından bağışlanırsa, o zaman uygun bir biçimde davranmak ve ona güzellikle bir ödeme yapmak gerekir. Bu, size rabbinizce emredilen bir hafifletme ve bir bağışlamadır.

179. Ey akıl sahipleri, sizin için ödeşmede yaşam vardır. Umulur ki kötülüklerden sakınırsınız.

180. İçinizden birine ölüm yaklaştığında, sakınanlar için bir görev olarak onun üzerine yazıldı ki, eğer bir mal bırakacaksa; onu, ana baba ve yakınlarına, uygun bir biçimde vasiyet etsin.

181. O halde kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse bunun günahı elbette ki değiştirenin boynunda olacaktır. Kuşkusuz, Allah, işitendir, bilendir.

182. Her kim, vasiyet edenin haksızlığa ya da günaha yönelmesinden kaygı duyar da ilgililerin arasını bulursa ona günah yoktur. Elbette ki, Allah, çok acıyı ve esirgeyicidir.

183. Ey inananlar, ibadet amacıyla kimi günler, gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak durmak, sizden öncekilerin üzerine yazıldığı gibi sizin de üzerinize bir buyruk olarak yazılmıştır. Umulur ki, böylece kötülüklerden sakınmış olursunuz.

184. İbadet amacıyla yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak durmak birkaç gün süresincedir. Öyleyse, hasta ya da yolculukta olanlarınız, yapamadığı günlerin sayısınca bu ibadetini başka günlerde yapsın. Buna dayanamayanlar ise, bir yoksulu doyuracak kadar kurtulmalık versin. Ayrıca her kim içinden gelerek bir iyilik yaparsa, bu, onun için elbette ki daha iyidir. Ancak yine de, eğer bilirseniz, bu ibadeti yapmanız sizin için daha yararlıdır.

185. Ramazan ayı, doğru ile yanlışı ayırt eden, insanlara yol gösteren ve apaçık bir öğreti kitabı olan Kur anın indirildiği aydır. Öyleyse o ayda dolunayı görenler, ibadet amacıyla gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak dursun. Hasta olanlar ya da yolculukta bulunanlar ise sayısınca başka günlerde bu ibadetini yapsın. Allah sizin için kolaylık ister, güçlük istemez. Ayrıca süreyi tamamlamanızı ve size doğru yolu gösterdiği için onu yüceltmenizi de ister. Umulur ki böylece şükretmiş olursunuz.

186. Kullarım beni sana soracak olurlarsa, bilsinler ki ben onlara yakınım. Beni çağırdığında çağıranın çağrısına karşılık veririm. Onlar da bana karşılık vermeli ve bana inanmalılar ki doğru yolu bulabilsinler.

187. İbadet amacıyla gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak durduğunuz günlerin gecelerinde kadınlarınızla ilişki size helal kılındı. Onlar sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtüsünüz. Allah bu yüzden kendinizi yiyip bitirdiğinizi bildiği için tövbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık onlara serbestçe yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazmış olduğu şeyi arayın. Tanyerinin ak ipliği gecenin siyah ipliğinden ayırt edilinceye değin yiyin, için; sonra da gece oluncaya dek yemeden, içmeden ve

cinsel ilişkiden uzak durun. Ancak, secdeliklere kapanmış durumdayken kadınlarınızla ilişkide bulunmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır; onları çiğnemeyin. İşte Allah, ayetlerini insanlara böylece açıklamaktadır. Umulur ki, korunurlar.

188. Sakın ola birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. Ve günah olduğunu bile bile halkın mallarını, yemek amacıyla yöneticilere peşkeş çekmeyin.

189. Sana Ay'ın evrelerini soruyorlar. De ki; "O, insanlar ve Kutsal Secdelik'i ziyaret için bir zaman ölçüsüdür." Elbette ki, evlere arkalarından girmeniz doğru değildir. Doğru olan, Allah'tan sakınanların yaptığıdır. O halde evlere kapılarından girin. Ve Allah'tan sakının ki kurtuluşa erebilesiniz.

190. Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Ama aşırılık yapıp da saldırgan olmayın. Çünkü Allah saldırganları asla sevmez.

191. Onları yakaladığınız yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Elbette ki, bozgunculuk yapmak cana kıymaktan daha kötüdür. Ve sakın Kutsal Secdelik'in yanında sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Sizi öldürmeye kalkarlarsa siz de onları öldürün. Çünkü inkarcıların cezası işte böyledir.

192. Eğer savaşa son verirlerse, elbette ki, Allah çok acıyan ve esirgeyici olandır.

193. Bozgunculuk ortadan kalkıp da Allah'ın düzeni egemen oluncaya değin onlarla savaşı sürdürün.

194. Kutlu aya karşılık kutlu ay olmak üzere kutluluk karşılıklıdır. O halde size saldırırlarsa siz de onlara aynı şekilde saldırın. Ve Allah'tan sakının. Çünkü Allah sakınanlarla birliktedir.

195. Allah için yardımda bulunun. Fakat kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik yapın. Kuşkusuz ki, Allah, iyilik yapanları sevmektedir.

196. Belirtilen zamanda ve onun dışında Kutsal Evi ziyareti, Tanrı için tamamlayın. Eğer bunu yapamazsanız, kolayınıza gelen bir kurban kesin. Kurban yerine ulaşıncaya kadar da saçınızı kestirmeyin. Hasta olanlarınız veya başından rahatsız olanlarınız için de,

kurtulmalık olarak gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak durmak, sadaka veya kurban gerekmektedir. Güven içerisindeyken, kim belirtilen zamanın dışında o evi ziyaret ederse, kolayına gelen bir kurban kessin. Bunu bulamayan, ziyaret sırasında üç gün, dönünce de yedi gün, gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak dursun ki, bu da tam on gün etmektedir. Bu, ailesi Kutsal Secdelik'in yakınında oturmayanlar içindir. Allah'tan sakının. Ve bilin ki, Allah'ın cezası çok çetindir.

197. Kutsal Evi ziyaretin zamanı bilinen aylardır. Kim o aylarda ziyarete karar verirse bilsin ki, ziyaret sırasında cinsel ilişki, kötülük yapmak ve kavga etmek yasaktır. Elbette ki Allah, yaptığınız her iyiliği bilmektedir. Kendiniz için azık hazırlayın. Kuşkusuz azığın en iyisi sakınmaktır. Ey akıl sahipleri, o halde benden sakının.

198. Rabbinizden yaşandığınızı çoğaltmasını dileyerek ticaret yapmanızda bir sakınca yoktur. Arafat'tan topluca ayrıldığınızda kutsal bölgede Allah'ı anın. Onu, onun size doğrusunu gösterdiği şekilde anın. Çünkü siz daha önce bu konuda şaşırmışlardan idiniz.

199. Sonra halkın topluca ayrıldığı yerden siz de ayrılın ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Elbette ki Allah, çok acıyan ve esirgeyici olandır.

200. Kutsal töreninizi bitirdikten sonra, atalarınızı andığınız gibi hatta ondan daha da güçlü bir biçimde Allah'ı anmayı sürdürün. Orada insanlardan bazıları; "Rabbimiz bize ne vereceksen bu dünyada ver," derler. îşte, bunu diyenin ahirette alacağı bir şey yoktur.

201. Kimileri de vardır ki onlar: "Rabbimiz bize dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru," diye yakarırlar.

202. îşte bunlar, yaptıkları iyiliklerin karşılığını göreceklerdir. Elbette ki, Allah hesabı çabuk görendir.

203. O sayılı birkaç günde de Allah'ı anın. Ayrıca acele edip iki gün içinde işini bitirenlere de geciktirip geri kalanlara da herhangi bir günah yoktur. Bu, sakınanlar içindir. O halde Allah'tan sakının ve bilin ki hepiniz onun huzurunda toplanacaksınız.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya yaşamına ilişkin sözleri senin hoşuna gider. Hatta böylesi kimseler, söylediklerini, içtenlikle söylediğine ilişkin Allah'ı tanık tutar. Oysa ki o, düşmanların en azılısıdır.

205. O, yanından ayrıldığında yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, insan soyunu ve ürününü yok etmek için uğraşır. Oysa ki, Allah bozgunculuğu sevmez.

206. Ona; "Allah'tan sakın," denildiğinde, büyüklük taslayarak günaha sürüklenir. Onun hakkından ancak Cehennem gelir. Gerçekten orası çok kötü bir yerdir.

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını kazanmak için canından geçer. Elbette ki, Allah, kullarına karşı çok şefkatlidir.

208. Ey inananlar, hepiniz topluca esenliğe girin. Şeytanın izinden gitmeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

209. Size apaçık kanıtlar geldikten sonra yine de doğru yoldan saparsanız, iyi bilin ki, Allah güçlüdür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

210. Yoksa onlar, Allah'ın ve meleklerin, bulut gölgeleri içinde kendilerine gelmesini mi ve her şeyin böylece olup bitmesini mi bekliyorlar? Oysa her işin sonu elbette ki, Allah'a çıkar.

211. İsrail oğullarına sor; onlara nice apaçık kanıtlar sunduk. Kim Allah'ın ayetlerini, kendisine ulaştıktan sonra başka bir kılığa sokarsa, kuşku duymasın ki, Allah'ın azabı çok çetindir.

212. İnkarcılar için dünya yaşamı çekici kılınmıştır. Bu nedenle onlar inananlarla alay ederler. Oysa sakınanlar, elbette ki diriliş günü onların üstünde olacaklardır. Şüphesiz ki Allah, dileğine hesapsız yaşamlık sunandır.

213. İnsanlar tek bir topluluktu. Allah müjdeciler ve uyarıcılar olarak elçiler gönderip yanları sıra, insanların ayrılığa düştükleri konularda aralarında hüküm vermeleri için gerçeğin bilgisini içeren kitabı indirdi. Oysa, kitap verilenler kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra aralarındaki kıskançlıktan ötürü onun hakkında anlaşmazlığa düştüler. Ama Allah, inananları, ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi

izni ile eriştirdi. Şüphesiz ki, Allah, dilediğini doğru yola eriştirir.

214. Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler sizin de başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz? Onlar zorluk ve sıkıntıya uğradılar ve öylesine sarsıldılar ki, Tanrı elçisi ve yanındaki inananlar; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diye sitem ettiler. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.

215. Sana, nasıl yardımda bulunacaklarını soruyorlar. De ki; "Yardımlarınız; ana baba, yakınlar, yetimler, düşkünler ve yolda kalmış olanlar için olmalıdır. Kuşkusuz ki, Allah, yaptıklarınızı bilmektedir."

216. Hoşunuza gitmediği halde savaş, üzerinize buyruk olarak yazıldı. Hoşunuza gitmeyen bir şey, olur ki sizin için iyidir. Ve hoşunuza giden bir şey de, olur ki sizin için kötüdür. Siz bilmiyor olsanız da elbette ki Allah onu bilmektedir.

217. Sana, kutsal ayda savaş konusunu da soruyorlar. De ki; "O ayda savaş büyük bir günahtır. Fakat Allah'ın yolundan alıkoymak, ona ve Kutsal Secdelik'e nankörlük etmek ve halkı oradan çıkarmak Allah yanında elbette ki daha büyük bir günahtır. Çünkü bozgunculuk, öldürmekten daha büyük bir suçtur. Güçleri yetse sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler. Sizden kim dininden döner ve inkarcı olarak ölürse, tüm yaptıkları dünyada da ahirette de boşa çıkar. İşte onlar cehennemliktirler ve orada sürekli kalacaklardır.

218. Kuşku yok ki, inanıp Allah için çalışan ve yurtlarını bırakmak zorunda kalanlar var ya, işte onlar, Allah'ın bağışını umanlardır. Elbette ki Allah, çok acıyan ve esirgeyici olandır.

219. Sana şarap ve kumarı soruyorlar. Onlara de ki; "Bu ikisinde büyük bir günah ve aynı zamanda insanlar için yararlar vardır. Fakat günahı yararlarından daha büyüktür." Bir de onlar, neyi yardım olarak vereceklerini de soruyorlar. De ki; "İhtiyacınızdan fazlasını verin." Allah, ayetlerini işte böylece açıklamaktadır. Umulur ki, dünya ve ahiret hakkında iyice düşünürsünüz.

220. Sana yetimler hakkında da sorarlar. De ki; "Onların durumlarını düzeltmek kendileri için en iyi davranıştır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız onları kardeşiniz belleyin." Elbette ki Allah, bozguncuyu, düzelticiden ayırt etmesini bilmektedir. Eğer Allah isteseydi size güçlük çıkarırdı. Hiç kuşku yok ki, Allah, en büyük gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

221. Ortak koşan kadınlarla, onlar inanıncaya kadar evlenmeyin. Özgürlüğünden yoksun inanmış bir kadın, ortak koşan bir kadından, o sizin hoşunuza gitse de, çok daha iyidir. Ortak koşan erkeklerle de, onlar inanıncaya kadar nikahlanmayın. İnanmış bir köle, ortak koşan bir erkekten, o hoşunuza gitse de, çok daha iyidir. Bu ortak koşucular, sizi ateşe çağırmaktadır. Allah ise sizi, izniyle Cennete ve bağışlanmaya çağırıyor. Ve yine o, düşünüp öğüt alabilsinler diye de insanlara ayetlerini açık açık bildiriyor.

222. Bir de sana, kadınların aybaşı durumunu sorarlar. De ki; "O bir rahatsızlıktır. Onun için, aybaşı durumunda olan kadınlardan geri durun ve temizleninceye kadar onlarla ilişkiye girmeyin. Temizlendikten sonra ise, Allah'ın izin verdiği yönden onlara yaklaşın." Şüphesiz ki, Allah, tövbesinde ve temizliğinde titiz davrananları sevmektedir.

223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza dileğiniz gibi yaklaşın ve geleceğiniz için hazırlık yapın. Allah'tan sakının ve bilin ki, siz ona kavuşacak olanlarsınız. O halde inananları müjdele!

224. Sakın ola ki, Allah adına ettiğiniz yeminleri, iyilik yapmaya, kötülükten sakınmaya ve insanların arasını bulmaya engel kılmayın. Elbette ki, Allah, işitendir, bilendir.

225. Allah, ettiğiniz kasıtsız yeminlerinizden sizi sorumlu tutmaz; ama kalbinizdeki gerçek niyetinizden sorumlu tutar. Kuşkusuz ki, Allah çok acıyan ve yumuşak davranandır.

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört aylık bir bekleyiş vardır. Bu süre içinde dönecek olurlarsa, elbette ki, Allah, çok acıyan ve esirgeyici olandır.

227. Yok eğer boşamaya kararlı iseler, kuşkusuz ki, Allah, işitmekte ve bilmektedir.

228. Boşanmış kadınlar, evlenmeksizin üç aybaşı süresi beklesinler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, rahimlerinde Allah'ın yaratmış olduğu şeyi gizlemeleri onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterse, onları geri almaya başkalarından daha layıktırlar. îşte bu nedenle erkeklerin kadınlar üzerindeki hakkı gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Ama, erkeklerin onlar üzerindeki hakkı, bir derece daha fazladır. Elbette ki Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

229. Boşanma yalnız iki kez olur. Ondan sonra ya iyilikle tutmak ya da güzellikle bırakmak gerekir. Onlara verdiğinizin bir parçasını geri alacak olursanız bu size helal olmaz. Ancak karı ile koca Allah'ın koyduğu sınırları gözetememekten korkarlarsa bu başkadır. Eğer Allah'ın koyduğu sınırları gözetmemekten korkarsanız, kadının ayrılmak için kocasına kurtulmalık vermesinde ikisi için de günah yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Sakın onları çiğnemeyin. Her kim Allah'ın koyduğu sınırları çiğnerse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Buna karşın erkek yine de eşini boşarsa, artık o kadın başka bir kocaya varmadan kendisine helal olmaz. Eğer bu koca da onu boşar, onlar da Allah'ın sınırlarını gözeteceklerini iyice kestirecek olurlarsa, birbirlerine dönmelerinde artık bir günah yoktur. îşte bunlar, Allah'ın, bilgi sahibi bir topluluğa açıkça gösterdiği sınırlardır.

231. Kadınları boşadığınız zaman, bekleme sürelerini tamamladılar mı onları ya iyilikle yanınızda tutun veya iyilikle bırakın. Zorla ve haksızlık ederek onları zarar verecek biçimde tutmayın. Bunu yapan, elbette ki, kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini küçümsemeyin. Allah'ın size sunduğu nimetini, öğüt vermek için indirdiği kitabı ve erdemli bilgiyi anımsayın da Allah'tan sakının. Biliniz ki Allah, her şeyi bilmektedir.

232. Boşanan kadınlar bekleme sürelerini bitirdikten sonra, eşleriyle güzellikle anlaştıkları taktirde o kadınların yeniden evlenmelerine sakın engel çıkarmayın. îçinizden Allah'a ve ahiret gününe inananlar bundan öğüt alırlar. Bu, sizin için daha arı ve daha sağlıklıdır. Siz bilmeseniz de Allah bilmektedir.

233. Emzirme süresini tamamlamak isteyenler için anneler bebeklerini tam iki yıl emzirmelidir. Annenin yiyecek ve giyecek gereksinimini ise çocuğun babası güzel ve uygun bir biçimde karşılamalıdır. Kimseye gücünün üzerinde yük yüklenemez. Ne anne ne de baba, çocuğu yüzünden zarara sokulmamalıdır. Bunun benzeri, mirasçıya da gerekir. Anne ve baba danışıp anlaştıktan sonra çocuğu sütten kesmek isterse, ikisine de bir günah yoktur. Çocuklarınızı sütanneye emzirtmek isterseniz ücretini uygun bir biçimde ödediğiniz sürece size bir sorumluluk yoktur. O halde Allah'tan sakının ve bilin ki, Allah, yaptıklarınızı tümüyle görmektedir.

234. İçinizden ölen erkeklerin geride bıraktıkları eşleri, dört ay on gün beklemelidir. Sürelerini doldurduklarında artık kendileri için uygun olanı yapmaları konusunda size bir sorumluluk yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberlidir.

235. Alacağınız kadınlara, onları alacağınızı anlatmanızda, yahut da bunu gizlemenizde bir sakınca yoktur. Allah bilir ki siz, onları hatırlayacaksınız. Yalnız onlarla gizlice de sözleşmeyin, doğru ve yolunda bir söz söylerseniz o başkadır. Gerekli olan süre dolmadıkça nikah bağını bağlamaya kalkışmayın. Kuşkusuz ki Allah, içinizdekini bilmektedir. Öyleyse ondan çekinin ve bilin ki, Allah, çok acıyandır, yumuşak davranışlıdır.

236. Kendilerine el sürmediğiniz, ya da verilmesi gerekli olan malı henüz belirlemediğiniz kadınları boşamanız sizin için suç değildir. Onları, varlıklı olanlarınız varlıklarına göre, yoksul olanlarınız da gücü yettiği kadar uygun bir biçimde gönendirsinler. Bu, güzel davrananlar için bir görevdir.

237. Eğer onları el sürmeden boşar ve önceden onlar için bir mal belirlemiş de bulunursanız, onun yarısı onlarındır. Meğer ki onlar bunu size bağışlamış olsunlar, ya da evlenme bağını elinde tutan kimse bunu bağışlamış olsun. Elbette ki sizin bağışlamanız erdemli davranışa daha uygundur. Birbirinize karşı eli açık olmayı unutmayın. Çünkü Allah, yapmakta olduklarınızı tümüyle görmektedir.

238. Tam bir saygıyla Allah için ayağa kalkarak ettiğiniz içtenlikli yakarışlarınızı sürdürmeye ve uygun bir biçimde yalvararak yakarışta bulunmaya özen gösterin.

239. Eğer tehlike içindeyseniz yaya ya da binit üzerinde iken de duanızı edin. Güvene kavuştuğunuzda ise size bilmediklerinizi öğreten Allah'ın öğrettiği şekilde onu anın.

240. İçinizden ölüp de geride eşler bırakacak olanlar, eşlerinin evden dışarı çıkarılmadan bir yıl boyunca gönendirilmelerini vasiyet etsinler. Buna karşın onlar, kendiliklerinden dışarı çıkacak olurlarsa, artık onların geleneğe uygun olarak işlediklerinden dolayı sizin için bir günah yoktur. Kuşkusuz ki, Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

241. Erdemli davrananlara yüklenen bir görev olarak, boşanan kadınlar, geleneğe uygun bir biçimde gönendirilmelidir.

242. İşte Allah, ayetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, aklınızı kullanırsınız.

243. Görmez misin ki, onlar binlerce kişi idiler de yine de ölüm korkusuyla yurtlarını bırakıp kaçtılar. İşte Allah onlara "ölün!" dedi. Sonra da onları diriltti. Çünkü Allah'ın insanlara karşı olan iyiliği çok büyüktür. Ama yine de insanların pek çoğu şükretmemektedir.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki, kuşkusuz Allah, gereğince işitmekte ve bilmektedir.

245. Kim Allah'a, karşılığı kat kat ödenecek bir ödünç vermek ister? Elbette ki daraltan da genişleten de Allah'tır. Ve siz ona döndürüleceksiniz.

246. Musa'dan sonra İsrail oğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani kendilerine gönderilen elçilerden birine; "Bize bir hakan gönder de Allah yolunda savaşalım," demişlerdi. O da; "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar ise; "Allah yolunda neden savaşmayalım? Biz ki yurdumuzdan ve çocuklarımızdan koparıldık," demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı zaman, az bir kısmı dışında yüz çevirdiler. Elbette ki, Tanrı, zalimleri bilmektedir.

247. Kendilerine gönderilen elçiler de; "Doğrusu Allah, Talut'u size hakan gönderdi," deyince onlar da dediler ki; "Nasıl olur da o bize hakanlık edebilir? Biz hakanlığa ondan daha elverişliyiz. Hem ona malca da bolluk verilmemiştir." Bunun üzerine elçileri şöyle dedi; "Gerçekten Allah onu sizden daha seçkin kıldı. Bilgi bakımından da bedence de Allah, ona üstünlük vermiştir." Allah, hakanlığı kime dilerse ona verir. Elbette ki, Allah kuşatıcıdır, bilendir.

248. Ayrıca elçileri onlara şöyle dedi; "Talut'un hakanlığına kanıt size bir sandığın gelmesidir. Bu sandığın içinde hem sizi yönlendirecek olan Tevrat, hem de Musagillerle Harungillerin bıraktıklarından kalanlar vardır. Bu sandığı melekler taşıyacaklardır. Eğer gerçekten inanıyorsanız, bu, sizin için kesin bir belgedir."

249. Böylece Talut, ordusuyla birlikte ayrıldığında; "Allah, sizi bir ırmakla deneyecektir. Kim sudan içerse benden değildir, sadece eliyle bir avuç almasından başka ondan tatmayan bendendir" dedi. Pek azı dışında onlar o sudan içtiler. Nihayet Talut ve kendisiyle birlikte inananlar ırmağı geçince, ötekiler; "Bugün Calut a ve onun ordusuna karşı koyacak gücümüz yok," dediler. Rablerine kavuşacaklarını düşünenler ise; "Nice sayıca az topluluklar, Allah'ın izni ile sayıca çok olan toplulukları yenmişlerdir. Elbette ki, Allah, sabredenlerle birliktedir!" dediler.

250. Ve onlar, Calut ve ordusuyla karşılaştıklarında ise şöyle yakardılar: "Rabbimiz, bize direnme gücü ver, ayaklarımızı sağlam tut, inkarcılar topluluğuna karşı bize yardım et."

251. Sonunda Allah'ın dileğiyle onları bozguna uğrattılar. Davut da Calut'u öldürdü. Allah da Davut'a hakanlığı ve erdemli bilgiyi verdi. Ayrıca ona dilediğini öğretti. Eğer Allah insanların bir kısmını öbürleri eliyle ortadan kaldırmış olmasaydı, yeryüzü karmakarışık olurdu. Ancak Allah, evrenlere karşı büyük sunum sahibidir.

252. îşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Onları sana gerçek olarak okuyoruz. Ve sen, elbette ki elçi olarak gönderilenlerdensin.

253. O elçilerin kimilerine öbürlerinden daha çok sunumda bulunduk. Allah, onlardan kimileriyle konuştu, kimilerini de dereceler-

le yükseltti. Meryem oğlu İsa'ya apaçık kanıtlar verdik ve onu Kutsal Ruh ile destekledik. Allah dileseydi, artlarından gelenler kendilerine apaçık kanıtlar ulaştıktan sonra birbirleriyle kavga etmezlerdi. Oysa anlaşmazlığa düştüler. Kimisi inandı, kimisi inkar etti. Allah dileseydi birbirleriyle savaşmazlardı. Fakat, Allah, elbette ki, dilediğini yapmaktadır.

254. Ey inananlar, hiç bir alış-verişin, hiç bir dostluğun ve hiç bir kayırmanın olmadığı o gün gelmeden önce, size yaşamlık olarak verdiklerimizden yardımda bulunun. Elbette ki, inkarcılar, zalimlerin ta kendileridir.

255. 0 öyle bir Allah'tır ki, ondan başka ilah yoktur, yaşam sahibi olan ve varlığı kendinden gelendir. Onu ne uyuklama, ne de uyku tutar. Yerde ve göklerde ne varsa onundur. îzni olmadıkça, onun katında kim bir başkasını kayırabilir? Önceden olanları bilen de odur, sonradan olacakları bilen de yine odur. Onun bilgisinden yalnızca dilediği kadarı kavranabilir. Egemenliği, yeri de gökleri de kaplar. Onları korumak ona güç gelmez. Çünkü o, yücedir, uludur.

256. Dinde zorlama yoktur. Artık doğru yol, eğri yoldan ayrılmıştır. Bundan böyle her kim azgınlık yapanları tanımayıp da Allah'a inanacak olursa gerçekten o, kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa yapışmış olacaktır. Kuşkusuz ki, Allah, her şeyi işitendir, bilendir.

257. Allah, inananların dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. înkar edenlere gelince; onların dostları da azgınlardır, onları aydınlıktan alıp karanlığa götürürler. îşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar ki, orada sürekli kalacaklardır.

258. Allah kendisine hakanlık verdiği için, rabbi hakkında İbrahim'le çekişeni görmedin mi? İbrahim şöyle demişti; "Benim rabbim odur ki, yaşam verir ve öldürür." O da şöyle demişti; "Ben de yaşam veririm, hem de öldürürüm." İbrahim ise; "Allah, güneşi doğudan getiriyor, hadi sen onu batıdan getir," deyince, inkara sapan o adam apışıp kalmıştı. Allah, zalimler toplumunu doğru yola ulaştırmaz.

259. Yine onun gibi bir kimse de çatıları çöküp duvarları üzerine yıkılmış bir kentten geçti de; "Allah bu kenti öldükten sonra nasıl diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah, o kimseyi yüz yıl ölü bıraktı. Sonra da diriltip ona sordu; "Ne kadar ölü kaldın?" O kimse şöyle dedi; "Bir gün, belki bir günden de daha az." Allah şöyle karşılık verdi; "Yok, tam yüz yıl ölü kaldın. Yiyeceğine, içeceğine baksana, bozulmamışlar bile. Bir de şu eşeğine bak. Biz seni insanlara ibret belgesi kılmak istedik de onun için böyle yaptık. Bir de şu kemiklere bak. Biz onları nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onları etlerle donatıyoruz." Bütün bunlar ortaya çıktıktan sonra o kimse dedi ki; "Ben artık iyice anladım ki, Allah'ın her şeye gücü yetmektedir."

260. Hani bir vakit İbrahim; "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster," demişti de Allah şöyle buyurmuştu; "Yoksa inanmıyor musun?" İbrahim ise; "İnanıyorum, ancak kalbimin iyice tatmin olması için," demişti. Allah da şöyle buyurmuştu; "Öyleyse kuşlardan dördünü tut ve onları kendine döndür, iyice tanıdıktan sonra kesip parçalayarak her dağ başına onlardan birer parça dağıt. Sonra onları çağır, koşarak sana gelsinler. İyi bil ki, Allah, gerçekten çok güçlüdür ve erdemli bilginin kaynağıdır."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohum gibidir. Elbette ki, Allah, dilediğine kat kat verir. Allah, sunumu bol olan ve her şeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayan, harcadığını da başa kakmayan kimselerin rableri katında ödülleri vardır. Artık onlar için hiçbir korku yoktur. Ve onlar hiçbir biçimde de üzülmeyeceklerdir.

263. Tatlı bir söz söylemek ve bir suç bağışlamak, gönül kırmakla biten bir sadakadan değerlidir. Elbette ki, Allah, varsıldır, yumuşak davranandır.

264. Ey inananlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakarak ve inciterek boşa çıkarmayın. Böyle yapanın durumu, üzerinde toprak bulunan kayanın durumu gibidir. Üzerine bol yağmur

yağdığında onu cascavlak bırakır. Onlar, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Elbette ki, Allah, inkarcıları doğru yola eriştirmez.

265. Allah'ın rızasını kazanmak ve gönüllerindeki inancı güçlendirmek istedikleri için mallarını harcayanların durumu, bol yağmur aldığında iki kat ürün veren, bol yağmur almasa bile çisentiyle de yetinen yüksek verimli bir bahçenin durumu gibidir. Elbette ki, Allah, yaptıklarınızı tümüyle görmektedir.

266. Hanginiz ister ki bir hurma ve bir üzüm bağı olsun, içinden ırmaklar geçsin ve orada her türlü ürün bulunsun da sonra üzerine kocalık çöksün, çocukları da henüz yetişmemiş bulunsun, derken yakıcı bir kasırga vurup o bağın içinde ne var ne yoksa hepsi kavrulmuş olsun? İşte Allah size belgelerini böyle açıklamaktadır. Umulur ki, iyice düşünürsünüz.

267. Ey inananlar, kazandıklarınızın iyi olanlarından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden yardımda bulunun. Kendinizin, gözünüzü yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye de kalkışmayın ve bilin ki, kuşkusuz Tanrı, varsıldır, övülmeye değerdir.

268. Şeytan, cimriliğe çağırıp size kötülüğü emretmektedir. Oysa Allah sizin için bir bağış ve kendi katından bol bol sunum vereceğini bildiriyor.

269. O, erdemli bilgiyi kime dilerse ona verir. Ve o erdemli bilgi, kime verilmişse elbette ki, ona büyük bir hayır verilmiştir. Ama bunu akıl sahiplerinden başkası düşünemez.

270. Yoksullara geçimlik olarak her ne verirseniz ve adak olarak da her ne adarsanız elbette ki, Allah, onu bilmektedir. Fakat zalimlere yardım edecek kimse bulunmaz.

271. Yardımlarınızı açıktan verirseniz ne iyi; fakat gizleyip de yoksullara o şekilde verirseniz, elbette ki bu, sizin için daha hayırlıdır. Böyle yapmanız, günahlarınızın bir bölümünü giderir. Elbette ki, Allah, yaptıklarınızdan tümüyle haberi olandır.

272. İnsanları doğru yola iletmek sana düşmez. Ancak Allah kimi dilerse onu doğru yola ulaştırır. Yapacağınız her yardımı ancak kendiniz için yapmış olursunuz. Bu nedenle, yardımlarınızı, Allah'ın sevgi-

sini kazanmak için yapmalısınız. Yaptığınız her yardımın karşılığı eksiksiz bir biçimde ödenecektir. Ve size asla haksızlık yapılmayacaktır.

273. Yapacağınız yardımlar, kendilerini Allah yoluna vermiş yoksullar için olmalıdır. Onlar ki, yeryüzünde dolaşıp da geçimlerini sağlamaya imkan bulamayanlardır. Onların durumunu bilmeyenler, tokgözlülükleri yüzünden, onları varlıklı sanır. Fakat sen onları yüzlerinden tanırsın. Yoksa onlar halktan yüzsüzlükle bir şey istemezler. Elbette ki, Allah, yaptığınız her iyiliği tümüyle bilmektedir.

274. Mallarını, gece gündüz demeden, gizli ve açık bir biçimde yardım için harcayanlar var ya, işte onlar için rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır. Onlara korku yoktur ve onlar asla üzülmeyeceklerdir.

275. Tefecilikle para yiyenler, kabirlerinden Şeytanın çarptığı kimse gibi çarpılmış olarak çıkarlar. Bu, onların, "Tefecilik, alışveriş gibidir," demelerinden kaynaklanır. Oysa Allah, alışverişi helal, tefeciliği ise haram kılmıştır. Kime rabbinden bir öğüt gelir de tefecilikten vazgeçerse, geçmişte kazandıklarını tutabilir. Ona ilişkin karar da Allah'a kalmıştır. Devam edenler ise cehennemliktir ve orada sürekli kalacaklardır.

276. Allah, tefeciliği ezer fakat karşılıksız yardımı ise destekler. Kuşku yok ki, Allah, günaha batmış nankörlerin hiçbirini sevmez.

277. Kuşkusuz ki, inanıp yararlı iş yapanların, içtenlikle yalvarıp dua etmeyi sürdürenlerin ve yoksulun hakkı olanı verenlerin rableri katında kendilerine özgü ödülleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar asla üzülmeyeceklerdir.

278. O halde ey inananlar, gerçekten inançlıysanız, Allah'tan sakının ve her çeşit tefecilik kalıntısını terk edin.

279. Eğer böyle yapmazsanız, Allah'a ve elçisine karşı savaş açmış olduğunuzu bilin. Ve eğer tövbe ederseniz mallarınızın ana bölümü yine sizindir. Ne haksızlık yapın ne de haksızlığa uğrayın.

280. Borçlu darda ise, eli genişleyinceye kadar ona süre verin. Eğer bilirseniz, borcu bağışlamanız sizin için daha hayırlı olacaktır.

281. Sakının o günden ki, o gün, Allah a döndürüleceksiniz. Ve o gün, herkese kazandıklarının karşılığı eksiksiz bir biçimde verilecektir. Ama asla haksızlık yapılmayacaktır.

282. Ey inananlar, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazmalısınız. İçinizden bir yazıcı doğru olarak yazmalıdır. Yazıcı onu Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmeyerek yazmalıdır. Borçlu olan da yazdırmalı ve rabbi olan Allah'tan sakınmalıdır. Borcundan bir şey eksiltmemelidir. Eğer borçlu, aklı ermeyen veya güçsüz, ya da yazdıramayacak durumda ise, velisi, gerçeğe uygun şekilde yazdırmalıdır. Erkeklerinizden de iki tanık tutmalısınız; eğer iki erkek bulunmazsa, razı olacağınız tanıklardan, bir erkek, biri unuttuğunda öbürü ona hatırlatacak iki kadın olabilir. Tanıklar çağırıldıklarında çekinmesinler. Borç büyük veya küçük olsun, onu süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en doğru, tanıklık için en sağlam ve şüphe duymanızdan en uzak yöntemdir. Ancak aranızdaki alışveriş peşin olursa, onu yazmamanızda size bir sorumluluk yoktur. Alışveriş yaptığınızda tanık tutun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Eğer zarar verirseniz, o zaman doğru yoldan sapmış olursunuz. Öyleyse Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Çünkü, Allah, her şeyi bilmektedir.

283. Eğer yolculukta olup da yazıcı bulamazsanız, alınan rehin yeterlidir. Şayet birbirinize güvenirseniz, güvenilen kimse borcunu ödesin, rabbi olan Allah'tan sakınsın. Tanıklığı gizlemeyin. Kim onu gizlerse kuşkusuz ki, kalbi günah işlemiş olur. Elbette ki, Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

284. Yerde ve göklerde olanlar Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan sorumlu tutacaktır. O, dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Kuşkusuz ki, Allah, her şeye gücü yetendir.

285. Tanrı elçisi, rabbinden kendisine indirilene inanmıştır. İnançlılar da inanmıştır. Tümü; Allah'a, onun meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanmışlardır. Tanrı elçilerinden hiçbirini ötekinden ayırmayız. Onlar şöyle demişlerdir; "Dinledik, boyun eğdik. Bağışla bizi, ey rabbimiz. Dönüş yalnızca sanadır."

286. Allah hiç kimseye gücünün üstünde yük yüklemez. Herkesin yaptığı iyilik kendi yararına, kötülükse kendi zararınadır. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceği şeyi bize taşıtma. Bize acı, bizi bağışla ve bizi esirge. Sen bizim koruyucumuzsun. O halde inkarcılar topluluğuna karşı bize yardım eyle."

İMRAN AİLESİ BÖLÜMÜ

(AL - İ İMRAN SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim...
2. O öyle bir Allah'tır ki, ondan başka ilah yoktur. Yaşam sahibidir ve varlığı kendindendir.
3. O, sana bu kitabı, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve onaylayıcı olarak indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de o indirmiştir.
4. O ikisi, bundan önce, insanlar için yol göstericiydiler. O, doğru ile yanlışı ayırt edici olanı da indirmiştir. Kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini yadsıyanlar için şiddetli bir azap vardır. Andolsun ki, Allah, üstündür ve öç alandır.
5. Hiç kuşku yok ki, gökte ve yerdeki hiçbir şey Allah'tan gizli değildir.
6. Döl yataklarında size dilediği gibi biçim veren odur. Ondan başka ilah yoktur. O, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.
7. Sana, bu kitabı indiren de odur. Onun ayetlerinin bir bölümü açık anlamlıdır ve onlar kitabın temelini oluşturur. Öbür ayetler-

se kapalı anlamlıdır. Şu bir gerçek ki, kalplerinde hastalık bulunanlar insanları şaşırtmak ve farklı anlamlar vermek için kapalı anlamlı ayetlerin ardına düşerler. Oysa onların gerçek anlamını yalnızca Allah bilir. Bilimde derinleşmiş olanlar ise; "Tümünün rabbimizin katından geldiğine gereğince inandık," derler. Gerçek şu ki, akıl sahiplerinden başkası düşünüp öğüt almaz.

8. "Rabbimiz, bizi doğru yola ulaştırdıktan sonra kalplerimizin eğrilmesine izin verme. Üzerimize katından rahmetini yağdır. Kuşkusuz sen bağışta bulunansın."

9. "Rabbimiz, gerçekleşmesi konusunda kuşku bulunmayan o günde insanları bir araya toplayacak olan elbette ki sensin." Kuşkusuz, Allah, verdiği sözden asla dönmez.

10. Doğrusu inkarcıların ne malları ne de çocukları Allah'a karşı kendilerine bir yarar sağlamaz. Onlar ki, ateşin yakıtı olacaklardır.

11. Onların durumu, Firavun un halkı veya ondan öncekilerin durumu gibidir. Onlar da ayetlerimizi yalanlamışlardı da Allah onları suçüstü yakalamıştı. Kuşkusuz ki, Allah'ın cezalandırması çok şiddetlidir.

12. İnkarcılara de ki; "Yenilecek ve Cehenneme sürüleceksiniz. Orası ne kötü bir yerdir."

13. Şüphesiz, karşı karşıya gelen o iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Bir topluluk Allah yolunda çarpışıyordu. Öteki ise inkarcıydı. Onlar bakışlarıyla karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da dilediğini yardımıyla destekliyordu. Hiç kuşku yok ki, görebilme yeteneği olanlar için bunda elbette bir ibret vardır.

14. Kadın, çocuk, kantarlar dolusu altınla gümüş, iyi cins atlar, davar ve ekin gibi tutkuların sevgisi insanlar için çok çekicidir. Bütün bunlar dünya yaşamının geçici yararlarıdır. Oysa varılacak en güzel yer Allah katındadır.

15. De ki; "Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Sakınanlar için rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, yüzeyinden ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Elbette ki, Allah, kulları gereğince görendir."

16. Onlar ki şöyle derler; "Rabbimiz, biz gerçekten inandık, o halde sen bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru."

17. Onlar ki, sabredenler, doğru sözlü olanlar, gönülden boyun eğenler, yardımda bulunanlar ve tan yeri ağarırken bağışlanma dileyenlerdir.

18. Allah, kendisinden başka ilah olmadığına tanıklık etmektedir. Melekler ve adaleti gözeten bilginler de tanıklık etmektedir. Ondan başka ilah yoktur. O, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

19. Doğrusu Allah katında din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilmiş olanlar, onlara bu bilgi geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Her kim, Allah'ın ayetlerini inkar ederse bilsin ki, Allah, hesabı çabuk görendir.

20. Buna karşın yine de seninle çekişecek olurlarsa onlara de ki: "Ben kendimi bana uyanlarla birlikte Allah'a verdim." Kendilerine kitap verilenlerle kitap verilmeyenlere de de ki; "Siz de kendinizi Allah'a verdiniz mi?" Eğer onlar da kendilerini Allah'a verecek olurlarsa doğru yolu tutmuş olurlar. Yok eğer bundan yüz çevirirlerse işte o zaman sana düşen yalnızca bildirmektir. Elbette ki, Allah, kulları gereğince görendir.

21. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere, haksız yere Tanrı elçilerini öldürenlere ve insanlardan adalete uygun iş yapmayı emredenlerin canına kıyanlara çok acıklı bir azaba çarptırılacaklarını haber ver.

22. İşte onlar, yaptıkları dünya ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onlara yardım edecek kimse de bulunmayacaktır.

23. Şu, kendilerine kitaptan bir pay verilmiş olanlara bak, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da içlerinden bir topluluk yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Buna sebep, onların; "Ateş bize sayılı bir kaç gün dışında dokunmaz," demeleridir. Oysa uydurup durdukları şeyler, dinleri hakkında onları işte böyle aldatmaktadır.

25. Peki, ya geleceği konusunda kuşku bulunmayan o gün gelip de biz onların tümünü topladığımızda ve kimseye hiçbir haksızlık edilmeden herkese kazandığının karşılığı tastamam verildiğinde onların hali nice olacak?

26. De ki; "Yöneticilerin yöneticisi olan Tanrım, sen yönetimi dilediğine verir, dilediğini de yönetimden indirirsin. Dilediğini yükseltir, dilediğini de alçaltırsın. Tüm iyilikler senin elindedir. Kuşku yok ki, sen her şeye gücü yetensin!"

27. "Sen ki, geceyi gündüze, gündüzü de geceye katarsın. Sen ki, ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkarırsın. Ve sen ki, dilediğine hesapsızca yaşamlık verirsin."

28. Sakın ola ki, inananlar, inananları bırakıp da inkarcıları dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa kuşkusuz ki, Tanrıyla ilişkisi kesilir. Yalnız bunu, onlardan sakınmak için yaparsanız o başkadır. Allah, sizi kendisinden sakınmaya çağırıyor. Sonuçta dönüş Allah'adır.

29. De ki; "İçinizde olanı gizleseniz de, açıklasanız da Allah onu bilir. O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilmektedir. Elbette ki, Allah, herşeye gücü yetendir."

30. Öyle bir gün gelecek ki, o gün herkes yaptığı her iyiliği önünde hazır bulacaktır. İşlediği her kötülükle de kendisi arasında uzun bir mesafe olmasını isteyecektir. Allah, sizi kendisinden sakınmaya çağırıyor. Kuşkusuz ki, Allah, kullarına karşı çok şefkatlidir.

31. De ki; "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kuşku yok ki, Allah, esirgeyendir, acıyandır."

32. De ki; "Allah'a ve Tanrı elçisine boyun eğin." Buna karşın yine de yüz çevirirlerse bilsinler ki, Allah, inkarcıları sevmez.

33. Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim soyunu ve **Imran** ailesini evrenlere üstün kılmıştır.

34. Onlar birbirlerinden türemiş bir soydur. Elbette ki, Allah, işitendir, bilendir.

35. Hani bir zamanlar İmran'ın eşi; "Rabbim, ben özgür bir biçimde karnımdakini sana adadım. Adağımı kabul eyle. Hiç kuşku yok ki, sen, işiten ve bilensin," demişti.

36. Onu doğurduğunda ise, Allah onun ne doğurduğunu bilirken; "Rabbim, kız doğurdum. Erkek, kız gibi değildir. Ben ona Meryem adını verdim. Onu da, soyunu da, kovulmuş Şeytandan koruman için sana yakarıyorum," demişti.

37. Bunun üzerine rabbi, adağını güzel bir şekilde kabul etti ve onu Zekeriyya'nın korumasında güzel bir çiçek gibi yetiştirdi. Zekeriyya, tapıncağa her girişinde onun yanında yiyecekler bulur ve "Meryem, bunlar sana nereden geliyor?" diye sorardı. O da, "Bu, Allah katındandır. Allah dilediğine hesapsızca yaşandık verir," derdi.

38. Zekeriyya orada rabbine yalvarmış ve şöyle demişti; "Rabbim, bana katından temiz bir soy bağışla. Kuşku yok ki sen, duaları işitmektesin."

39. Bunun üzerine, Zekeriyya tapıncakta ayağa kalkmış bir biçimde içtenlikle yakararak dua ederken melekler ona şöyle seslendiler; "Allah, sana Yahya adında bir çocuğun olacağını müjdeliyor. O Yahya ki, Allah'tan gelen bir sözü doğrulayıcı, efendi, arzularına kapılmayan ve doğruluktan ayrılmayan kişilerden olan bir Tanrı elçisi olacaktır."

40. Dedi ki; "Rabbim, benim nasıl oğlum olur? Ben artık iyice yaşlandım. Eşim de kısırdır." O da şöyle dedi; "Bu, böyledir. Allah dilediğini gerçekleştirir."

41. O; "Rabbim, bana bir işaret ver," deyince Allah ona şöyle dedi; "Senin için işaret, halkla simgelerle anlaşmak dışında üç gün konuşmamaktır. Rabbini çokça anmalı ve onu sabah-akşam yüceltmelisin."

42. Bir de melekler şöyle demişlerdi; "Ey Meryem, Allah seni seçti. Seni tertemiz yarattı ve seni tüm dünya kadınları üzerinde seçkin kıldı."

43. "Ey Meryem, rabbine karşı saygıyla ayakta dur, ona secde et, Tanrıya kulluk için öne doğru eğilenlerle birlikte sen de eğil".

44. İşte bu, bilinmeyen gizli haberlerdendir ve biz onu sana bildiriyoruz. Onlar, Meryem'in bakımını kimin üstleneceğini belirlemek için kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin. Çekiştikleri sırada da yanlarında değildin.

45. Bir de melekler şöyle demişti; "Ey Meryem, Allah seni, kendisinden gelen bir sözle müjdeliyor. Adı, Meryem oğlu îsa Mesih'tir. O, dünya ve ahirette yüz akıdır ve Allah'a yaklaştırılanlardandır."

46. "O, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşacak ve doğruluktan ayrılmayanlardan olacaktır."

47. Meryem de şöyle dedi; "Rabbim, bana bir erkek dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?" O, şöyle yanıt verdi; "Elbette ki Allah, dilediğini bu şekilde de yaratır. O, bir işin olmasını istediğinde yalnızca "ol!" der ve o iş hemen oluverir."

48. O, ona yazmayı, erdemli bilgiyi, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecektir.

49. Ve onu İsrail oğullarına Tanrı elçisi olarak gönderecektir. O da diyecek ki; "Ben size rabbinizden bir kanıtla geldim. Size çamurdan bir kuş sureti yapar, sonra ona üflerim; o da Allah'ın izniyle kuş oluverir. Anadan doğma körleri ve alacalıları iyileştirir, Allah'ın izniyle ölüleri de diriltirim. Ayrıca, size, evinizde ne yediğinizi ve ne sakladığınızı da haber veririm. Eğer inanan kimselerseniz, bunda sizin için bir ibret vardır."

50. "Benden önce gönderilen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size yasak edilmiş olan şeylerden bazılarını helal kılmak üzere, rabbinizden bir kanıtla geldim. Allah'tan sakının ve bana boyun eğin."

51. "Kuşkusuz ki o, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. O halde ona kulluk edin. Dosdoğru olan yol işte budur."

52. Buna karşın İsa onların inkarcılıkta yine de ısrar ettiklerini hissedince; "Allah'a giden yolda bana yardım edecek kim var?" dedi. Havariler ise şöyle dediler; "Allah yolunda yardımcılar biziz. Biz Allah'a inandık. Ey îsa, sen de tanık ol ki, biz Müslümanlarız."

53. "Rabbimiz, biz senin indirdiğine gönülden inandık ve elçiye uyduk. O halde bizi tanıklarla birlikte yaz."

54. Onlar ki tuzak kurdular; Allah da tuzak kurdu. Elbette ki, Allah, tuzak kuranların en iyisidir.

55. O zaman Allah şöyle buyurmuştu; "Ey İsa, seni öldürecek olan benim. Seni kendi katıma yükseltecek ve kafirlerin elinden kurtarıp temize çıkaracağım ve sana uyanları da diriliş gününe kadar inkarcılardan üstün kılacağım. Sonra hepiniz bana döneceksiniz. Ben de anlaşmazlığa düştüğünüz şey hakkında hükmümü vereceğim."

56. İnkarcıları ise dünyada da ahirette de şiddetli bir azapla cezalandıracağım. Üstelik onlara yardım edecek hiç kimse de bulunmayacaktır.

57. Ama inanıp da iyi işler yapanlara gelince, onların ödülleri tam olarak verilecektir. Elbette ki, Allah, zalimleri asla sevmez.

58. İşte biz bunları sana, ayetlerden ve erdemli bilginin kaynağı olan kutlu iletiden okuyoruz.

59. Kuşkusuz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah, onu topraktan yarattı, sonra ona "ol!" dedi ve o da hemen oluverdi.

60. Bu rabbinden gelen bir gerçektir. O halde sakın kuşku duyanlardan olma.

61. Artık sana gelen bu bilgiden sonra her kim bu konuda seninle tartışırsa, de ki; "Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağırarak siz ve biz hepimiz bir araya gelelim ve sonra Allah'ın lanetinin yalancıların üzerine olması için lanetleşelim."

62. İşte gerçeğin ta kendisi budur ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Kuşkusuz Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

63. Buna karşın yine de yüz çevirirlerse, elbette ki, Allah, bozguncuları çok iyi bilmektedir.

64. De ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, ona hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp kimimiz kimimizi rabler edinmesin." Eğer yine yüz çevirirlerse, siz de onlara; "Tanık olun, biz gerçekten Müslümanlarız," deyin.

65. Ey kendilerine kitap verilenler, İbrahim konusunda ne diye tartışıp duruyorsunuz? Oysa Tevrat da İncil de ondan sonra indirildi. Buna da mı aklınız ermiyor?

66. İşte siz böylesiniz. Hadi, hakkında bilginiz olan konularda tartışıyorsunuz. Peki hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp duruyorsunuz? Oysa Allah biliyor ama siz bilmiyorsunuz.

67. İbrahim, Yahudi de, Hıristiyan da değildi. Ama o, doğruya yönelen bir Müslüman'dı ve ortak koşanlardan değildi.

68. Doğrusu insanlardan İbrahim'e yakın olanlar onun izinden gidenlerdir. Bir de şu Tanrı elçisi ve ona inananlardır. Elbette ki, Allah, inananların dostudur.

69. Kendilerine kitap verilenlerden bir topluluk, sizi şaşırtıp saptırmayı tasarladı. Oysa onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar. Ne var ki, anlayamıyorlar.

70. Ey kendilerine kitap verilenler, tanık olduğunuz halde Allah'ın ayetlerini neden inkar ediyorsunuz?

71. Ey kendilerine kitap verilenler, neden yanlışı gerçeğe karıştırıyor ve doğruyu, bile bile gizliyorsunuz?

72. Kendilerine kitap verilenlerden bir topluluk şöyle dedi; "İnananlara indirilene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise küfredin. Belki onlar da dönerler."

73. " Ve sakın sizin dininize uyanlardan başkasına inanmayın." De ki onlara; "Kuşkusuz doğru yol, Allah'ın yoludur. Size verilenin bir benzeri bir başkasına da veriliyor diye ya da onlar rabbinizin katında tartışıp size üstün gelecekler diye mi bütün bunlar?" Yine de ki; "Kuşkusuz bağış ve sunum Allah'ın elindedir. O, onu dilediğine verir. Elbette ki, Allah, sunumu geniş olan ve gereğince bilendir."

74. O, bağışını dilediğine özgü kılar. Kuşkusuz ki, Allah, büyük sunum sahibidir.

75. Kendilerine kitap verilenlerden öylesi vardır ki, kendisine yığınla emanet bıraksan sana onu aynen öder. Fakat onlardan öylesi de vardır ki, kendisine bir dinar emanet etsen, başına dikilip durmadıkça onu geri ödemez. Onlar; "Kendilerine kitap verilmeyenlere karşı bizim bir sorumluluğumuz yoktur," dedikleri için böyle davranıyorlar ve bile bile Allah'a karşı yalan söylüyorlar.

76. Hayır öyle değil. Kim verdiği sözü yerine getirir ve sakınırsa elbette ki, Allah da sakınanları sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanların ahirette hiçbir nasipleri olmayacaktır. Diriliş gününde Allah ne onlarla konuşacak, ne yüzlerine bakacak, ne de onları temize çıkaracaktır. Onların hakkı yalnızca acı bir azap olacaktır.

78. Onlardan bir topluluk da vardır ki, aslında kitaptan olmayan bir şeyi siz kitaptan sanın diye, dillerini kitapla eğip bükerler. O, Allah katından olmadığı halde, "Bu, Allah katındandır," derler. Ve böylece bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

79. Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah, ona kitap, hüküm ve Tanrı elçiliği versin de sonra o, insanlara, "Tanrıyı bırakın da bana kul olun," desin. O ancak şöyle der; "Öğrenip öğrettiğiniz kitap gereğince kendisini rabbine adayan kullar olun."

80. Ve o, hiçbir zaman size melekleri ve Tanrı elçilerini rabler edinmenizi de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, o, size, hiç inkarcılığı emreder mi?

81. Hani Allah, Tanrı elçilerinden şöyle kesin bir söz almıştı; "Andolsun, size kitap ve erdemli bilgiden verip sonra size yanınızdakini doğrulayan bir Tanrı elçisi geldiğinde, ona kesin olarak inanacak ve ona yardımda bulunacaksınız." Ve demişti ki; "Bunu kabul ettiniz ve bu ağır sorumluluğu aldınız mı?" Onlar da; "Kabul ettik," demişlerdi de, "Öyleyse tanık olun, ben de sizinle birlikte tanık olanlardanım," diye yanıt vermişti.

82. O halde artık kim yüz çevirirse, elbette ki onlar, yoldan çıkanların ta kendileridir.

83. Yoksa onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa, hepsi istese de istemese de ona boyun eğmiştir. Ve sonunda tümü ona döndürülecektir.

84. De ki; "Biz Allah'a da, bize indirilene de; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilmiş olana da; Musa'ya, İsa'ya ve bütün Tanrı elçilerine rablerinden verilene de inandık. Biz onların hiçbirini öbüründen ayrı tutmayız. Ve biz ki, yalnızca ona boyun eğenleriz."

85. Kim İslam'dan başka bir dini benimserse, bu ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.

86. Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve Tanrı elçisinin hak olduğuna tanık oldukları halde, inanıp sonra da inkara sapan bir toplumu Allah nasıl doğru yola iletir? Allah, zulmeden bir toplumu elbette ki doğru yola ulaştırmaz.

87. Onların cezası, Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lanetine uğramaktır.

88. Onlar bu lanetin içinde kalacaklardır. Ne cezaları hafifletilecek, ne de yüzlerine bakılacaktır.

89. Ancak daha sonra tövbe eden ve durumlarını düzeltenler başkadır. Çünkü Allah, acıyandır, esirgeyici olandır.

90. Doğrusu, inandıktan sonra inkarcılığa sapmış, sonra da inkarcılıkta daha da azıtmış olanların tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. Onlar ki, yoldan çıkanların ta kendileridir.

91. Gerçeği örtüp de inkarcılığa sapmış olarak ölenlerin durumuna gelince, onların her biri kendini kurtarmak için dünya dolusu altın verse de asla kabul edilmeyecektir. Onlar için korkunç bir azap vardır. Ve onlara yardım edecek kimse de bulunmayacaktır.

92. Sevdiğiniz şeylerden başkalarına da vermedikçe asla iyiliğe ulaşamazsınız. Yardım olarak her ne verirseniz, Allah, elbette ki onu bilmektedir.

93. İsrail, Tevrat indirilmeden önce kendisine neleri yasak ettiyse onlardan başka her çeşit yiyecek, İsrail oğullarına helal idi. Onlara de ki; "Sözünüz doğruysa getirin Tevrat'ı da okuyun bakalım."

94. O halde bundan sonra kim Allah'a karşı yalan söylerse elbette ki onlar, zalimlerin ta kendileridir.

95. Onlara de ki: "Allah doğruyu söylemiştir. O halde Allah'ı bir bilerek İbrahim'in dinine bağlanın. Elbette ki o, ortak koşanlardan olmamıştır."

96. Şu bir gerçek ki, insanlar için yapılan ilk ev, evrenlere doğruluk aracı olan ve Mekke'de bulunan kutlu evdir.

97. Orada apaçık kanıtlarla İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse, güvende olur. Yoluna gücü yetenlerin o kutlu evi ziyaret etmesi Allah'ın insanlara öğüdüdür. Kim bunu inkar ederse, bilsin ki, Allah, hiç kimseye muhtaç olmayandır.

98. De ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, Allah tüm yaptıklarınıza tanıklık ediyorken Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?"

99. Yine de ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, gerçeğe tanık olduğunuz halde, niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye çalışıp da inananları ondan alıkoyuyorsunuz? Halbuki Allah, yaptıklarınızdan asla habersiz değildir."

100. Ey inananlar, eğer kendilerine kitap verilenlerden bir topluluğa boyun eğerseniz, onlar sizi inancınızdan sonra tekrar inkarcılığa döndürürler.

101. Size, Allah'ın ayetleri okunup dururken ve onun elçisi de aranızda olduğu halde dönüp nasıl inkar ediyorsunuz? Kim ki, Allah'a sımsıkı bağlanırsa, elbette o, doğru yola iletilmiştir.

102. Ey inananlar, Tanrı'dan nasıl sakınmak gerekiyorsa öylece sakının ve siz, kesinlikle Müslüman olmaktan başka bir biçimde ölmeyin.

103. Allah'ın ipine hep birlikte sımsıkı sarılın ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın size olan nimetini anımsayın. Siz ki, birbirinize düşman kişiler idiniz ama o, kalplerinizi birleştirdi ve onun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun kenarında idiniz. O, sizi oradan kurtardı. Umulur ki, doğru yola gelirsiniz diye Allah, size, ayetlerini işte böylece açıklıyor.

104. İçinizde, iyiliğe çağıran, sağduyuyu öğütleyen ve kötülükten sakındıran bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

105. Sakın kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.

106. Gün gelir bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara şöyle denir; "Siz ki, inandıktan sonra inkarcılığa mı saptınız? O halde inkarınız yüzünden azabı tadın bakalım."

107. O gün yüzleri ağaranlar ise, Allah'ın rahmeti içindedir. Onlar ki, orada kalıcıdırlar.

108. İşte bunlar, sana dosdoğru olarak okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Elbette ki, Allah, hiç kimseye haksızlık etmek istemez.

109. Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Ve bütün işlerin sonu Allah'a çıkar.

110. Siz, insanların iyiliği için çıkarılmış en hayırlı topluluksunuz. İyiliği özendirir, kötülükten sakındırır ve Allah'a gereğince inanırsınız. Keşke kendilerine kitap verilenler de inansalardı. Elbette

kendileri için iyi olurdu. Onlardan inananlar da olmakla birlikte, pek çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

111. Onlar size sıkıntıdan başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşacak olsalar bile arkalarını dönüp kaçarlar; sonra onlara yardım eden de çıkmaz.

112. Nerede bulunurlarsa bulunsunlar, onların üzerine alçaklık damgası vurulmuştur. Yalnız Allah'ın ve inananların korumasına sığınmış olanlar ise elbette ki başkadır. Diğerleri, döne dolaşa Allah'ın hışmına uğrarlar ve miskinlik altında ezilmeye mahkum kalırlar. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve Tanrı elçilerini bile bile öldürüyorlardı. Çünkü baş kaldırmışlardı ve aşırılık yapıyorlardı.

113. Ancak elbette ki onların hepsi bir değildir. Kendilerine kitap verilenlerden bir topluluk vardır ki onlar, geceleyin ayakta durarak ve secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar.

114. Onlar ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, iyiliği özendirir, kötülükten sakındırır, hayırda yarışırlar. îşte onlar, doğruluktan ayrılmayanlardandır.

115. Onların işlediği hiçbir hayır karşılıksız kalmayacaktır. Çünkü Allah, sakınanları çok iyi bilmektedir.

116. Doğrusu, inkar edenler var ya, onların malları da çocukları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır. îşte onlar, cehennemliktir. Onlar ki, orada kalıcıdırlar.

117. Onların bu dünya yaşamında harcadıkları malların durumu, kendi kendilerine haksızlık eden bir topluluğun ekinlerini vurup mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgarın durumu gibidir. Elbette ki, Allah, onlara haksızlık etmedi. Ama onlar kendi kendilerine haksızlık ediyorlar.

118. Ey inananlar, sakın birbirinizi bırakıp da başkalarını dost edinmeyin. Onlar, size zarar vermekten ve kötülük yapmaktan geri durmazlar. Sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Düşmanlıkları, ağızlarından dökülen sözlerden açıkça belli olur. İçlerinde gizledikleri düşmanlıksa daha da büyüktür. İşte, aklınızı başınıza devşirmeniz için size bu kanıtları açıklamış bulunuyoruz.

119. Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz. Ama onlar sizi sevmezler. Siz kitabın tümüne inanırsınız. Ama onlar sizinle karşılaştıklarında; "inandık," derler de kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki; "Kin ve öfkenizle ölün." Kuşkusuz Allah, göğüslerin içinde saklı duranı çok iyi bilmektedir.

120. Size bir iyilik dokunsa, bu onları tasalandırır; başınıza bir sıkıntı gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve sakınırsanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Elbette ki, Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

121. Hani, sen ailenden erkenden ayrılmıştın da inananları savaş için tutulması gereken noktalara yerleştiriyordun. Kuşkusuz ki, Allah, çok iyi işitmekte ve çok iyi bilmektedir.

122. Hani o zaman sizden iki bölük, korku ile bozulmak üzereydi. Oysa ki, Allah, onların yardımcısıydı. Artık inananlar, yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

123. Gerçek şu ki siz, son derece zayıfken Allah, Bedirde size yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki, şükredenlerden olasınız.

124. Hani o zaman sen, inananlara; "Rabbinizin, indirilmiş üç bin melek ile size yardım etmesi yeterli gelmiyor mu?" diyordun.

125. Evet, sabrettiğiniz ve Allah'a karşı gelmekten sakındığınız takdirde; onlar ansızın üzerinize çullansalar bile rabbiniz, üzerine nişan vurulmuş beş bin melekle size yardım eder.

126. Allah, bunu size sırfbir müjde olsun ve kalpleriniz bu sayede rahatlasın diye yaptı. Elbette ki, zafer, yalnızca gücün ve erdemli bilginin kaynağı olan Allah katındandır.

127. Böylece o, inkarcıların bir bölümünü yok etti veya bozguna uğrattı.

128. Allah'ın tövbelerini kabul etmesinin veya işledikleri zulümden dolayı onları cezalandırmasının seninle ilgisi yoktur.

129. Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. O, dileğini bağışlar, dileğini de cezalandırır. Elbette ki, Allah, acıyıcı ve esirgeyici olandır.

130. Ey inananlar, kat kat artırılmış bir biçimde faiz yemeyin. Ve Allah'tan sakının. Umulur ki böylece kurtuluşa erersiniz.

131. İnkarcılar için hazırlanmış olan o ateşten korkun.

132. Allah'a ve elçisine boyun eğin ki, size merhamet edilsin.

133. Rabbiniz tarafından bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer kadar olan Cennete koşun ki, orası sakınanlar için hazırlanmıştır.

134. Onlar ki, bollukta da darlıkta da yardımda bulunurlar. Öfkelerini dizginlerler ve insanları affederler. Elbette ki, Allah, iyilik yapanları sevmektedir.

135. Yine onlar ki, bir kötülük yaptıklarında veya kendilerine haksızlık ettiklerinde Allah'ı anımsayıp günahlarından dolayı hemen tövbe ederler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, işledikleri kötülükler konusunda, bile bile ısrar etmezler.

136. İşte onların ödülleri, rablerinden bir bağışlanma ile içinden ırmaklar akan cennetlerdir. Onlar, orada kalıcıdırlar. Çalışanlar için ne güzel ödüller vardır.

137. Kuşkusuz ki sizden önce de nice yasalar kondu ve kaldırıldı. İşte bu nedenle, yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayıcıların sonunun ne olduğunu bir görün.

138. İşte bu, insanlar için bir açıklama ve kılavuz, sakınanlar için de bir öğüttür.

139. Sakın gevşemeyin ve üzülmeyin. Gerçekten inanıyorsanız siz zaten üstünsünüz.

140. Size Uhud'da bir sıkıntı dokunduysa, düşmanınız olan o topluluğa da Bedirde benzer bir sıkıntı dokunmuştur. İşte böyle günleri, biz, halkın arasında döndürüp duruyoruz ki, Allah gerçek inananları ayırsın ve sizden bazılarını tanıklar edinsin. Elbette ki, Allah, zalimleri asla sevmez.

141. Bir de bunlar, Allah'ın inananları arındırması ve inkarcıları yıkıma uğratması içindir.

142. Yoksa siz, Allah, içinizden uğraşıp didinenleri ve sabredenleri ayırıp seçmeden Cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki, siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. Fakat şimdi onu gördüğünüz halde bekleyip duruyorsunuz.

144. Elbette ki Muhammed, yalnızca bir elçidir ve ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. O, ölür ya da öldürülürse ökçeleriniz üzerinde eski dininize mi döneceksiniz? Oysa eski dinlerine dönenler Allah'a hiç bir zarar veremez. Ama Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.

145. Allah'ın izni olmaksızın hiçbir cana ölüm yoktur. Onun yazılmış bir süresi vardır. Kim dünyanın çıkarını gözetirse ona ondan veririz. Ve her kim ahiret yararını gözetirse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri yakında ödüllendireceğiz.

146. Nice Tanrı elçisi, kendilerini rabbe adayanlarla birlikte savaşmıştır. Onlar Allah yolunda başlarına gelenlerden ötürü ne gevşeklik gösterdiler ne de boyun eğdiler. Kuşkusuz ki, Allah, sabredenleri sevmektedir.

147. Onların sözleri yalnızca şunlar olmuştur; "Rabbimiz, günahlarımızı ve aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı sağlamlaştır ve inkarcılar topluluğuna karşı bize yardım et."

148. Böylece Allah da onlara hem dünya yararını hem de ahiret sevabının en güzelini vermiştir. Elbette ki, Allah, iyilik yapanları sevmektedir.

149. Ey inananlar, eğer inkarcılara boyun eğerseniz, onlar sizi topuklarınız üzerinde eski dininize geri döndürürler. îşte o zaman siz, kaybedenlerden olursunuz.

150. Tersine, sizin sahibiniz Allah'tır. Elbette ki, o, yardım edenlerin en iyisidir.

151. Hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmalarından dolayı, inkarcıların kalbine korku salacağız. Onların varacağı yer Cehennemdir. Zalimlerin durağı ne kötüdür!

152. Andolsun ki, Allah, size verdiği sözde durdu ve nitekim siz onun izniyle onları darmadağın ettiniz. Ama, sevdiğinizi size gösterdikten sonra yılgınlık gösterip duraksadınız, savaş hakkında birbirinizle çekiştiniz ve buyrukları dinlemediniz. Kiminiz dünyayı,

kiminiz de ahireti istiyordu. Sonra, sınamak için sizi onlardan uzaklaştırdı ve her şeye karşın sizi bağışladı. Elbette ki, Allah'ın inananlara sunumu boldur.

153. Hani siz kimseye dönüp bakmaksızın dağa tırmanıyordunuz; Tanrı elçisi ise sizi arkanızdan çağırıyordu. Allah da sizi keder üstüne kederle cezalandırdı ki, kaybettiğiniz şeye veya başınıza gelene üzülmeyesiniz. Allah, elbette ki, sizin bütün yaptıklarınızdan haberi olandır.

154. Bu kederden sonra Allah size bir güvenlik duygusu indirdi ve içinizden bir bölümünüzü kaplayan bir uyku verdi. Kendi derdine düşen daha başkaları ise, bilgisizlik dönemi düşüncesiyle Allah hakkında gerçek dışı zanlara kapılmışlardı. Onlar; "Yönetimde bizim de bir payımız olacak mı?" diyorlar. Sen, "Buyruk, bütünüyle Allah'ındır," de. Onlar içlerinde, sana açıklayamadıkları bir şeyi gizliyorlar. Diyorlar ki; "Eğer yönetimde bizim de bir payımız olsaydı, burada böyle öldürülmezdik." De ki; "Siz evinizde bile olsanız, ölümleri takdir edilmiş olanlar, evlerinden çıkıp, düşecekleri yere varacaklardı. Allah, içinizde olanı yoklamak ve kalplerinizdekini temizlemek için bunları başınıza getirdi. Kuşkusuz ki, Allah, gönüllerde gizli ne varsa hepsini bilmektedir."

155. İki topluluğun karşılaştığı gün geri dönüp gidenleriniz var ya, yaptıkları bazı işler yüzünden Şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Şu bir gerçek ki, Allah, onları yine de bağışladı. Elbette ki, Allah, acıyan ve yumuşak davranışlı olandır.

156. Ey inananlar, sefere çıkan veya savaşa giden kardeşleri için, "Bizimle kalsalardı ne ölür ne de öldürülürlerdi," diyen inkarcılar gibi olmayın. Allah bunu kalplerinde bir üzüntü kaynağı yapmıştır. Yaşatan da öldüren de Allah'tır. Hiç kuşku yok ki, Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157. Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz size Allah'tan gelen bir bağışlanma ve bir rahmet vardır. Bu, onların tüm derleyip topladıklarından daha hayırlıdır.

158. Gerçek şu ki, ölseniz de, öldürülseniz de, Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer sen kaba ve katı yürekli olsaydın, onlar senin çevrenden dağılıp giderlerdi. Onları bağışla, onların affedilmeleri için dua et ve işlerinde onlarla karşılıklı danışma içerisinde ol Kararını verdiğinde de yalnız Allah'a dayan. Elbette ki, Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sevmektedir.

160. Eğer Allah size yardım ederse, hiç kimse size üstün gelemez. Allah sizi yardımsız bırakacak olursa, ondan başka size yardım edecek kim vardır? Öyleyse, inananlar yalnızca Allah'a güvenip dayansınlar.

161. Hiç bir Tanrı elçisine, emanete çıyanlık etmek yakışmaz. Kim çıyanlık ederse, diriliş günü çıyanlık ettiğiyle birlikte gelir. Sonra her can ne kazandıysa, karşılığı eksiksiz olarak ödenir. Ve onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

162. Allah'ın rızası peşinde koşan kimse, Allah'ın öfkesine uğrayan ve son durağı Cehennem olan kimse ile hiç aynı olur mu? Orası varılacak ne kötü bir yerdir.

163. Onların Allah katında dereceleri vardır. Elbette ki, Allah, yaptıklarınızı tümüyle görmektedir.

164. Andolsun ki, Allah, inananlara kendi içlerinden; onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara kitabı ve erdemli bilgiyi öğreten bir elçi göndermekle büyük bir sunumda bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapkınlık içinde idiler.

165. Yine de, siz, onlara, başınıza gelenin iki katı zarar verdiğiniz halde, "Bu da nereden başımıza geldi?" diyorsunuz. De ki; "O, kendinizden gelmektedir." Kuşku yok ki, Allah'ın her şeye gücü yetmektedir.

166. îki ordu karşılaştığı gün size gelen musibet, Allah'ın emriyleydi. Bu; inananları ayırt etmek içindi.

167. İkiyüzlüler de bu şekilde açığa çıkarılmıştır. Kendilerine; "Gelin, Allah yolunda savaşın ya da savunma yapın," denildiğinde, onlar, "Savaştan anlasaydık size katılırdık," dediler. O an, onlar inanmaktan daha çok inkarcılığa yakın idiler. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Oysa ki, Allah, onların gizlediğini çok iyi bilmektedir.

168. Yerlerinde oturup da şehit kardeşleri için, "Bizi dinleseler öldürülmezlerdi," diyenlere sen de de ki; "Eğer doğru söylüyorsanız, ölümü kendinizden uzaklaştırın."

169. Sakın, Allah yolunda öldürülmüş olanları ölüler sanma. Hayır, onlar diridirler ve rablerinin katında onlara bol bol yaşamlık verilmektedir.

170. Onlar, Allah'ın verdiği bol nimetlerle neşe içindedirler. Henüz kendilerine katılmayanları ise şöyle müjdelemek isterler; "Onlara hiçbir korku yoktur. Ve onlar asla üzülmeyeceklerdir."

171. Onlar ki, Allah'tan gelen bir nimeti ve bir sunumu, ayrıca Allah'ın inananlara ödüllerini vermezlik etmeyeceğini müjdelemek istiyorlar.

172. O inananlar ki, yara aldıktan sonra bile Allah'ın ve elçisinin çağrısına uydular. İyilik yapıp sakınanlar için elbette büyük bir ödül vardır.

173. Onlar öyle kimselerdir ki, halk onlara; "İnsanlar size karşı toplandı; onlardan korkun," dediği zaman, bu onların inancını artırmıştır ve onlar demişlerdir ki; "Bize Allah yeter; o, ne güzel vekildir."

174. Bundan dolayı, onlar, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar ki, Tanrının rızasına uydular. Elbette ki, Allah, büyük sunum sahibidir.

175. İşte o Şeytan, yalnızca kendi dostlarını korkutur. Öyleyse, eğer gerçekten inanmış kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

176. İnkarcılıkta yarışanlar seni üzmesin. Onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah, ahirette onlara bir pay vermemeyi istemektedir. Ve onlar için büyük bir azap vardır.

177. Onlar ki, inanca karşılık inkarcılığı satın alanlardır. Elbette ki, onlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Ve onlar için acıklı bir azap vardır.

178. Sakın ola ki, inkarcılar, vermiş bulunduğum sürenin kendileri için iyi olduğunu düşünmesinler. Günahlarının artması için kendilerine süre veriyoruz. Onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, inananları şu içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. O, iyiyi kötüden ayıracaktır. Allah, size geleceği bildirecek de değildir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini ayırt eder. Öyleyse Allah'a ve elçilerine gereğince inanın. Eğer inanıp sakınırsanız sizin için büyük bir ödül vardır.

180. Allah'ın, bol sunumundan kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu düşünmesinler. Hayır; bu, onlar için kötüdür; diriliş günü, cimrilik ettikler şeyler tasma gibi boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, elbette ki, yaptıklarınızdan haberi olandır.

181. Andolsun ki, "Allah yoksul, biz ise zenginiz," diyenlerin sözünü Allah işitmektedir. Söylediklerini ve haksız yere Tanrı elçilerini öldürmelerini kaydedeceğiz. Ve onlara; "Yakıcı azabı tadın," diyeceğiz.

182. Bu, yaptığınızın karşılığıdır. Yoksa Allah, kullarına asla zulmedici değildir.

183. Onlar, "Ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda Allah bizden ant aldı," diyorlar. Onlara de ki; "Benden önce, apaçık kanıtlarla birlikte bu dediğinizi de size getiren elçiler geldi. Sözünüzde doğru iseniz, öyleyse neden onları öldürdünüz?"

184. Eğer onlar seni yalanlarlarsa, üzülme! Zaten senden önce açık kanıtlar, yazılı belgeler ve aydınlık kitaplar getiren nice elçiler de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Diriliş günü elbette, ödülleriniz size eksiksiz olarak verilecektir. Kim ateşten kurtarılıp Cennete alınırsa, artık o gerçekten kurtulmuş olur. Oysa, dünya yaşamı ancak aldatıcı bir zevkten ibarettir.

186. Elbette ki, mallarınız ve canlarınızla sınanacaksınız. Kuşkusuz, sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlarla Allah'a ortak koşanlardan çok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız bilin ki, bu, üzerinde azmedilmeye değer işlerdendir.

187. Hani, Allah, kendilerine kitap verilenlerden; "Bu kitabı halka açıklayacak ve onu asla saklamayacaksınız," diye söz almıştı. Onlar ise, bu sözü kulak ardı edip onu basit bir ücret karşılığı satıvermişlerdi. Oysa ki, o, ne kötü bir alışverişti.

188. Sakın, yaptıklarına sevinen ve yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananların cezadan kurtulacaklarını sanma. Onlar için acı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. Andolsun ki, Allah, her şeye güç yetirendir.

190. Şu bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbirini izlemesinde akıl sahipleri için ibretler vardır.

191. Onlar ki ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında düşünürler ve derler ki; "Rabbimiz, sen bunları boş yere yaratmadın, sen yücesin, bizi ateşin azabından koru."

192. "Rabbimiz sen kimi ateşe atmışsan elbette ki onu perişan etmişsindir. Ayrıca zalimlere yardım edecek kimse de yoktur."

193. "Rabbimiz; doğrusu biz, 'rabbinize inanın,' diye inanmaya çağıran bir çağrıcıyı işittik ve hemen inandık. Ey rabbimiz; günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört, canımızı da iyilerle birlikte al."

194. "Rabbimiz, bize, elçilerin aracılığıyla söz verdiklerini de ikram eyle ve diriliş gününde bizi aşağılık kılma. Kuşkusuz sen, sözünden dönmezsin!"

195. Bunun üzerine rableri de onlara şu yanıtı verir: "Erkek olsun, kadın olsun, sizden iyi bir iş yapanın emeğini ben asla boşa çıkarmam. Siz zaten birbirinizdensiniz. Göç eden, yurdundan çıkarılan, benim yolumda eziyete uğrayan, savaşan ve can veren kimselerin kötülüklerini örtecek ve onları içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğim. Bu, Allah katından gelen bir ödüldür. Ödülün en güzeli de elbette ki Allah katındadır."

196. İnkarcıların diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Bu, onlar için kısa süreli bir yararlanmadır. Sonra varacakları yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

198. Ama rablerinden sakınanlar için içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katından olan bir konukseverlikle onlar orada kalıcıdırlar. Elbette ki, Allah katındaki ödüller, iyi kimseler için daha hayırlıdır.

199. Kuşkusuz, kendilerine kitap verilenlerden öyleleri vardır ki, Allah'a da, size indirilene de, kendilerine indirilene de, Allah karşısında tam bir saygı içinde inanırlar ve basit bir ücret için Allah'ın ayetlerini satmazlar. Onların rableri katında ödülleri vardır. Elbette ki, Allah, hesabı çok çabuk görendir.

200. Ey inananlar, sabredin ve sabırda yarışın. Nöbetleşerek savaşa hazırlıklı olun. Ve Allah'tan sakının. Umulur ki kurtulursunuz.

KADINLAR BÖLÜMÜ
(NİSA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Ey insanlar, sizi bir tek özden yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türetip yeryüzüne yaymış olan rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına saygısızlık etmekten de sakının. Kuşkusuz Allah, sizin üzerinizde bir gözetleyicidir.

2. O halde yetimlere mallarını verin. Temiz olanı pis olanla değiştirmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katarak sakın yemeyin. Çünkü bu, gerçekten büyük bir suçtur.

3. Yetimler konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korkarsanız, sizin için temiz kılman kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Eğer bu durumda da adaleti gözetemeyeceğinizden korkarsanız,

bir tek kadınla ya da cariyelerinizle yetinin. îşte bu, haksızlığa sapmamanız için en uygun olan yoldur.

4. Kadınlara evlilik haklarını tam olarak verin. Kendi istekleriyle o hakkın bir kısmını size bağışlarlarsa onu ağız tadıyla yiyin.

5. Allah'ın geçimlik olarak verdiği malları aklı ermezlere vermeyin. Fakat bu mallarla onlara da yaşamlık verin ve onları giyindirin. Onlara tatlı sözler söyleyin.

6. Yetimleri evlenme çağma gelinceye kadar deneyin. Olgunlaştıklarını görünce de mallarını kendi ellerine verin. Savurganlık yaparlar ya da büyürler de geri alırlar diye onların mallarını dağıtıp yemeyin. Varlıklı olanlar bundan kaçınsınlar, yoksul olanlar da bu mallardan ancak geleneğe uygun olarak yesinler. Mallarını kendilerine verirken de yanlarında tanık bulundurun. Kuşkusuz hesap sorucu olarak Allah yeter.

7. Erkekler için anne ile babanın ve yakın akrabanın bıraktığı mirastan bir pay vardır. Kadınlar için de anne ile babanın ve yakın akrabanın bıraktığı mirasın azından da, çoğundan da bir pay vardır. Bunlar, üzerinize buyruk olarak yazılıp belirlenmiş paylardır.

8. Miras bölüşümünde, yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır bulunursa güzel sözler söyleyerek onlara da bir şeyler verin.

9. Arkalarında küçük ve güçsüz çocuklar bıraktıkları takdirde, onlar için kaygı duyacak olanlar, haksızlık yapmaktan çekinsinler. Allah'tan sakınsınlar ve sözü de dosdoğru bir biçimde söylesinler.

10. Gerçek şu ki, yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler karınlarına sadece ateş doldurmuş olurlar. Onlar ki, çılgın bir ateşe gireceklerdir.

11. Allah size çocuklarınız konusunda öğütte bulunuyor. Erkek, kadının iki katı pay alır. Mirasçılar sadece kadın olup iki kişiden fazla iseler mirasın üçte ikisi onlarındır. Çocuk sadece bir kadınsa mirasın yarısı onundur. Ölen kişi ardında çocuk bırakmışsa, ana ve babasının her birisine altıda bir düşer. Çocuğu yok da kendisine sadece ana ve babası varis oluyorsa bu durumda annesine üçte bir pay düşer. Kardeşi varsa bu durumda annesine altıda bir düşer. Bütün

bu bölüşme oranları, ölenin yaptığı vasiyetten ve borçların ödenmesinden sonra gelir. Analarınız, babalarınız ve çocuklarınızdan hangisinin size daha yararlı olduğunu siz bilemezsiniz. Bunlar, Allah'ın koyduğu kurallardır. Kuşkusuz Allah gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

12. Eğer çocukları yoksa, eşlerinizin bıraktığı mirasın yarısı sizindir. Çocukları var ise, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bu pay, borçlarının ödenmesinden ve yaptıkları vasiyetteki payların dağıtılmasından sonradır. Çocuklarınız yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Çocuklarınız varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Bu pay, borçlarınızın ödenmesinden ve yaptığınız vasiyetteki payların dağıtılmasından sonradır. Miras bırakan erkeğin veya kadının, çocuğu ve eşi olmayıp bir erkek veya bir kız kardeşi var ise bu durumda her birine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler, üçte biri paylaşırlar. Bu bölüşüm vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden sonra uygulanmalıdır ki kimseye zarar verilmiş olmasın. Bu, Allah'tan gelen bir vasiyettir. Kuşkusuz Allah, gereğince bilendir ve yumuşak davranandır.

13. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine boyun eğerse, Allah, onu yüzeyinden ırmaklar akan, içinde kalıcı olacakları cennetlere koyar. İşte, büyük başarı budur.

14. Kim de Allah'a ve elçisine başkaldırır ve onun koyduğu sınırlarını aşarsa, Allah, onu da içinde kalıcı olacağı ateşe sokar. Artık onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan eşcinsel fuhuş yapanlara karşı içinizden dört tanık getirin; eğer tanıklık ederlerse o kadınları, ölüm canlarını alıncaya ya da Allah kendileri için bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.

16. Eşcinsel fuhşu içinizden iki erkek yaparsa onları ağır bir biçimde kınayın. Onlar, tövbe edip de durumlarını düzeltirlerse kınamaktan vazgeçin. Kuşkusuz Allah, tövbeleri çokça kabul eden ve esirgeyici olandır.

17. Allah'ın kabul edeceği tövbe, ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez elden tövbe edenlerin tövbesidir; işte Allah bunların

tövbesini kabul eder. Kuşkusuz, Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

18. Sürekli günah işleyip de kendilerini ölüm yakalayınca, "Ben artık tövbe ettim," diyenlerin tövbesi geçersizdir. İnkarcı olarak ölenlerin de tövbesi geçersizdir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

19. Ey inananlar, kadınları miras yoluyla zorla almanız size helal değildir. Onlara verdiklerinizin bir bölümünü alıp götürmek için sakın onları sıkıştırmayın. Eğer açık bir edepsizlik yaparlarsa başkadır. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız, bilin ki, sizin hoşlanmadığınız bir şeye Allah çok hayır koymuş olabilir.

20. Eşinizden ayrılıp da başka biriyle evlenmek istediğiniz takdirde, önceki hanımınıza yükler dolusu evlilik hakkı vermiş olsanız bile, ondan hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek ve apaçık bir günahla onu geri almanız olacak şey midir?

21. Onlarla bir yastığa baş koyduğunuz halde ve onlar sizden sağlam bir söz almışken, siz onlardan evlilik hakkını nasıl geri alırsınız?

22. Babalarınızın daha önce evlenmiş olduğu kadınlarla evlenmeyin. Ama geçmişte olanlar geçmişte kalmıştır. Bu, kesinlikle utanç verici bir iş, çirkin bir şey ve iğrenç bir yoldur.

23. Size, şu kadınlarla evlenmek yasaklanmıştır: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, eşlerinizin anneleri, kendileriyle birleştiğiniz hanımlarınızdan doğmuş olup evlerinizde oturan üvey kızlarınız. Ama eğer anneleriyle birleşmemişseniz o takdirde sizin için bir günah yoktur. Ayrıca öz oğullarınızın eşleri de size yasaktır. İki kız kardeşi birlikte almanız da haram kılınmıştır. Eskide kalanlar başkadır. Kuşkusuz Allah, çok affedici ve çok esirgeyicidir.

24. Kocalı kadınlarla evlenmek de haramdır. Ancak savaş esiri olarak sahibi olduğunuz cariyeler bunun dışındadır. Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığı yasalardır. Bunların dışındakiler, iffetli yaşamanız, zina etmemeniz ve evlilik haklarıyla istemeniz koşuluyla size helaldir. Onlardan hoşlandıklarınıza, üzerinize yazılmış bir buyruk

olarak evlilik haklarını ödeyin. Bu buyruğu yerine getirirken evlilik hakkını ayarlamak için karşılıklı anlaşmanızda bir sakınca yoktur. Kuşkusuz, Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

25. İçinizden özgür mümin kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyenler, mümin olan cariyeleriniz ile evlensin. Allah sizin inancınızı en iyi bilendir. Siz, birbirinizdensiniz. Öyle ise, onları velilerinin izni ile nikahlayın ve fuhuş işlemeyen, gizli dost tutmamış olan iffetli kadınlara evlilik haklarını güzel bir biçimde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa, onlara özgür kadınlara verilen cezanın yarısını uygulayın. Bu, sizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Kuşkusuz Allah, acıyıcı ve esirgeyici olandır.

26. Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin yoluna iletmek ve tövbelerinizi kabul etmek ister. Kuşkusuz Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

27. Kuşkusuz Allah, tövbelerinizi kabul etmek ister; şehvetlerinin peşinden gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı dilerler.

28. Allah yükünüzü de hafifletmek istiyor. Çünkü insan güçsüz yaratılmıştır.

29. Ey inananlar, birbirinizin malını haksız biçimde yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yaptığınız alışveriş başkadır. Kendi canınıza da kıymayın. Kuşku yok ki, Allah size karşı pek esirgeyicidir.

30. Kim sınırları aşarak ve haksızlık ederek bunu yaparsa biz onu ateşe sokacağız. Bu da Allah için çok kolaydır.

31. Eğer size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, kalan günahlarınızı da biz örter ve sizi güzel bir yere yerleştiririz.

32. Allah'ın kiminize kiminizden daha çok verdiği iyiliklere göz dikmeyin. Erkeklerin kazandıkları sevap kendilerinindir, kadınların kazandıkları sevap da kendilerinindir. O halde Allah'ın bol sunumunu dileyin. Çünkü Allah, her şeyi gereğince bilendir.

33. Anne ve baba ile yakın akrabanın bıraktığı mallar hakkında, biz herkes için varisler belirledik. Kendileriyle sözleşme yaptığınız kimselere de paylarını verin. Kuşkusuz Allah, her şeyin tanığıdır.

34. Allah'ın onlara fazladan vermiş olduğu nimetler ve mallarından yaptıkları harcamalar nedeniyle, erkekler kadınlar üzerinde yönetici ve gözeticidir. Erdemli kadınlar ise söz dinleyicidirler; Allah kendilerini nasıl korudu ise, onlar da kocalarının yokluğunda onların hukukunu öylece korurlar. Geçimsizliğinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin; sonra onları yataklarında yalnız bırakın; sonra da evden çıkarın. Eğer sözünüzü dinlerlerse, artık onlara karşı bahane aramayın. Kuşku yok ki, Allah her şeyden yüce ve her şeyden büyüktür.

35. Eğer karı ile kocanın arasının açılmasından korkuyorsanız, erkeğinkilerden bir ve kadınmkilerden bir aracı gönderin. Eğer bu ikisi aralarını bulmak için çalışırlarsa Allah da onların arasını bulur. Çünkü Allah gereğince bilendir ve her şeyden haberi olandır.

36. Hiçbir şeyi ona ortak koşmadan Allah'a kulluk edin. Anne ve babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındaki hizmetçi ve kölelere iyilik edin. Şu bir gerçek ki, Allah kasılıp şımaranları ve böbürlenenleri asla sevmez.

37. Bunlar kendileri cimrice davrandıkları gibi başkalarına da cimri olmayı önerirler ve Allah'ın sunum olarak kendilerine verdiği olanakları gizlerler. Biz ki, inkarcılar için alçaltıcı bir azap hazırladık.

38. Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde sırf gösteriş olsun diye mallarını yardım için dağıtırlar. Şeytan ki, kime arkadaş olursa, artık o, ne kötü bir arkadaştır.

39. Ne olurdu, onlar da Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah'ın kendilerine verdiği yaşamlıktan Allah yolunda harcasalardı. Elbette ki, Allah, onları gereğince bilmektedir.

40. Allah hiç kimseye zerre kadar haksızlık etmez. Yapılan iyiliği ise kat kat artırır ve kendi katından da büyük bir ödül verir.

41. Her toplumdan bir tanık getirdiğimiz ve seni de onlara tanık kıldığımız zaman onların hali nice olacaktır?

42. Öyle bir gün gelecek ki, o gün, inkarcılar ve elçiye başkaldıranlar yerle bir olmak isterler. Ve onlar, hiçbir sözü Allah'tan gizleyemezler.

43. Ey inananlar, sarhoşken, ne dediğinizi bilinceye değin ve yolcu olanlar dışında cinsel ilişkiden sonra yıkanıncaya kadar ibadet için duaya durmayın. Hasta veya yolcu iseniz, yahut biriniz tuvaletten gelmişse, yahut kadınlarla cinsel ilişkiye girmiş olup da su bulamamışsanız, temiz ve kuru bir toprağa dokunup yüzünüze ve ellerinize sürerek teyemmüm edin. Kuşkusuz Allah, affedici ve bağışlayıcıdır.

44. Bakmaz mısın şu kendilerine kitaptan bir pay verilmiş olanlara? Kendileri sapkınlığı satın aldıkları gibi sizin de yoldan sapmanızı istemekteler.

45. Allah, sizin düşmanlarınızı herkesten iyi bilmektedir. Dost olarak Allah yeter; yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudilerden öyleleri var ki, sözcükleri yerlerinden kaydırırlar; dini alaya alıp dillerini eğip bükerek; "Duyduk, isyan ettik!" "Duy, duymaz olasıca!" "Davar güder gibi güt bizi!" derler. Eğer onlar, "Duyduk, boyun eğdik, duy, bak bize!" demiş olsalardı, kendileri için daha hayırlı ve daha yerinde olurdu. Fakat Allah, inkarları yüzünden onlara lanet etmiştir. Çok az bir bölümü dışında, onlar inanmazlar.

47. Ey kendilerine kitap verilenler, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz kitaba inanın. Bazı yüzleri silip arkalarına döndürmeden ya da cumartesi gününe saygı göstermeyenleri lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden önce bu kitaba inanın. Anımsayın ki, Allah'ın buyruğu sürekli yapıla gelmiştir.

48. Şu bir gerçek ki, Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; onun dışında, dilediği kimsenin günahını bağışlar. Allah'a ortak koşan ise çok büyük bir günahla iftirada bulunmuş olur.

49. Kendilerini temize çıkaranları görmüyor musun? Oysa Allah, dilediğini temize çıkarır da onlara en küçük bir haksızlık yapılmaz.

50. Bir bak, nasıl da Allah'a yalan uyduruyorlar! Bu kadarı, apaçık bir günah olarak onlara yeter.

51. Görmüyor musun o kimseleri ki kendilerine kitaptan bir bölüm verilmişken onlar yine de Cibt putuna, Tağut şeytanına tapı-

yorlar. İnkarcılar için de; "Bunlar, inananların tuttuğu yoldan daha doğru yoldadırlar," diyorlar.

52. Onlar, Allah'ın lanetlediği kişilerdir. Allah bir kimseyi lanetlerse, artık ona yardım edecek birini bulamazsın.

53. Yoksa onların Tanrının egemenliğinde bir payı mı var? Öyle olsaydı insanlara bir çekirdek bile vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın kendi sunumundan insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim'in soyuna kitabı ve erdemli bilgiyi verdik. Ayrıca onlara büyük bir egemenlik de verdik.

55. Sonra onlardan kimi ona inandı ama kimi de ondan yüz çevirdi. Onlara ceza olarak Cehennem yeter.

56. Kuşku yok ki, ayetlerimizi inkar edenleri yakında bir ateşe atacağız. Derileri piştikçe de, azabı tekrar tatsınlar diye derilerini yenileyeceğiz. Elbette ki, Allah gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

57. İnanıp iyi işler yapanları da yüzeyinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada kalıcı olacaklardır. Ayrıca orada kendilerine tertemiz eşler de vardır ve biz onları benzersiz bir gölgeye kavuşturacağız.

58. Allah size emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hüküm verdiğinizde de adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten de Allah ne güzel öğütler veriyor! Kuşkusuz ki, Allah, gereğince işitmekte ve gereğince görmektedir.

59. Ey inananlar, Allah'a itaat edin, Tanrı elçisine ve sizden buyruk sahibi olanlara da itaat edin. Sonra bir konuda çekişmeye düştüğünüzde, Allah'a ve ahiret gününe inanmışsanız onun durumunu Allah'a ve Tanrı elçisine bırakın. Böyle yapmanız daha hayırlı ve sonuç itibariyle de daha güzeldir.

60. Görmedin mi şu kimseleri ki, sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını iddia ediyorlar, sonra da reddetmekle emrolundukları azgınların yargısına başvurmak istiyorlar. Üstelik Şeytan da onları büsbütün saptırarak doğru yoldan iyice uzaklaştırmak istiyor.

61. Onlara; "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin!" denince, o ikiyüzlülerin, senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.

62. Öyleyse, nasıl oluyor da kendi elleri ile yaptıkları kötülük yüzünden başlarına bir musibet gelince sana koşarak, "Biz sadece iyilik yapmak, uzlaşma sağlamak istemiştik," diye Allah adına yemin ediyorlar.

63. Allah onların kalplerindeki kötü duyguları iyi bilir. Onlara aldırış etme, öğüt ver. Onlara kendileri hakkında içlerine işleyecek etkili sözler söyle.

64. Biz elçilerden hiç birini, Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir amaçla göndermedik. Onlar kendi canlarına haksızlık ettiklerinde eğer sana gelip Allah'tan bağışlama dikselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dikseydi, elbette Allah'ı tövbeleri kabul edici ve esirgeyici olarak bulurlardı.

65. Hayır öyle değil; rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri konularda seni hakem kılıp sonra da senin verdiğin karara, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça onlar inanmış olmazlar.

66. Biz onlara, "Canınızı verin," yahut "Yurdunuzu terk edin," diyecek olsaydık, içlerinden pek azı bunu yapardı. Ama kendilerine öğütleneni yapsalardı, elbette bu, kendileri için daha iyi ve daha sağlam olurdu.

67. İşte o zaman onlara katımızdan büyük bir ödül verirdik.

68. Ve onları dosdoğru olan yola iletirdik.

69. Kim Allah'a ve elçisine uyarsa, onlar, Allah'ın kendilerine iyilikte bulunduğu Tanrı elçileri, doğrulayıcılar, şehitler ve iyi kullar ile birlikte olur. Onlar ne güzel arkadaştır.

70. İşte bu, Allah'tan gelen bir sunumdur. Bilen olarak elbette ki, Allah yeter.

71. Ey inananlar, savunma önlemlerinizi alın. Gerektiğinde de bölük bölük harekete geçin ya da toplu halde savaşa çıkın.

72. İçinizden öylesi de var ki, ne olursa olsun ağırdan alır. Size bir musibet gelip çatarsa o, şöyle diyecektir: "İyi ki, onlarla birlikte şehit olmadım. Allah bana sunumda bulundu."

73. Ama eğer Allah'tan size bir nimet erişirse, sizinle kendisi arasında sanki hiçbir yakınlık yokmuş gibi; "Keşke ben de onlarla birlikte olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım!" der.

74. Öyleyse, dünya yaşamına karşılık ahireti yeğleyenler, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse elbette ki ona büyük bir ödül vereceğiz.

75. Size ne oluyor da Allah yolunda savaşmıyorsunuz? Oysa çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar; "Ey rabbimiz, halkı zalim olan bu ülkeden bizi çıkar. Bize yüce katından bir dost gönder ve yüce katından bir yardımcı gönder," diye dua edip duruyorlar.

76. İnananlar Allah yolunda savaşırlar. İnkarcılar ise azgınların yolunda savaşırlar. O halde Şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz, Şeytanın aldatıcı düzeni pek güçsüzdür.

77. Kendilerine; "Ellerinizi savaştan çekin, içtenlikle yalvarıp dua edin ve yoksulun hakkı olanı verin," denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş buyruk olarak yazılınca, içlerinden bir topluluk hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladı da; "Rabbimiz, savaşı bize niçin yazdın. Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen olmaz mıydı?" dedi. Onlara de ki; "Dünya çıkarı önemsizdir, Allah'tan korkanlar için ahiret daha hayırlıdır ve size kıl payı kadar haksızlık da edilecek değildir."

78. Nerede olursanız olun, isterse sağlam yapılı kaleler içinde bulunun, yine de ölüm gelip sizi bulacaktır. Onlar ki, kendilerine bir iyilik dokunursa, "Bu Allah'tandır," derler. Bir kötülük dokunursa da, "Bu senin yüzündendir," derler. De ki; "Hepsi de Allah'tandır." O topluluğa ne oluyor da hiçbir sözü anlamaya yanaşmıyorlar?!

79. Sana gelen her iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük de kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik. Buna tanık olarak da Allah yeter.

80. Kim elçiye itaat ederse gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse çevirsin. Biz seni onlara bekçi göndermedik.

81. Onlar, "Baş üstüne!" diyorlar ama senin yanından ayrılınca da, onlardan bir topluluk, söylediklerinin tersine, sinsice tuzaklar

kuruyor. Allah da onların kurduğu tuzakları kaydediyor. Sen onlara aldırma, Allah'a güvenip dayan. Çünkü vekil olarak Allah yeter.

82. Onlar, Kuranı okuyup düşünmezler mi? Eğer o, Allah'tan başka birinin katından gelmiş olsaydı, içinde pek çok tutarsızlıklar bulurlardı.

83. Bir de, onlara ister güven verici, isterse de korku verici olsun, bir haber ulaştığında, hemen onu yayıverirler. Halbuki onu elçiye ve içlerinden yetkili olan kimselere götürmüş olsalardı, onların araştırmaya ve hüküm çıkarmaya ehil olanları, işin doğrusunu bilirlerdi. Eğer üzerinizde Allah'ın sunum ve bağışı olmasaydı, pek azınız dışında Şeytana uyup gitmiştiniz.

84. Öyleyse Allah yolunda çarpış. Sen yalnız kendinden sorumlusun. İnananları da özendir. Umulur ki Allah inkarcıların gücünü kıracaktır. Elbette ki Allah'ın baskısı daha güçlü ve cezası daha çetindir.

85. Kim güzel bir işe aracı olursa ondan ona bir pay vardır. Kim de kötü bir şeye aracı olursa ondan da ona bir pay vardır. Elbette ki, Allah, her şeyi görüp gözetmektedir.

86. Size bir selam verildiğinde siz de ona daha güzeli ile ya da aynısı ile karşılık verin. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi hesaba katmaktadır.

87. O öyle bir Allah'tır ki ondan başka ilah yoktur. O, sizleri geleceği kuşkusuz olan diriliş günü kesinlikle bir araya getirecektir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir ki?

88. Size ne oluyor da iki yüzlüler konusunda ikiye ayrılıyorsunuz? Allah onları, kendi işledikleri günahlar yüzünden gerisin geriye döndürmüştür. Yoksa Allah'ın saptırdığını siz mi doğru yola getireceksiniz? Allah'ın saptırdığı kimse için sen asla bir çıkış yolu bulamazsın.

89. Onlar isterler ki, kendileri inkarcı oldukları gibi siz de inkarcı olun da onlarla eşit duruma gelin. Allah yolunda göç etmedikçe, onlardan hiç kimseyi dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse, onları bulduğunuz yerde yakalayıp öldürün. Ve sakın onlardan kendinize hiç bir dost ya da yardımcı edinmeyin.

90. Fakat kendileriyle aranızda antlaşma olan bir topluma sığınanlarla ya da kendi toplumlarıyla yahut sizinle savaşma konusunda yürekleri yetersiz kalıp da size gelenlere dokunmayın. Allah dikseydi onları elbette sizin üstünüze salardı, onlar da sizinle mutlaka savaşırlardı. Ö halde, sizden uzak durur, sizinle savaşmaz ve size barış eli uzatırlarsa, bu taktirde Allah size, onların üzerlerine gitmek için bir yol vermemiştir.

91. Bir de öyle kimselerle karşılaşacaksınız ki, hem sizden, hem de kendi toplumlarından güvende olmak isterler. Ama onlar ne zaman bir bozgunculuğa çağırılsalar baş aşağı içine dalarlar. Eğer onlar sizden uzak durmaz, barışa yanaşmaz ve ellerini sizden çekmezlerse, onları bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. îşte öylelerine karşı biz, size apaçık bir yetki vermişizdir.

92. Yanlışlık durumu dışında, bir inananın başka bir inananı öldürmesi olacak şey değildir. Yanlışlıkla bir inananı öldürenin, özgürlüğü elinden alınmış bir inananı özgürlüğüne kavuşturması, ölenin ailesine de üzerinde anlaşmaya varılacak tatmin edici bir diyet vermesi gerekir. Varislerin, diyeti bağışlaması durumu başkadır. Eğer öldürülen, inanan biri olmakla birlikte size düşman bir topluluktan ise o zaman öldürenin, özgürlüğünden yoksun bir inananı özgürlüğüne kavuşturması gerekir. Öldürülen, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir toplumdan ise o durumda, öldürülenin ailesine tatmin edici bir diyet verme yanında, özgürlüğünden yoksun bir inananı özgürlüğüne kavuşturmak da gerekli olur. Bunlara olanak bulamayan, Allah'a tövbe olarak iki ay kesintisiz, gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak dursun. Elbette ki, Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

93. Kim, bir inananı bilerek öldürürse onun cezası, kalıcı olarak gireceği Cehennemdir. Allah ona öfke duymuş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey inananlar, Allah yolunda savaş için yürüdüğünüz zaman, her şeyi iyice anlayın. Size, Müslüman olduğunu bildirene, dünya yaşamının geçici çıkarına göz dikerek; "Sen mümin değilsin," demeyin.

Allah katında birçok ganimetler vardır. Evvelce siz de öyleydiniz. Allah size iyilikte bulundu. O halde iyice araştırıp anlayın. Çünkü Allah işlediklerinizden kesin olarak haberi olandır.

95. İnananlardan özürsüz olarak yerlerinde oturanlar ile malları ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenler bir değildir. Allah malları ve canları ile cihat edenleri derece bakımından, oturanlardan üstün kılmıştır. Gerçi Allah her ikisine de Cenneti vaat etmiştir. Fakat malları ve canları ile cihat edenleri oturanlara karşı büyük bir ödülle üstün tutmuştur.

96. Onlar için Allah katından yüksek dereceler, bir affediliş ve bir bağış vardır. Çünkü Allah çok acıyıcı ve çok esirgeyici olandır.

97. Melekler, kendilerine yazık etmiş olanların canlarını alırken, onlara; "Ne halde idiniz?" diye sorarlar. Onlar; "Biz bu ülkede güçsüz kimselerdik," derler. Melekler ise "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi? Siz de göç etseydiniz ya!" diye yanıt verirler. Onların varacakları yer Cehennemdir. Orası, varılacak ne kötü bir yerdir.

98. Fakat, erkek olsun, kadın olsun, çocuk olsun, bir çare veya göç için bir olanak bulamayan güçsüz kimselerin durumu başkadır.

99. Umulur ki Allah, böylelerini affedecektir. Çünkü Allah, çok affedici ve çok acıyıcı olandır.

100. Kim Allah yolunda göç ederse yeryüzünde barınacak çok yer ve bolluk bulur. Kim Allah ve elçisi için göç etmek amacıyla evinden çıkar ve sonra kendisini ölüm yakalarsa, onun ödülünü vermek Allah'a düşer. Elbette ki, Allah, çok acıyıcı ve çok esirgeyici olandır.

101. Yeryüzünde yolculuğa çıktığınızda inkarcıların size kötülük etmelerinden kaygı duyarsanız, toplu yalvarışınızı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Kuşku yok ki, inkarcılar, sizin apaçık düşmanınızdır.

102. Sen içlerinde olup da yapılan toplu yalvarışta onlara önderlik ettiğinde, bir bölümü seninle birlikte yalvarışa dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. Secdeyi yaptıktan sonra onlar arkanıza geçsinler. Bu kez öbür topluluk gelsin, seninle birlikte onlar da yalvarışa dursunlar, tedbirli olsunlar, silahlarını da alsınlar. İnkarcılar,

size ansızın bir baskın vermek için, silah ve eşyanızdan ayrılmış bulunmanızı isterler. Yağmurdan zarar görecekseniz ya da hasta olursanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir günah yoktur. Ama tedbirli bulunun. Elbette ki, Allah, inkarcılar için ağır bir azap hazırlamıştır.

103. Toplu yalvarışı bitirince de ayaktayken, otururken ve yanlarınız üstüne uzanırken Allah'ı anın. Güvene kavuştuğunuzda da toplu yalvarışınızı yerine getirin. Çünkü vakti belirlenmiş biçimde toplu yalvarışa durmak inananların üzerine bir buyruk olarak yazılmıştır.

104. Düşman birliklerini takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, sizin çektiğiniz gibi onlar da acı çekiyor. Üstelik siz, onların beklemediği şeyi Allah'tan umuyorsunuz. Kuşkusuz Allah, gereğince bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

105. Doğrusu biz sana gerçeğin ta kendisi olan kitabı indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği biçimde hüküm veresin. Sen ki, sakın çıyanlık edenlerin savunucusu olma.

106. Ve Allah'tan bağışlanma dile. Kuşkusuz Allah, çok acıyıcı ve çok esirgeyici olandır.

107. Kendilerine çıyanlık edenleri sakın savunma. Çünkü Allah, çıyanlık edip günah işleyenleri asla sevmez.

108. Onlar yaptıklarını halktan gizleseler de Allah'tan saklayamazlar. Çünkü onlar Allah'ın asla hoşlanmadığı iftiraları sinsice düzüp dururken, Allah, onlarla birlikteydi ve onların bütün yaptıklarını kuşatmış bulunuyordu.

109. İşte siz böylesiniz; dünya yaşamında onlar için mücadele ettiniz. Peki ya diriliş günü onlar için Allah'la mücadele edecek kim vardır? Ya da onların vekili olacak kimdir?

110. Bununla birlikte, kim bir kötülük işler ya da kendine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok esirgeyici bulacaktır.

111. Kim bir günah işlerse onu kendi zararına işler. Kuşkusuz Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

112. Kim bir hata ya da günah işler de sonra onunla bir suçsuzu suçlarsa hiç kuşkusuz, büyük bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın sunumu ve bağışı senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir topluluk, seni de saptırmaya yeltenmişti. Oysa onlar, ancak kendi kendilerini saptırırlar ve sana hiç bir biçimde zarar veremezler. Allah, sana kitabı ve erdemli bilgiyi indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Elbette ki, Allah'ın sana olan sunumu çok büyüktür.

114. Onların kendi aralarında gizlice konuşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi buyuranlarınla başkadır. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, yakında ona büyük bir ödül vereceğiz.

115. Doğru yol kendisine apaçık belli olduktan sonra, Tanrı elçisinden ayrılıp, inananların yolundan başka bir yola uyan kimseyi, döndüğü yöne döndürür ve onu Cehenneme atarız. Orası ne kötü bir varış yeridir.

116. Allah, kendisine ortak koşulmasını elbette ki bağışlamaz. Bunun dışında, dilediği kimsenin günahını bağışlar. Kuşkusuz Allah' a ortak koşan kişi, pek derin bir sapıklığa düşmüştür.

117. Onlar, onu bırakıp da yalnız dişi putlara tapıyorlar. Aslında onlar, inatçı Şeytandan başkasına tapıyor değiller.

118. Allah, Şeytana lanet etmiş ve o da şöyle demişti; "Elbette senin kullarından belli bir bölümünü alacağım."

119. "Onları yoldan çıkaracağım, asılsız kuruntulara daldıracağım, kendilerine, putlara nişan olsun diye hayvanların kulaklarını yarmalarını emredeceğim, Allah'ın yaratıklarını değişikliğe uğratmalarını emredeceğim." O halde kim Allah'ı bırakıp Şeytanı dost edinirse apaçık bir yıkıma uğramış olur.

120. Şeytan, onlara vaatlerde bulunur, kuruntular verir, onları olmayacak isteklere sürükler; fakat Şeytanın vaatleri, yalnızca bir aldatmadan ibarettir.

121. İşte böylelerinin varacakları yer Cehennemdir ve onlar oradan kurtuluş için hiçbir çare de bulamayacaklardır.

122. İnanıp yararlı işler yapanları, Allah'ın gerçek bir sözü olarak, temelli kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

123. Bu, sizin ve kendilerine kitap verilenlerin kuruntularına göre bir durum değildir. Kim fenalık yaparsa cezasını görür, kendisine Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulamaz.

124. Erkek veya kadından her kim inanarak güzel işler yaparsa, işte öyle kimseler Cennete girecekler ve zerre kadar da haksızlığa uğratılmayacaklardır.

125. İyilik yaparak kendisini Allah a verip, hakka yönelmiş olan İbrahim'in dinine uyandan, din bakımından daha iyi kim olabilir? Çünkü Allah, İbrahim'i dost edinmişti.

126. Kuşkusuz göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Elbette ki Allah, her şeyi çepeçevre kuşatmıştır.

127. Bir de kadınlar hakkında senden görüş istiyorlar. Onlara de ki; "Size onlar hakkındaki hükmü Allah açıklıyor. Haklarını vermeksizin nikahlamak istediğiniz yetim kızlar ile güçsüz ve korunmasız çocuklar hakkındaki hükümler ve yetimlerin hakkını adil bir biçimde gözetmenize ilişkin buyruklar, kitapta size bildiriliyor." Siz ki, hayır olarak ne işlerseniz, elbette ki Allah, onu gereğince bilendir.

128. Eğer bir kadın, kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden kaygı duyuyorsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde bir sakınca yoktur. Anlaşma daha iyidir. Zaten duygular kıskançlığa eğilimlidir. Şayet iyilik eder ve geçimsizlikten sakınırsanız, kuşkusuz Allah'ın, yaptığınız her şeyden haberi olacaktır.

129. Tutkunluk derecesinde isteseniz bile kadınlar arasında adaleti sağlamaya asla güç yetiremezsiniz. O halde tam bir eğilimle bir yana yönelip de sakın öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Barışı temel alıp sakınırsanız, Allah çok affedici, çok esirgeyici olacaktır.

130. Eğer eşler birbirinden ayrılırlarsa Allah bol nimetleri ile her ikisini de muhtaç duruma düşmekten koruyacaktır. Çünkü Allah'ın nimetleri boldur ve o, erdemli bilginin kaynağıdır.

131. Göklerde olanlar da, yerde olanlar da Allah'ındır. Andolsun ki, sizden önce kitap verilenlere ve size, Allah'tan sakınmanızı öğütledik. İnkar ederseniz bilin ki, göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'a aittir. Allah ki, hudutsuz varsıldır ve övgüye değer olandır.

132. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Elbette ki, vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar, Allah dilerse sizi yok eder de başkalarını getirir. Elbette ki o, bunu yapacak güce sahiptir.

134. Kim ki dünya çıkarını dilerse bilsin ki, dünya çıkarı da ahiret mutluluğu da Allah katındadır. Kuşkusuz Allah, gereğince işiten ve gereğince görendir.

135. Ey inananlar, kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız zararına da olsa, Allah için tanık olarak adaleti gözetin; tanıklık ettiğiniz kişiler ister varsıl, ister yoksul olsun, Allah onlara daha yakındır. Öyleyse canınızın arzusuna uyarak adaletten sapmayın. Eğer dilinizi eğip büker ya da yüz çevirirseniz bilin ki, Allah'ın, yaptıklarınızdan elbette ki haberi olacaktır.

136. Ey inananlar, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve daha önce indirmiş bulunduğu kitaba inanın. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse o, geri dönüşü olmayan bir sapıklığa düşmüştür.

137. Doğrusu inanıp da sonra inkar edenleri, sonra inanıp tekrar inkar edenleri, sonra da inkarları artmış olanları Allah asla bağışlamaz ve onları doğru yola ulaştırmaz.

138. İki yüzlülere, onlar için acıklı bir azap olduğunu müjdele.

139. Onlar ki, inananları bırakıp inkarcıları dost ediniyorlar. Yoksa onların yanında şeref mi arıyorlar? Oysa bütün şeref tümüyle Allah'a aittir.

140. Allah, size, indirdiği kitapta onun ayetlerinin inkar edildiğini ya da alaya alındığını işittiğinizde başka bir konuya geçmedikleri sürece onlarla bir arada oturmamanızı, yoksa sizin de onlar gibi olacağınızı bildirdi. Hiç kuşkusuz ki, Allah iki yüzlüler ile inkarcıları Cehennemde toplayacaktır.

141. Onların gözleri hep sizin, üzerinizdedir. Eğer Allah size zafer nasip ederse, "Biz sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama eğer kafirler üstünlük sağlarsa, "Sizin tarafınızı tutmadık mı, müminlere karşı size destek vermedik mi?" derler. Allah, diriliş günü aranızdaki

hükmünü verecektir. Hiç kuşkusuz ki, Allah, inkarcılara, inananlar karşısında üstün gelme fırsatı vermeyecektir.

142. İki yüzlüler, Allah'ı aldatmaya yeltenirler. Fakat asıl Allah onları aldatır. Toplu yalvarışa duruldluğunda isteksiz ve ciddiyetsiz biçimde ayakta dikilirler. Amaçları insanlara gösteriş yapmaktır. Onlar ki, Allah'ın adını pek az anarlar.

143. Onlar ki, iki taraf arasında yalpalarlar. Ne bu tarafa ve ne de o tarafa bağlanırlar. Elbette ki, Allah'ın şaşırttığı kimse için sen bir çıkış yolu bulamazsın.

144. Ey inananlar, inançlıları bırakıp inkarcıları dost edinmeyin. Yoksa Allah'a zararınıza olacak apaçık bir kanıt mı vermek istiyorsunuz?

145. Doğrusu iki yüzlüler, ateşin en aşağı katmanında olacaklardır. Onlar için hiçbir yardımcı da bulamazsın.

146. Fakat tövbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'ın buyruklarına sımsıkı sarılanlar ve tam bir içtenlikle inanç ve ibadetlerini Allah'a yöneltenler başkadır. Onlar inananlarla birliktedirler. Elbette ki, Allah, inananlara çok büyük bir ödül verecektir.

147. Siz ki, Allah'a şükreder ve inanırsanız, o sizi niye azaba çarptırsın ki? Hiç şüphesiz Allah, şükre karşılık verir ve her şeyi bilir.

148. Allah, kötü sözün açığa vurulmasını sevmez. Fakat zulme uğrayan kimsenin durumu başkadır. Allah ki, gereğince işitmekte ve gereğince bilmektedir.

149. Bir iyiliği açığa vurur veya gizler ya da bir kötülüğü affederseniz, bilin ki, Allah da affedicidir ve güçlü olandır.

150. Onlar ki, Allah'ı ve elçilerini inkar ederler, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isterler, "Kimine inanırız, kimini inkar ederiz!" derler. Böylece inanç ile inkar arasında bir yol tutarlar.

151. İşte onlar gerçek inkarcıdırlar. Biz de inkarcılar için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve elçilerine inanıp onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayanlara ise ödülleri verilecektir. Allah ki, bağışlayıcı ve esirgeyici olandır.

153. Kendilerine kitap verilenler, senden, onlara gökten bir kitap indirmeni istiyor. Onlar bundan daha büyüğünü Musa'dan istemiş, "Bize Allah'ı açıkça göster," demişlerdi de bu zulümleri nedeniyle onları yıldırım çarpmıştı. Sonra onlar, kendilerine apaçık kanıtlar geldiği halde buzağıyı tapacak edinmişlerdi. Biz onların bu günahını da affetmiş, Musa'ya da apaçık kanıtlar vermiştik.

154. Kendilerinden söz alırken Tur Dağını üzerlerine dikmiştik. Onlara; "Kapıdan eğilerek girin ve cumartesi yasağını çiğnemeyin," demiştik ve onlardan sağlam bir söz almıştık.

155. Onların başlarına gelen ceza, verdikleri sözden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, Tanrı elçilerini haksız yere öldürmeleri ve "Kalplerimiz örtülüdür," demeleri yüzündendir. Oysa onların kalplerini inkarları nedeniyle Allah damgalamıştır da onun için pek azı inanmaktadır.

156. Yine bu, inkarları ve Meryem'e büyük bir iftira atmaları yüzündendir.

157. Bir de "Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa'yı öldürdük," demeleri yüzündendir. Onu ne öldürdüler, ne de astılar; ancak şüpheye düşürüldüler. İsa hakkında anlaşmazlığa düşenler de bu konuda kuşku içindedirler. Onların bildiği bir şey yoktur; sadece tahminlerinin peşine düşüyorlar. Elbette ki, onu kesin olarak öldüremediler.

158. Hayır, Allah onu kendi katına yükseltmiştir. Kuşkusuz Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

159. Kendilerine kitap verilenlerden hiç kimse yoktur ki, ölümünden önce ona inanmasın. Diriliş gününde ise İsa, onlar hakkında tanıklık edecektir.

160. Yaptıkları zulümler ve birçok insanı Allah yolundan alıkoymaları nedeniyle daha önce kendilerine helal kılınmış olan tertemiz bazı şeyleri, Yahudilere haram kıldık.

161. Bir de yasaklandığı halde tefecilik yapmaları ve haksız yere insanların mallarını yemeleri nedeniyle böyle yaptık. Onlardan inkarcı olanlar için de acıklı bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan bilimde derinleşenlere, hem sana ve hem de senden öncekilere indirilen kitaba inananlara, içtenlikle yakarışa durmayı sürdürenlere, yoksulun hakkı olanı verenlere, Allah'a ve ahiret gününe inanmış olanlara ise büyük bir ödül vereceğiz.

163. Biz ki, tıpkı Nuh a ve ondan sonraki Tanrı elçilerine bildirimde bulunduğumuz gibi sana da bildirimde bulunduk. Biz İbrahim'e, İsmail'e, İshaka, Yakuba, torunlarına, İsa'ya, Eyüp'e, Yunusa, Harun'a, Süleyman'a da bildirimde bulunduk. Davut'a da Zebur'u verdik.

164. Durumlarını sana daha önce anlattığımız nice elçiler gönderdik. Anlatmadığımız nice elçiler de gönderdik. Ve Allah, Musa'ya da gerçekten seslenerek konuşmuştu.

165. Bu elçileri müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik ki, onlardan sonra insanların Allah'a karşı ileri sürebilecekleri hiçbir bahaneleri kalmasın. Hiç kuşkusuz Allah, güçlüdür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

166. Şu da var ki, Allah, sana indirdiğini, kendi bilgisiyle indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık etmektedir. Zaten tanık olarak Allah yeter.

167. Kuşkusuz inkarcılar ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Gerçek şu ki, inkarcıları ve zulmedenleri Allah bağışlayacak değildir. Onlara bir yol da göstermeyecektir.

169. Ancak Cehennem yolu bunun dışındadır. Orada sonsuza değin kalacaklardır. Elbette ki bu, Allah için çok kolaydır.

170. Ey insanlar, kuşkusuz Tanrı elçisi size rabbinizden bir gerçekle geldi. Öyleyse kendi yararınız için ona inanın. Eğer inkara saparsanız, bilin ki, göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

171. Ey kendilerine kitap verilenler, dininiz konusunda aşırılığa sapmayın. Allah hakkında gerçek dışı sözler söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın sadece bir elçisi, Meryem'e sunduğu bir söz ve Tanrı'dan gelen bir ruhtur. O halde Allah'a ve elçisine inanın. "Allah üçtür," demeyin. Bundan vazgeçin. Çünkü hayrınıza

olan budur. Allah ancak tek bir ilahtır, çocuğu olmaktan uzaktır, göklerde ve yeryüzünde bulunan her şey onundur. Ve Allah, elbette ki, vekil olarak yeter.

172. Ne Mesih, ne de Allah a en yakın olan melekler, Allah'ın kulu olmaktan çekinmez. Kim Allah'a kul olmayı kibrine yediremez de bundan kaçınırsa, bilin ki, Allah onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

173. Allah, inananlara ve yararlı iş işleyenlere, ödüllerini verecek, onlara olan bol sunumunu daha da artıracaktır. Kulluk etmekten çekinenleri ve büyüklük taslayanları ise acı verici bir azaba uğratacaktır. Onlar ki, kendilerine Allah'tan başka bir dost ve bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar, rabbinizden size apaçık bir kanıt geldi. Biz ki, size apaçık bir ışık indirdik.

175. Kuşkusuz Allah'a inanıp ona sarılanları o, kendi katından bir bağış ve sunuma daldıracak ve onları kendisine ulaştıran dosdoğru bir yola iletecektir.

176. Onlar senden görüş istiyorlar. De ki; "Size babası ve çocuğu olmayanın mirası hakkındaki hükmü Allah veriyor. Çocuğu olmayıp bir kız kardeşi bulunan erkek ölürse; bıraktığının yarısı kız kardeşine kalır. Fakat kız kardeşinin çocuğu yoksa; erkek kardeş de ona mirasçı olur. Eğer iki kız kardeş kalmışsa; erkeğin bıraktığının üçte ikisi onlaradır. Eğer erkekli kadınlı bir çok kardeşi varsa; erkeğe iki kadının payı kadar bir pay vardır. Şaşırırsınız diye Allah, size böylece açıklıyor. Kuşkusuz Allah, her şeyi gereğince bilendir.

SOFRA BÖLÜMÜ
(MAİDE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey inananlar, anlaşmalarınızı yerine getirin. Kutsal Secdelik'i ziyaret halinde iken avlanmayı helal saymaksızın ve aşağıda size okunacaklar dışta tutulmak üzere, öbür hayvanlar size helal kılındı. Kuşkusuz, Allah, dilediği hükmü verir.

2. Ey inananlar, ne Allah'ın koyduğu dinsel törenlere, ne kutsal aya, ne kurbana, ne onlardaki gerdanlıklara ve ne de rablerinin sunum ve rızasını aramak için Kutsal Eve doğru yola çıkanlara saygısızlık etmeyin. Kutsal Secdelik'i ziyaret halinden çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Kutsal Secdelik'ten geri çeviren bir topluluğa olan öfkeniz, sakın sizi saldırganlığa itmesin. İyilik ve sakınma konusunda yardımlasın. Fakat kötülük ve düşmanlıkta yardımlaşmaym.

3. Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlananlar, boğularak, vurularak, yuvarlanarak veya sürüklenerek ölen, yırtıcı hayvan tarafından parçalananlar, canları çıkmadan önce kestiğiniz dışında, dikili taşlar üzerine kesilenler ve fal oklarıyla kısmet aramanız size yasak kılınmıştır. Bunlar yoldan sapmaktır. Bugün, inkarcılar, sizin dininizi yok etmekten umutlarını kesmişlerdir. Öyleyse onlardan korkmayın; benden korkun. Bugün, dininizi olgunlaşırdım; size olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçtim. Her kim ki açlıktan darda kalıp günaha düşmeksizin yukarıda yasaklananlardan yemek zorunda kalırsa kuşku yok ki, Allah affedici ve esirgeyici olandır.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. Onlara de ki; "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların yakalayıverdiklerinden de üzerlerine Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'tan korkup sakının. Kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir.

5. Bugün, temiz ve iyi şeyler size helal kılınmıştır. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helaldir. Sizin yiyecekleriniz de onlara helaldir. İnananlardan özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlardan özgür ve iffetli kadınlar da, namuslarını korumak, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere evlilik haklarını vermeniz koşuluyla, size helal kılınmıştır. İnanmayı reddeden kimsenin ise bütün yaptıkları boşa çıkacaktır. O, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.

6. Ey inananlar, Allah'a yakarış için kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı silin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da silin. Eğer cünüpseniz temizlenin. Şayet hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

7. Allah'ın size sunduğu nimeti ile "Duyduk ve uyduk," dediğinizde, ona verdiğiniz bağlayıcı sözü unutmayın. Allah'tan sakının. Hiç kuşkusuz ki, Allah, yüreklerde olanları bilmektedir.

8. Ey inananlar, Allah için adaletle tanıklık edenler olun. Bir topluluğa karşı duyduğunuz kin, sizi adaletten saptırmasın. Adil davranın. Korunup sakınma haline uygun olan budur. Allah'tan sakının. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

9. Allah, inananlar ve yararlı işler yapanlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olduğuna ilişkin söz vermiştir.

10. İnkarcılar ve ayetlerimizi yalanlayanlar var ya, işte onlar cehennemliktirler.

11. Ey inananlar, Allah'ın, size sunduğu nimetini anımsayın. Hani bir topluluk ellerini size uzatmaya yeltenmişti de Allah onların ellerini sizden çekmişti. O halde Allah'tan sakının. İnananlar yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

12. Andolsun ki, Allah, İsrail oğullarından bir söz almıştı. Onlardan on iki başkan seçmiştik. Allah onlara şöyle demişti; "Ben kuşkusuz sizinleyim, içtenlikle yakarır, yoksulun hakkı olanı verirseniz, elçilerime inanır ve onlara yardım ederseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, elbette ki, kötülüklerinizi örterim. Andolsun ki, sizi içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse elbette ki o, doğru yoldan sapmış olur."

13. Sonra bu sözleşmelerini çiğnemeleri yüzünden, biz onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar, sözcükleri yerlerinden oynatarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden paylarını almayı unuturlar. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir çıyanlık görürsün. Yine de sen, onları bağışla ve aldırma. Kuşkusuz ki, Allah, iyilik yapanları sevmektedir.

14. "Biz Hıristiyan'ız!" diyenlerden de söz almıştık; onlar da kendilerine verilen öğütten paylarını unuttular. Biz de onların aralarına diriliş gününe kadar sürecek bir kin ve düşmanlık saldık. Elbette ki, neler işleyip durduklarını Allah onlara bildirecektir.

15. Ey kendilerine kitap verilenler, size, kitabın, gizlediğiniz bir çok bölümünü açığa çıkaran ve bir çoğunu da yüzünüze vurmayan elçimiz geldi. Şu bir gerçek ki, size, Allah'tan bir ışık ve apaçık bir kitap da geldi.

16. Allah, rızasını arayanları onunla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Ve onları dosdoğru yola yöneltip iletir.

17. Andolsun ki, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir!" diyenler inkarcılığa batmışlardır. De ki; "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü yok etmek isterse, Allah'a karşı kimin elinde bir güç vardır? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün yönetimi Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Çünkü, Allah, her şeye güç yetirendir."

18. Yahudiler ve Hıristiyanlar dediler ki; "Biz; Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." De ki; "Öyleyse günahınızdan dolayı size neden azap ediyor?" Hayır, siz onun yarattığı insanlarsınız. O, dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yönetimi Allah'ındır. Sonunda dönüş de ancak onadır.

19. Ey kendilerine kitap verilenler, bakın size, Tanrı elçilerinin gelişinin kesintiye uğradığı bir zamanda; "Bize, ne müjde vererek sevindirecek bir müjdeci ne de uyarı ile uyandıracak bir uyarıcı gelmedi," demeyesiniz diye, tatlı ve acı gerçekleri açıklayan elçimiz geldi, îşte size hem müjdeci hem de uyarıcı bir Tanrı elçisi geldi. Çünkü, Allah, her şeye gücü yetendir.

20. Bir zamanlar Musa, halkına şöyle demişti; "Ey halkım, Allah'ın size sunduğu nimetini hatırlayın. Çünkü o, içinizden Tanrı elçileri çıkardı ve sizi egemen yöneticiler kıldı. Üstelik evrenlerden hiçbir kimseye vermediğini size verdi."

21. O, "Ey halkım, Allah'ın size yazdığı kutsal yere girin, ardınıza dönmeyin, yoksa kaybedenler olarak dönersiniz," de demişti.

22. Onlar şu yanıtı verdiler; "Ey Musa, orada zorba bir toplum var; onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer onlar oradan çıkarlarsa biz de hemen gireriz."

23. İçine ürperti düşenlerden, Allah'ın nimet verdiği iki adam ise şöyle dedi; "Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girdiğinizde onlara üstün geleceksiniz. Gerçekten inananlar iseniz yalnızca Allah'a güvenin."

24. Onlar yine; "Ey Musa," dediler. "Onlar orada olduğu sürece biz asla oraya girmeyiz. Sen ve rabbin gidip onlarla savaşın; biz burada duracağız."

25. Musa dedi ki; "Ey rabbim, kendimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. O halde sen, bizimle sapkınlar topluluğunun arasını ayır."

26. Allah da şöyle buyurdu; "Kutsal topraklar onlara kırk yıl yasak kılınmıştır. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşsınlar; sen o sapkınlar topluluğu için sakın tasalanma."

27. Bir de onlara Adem'in iki oğlunun başından geçen olayı gereğince anlat. Hani ikisi, birer kurban sunmuşlardı da birininki kabul edilmiş, diğerininki edilmemişti. O; "Ben seni kesinlikle öldüreceğim," demişti. Diğeri ise: "Allah, ancak kendisinden sakınanlarınkini kabul buyurur."

28. "Sen beni öldürmek için bana el kaldırsan da, ben seni öldürmek için el kaldırmayacağım. Çünkü ben evrenlerin rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "İsterim ki, sen benim günahımı da kendi günahını da yüklenerek Cehennem halkından olasın. Zalimlerin cezası işte budur!" demişti.

30. Böylece duyguları onu, kardeşini öldürmeye yöneltti. O da onu öldürdü. Bu şekilde o, ziyana uğrayanlardan oldu.

31. Sonra Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için, yeri eşeleyen bir karga gönderdiğinde, o, "Yazıklar olsun bana!" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömemedim." Böylece, yaptığına pişmanlık duyanlardan oldu.

32. İşte bu yüzden biz İsrail oğullarına buyurduk ki, kim bir cana kıymamış veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmamış birini öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de bir kimsenin yaşamını kurtarırsa, bütün insanların yaşamını kurtarmış gibidir. Andolsun ki, elçilerimiz onlara apaçık kanıtlar getirdiler. Ama bundan sonra bile onların birçoğu hala aşırılığı sürdürmektedir.

33. Allah'a ve elçisine karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya sürgün edilmeleridir. Bu, onların dünyadaki aşağılanmalarıdır. Ahirette de onlar için büyük bir azap vardır.

34. Ancak siz onları yakalamazdan önce tövbe edenlerin durumu başkadır. Biliniz ki, Allah, çok acıyıcı ve esirgeyici olandır.

35. Ey inananlar, Allah'tan sakının, onun rızasına erişmek için yol arayın ve onun yolunda mücadele edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36. Gerçek şu ki, inkarcılar, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da diriliş gününün azabından kurtulmak için kurtulmalık vermeye kalkışsalar, yine de bu, onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azap vardır.

37. Onlar ateşten kurtulmak isterler, ama kurtulamazlar. Onları uzun sürecek bir azap beklemektedir.

38. Hırsızlık yapan erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Kuşkusuz ki, Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

39. Fakat kim yaptığı haksızlıktan sonra tövbe eder ve durumunu düzeltirse, Allah onun tövbesini kabul eder. Gerçekten de Allah, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.

40. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin egemenliği Allah'a aittir. O, dilediğine azap eder, dilediğini ise bağışlar. Çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

41. Ey elçi, ağızlarıyla "İnandık," dedikleri halde kalpleriyle inanmayanların inkarcılıktaki çabaları seni üzmesin. Yahudilerden bir topluluk var ki, yalana kulak veriyor ve seninle hiç karşılaşmamış bir topluluğu dinliyor. Onlar, sözcüklerin anlamını kaydırıp, "Size bu verilirse alın, bu verilmezse sakının," diyorlar. Allah, birini şaşırtmak isterse Allah'a karşı kimse ona yardım edemez. İşte onlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kişilerdir. Onlar için dünyada bir aşağılanma ve ahirette de büyük bir azap vardır.

42. Onlar, yalan dinlemeye çok meraklı ve haram yemeye pek düşkündürler. Sana gelirlerse ister aralarında hükmet, istersen hükmetmekten geri dur. Geri durursan onlar sana asla bir zarar veremezler. Eğer hükmedersen, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah adaletle hüküm verenleri sever.

43. Allah'ın hükmünün yer aldığı Tevrat yanlarında iken nasıl gelip senin hüküm vermeni istiyorlar. Sonra da bundan yüz çeviriyorlar? İşte onlar aslında inanmış değillerdir.

44. Gerçek şu ki, Tevrat'ı yol gösterici ve aydınlatıcı olarak biz indirdik. Kendisini Allah'a teslim etmiş olan Tanrı elçileri, Yahudilere

Tevrat ile hüküm verirlerdi. Rablerinin yolunda yürüyenler ve bilginler de Allah'ın kitabının elde kalmış olan kısmı ile hükmederlerdi. Onlar, ona tanıklık ediyorlardı. O halde insanlardan korkmayın, benden korkun. Ayetlerimi değersiz bir bedelle değiştirmeyin. Kuşkusuz, Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler inkarcıların ta kendileridir.

45. Biz, o kitapta onların üzerine şöyle yazmıştık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş... Yaralamalar karşılığında da ödeşme. Kim ödeşmeyi bağışlarsa, bu bağışlaması kendisi için günahlara bir perde olur. Kuşkusuz, Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

46. Onların ardından Meryem oğlu İsa'yı, kendisinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Biz, ona, yol gösterici, aydınlatıcı ve önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ayrıca sakınanlar için de bir kılavuz ve öğüt olarak İncil'i verdik.

47. O halde İncil'e uyanlar, Allah'ın onunla bildirdikleri doğrultusunda hüküm versinler. Kim ki, Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar gerçek bozguncuların ta kendileridir.

48. Sana da, ondan önceki kitapları doğrulayıcı ve onları gözetici olarak, Kuranı gerçek bir amaç ile indirdik. Onun için, sen de Allah'ın indirdiğiyle hükmet; sana gelmiş olan haktan sonra artık onların heveslerine uyma. Her biriniz için biz bir yasa ve bir yol belirledik. Eğer Allah dikseydi sizi tek bir topluluk yapardı. Ancak verdikleriyle sınamak için sizi topluluklara ayırdı. O halde siz de hayırlı işler konusunda birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır; anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerin doğrusunu o size bildirecektir.

49. Biz, sana şunu da bildirdik: Onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların heveslerine uyma. Dikkat et, şaşırtıp da Allah'ın indirdiklerinin bir bölümünden seni caydırmasınlar. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki, Allah, onları bazı günahları yüzünden cezalandırmak istiyordur. Gerçekten de insanlardan birçoğu doğru yoldan çıkmış kimselerdir.

50. Yoksa onlar, bilgisizlik döneminin hükmünü mü istiyorlar? Oysa gerçeği görebilen bir toplum için, Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?

51. Ey inananlar, Yahudi ve Hıristiyanları sakın dost edinmeyin. Onlar yalnızca birbirinin dostudur. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Gerçek şu ki, Allah zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

52. Kalplerinde hastalık olanların; "Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz," diyerek onların arasında dolaştıklarını görürsün. Olur ki, Allah, zafer verir veya katından bir emir getirir de onlar, içlerinde gizlediklerinden dolayı pişman olurlar.

53. O zaman inananlar, "Sizinle birlikte olduklarına bütün güçleriyle Allah adına yemin edenler bunlar mıdır?" diyeceklerdir. Kuşkusuz onların çabaları boşa çıkmış ve onlar zarar etmişlerdir.

54. Ey inananlar, sizden kim dininden dönerse şunu bilsin ki, Allah, yakında, kendilerini sevdiği ve onların da onu sevdiği, inananlara karşı boynu bükük, inkarcılara karşı başı dik bir topluluk getirecektir. Bunlar, Allah yolunda savaşırlar, hiçbir kınayanın kınamasından da korkmazlar. Bu, Allah'ın, dilediğine verdiği bir sunumdur. Elbette ki, Allah, sunumu geniş olan ve her şeyi bilendir.

55. Sizin dostunuz Allah ve onun elçisidir. Yine sizin dostunuz inanıp içtenlikle yakararak Allah'a yalvarmayı sürdüren ve yoksulun hakkı olanı verenlerdir. Onlar ki, Allah için saygıyla eğilen kimselerdir.

56. Eğer kim, Allah'ı, elçisini ve inananları dost edinirse bilsin ki, üstün gelecek olan Allah yanlılarıdır.

57. Ey inananlar, sizden önce kendilerine kitap verilenlerin ve inkarcıların arasında dininizi alay ve eğlence konusu yapanları sakın dost edinmeyin. Eğer gerçekten inanıyorsanız yalnızca Allah'tan sakının.

58. Siz, toplu yakarışa çağırdığınızda onlar onu alay ve eğlence konusu yaptılar. Çünkü onlar düşünmeyen bir topluluktürlar.

59. Onlara de ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, bizden hoşlanmayışınızm şundan başka bir sebebi mi var: Biz Allah'a, bize indirilene ve bizden önce indirilmiş olana inanıyoruz; siz ise çoğunlukla yoldan çıkmış kimselersiniz."

60. De ki; "Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size bildireyim mi? O, Allah'ın lanetlediği ve üzerine öfke indirdiği kimsedir. Allah, böylelerinden maymunlar, domuzlar ve Şeytanın uşakları yapmıştır. İşte onlar; yer bakımından daha kötü ve doğru yoldan en çok sapmış olanlardır."

61. Onlar, yanınıza geldiklerinde, "inandık," derler. Oysa yanınıza, inkarcı olarak girmiş ve yine inkarcı olarak çıkmışlardır. Elbette ki, Allah onların gizli tuttukları duyguları herkesten iyi bilir.

62. Onların çoğunun günaha, haksızlığa ve haram yemeye koştuklarını görürsün. Elbette yaptıkları ne kötüdür.

63. Onları, din adamları ve bilginler günah söz söylemekten ve haram yemekten sakmdırsalardı olmaz mıydı? Yapmakta oldukları şey ne kötüdür.

64. Yahudiler; "Allah'ın eli sıkıdır," dediler. Dediklerinden ötürü elleri bağlandı ve lanetlendiler. Hayır, onun iki eli de açıktır, nasıl dilerse öyle verir. Andolsun ki, sana rabbinden indirilen sözler, onların çoğunun azgınlığını ve inkarını artıracaktır. Onların arasına diriliş gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık. Savaş ateşini ne zaman körükleseler Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Oysa Allah, bozguncuları sevmez.

65. Eğer kendilerine kitap verilenler, inanmış ve sakınmış olsalardı elbette ki biz onların günahlarını örter ve onları nimetlerle dolu cennetlere yerleştirirdik.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve rableri tarafından kendilerine indirileni gereğince uygulasalardı, elbette hem üstlerinden hem de ayaklarının altından kendilerine bol bol yaşamlıklar verilirdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama yine de onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür.

67. Ey elçi, rabbinden sana indirilen buyruğu onlara bildir. Eğer bunu yapmazsan onun verdiği elçilik görevini yerine getirmemiş olursun. Elbette ki, Allah seni insanlardan korur. Kuşkusuz Allah, inkarcılar topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

68. De ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, Tevrat'ı, İncil'i ve rabbinizden size indirileni gereğince uygulamadıkça bir temeliniz olmaz." Andolsun ki, rabbinden sana indirilen Kur an, onlardan çoğunun azgınlık ve inkarını artırır. Öyleyse inkarcılar için kaygı duyma.

69. Gerçek şu ki, inananlarla Yahudiler, Sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve iyi davranışlarda bulunanlar için korku yoktur, onlar üzgün olacak da değildirler.

70. Andolsun ki, biz İsrail oğullarından kesin bir söz almış ve onlara elçiler göndermiştik. Fakat, onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, onların bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler.

71. Onlar başlarına bir bela gelmeyecek sandılar da körleşip sağırlaştılar. Sonra Allah, onların tövbelerini kabul etti. Sonra da birçokları yine körleşip sağırlaştı. Elbette ki, Allah, onların yapmakta olduklarını görmektedir.

72. "Allah Meryem oğlu Mesih'in kendisidir," diyenler elbette ki inkarcı olmuşlardır. Halbuki Mesih onlara; "Ey İsrail oğulları," demişti. "Rabbim ve rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Kim Allah'a ortak koşarsa Allah, ona Cenneti haram kılar; onun varacağı yer ateştir. Üstelik zalimlerin hiçbir yardımcısı olmayacaktır."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür," diyenler kuşku yok ki, inkarcı olmuşlardır. Oysa tek bir Tanrıdan başka hiçbir tanrı yoktur. Eğer bu söylediklerinden vazgeçmezlerse, onların inkarcı olanlarına acı bir azap dokunacaktır.

74. Onlar hala Allah'a tövbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

75. Meryem oğlu Mesih yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? Bir daha bak, onlar ise haktan nasıl yüz çeviriyorlar?

76. Onlara söyle ki; "Allah'ın yanında bir de, size bir zarar veya bir yarar sağlama gücü olmayan şeylere mi kulluk ediyorsunuz? Elbette ki, Allah, en iyi duyan, en iyi bilenin ta kendisidir."

77. De ki; "Ey kendilerine kitap verilenler, hakkın dışına çıkarak dininizde aşırıya gitmeyin. Daha önce, sapmış, birçoklarını da saptırmış ve dümdüz yoldan da şaşmış olan bir toplumun heveslerine uymayın."

78. İsrail oğullarının inkarcıları, hem Davud'un hem de Meryem oğlu İsa'nın diliyle lanetlenmişti. Çünkü onlar isyan edip sınır tanımıyorlardı.

79. Onlar kötülük işlediklerinde birbirlerini bundan alıkoymazlardı. Yaptıkları ne kötü bir şeydi.

80. Onlardan birçoğunun inkarcıları dost edindiklerini görürsün. Kendi elleriyle Allah'ın öfkesini çağırmaları ne kötü bir şeydir. Onlar azapta sürekli kalacaklardır.

81. Eğer onlar, Allah'a ve elçisine inanmış olsalardı inkarcıları dost edinmezlerdi. Ama onların çoğu yoldan sapmış kimselerdir.

82. İnsanların arasında inananların en azılı düşmanı olarak Yahudileri ve ortak koşanları bulacaksın. İnananlara sevgice en yakın olarak da; "Biz Hıristiyan'ız!" diyenleri bulursun. Çünkü onlar arasında büyüklük taslamayan keşişler ve rahipler vardır.

83. Elçiye indirileni dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı onların gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki; "Ey rabbimiz, inandık; öyleyse bizi de gerçeğin tanıklarıyla birlikte yaz."

84. "Biz, rabbimizin bizi iyiler arasına katmasını umarken neden Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım ki?"

85. Bu söylediklerine karşılık, Allah da onları, içinde sonsuza değin kalacakları, yüzeyinden ırmaklar akan cennetlerle ödüllendirdi. İyilik yapan ve iyi kulluk edenlerin karşılığı işte budur.

86. İnkar eden ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise çılgın bir ateşin dostudurlar.

87. Ey inananlar, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve sınırı aşmayın. Kuşkusuz Allah, sınırı aşanları sevmez.

88. Allah'ın size yaşamlık olmak üzere verdiği şeylerden tertemiz bir helal olarak yiyin ve kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan sakının.

89. Allah sizi rastgele yeminlerinizden dolayı değil, bile bile ettiğiniz yeminlerden ötürü sorumlu tutar. Onun cezası; ailenize yedirmekte olduğunuzun ortalamasından, on düşkünü yedirmek, ya da giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. Kim de bunları yapamazsa; o kişi, üç gün süreyle gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel ilişkiden uzak durmalıdır. îşte bu, yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin cezasıdır. Yeminlerinizi tutun. Şükredersiniz diye Allah ayetlerini size işte böyle açıklamaktadır.

90. Ey inananlar, şarap, kumar, tapılmak için dikilen taşlar ve fal okları Şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91. Hiç kuşku yok ki, Şeytan şarap ve kumarla aranıza kin ve düşmanlık sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve içtenlikle yakarmaktan alıkoymak ister. Artık bundan vazgeçersiniz, değil mi?

92. Öyleyse Allah'a boyun eğin. Elçiye de boyun eğin ve karşı gelmekten sakının. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, elçimize düşen yalnızca bildirmektir.

93. İnanıp yararlı işler yapanların, buyruklara uyarak inanıp yararlı davrandıkları, günahlardan sakınıp inandıkları ve yine sakınıp iyilik yaptıkları sürece, haram kılınmadan önce yediklerinden ötürü kendilerine bir günah yoktur. Elbette ki, Allah, iyi davrananları sevmektedir.

94. Ey inananlar, Allah, onu görmeksizin de kendisinden korkan kişiyi ayırt etmek için ellerinizin ulaşabileceği, mızraklarınızın yetişebileceği avları avlama konusunda sizi mutlaka sınayacaktır. Bundan sonra kim aşırılık yaparsa ona pek acı bir azap vardır.

95. Ey inananlar, Kutsal Secdelik'i ziyaret halinde iken avlanmayın. İçinizden kim Kutsal Secdelik'i ziyaret halinde bulunuyorken bilerek av hayvanı öldürürse, onun cezası, Kabe'ye gönderilerek orada kurban edilmek üzere, öldürdüğünün dengi bir hayvandır ki, bu da sizden iki adil kişi tarafından hükme bağlanır; veya yoksulları doyurmak şeklinde bir ceza yahut ona denk gelecek şekilde gün ağarmasından gün batımına değin yemeden, içmeden ve cinsel iliş-

kiden uzak durmaktır. Öyle ki, yaptığı işin vebalini tatsın. Geçmişte kalanı ise Allah affetmiştir. Fakat kim yeniden eskiye dönerse, Allah bunun öcünü elbette ki ondan alacaktır. Kuşkusuz Allah, çok güçlü ve öç alıcıdır.

96. Hem kendinize, hem de yolculara bir geçimlik olmak üzere deniz avı ve yiyeceği, size helal kılındı. Kutsal Secdelik'i ziyaret halinde olduğunuz sürece size kara avı yasaklandı. O halde huzuruna toplanacağınız Allah'tan sakının.

97. Allah kutsal ev olan Kabe'yi, kutsal ayları, gerdanlıklı ve gerdanlıksız adakları, insanlar için bir yaşam dayanağı kılmıştır. Böylece siz de bilesiniz ki, göklerde olanı da yerde olanı da Allah bilmektedir. Şu bir gerçek ki, Allah her şeyi bilmektedir.

98. îyi bilin ki, Allah'ın cezası çetindir. Kuşkusuz, Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

99. Elçiye düşen, sadece bildirmektir. Elbette ki, Allah, gerek gizlediğiniz ve gerekse açığa vurduğunuz şeyleri bilmektedir.

100. De ki; "Çokluğu hoşunuza gitse bile murdar olanla temiz olan bir değildir. Öyleyse ey sağduyu sahipleri, Allah'tan sakının ki, kurtuluşa erebilesiniz."

101. Ey inananlar, size açıklandığında canınızı sıkacak şeylerle ilgili soru sormayın. Kuran indirilmekte iken onları sorarsanız size açıklanır. Açıklanmadığına göre Allah onlardan vazgeçmiştir. Elbette ki, Allah bağışlayan ve yumuşak davranandır.

102. Sizden önce gelen bir toplum da onları sormuştu da sonra onları inkar etmişti.

103. Allah, putlara adandığına nişan olsun diye kulağı yarılan,. salıverilen, erkek dişi ikizler doğuran, on defa yavrulamasından ötürü yük vurulmayan hayvanların adanmasını emretmemiştir. Ama inkarcılar Allah'a karşı yalan uydururlar ve çoğu da akıllarını kullanmaz.

104. Onlara; "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin!" dendiğinde; "Atalarımızdan gördüğümüz şey bize yeter," derler. Peki ya onların ataları hiçbir şey bilmeyen ve doğru yolu bulamayan kimseler idiyseler ne olacak?

105. Ey inananlar, kendinize dikkat edin. Siz doğru yolda olduğunuz takdirde doğru yoldan sapan kimseler size zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Elbette ki o, size, yaptıklarınızı haber verecektir.

106. Ey inananlar, herhangi birinize ölüm gelip çattığında, vasiyet zamanı aranızdaki tanıklık şöyle olsun: Kendinizden adalet sahibi iki kişi yahut yolculuk etmekte iken ölüm musibeti başınıza geldiyse sizin dışınızdan iki kişi. Onları toplu yakarıştan sonra alıkoyarsınız; kuşkulanırsanız onlara şöyle yemin ettirin: "Allah'ın üzerine ant içeriz ki, yakınlarımız da olsa yeminimizi hiçbir ücret karşılığı satmayacağız. Allah'ın tanıklığını saklamayacağız. Çünkü böyle yaparsak mutlaka günahkarlardan oluruz."

107. Eğer onların tanıklık konusunda bir günah işledikleri kesin olarak anlaşılırsa o zaman, seçilmiş olan bu ikisinin yerine onların aleyhinde bulundukları taraftan iki kişi geçerek şöyle yemin etsinler: "Allah tanık olsun ki bizim tanıklığımız, onların tanıklığından daha doğrudur. Biz hiçbir haksızlık yapmadık. Aksi halde mutlaka zalimlerden oluruz."

108. İşte bu yol, tanıklığı gereğince yerine getirmeleri için ve yemin etmelerinden sonra yeminlerinin mirasçılar tarafından reddedileceğinden korkmalarına karşı en yararlı olandır. Allah'tan sakının ve söyleneni dinleyin. Elbette ki, Allah, sapıklar topluluğunu doğruya ulaştırmaz.

109. Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecektir: "Size verilen yanıt nedir?" Onlar da şöyle diyecektir: "Bizim bilgimiz yoktur. Kuşkusuz, gizli olanları bilen yalnızca sensin."

110. O zaman Allah diyecek ki; "Ey Meryem oğlu îsa, sana ve anana olan nimetimi düşün. Anımsa ki, seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun. Sana yazı yazmayı, erdemli bilgiyi, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Hani benim iznimle çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıyordun. İçine üflüyordun da benim iznim ile o bir kuş oluveriyordu. Anadan doğma körü ve alacalıyı benim iznimle iyileştiriyordun. Hani ölüleri benim

iznimle diriltiyordun ve hani İsrail oğullarına açık kanıtlarla geldiğinde, onlardan inkar edenler; 'Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir,' demişlerdi de, seni onlardan kurtarmıştım."

111. Ve hani Havarileri; "Bana ve elçime inanın!" diye esinlemiştim, onlar da; " İnandık. Sen de tanık ol ki biz Müslümanlarız!" demişlerdi.

112. Bir vakit Havariler; "Ey Meryem oğlu İsa, rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi de İsa şöyle yanıt vermişti; "Gerçekten inanıyorsanız Allah'tan sakının."

113. Onlar; "Biz o sofradan yemek istiyoruz," dediler. "Ta ki kalplerimiz tatmin olsun, senin doğru söylediğini bilelim ve buna tanık olalım."

114. Meryem oğlu İsa da şöyle yakardı; "Allah'ım, ey rabbimiz, üzerimize gökten bir sofra indir de hem öncekilerimize hem de sonrakilerimize bir bayram olsun. Ve senden bir kanıt olsun. Bize yaşamlık ver. Çünkü yaşamlık verenlerin en hayırlısı sensin."

115. Allah da demişti ki; "Kuşkusuz ben onu size indireceğim. Ama bundan sonra sizden kim inkarcılığa saparsa, onu gerçekten evrenlerden hiç kimseyi azaplandırmayacağım bir azapla cezalandıracağım."

116. Ve yine Allah demişti ki; "Ey Meryem oğlu İsa, sen mi insanlara; 'Beni ve annemi, Allah'tan başka iki tanrı edinin,' dedin?" Kesinlikle "Hayır," diyecek ki; "Sen yücesin, benim için gerçek olmayan bir şeyi söylemek benim haddime değildir. Eğer demiş olsaydım, sen bunu bilirdin, sen benim içimde olanı bilirsin, ben senin zatında olanı bilmem. Çünkü gizli şeyleri bilen yalnızca sensin."

117. "Ben onlara yalnızca bana buyurduğunu yani; 'Benim rabbim ve sizin rabbiniz olan Allah'a kulluk edin,' dedim. Aralarında bulunduğum sürece onların üzerinde gözetleyici oldum. Fakat sen canımı alınca onların tek gözetleyicisi sen oldun. Sen ki, her şeyin tanığısın."

118. "Eğer onları azaba çarptırırsan, onlar senin kullarındır. Şayet günahlarını bağışlarsan elbette ki, sen, gücün ve erdemli bilginin kaynağısın."

119. Allah da şöyle buyuracak; "Bugün, doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür." Onlara içinden ırmaklar akan, orada sonsuza değin kalacakları cennetler vardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. îşte bu, büyük bir kazançtır."

120. Göklerin, yerin ve o ikisi arasında bulunanların yönetimi Allah'a aittir. Elbette ki o, her şeye güç yetirendir.

«t

HAYVANLAR BÖLÜMÜ
(EN'AM SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Övgü, gökleri ve yeri yaratan, karanlığı ve ışığı var eden Allah içindir. Buna karşın, inkarcılar rablerini başka şeylerle denk tutuyorlar.

2. O, sizi balçıktan yaratmış ve sonra bir yaşam süresi belirlemiştir. Belirlenen süre onun katındadır. Oysa siz ise hala kuşku duyuyorsunuz.

3. Göklerde ve yerde Allah odur. O, gizlinizi ve açığınızı bilir. Kazandıklarınızı da bilir.

4. Böyleyken, ne zaman onlara rablerinden bir ayet gelse hemen ondan yüz çevirmişlerdir.

5. Onlar, kendilerine gelen gerçeği o anda yalanlamışlardır. Fakat onlara, yakında ne ile alay ettiklerinin haberini vereceğiz.

6. Kendilerinden önce nice kuşakları yok ettiğimizi görmediler mi? Oysa biz onlara, size sağlamadığımız olanakları sağlamış ve onların üzerlerine gökten bol bol yağmurlar indirmiş, ayaklarının altından da ırmaklar akıtmıştık. Ne var ki, onları günahları yüzünden yok ettik ve onların ardından başka kuşaklar var ettik.

7. Eğer sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirmiş olsaydık da elleriyle ona dokunsalardı; yine de inkarcılar derlerdi ki, bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir.

8. Diyorlar ki; "Ona bir melek indirilseydi ya!" Eğer melek indirseydik iş, olur biterdi. Ama sonra kendilerine gözlerini yumup açacak kadar bile bir süre verilmezdi.

9. Eğer biz, o Tanrı elçisini bir melek kılsaydık kuşkusuz onu bir insan kılığına sokacaktık ve içine yuvalandıkları kuşku ve karmaşayı yine onların üzerlerine giydirmiş olacaktık.

10. Andolsun ki, senden önceki elçilerle de alay edilmişti de alay ettikleri şey, alaycıları çepeçevre kuşatmıştı.

11. De ki; "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir görün!"

12. Yine de ki onlara; "Gökler ve yer kimindir?" Söyle ki; "Allah'ındır." O Allah ki, merhamet etmeyi kendi üzerine buyruk olarak yazmıştır. O sizi, varlığında hiç kuşku bulunmayan diriliş gününde bir araya kesinlikle toplayacaktır. Kendilerini yıkıma düşürmüş kişiler var ya, işte onlar inanmazlar.

13. Gece ve gündüzde bulunan her şey onundur. Elbette ki o, en iyi işiten ve en iyi bilendir.

14. De ki; "Allah'tan başkasını mı dost edineyim? O ki; göklerin ve yerin var edicisidir. Yedirir, fakat yedireni yoktur." Yine de ki; "Bana Müslümanların ilki olmam emredildi ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma, denildi."

15. Şunu da söyle; "Eğer ben rabbime karşı gelirsem, büyük bir günün azabından korkarım."

16. O gün kim o azaptan uzak tutulursa, elbette ki, Allah, ona rahmet etmiştir. Bu ise apaçık bir kurtuluştur.

17. Eğer Allah, sana bir sıkıntı dokundurursa; onu kendisinden başka giderecek hiç kimse yoktur. Şayet sana bir de hayır dokundurursa; işte o; her şeye gücü yetendir.

18. O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, erdemli bilginin kaynağı ve her şeyden haberi olandır.

19. De ki; "Tanıklık bakımından hangi şey daha büyüktür?" Yine de ki; "Allah benimle sizin aranızda tanıktır. Size ve kime ulaşırsa kendisiyle uyarmam için bana şu Kuran bildirildi. Gerçekten siz Allah'la birlikte başka ilahların da bulunduğuna tanıklık mı ediyorsunuz?" De ki; "Ben tanıklık etmem." Yine de ki; "O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin ortak koşmakta olduklarınızdan uzağım."

20. O, kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, onlar onu kendi çocuklarını tanır gibi tanırlar. Fakat kendilerini yıkıma sürüklemiş olduklarından ona inanmıyorlar.

21. Allah hakkında yalan uydurup ona iftira eden veya onun ayetlerini yalanlayan kişiden daha zalim kim vardır? Hiç kuşku yok ki, Allah zalimleri kurtuluşa ulaştırmaz.

22. Unutma o günü ki, onları bir araya toplayacağız; sonra da, ortak koşanlara; "Nerede boş yere davasını güttüğünüz ortaklarınız?" diyeceğiz.

23. Sonra onların; "Allah'a andolsun ki, rabbimiz, biz ortak koşanlardan olmadık," demekten başka bir savunmaları olmayacak.

24. İşte bak, kendilerine karşı nasıl da yalan söylediler. Uydurup durdukları şeyler ellerinden nasıl da uçup gitti.

25. Onlardan seni işitenler de vardır. Fakat biz onların kalpleri üzerine, işittiklerini anlamalarına engel olan bir örtü geçirdik, kulaklarına da ağırlık verdik. Onun için her türlü ayeti görseler de yine inanmazlar. Hatta sana geldiklerinde o inkarcılar, seninle tartışır ve; "Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil," derler.

26. Böylece onlar hem ondan uzaklaşırlar hem de başkalarını alıkoyarlar. Oysa onlar ancak kendilerini yıkıma sürüklerler. Fakat farkında değildirler.

27. Ateşin karşısında durdurulduklarında; "Ne olurdu, dünyaya geri gönderilseydik de rabbimizin ayetlerini yalanlamayıp inananlardan olsaydık," derken onları bir görsen!

28. îşin doğrusu şu ki; önceden gizlemekte oldukları şey onların karşısına dikildi. Geri gönderilselerdi yasaklandıkları şeyi mutlaka tekrar yapacaklardı. Doğrusu, onlar, tam bir yalancıdırlar.

29. Onlar dediler ki; "Bu dünya yaşamından başka bir yaşam yoktur. Biz diriltilecek de değiliz."

30. Sen onları rablerinin huzuruna çıkarıldıkları zaman bir görsen. Allah, "Bu gerçek değil miymiş?" diye buyurur. Onlar da; "Evet," derler. "Rabbimize andolsun ki, gerçekmiş." Bunun üzerine Allah buyurur ki; "İnkar edip durduğunuz için şimdi azabı tadın bakalım."

31. Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten yıkıma uğramıştır. Sonunda o saat ansızın gelip çatınca, sırtlarında günahlarını taşır bir halde şöyle derler; "Dünya yaşamında sürüklendiğimiz aşırılıklardan dolayı bize yazıklar olsun!" Onların yüklenip taşıdıkları şey ne kötüdür.

32. Dünya yaşamı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Kötülüklerden sakınanlar için ahiret yurdu elbette ki daha iyidir. O halde hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

33. Biliyoruz ki, onların söyledikleri seni gerçekten üzüyor. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar. Fakat o zalimler bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce de Tanrı elçileri yalanlanmıştı. Kendilerine yardımımız gelinceye kadar onlar, yalanlanmaları ve eziyete uğratılmalarına karşın sabrettiler. Allah'ın sözlerini değiştirebilecek yoktur. Andolsun ki, elçi olarak gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi.

35. Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geliyorsa, onlara bir tansık göstermek için yapabiliyorsan yerin dibine bir tünel aç veya göğe bir merdiven kur. Şayet Allah dileseydi, onların tümünü doğru yolda birleştirirdi. Bu nedenle sen sakın cahillerden olma.

36. Ancak gereğince kulak verenler senin çağrına uyar. Ölüleri ise Allah diriltir. Sonra hepsi onun huzuruna çıkarılırlar.

37. "Ona rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki; "Allah, elbetteki mucize indirmeye güç yetirendir." Ama onların çoğu bilmezler.

38. Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi topluluklar olmasın. Biz, kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra onlar rablerinin önünde toplanacaklardır.

39. Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar, karanlıklar içinde bocalayan sağırlar ve dilsizlerdir. Allah dilediği kimseyi şaşırtır, dilediği kimseyi de doğru yola iletir.

40. De ki; "Bir düşünün bakalım, Allah'ın azabı yakanıza yapışsa yahut o saat gelip çatsa, Allah'tan başkasına mı yakarırsmız? Doğru sözlü iseniz yanıt verin."

41. Doğrusu, yalnız ona yalvarırsınız. Dilerse yalvardığınız konudaki sorununuzu giderir, siz de ortak koştuklarınızı unutursunuz.

42. Andolsun ki; biz, senden önceki topluluklara da elçiler gönderdik. Boyun eğsinler diye, onları darlık ve sıkıntıya soktuk.

43. Hiç olmazsa, onlara bu şekilde azabımız geldiği zaman boyun eğselerdi. Fakat kalpleri iyice katılaştı ve Şeytan da onlara yaptıklarını çekici gösterdi.

44. Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onlara her şeyin kapısını açıverdik; kendilerine verilene sevinince ansızın onları yakaladık da umutsuz kalıverdiler.

45. Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Övgü, evrenlerin rabbi olan Tanrıya özgüdür.

46. De ki; "Söyleyin bakalım, eğer Allah işitme ve görme duyunuzu alır, kalplerinizin üstüne bir de damga vurursa Allah'tan başka hangi ilah onları size geri verebilir?" Bak, ayetlerimizi nasıl türlü türlü açıklıyoruz da, sonra onlar nasıl yüz çeviriyorlar.

47. Yine onlara de ki; "Düşündünüz mü hiç; size Allah'ın azabı apansız ya da açıktan geliverse, zulme sapan toplumdan başkası mı yıkıma uğrayacak?"

48. Biz o gönderilen elçileri, müjdeciler ve uyarıcılar olmanın dışında başka bir şey için göndermiyoruz. Kim inanıp kendini düzeltirse ona korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, yoldan çıkmalarından dolayı onlar azap çekeceklerdir.

50. De ki; "Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Ben gizli olanı da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben, yalnızca bana bildirilene uyarım." De ki; "Kör ile gören hiç bir olur mu? Siz hiç düşünmez misiniz?"

51. Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları, sen Kur an ile uyar. Onların Tanrı'dan başka bir dost ve yardımcıları yoktur. Umulur ki sakınırlar.

52. Sabah akşam rablerinin rızasını dileyerek ona dua edenleri yanından kovma. Ne onların hesabından sana, ne de senin hesabından onlara bir sorumluluk vardır. Sakın onları kovup da zalimlerden olma.

53. Böylece; "Aramızdan Allah bunlara mı iyilikte bulundu?" demeleri için onları birbirleriyle denedik. Allah şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. Ayetlerimize inananlar sana gelince; "Size selam olsun!" de. Rabbiniz, sizden kim bilmeyerek kötülük işler de arkasından tövbe eder ve kendini düzeltirse, ona rahmet etmeyi kendi üzerine almıştır. O, bağışlar ve esirger.

55. Suçluların yolu iyice belli olsun diye ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

56. De ki; "Sizin Allah dışında yalvardığınız ilahlara tapmak bana yasaklandı." Yine de ki; "Ben sizin heveslerinize uymam; uyarsam sapıtmış, doğru yolda gidenlerden olmamış olurum."

57. De ki; "Ben rabbimden açık bir kanıt üzereyim; oysa siz onu yalanladınız. Sizin çabuklaştırılmasını istediğiniz şey benim elimde değildir; hükmü ancak Allah verir. O doğruyu bildirir. Doğru ile eğriyi ayırt edenlerin en iyisi de odur."

58. De ki; "Acele istediğiniz şey benim elimde olsaydı, elbette benimle sizin aranızda iş bitirilmişti." Elbette ki, Allah zalimleri daha iyi bilir.

59. Gizliliklerin anahtarları onun katındadır; başkası onu bilemez. Karada ve denizde olanı da o bilir. Onun bilgisi olmadan ne bir yaprak düşer, ne de yerin karanlıklarında bir dane saklı kalır. Yaş ve kuru ne varsa, hepsi apaçık bir kitaptadır.

60. Gece sizi öldüren, gündüz de ne işlediğinizi bilen, sonra belirlenmiş eceliniz doluncaya kadar gündüzün sizi dirilten odur. Sonra dönüşünüz onadır. O, size yaptıklarınızı haber verir.

61. O, kullan üzerinde kahredici olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, can almakla görevli meleklerimiz onun hayatına son verirler. Onlar görevlerinde kusur etmezler.

62. Sonra o canlar, gerçek efendileri olan Allah'a götürülüp teslim edilirler. îyi bilin ki, bütün hüküm yetkisi onundur ve o, hesaba çekenlerin en hızlısıdır.

63. De ki; "Karanın ve denizlerin karanlıklarından, sizi kim kurtarır? Siz, gizlice ona boyun büküp; bizi bundan kurtarırsa; andolsun ki, şükredenlerden olacağız, diye dua edersiniz."

64. De ki; "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine de ona ortak koşarsınız."

65. De ki; "O, size üstünüzden ya da ayaklarınızın altından azap göndermeye veya sizi parça parça birbirinize kırdırıp kiminizin şiddetini kiminize tattırmaya güç yetirendir." Bak, iyice kavramaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklayıp duruyoruz.

66. Senin toplumun da gerçek olmasına karşın, Kur an ı yalanladı. De ki, "Ben, sizin üzerinize vekil değilim."

67. Her haberin bir vakti vardır; yakında onlar da öğrenecekler.

68. Ayetlerimiz hakkında lakırdıya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze dalıncaya değin onlardan yüz çevir. Eğer Şeytan sana unutturursa, anımsadıktan sonra o zalimler topluluğu ile sakın oturma.

69. Allah'tan sakınanlara; onların hesabından bir şey yoktur. Ama bu bir öğüttür. Olur ki, sakınırlar.

70. Dinlerini bir oyuncak ve eğlence haline getiren, kendilerini dünya yaşamı aldatmış olan kimseleri kendi hallerine bırak. Sen yalnız Kur an ile öğüt ver ki, Allah'tan başka yardımcısı ve kayırıcısı bulunmayan hiçbir nefis, işlediği günahlar yüzünden yıkıma teslim edilmesin. O, her türlü kurtulmalığı denkleştirse bile, yine de ondan kabul edilmez. İşledikleri günahları yüzünden yıkıma sürüklenenler, işte bunlardır. İnkarlarından dolayı onlara kaynar sudan bir içecek ve acı veren bir azap vardır.

71. De ki; "Allah bizi doğru yola eriştirdikten sonra, bize ne yararı, ne de zararı dokunmayan, Allah'tan başka şeylere yalvarıp da gerisin geri mi dönelim? Şeytanların kandırdığı şu kimsenin hali gibi ki, arkadaşları; 'Bize gel,' diye onu doğru yola çağırırken, o yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşmaktadır." De ki; "Doğru yol, Allah'ın doğru yoludur. Bize ise evrenlerin rabbine teslim olmak emredilmiştir."

72. "Bir de bize, içtenlikle yalvarıp yakarmayı sürdürmek ve ondan sakınmak emredilmiştir. Çünkü; varıp huzurunda toplanacağınız odur."

73. Gökleri ve yeri, gereğince yaratan odur. Bir şeye "ol!" dediği gün o hemen oluverir. Onun sözü gerçektir. Boruya üfürüldüğü gün de egemenlik ancak onundur. O, gizliyi ve görüneni bilendir. O, erdemli bilginin kaynağı ve her şeyden haberi olandır.

74. Hani İbrahim, babası Azer'e demişti ki; "Sen, putları ilah mı ediniyorsun? Doğrusu ben, seni ve halkını apaçık bir sapıklık içinde görüyorum."

75. Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin görkemli varlıklarını gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun.

76. Gecenin karanlığı üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki; "Bu benim rabbimdir." Fakat o kayboluverince; "Ben kaybolup gidenleri sevmem," demişti.

77. Sonra, Ay'ın doğduğunu görünce; "İşte benim rabbim bu!" demişti. Ama Ay da batınca; "Gerçekten, eğer rabbim beni doğru yola iletmezse ben kesinlikle sapkınlığa düşmüş kimselerden olurum," demişti.

78. Daha sonra güneşi doğarken görünce; "Rabbim budur, bu daha büyüktür," dedi. Fakat o da batınca; "Ey halkım, ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz putlardan uzağım."

79. "Ben yüzümü, dosdoğru bir şekilde, gökleri ve yeri yoktan var edene yönelttim. Çünkü ben ona ortak koşanlardan değilim," demişti.

80. Halkı ona karşı çıkıp kanıt getirmeye kalkışmıştı. O da demişti ki; "Allah hakkında benimle çekişiyor musunuz? Beni doğru

yola o iletti. Ben ona ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Rabbimin dilediği dışında hiçbir şey olmaz. Rabbimin bilgisi her şeyi çepeçevre kuşatmıştır. Hala öğüt almayacak mısınız?"

81. "Sizler, Allah'ın, kendileri hakkında size hiçbir kanıt indirmemiş olduğu putları ona ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ona koştuğunuz ortaklardan nasıl olur da korkarım? Eğer biliyorsanız, söyleyin bakayım, bu iki taraftan hangisi güvende olmaya daha değerdir?"

82. İnananlar ve inançlarını bir haksızlıkla kirletmeyenler var ya, işte güvenlik onlar içindir ve onlar doğru yola ermişlerdir.

83. İşte bu bizim kesin kanıtımızdır, onu halkına karşı İbrahim'e verdik. Biz dilediğimizin derecesini kat kat yükseltiriz. Hiç kuşkusuz rabbin erdemli bilginin kaynağı ve her şeyi bilendir.

84. Biz ona İshak'ı ve Yakup'u armağan ettik. Hepsini doğru yola ilettik. Daha önce de Nuh'u ve onun soyundan gelen Davud'u, Süleyman'ı, Eyüp u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u doğru yola iletmiştik. Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz.

85. Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da doğru yola ilettik. Hepsi de iyilerdendi.

86. İsmail'i, el-Yesa'yı, Yunusu ve Lut'u da doğru yola ilettik. Hepsini de evrenlere üstün kıldık.

87. Bunlardan kimilerinin babalarını, soylarından gelenleri ve kardeşlerini de seçip doğru yola ilettik.

88. İşte bu, Allah'ın doğru yoludur. O, dilediği kullarını ona iletir. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı, yapmış oldukları bütün iyilikler boşa giderdi.

89. Bunlar kendilerine kitap, egemenlik ve Tanrı elçiliği verdiğimiz kimselerdir. Eğer şu adamlar bunları inkar ederlerse, onlara, kendilerini inkar etmeyen başka bir topluluğun desteğini sağlarız.

90. İşte onlar, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve de ki; "Ben bu Kur ana karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum, o bütün evrenlere yönelik bir öğütten başka bir şey değildir."

91. Allah'ı gereği gibi tanıyamadıkları için; "Allah hiçbir insana bir şey indirmemiştir," dediler. De ki; "Musa'nın insanlara ışık ve yol gösterici olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Öyle ki siz, onu parça parça kağıtlar haline getirip işinize geleni açıkladınız ve çoğunu da gizlediniz. Atalarınızın da, sizin de bilmediğiniz şeyler, size onunla öğretilmiştir." Sen, "Allah," de, sonra da onları daldıkları sapıklıkta bırak. Onlar oyalana dursunlar.

92. Kentlerin anası ile çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz işte bu kitap, kutludur. Ve kendisinden öncekileri doğrulayıcıdır. Ahirete inananlar ona da inanırlar. Ve onlar içtenlikle Tanrıya yalvarıp yakarmayı sürdürürler.

93. Allah'a karşı yalan uydurandan veya kendisine bir şey bildirilmemişken; "Bana Tanrı'dan bir bildirim geldi. Allah'ın indirdiği ayetler gibi ben de indireceğim," diyenden daha zalim kim olabilir? Can çekişme anında meleklerin ellerini uzatıp onlara; "Can verin, bugün Allah'a karşı haksız yere söylediklerinizden ve onun ayetlerine karşı büyüklük taslamanızdan ötürü alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız," dedikleri sırada o zalimleri bir görsen.

94. Tıpkı ilk yarattığımızda olduğu gibi, bize yine yalnız başınıza geldiniz. Size vermiş olduğumuz her şeyi arkanızda bıraktınız. Etkili ortaklarınız olduklarını sandığınız kayırıcılarınızı yanınızda görmüyoruz. Andolsun ki, aranızdaki bütün bağlar kopuverdi. Bir şey zannettikleriniz sizden uzaklaşıp kayıplara karıştı.

95. Gerçek şu ki, tohumu ve çekirdeği çatlatan Allah'tır. O, ölüden diriyi ve diriden ölüyü çıkarır. İşte Allah budur. Nasıl olur da bu gerçeği görmezlikten geliyorsunuz?

96. Şafağı yarıp sabahı açtıran odur. O, geceyi dinlenme zamanı, Güneş ile Ay'ı zaman ölçme birimi yapmıştır. İşte bu, gücün kaynağı olan ve her şeyi bilen Allah'ın düzenlemesidir.

97. O ki, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu şaşırmayasınız diye size yıldızları kılavuz yapmıştır. Biz bilen bir topluluk için ayetleri ayrıntılı biçimde açıklamış bulunuyoruz.

98. O ki, sizi bir tek canlıdan oluşturmuştur. Ardından sizin için bir barınma ve bir geçiş yeri belirlemiştir. Kuşkusuz biz anlayanlar için ayetleri ayrıntılı biçimde açıklamış bulunuyoruz.

99. Size gökten su indiren de odur. Biz o suyla her şeyin bitkisini çıkardık. Ondan da bir yeşillik meydana getirdik. O yeşillikten birbiri üzerine binmiş başaklar çıkardık. Hurma ağacının da tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzümlerden bağlar, zeytin ve nar yarattık. Birbirine benzeyeni var, benzemeyeni var. Meyve verdiğinde ve meyveler olgunlaştığında onun ürününe bir bakın. Kuşkusuz işte bu size gösterilen şeylerde, inanan bir topluluk için, pek çok ibret vardır.

lOO.Böyle iken tuttular, cinleri Allah'a ortak koştular. Halbuki onları da o yaratmıştır. Ayrıca ona birtakım oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Onların ne dediklerini bildikleri yoktur. O, ortak koşanların kendisine yakıştırdıkları bu gibi nitelendirmelerden uzaktır. O, yücedir.

101. O, göklerin ve yerin yoktan var edicisidir. Eşi olmadığına göre, çocuğu nasıl olabilir ki? Her şeyi o yarattı ve o her şeyi bilmektedir.

102. îşte rabbiniz olan Allah budur. Ondan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısı odur. Öyleyse yalnızca ona kulluk edin. Her konuda dayanılacak tek dayanak odur.

103. Gözler onu algılayamaz. Ama o, gözleri algılar. Kuşkusuz o, iyilikler sunan ve her şeyden haberi olandır.

104. Doğrusu size rabbinizden apaçık kanıtlar gelmiştir. Her kim bunları görürse kendisi içindir. Kim de körlük ederse onun zararınadır. Yoksa ben, sizin üzerinizde bir bekçi değilim.

105. îşte biz, ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklamaktayız. Öyle ki, onlar sana; "Sen bir yerden ders almışsın!" desinler ve biz de bilebilen bir topluluğa onu açıkça göstermiş olalım.

106. Rabbinden sana gelen bildirime uy. Ondan başka ilah yoktur. Ona ortak koşanlardan yüz çevir.

107. Eğer Allah, dikseydi onlar ortak koşmazlardı. Seni onlara bekçi kılmadık. Üstelik sen onlara vekil de değilsin.

108. Onların Allah dışında tapıp dua ettiklerine sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek sınırı aşıp Allah'a sövmesinler. Biz, her topluma yaptıkları işi işte böyle süslü gösterdik. Sonunda dönüşleri rablerinedir. Kuşkusuz o, onlara ne yaptıklarını haber verecektir.

109. Onlar, kendilerine bir tansık gelirse inanacaklarına ilişkin çok sıkı ant içtiler. De ki; "Tansıklar, Allah katındadır. Fakat tansık gelse de inanmayacaklarını anlamıyor musunuz?"

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları azgınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terk ederiz.

111. Gerçek şu ki, eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler kendileriyle konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılarına dikseydik, Allah'ın dilemesi dışında, yine de inanmazlardı. Ne var ki, çokları bilgisizlik içindeler.

112. Her Tanrı elçisine insan ve cin şeytanlarını biz işte böylece düşman ettik ki, onlar, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler ilham ederler. Eğer rabbin dileseydi onlar bunu yapamazdı. Öyleyse sen onları uydurduklarıyla baş başa bırak.

113. Çünkü, ahirete inanmayanların gönülleri ona ısınsın, ondan hoşlansınlar ve yapmakta olduklarını yapmaya devam etsinler.

114. De ki; "O, size kitabı ayrıntılı olarak indirmişken Allah'tan başka bir hakem mi arayacağım?" Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, onun rabbin tarafından gerçek olarak indirilmiş olduğunu bilirler. Sen, sakın kuşku duyanlardan olma.

115. Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.

116. Eğer sen, yeryüzünde bulunanların çoğunluğuna uyarsan; seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar, ancak kuruntularına uyarlar ve sadece yalan söyleyip dururlar.

117. Gerçek şu ki, rabbin; yolundan sapanları en iyi bilendir. Ve o, doğru yola ermiş olanları da en iyi bilendir.

118. 0 halde, eğer onun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olarak kesilen hayvanların etinden yiyin.

119. Bir zorunluluk dışında neyin haram olduğunu açıklamışken, size ne oluyor da Allah'ın adı anılandan yemiyorsunuz? Bir çokları, bildiklerinden değil heveslerine uydukları için saptırıyorlar. Kuşkusuz rabbin, ölçüyü aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da, gizlisini de bırakın. Çünkü günah kazananlar; kazanmakta oldukları yüzünden cezalandırılacaklardır.

121. Allah'ın adı anılarak kesilmeyen hayvanların etlerinden yemeyin. Çünkü bu, yoldan sapmaktır. Şeytanlar dostlarına sizinle tartışmalarını salık verirler. Eğer onlara uyarsanız, kuşkusuz siz de ortak koşanlardan olursunuz.

122. Ölü iken diriltiğimiz ve insanlar arasında yürüyebilmesi için bir ışık verdiğimiz kimse; karanlıklarda kalıp ondan çıkamayan kimse gibi olur mu hiç? İşte böylece, inkarcılara, yaptıkları süslü gösterilmiştir.

123. Böylece biz, her kentte ileri gelenleri, oranın suçluları yaptık ki, orada hileler çevirsinler. Oysa ki onlar, kötülüğü başkasına değil kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.

124. Kendilerine bir ayet geldiği zaman onlar; "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanmayız," derler. Allah, elçiliğini kime vereceğini elbette ki daha iyi bilir. Suçlu olanlara, yaptıkları hilelerinden dolayı Allah katından bir aşağılanma ve şiddetli bir azap ulaşacaktır.

125. Allah, iyiye ve güzele götürmek istediği kimsenin göğsünü İslama açar. Saptırmak istediğinin de göğsünü öylesine daraltır ki, o, göğe yükseliyormuş gibi olur. Allah, inançsızlar üzerine pisliği işte böyle atıverir.

126. İşte bu, rabbinin dosdoğru yoludur. Biz, ayetleri, öğüt alan bir toplum için ayrıntılı olarak açıklamış bulunuyoruz.

127. Onlar için rableri katında esenlik yurdu vardır ve o, yapmakta olduklarından ötürü onların dostudur.

128. O, onların hepsini toplayıp bir araya getireceği gün; "Ey cin topluluğu, gerçekten şu insanlara çok çektirdiniz!" diyecek, insanlardan onların yardakçıları olanlar da; "Ey rabbimiz, biz birbirimizden

yararlandık ve bizim için kararlaştırdığın ecele ulaştık," diyecekler. Allah da şöyle diyecektir; "Sizin barınağınız, Allah'ın dilediği zamanların dışında, sürekli kalmak üzere ateştir. Kuşkusuz rabbin erdemli bilginin kaynağıdır, her şeyi bilendir."

129. İşte biz böylece, kazandıkları günahlardan dolayı zalimlerin bir bölümünü, diğer bir bölümüne dost yaparız.

130. Ey cinler ve insanlar topluluğu, içinizden, size ayetlerimi anlatan ve şu gününüzle yüz yüze geleceğiniz konusunda sizi uyaran elçiler gelmedi mi? Onlar; "Kendi aleyhimize tanıklık ederiz," derler. İğreti yaşam onları aldattı da inkarcılığa saptıklarına ilişkin, kendilerine karşı tanıklık ettiler.

131. Gerçek şu ki, rabbin, halkı habersiz iken ülkeleri zulüm ile yıkıma sürükleyen değildir.

132. Herkesin derecesi yaptığına göredir. Rabbin onların yaptıkları şeylerden habersiz değildir.

133. Rabbin ihtiyaçsızdır, rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi başka bir toplumun soyundan getirdiği gibi, sizin yerinize de arkanızdan istediğini getirir.

134. Size verilen söz kesinlikle gerçekleşecek ve siz onu engelleyemeyeceksiniz.

135. De ki; "Ey halkım, elinizden geleni yapın, ben de elimden geleni yapacağım. Yakında kimin kesin başarıya ulaştığını göreceksiniz!" Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa eremez.

136. Tutup Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan ona bir pay ayırdılar ve kendi yanlış düşüncelerine göre; "Bu, Allah için, bu da ortaklarımız için," dediler. Fakat ortakları için olanlar Allah tarafına geçmez, Allah için ayrılmış olan ise, ortaklarının tarafına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar.

137. Böylece, putlara hizmet edenler, puta tapanların çoğunu yıkıma sürüklemek ve dinlerini karma karışık etmek için çocuklarını öldürmelerini onlara iyi göstermişlerdir. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Sen onları iftiralarıyla baş başa bırakıver.

138. Onlar kendi kuruntularına uygun olarak şöyle dediler; "Şunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bizim dilediğimizden başkası bunları yiyemez. Hayvanlar vardır, sırtlarına binmek yasaklanmıştır." Bir takım hayvanlar da vardır ki, ona iftira ederek üzerlerine Allah'ın adını anmıyorlar. Allah, onları uydurmakta oldukları iftiralar yüzünden cezalandıracaktır.

139. Bir de dediler ki; "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da buna ortaktırlar." Allah, onların bu nitelemelerinin cezasını verecektir. Kuşkusuz o, erdemli bilginin kaynağıdır, her şeyi bilendir.

140. Bilgisizlikleri yüzünden; çocuklarını beyinsizce öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği yaşamlığı Allah'a iftira ederek haram sayanlar; gerçekten yıkıma uğramışlardır. Onlar; gerçekten sapıtmışlardır ve doğru yolu bulacak da değillerdir.

141. Aşmalı ve asmasız bahçeleri, çeşitli tatlarda hurma ve ekinleri, zeytin ve nar ağaçlarını, kimi birbirine benzer, kimi benzemez biçimde yaratan odur. Ürün verdiklerinde onların ürününden yiyin; hasat gününde de yoksulun hakkını verin. Fakat savurganlık yapmayın. Çünkü Allah savurganlık yapanları sevmez.

142. Yük taşıtıp yününden yararlandığınız hayvanları da o yarattı. Allah'ın size verdiği yaşandıklardan yiyin. Ama sakın Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

143. Sekiz çift hayvan yarattı. Koyundan iki, keçiden de iki. De ki; "îki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunanı mı? Eğer doğru sözlü iseniz bana bir bilgiye dayanarak haber verin."

144. Deveden de iki, sığırdan da iki. De ki; "îki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı şeyi mi? Yoksa Allah, bunları sizlere salık verdiği zaman siz tanıklar mıydınız?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a yalan yere iftira atandan daha zalim kim vardır? Kuşkusuz ki, Allah, zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

145. De ki; "Bana bildirilenler arasında; ölü, dökülen kan, pisliğin ta kendisi olan domuz eti veya Allah'tan başkasının adı anılarak açık bir günahla kesilmiş hayvandan başkasını, onları yiyecek bir adama haram kılınmış olan bir şey bulamıyorum. Her kim çaresiz kalırsa, başka bir çaresizin hakkına tecavüz etmemek ve zorunlu ölçüyü aşmamak koşuluyla, bunlardan yiyebilir. Çünkü rabbin gerçekten bağışlayan ve esirgeyici olandır.

146. Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sırtlarında, yahut bağırsaklarında bulunan, ya da kemiğe karışan yağlar dışında, sığır ve koyunun da yağlarını onlara yasakladık. Saldırganlıkları yüzünden onları böyle cezalandırdık. Biz elbette doğru söyleyenleriz.

147. Eğer onlar seni yalanlarlarsa, de ki; "Rabbinizin rahmeti geniştir. Fakat onun azabı da suçlular topluluğundan uzak tutulmaz."

148. Ortak koşanlar diyecekler ki; "Allah dikseydi ne biz ortak koşardık, ne de atalarımız ortak koşardı. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan önce yalanlayanlar da böyle söylemişlerdi de sonunda azabımızı tatmışlardı. De ki; "Yanınızda bize açıklayabileceğiniz bir bilgi mi var? Siz, sadece tahmine uyuyorsunuz ve yalnızca saçmalıyorsunuz."

149. Yine de ki; "Kesin ve açık kanıt ancak Allah'ındır. O, dikseydi, sizi hep birden doğru yola iletirdi."

150. Şunu da söyle; "Allah şunu haram etmiştir diye tanıklık edip duran tanıklarınızı getirin." Eğer tanıklık ederlerse sakın onlarla birlikte tanıklık etme. Ayetlerimizi yalanlayanlarla ahirete inanmayanların hevesleri ardınca gitme. Onlar, kendi rablerine başkalarını denk tutuyorlar.

151. De ki onlara; "Hadi gelin, rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi ona ortak koşmayın. Ana babaya çok iyi davranın. Yoksulluk kaygısıyla çocuklarınızı öldürmeyin; biz size de onlara da yaşamlık veririz. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları öğütledi ki, aklınızı işletebilesiniz."

152. Erginlik çağına erişinceye kadar yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru dürüst yapın. Biz kişiye gücünün yetmediğini yüklemeyiz. Konuştuğunuz zaman akrabanız zararına bile olsa doğru olun. Allah'a verdiğiniz sözü tutun. Bunlar, ders alasınız diye onun size verdiği öğütlerdir.

153. Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin. Yoksa o yollar sizi onun yolundan uzaklaştırıp parçalara böler. İşte sakınıp korunasınız diye size o, bunları öğütlemiştir.

154. Sonra iyilik yapanlara nimetimizi tamamlamak, her şeyi açıklamak, doğru yol ve rahmete erdirmek için biz, Musa'ya kitabı verdik ki, rablerinin huzuruna varacaklarına inansınlar.

155. İşte bu da indirdiğimiz kutlu bir kitaptır. Ona uyun ve kötülüklerden sakının. Umulur ki, esirgenirsiniz.

156. "Kitap, bizden önce iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten habersizdik," demeyesiniz.

157. Şunu da söylemeyesiniz; "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, onlardan daha doğru yürüyüşlü olurduk." Artık size rabbinizden bir belge, bir kılavuz ve bir rahmet gelmiş bulunuyor. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır? Âyetlerimize sırt dönenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabın en acıklısıyla cezalandıracağız.

158. Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, rabbinin gelmesini mi, yoksa rabbinin bazı kanıtlarının gelmesini mi? Rabbinin bazı kanıtlarının geldiği gün, daha önce inanmamış yahut inancında bir iyilik sahibi olamamış kişiye inancı hiçbir yarar sağlamayacaktır. De ki; "Bekleyin! Doğrusu biz de bekliyoruz."

159. Dinlerini parça parça edenler, bölük bölük olanlar yok mu? Senin onlarla hiçbir ilgin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra o, ne yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir.

160. Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı vardır. Kötülükle gelene ise yaptığı kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

161. De ki; "Kuşkusuz rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O, ortak koşanlardan değildi."

162. De ki; "Benim içtenlikli yalvarışım, ibadetim, yaşamım ve ölümüm evrenlerin rabbi olan Allah içindir."

163. "Onun hiçbir ortağı yoktur. İşte bana bu emredildi. Ve ben Müslümanların ilkiyim."

164. Şunu da söyle; "Allah her şeyin rabbi iken ondan başka rab mı arayayım? Herkesin kazandığı sadece kendine aittir. Hiçbir günahkar, bir başka günahkarın yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz rabbinizedir. Tartışmaya girdiğiniz şeyleri elbette ki, o, size haber verecektir."

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdiği şeyler konusunda, sizi denemek için, kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan odur. Doğrusu rabbin, cezası çabuk olandır. Yine kuşku yok ki o, bağışlayandır, esirgeyendir.

ARA YER BÖLÜMÜ
(ARAF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim. Sad

2. Bu, insanları kendisiyle uyarman için ve inananlara bir öğüt olmak üzere sana indirilmiş bir kitaptır. O halde artık göğsün daralmasın.

3. Rabbinizden size indirilmiş olana uyun. Onu bırakıp başka dostların ardınca gitmeyin. Siz ki, ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

4. Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirlerken bizim zorlu azabımız onlara ulaşıverdi.

5. Azabımız onlara geldiğinde; "Biz gerçekten zalimlermişiz!" demelerinden başka bir haykırışları kalmadı.

6. Andolsun ki, biz kendilerine elçi gönderdiklerimizi de, gönderilen o elçileri de kesinlikle sorguya çekeceğiz.

7. Biz onlara tüm olup bitenleri tam bir bilgiyle anlatacağız. Çünkü biz onlardan uzak değiliz.

8. O gün tartı dosdoğrudur. Kuşkusuz tartıları ağır gelenler kurtulmuş olanlardır.

9. Tartıları hafif gelenler ise ayetlerimize karşı haksız davranarak yıkıma uğramış olanların ta kendileridir.

10. Doğrusu biz, sizi yeryüzüne yerleştirdik, orada size geçimlikler verdik. Oysa ne kadar da az şükrediyorsunuz.

11. Sizi biz yarattık, sonra size biçim verdik. Peşinden de meleklere; "Haydi, saygı için secde edin Ademe!" dedik. Onların hepsi hemen secde ettiler. Ancak îblis reddetti de secde edenlerden olmadı.

12. Allah buyurdu ki; "Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi?" îblis şöyle dedi; "Ben ondan üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."

13. Allah şöyle dedi; "O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen artık küçük düşenlerdensin."

14. îblis ise şöyle yanıt verdi; "Öyleyse insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."

15. Allah şöyle buyurdu; "Gerçek şu ki, sana süre verilmiştir."

16. îblis ise dedi ki; "Beni kışkırtıp sapıklığa düşürdüğün için, andolsun ki, doğru yolun üzerinde pusu kurup insanların yolunu keseceğim."

17. "Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından onlara sokulacağım da çoğunluğunu şükredici bulamayacaksın."

18. Allah şöyle buyurdu; "Çık oradan yerilmiş ve kovulmuş olarak. Andolsun ki, insanlardan kim sana uyarsa, hepinizi birlikte Cehenneme dolduracağım."

19. "Ve ey Adem, sen ve eşin Cennette oturunuz, istediğinizi nerede bulursanız yiyiniz. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. Derken, Şeytan, birbirlerine karşı gizlenmiş ayıp yerlerini onlara göstermek için ikisine de fısıldadı. Dedi ki; "Rabbinizin sizi şu ağaçtan uzak tutması, iki melek olmayasınız ya da ölümsüzler arasına katılmayasınız diyedir."

21. Onlara; "Ben gerçekten sizin iyiliğinizi istiyorum," diye de yemin etti.

22. Böylece onları aldatarak tuzağa düşürdü. Ağacın meyvesinden tadar tatmaz, onların ayıp yerleri meydana çıktı. Bunun üzerine Cennet yaprakları ile örtünmeye koyuldular. Rableri onlara şöyle seslendi; "Ben size o ağacı yasaklamamış mıydım, Şeytanın açık bir düşmanınız olduğunu size söylememiş miydim?"

23. Dediler ki; "Ey rabbimiz, biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan kesinlikle yıkıma uğrayanlardan oluruz!"

24. Allah buyurdu ki; "Birbirinize düşmanlar olarak inin aşağıya. Sizin için yeryüzünde belli bir süreye kadar barınıp geçinmek vardır."

25. "Orda yaşayacak, orda ölecek ve oradan diriltilip çıkarılacaksınız."

26. Ey Adem oğulları, size ayıp yerlerinizi örtecek ve süslenmenizi sağlayacak giysiler gönderdik. Sakınma giysisi bunlardan daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerinden biridir. Umulur ki, düşünüp öğüt alırlar.

27. Ey Adem oğulları, Şeytan, ana babanızı giysilerinden soyundurup ayıp yerlerini meydana çıkararak Cennetten çıkardığı gibi sizleri de ayartıp tuzağa düşürmesin. Çünkü o ve adamları sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görür. Gerçek şu ki, biz o şeytanları, inançsızlarla dost yaptık.

28. Onlar bir kötülük işlediklerinde; "Biz atalarımızdan böyle gördük, böyle yapmamızı emreden Allah'tır," derler. Onlara de ki; "Allah kötülük işlemeyi emretmez. Allah adına bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

29. De ki; "Rabbim bana ölçülü ve dengeli olmayı emretti. Her secde yerinde ve secde anında tüm varlığınızla ona yönelerek ortak koşuculuktan tümüyle arınmış bir bağlılıkla ona dua ediniz. Tıpkı sizi ilkin yarattığı gibi yine ona döneceksiniz."

30. Allah, insanların bir kesimini doğru yola iletti, bir kesimi de sapkınlığı hak etti. Çünkü onlar, Allah'ı bir yana bırakarak şeytanları dost edindiler. Üstelik bir de doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

31. Ey Ademoğulları, secdeliğe her gidişinizde güzel giysilerinizi giyin. Yiyin, için ama savurganlık yapmayın. Gerçek şu ki o, savurganlık yapanları sevmez.

32. De ki; "Allah'ın kullarının yararına sunduğu güzellikleri ve temiz yiyecekleri kim yasakladı?" De ki; "Bunlar, dünya yaşamında inançsızlarla birlikte inananlar için de vardır. Diriliş gününde ise sadece inananlarındır." Biz ayetlerimizi bilenlere işte böyle ayrıntılı biçimde açıklıyoruz.

33. De ki; "Rabbim sadece açık ve gizli bütün kötülükleri, günahı, haksız saldırıyı, Allah'ın hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyleri kendisine ortak koşmayı ve Allah hakkında bilmediklerinizi söylemeyi yasak kılmıştır."

34. Her toplum için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat ileri giderler ne de geri kalırlar.

35. Ey Adem oğulları, size sizden olan elçiler gelerek, ayetlerimi açıkladıkları zaman kimler kötülüklerden sakınıp kendilerini düzeltirlerse, onlar için artık korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar ise, cehennemliktirler. Onlar ki, orada kalıcı olacaklardır.

37. Öyleyse Allah adına yalan uydurandan ya da onun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir? Onlara kitaptaki payları ulaşacaktır. Sonunda canlarını almak üzere elçilerimiz yanlarına geldiklerinde, kendilerine; "Allah'ın dışında taptığınız putlar hani nerede?" denilince, "Bırakıp gittiler bizi," diyecekler. Böylece inkarcı olduklarına ilişkin kendileri tanıklık edeceklerdir.

38. Allah onlara; "Sizden önce gelip geçen cin ve insan toplulukları arasında Cehenneme girin!" diyecektir. Cehenneme giren her topluluk yoldaşına lanet okuyacaktır. Sonunda hepsi bir araya gelince sonrakiler, kendilerinden öncekiler için; "Ey rabbimiz, bizi bunlar yoldan çıkardı, onun için bunlara bir kat daha fazla Cehennem azabı çektir," diyeceklerdir. Allah da onlara; "Her birinizin azabı ikiye katlanmıştır, ama bilmiyorsunuz," diyecektir.

39. Öncekiler de sonrakiler için şöyle söyleyecektir; "Artık sizin, bizim üzerimizde bir üstünlüğünüz yok. O halde kazandıklarınıza karşılık azabı tadın."

40. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara burun kıvıranlar var ya, gökyüzü kapıları onların yüzlerine açılmaz ve deve, iğne deliğinden geçmedikçe onlar Cennete giremezler. Biz ağır suçluları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlara bir Cehennem döşeği ile üzerlerini örtecek bir Cehennem yorganı verilir. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

42. İnanıp iyi işler yapanlara gelince, biz hiç kimseye gücünün yeteceğinden fazla yük yüklemeyiz. Onlar cennetliktirler. Üstelik orada kalıcı olacaklardır.

43. Biz onların göğüslerinde düşmanlığa ilişkin ne varsa söküp atmışızdır. Cennette onların ayaklarının altlarından ırmaklar akacaktır. Şöyle derler; "Bizi buraya ulaştıran Allah'a övgüler olsun. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi, biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki, rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdir." Onlara şöyle seslenilir: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık mirasçı olduğunuz Cennettir."

44. Cennet halkı Cehennem halkına şöyle seslenir; "Biz, rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek olarak bulduk. Peki siz, rabbinizin size vaat ettiğini gerçek olarak buldunuz mu?" Onlar, "Evet," derler. Bunun üzerine Cennet halkının arasındaki bir duyurucu şöyle haykırır; "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!"

45. Onlar ki; insanları Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler. Ve onlar; ahireti de inkar ederler.

46. İki taraf arasında bir set ve bu setin tepelerinde her iki topluluğu yüzlerinden tanıyan kimseler vardır. Cennete girememiş, fakat gireceklerini uman bu kimseler cennetliklere; "Esenlik olsun size!" diye seslenirler.

47. Gözleri Cehennem halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakarırlar: "Ey rabbimiz, bizi, zalimler topluluğuyla birleştirme."

48. Bu tepelerdekiler, yüzlerinden tanıdıkları bazı azılı inkarcılara da şöyle seslenirler. "Ne kalabalığınız ve ne de şımarmanıza yol açan güçleriniz size yarar sağlamadı."

49. "Allah onları hiçbir rahmete erdirmez diye haklarında yemin ederek küçümsediğiniz kimseler bunlar mıydı?" Bu arada Allah onlara; "Girin Cennete, sizin için hiçbir korku yoktur ve siz hiç üzülmeyeceksiniz!" diyecektir.

50. Cehennem halkı Cennettekilere seslenerek şöyle diyecektir; "Suyunuzdan ve Allah'ın size verdiği şeylerden biraz da bize verin." Onlar ise şöyle yanıt verirler; "Allah bunları inkarcılara yasaklamıştır."

51. Onlar ki, dinlerini oyun ve eğlence yerine koydular, dünya yaşamı kendilerini baştan çıkardı. Onlar nasıl bu günler ile karşılaşacaklarını unuttular ve ayetlerimizi ısrarla yalanladılarsa, bugün de biz onları unutuyoruz.

52. Andolsun ki, biz onlara bir kitap getirdik, inanan bir toplum için yol gösterici ve bir rahmet olarak onu bilgiyle uzun uzun açıkladık.

53. Oysa onlar, onun yorumunu bekliyorlar. Onun yorumunun geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki; "Gerçekten rabbimizin elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bizi kayıracak kayırıcılar var mıdır? Veya geri gönderilsek de yaptıklarımızdan başkasını yapsak." Gerçek şu ki, onlar, kendilerini yıkıma uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuştur.

54. Gerçekten sizin rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra en yüksek göğün üzerinde egemenlik kuran Allah'tır. Allah gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneşe, Ay a ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun ki, yaratmak da, buyurmak da ona aittir. Evrenlerin rabbi olan Allah çok yücedir.

55. Rabbinize boyun bükerek ve ürpererek dua edin. Kuşkusuz ki o, sınırı aşanları sevmez.

56. Yeryüzünde dirlik sağlandıktan sonra bozgunculuk çıkarmayın. Ona korku ve umut içinde dua edin. Hiç kuşkusuz, Allah'ın bağışı iyi işler yapanlara çok yakındır.

57. Rahmetinin önünde, müjdeci olarak rüzgarları gönderen odur. Rüzgarlar, yağmur yüklü bulutları taşıdığında, onu ölü bir ülkeye gönderir, su indirir ve onunla her türlü ürünü yetiştiririz; ölüleri de bunun gibi diriltip, çıkarırız. Umulur ki, düşünüp bundan ibret alırsınız.

58. Verimli toprak rabbinin izniyle bitki verir. Çorak toprak ise kavruk bitki çıkarır. Şükredecek bir toplum için biz işte böylece ayetleri yerli yerince açıklamaktayız.

59. Andolsun ki, biz, Nuh'u halkına gönderdik de o şöyle dedi; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka ilahınız yoktur. Size çok büyük bir azabın inmesinden korkuyorum."

60. Halkının ileri gelenleri ona şöyle dediler; "Gerçek şu ki biz seni, apaçık bir sapkınlık içinde görüyoruz."

61. O ise; "Ey halkım, bende bir sapkınlık yok, ben evrenlerin rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim," dedi.

62. "Size rabbimin vahiylerini bildiriyor ve size öğüt veriyorum. Allah'ın yardımıyla da, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

63. "Korunmanız ve rahmet bulmanız için sizi uyarmak üzere içinizden bir adam aracılığıyla rabbinizden size bir öğüt gelmesine mi şaştınız?"

64. Fakat, onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar, kör bir toplumdu.

65. Ad kavmine de, kardeşleri Hud'u gönderdik. Hud, onlara; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka bir ilahınız yoktur. Korkmuyor musunuz?" dedi.

66. Halkından inkarcı olan ileri gelenleri; "Biz, senin beyinsizlik içinde olduğunu görüyoruz. Zannediyoruz ki sen, yalancılardansın," dediler.

67. "Ey halkım," dedi. "Bende beyinsizlik diye bir şey yoktur. Ben, evrenlerin rabbinden gelen bir elçiyim!"

68. "Size rabbimin vahyettiklerini bildiriyorum. Ben, sizin için güvenilir bir öğütçüyüm "

69. "Aranızdan biri aracılığıyla sizi uyarmak için rabbinizden bir uyarı gelmesine şaşıyor musunuz? Onun, sizi Nuh halkından sonra halifeler kıldığını ve yaratılışta sizi onlardan daha güçlü yaptığını anımsayın. Kurtuluşa ulaşmanız için Allah'ın size sunduklarını bir düşünün."

70. Dediler ki; "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru sözlülerden isen, kendisiyle bizi tehdit ettiğin azabı getir bakalım."

71. Dedi ki; "Kuşkusuz artık rabbinizin azap ve öfkesini hak ettiniz. Allah'ın hiçbir kanıt indirmediği, adlarını da sizin ve babalarınızın koyduğu putlar hakkında mı benimle tartışıyorsunuz? Bekleyin, doğrusu ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

72. Böylece biz, onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk.

73. Semud halkına da kardeşleri Salih'i gönderdik. O da; "Ey halkım," dedi. "Yalnız Allah'a kulluk edin; çünkü sizin ondan başka ilahınız yoktur. Rabbinizden size bir kanıt geldi. İşte şu, Allah'ın devesi size bir kanıttır. Onu kendi haline bırakın, Allah'ın toprağında otlasın. Sakın ona kötü bir niyetle el sürmeyin; yoksa sizi acı bir azap yakalayıverir."

74. "Anımsayın ki, Allah sizi Ad'dan sonra onların yerine getirdi ve yeryüzünde yerleştirdi. Onun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da bozgun çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin."

75. Halkının büyüklük taslayan ileri gelenleri, o halkın horlanmakta olan inançlılarına; "Salih'in, rabbi tarafından gönderilmiş bir elçi olduğunu nereden biliyorsunuz?" dediler. Onlar da; "Biz onunla gönderilene inanan kimseleriz," yanıtını verdiler.

76. Büyüklük taslayanlar ise; "Sizin inandığınız şeyi biz reddediyoruz," dediler.

77. Bu arada o dişi deveyi de boğazladılar. Ve rablerinin emrinden dışarı çıkıp şöyle dediler; "Ey Salih, eğer Allah tarafından gönderilenlerdensen, kendisiyle bizi tehdit ettiğin azabı hadi önümüze getiriver."

78. Bunun üzerine onları, şiddetli bir sarsıntı yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale geldiler.

79. O da onlardan yüz çevirdi ve dedi ki; "Ey halkım, andolsun ki, size rabbimin iletilerini ulaştırdım ve size öğüt verdim. Ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

80. Hani Lut da halkına şöyle demişti; "Sizden önceki toplumlardan hiçbirinin yapmadığı bir çirkinliği mi yapıyorsunuz?"

81. "Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşan bir toplumsunuz."

82. Toplumunun yanıtı yalnızca şunu söylemek oldu; "Çıkarın şunları kentimizden. Çünkü onlar, temizlik hastası insanlardır."

83. Bunun üzerine biz, onu ve ailesini kurtardık; fakat karısı ise geride kalanlardan oldu.

84. Üzerlerine bir de yağmur indirdik. İşte bak suçluların sonu nasıl oldu!

85. Medyene de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. O, şöyle dedi; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka ilahınız yoktur. Size rabbinizden açık bir kanıt gelmiştir. Ölçü ve tartıda dürüst davranın. İnsanların eşyasına el koymayın. Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Eğer inanan insanlarsanız, bu sizin için daha iyidir."

86. "İnananları tehdit ederek Allah yolundan alıkoymak ve o yolun eğri bir hale gelmesine çalışmak için her yolun başında oturup pusu kurmaya kalkmayın ve hatırlayın o zamanı ki, siz azlıktınız da o sizi çoğalttı. Bir de, bozgunculuk yapanların sonu ne olmuş, bakın da görün."

87. "Eğer sizden bir topluluk benimle gönderilene inanmışken diğer bir topluluk da inanmamakta diretiyorsa, sabredin de Allah aramızda hükmünü versin. Çünkü hüküm verenlerin en iyisi odur."

88. Halkının önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar, dediler ki; "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte inananları ya ülkemizden sürüp çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." O da dedi ki; "Biz istemesek de bunu yapacak mısınız?"

89. "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra biz sizin dininize dönersek, Allah adına yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz olan Allah dilemedikçe sizin dininize dönmemiz olacak şey değildir. Rabbimin bilgisi her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a dayanıp güvendik. Rabbimiz, sen bizimle halkımız arasındaki gerçeği ortaya çıkar. Çünkü; gerçeği ortaya çıkaranların en iyisi sensin."

90. Halkının ileri gelen inkarcıları ise; "Şuayb'a uyarsanız kesinlikle ziyan edersiniz," dediler.

91. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orada hiç yaşamamış gibi oldular. Gerçek şu ki, asıl ziyan edenler, Şuayb'ı yalanlayanlardı.

93. Şuayb onlardan yüzünü döndürdü de şöyle dedi; "Andolsun ki, ben size rabbimin iletilerini ulaştırdım. Size öğüt verdim. Artık inkarcılığa batmış bir topluluğa nasıl acırım?"

94. Biz hangi ülkeye bir elçi gönderdiysek, oranın halkını, olur ki, yalvarırlar diye darlıklara ve zorluklara uğrattık.

95. Sonra da kötülükleri kaldırıp yerine iyilik verdik. Sonunda sayıları ve varlıkları artınca; "Atalarımızın başına da böyle darlıklar ve bolluklar gelmişti," dediler. Biz de onları, hiç farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayıverdik.

96. Eğer o ülkelerin halkı inanıp sakınsalardı, biz onların üzerine gökten ve yerden bereket kapılarını açardık. Oysa onlar yalanladılar. Biz de kendi yaptıklarıyla onları yakalayıverdik.

97. Yoksa o ülkelerin halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?

98. Ya da o ülkelerin halkı kuşluk vakti eğlenirlerken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa onlar Allah'ın cezasının kendilerine ulaşmayacağından mı emin oldular? Oysa ki yıkıma uğramış bir topluluktan başkası Allah'ın cezasının kendilerine ulaşmayacağını düşünmez.

100. Bütün bunlar, eski sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanlara şunu göstermedi mi ki; dilersek onları günahları yüzünden belaya uğratırız ve kalpleri üzerine damga basarız da böylece söz dinleyemez hale gelirler.

101. İşte bunlar sana haberlerini aktardığımız ülkelerdir. Onlara elçilerimiz açık kanıtlarla gelmişlerdi. Fakat daha önce yalanladıkları için inanmaya yanaşmadılar. Allah, inkarcıların kalplerini işte bu şekilde damgalamaktadır.

102. Onların çoğunda verdikleri söze bağlılık görmedik. Gerçek şu ki, onların çoğunu bozguncular olarak bulduk.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı, ayetlerimizle, Firavuna ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o ayetlere karşı çıkarak haksızlık ettiler. Artık bir bak ki, o bozguncuların sonu ne oldu?

104. Musa dedi ki; "Ey Firavun, ben evrenlerin rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim."

105. "Benim Allah'a karşı üzerimdeki yükümlülük, yalnızca gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrail oğullarını benimle gönder."

106. Firavun şöyle dedi; "Bir kanıt getirdinse ve doğru sözlülerden isen hadi onu ortaya koy bakalım."

107. Bunun üzerine Musa, değneğini yere attı ve o birden korkunç bir ejderha oluverdi.

108. Bir de elini çekip çıkardı. Birden o el, bakanların önünde bembeyaz kesildi.

109. Firavunun halkından ileri gelenler, "Bu çok bilgili bir büyücü," dediler.

110. "Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz?"

111. Sonra da şöyle dediler; "Musa ile kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcı görevliler gönder."

112. "Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler."

113. Büyücüler Firavuna gelip dediler ki; "Eğer üstün gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mıdır?"

114. "Evet," dedi. "Ayrıca siz benim en yakınlarımdan olacaksınız."

115. Büyücüler; "Ey Musa," dediler. "Önce sen mi atacaksın, yoksa biz mi atalım?"

116. Musa, "Siz atın," dedi. Onlar ellerindekini atınca, halkın gözünü boyayarak onları dehşete düşürdüler. Gerçekten de onlar büyük bir büyü ile ortaya çıkmışlardı.

117. Biz de Musa'ya; "Değneğini at," diye bildirimde bulunduk. Atar atmaz, o, büyücülerin uydurduğu şeyleri yutmaya başladı.

118. Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların bütün yaptıkları boşa gitti.

119. Oracıkta yenildiler ve küçük düştüler.

120. Ve büyücüler hep birden yere kapandılar.

121. Dediler ki; "Biz evrenlerin rabbine inandık."

122. "Musa ve Harun'un rabbine..."

123. Firavun onlara şöyle dedi; "Ben izin vermeden ona inandınız, öyle mi? Bu, bu kentin halkını buradan çıkarabilmek için daha önceden burada tezgahladığınız bir tuzaktır. Ama yakında başınıza neler geleceğini göreceksiniz."

124. "Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım."

125. Dediler ki; "Biz nasıl olsa rabbimize döneceğiz."

126. "Sen, rabbimizin, bize gelmiş olan ayetlerine inandığımız için bizden öç alıyorsun. Rabbimiz, bize dayanma gücü ver ve canımızı Müslümanlar olarak al!"

127. Firavun halkının ileri gelenleri, "Seni ve ilahlarını terk edip de ülkede bozgunculuk etsinler diye Musa ile halkını bırakacak mısın?" dediler. Firavun da dedi ki; "Biz onların kızlarını sağ bırakıp oğullarını öldüreceğiz. Elbette ki biz onları ezecek güçteyiz."

128. Musa ise kendi halkına şöyle dedi; "Allah'tan yardım dileyin, sabırlı olun. Yeryüzü Allah'ındır. Allah ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç, sakınıp korunanlarındır."

129. Onlar; "Sen gelmeden önce de biz eziyete uğruyorduk, sen geldikten sonra da..." dediler. Musa; "Bakarsınız," dedi, "Rabbiniz düşmanlarınızı yok eder de, ne tür işler yapacağınıza bakmak için yeryüzüne onların yerine sizi egemen kılar."

130. Gerçek şu ki, biz, Firavun han soyunu belki düşünürler diye kuraklık ve yıllarca ürünlerini eksiltmekle cezalandırdık.

131. Onlara bir iyilik geldiğinde; "Bu bizim hakkımızdır," derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokunduğunda ise Musa ve yanındakilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Gözünüzü açın. Onlara gelen uğursuzluk Allah katındandır. Oysa çoğu bunu bilmiyor.

132. Diyorlardı ki; "Bizi büyülemek için hangi kanıtı getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz."

133. Biz de onlara, açık kanıtlar olarak tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir topluluk oluverdiler.

134. Başlarına bir musibet gelince; "Ey Musa, sana verdiği söze dayanarak rabbine yalvar. Bizi bu felaketlerden kurtarırsan sana inanır ve İsrail oğullarını da seninle birlikte göndeririz," dediler.

135. Erişecekleri bir süreye kadar onlardan musibeti kaldırdığımızda ise sözlerinden dönüverdiler.

136. Biz de onları denizde boğarak öç aldık. Çünkü ayetlerimizi yalanlamışlar ve aldırmazlık etmişlerdi.

137. Horlanan halkı ise, bolluk verdiğimiz toprakların doğusuna ve batısına mirasçı kıldık. Böylece, sabretmelerine karşılık, rabbinin İsrail oğullarına verdiği güzel söz yerini bulmuş oldu. Firavun ve halkının işledikleri sanatlar ile yükselttikleri binaları ve bahçeleri de yerle bir ettik.

138. İsrail oğullarını denizden geçirdik. Derken, kendilerine özgü birtakım putlara tapan bir halka rast geldiler. "Ey Musa," dediler, " Onların ilahları gibi bize de bir ilah yap da tapalım." Musa; "Siz ne cahil bir toplumsunuz," dedi.

139. "Bunların uydukları sapkın din yok olmaya mahkumdur. İşledikleri ameller de geçersizdir."

140. Yine dedi ki; "O sizi başka toplumlara üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka ilah mı arayayım?"

141. Hani size dayanılmaz eziyetler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. İşte bunda sizin için rabbinizden gelen büyük bir sınav vardı.

142. Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Hanına; "Halkımın içinde benim yerime geç, onları düzelt ve bozguncuların yolunu tutma," dedi.

143. Musa, bizimle sözleştiği yere gelip rabbi de kendisiyle konuşunca şöyle dedi; "Rabbim, göster bana kendini, seni göreyim." "Asla göremezsin beni. Ama şu dağa bak. Eğer o yerinde durabilirse, sen de beni görebileceksin." Rabbi dağa yansıyınca dağı parça parça etti. Ve Musa baygın durumda yere yığıldı. Ayılıp kendine gelince şöyle yakardı; "O yüce varlığını ulularım ki, tövbe edip sana yöneldim. Ben inananların ilkiyim."

144. Allah buyurdu ki; "Ey Musa, sana bildirimde bulunduklarımla ve sözümle seni seçip yücelttim. O halde sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol."

145. Biz, ona verdiğimiz levhalarda, insanlara öğüt olmak üzere her şeyi ayrıntılı olarak yazdık. Dedik ki; "Sen bunlara iyice sarıl ve halkına da o hükümlerin daha sevaplı olanlarına sarılmalarını emret. Yakında size yoldan çıkmışların yurdunu nasıl yıktığımı göstereceğim."

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri ayetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar her ayeti görseler bile yine de ona inanmazlar. Doğru yolu görseler, onu yol edinmezler, ama azgınlık yolunu görseler, onu yol edinirler. Çünkü onlar, ayetlerimizi yalanladılar ve aldırmazlık ettiler.

147. Ayetlerimizi ve ahirete varılacağını yalanlayanların bütün yaptıkları boşa gitmiştir. Bulacakları karşılık, yapıp ürettiklerinden başka bir şey olmayacaktır.

148. Musa'nın arkasından halkı, tutmuş süs takılarından, böğüren bir buzağı heykeli edinmişlerdi. O buzağının kendilerine bir söz söylemediğini ve bir yol gösteremediğini görmemişler miydi? Oysa yine de onu ilah edindiler de böylece zalimlerden oldular.

149. Sonunda akılları başlarına gelip de sapkınlık etmiş olduklarını anlayınca dediler ki; "Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, kuşkusuz ki, biz yıkıma uğrayanlardan olacağız."

150. Musa, kızgın ve üzgün bir halde halkına döndüğünde şöyle dedi; "Benden sonra arkamdan ne kötü şeyler yaptınız. Rabbinizin buyruğunu bekleyemediniz mi?" Levhaları yere attı, kardeşinin başını tuttu. Onu kendisine doğru çekiyordu. Kardeşi dedi ki; "Ey annem oğlu, bu topluluk beni horlayıp hırpaladı. Nerdeyse canımı alıyorlardı. Bir de sen düşmanları bana güldürme. Beni şu zalim toplulukla bir tutma."

151. Musa şöyle yakardı: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen esirgeyicilerin en esirgeyici olanısın."

152. Gerçek şu ki, buzağıya bağlananlara rablerinden bir öfke ve dünya yaşamında bir aşağılanma zamanı gelecektir. Biz, iftiracıları işte böyle cezalandırırız.

153. Fakat kötülük işledikten sonra tövbe ederek inananlara gelince, o tövbelerinden sonra rabbin elbette ki, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.

154. Öfkesi geçtikten sonra Musa levhaları yerden aldı. Onlarda rablerinden sakınanlar için bir doğru yol ve bir bağışlanma yazılıydı.

155. Musa halkından yetmiş adam seçerek belirlediğimiz yere getirdi. Onları şiddetli bir sarsıntı tuttuğunda, Musa dedi ki; "Ey rabbim, eğer dikseydin onları da, beni de daha önce yok ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin işledikleri yüzünden bizi yok eder misin? Bu senin bir sınamandır. Sen dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletirsin. Bizim dostumuz ve yardımcımız da sensin. Bizi bağışla. Bize acı. Sen bağışlayanların en iyisisin."

156. "Bize bu dünyada da, ahirette de güzellik yaz. Biz senin yolunu tuttuk." Allah da buyurdu ki; "Ben azabı dilediğime veririm.

Rahmetim ise her şeyi kaplamıştır. Onu da sakınanlara, yoksulun hakkını veren ve ayetlerimize inananlara yazacağım."

157. Onlar ki; yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulacakları; o iki kitabı okumamış bulunan ve haberci olan elçiye uyarlar. O, kendilerine iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar. Temiz şeyleri helal kılar, pis şeyleri de haram eder. Onların ağır yüklerini ve üzerlerindeki ağırlıkları indirir. İşte ona inananlar, onu destekleyenler, ona yardım edenler ve onunla birlikte indirilen ışığa uyanlar var ya, onlar; kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

158. De ki; "Ey insanlar, ben gerçekten göklerin ve yerin egemenliği kendisinin olan, ondan başka hiçbir ilah bulunmayan, hem dirilten, hem öldüren Allah'ın, hepiniz için gönderdiği elçisiyim. Şu halde Allah'a ve onun, önceki kitapları okumamış bulunan haberci elçisine inanın. O da Allah'a ve onun sözlerine inanmaktadır. Ve ona uyun ki kurtuluşa eresiniz."

159. Evet, Musa'nın halkından doğru yola ileten ve onunla adaleti gözeten bir topluluk vardır.

160. Biz onları on iki boya ayırdık. Musa'ya da, halkı ondan su istediğinde; "Değneğini taşa vur!" diye bildirdik. Taştan on iki pınar fışkırdı; her boy su alacağı yeri biliyordu. Onları bulutlarla da gölgeledik; bir de onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. "Size verdiğimiz temiz yaşamlıklardan yiyin," dedik. Aslında onlar bize haksızlık etmiş olmadılar. Tersine yalnızca kendilerine haksızlık ediyorlardı.

161. Onlara şöyle denildi; "Şu kentte oturun, orada istediğiniz şeylerden yiyin. 'Bağışlanmak istiyoruz,' diye yalvarın; kapıdan da secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Elbette ki, iyilik yapanlara iyiliklerinden daha fazlasını vereceğiz."

162. Derken içlerinden, zulmedenler, sözü değiştirdiler. Kendilerine söylenenden başka bir biçime soktular. Haksızlığı adet haline getirmeleri nedeniyle, biz de üzerlerine gökten azap salıverdik.

163. Onlara, o deniz kıyısındaki kentin başına gelenleri sor. O sırada onlar cumartesi yasağına uymuyorlardı. Cumartesi günü balıklar akın akın geliyordu. Yasak olmadığı gün ise gelmiyordu. Yoldan çıkıp sapkınlık yaptıkları için biz de onları işte böyle sınıyorduk.

164. İçlerinden bir topluluk, "Allah'ın yok edeceği, ya da çetin bir azapla cezalandıracağı bir halka ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediği vakit, o uyarıda bulunanlar dediler ki; "Rabbiniz tarafından mazur görülmemiz için, bir de belki günahlardan sakınırlar diye öğüt veriyoruz."

165. Onlar kendilerine söylenen öğütleri unuttukları vakit, biz de, kötülükten alıkoyanları kurtardık. Zulmedenleri de yaptıkları kötülükler nedeniyle şiddetli bir azaba uğrattık.

166. Onlar isyan edip de kendilerine yasaklanan şeyi yapmayı sürdürünce, biz de onlara; Aşağılık maymunlar olun!' dedik.

167. Rabbin, onların üzerine diriliş gününe dek kendilerini en kötü biçimde cezalandıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti. Rabbinin ceza vermesi çok hızlıdır. Ama o, aynı zamanda bağışlayandır, acıyandır.

168. Onları yeryüzünde topluluklara ayırdık. Onların bazısı iyi kişilerdir. Kimileri de bundan aşağıdırlar. Belki dönerler diye onları iyiliklerle de, kötülüklerle de sınadık.

169. Derken onların arkasından kötü bir kuşak geldi ve kitap onların eline geçti. Onlar şu aşağılık dünyanın gelip geçici malını alır ve; "Nasıl olsa bağışlanacağız," derlerdi. Sonra aldıklarının bir misli daha gelse onu da alırlardı. Yoksa onlardan, Allah hakkında gerçek dışı bir şey söylemeyeceklerine ilişkin, kitabın hükmüne göre söz alınmamış mıydı? Ve onlar kitapta yazılı olanı okuyup öğrenmemişler miydi? Kuşkusuz, sakınanlar için ahiret yurdu daha iyidir. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

170. Kitaba sımsıkı sarılan ve içtenlikle yakarıp dua etmeyi sürdürenlere gelince, biz, iyilik için çalışanların ödülünün yitmesine asla izin vermeyiz.

171. Hani biz dağı onların üzerine gölgelik olarak kaldırmıştık da üzerlerine düşüverecek sanmışlardı. "Size verdiğimiz kitaba bütün gücünüzle sarılın; içindekileri hatırınızdan çıkarmayın ki, korunmuş olasınız," demiştik.

172. Hani rabbin, Adem oğullarının bellerinden soylarını çıkarmış ve onları kendilerine karşı tanık tutmuştu. "Ben sizin rabbiniz değil miyim?" diye sorunca, onlar; "Evet, rabbimizsin, buna tanıklık ederiz," dediler. O sizi böylece tanık tuttu ki, diriliş gününde, "Biz bundan habersizdik," demeyesiniz.

173. Şöyle de demeyesiniz; "Daha önce atalarımız şirke batmıştı. Biz de onların ardından gelen bir soyuz. Gerçeği çiğneyenler yüzünden bizi yok mu edeceksin?"

174. Belki dönerler diye biz, ayetleri, işte böyle açıklamaktayız.

175. Onlara şu kimsenin haberini de anlat: Biz ona ayetlerimizi vermiştik. Ama o bundan sıyrılıp çıktı. Sonra Şeytan onu peşine taktı; böylece azgının biri oluverdi.

176. Dikseydik onu ayetlerimizle yükseltirdik. Fakat o, yeryüzünü sonsuz zannetti, heveslerine uydu. Onun örneği, üzerine yürüsen de kendi haline bıraksan da dilini çıkartıp soluyan köpeğe benzer. Ayetlerimizi yalanlayan halkın örneği işte budur. Bu öyküyü onlara anlat. Umulur ki, düşünürler.

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve böylece kendine haksızlık eden halkın örneği ne kötüdür.

178. Allah kime yol gösterirse, gerçekten doğru yola erişen işte odur. Onun sapkınlık içinde bıraktığı kimselere gelince, büyük kayıp içinde olanlar da işte onlardır.

179. Gerçek şu ki, biz, kalpleri olup da gerçeği kavrayamayan, gözleri olup da göremeyen, kulakları olup da işitmeyen cinlerden ve insanlardan bir çoğunu Cehennem için ayırımsızdır. Hayvan sürüsü gibidir bunlar. Hayır hayır belki daha da aşağıdırlar. Onlar ki aymazların ta kendileridir.

180. En güzel adlar Allah'ındır. Ona o adları ile dua edin. Onun adları konusunda sapkınlık yapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

181. Yarattıklarımız arasında doğruya yönelten ve onunla adaleti sağlayan bir toplum vardır.

182. Ayetlerimizi yalanlayanları ise, hiç bilemeyecekleri bir yerden yavaş yavaş bir çöküşe götüreceğiz.

183. Onlara bir süre tanıyorum. Çünkü benim tuzağım pek yamandır.

184. Onlar düşünmezler mi ki, arkadaşlarında hiçbir delilik yoktur. O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. Yine onlar, göklerin ve yerin egemenliğine ve Allah'ın yarattığı şeylere bakmazlar mı? Son anlarının yaklaşmış olabileceğini hiç düşünmezler mi? Bundan sonra artık hangi söze inanırlar?

186. Allah'ın saptırdığı kimseleri hiç kimse doğru yola yöneltemez. O, onları bırakır ki, azgınlıkları içinde bocalayıp dursunlar.

187. Sana dünyanın sonunun ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki; "Onun bilgisi, ancak rabbimin katındadır. Onun vaktini ondan başkası açıklayamaz." Onun ağırlığını gökler de, yer de kaldıramaz. O, size ansızın gelir. Sen, onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki; "Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."

188. De ki; "Allah dilemedikçe benim kendime ne bir yararım dokunur, ne de bir zararım. Eğer ben gizli olanı bilmiş olsaydım, bundan pek çok yarar sağlardım; kötülük de bana dokunmazdı. Oysa ben inanacak olanlara yalnızca bir uyarıcı ve bir müjdeleyiciyim."

189. Sizi tek bir canlıdan yaratan, gönlünün ısınacağı eşini de aynı özden yaratan odur. Sonunda o eşine sarıldığında, eşi hafif bir yük yüklendi ve onunla gezinmeye başladı. Yükü ağırlaştığında, ikisi de rablerine; "Bize eli yüzü düzgün bir çocuk verirsen elbette ki, biz, şükredenlerden oluruz," diye yalvardılar.

190. Fakat onlara sağlam bir çocuk verince, kendilerine verdiği şey hakkında Allah'a ortaklar tutmaya başladılar. Oysa Allah, onların ortak koştuklarından arınmıştır.

191. Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ona ortak koşuyorlar?

192. Oysa, bu düzmece ortaklar, ne onlara, ne de kendilerine yardım edemezler.

193. Siz onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar. Onlara seslenseniz de, seslenmeseniz de birdir.

194. Sizin Allah'tan başka yalvardıklarınız da sizin gibi kullardır. Eğer doğru söylüyorsanız, haydi, onlara dua edin de size yanıt versinler.

195. Onların ayakları mı var ki yürüsünler? Elleri mi var ki tutsunlar? Gözleri mi var ki görsünler? Kulakları mı var ki işitsinler? De ki; "Ortaklarınızı çağırın, sonra bana kuracağınız tuzağı kurun, hadi bana göz bile açtırmayın."

196. "Gerçek şu ki, benim koruyucum bu kitabı indiren Allah'tır. O, iyilik yapan tüm kullarının koruyucusudur."

197. Onun dışında taptıklarınız ise, ne size ne de kendilerine yardım edemezler.

198. Onları doğru yola çağırdığınızda sizi işitmezler. Onları sana bakarken görürsün. Ama onlar hiçbir şey görmezler.

199. Sen, bağışlama yolunu temel al ve iyiliği öğütle. Cahillere aldırış etme.

200. Eğer Şeytan seni kışkırtırsa Allah'a sığın. Kuşkusuz ki, o, her şeyi işitmekte ve bilmektedir.

201. Korunup sakınanlar, kendilerine Şeytandan bir dürtü geldiğinde iyice düşünürler ve gerçeği görürler.

202. Şeytanın yol arkadaşlarına gelince, Şeytan onları sürekli azgınlığa iter. Sonra da yakalarını hiç bırakmaz.

203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman; "Kendin bir ayet yapsaydın ya!" derler. De ki; "Ben, ancak rabbimden bana gelene uyarım. Bu, rabbinizden gelen açık kanıtlardır ki, bunlar, inanan bir toplum için bir yol gösterici ve bir bağışlanmadır."

204.0 halde Kuran okunduğunda susun ve dinleyin. Umulur ki, esirgenirsiniz.

205. Sabah akşam, yalvararak ve ürpererek, sesini yükseltmeden, içtenlikle rabbini an. Sakın aymazlardan olma.

206. Hiç kuşkusuz rabbinin katında olanlar, ona kulluk etmelerinden dolayı büyüklük taslamazlar. Onu yüceltir ve onun karşısında yere kapanırlar.

GANİMETLER BÖLÜMÜ
(ENFAL SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Sana savaş ganimetlerini soruyorlar. De ki; "Onlar Allah ve Tanrı elçisi içindir. O halde Allah'tan sakının ve aranızda barış ve esenliği kurun. Ve eğer inançlılar iseniz Allah'a ve onun elçisine uyun."

2. Gerçekten inanmış olanlar yalnız o kişilerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperip titrer ve onlara Allah'ın ayetleri okunduğunda, bu, onların inançlarını artırır. Onlar ki, ancak rablerine güvenip dayanırlar.

3. Onlar, içtenlikle yakarıp dua ederler ve kendilerine yaşamlık olarak verdiklerimizden bol bol bağışta bulunurlar.

4. İşte onlar gerçek inançlılardır. Onlar için rableri katında yüksek dereceler ve bir bağışlanma ile bol bir yaşamlık vardır.

5. Öyle ki, rabbin seni doğru yol uğrunda evinden savaş için çıkarmıştı da inananların bir bölümü bundan hoşlanmamıştı.

6. Gerçek ortaya çıktıktan sonra bile, bu konuda seninle çekişiyorlardı. Sanki onlar göz göre göre ölüme sürülüyorlardı.

7. Hani Allah, iki topluluktan birinin kesinlikle sizin olacağını size vaat etmişti de siz güçsüz olanın sizin olmasını istemekteydiniz. Oysa Allah, sözleriyle, hakkın gerçekleşmesini sağlamak ve inkarcılığa sapanların kökünü kurutmak istiyordu.

8. Bu, suçlular hoşlanmasa da Allah'ın hakkı ortaya çıkarması ve haksızlığı ortadan kaldırması içindi.

9. O zaman siz rabbinizden yardım istiyordunuz. O da; "Ben birbiri ardınca bin melekle yardım edeceğim," diyerek duanızı kabul buyurmuştu.

10. Allah bunu, sadece bir müjde olsun ve onunla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa yardım ancak Allah katındandır. Kuşku yok ki Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

11. Hani o, kendi katından bir güvenlik olarak sizi hafif bir uykuya daldırıyor; sizi temizlemek, sizden Şeytanın dürtüsünü gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı yere sağlam basmanız için üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu.

12. Hani rabbin meleklere; "Kesinlikle ben sizinle birlikteyim. Haydi inananlara destek olun. Ben inkarcıların yüreğine korku salacağım. Vurun boyunlarına! Doğrayın onların bütün parmaklarını!" diye bildiriyordu.

13. Bu, böyledir. Çünkü onlar Allah'a ve elçisine kafa tuttular. Kim Allah'a ve elçisine kafa tutarsa kuşkusuz ki, Allah'ın azabı şiddetli olur.

14. îşte bu sizindir. O halde bunu tadın. İnkarcılar için bir de ateş azabı vardır.

15. Ey inananlar, savaş için ilerlerken, inkarcılarla toplu halde karşılaştığınızda onlara arkanızı dönüp kaçmayın.

16. Her kim böyle bir günde, savaşmak için başka bir yer tutmak yahut başka bir birliğe katılmaya gitmek dışında onlara arkasını dönerse, Allah'tan gelen bir öfkeye uğramış olur. Onun varacağı yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir varış yeridir.

17. Onları siz öldürmediniz, Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, Allah attı. Bütün bunlar, inananları sınamak için Allah katından gelen güzel bir sınav idi. Kuşkusuz ki, Allah işitendir, bilendir.

18. Bu, böyledir. Gerçek şu ki, Allah inkarcıların tuzağını boşa çıkarandır.

19. Zafer istiyorsanız, size, inananların zaferi gelmiştir. Eğer inkarcılığa son verirseniz bu sizin için daha iyidir. Ve eğer tekrar dö-

nerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz kalabalık olsa bile bu, size bir yarar vermeyecektir. Çünkü Allah, inananlarla birliktedir.

20. Ey inananlar, Allah'a ve elçisine uyun. Sözlerini işitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin.

21. Sakın, "İşittik," dedikleri halde işitmeyenler gibi olmayın.

22. Çünkü Allah katında, yerde gezinen canlıların en kötüsü, aklını işletmeyen sağır ve dilsizlerdir.

23. Allah, onlarda bir iyilik görseydi, elbette onlara bir anlayış verirdi de işittirirdi. Ama onlara anlayış verseydi bile, onlar yine de yüz çevirerek dönerlerdi.

24. Ey inananlar, size yaşam verecek bir şeye çağırdığı zaman Allaha ve elçisine yanıt verin ve bilin ki, Allah, kişi ile kalbinin arasına girer. Kuşku yok ki, sonunda siz de onun huzurunda toplanacaksınız.

25. Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz. Bilin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

26. Anımsayın ki, siz bir zamanlar yeryüzünde ezilip horlanan bir azınlıktınız. İnsanların sizi çarpıvereceğinden, kapıp götüreceğinden korkuyordunuz. Bu haldeyken Allah sizi barındırdı, yardımıyla sizi destekledi ve şükredersiniz umuduyla size tertemiz nimetleri yaşamlık olarak verdi.

27. Ey inananlar, Allaha ve elçisine çıyanlık etmeyin. Yoksa bile bile kendi emanetlerinize karşı çıyanlık etmiş olursunuz.

28. Şunu da bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir sınav aracıdır. Gerçek şu ki, Allah katında büyük bir ödül vardır.

29. Ey inananlar, eğer Allah'tan sakınırsanız o size iyi ile kötüyü ayırt edici bir anlayış verir. Kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Elbette ki Allah'ın sunumu çok büyüktür.

30. Hani inkarcılar, seni hapsetmek, öldürmek veya sürgün etmek için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Elbette ki, Allah tuzak kuranların en iyisidir.

31. Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman; "Duyduk, istesek biz de bunun benzerini söyleyebiliriz. Bu, sadece eskilerin masallarıdır," dediler.

32. Şunu da söylemişlerdi; "Ey Allah'ımız, eğer bu, senin katından gelmiş olan gerçeğin kendisiyse, gökten üstümüze taş yağdır. Yahut bize korkunç bir azap ver."

33. Oysa ki, sen onların içinde iken Allah onlara azap etmeyecekti. Onlar, bağışlanma dileyip dururken de Allah onlara azap edecek değildi.

34. Onlar, Kutsal Secdelik'e girmeye engel olurken, Allah onlara ne diye azap etmesin?! Üstelik onun sahipleri de değiller. Onun sahipleri yalnızca sakınanlardır. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

35. Onların Tanrı Evindeki yakarışları, el çırpmak ve ıslık çalmaktan başka bir şey değildir. Öyleyse inkarınızdan dolayı azabı tadın.

36. Kuşkusuz ki, Allah yolundan alıkoymak için mallarını harcayan inkarcılar, onu yine harcayacaklar. Sonra bu, kendilerine yürek acısı olacak. Sonunda yenilecekler. İnkarcı olmakta ısrar edenler toplanıp doğruca Cehenneme sürülecekler.

37. Böylece Allah, iyiyi kötüden ayıracak ve kötü olanları üst üste yığıp hepsini bir araya toplayarak Cehenneme atacaktır. İşte onlar yıkıma uğrayanların ta kendileridir.

38. İnkar edenlere söyle ki, vazgeçerlerse, geçmiş günahları bağışlanır. İnkara dönecek olurlarsa, öncekilerin başına gelenler, onlara da uygulanacaktır.

39. Fitne kalmayıncaya ve din tümüyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Vazgeçerlerse kuşkusuz ki Allah, ne yaptıklarını iyice görmektedir.

40. Geri dönecek olurlarsa, bilin ki, sizin dostunuz Allah'tır. O ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

41. Şunu da bilin ki, eğer Allah'a, doğru ile yanlışın ayrıldığı ve iki ordunun çarpıştığı gün kulumuza indirdiklerimize inanmış iseniz, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, Tanrı elçisine, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.

42. O zaman siz, vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında idiler. Kervan sizden daha aşağıda idi. Sözleşmiş olsaydınız buluşma yer ve zamanında ayrılığa düşerdiniz. Ama Allah, olması kararlaştırılan işi yerine getirmek istiyordu. Ta ki, ölen açık bir kanıt üzerine ölsün, yaşayan da açık bir kanıt üzerine yaşasın. Allah elbette ki gereğince işiten ve bilendir.

43. O zaman Allah sana onları rüyanda az göstermişti. Çok gösterseydi korkar ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşerdiniz. Oysa Allah sizi esenliğe çıkardı. Çünkü o gönüllerde saklı olanı çok iyi bilir.

44. Karşılaştığınızda olacak işi gerçekleştirmek için Allah, onları sizin gözlerinize az gösteriyor; sizi de onların gözlerine az gösteriyordu. Zaten tüm işler dönüp Allah'a varır.

45. Ey inananlar, bir düşman topluluğu ile karşılaştığınızda dayanıklı olun ve Allah'ı çok anın ki, zafere ulaşabilesiniz.

46. Allaha ve elçisine gönülden bağlanın. Birbirinizle çekişmeyin. Yoksa yılgınlığa düşüp gücünüzü kaybedersiniz. Sabırlı olun. Çünkü Allah, sabredenlerle birliktedir.

47. İnsanlara çalım satıp, gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Elbette ki, Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48. O zaman Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve; "Bugün insanlardan size üstün gelecek kimse yoktur; ben de yanınızdayım," demişti. İki ordu karşı karşıya göründüğünde ise gerisin geri döndü de; "Ben sizden uzağım; çünkü sizin görmediğinizi görüyorum ve Allah'tan korkuyorum. Allah'ın cezası ise pek çetindir," deyivermişti.

49. İkiyüzlülerle kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı; "Bunları, dinleri aldatmış." Oysa Allah'a güvenip dayanan bilir ki, Allah gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

50. Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın!" diye o inkarcıların canlarını alırken bir görseydin.

51. îşte bu, kendi ellerinizle yaptıklarınızın karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına hiçbir zaman haksızlık etmez.

52. Bunların durumu Firavun hansoyu ile daha öncekilerin durumuna benziyor. Onlar da Allah'ın ayetlerini inkar etmişlerdi. Allah ise onları günahlarıyla yakalayıverdi. Gerçekten de Allah, karşı konulmaz güç sahibidir ve cezası da pek çetindir.

53. Bu, onların kendi yaptıklarının karşılığıdır. Çünkü bir toplum kendisinde olanı değiştirmedikçe, Allah da o topluma verdiği nimeti değiştirmez. Gerçek şu ki, Allah gereğince işiten ve bilendir.

54. Firavun hansoyu ile daha öncekilerin durumu da böyleydi. Onlar, rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı. Biz de onları günahlarıyla yok ettik ve Firavun hansoyunu boğduk. Çünkü onların hepsi zalimdi.

55. Allah katında, canlıların en kötüsü, gerçeği gizleyenlerdir. Çünkü onlar inanmazlar.

56. Onlar, kendileriyle anlaşma yaptığında hiç çekinmeden her seferinde anlaşmayı bozan kimselerdir.

57. Savaşta onları yakalarsan darmadağın et ki arkalarındakiler düşünüp ibret alsın.

58. Eğer bir topluluktan çıyanlık kuşkusu duyarsan, antlaşmaya bağlı kalmayacağını aynı şekilde sen de onlara bildir. Gerçek şu ki, Allah, çıyanlık edenleri sevmez.

59. O inkarcılar asla üstün geldiklerini sanmasınlar. Çünkü onlar bizi aciz bırakamazlar.

60. Siz de onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın ki, bununla Allah'ın düşmanlarını, sizin düşmanlarınızı ve sizin bilmeyip Allah'ın bildiği bundan başka düşmanları korkutabilesiniz. Allah yolunda harcadığınız her şey size hiçbir haksızlık yapılmadan ödenecektir.

61. Eğer, onlar barışa yanaşacak olursa sen de yanaş ve Allah'a güven. Şüphesiz ki, o, gereğince işiten ve bilendir.

62. Eğer seni aldatmak isterlerse; elbette ki Allah, sana yeter. Seni ve inananları yardımıyla destekleyen odur.

63. Onların kalplerini kaynaştıran da odur. Sen, yeryüzündeki her şeyi bağışlasaydın, onların kalplerini yine de kaynaştıramazdın. Ama Allah onları birbirine ısındırıp yaklaştırmıştır. Gerçek şu ki o, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

64. Ey Tanrı elçisi, Allah, sana da, inananlardan sana uyanlara da yeter.

65. Ey Tanrı elçisi, inananları savaşa özendir. Sizden dirençli yirmi kişi olsa, iki yüz kişiyi yenebilir. Sizden yüz kişi, inkarcılardan bin kişiyi yenebilir. Çünkü onlar, gereğince anlamayan bir topluluktur.

66. Ancak, Allah sizde zayıflık bulunduğunu bildiğinden şimdi sizin yükünüzü hafifletti. Sizden dirençli yüz kişi olsa, iki yüz kişiyi yenebilir. Sizden bin kişi olsa, Allah'ın izniyle iki bin kişiyi yenebilir. Elbette ki, Allah, sabredenlerle birliktedir.

67. Yeryüzünde iyice güçlenmedikçe tutsaklar almak, hiçbir Tanrı elçisi için uygun değildir. Siz dünyanın gelip geçici yararlarını istiyorsunuz. Allah ise ahireti diliyor. Elbette ki Allah, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

68. Eğer daha önce Allah katında yazılı bir hüküm bulunmasaydı, almış olduğunuz şey yüzünden size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık aldığınız ganimetten helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan sakının. Şüphesiz ki, Allah, bağışlayıcı ve esirgeyici olandır.

70. Ey Tanrı elçisi, elinizde tutsak olarak bulunanlara de ki; "Eğer Allah, kalplerinizde bir iyilik olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha değerlisini verir ve sizi bağışlar. Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

71. Eğer sana çıyanlık etmek istiyorlarsa, zaten daha önce Allah'a da çıyanlık etmişlerdi. Bundan dolayı Allah onları yenik düşürdü. Elbette ki, Allah, bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

72. Doğrusu inanıp göç edenler, Allah yolunda malları ve canlarıyla uğraş verip savaşanlar ve göçmenleri barındırıp onlara yardım edenler, işte bunlar, birbirinin dostudurlar. İnanıp göç etmeyenlerle, onlar göç edene kadar sizin dostluğunuz yoktur. Ama din uğrunda

yardım isterlerse, aranızda anlaşma bulunan topluluktan başkasına karşı olmak üzere onlara yardım etmeniz gerekir. Allah yapmakta olduklarınızı gereğince görmektedir.

73. İnkarcılar da birbirlerinin dostudurlar. Eğer siz Tanrının buyruğunu yapmazsanız yeryüzünde büyük bir kargaşa ve bozgun çıkar.

74. İnanıp göç edenler, Allah yolunda savaşanlar ve göçmenleri barındırıp onlara yardım edenler var ya, işte onlar gerçekten inanmış olanlardır. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir yaşamlık vardır.

75. Sonradan inanarak göç edip sizinle birlikte savaşa katılanlar da sizdendir. Aralarında kan bağı olanlar ise, Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha yakın dostturlar. Allah ki, her şeyi gereğince bilendir.

UYARI BÖLÜMÜ
(BERAE SURESİ)

1. Bu; Allah'tan ve elçisinden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz ortak koşuculara bir uyarıdır.

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı güçsüz bırakamazsınız. Şu da bir gerçek ki, Allah inkarcıları rezil edecektir.

3. Allah ve elçisinden, Kutsal Secdelik'i büyük ziyaret gününde insanlara bir duyurudur ki, Allah ve elçisi ortak koşuculardan uzaktır. Eğer tövbe ederseniz bu sizin için daha iyi olur. Yüz çevirirseniz bilin ki, Allah'ı güçsüz bırakabilecek değilsiniz. O halde inkarcılara acıklı bir azabın müjdesini ver.

4. Fakat antlaşma yapmış olduğunuz ortak koşuculardan size karşı bir eksiklik sergilemeyen ve aleyhinizde başka birine yardım etmeyenler bunun dışındadır. Artık, onlara verdiğiniz sözü belirlenen süreye kadar tam bir şekilde koruyun. Şu bir gerçek ki Allah, sakınanları sevmektedir.

5. O kutsal aylar çıktığında artık ortak koşucuları, bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın, kuşatın ve onların tüm geçit noktalarını tutun. Eğer tövbe eder, içtenlikle yakarıp dua eder ve yoksulun hakkı olanı verirlerse artık yollarını açın. Kesin olan şu ki, Allah acıyandır, esirgeyendir.

6. Eğer ortak koşuculardan biri sana sığınırsa sen ona güvence ver. Ta ki o, Allah'ın sözünü işitsin. Sonra onu, güven içinde olacağı bir yere ulaştır. Çünkü onlar bilgisiz bir toplumdur.

7. Ortak koşanların, Allah'ın ve elçisinin yanında nasıl geçerli bir antlaşması olabilir? Ancak Kutsal Secdelik'in yanında antlaştıklarınız bunun dışındadır. Onlar size dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah, sakınanları sevmektedir.

8. Onların antlaşmasına nasıl güvenilebilir ki! Eğer üzerinizde egemenlik kurarlarsa, sizinle ilgili ne bir antlaşmaya ne de bir yemine saygı duyarlar. Ağızlarıyla size hoşnutluk sunarlar, fakat kalpleri inat eder durur. Onların çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

9. Onlar ki, Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın alırlar da böylece onun yolunu engellerler. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür.

10. Onlar, bir inananla ilgili olarak akrabalık da antlaşma da tanımazlar. İşte onlar taşkınlık edenlerdir.

11. Eğer onlar tövbe edip içtenlikle yakarmayı sürdürürler ve yoksulun hakkı olanı verirlerse, artık onlar sizin, dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için biz, ayetleri böyle birer birer açıklamaktayız.

12. Eğer antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, o zaman inkarın elebaşlarını öldürün. Çünkü onlar için yeminin bir değeri yoktur. Belki bu şekilde vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, Tanrı elçisini sürgüne göndermeye azmeden ve savaşa ilkin kendileri başlayan bir toplumla savaşmanız gerekmez mi? Onlardan korkar mısınız? Eğer gerçekten inanıyorsanız kendisinden korkulmaya Allah daha layıktır.

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırıp rezil etsin. Ve sizi üstün getirerek inanan toplumun yüreklerine şifa versin.

15. Ve inananların gönüllerinin öfkesini gidersin. Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Elbette ki, Allah bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

16. Allah, içinizden Allah için mücadele edenleri; Allah'tan, elçisinden ve inananlardan başkasını sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan sizi kendi halinize bırakacak mı sanıyorsunuz? Elbette ki, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberlidir.

17. Ortak koşanların, kendi inkarlarına kendileri tanık iken, Allah'ın secdeliklerini onarmaları veya ziyaret etmeleri olacak iş değildir. Onların yaptıkları boşa gitmiştir. Onlar ateşte sürekli kalacaklardır.

18. Allah'ın secdeliklerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, içtenlikle yakarmayı sürdüren, yoksulun hakkı olanı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler onarır ve ziyaret eder. Doğru yola ermiş olmaları umulanlar işte bunlardır.

19. Yoksa siz Kutsal Secdelik'i ziyaret edenlere su dağıtmayı ve Kutsal Secdelik'i onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah yolunda mücadele eden kimsenin yaptığı işle bir mi tutuyorsunuz? Allah katında bunlar bir olmaz. Ve Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.

20. İnanıp göç eden, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla didinenler derece bakımından Allah katında daha yücedirler. Kurtuluşa erenler de işte bunlardır.

21. Rableri, onlara, kendinden bir bağış ve beğeni ile, içinde tükenmez nimet bulunan cennetleri müjdeler.

22. Onlar orada temelli kalıcıdırlar. Gerçek şu ki, Allah katında büyük bir ödül vardır.

23. Ey inananlar, eğer inanca karşı inkarı sevip seçiyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi dostlar edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zulmeden kimselerdir.

24. De ki; "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, zarara uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden konutlar, size Allah'tan, elçisinden ve onun yolunda mücadele etmekten daha sevimli geliyorsa, o zaman Allah'ın buyruğu gelinceye kadar bekleyin. Çünkü Allah, yoldan çıkanları doğru yola ulaştırmaz."

25. Gerçek şu ki, Allah size pek çok yerde ve Huneyn Gününde de yardım etmişti. O gün siz çokluğunuzla böbürlenmiştiniz. Oysa bu size bir fayda vermemiş ve yeryüzü, onca genişliğine karşın, size dar gelmişti de arkanızı dönüp gitmiştiniz.

26. Sonra Allah, elçisine ve inananlara güven ve bağışını indirdi. Bir de sizin görmediğiniz ordular indirip inkar edenleri azaba uğrattı. İnkarcıların cezası işte budur.

27. Sonra Allah, bunun ardından da yine dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah, acıyandır, esirgeyendir.

28. Ey inananlar, ortak koşanlar ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıldan sonra artık Kutsal Secdelik'e yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Tanrı dilerse sizi kendi sunumuyla zengin kılacaktır. Kuşkusuz Allah bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve elçisinin yasakladığını yasak saymayan ve gerçek dini din edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın.

30. Yahudiler, "Üzeyir, Allah'ın oğludur," dediler. Hıristiyanlar da, "Mesih, Allah'ın oğludur," dediler. Bu, onların kendi ağızlarıyla uydurdukları sözleridir. Onlar sözlerini, kendilerinden önce inkarcı olanların sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin, nasıl da saptırılıyorlar.

31. Onlar, Allah'tah başka bilginlerini, din adamlarını ve Meryem oğlu Mesih'i de rab olarak kabul ettiler. Oysa tek ilahtan başkasına kulluk etmemeleri emredilmişti. Ondan başka ilah yoktur. Allah, onların koştukları ortaklıktan uzaktır.

32. Onlar, Allah'ın ışığını ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Elbette ki, inkarcılar istemese de, Allah, ışığını tamamlayacaktır.

33. O öyle bir Allah'tır ki, ortak koşucular hoşlanmasa da kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak üzere, elçisini, doğru yol ve gerçek dinle gönderendir.

34. Ey inananlar, hahamlar ve rahiplerin çoğu, insanların mallarını haksız olarak yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altın ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlara can yakıcı bir azabın müjdesini ver.

35. Bir gün bu altın ve gümüşler Cehennem ateşinde kızdırılır da onunla alınları, böğürleri ve sırtları dağlanır. "Kendiniz için biriktirdiğiniz işte bu!" denir. "Şimdi biriktirdiklerinizi tadın bakalım."

36. Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü kutsal aylardır. Eskimez din işte budur. Artık o aylar içinde kendinize zulmetmeyin. Ortak koşucular sizinle nasıl topluca savaşıyorlarsa siz de onlarla hep birden savaşın. Şunu bilin ki, Allah, sakınanlarla birliktedir.

37. Kutsal ayların yerini değiştirmek, inkarcılıkta ileri gitmekten başka bir şey değildir. İnkar edenler bununla sapıklığa düşüyor ve Allah'ın yasak kıldığı süreyi denkleştirmek için onu bir yıl helal, bir başka yıl da haram kabul ediyorlar. Böylece Allah'ın haram kıldığı şeyi helal sayıyorlar. Kötülükleri, onlara işte böyle hoş görünüyor. İnkarcılar topluluğuna Allah elbette ki, yol göstermez.

38. Ey inananlar, size ne oldu ki; "Allah yolunda topluca savaşa çıkın!" dendiği zaman yere çakılıp kaldınız? Ahiret yerine dünya yaşamına mı razı oldunuz? Ama dünya yaşamının yararı, ahiretin yanında pek azdır.

39. Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah sizi can yakıcı bir azapla cezalandırır ve yerinize de başka bir toplum getirir. Ona herhangi bir zarar da veremezsiniz. Elbette ki, Allah'ın her şeye gücü yeter.

40. Eğer siz Tanrı elçisine yardım etmezseniz bilin ki, Allah ona zaten yardım etmişti. Hani inkarcılar, onu iki kişinin ikincisi olarak yurdundan çıkardıklarında, mağarada bulundukları bir sırada o, yanındakine şöyle diyordu; "Kaygılanma, Allah bizimledir." Bunun üzerine Allah ona dinginlik indirmiş ve kendisini sizin görmediğiniz

ordularla desteklemişti de inkara sapanların sözünü değersiz kılıp alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise yüce olanın ta kendisidir. Allah gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

41. Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak hep birlikte savaşa çıkın. Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda mücadele edin. Eğer bilirseniz, bu, sizin için daha iyidir.

42. Eğer hazır bir ganimet ve orta uzaklıkta bir yol olsaydı sana uyarlardı. Fakat o zorlu yolculuk onlara pek uzak geldi. "Gücümüz yetseydi sizinle çıkardık," diye Allah'a yemin edecekler. Onlar kendilerini mahvediyorlar. Allah ise onların yalancı olduklarını elbette ki biliyor.

43. Allah seni bağışlasın. Niçin doğrular sana belli olup, yalancıları tanımadan onlara izin verdin?!

44. Allah'a ve ahiret gününe inananlar mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda mücadele etmek istedikleri için senden izin istemezler. Allah, sakınanları çok iyi bilmektedir.

45. Yalnızca, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya düşüp, kuşkularında bocalayan kimseler senden izin isterler.

46. Eğer savaşa çıkmak isteselerdi bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, davranışlarını çirkin gördü de onları alıkoydu. Onlara; "Oturanlarla birlikte oturun!" denildi.

47. Aranızda sefere çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacaktı. Sizi kargaşaya uğratmak isteğiyle aranıza sokulacaklardı, içinizde onlara gerçekten kulak verecekler de vardı. Allah, zalimleri çok iyi bilmektedir.

48. Gerçekten bunlar daha önce de kargaşa çıkarmak istemişler ve işleri tersyüz ederek seni yanıltmaya çalışmışlardı. Sonunda, onlar hoşlanmasa da gerçek ortaya çıkmış ve Allah'ın buyruğu üstün gelmişti.

49. İçlerinden öylesi var ki; "Bana izin ver, beni fitneye düşürme!" der. İyi bilin ki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem, inkarcıları elbette ki kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik gelirse onlar üzülürler. Sana bir musibet gelirse de, "Biz önlemimizi önceden aldık," deyip sevinerek dönüp giderler.

51. De ki; "Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize erişmez. O, bizim sahibimizdir. Bu nedenle inananlar yalnız Allah'a güvenip dayansınlar."

52. De ki; "Bizim için iki güzelliğin; şehitlik ya da gaziliğin birinden başkasını mı bekliyorsunuz? Biz de size Allah'ın, ya kendi katından veya bizim ellerimizle bir azap çarptırmasını bekliyoruz. Artık bekleyin, sizinle birlikte biz de bekliyoruz."

53. Şunu da söyle; "İster kendi arzunuzla ister baskıyla bağışta bulunun. Bu, sizden asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz."

54. Onların bağışlarının kabulüne engel olan şey, Allah'ı ve elçisini inkar etmiş olmaları, yakarışa üşenerek kalkmaları ve bağışlarını gönülsüzce yapmalarıdır.

55. Onların ne malları seni imrendirsin, ne de çocukları. Allah, onlara daha dünyada iken bunlarla sıkıntı vermeyi ve canlarının inkarcı olarak çıkmasını diliyor.

56. Kesinlikle sizden olduklarına ilişkin Allah'a yemin ederler. Gerçekte onlar, sizden değildirler. Doğrusu şu ki, onlar, ödleri patlarcasına korkan bir topluluktur.

57. Eğer bir sığınak yahut kimi mağaralar veya girilecek bir delik bulsalar, yüzlerini döner o yöne koşarlardı.

58. İçlerinden bir bölümü de sadakalar konusunda sana laf dokundurur. Ondan kendilerine verilmişse memnun olurlar. Verilmemişse hemen öfkelenirler.

59. Ne olurdu, onlar, Allah ve elçisinin kendilerine verdiklerine razı olsalardı da; "Allah bize yeter. Allah bize sunumundan verecektir; elçisi de verecektir. Zaten biz, gönlümüzü yalnız Allah'a bağladık," deselerdi.

60. Sadakalar ancak yoksullar, güçsüzler, sadaka toplamakla görevli olanlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlar, tutsaklar, borçlular, Allah yolundakiler ve yolcular içindir. Bu, Allah tarafından bir

buyruk olarak üzerinize yazılmıştır. Allah, her şeyi bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

61. Yine onların içinde öyleleri vardır ki, Tanrı elçisini incitiyorlar ve; "O, her söyleneni dinleyen bir kulaktır," diyorlar. De ki; "Sizin için o, bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır ve inananlara güvenir. Ayrıca o, sizden inanmış olanlara bir rahmettir." Elbette ki, Allah'ın elçisini incitenlere acıklı bir azap vardır.

62. Sizi hoşnut etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer gerçekten inanmış iseler Allah'ı ve elçisini hoşnut etmeleri daha uygundur.

63. Onlar, Allah'a ve elçisine karşı çıkan kimse için, içinde süresiz kalacağı Cehennem ateşinin olduğunu bilmiyorlar mı? İşte büyük rezillik budur.

64. İkiyüzlüler, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir bildirinin tepelerine inmesinden çekinir dururlar. De ki; "Siz alay edin. Allah, o çekinip durduğunuz şeyi ortaya çıkaracaktır."

65. Onlara soracak olsan, "Biz öylesine lafa dalmış eğleniyorduk," derler. De ki; "Allah ile, onun ayetleriyle ve elçisiyle mi eğleniyorsunuz?"

66. Sakın özür dilemeyin. İnandıktan sonra inkar ettiniz. İçinizden bir bölümünüzü bağışlasak bile; suçlu oldukları için bir kısmınızı cezalandıracağız.

67. İkiyüzlü erkek ve kadınlar da birbirlerindendir. Onlar, kötülüğü emreder, iyiliğe engel olurlar. Elleri de sıkıdır. Onlar, Allah'ı unuttular, bu yüzden Allah da onları unuttu. Doğrusu ikiyüzlüler, yoldan sapmışlardır.

68. Allah, ikiyüzlü erkek ve kadınlara ayrıca inkarcılara, içinde sürekli kalacakları Cehennem ateşini hazırlamıştır. O, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir. Onlar için bitimsiz bir azap vardır.

69. Ey ikiyüzlüler, siz, sizden önce daha güçlü, malları ve çocukları daha çok olup, paylarınca bunlardan yararlanan kimseler gibisiniz. Sizden öncekiler, paylarınca yararlandıkları gibi siz de payınızca yararlandınız ve onların batağa daldıkları gibi siz de daldınız. İşte bunlar dünyada ve ahirette işleri boşa gidenlerdir. İşte bunlar yıkıma uğrayanlardır.

70. Kendilerinden önce olan Nuh, Ad, Semud toplumlarının, İbrahim toplumunun, Medyen ve altüst olmuş kentler halkının haberleri onlara gelmedi mi? Kendilerine gönderilen Tanrı elçileri onlara belgeler getirmişlerdi. Allah onlara zulmetmemiştir. Ama onlar kendilerine yazık etmişlerdir.

71. İnanan erkekler ve inanan kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. Onlar; iyiyi emreder, kötülükten alıkoyarlar; içtenlikle yakarır, yoksulun hakkı olanı verirler. Allah'a ve elçisine uyarlar. İşte Allah, bunlara rahmet edecektir. Kuşkusuz, Allah güçlüdür, erdemli bilginin kaynağıdır.

72. Allah, inanan erkeklere ve inanan kadınlara, temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel konutlar vereceğini bildirmiştir. Allah'ın hoşnut olması ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş budur.

73. Ey Tanrı elçisi, inkarcılarla ve ikiyüzlülerle savaş; onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

74. Onlar, söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ederler. Oysa o küfür sözcüğünü kesinlikle söylediler. İslam'a girdikten sonra yine inkarcılık ettiler. Ve o başaramadıkları cinayeti tasarladılar. Oysa ki, öç almaları için, Allah'ın, elçisini göndererek onları sunumuyla zenginleştirmiş olmasından başka bir neden de yoktu. Eğer tövbe ederlerse haklarında iyi olur. Yok buna yanaşmazlarsa Allah, onları dünyada da, ahirette de acıklı bir azaba uğratacaktır. Yeryüzünde onları koruyacak veya onlara yardım edecek bir kimse de bulunmayacaktır.

75. İçlerinden kimileri de Allah'a şöyle ant içti: "Eğer Allah, sunumundan bize verirse, elbette sadaka dağıtacağız ve elbette iyilik ve barış için çalışanlardan olacağız."

76. Allah onlara bol sunumundan verdiğinde ise, cimrilik ettiler. Zaten onlar dönektirler.

77. Allah'a verdikleri sözden caydıkları ve yalan söyledikleri için Allah, karşısına çıkacakları güne kadar onların kalplerine ikiyüzlülüğü yerleştirdi.

78. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da bilmektedir. Gerçekten Allah, gizli olanı çok iyi bilmektedir.

79. Sadaka vermek konusunda gönülden davranan inançlılara dil uzatan ve ancak ellerinden geldiği kadar verebilenlerle alay eden kimselere bu davranışlarının cezasını, Allah, elbette ki verecektir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

80. Onlar için ister afdile, ister dileme. Yetmiş kere de afdilesen Allah onları bağışlayacak değildir. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine karşı iyilik bilmezlik etmişlerdir. Allah, bozguncular topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

81. Seferden geri kalanlar, Allah'ın elçisine karşı çıkarak evlerinde oturmaktan pek keyiflendiler. Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla mücadele etmeyi hoş karşılamadılar ve, "Bu sıcakta sefere çıkmayın," dediler. De ki; "Cehennem ateşi bundan daha sıcaktır." Keşke anlayabilselerdi.

82. Öyleyse onlar, yaptıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Allah seni geri döndürüp, onlardan bir toplulukla karşılaştırdığı zaman, senden savaşa çıkmak için izin isterlerse de ki; "Benimle asla çıkamayacaksınız. Benim yanımda hiçbir düşmanla savaşamayacaksınız. Çünkü siz, baştan oturup kalmaya razı oldunuz. Artık geride kalanlarla birlikte oturun."

84. Onlardan ölen hiçbir kimse için yakarış töreni yapma ve mezarı başında dua etmek üzere durma. Çünkü, onlar, Allah'ı ve elçisini tanımadılar ve yoldan çıkmış kimseler olarak öldüler.

85. Onların malları ve çocukları sakın seni imrendirmesin. Allah onlara daha dünyada iken bunlarla sıkıntı vermeyi ve canlarının inkarcı olarak çıkmasını dilemektedir.

86. "Allah'a inanın ve onun elçisi ile savaşa çıkın," diye bir bildiri indirildiği zaman onlardan varsıllık sahibi olanlar senden izin isteyip, "Bizi bırakıver, oturanlarla birlikte olalım," dediler.

87. Onlar geride kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Bu nedenle kalpleri damgalanmıştır. Artık bir şey anlamazlar.

88. Fakat Tanrı elçisi ve onunla birlikte inananlar, mallarıyla ve canlarıyla mücadele ettiler. îşte bütün iyilikler onlarındır ve işte kurtuluşa erenler de onlardır.

89. Allah, onlar için yüzeyinden ırmaklar akan, içinde süresiz kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük başarı budur.

90. Göçebe Arapların geçerli mazereti olanları kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Onlardan inkarcı olanlara korkunç bir azap erişecektir.

91. Güçsüzlere, hastalara ve bağış için harcayacak bir şeyi bulunmayanlara, Allah ve elçisine bağlı kaldıkları sürece sorumluluk yoktur. Zira iyilik edenlerin zararına bir yol yoktur. Allah bağışlayandır, esirgeyici olandır.

92. Binek vermen için sana geldiklerinde; "Size binek bulamıyorum," dediğin zaman, bağış için harcayacak bir şey bulamadıkları için üzüntülerinden gözleri yaş dökerek geri dönenlere de bir sorumluluk yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geride kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Allah da onların kalplerini mühürlemiştir. Artık onlar bilmezler.

94. Onlar, savaştan döndüğünüzde sizden özür dilerler. Onlara de ki; "Özür dilemeyin, size inanmayacağız, Allah haberlerinizi bize bildirmiştir. Allah da, elçisi de yapacaklarınızı görecektir. Sonunda, görülmeyeni de görüneni de bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O, yaptıklarınızı size haber verecektir."

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, onlara ilişmemeniz için size Allah adına yeminler edeceklerdir. Siz de onları bırakın. Onlar pisliktir; işleyip durdukları günahların karşılığı olarak varacakları yer de Cehennemdir.

96. Onlardan hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile, Allah, yoldan çıkmış olan o topluluktan razı olmaz.

97. Göçebe Araplar inkarcılıkta ve ikiyüzlülükte en aşırıdırlar. Onlar, Allah'ın elçisine indirdiğini tanımamaya da en yakın olanlardır. Allah bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

98. Göçebe Araplardan kimileri var ki, verdiğini angarya sayar ve sizin başınıza belalar gelmesini gözetler. Bela onların başına gelsin. Allah işitendir, bilendir.

99. Fakat göçebe Araplardan öylesi de var ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, iyilik için harcadığını Allah katında yakınlığa ve Tanrı elçisinin duasına aracı sayar. Gerçekten de bu, onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine eriştirecektir. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

100. Göç edenlerin ve onlara yardımcı olanların önde gelenleri ile onların yolunu tam olarak izleyenlerin tümünden Allah razı olmuştur. Onlar da ondan razı olmuştur. Allah, onlara içinden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Onlar, sürekli orada kalacaklardır. Büyük kurtuluş işte budur.

101. Gerek çevrenizdeki göçebe Araplar içinde ve gerekse Medine halkı arasında ikiyüzlülükte uzmanlaşmış olanlar vardır. Sen onları bilmezsin, ancak biz biliriz. Onları iki kez azaba uğratacağız. Onlar, sonra da büyük bir azaba çarptırılacaklardır.

102. Günahlarını itiraf eden diğerleri ise, güzel işlerine kötü bir iş karıştırmışlardır. Bakarsın, Allah onların tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

103. Onları temizleyip arındırmak için mallarından bir miktar sadaka al ve onlar için dua et. Senin duan onlar için bir huzurdur. Kuşkusuz, Allah, gereğince işiten, gereğince bilendir.

104. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah kullarının tövbesini kabul eder ve sadakaları da alır. Çünkü, Allah, tövbeleri kabul edendir ve esirgeyici olandır.

105. De ki; "Çalışın. Yaptıklarınızı hem Allah, hem elçisi, hem de inananlar görecektir. Sonra da gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz. İşte o zaman, neler yaptığınızı o, size bildirecektir."

106. Diğer bazılarının da işi Allah'ın emrine kalmıştır. Allah onları ister cezalandırır, ister tövbelerini kabul eder. Çünkü; Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

107. Zarar vermek, inkar etmek, inananların arasını ayırmak, Allah ve elçisine karşı daha önce savaşmış olan kişiye gözcülük yapmak üzere bir secdelik kurup; "Biz sadece iyilik yapmak istedik," diye yemin edenler vardır. Onların yalancı olduklarına kuşkusuz ki, Allah tanıktır.

108. Böyle bir secdelikte sakın yakarışa durma. Daha ilk gününde Allah'tan sakınma üzerine kurulan bir secdelik, içinde yakarışa durman için çok daha uygundur. O secdelikte temizlenmek arzusu taşıyan erler vardır. Kuşkusuz, Allah, temizlenenleri sever.

109. Yapısını, Allah'tan korku ve rıza üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa yapısını bir uçurumun kenarına kurup onunla birlikte Cehennem ateşine yuvarlanan mı? Kuşkusuz, Allah, zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

110. Yaptıkları bina, kalpleri parçalanıncaya dek yüreklerinde bir kuşku olarak kalacaktır. Elbette ki, Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

111. Allah inananların mallarını ve canlarını, karşılığında kendilerine Cenneti vermek üzere satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, bu yolda kimi zaman öldürürler ve kimi zaman da öldürülürler. Bu, Allah'ın üzerine borç aldığı ve hem Tevrat'ta, hem İncil'de, hem de Kur anda yer verdiği bir sözdür. Allah'tan daha çok sözünde duran kim olabilir ki? Öyleyse yaptığınız bu alışverişe sevinin. İşte büyük kurtuluş budur.

112. Onlar ki, tövbe eden, kulluk yapan, Allah'a övgü sunan, onun yolunda yolculuk eden, ona karşı saygıyla eğilen, onun için yere kapanan, iyiliği savunan, kötülükten alıkoyan ve Allah'ın yasalarını koruyan insanlardır. O halde inananlara müjdeler ver.

113. Cehennemlik oldukları açığa çıktıktan sonra, akraba bile olsalar, ortak koşanlar için Allah'tan af dilemek ne Tanrı elçisine, ne de inananlara yakışmaz.

114. İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun Allah düşmanı olduğu kendisi için açıklık kazanınca, ondan uzaklaştı. Şu bir gerçek ki, İbrahim başkaları için kederlenip ah eden ince yürekli, yumuşak bir insandı.

115. Allah, bir toplumu doğru yola ilettikten sonra, sakınmaları gereken şeyleri kendilerine açıklamadıkça onları saptıracak değildir. Kuşkusuz, Allah, her şeyi gereğince bilendir.

116. Gerçek şu ki, göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin ise Allah'tan başka ne bir dostunuz, ne de bir yardımcınız vardır.

117. Andolsun ki, Allah, Tanrı elçisinin ve güçlük anında ona uyan göçmenlerin ve onlara yardımcı olanların tövbelerini kabul etmiştir. İçlerinden bir kısmının kalpleri kaymak üzere iken yine de onların tövbesini kabul buyurmuştur. Çünkü o, onlara karşı çok şefkatli ve çok esirgeyicidir.

118. Geri bırakılan üç kişiye de yeryüzü bütün genişliğine karşın dar gelmiş ve nefisleri kendilerini sıkıştırmıştı da, Allah'tan başka sığınacak hiçbir yer olmadığını anlamışlardı. Sonra Allah, onları da eski hallerine dönsünler diye tövbeye yöneltmişti. Kuşku yok ki Allah; tövbeleri kabul eden ve esirgeyici olandır.

119. Ey inananlar, Allah'tan sakının ve doğrularla birlikte olun.

120. Gerek Medinelilere, gerekse onların çevresinde bulunan göçebe Araplara; Allah'ın elçisinden geri kalmak ve kendilerini ona tercih etmek yakışmaz. Çünkü Allah yolunda susuzluk, yorgunluk, açlık, inkarcıları kızdıracak bir yere ayak basmak ve düşmana karşı başarı kazanmak karşılığında; onlara mutlaka barışa yönelik bir güzel eylem yazılır. Gerçek şu ki Allah, iyilik yapanların ödülünün kaybolmasına izin vermez.

121. Yaptıkları küçük büyük bütün maddi harcamalar ve aştıkları her vadi, kesinlikle hesaplarına yazılır ki, Allah böylece işledikleri iyilikleri en güzel karşılıklarla ödüllendirsin.

122. Bununla birlikte inananların hepsi birden toplanıp seferber olacak değillerdir. Fakat her kabileden bir bölük toplansa da dinde derinleşseler ve döndüklerinde toplumlarını uyarsalar, ola ki aykırı davranışta bulunmaktan kaçınırlar.

123. Ey inananlar, sizde büyük bir güç olduğunu görmeleri için yakınınızda bulunan inkarcılarla savaşın. Şunu da bilin ki, Allah sakınanlarla birliktedir.

124. Ne zaman Allah'tan bir bildiri indirilse içlerinden biri; "Bu hanginizin inancını artırdı?" diye konuşur. İnancı olanların inancını artırmıştır. İşte onlar bununla sevinç duyarlar.

125. İndirilen bildiri, kalplerinde hastalık bulunanların da pisliğine pislik katar; sonunda onlar inkarcı olarak ölürler.

126. Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez sınanıyorlar. Hala ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

127. Allah'tan bir bildiri indirildiği zaman alay ederek; "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine bakar, sonra da sıvışırlar. Anlamaz bir topluluk oldukları için Allah, onların kalplerini eğriltmiştir.

128. Size kendi içinizden öyle bir elçi geldi ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. O size çok düşkün, inananlara karşı çok şefkatli ve çok esirgeyicidir.

129. Eğer yüz çevirirlerse, de ki; "Allah bana yeter. Ondan başka ilah yoktur. O, büyük ve en yüksek göğün sahibidir."

YUNUS BÖLÜMÜ
(YUNUS SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. İşte bunlar, erdemli bilginin kaynağı olan bir kitabın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama; "İnsanları uyar ve inananlara, kesinlikle kendileri için rableri katında yüksek bir makam olduğunun müjdesini ver!" diye bildirmemiz insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkarcılar; "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür!" dediler.

3. Şu bir gerçek ki, sizin rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra en yüksek göğün üzerine egemenlik kurup iş ve oluşu

çekip çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıkça hiç kimse bir başkasını kayıramaz. Sizin rabbiniz işte bu Allah'tır. Artık ona kulluk edin. Hala düşünüp anlamıyor musunuz?

4. Hepinizin dönüşü onadır; bu, Allah'ın gerçek olarak verdiği sözdür. O, yaratılmışları önce yaratır, sonra da inanıp güzel işler yapanları adil bir şekilde ödüllendirmek için onları yeniden diriltir. İnkar edenler için ise, inkarlarında ısrarları nedeniyle, kaynar sudan bir içecek ve acı bir azap vardır.

5. Güneş'i ışık, Ay'ı aydınlık kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için Ay'a yörüngeler belirleyen odur. Allah bunları yalnızca hak olarak yapmıştır. O, bilen bir toplum için ayetlerini açıklamaktadır.

6. Şu bir gerçek ki, geceyle gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde, sakınan bir topluluk için sayısız ayetler vardır.

7. Kuşku yok ki, bize kavuşmayı ummayanlar, iğreti yaşamla tatmin bulup onunla rahatlayanlar ve ayetlerimizden uzaklaşıp aymazlığa dalanlar var ya...

8. İşte, kazandıkları günahlar yüzünden, onların varacakları yer ateştir.

9. İnanıp iyi işler yapanlara gelince, inançlarından dolayı rableri, onları içinden ırmaklar akan nimet dolu cennetlere ulaştırır.

10. Onların oradaki duaları; "Allah'ım, sen yüceler yücesisin!", sağlık dilekleri "Selam!", dualarının sonu da, "Evrenlerin rabbi olan Allah'a övgüler olsun!" diye şükretmek olacaktır.

11. İnsanların iyiliği hemen istemeleri gibi Allah onlar için kötülüğü de çabuklaştırsaydı, ecelleri başlarına geliverirdi. Oysa bize kavuşmayı ummayanları biz, azgınlıkları içinde bırakırız da öylece bocalar dururlar.

12. İnsana bir darlık dokunduğu zaman, yatarken, otururken veya ayakta iken bize yalvarır. Biz onun darlığını giderdiğimizde sanki başına gelen darlık nedeniyle bize hiç yalvarmamış gibi geçip gider. İşte, böylece, sınırı aşanlara yapmakta oldukları şeyler güzel görünür.

13. Andolsun ki, biz sizden önceki kuşakları, zulmettikleri ve Tanrı elçileri kendilerine açık kanıtlar getirdiği halde inanmadıkları için, yok ettik. Günaha batanlar topluluğunu biz işte böyle cezalandırırız.

14. Sonra da, nasıl işler yapacağınızı görmek için, onların arkasından yeryüzüne sizi getirdik.

15. Kendilerine apaçık ayetlerimiz okunduğunda, bize ulaşmayı ummayanlar, "Bize bundan başka bir Kuran getir veya onu değiştir," derler. De ki; "Ben onu kendiliğimden değiştiremem. Ben, ancak bana bildirilene uyarım. Rabbime isyan edecek olursam, büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki; "Eğer Allah dikseydi ne ben size onu okurdum, ne de Allah size onu bildirirdi. Bundan önce ben sizin aranızda bir ömür geçirdim. Hiç akıl etmiyor musunuz?"

17. Allah adına yalan uydurandan veya onun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kim olabilir? Gerçek şu ki, suçlular kesinlikle kurtuluşa eremezler.

18. Onlar, Allah'ın yanı sıra, kendilerine yararı veya zararı dokunmayan şeylere kulluk ediyor ve; "Bunlar bizim Allah katındaki kayırıcılarımızdır," diyorlar. De ki; "Göklerde veya yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzak ve yücedir."

19. İnsanlar tek topluluktu. Sonra ayrıldılar. Eğer rabbinden daha önce bir söz verilmemiş olmasaydı; ayrılığa düştükleri konuda aralarında hüküm verilmiş olurdu.

20. Bir de derler ki; "Rabbinden ona bir tansık indirilse ya!.." De ki; "Gizli olan yalnızca Allah'ındır. Siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

21. Uğradıkları bir sıkıntıdan sonra onlara bir rahmet tattırdığımızda, bir de bakarsın, ayetlerimiz hakkında hemen tertiplere girişivermişlerdir. Sen, de ki; "Tuzak kurmakta Allah daha hızlıdır. Kuşkusuz elçilerimiz kurduğunuz tuzakları bir bir yazıyorlar."

22. Sizi karada ve denizde seyahat ettiren de odur. Öyle ki, siz gemilere binmişken, o gemiler de hoş bir rüzgarla akıp giderken ve yolcuları bununla ferahlanırken bir fırtına kopar, her taraftan dalgalar hücum eder. Onlar da dalgalarla kuşatıldıklarını görünce, yalnızca Allaha yönelmiş bir inançla dua ederler ve; "Bizi bundan kurtarırsan, andolsun ki, şükredenlerden olacağız," derler.

23. Allah onları kurtardığında ise, yine yeryüzünde haksız yere taşkınlıklara girişiverirler. Ey insanlar, taşkınlığınız kendi zararınızadır. Bir süre dünya yaşamından yararlanırsınız, ama sonunda dönüşünüz bizedir. Yapmakta olduklarınızı işte o zaman biz size haber veririz.

24. Dünya yaşamının örneği, gökten indirdiğimiz bir suya benzer. O suyla, insanların ve hayvanların yiyeceği yeryüzü bitkileri birbirine karışmış olarak biter. Sonunda yer onlarla süsünü takınıp süslenir. Toprak sahipleri kendilerini onun üzerinde egemen sandıkları bir sırada ise, emrimiz gece veya gündüz geliverir de, o bitkiyi, sanki bir gün önce hiç yokmuş gibi, kökünden biçiveririz. Düşünen bir topluluk için ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız.

25. Kuşkusuz ki, Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor. O, dileğini doğru yola iletmektedir.

26. İyi davrananlara; daima daha iyisi ve üstünü verilir. Onların yüzlerine ne bir karalık, ne de alçalma bulaşır. İşte onlar cennetliklerdir. Onlar, orada temelli kalacaklardır.

27. Kötülük işleyenlere kötülükleri kadar ceza verilir; onların yüzlerini alçalma bürür; Allaha karşı onları savunacak kimse yoktur; yüzleri, geceden daha kara bir parçayla örtülmüş gibidir. Onlar, cehennemliktirler ve orada temelli kalacaklardır.

28. Onların hepsini bir araya toplayacağımız, sonra da Allaha ortak koşanlara; "Siz de, ortaklarınız da yerinizde bekleyin," diyeceğimiz günü düşün. İşte o zaman biz onların aralarını tümüyle ayırırız. Ortak koştukları onlara der ki; "Siz bize ibadet etmiyordunuz!"

29. "Bizim ile sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik."

30. İşte orada herkes geçmişte yapmış olduğuyla sınav verir ve gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülür. Uydurdukları da ortadan kaybolur gider.

31. Onlara de ki; "Gökten ve yerden size yaşamlık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere işlerini yapma yeteneğini kim verdi? Ölüden diriyi ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? Her iş ve oluşu kim çekip çeviriyor? Yanıt verip "Allah!" diyeceklerdir. O zaman onlara, "Allah'tan sakınmaz mısınız?" de.

32. İşte bu, sizin gerçek rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan ayrıldıktan sonra geriye sapıklıktan başka ne kalır ki? Peki, nasıl hala saptırılıyorsunuz?

33. İşte böylece rabbinin, yoldan çıkanlar için söylediği; "Onlar inanmazlar," sözü, gerçekleşmiştir.

34. De ki; "Ortak koştuklarınızdan yaratmayı başlatan ve sonra bunu tekrar eden var mıdır?" De ki; "Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayan Allah'tır. Öyleyse nasıl olur da başka bir yöne döndürülüyorsunuz?"

35. De ki; "Ortak koştuklarınızdan gerçeğe eriştiren var mıdır?" De ki; "Gerçeği Allah gösterir. Gerçeği gösteren mi uyulmaya daha layıktır; yoksa birisi yol göstermezse, doğruya ulaşamayan mı? Peki ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Onların çoğu sanıdan başka bir şeye uymaz. Kuşku yok ki sanı, gerçekten yana hiçbir anlam taşımaz. Elbette ki Allah, onların yapmakta olduklarını iyice bilmektedir.

37. Bu Kuran, Allah'tandır, başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o kitabı açıklayandır. Onun evrenlerin rabbinden geldiği konusunda kuşku yoktur.

38. Senin için, "Onu uydurdu," mu diyorlar? De ki; "Hadi onun bildirilerine benzer bir bildiri meydana getirin. Eğer doğru sözlü iseniz, Allah'tan başka çağırabileceklerinizi de yardıma çağırın."

39. Hayır, onlar anlamını kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeye "yalan!" dediler. Onlardan önce gelip geçenler de böyle yalanlamışlardı. Fakat zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.

40. İçlerinden buna inanacaklar da var, inanmayacaklar da var. Ama rabbin o bozgunculuk çıkaranları en iyi bilendir.

41. Eğer seni yalanlarlarsa, onlara de ki; "Benim yaptıklarım benim, sizin yaptıklarınız sizindir. Siz benim yaptıklarımdan uzaksınız ve ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım."

42. Onlardan seni dinleyenler de var. Fakat akıllarını kullanmayan sağırlara sen mi işittireceksin?

43. Onlardan sana bakanlar da var. Fakat görüşü olmayan körleri sen mi doğruya ileteceksin?

44. Gerçek şu ki, Allah insanlara asla haksızlık etmez. Fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler.

45. Onları toplayacağı gün, sanki onlar dünyada gündüz birbirleriyle tanışacakları bir zaman kadar kalmış gibidirler. Elbette ki, Allah ile karşılaşmayı yalanlayıp doğru yolda olmayanlar ziyana uğramışlardır.

46. Onlara söz verdiğimiz şeyin bir bölümünü sana göstersek de, göstermeden seni vefat ettirsek de, yine onların dönüşleri bizedir ve Allah onların işleyip durdukları şeyin tanığıdır.

47. Her toplum için bir elçi vardır. Elçileri gelince onların arasında adaletle hüküm verilir. Ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

48. Bir de diyorlar ki; "Doğru söylüyorsanız, bu söz ne zaman gerçekleşecek?"

49. De ki; "Allah'ın dilemesi dışında ben kendime bir yarar ya da zarar verecek durumda değilim. Her toplum için bir süre vardır. Süreleri sona erince bir saat bile geciktirilmez ve öne de alınmazlar."

50. De ki; "Görmüyor musunuz, ya Allah'ın azabı size gece veya gündüz gelirse? Suçlular neden bunu acele istiyorlar?"

51. Olan olduktan sonra mı ona inanacaksınız? Yoksa şimdi mi? Hani siz azabın çabuk gelmesini istiyordunuz?

52. Sonra, zulmedenlere şöyle denecektir: "Sonsuz azabı tadın. Kazandığınız şeyler dışında başka bir şeyle cezalandırılmayacaksınız."

53. Bazıları da sana; "Bütün bunlar gerçek mi?" diye soruyorlar. De ki; "Elbette gerçek. Rabbim hakkı için, katıksız gerçek budur. Ve sizler de bundan asla kaçamayacaksınız!"

54. Zulmetmiş herkes, yeryüzündeki kendisine olan ait olan her şeyi kurtulmalık olarak vermek isteyecektir. Azabı gördüklerinde pişmanlık duyarlar. Oysa onlara zulmedilmeden aralarında adaletle hükmedilmiştir.

55. İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şundan da haberiniz olsun ki, Allah'ın sözü gerçektir. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

56. Can veren ve öldüren odur. Sonunda ona döndürüleceksiniz.

57. Ey insanlar, rabbinizden size bir öğüt ve kalplerde olana şifa, inananlara doğruyu gösteren bir rehber ve rahmet gelmiştir.

58. De ki; "Bunlar, Allah'ın sunumu ve onun rahmetiyledir." İşte buna sevinsinler. Bu, onların biriktirdiklerinden iyidir.

59. De ki; "Ne oldu size de Allah'ın size yaşamlık olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de helal?" De ki; "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Yalanı Allah'a yakıştıranlar, diriliş günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, insanlara karşı elbette sunum sahibidir. Ne var ki, onların çoğu şükretmiyor.

61. Sen hangi işte olsan, o işe ilişkin Kurandan ne okuyacak olsan, yahut siz ne iş yapsanız, siz ona dalıp gittiğinizde biz size tanığızdır. Ne yerde, ne de gökte, zerre ağırlığınca bir şey bile rabbinden gizli kalmaz. Bundan küçük olsun, büyük olsun, ne varsa hepsi apaçık bir kitapta yazılmıştır.

62. Bilin ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar üzülecek de değildirler.

63. Onlar inanan ve sakınanlardır.

64. Onlar için dünya yaşamında da, ahiret yaşamında da müjdeler vardır. Allah'ın sözlerinde değişiklik yoktur. İşte bu, büyük kurtuluştur.

65. Onların sözü seni üzmesin. Üstünlük ve şeref tümüyle Allah'ındır. O gereğince işiten, gereğince bilendir.

66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ı bırakıp ortak koşanlar sadece sanıya uyanlardır. Onlar yalnızca tahminde bulunuyorlar.

67. Sizin için geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü çalışasınız diye aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Kulak veren bir toplum için bunlarda ibretler vardır.

68. "Allah çocuk edindi," dediler. O bundan çok yücedir. O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa onundur. Sizin bu konuda hiç bir kanıtınız yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki; "Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler."

70. Onlar için dünyada bir süre geçinme vardır, sonra dönüşleri bizedir. İnkarlarına karşılık onlara çetin bir azap tattıracağız.

71. Onlara Nuh'un haberini de oku. Hani, o, toplumuna şöyle demişti: "Eğer benim konumum ve Allah'ın ayetlerini anımsatmam size ağır geliyorsa artık ben, Allah'a dayandım. Siz de ortaklarınızla bir araya gelip işinize bakın. Yapacağınız şey size bir kaygı da vermesin, hükmünüzü bana uygulayın. Ve bana fırsat da vermeyin."

72. "Eğer benim öğütlerimden yüz çevirecek olursanız, zaten ben sizden bir karşılık istemedim. Benim ödülüm, yalnızca Allah'a aittir. Ve bana, Müslümanlardan olmam emredildi."

73. Onu yalancı saydılar; ama biz onu ve gemide onunla birlikte bulunanları kurtardık. Onları ötekilerin yerine geçirdik. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanlardan söz dinlemeyenlerin sonlarının nasıl olduğuna bir bak.

74. Sonra onun ardından da toplumlara elçiler gönderdik, onlara belgeler getirdiler. Diğerlerinin daha önce yalan saymış olduklarına bunlar da inanmadılar. Sınırı aşanların kalplerini işte biz böylece damgalarız.

75. Sonra onların ardından da Firavun ve toplumuna Musa ile Harun'u kanıtlarımızla gönderdik. Fakat onlar kibirlendiler ve günahkar bir toplum oldular.

76. Gerçek, katımızdan onlara gelince; "Doğrusu bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

77. Musa dedi ki; "Gerçek size ulaştığında böyle mi konuşuyorsunuz? Bu, büyü müdür? Oysa büyücülerin kurtuluşu yoktur."

78. Onlar; "Siz ikiniz, bizi atalarımızdan gördüğümüz yoldan çevirmek ve yeryüzünün büyükleri olasınız diye mi geldiniz? Biz size inanmıyoruz," dediler.

79. Bunu üzerine Firavun; "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin," dedi.

80. Büyücüler gelince, Musa onlara; "Ne atacaksanız atın," dedi.

81. Onlar atınca, Musa; "Sizin bu getirdiğiniz bir büyüdür. Allah elbette onu boşa çıkaracaktır. Allah bozguncuların işlerini düzeltmez," dedi.

82. Suçlular hoşlanmasa da Allah sözleriyle gerçeği kanıtlar.

83. Firavun ve ileri gelenlerinin kötülük yapmaları korkusu ile, halkının küçük bir bölümünden başkası Musa'ya inanmadı. Çünkü Firavun, o yerde zorba bir kişi idi. O, gerçekten sınırı aşanlardandı.

84. Musa; "Ey halkım, gerçekten Allah'a inanıyorsanız ve teslim olmuşsanız ona güvenin!" dedi.

85. Dediler ki; "Yalnız Allah'a dayandık. Rabbimiz, bizi o zulmedenler toplumu için bir sınav aracı yapma."

86. "Acımanla bizi o inkarcı toplumdan kurtar."

87. Musa'ya ve kardeşine; "Halkınız için Mısır'da evler hazırlayın. Evlerinizi tapıncak yapın ve içtenlikle yakarışta bulunmayı sürdürün. İnananları zaferle müjdeleyin!" diye bildirdik.

88. Musa dedi ki; "Ey rabbimiz, sen Firavuna ve adamlarına şu dünya yaşamında göz kamaştırıcı varsıllık ve bol bol servet verdin. Ey rabbimiz, onlara bunları insanları senin yolundan saptırsınlar diye mi verdin? Ey rabbimiz, onların mallarını sil süpür ve kalplerine sıkıntı düşür. Çünkü onlar o acıklı azabı görmedikçe inanmayacaklar."

89. Allah buyurdu ki; "Peki, duanız kabul olundu, siz yine doğru ve dürüst olmaya devam edin ve kendini bilmeyenlerin yoluna uymayın."

90. îsrail oğullarını denizden geçirdik, Firavun ve askerleri haksızlık ve düşmanlıkla artlarına düştüler. Firavun boğulacağı anda; "İsrail oğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım, artık ben ona teslim olanlardanım," dedi.

91. Şimdi inandın demek! Oysa sen daha önce isyan etmiştin ve bozguncunun tekiydin.

92. Arkandan geleceklere bir ibret olsun diye bugün senin bedenini kurtaracağız. Ne var ki, insanlardan pek çoğu ayetlerimizden habersizdir.

93. Biz İsrail oğullarını güzel bir yurda yerleştirdik. Onlara temiz ve hoş yiyecekleri yaşamlık olarak verdik. Oysa onlar kendilerine bilgi geldikten sonra anlaşmazlığa düştüler. Fakat rabbin elbette ki, onların anlaşmazlığa düştüğü şey hakkında diriliş günü aralarında hüküm verecektir.

94. Eğer sana indirdiğimizden şüpheye düşecek olursan, senden önce kitabı okuyanlara sor. Andolsun ki, rabbinden sana gerçeğin ta kendisi geldi. Bu nedenle sakın kuşku duyanlardan olma.

95. Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma; yoksa sonra yıkıma uğrarsın.

96. Gerçek şu ki, haklarında rabbinin sözü gerçekleşmiş olanlar inanmazlar.

97. Can yakıcı azabı görene kadar, kendilerine her türlü kanıt gelse bile inanmazlar.

98. Keşke herhangi bir ülkenin halkı inansa da inancı da kendisine yarar sağlasaydı. Yunusun halkı bunun dışındadır. Onlar inanınca, dünya yaşamında rezillik azabını üstlerinden kaldırmış ve kendilerini belirli bir süreye kadar nimetlendirmiştik.

99. Eğer rabbin dikseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan inanırdı. Hal böyle iken, inanmaları için insanları sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azap verir.

101. De ki; "Göklerde ve yerde ne var, bir bakın." Fakat ne ayetler, ne de uyarılar, inanmayan bir topluluğa yarar vermez.

102. Onlar kendilerinden önce gelip geçenlerin yaşadıkları acı günlerden başka bir sonuç mu bekliyorlar? Onlara de ki; "Bekleyiniz bakalım. Ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

103. Sonunda elçilerimizi ve inananları kurtarırız. Evet, inananları kurtarmak bizim değişmez bir gerçeğimizdir.

104. De ki; "Ey insanlar, eğer benim dinimden bir kuşkunuz varsa, ben sizin Allah'tan başka kulluk ettiklerinize kulluk etmem; ancak sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Çünkü bana inananlardan olmam emredildi."

105. Bana şunlar da emredildi: Allah'ı bir tanıyarak yüzünü dosdoğru gerçek dine çevir; sakın ortak koşanlardan olma.

106. Allah'tan başka sana yarar veya zarar veremeyen şeylere yalvarma. Bunu yapacak olursan hiç kuşkusuz zalimlerden olursun.

107. Allah sana bir zarar verecek olsa, bunu ondan başkası kaldıramaz. Senin için bir iyilik dilese, onun sunumunu geri çevirebilecek kimse de olmaz. O sunumunu kullarından dilediğine eriştirir. O çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

108. De ki; "Ey insanlar, işte size rabbinizden bir gerçek geldi. Artık yola gelen, kendisi için gelir; sapan da kendi zararına sapar. Ben sizin üzerinize vekil değilim."

109. Ey Muhammed, sana bildirilene uy ve Allah hüküm verinceye kadar sabret. Çünkü; o hüküm verenlerin en iyisidir.

HUD BÖLÜMÜ
(HUD SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra... Bu öyle bir kitaptır ki, erdemli bilgisi her şeyi kuşatan ve her şeyden haberi olan Allah tarafından ayetleri kesin kanıtlarla sapasağlam düzenlenmiş ve iyice açıklanmıştır.

2. Öyle ki, Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz. Ben de onun tarafından size gönderilen bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

3. Bir de rabbinize dönerek ondan bağışlanma dileyin ki, o da sizi belirlenmiş bir zamana değin güzel bir biçimde nasiplendirsin ve her erdem sahibine hakkını versin. Ama yüz çevirirseniz, başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. Onun gücü her şeye yeter.

5. Bilin ki, onlar Kuran okunurken gizlenmek için iki büklüm olurlar. Ne var ki, giysilerine büründüklerinde bile Allah onların gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilmektedir. Çünkü o, kalplerde saklı duranı bilendir.

6. Yeryüzünde hareket eden hiçbir canlı yoktur ki, ona gereken yaşamlık Allah'a ait olmasın. Allah onların durduğu yeri de, sonunda bırakılacakları yeri de bilmektedir. Bunların hepsi apaçık bir kitapta yazılmıştır.

7. O, öyle bir Allah'tır ki, hanginizin daha güzel davranacağı konusunda sizi sınamak için gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. Onun en yüksek göğü de su üstündeydi. Onlara; "Öldükten sonra tekrar dirileceksiniz," dersen, o inkarcılar kesinlikle sana; "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir!" diyeceklerdir.

8. Andolsun ki, onların azabını sayılı bir süreye değin ertelesek; "Onu alıkoyan nedir?" derler. Bilin ki, onlara azap geldiği gün, artık geri çevrilmez; alaya aldıkları şey onları mahvedecektir.

9. Eğer biz insana, bizden bir rahmet tattırsak da sonra onu kendisinden çekip alsak, hemen o, umutsuzluğa düşer de iyilik bilmez olur.

10. Eğer başına gelen bir sıkıntıdan sonra ona nimetler tattıracak olsak, bu sefer de; "Bütün kötülükler benden uzaklaştı," deyiverir. Çünkü o şımarmış ve böbürlenmiştir.

11. Ancak sabreden ve güzel işler yapanlar bunun dışındadır. İşte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. Şimdi onların; "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir bölümünü terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir.

13. Yoksa; "Onu kendisi uydurdu," mu diyorlar? De ki; "Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on bölüm getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de yardıma çağırın."

14. Eğer yardıma çağırdıklarınız size yanıt veremezlerse, bilin ki o Kur'an, ancak Allah'ın bilgisiyle indirilmiştir. Ondan başka ilah yoktur. Öyleyse artık Müslüman oluyorsunuz değil mi?

15. Kim dünya yaşamını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerinin karşılığını orada tastamam öderiz ve onlar bu konuda hiçbir zarara da uğratılmazlar.

16. Onlar öyle kimselerdir ki, onlar için ahirette, yalnız ateş vardır. Yaptıklarının hepsi orada boşa çıkmıştır. Bütün yaptıkları geçersizdir.

17. Rabbinin katından bir belgesi ve onun arkasından da bir tanığı olanlar, önlerinde de Musa'nın kitabı önder ve rahmet olarak bulunanlardır ki, işte onlar; Kur'an'a inanırlar. Hangi topluluk onu inkar ederse yeri ateştir. Senin de bundan kuşkun olmasın. Doğrusu o, rabbinden gelen bir gerçektir. Ne var ki, insanların çoğu inanmazlar.

18. Allah adına yalan uydurandan daha zalim kim vardır? Onlar rablerinin huzuruna çıkarılacak ve tanıklar da; "İşte," diyecekler, "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır." Haberiniz olsun ki, Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

19. O zalimler ki, halkı Allah yolundan alıkoyar ve o yolu eğri göstermek isterler. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.

20. Bunlar, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değillerdir. Kendilerini Allah'tan kurtaracak bir kayırıcıları da yoktur. Onlar için azap katlanacaktır. Çünkü onlar, hem işitmeye tahammül edemiyorlar hem de görmüyorlardı.

21. İşte bunlar kendilerine yazık etmiş kimselerdir ve uydurdukları ilahları da kendilerini bırakarak yitip gitmişlerdir.

22. Hiç kuşku yok ki, bunlar, ahirette de en çok yıkıma uğrayacak olanlardır.

23. Doğrusu inanan ve yararlı iş yapanlar ve rablerine boyun eğenler var ya, işte onlar cennetliktirler. Orada temelli kalacaklardır.

24. Bu iki topluluğun durumu, kör ve sağır kişi ile gören ve işiten kişinin durumu gibidir. Bu ikisi hiç bir olur mu? Hala düşünmez misiniz?

25. Andolsun ki, vaktiyle biz Nuh'u da toplumuna elçi olarak gönderdik. O, onlara şöyle dedi; "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben ki, size gelecek acı bir günün azabından korkarım."

27. Halkının inkar eden ileri gelenleri ise; "Biz, senin ancak bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. İlk bakışta sana uyanların da en alt tabakamıza mensup kimselerden ibaret olduğunu gözlemlemekteyiz. Sizin bize karşı herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Tersine sizin yalancı kimseler olduğunuzu sanıyoruz," dediler.

28. Nuh da dedi ki; "Ey halkım, peki şu söyleyeceğime ne diyeceksiniz? Ben, rabbimden apaçık bir kanıt üzere isem ve o, bana kendi tarafından bir rahmet sunmuşsa, size de onu görecek göz verilmemişse biz, istemediğiniz halde onu size zorla mı kabul ettireceğiz?"

29. "Ey halkım, ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ödülüm yalnızca Allah'a aittir ve ben, o inananları kovacak değilim. Kesinlikle onlar rablerine kavuşacaklar, ama ben sizi cahillik eden bir topluluk olarak görmekteyim."

30. "Ey halkım, eğer ben, bana inanmış o yoksul kimseleri kovarsam, beni Allah'tan kim koruyabilir? Hiç düşünmüyor musunuz?"

31. "Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır!' demiyorum. Ne gizli olanı bilirim, ne de 'Ben bir meleğim,' diyorum. O sizin gözlerinizin horladığı kişiler hakkında; Allah, onlara hiçbir hayır vermez,' de demem. Onların içlerindekini en iyi bilen Allah'tır. Onları kovduğum takdirde ben zalimlerden olmuş olurum."

32. Dediler ki; "Ey Nuh, sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok da ileri gittin. Eğer doğru sözlülerden isen kendisiyle bizi tehdit ettiğin azabı haydi ortaya getir."

33. Nuh da dedi ki; "Onu size, dilediği takdirde ancak Allah getirir. Siz de hiçbir engel çıkaramazsınız."

34. "Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin rabbinizdir ve ona döndürüleceksiniz."

35. Yoksa, "Onu kendisi uydurdu," mu diyorlar? De ki; "Eğer onu uydurmuşsam işlediğim suç benim zararımadır. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim."

36. Nuh'a bildirimde bulunuldu ki; "Halkından, şimdiye değin inanmış olanlardan başka kimse inanmayacak, onların yaptıklarından dolayı sakın üzülme."

37. "Sen bizim gözetimimiz altında ve bildirimimiz uyarınca gemiyi yapadur. Zulmedenler hakkında da artık bana bir şey söyleme. Çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır."

38. Nuh gemiyi yapıyor, halkından ileri gelenler yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. O da, "Siz bizimle alay ederseniz, sizin alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz?" dedi.

39. "Yakında aşağılatıcı azabın kime geleceğini ve kalıcı azabın kimi kuşatacağını bileceksiniz."

40. Sonunda emrimiz geldi, sular kaynamaya başladı. Ve Nuh'a dedik ki; "Hayvanların hepsinden birer çift ile hakkında azap hükmü verilmiş olanlar dışında aileni ve inananları gemiye al." Zaten onunla birlikte inanan pek az kişi vardı.

41. Nuh, "Gemiye binin," dedi. "Onun yüzmesi de, durması da Allah'ın adıyladır. Rabbim ise çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

42. Gemi, dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu. Nuh, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna; "Yavrucuğum, bizimle birlikte sen de bin, inkarcılarla birlikte olma," diye seslendi.

43. O, "Ben, kendimi sudan koruyacak bir dağa sığınacağım," dedi. Nuh, "Bugün Allah'ın rahmet ettikleri dışında onun azabından korunacak hiç kimse yoktur," dedi. Derken aralarına dalga giriverdi de oğlu boğulanlardan oldu.

44. "Ey yeryüzü, yut suyunu. Ey gök, tut suyunu!" denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cudi'ye oturdu ve "Zalimler topluluğu, Allah'ın rahmetinden uzak olsun!" denildi.

45. Nuh, rabbine yalvararak şöyle dedi; "Rabbim, kuşkusuz oğlum benim ailemdendir ve kuşkusuz senin sözün de gerçektir. Sen hüküm verenlerin en doğru karar verenisin."

46. Allah buyurdu ki; "Ey Nuh, o senin ailenden değildir. O kötü bir iş yaptı. Bilmediğin şeyi benden isteme. Bilgisizlik etmeyesin diye ben sana öğüt veriyorum."

47. Nuh, "Rabbim, kuşkusuz ben, senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, gerçekten ziyana uğrayanlardan olurum," dedi.

48. Denildi ki; "Ey Nuh, sana ve seninle birlikte olan birçok topluma tarafımızdan bir esenlik ve birçok bereketlerle in! Daha birçok toplumu da ileride yararlandıracağız. Sonra bizden onların bazılarına acı bir azap dokunacaktır."

49. İşte bunlar, sana bildirmekte olduğumuz gizli haberlerdendir. Bundan önce onları sen de bilmiyordun, toplumun da bilmiyordu. O halde artık sabırlı ol. Sonuç, Allah'tan sakınanlarındır.

50. Ad toplumuna da kardeşleri Hud'u gönderdik. O da; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin," dedi. "Sizin ondan başka ilahınız yoktur. Siz ise ancak ona ortaklar uydurup duruyorsunuz."

51. "Ey halkım, bunun için ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratana aittir. Hiç akıl etmez misiniz?"

52. "Ey halkım, rabbinizden bağışlanma isteyin ve ona yönelin ki, o da size bol yağışlar göndersin ve gücünüze güç katsın. Sakın günahkarlık edip de haktan yüz çevirmeyin."

53. Dediler ki; "Ey Hud, bize hiçbir kanıt getirmedin. Senin sözünle ilahlarımızı terk edecek değiliz. Zaten biz sana inanmıyoruz."

54. "Yalnız şu kadarmı söyleyelim ki, ilahlarımızdan biri seni pek kötü çarpmış." Hud; "Ben Allah'ı tanık gösteriyorum," dedi. "Siz de tanık olun ki, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."

55. "Allah dışındaki ilahlarınızın tümünden uzağım. Hadi, hep birlikte bana tuzak kurun, bana hiç göz açtırmayın."

56. "Ben, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a dayanıp güvendim. Hiçbir canlı yoktur ki o, onu perçeminden yakalamış olmasın. Hiç kuşkusuz benim rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir."

57. "Eğer haktan yüz çevirirseniz ben, bana gönderilen şeyi size bildirmiş bulunuyorum. Rabbim, yerinize başka bir topluluk getirir ve siz ona hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz benim rabbim her şeyi gözetip kollayandır."

58. Buyruğumuz gelince, Hud'u ve yanındaki inananları rahmetimizle kurtardık. Biz, onları çetin bir azaptan koruduk.

59. îşte bu, rablerinin ayetlerini bile bile inkar eden, Tanrı elçilerine kafa tutan ve her inatçı zorbanın buyruğuna uyan Ad toplumudur.

60. Onlar, bu dünyada lanete uğradılar, diriliş gününde de lanete uğrayacaklardır. Bilin ki, Ad toplumu rablerini inkar etti ve yine bilin ki, Hud'un toplumu Ad, Allah'ın rahmetinden uzaklaştı.

61. Semud halkına da kardeşleri Salih'i gönderdik. O, dedi ki; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka bir ilahınız daha yoktur. Sizi topraktan o meydana getirdi. Sizi yeryüzünde yaşatan

odur. Bu sebeple onun bağışını isteyin, sonra ona tövbe edin. Kuşkusuz rabbim yakındır, dualarınızı kabul edendir."

62. Onlar; "Ey Salih, bundan önce sen, içimizde umut beslenen bir kişiydin, şimdi bizi babalarımızın taptığına tapmaktan vazgeçirmek mi istiyorsun? Biz, senin bizi çağırdığın şeye karşı kesinlikle çok kuşku içindeyiz," dediler.

63. Salih şöyle dedi; "Ey halkım, ne dersiniz, eğer rabbimden açık bir kanıt ile gelmişsem ve o bana katmdan bir rahmet vermişse, ona isyan ettiğim takdirde beni ondan kim kurtarabilir? Demek ki, siz bana zarar vermekten başka bir şey yapmayacaksınız."

64. "Ey halkım, işte şu, Allah'ın dişi devesi, size bir kanıttır. Bırakın onu da Allah'ın yeryüzünde otlasın. Ve ona kötü bir amaçla el sürmeyin, sonra sizi yakın bir azap yakalayıverir."

65. Derken, o deveyi kestiler. Bunun üzerine Salih dedi ki; "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın. İşte bu, yalan çıkmayacak olan kesin bir sözdür."

66. Emrimiz gelince Salih'i ve yanındaki inananları, katımızdan bir rahmet ile o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Kuşkusuz rabbin, güçlüdür, yücedir.

67. Zalimleri ise korkunç bir ses yakaladı da yurtlarında yere yığılıp kaldılar.

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Bilmiş olun ki, Semud halkı rablerine karşı iyilik bilmezlik etmişti. İbret alın ki, Semud halkı işte böyle yok olup gitti.

69. Andolsun ki, elçilerimiz İbrahim'e müjde getirdiler. "Esenlik olsun sana!" dediler, O, "Size de esenlik olsun!" dedi, hemen kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Ellerinin yemeğe uzanmadığını görünce bundan hoşlanmadı ve içine bir korku düştü. Onlar; "Korkma," dediler. "Biz Lut halkına gönderildik."

71. Ayakta onları dinleyen İbrahim'in hanımı buna güldü. Biz de onu İshak ile, İshak'm ardından da Yakub ile müjdeledik.

72. O dedi ki; "Olacak şey değil! Ben bir kocakarı, bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey!"

73. Onlar; "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun?" dediler. Ey ev halkı, Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Kuşkusuz o, övülmeye değer olandır, şanı pek yücedir."

74. Korkusu gidip de müjdeyi alınca İbrahim, Lut halkı hakkında bizimle tartıştı.

75. Doğrusu İbrahim yumuşak huylu, içli ve kendisini Allah'a vermiş biriydi.

76. Dediler ki; "Bundan vazgeç İbrahim. Rabbinin buyruğu gelmiş bulunuyor; onlar önlenemez bir azaba mahkum olmuşlardır."

77. Elçilerimiz kendisine geldiğinde, Lut bundan çok sıkıldı, göğsü daraldı ve "Bugün pek çetin bir gün olacak," dedi.

78. Lut'un halkı koşarak onun yanına geldi. Bunlar daha önce de kötülükler yapmışlardı. Lut dedi ki; "Ey halkım, işte şunlar kızlarım. Onlar sizin için daha temiz. Allah'tan korkun da konuklarım önünde beni rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?"

79. Dediler ki; "Senin kızlarında hakkımız olmadığını çok iyi biliyorsun. Ne istediğimizi de çok iyi biliyorsun."

80. Lut dedi ki; "Keşke size yetecek bir gücüm ya da sığınacak sağlam bir yerim olsaydı."

81. Konukları şöyle dedi; "Ey Lut, biz rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Gecenin bir vaktinde aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın bunu dışındadır. Çünkü onların başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azapla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir!"

82. Emrimiz geldiğinde, oranın altını üstüne getirdik ve ateşte pişmiş taşları başlarına peş peşe yağdırdık.

83. O taşlar rabbinin katında işaretlenmişti. Böyle bir azap zalimlerden hiçbir zaman uzak değildir.

84. Medyen halkına da kardeşleri Şuayp'ı gönderdik. O şöyle dedi; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin; ondan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü tartıyı eksik tutmayın. Doğrusu ben sizi bolluk içinde görüyorum ve hakkınızda kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum."

85. "Ey halkım, ölçüyü ve tartıyı tam bir dürüstlükle yapın. İnsanların mallarını çalıp çırpmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak dolaşmayın."

86. "Eğer inanmış kimselerseniz, Allah'ın size bıraktığı kâr daha hayırlıdır. Ben sizin başınızda bekçi değilim."

87. Dediler ki; "Ey Şuayp, atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımız konusunda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi yaptığın ibadetin mi sana emrediyor? Oysa ki, sen, yumuşak huylusun ve aklı başında bir adamsın."

88. Şuayp şöyle dedi: "Ey halkım, ya ben rabbimden gelen bir kanıt üzerindeysem, o, bana sunumundan güzel bir yaşamlık vermişse!... Size yasakladığım şeylerde, size söylediğimin aksine davranmak istemiyorum. Gücüm ölçüsünde barış ve iyilikten başka bir şey de istemiyorum. Başarım ancak Allah'ın desteğiyledir. Yalnız ona güvendim. Yalnız ona yöneliyorum."

89. "Ey halkım, beni dinlememeniz, Nuh halkına veya Hud halkına ya da Salih'in halkına gelen felaketler gibi bir felakete, sizi de uğratmasın. Lut halkı sizden uzak değildir."

90. "Rabbinizden bağışlanma dileyin. Ona yönelin, kuşkusuz rabbim, merhamet eder, kullarını çok sever."

91. Dediler ki; "Ey Şuayp, biz, senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve biz, senin aramızda zayıf olduğunu görüyoruz. Eğer yanlıların olmasaydı seni taşa tutardık. Zaten senin bizim gözümüzde hiçbir değerin de bulunmamaktadır."

92. Şuayp şöyle dedi; "Ey halkım, sizce kabilem Allah'tan daha mı güçlü ve onurlu!? Allah'ı arkanıza atıp dışlanmış hale getirdiniz. Kuşkusuz rabbim, yapıp ettiklerinizi çepeçevre kuşatmıştır."

93. "Ey halkım, elinizden geleni yapın, ben de yapacağım. Kime alçaltıcı bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Bekleyin, doğrusu ben de sizin gibi beklemekteyim."

94. Buyruğumuz geldiğinde, Şuayp'ı ve onunla birlikte inananları katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise o korkunç ses yakaladı da yurtlarında yüzüstü serilip kaldılar.

95. Sanki onlar orada hiç yaşamamışlardı. İşte, bakın, Medyen de Semud gibi yok olup gitti.

96. Andolsun ki, biz Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir kanıtla gönderdik;

97. Onu Firavuna ve halkının ileri gelenlerine göndermiştik; ama onlar Firavunun sözünü tuttular. Oysa Firavunun sözü, kimseyi doğru yola çıkarmıyordu.

98. Diriliş gününde Firavun, halkının önüne düşer ve onları ateşe götürür. Girdikleri o yer, ne kötü bir yerdir.

99. Onlar burada da diriliş gününde de lanete uğrarlar. Onlara sunulan ne kötü bir bağıştır.

100. Bu sana anlattıklarımız, o yerleşim yerlerinin haberleridir ki, onlardan bir bölümü hala sağlamdır; bir bölümünün de kökü kazınmıştır.

101. Biz onlara zulmetmedik; onlar kendilerine yazık ettiler. Rabbinin buyruğu geldiğinde, Allah'ın yanı sıra yalvardıkları ilahlarından hiçbir yarar görmediler; tersine, onlar ancak yıkımlarını artırdı.

102. îşte rabbin zulmeden kentleri çarptığı zaman böyle çarpar. Doğrusu onun çarpması, çok acı ve çok çetindir.

103. Bunda ahiret azabından korkanlar için bir ibret vardır. O gün, bütün insanların toplandığı gündür. Ve o gün kesinlikle görülesi bir gündür.

104. Biz onu, sadece sayılı bir süre için erteliyoruz.

105. O gün gelince, Allah'ın izni olmaksızın hiç kimse konuşamaz. Artık onlardan kimi mutsuz, kimi mutludur.

106. Mutsuz olanlar ateştedirler. Onlar için orada çok acıklı soluyuş ve haykırışlar vardır.

107. Rabbinin dilemesi dışında, gökler ve yer durdukça onlar orada hep kalacaklardır. Kuşkusuz rabbin dilediğini yapandır.

108. Mutlu olanlar ise Cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer durdukça onlar orada hep kalacaklardır. îşte bu ardı arkası kesilmeyecek bir sunumdur.

109. Onların taptıkları şey hakkında bir kuşkun olmasın. Bundan önce ataları nasıl tapıyor idiyse, bunlar da ancak öyle tapıyorlar. Biz ise onların azaba ilişkin nasiplerini elbette ki, eksiksiz vereceğiz.

110. Biz Musa'ya kitabı verdik; fakat onda anlaşmazlık çıktı. Eğer daha önce rabbin tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, işleri çoktan bitirilirdi. Hala da onlar kitap hakkında derin bir kuşku içindeler.

111. Hiç kuşkusuz, rabbin hepsinin yaptıklarının karşılığını tamı tamına kendilerine verecektir. O, onların yapmakta olduklarından haberlidir.

112. Öyleyse seninle beraber tövbe edenlerle birlikte sana emredildiği gibi dosdoğru davran. Sakın aşırıya gitmeyin. Çünkü o, yaptıklarınızı çok iyi görendir.

113. Zulmedenlere eğilim göstermeyin; yoksa ateş size de dokunur. Sizin Allah'tan başka dostunuz zaten yoktur; sonra hiç kimseden yardım göremezsiniz.

114. Ey Tanrı elçisi, gündüzün iki ucunda, gecenin de yakın saatlerinde içtenlikle yakarışta bulunmaya özen göster. Doğrusu, iyilikler kötülükleri giderir. îşte bu, güzelce düşünenler için bir öğüttür.

115. Sabret, çünkü Allah güzel davrananların ödülünün kaybolmasına izin vermez.

116. Sizden önceki kuşakların ileri gelenleri, yeryüzünde bozgunculuğa engel olmalı değil miydiler? Onlardan kurtardıklarımız pek azdır. Kendilerine verilen nimete karşı haksızlık edenlere uyanlar ise suçlu oldular.

117. Yoksa rabbin, halkı düzgün olan ülkeleri haksız yere yok edecek değildir.

118. Eğer rabbin dikseydi insanları tek bir topluluk yapardı. Oysa onlar anlaşmazlığı devam ettirmektedirler.

119. Rabbinin acıdıkları bunun dışındadır. O, onları işte bunun için yaratmıştır. Rabbinin, "Andolsun ki, ben Cehennemi, tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım!" sözü gerçekleşecektir.

120. Sana elçilerin haberlerinden kalbini sağlamlaştıracak doğru haberler aktarıyoruz. Bu kitapta sana gerçeğin bilgisi ve inananlara bir öğüt ve uyarı gelmiştir.

121. İnanmayanlara de ki; "Elinizden geleni yapın. Biz de yapmaktayız."

122. "Bekleyin. Biz de beklemekteyiz."

123. Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah'a aittir. Her iş ona döndürülür. Öyleyse ona kulluk et ve ona dayan. Elbette ki rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

YUSUF BÖLÜMÜ
(YUSUF SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. İşte bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

2. Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur an olarak indirdik.

3. Bu Kur'an'ı bildirmekle biz, sana öykülerin en güzelini anlatıyoruz. Gerçek şu ki, daha önce senin bundan hiç haberin yoktu.

4. Hani bir vakit Yusuf, babasına demişti ki; "Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla Güneş'i ve Ay'ı bana secde ederken gördüm."

5. Babası da şöyle demişti; "Yavrum bu rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana tuzak kurarlar. Çünkü Şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır."

6. "İşte böylece rabbin seni seçecek ve sana rüyaların yorumundan bir parça öğretecek, sana ve Yakup'un soyuna olan nimetini tamamlayacaktır. Öyle ki, daha önce ataların İbrahim'e ve İshak'a da nimetini tamamlamıştı. Şüphesiz rabbin gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır."

7. Doğrusu, soranlar için, Yusuf'un ve kardeşlerinin öyküsünde ibretler vardır.

8. O zaman kardeşleri demişti ki; "Yusuf ile kardeşi Bünyamin'i babamız bizden çok seviyor. Oysa biz birbirini destekleyen bir topluluğuz; babamız ise açık bir şaşkınlık içindedir."

9. Aralarında "Yusuf'u öldürün, ya da onu bir uzak yere yollayın ki, babanızın sevgisi sizde odaklansın. Daha sonra da iyi bir topluluk olursunuz," diye de konuşanlar oldu.

10. İçlerinden biri; "Yusuf'u öldürmeyin," dedi. "Eğer yapacaksanız, bir kuyu dibine bırakın da kafilelerden biri onu bulup alsın."

11. Babalarına dediler ki; "Ey babamız, ne oluyor da Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun. Oysa ki biz ona hep öğüt vermekteyiz."

12. "Onu yarın bizimle gönder de gezip oynasın. Biz ona göz kulak oluruz."

13. Dedi ki; "Onu alıp götürmeniz beni çok çok üzer. Ve korkarım ki, siz ondan habersiz bir durumdayken onu kurt yer."

14. Onlar; "Biz sağlam bir topluluk iken eğer onu kurt yerse yazıklar olsun bize!" dediler.

15. Yusuf'u götürdüklerinde, onu kuyu dibine bırakmaya karar verdiler. Biz de ona; "Sen onlara bu yaptıklarını, farkında olmadıkları bir sırada haber vereceksin," diye bildirdik.

16. Akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. "Ey babamız," dediler. "Gittik, yarışıyorduk; Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık, kurt onu yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın."

18. Yusuf'un gömleğini de üzerine yalandan bir kan sürüp getirmişlerdi. Babaları; "Belli ki nefsiniz sizi bir işe sürüklemiş," dedi. "Artık bana düşen güzelce sabretmektir. Anlattıklarınıza karşı ancak Allah'tan yardım istenir."

19. Derken bir kafile geldi. Sucularını gönderdiler. O da kovasını daldırdı. "Müjde, bir erkek çocuk!" diye haykırdı. Ve onu satmak üzere yanlarına aldılar. Allah ise onların ne yaptığını biliyordu.

20. Sonra onu birkaç dirhem gibi az bir fiyata sattılar. Zira ona pek değer vermiyorlardı.

21. Mısır'da onu satın alan kişi hanımına dedi ki; "Ona güzel bak. Belki bize bir yararı dokunur, yahut onu evlat ediniriz." Yusuf'u böylece o ülkede yerleştirdik. Ve ona rüya yorumunu öğrettik. Allah, işlerini kendi dilediği gibi yapar; fakat insanların çoğu bunu bilmez.

22. Büyüyüp erginleşince ona bilgelik ve bilgi verdik. Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

23. Derken, bulunduğu evin kadını, Yusuf'a sahip olmak istedi ve kapıları kapatarak "Haydi yaklaş bana!" dedi. O; "Allah'a sığınırım!" dedi. "Doğrusu, senin kocan olan efendimin çok iyiliğini gördüm. Çıyanlık ederek zalim olanlar kurtuluşa eremezler."

24. Doğrusu, kadın ona sahip olmayı iyice aklına koymuş ve buna yeltenmişti de. Eğer rabbinin kanıtını görmeseydi o da kadına meyledecekti. îşte böylece biz fenalığı ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için kanıtımızı gösterdik. Çünkü o, bizim tam bir içtenliğe erdirilmiş kullarımızdandı.

25. Derken, ikisi de kapıya doğru koşuştular. Kadın, Yusuf'un gömleğini arkadan yırttı. Kapıda kadının kocasıyla karşılaştılar. Kadın hemen, "Senin ailene kötü amaçla yaklaşanın cezası, zindana atılmaktan veya gayet acı bir azaptan başka ne olabilir?" dedi.

26. Yusuf dedi ki; "O, gönlünü eğlendirmek için beni kullanmak istedi." Kadının ailesinden bir tanık da şu şekilde tanıklık etti: "Eğer erkeğin gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor, bu durumda erkek yalancılardandır."

27. "Eğer erkeğin gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir. Bu durumda erkek, doğru sözlülerdendir."

28. Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce kadının kocası şöyle konuştu: "Bu sizin tuzaklarınızdandır. Siz kadınların tuzakları gerçekten çok yamandır."

29. "Ey Yusuf, sen bu olayı unut, kadın sen de günahına tövbe et, çünkü sen günah işleyenlerdensin."

30. Şehirde bazı kadınlar; "Vezirin karısı, kölesiyle beraber olmak istiyormuş, onun sevdası bağrını delmiş. Biz, onu açıkça sapıtmış görüyoruz," dediler.

31. Kadın, onların çekiştirmelerini duyunca onları evine davet etti. Onlar için koltuk hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yusuf'a; "Yanlarına çık!" dedi. Kadınlar, onu görünce hayran kalıp kendilerinden geçtiler, ellerini kestiler. Ve; "Haşa, Allah için bu bir insan değil!" dediler. "Bu çok güzel bir melektir."

32. Kadın dedi ki; "İşte siz beni bu genç yüzünden kınadınız. Ben onu yatağıma çağırdım, fakat o namuslu davrandı. Ama andolsun ki, kendisine emrettiğim işi yapmaz ise, kesinlikle hapse atılarak burnu yere sürtülecektir."

33. Yusuf dedi ki; "Ey rabbim, bana göre hapse girmek bunların benden istediklerini yapmamdan daha iyidir. Eğer beni onların tuzaklarından uzak tutmazsan ağlarına düşer, böylece cahillerden biri olurum."

34. Allah, onun bu duasını kabul ederek kendisini kadınlardan uzak tuttu. Hiç kuşkusuz o, her şeyi gereğince işitendir, her şeyi gereğince bilendir.

35. Bu kadar kanıtı gördükleri halde, sonra yine de Yusuf'u bir süre için zindana atma düşüncesi ağır bastı.

36. Zindana onunla birlikte iki delikanlı daha girdi. Birisi dedi ki; "Rüyada kendimi şarap sıkarken gördüm." Öteki de dedi ki; "Ben de başımın üstünde ekmek taşıdığımı, kuşların da ondan yediğini gördüm. Bize bunun yorumunu haber ver. Çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

37. Yusuf dedi ki; "Size yiyecek olarak verilecek bir yemek gelmeden önce onun tabirini size bildiririm. Bu, rabbimin bana öğrettiği bilgilerdendir. Çünkü ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden bir toplumun dinini terk ettim."

38. "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakup'un dinine uydum. Bizim, Allah'a ortak koşmamız olmaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir sunumudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler."

39. "Ey zindan arkadaşlarım, söyleyin: Birbirinden farklı birçok rab mi daha hayırlıdır, yoksa her şeyi gücüne boyun eğdiren tek bir Allah mı daha hayırlıdır?"

40. Ondan başka taptıklarınız, sizin ve atalarınızın takmış olduğu bir takım kuru isimlerden ibarettir; yoksa Allah, onlara öyle bir egemenlik indirmemiştir. Egemenlik ancak Allah'ındır. O, size kendisinden başkasına tapmamanızı buyurdu. Doğru ve değişmez din budur. Ama insanların çoğu bilmezler."

41. "Ey zindan arkadaşlarım, gelelim rüyanıza: Biriniz, efendisine yine şarap sunacak, diğeri asılacak ve kuşlar başından yiyecek; işte öğrenmek istediğiniz mesele böylece çözüldü," dedi.

42. İkisinden, kurtulacağını bildiği kimseye Yusuf; "Efendinin yanında beni an!" dedi. Ama Şeytan efendisine onu hatırlatmayı unutturdu ve Yusuf bu yüzden birkaç yıl daha hapiste kaldı.

43. Bir gün kral; "Rüyamda yedi arık ineğin yemekte olduğu yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla yedi kuru başak görüyorum. Ey efendiler, eğer rüya tabir ediyorsanız, bana rüyamı yorumlayın," dedi.

44. Dediler ki; "Rüya dediğin, demet demet hayallerdir, biz ise hayallerin yorumunu bilmiyoruz."

45. İki zindan arkadaşından kurtulmuş olan, uzun süre sonra Yusuf'u hatırladı ve; "Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni gönderin," dedi.

46. Varıp; "Yusuf, ey dosdoğru kişi, yedi semiz inek, bunları yedi arık inek yiyor ve yedi yeşil başakla öbür yedi kuru başak, rüyasını bize yorumla, ümit ederim ki, o insanların yanma yanıtla dönerim, ola ki, değerini bilirler," dedi.

47. Yusuf dedi ki, "Yedi sene her zaman ki gibi, ekin ekersiniz, birazını yiyip, biçtiğiniz kalan ekini sapında bırakın."

48. "Sonra onun arkasından yedi kurak yıl gelecek, bu yedi yıl, saklayacağınız az bir miktar hariç, önceden biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek."

49. "Sonra onun arkasından bir yıl gelecek ki halk onda sıkıntıdan kurtulacak, meyvelerinin suyunu sıkıp süt sağacak."

50. Kral; "Bu yorumu yapanı bana getirin," dedi. Elçi kendisine gelince, Yusuf dedi ki; "Kralına dön de sor bakalım, o ellerini kesen kadınların derdi neydi? Rabbim, o kadınların tuzaklarını çok iyi bilmektedir."

51. Kral kadınlara; "Derdiniz neydi de Yusuf'tan yararlanmak istediniz?" diye sordu. Onlar; "Hâşâ," dediler. "Allah için, ondan bir kötülük görmedik." Vezirin hanımı da; "İşte şimdi hak yerini buldu," dedi. "Ondan yararlanmak isteyen bendim; o doğruyu söylüyordu."

52. Yusuf şöyle dedi; "Bu itirafların dile getirilmesini istemem, yokluğunda efendime çıyanlık etmediğimi bilmesi içindir. Allah, çıyanlık edenlerin tuzağına yol vermez."

53. "Nefsimi ak pak gösteremem. Çünkü nefis, rabbimin merhamet ettiği durumlar dışında, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama rabbim çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

54. Bunun üzerine Kral şöyle dedi; "Onu bana getirin, kendime özel dost edineyim." Yusuf'la konuşunca da şöyle dedi; "Artık bugün yanımızda konumu olan, güvenilir bir dostsun."

55. Yusuf da şöyle dedi; "Beni ülke hazinelerine bakan yap. Ben iyi bir koruyucuyum; bilgiliyim."

56. Böylece biz Yusuf'a o ülkede iktidar verdik. Orada dilediği yerde konaklayabiliyordu. Biz, dilediğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız, güzel davrananların ödülünün yitip gitmesine izin vermeyiz.

57. Elbette ki ahiret ödülü inananlar ve sakınanlar için daha değerlidir.

58. Derken Yusuf'un kardeşleri geldiler. Yanına girdiklerinde Yusuf onları hemen tanıdı; onlar ise onu tanımamıştı.

59. Onların yüklerini hazırlatıp bağlatınca şöyle konuştu: "Sizin, aynı babadan bir kardeşiniz var, onu bana getirin. Görüyorsunuz, ben ölçüyü titizlikle yerine getiriyorum. Ben, konukseverlerin de en hayırlısıyım."

60. "Eğer onu bana getirmezseniz, artık yanımda sizin için erzak yok, bir daha bana yaklaşmayın."

61. Dediler ki; "Onu babasından istemeye çalışacağız ve her halde biz bunu yapabileceğiz."

62. Yusuf, memurlarına; "Onların erzak bedellerini yüklerinin içine koyun," dedi. "Belki evlerine döndüklerinde fark ederler de tekrar erzak almaya gelirler."

63. Babalarının yanma döndüklerinde; "Baba, artık bize erzak verilmeyecek," dediler. "Kardeşimizi de bizimle gönder ki erzak alalım. Biz ona göz kulak oluruz."

64. Yakup; "Bundan önce onun kardeşini size emanet ettiğim gibi onu da emanet edeyim, öyle mi?" dedi. "En iyi koruyucu Allah'tır; ve o merhametlilerin en merhametlisidir."

65. Yüklerini açtıklarında erzak bedellerini buldular; onlara geri verilmişti. "Ey babamız," dediler. "Daha ne istiyoruz! îşte sermayemiz, bize geri verilmiş. Ailemize yeniden yiyecek alırız. Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü erzak da ilave ederiz. Zaten şu aldığımız az bir miktardır."

66. Yakup dedi ki; "Hepinizi birden bir felaket kuşatmadıkça onu bana getireceğinize ilişkin Allah adına sağlam bir söz vermezseniz onu sizinle göndermem." Onlar bunu taahhüt edince, Yakup; "Bu söylediklerimize ilişkin Allah görüp gözeticidir," dedi.

67. Sonra da şöyle dedi; "Evlatlarım, kente bir kapıdan girmeyin, farklı kapılardan girin. Gerçi Allah'tan size gelecek bir şeyi ben önleyemem. Hüküm Allah'ındır; ben ona dayanıp güvendim. Güvenip dayanacak olanlar da ona dayansınlar."

68. Onlar babalarının söylediği şekilde kente girdiler. Bununla Allah'tan onlara gelecek bir şeyi önlemiş olmadılar; ancak Yakup'un gönlündeki bir arzuyu yerine getirdiler. Yakup ise, ona tarafımızdan öğrettiğimiz şeyler sayesinde bilgi sahibi bir kimse idi; ama insanların çoğu bunu bilmezler.

69. Yusuf'un huzuruna vardıklarında, Yusuf kardeşini yanına aldı ve; "Ben senin kardeşinim; artık onların yaptıklarına tasalanma," dedi.

70. Yusuf, kardeşlerinin yüklerini hazırlatırken su kabını öz kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir ünleyici şöyle haykırdı; "Ey kafile, siz herhalde hırsızlık ettiniz!"

71. Onlar dönüp "Ne kaybettiniz?" diye sordular.

72. Dediler ki; "Kralın su tasını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili benim."

73. Yusuf un kardeşleri; "Allah'a yemin olsun, siz de biliyorsunuz ki biz bu ülkeye bozgunculuk çıkarmak için gelmedik," dediler. "Biz hırsız da değiliz."

74. Görevliler: "Peki, yalancı çıkarsanız, cezası nedir?" dediler.

75. Yusuf'un kardeşleri dedi ki; "Çalınan kimin yükünde bulunursa, o kimse onun cezasıdır. Zalimleri biz böyle cezalandırırız."

76. Bunun üzerine Yusuf, öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerin heybelerini aramaya başladı. Sonunda su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yusuf'a böyle bir tuzak öğretmiştik. Yoksa Yusuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı. Biz, dilediklerimizi derece derece yükseltiriz. Kuşkusuz her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.

77. "Eğer hırsızlık yaptıysa, daha önce kardeşi de hırsızlık yapmıştı," dediler. Yusuf bir şey belli etmedi, içine attı. "Bugün çok kötü bir durumdasınız," dedi. "Dilinize doladığınız şeyi Allah çok iyi biliyor."

78. Kardeşler dediler ki; "Ey vezir, bunun ihtiyar bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Senin iyilikseverlerden olduğuna inanıyoruz."

79. Yusuf dedi ki; "Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız. O zaman biz zalim oluruz."

80. Yusuf'tan umudu kesince bir kenara çekilip tartışmaya başladılar. Büyükleri dedi ki; "Babanızın sizden Allah adına taahhüt aldığını ve daha önce Yusuf'a yaptığınız haksızlığı bilmez misiniz? Babam bana izin verinceye, yahut da Allah, hakkımda hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım. Çünkü o, yargıçların en hayırlısıdır."

81. "Babanıza dönün ve deyin ki; Baba, oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimiz şeye tanıklık ediyoruz. Yoksa biz gizli olanın bekçisi değiliz."

82. "Bulunduğumuz kentin halkına ve beraberinde olduğumuz kervana da sorabilirsin; biz kuşkusuz doğru söylüyoruz."

83. Babaları; "Belli ki nefsiniz sizi bir işe sürüklemiş," dedi. "Artık güzel bir sabır gerek. Bakarsınız, Allah hepsini bana geri getirir. O her şeyi bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır."

84. Ve yüzünü onlardan öteye döndürdü de şöyle inledi; "Ey Yusuf'a duyduğum üzüntü, neredesin! Gel senin zamanındır." Kederden gözlerine ak düşüp görmez oldu. Durmadan yutkunuyordu.

85. Dediler ki; "Hala Yusuf'u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden eriyeceksin yahut da yok olup gideceksin."

86. Yakup; "Ben derdimi ve üzüntümü Allah'a arz ediyorum," dedi. "Ve, Allah'ın sunumuyla, sizin bilmediğinizi biliyorum."

87. "Oğullarım, gidin Yusuf'u ve kardeşini araştırın. Sakın Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Çünkü; inkarcılar topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez."

88. Yusuf'un yanına girdiklerinde dediler ki; "Ey vezir, bizi ve ailemizi kıtlık bastı ve biz değersiz bir sermaye ile geldik. Hakkımızı tam ölçerek ver. Ayrıca bize bağışta da bulun. Kuşkusuz Allah sadaka verenleri ödüllendirir."

89. Yusuf; "Cahilliğiniz zamanında Yusuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?" dedi.

90. Dediler ki; "Yoksa sen Yusuf musun?" "Evet," dedi, "Ben Yusuf'um. İşte bu da kardeşim. Allah bize sunumda bulundu. Kim Allah'tan sakınır ve sabrederse Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünün yitip gitmesine izin vermez."

91. Onlar; "Allah'a andolsun ki, seni Allah bize üstün kıldı; doğrusu biz suçluyduk," dediler.

92. Yusuf; "Bugün size bir kınama yok," dedi. "Allah sizi bağışlasın. O merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Şu gömleğimi götürün, babamın yüzü üstüne koyun ki, gözü görür hale gelsin. Ve sonra da bütün ailenizle toplanıp bana gelin."

94. Kervan oradan ayrılınca, öte yandan babaları şöyle seslendi; "And olsun, ben Yusuf'un kokusunu duyuyorum. Umarım benim bunadığımı düşünmezsiniz."

95. "Allah'a andolsun ki, sen hala eski şaşkınlığının içindesin!" dediler.

96. Müjdeci gelip gömleği yüzünün üstüne bırakınca, gözü derhal görür hale geldi. Yakup; "Ben size demedim mi? Allah'ın izniyle sizin bilmediklerinizi bilirim!" diye konuştu.

97. Oğulları dediler ki; "Ey babamız, günahlarımızın affını dile. Gerçekten biz suç işledik."

98. Yakup; "Sizin için rabbimden af dileyeceğim," dedi. "Gerçekten o çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

99. Yusuf'un yanına girdiklerinde, o, anne ve babasını bağrına bastı. Şöyle dedi; "Mısır'a yerleşin, umarım güven içinde olursunuz."

100. Anne ve babasını tahtına çıkardı. Hepsi birden onun için secdeye kapandılar. Yusuf, "İşte, baba," dedi. "Daha önce gördüğüm rüyanın yorumu budur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Beni zindandan çıkarmakla ve Şeytan kardeşlerimle aramı açtıktan sonra sizi çölden getirip bana kavuşturmakla rabbim bana sunumda bulundu. Kuşkusuz ki, rabbim dilediğini pek ince tedbirleriyle gerçekleştirir. O her şeyi bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır."

101. "Rabbim, gerçekten bana mülk verdin ve bana rüyaların yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve ahirette sen benim sahibimsin. Benim canımı Müslüman olarak al ve beni iyiler arasına kat."

102. Bunlar, sana bildirdiğimiz geçmişin haberleridir. Onlar topluca karar alıp düzen kurarlarken sen onların yanında değildin.

103. Fakat sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır.

104. Oysa elçilik görevin için sen onlardan bir ücret istemiyorsun. Bu Kur an ise bütün toplumlara ve bütün çağlara bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde nice kanıtlar vardır ki, insanlar onlara sırt çevirir de yanlarından geçer, giderler.

106. Onların çoğu, ortak koşmaksızın Allah'a inanmaz.

107. Yoksa onlar, hiç farkında olmadıkları bir sırada hepsini kuşatacak bir azabın kendilerine gelmeyeceğinden veya dünyanın so-

nunu getirecek felaketin ansızın başlarında gerçekleşmeyeceğinden emin mi bulunuyorlar?

108. De ki; "İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum. Ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı tüm eksikliklerden uzak tutarım. Ve ben ortak koşanlardan değilim."

109. Kuşkusuz, senden önce de kentler halkından kendilerine bildirimde bulunduğumuz bir takım insanlar gönderdik. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden önce gelip geçenlerin sonlarının ne olduğunu görsünler! Ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı işletmez misiniz?

110. Ne zaman ki elçiler umutlarını kestiler ve kendilerinin yalancı çıkarıldığını sandılar, işte o zaman onlara yardımımız geldi. Nitekim, dilediğimiz kurtulur. Azabımız ise suçlular topluluğundan asla geri çevrilemez.

111. Gerçekten Tanrı elçilerinin öykülerinde, akıl sahipleri için büyük bir ibret vardır. Bu Kur an uydurulur bir söz değildir. Ancak kendinden önce inen ilahi kitapların doğrulanması ve her şeyin açıklanmışıdır. O, inanacak bir toplum için, bir kılavuz ve bir rahmettir.

GÖK GÜRÜLTÜSÜ BÖLÜMÜ
(RA'D SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. Bunlar kitabın ayetleridir. Sana indirilmiş olan gerçeğin ta kendisidir. Ne var ki, insanların çoğu inanmazlar.

2. O Allah ki, gökleri, gördüğünüz gibi, direksiz yükseltti, sonra da en yüksek göğün üzerine egemenlik kurdu, Güneş'i ve Ay'ı buyruğuna boyun eğdirdi. Onların hepsi de belirlenmiş bir vakte değin akıp gitmektedir. O her şeyi yerli yerince düzenler. Rabbinize kavuşacağınızı kesin olarak bilmeniz için de ayetleri iyice açıklar.

3. Yeri uzatıp döşeyen ve onda oturaklı dağlar ve ırmaklar meydana getiren odur. O, bütün meyvelerden çifter çifter yaratmıştır. O, geceyi gündüze sarıp bürümektedir. Bütün bunlarda derin derin düşünecek bir topluluk için elbette kanıtlar vardır.

4. Yeryüzünde, hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, bir kökten sürgün verip tek başına ya da kümeler halinde boy veren ekinler ve hurma ağaçları vardır. Fakat onları biçim ve lezzet bakımından birbirinden farklı kılmışızdır. Düşünen bir toplum için bunda da kanıtlar vardır.

5. Şaşacaksan, onların; "Biz toprak olunca yeniden mi yaratılacağız?" demelerine şaşmak gerekir. İşte onlar, rablerini inkar edenlerdir, îşte onlar, boyunlarına demir halkalar vurulanlardır. îşte onlar, cehennemliklerdir. Onlar, orada temelli kalacaklardır.

6. Bir de senden, iyilikten önce kötülüğün gelmesini istiyorlar. Oysa onlardan önce ibret olarak nice cezalar gelip geçti. Ve gerçekten rabbin, zulümlerine rağmen insanlara karşı bağışlayıcıdır. Bununla birlikte rabbinin azabı da çok şiddetlidir.

7. İnkarcılar; "Ona bir tansık inmeli değil miydi?" diyorlar. Sen ancak bir uyarıcısın. Her toplum için bir yol gösterici vardır.

8. Allah her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksiltip neyi artıracağını bilir. Onun katında her şey bir ölçüye bağlıdır.

9. O görüneni de bilir, görünmeyeni de bilir. O her şeyden büyük, her şeyden yücedir.

10. Sizden, sözü saklayan da, açıklayan da, geceye sığınıp gizlenen de, gündüz yol alan da onun için birdir.

11. Her insanı önünden ve arkasından takip edenler vardır. Allah'ın emrinden dolayı onu gözetirler. Allah bir topluma verdiğini, o toplum kendisini bozup değiştirmedikçe değiştirmez. Allah bir topluma da kötülük diledi mi artık onun geri çevrilmesine de olanak yoktur. Onlar için Allah'tan başka bir dost da bulunmaz.

12. Size hem korku, hem ümit içinde şimşeği gösteren ve yağmur dolu ağır bulutları meydana getiren odur.

13. Gök gürlemesi onu över. Melekler de onu saygıyla yüceltirler. O, yıldırımları gönderir ve dilediğini onlarla çarpar. Onlar hala Allah hakkında tartışıyorlar. O, dayanılmaz bir güce sahiptir.

14. Gerçek dua ona yöneltilendir. Onun dışında çağırdıkları ise onlara hiçbir şekilde karşılık veremezler. Tıpkı suya avuçlarını uzatan; ancak ağzına hiçbir şey ulaşmayan kimse gibi inkarcıların duası boşunadır.

15. Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allaha secde ederler.

16. De ki; "Kimdir göklerin ve yerin rabbi?" De ki; "Allah'tır." De ki; "Yine de onun yanı sıra kendilerine ne bir yarar, ne de bir zararı dokunmayanları mı kendinize dost ve yardımcı edindiniz?" De ki; "Kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklar ile aydınlık bir olur mu? Yoksa onlar Allaha, tıpkı onun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da Allah ile sahte ortakların yaratışı onlara benzer mi göründü?" De ki; "Her şeyi yaratan Allah'tır; o, her şeyi gücüne boyun eğdiren tek bir tanrıdır."

17. O, gökten bir su indirir; dereler o suyla kendi miktarınca akar. Üstte kabaran köpüğü ise akıntı alır, götürür. İnsanların takı veya benzeri şeyler yapmak için ateşte erittikleri madenin de bunun gibi köpüğü vardır. Allah doğru ile yanlışı böyle anlatıyor: Köpük atılır gider; insanlara yararlı olan şey ise olduğu yerde kalır, tşte Allah böyle örnekler verir.

18. Rablerinin çağrısına yanıt verenler için ödülün en güzeli vardır. Ona yanıt vermeyenler ise, dünyadaki her şey kendilerinin olsa, hatta bir o kadarı daha olsa, azaptan kurtulmak için hepsini kurtulmalık olarak verirlerdi. Onlar için hesabın kötüsü vardır; barınakları ise Cehennemdir. Orası ne kötü bir döşektir.

19. Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, onu bilmeyen köre benzer mi? Bunu ancak sağduyu sahipleri düşünebilirler.

20. Onlar, Allaha verdikleri sözü yerine getirenler, antlaşmayı bozmayanlardır.

21. Onlar, Allah'ın gözetilmesini emrettiği akrabalık bağını gözetirler, rablerinden korkarlar ve kötü hesaptan ürkerler.

22. Onlar, rablerinin rızasını umarak sabrederler, içtenlikle yakarırlar. Onlara yaşamlık olarak verdiğimiz şeylerden gizli ve açık bağışta bulunurlar, kötülüğü de iyilikle savarlar. Dünya yurdunun hayırlı sonu işte onlar içindir.

23. Onlar ve onların atalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi işler yapmış olanlar Adn cennetlerine girerler. Melekler de her bir kapıdan onların yanına varırlar.

24. "Sabrettiğiniz için esenlik olsun size. Dünya yurdunun ne güzel sonucudur bu!" derler.

25. Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlara, Allah'ın uyulmasını emrettiği şeyleri terk edenlere ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlara gelince, işte lanet de, yurdun en kötüsü de onlar içindir.

26. Allah dilediği kimse için yaşamlığı bollaştırır da, daraltır da. Onlar ise dünya yaşamıyla sunardılar. Oysa ahiretin yanında dünya yaşamı az bir nasiplenmeden ibarettir.

27. İnkarcılar, "Rabbinden ona bir tansık indirilse ya!" dediler. De ki; "Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de doğru yola iletir."

28. Onlar, inanan ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşan kimselerdir. Bilin ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

29. înanıp da güzel işler yapanlar için müjde ve mutluluk, bir de varılacak güzel bir yer vardır.

30. İşte böylece seni, kendilerinden önce nice toplumların gelip geçtiği bir topluma gönderdik ki; bildirdiklerimizi onlara okuyasın. Oysa onlar Bağışlayıcı Tanrıyı tanımadılar. De ki; "O, benim rabbimdir, ondan başka ilah yoktur. Yalnızca ona bağlandım, dönüşüm de onadır!"

31. Kendisiyle dağların yürütüldüğü veya yerin parçalandığı yahut ölülerin konuşturulduğu bir Kuran mı olsaydı... Fakat bütün güç ve istenç Allah'ındır! İnananlar, inkarcılardan umudu kesip daha

anlamadılar mı ki, Allah dikseydi elbette insanları hep birden doğru yola ulaştırırdı. O inkarcılar ki, onların kendi yaptıkları yüzünden başlarına bir musibet inip duracak ya da yurtlarının yakınına konacaktır. Sonunda Allah'ın söz verdiği şey gelecektir. Şüphesiz ki, Allah, sözünden dönmez.

32. Senden önceki Tanrı elçileriyle de alay edildi. Ben ise onlara süre tanıdım, sonra da onları yakalayıverdim. Azabım nasılmış gördüler.

33. Herkesin kazandığını görüp gözeten Allah, başkalarıyla bir tutulur mu? Oysa onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki; "Haydi, onlara ad verin. Siz yeryüzünde, bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Yoksa boş sözlerle kendinizi mi aldatıyorsunuz?" Aslında, kurdukları tuzak o inkarcıların hoşuna gitti de böylece doğru yoldan alıkonuldular. Allah kimi saptıracak olsa, artık onu yola getirecek kimse bulunmaz.

34. Onlara, dünya yaşamında azap vardır, ahiret azabı ise daha çetindir. Allah'a karşı onların bir koruyucusu da yoktur.

35. Kötülüklerden sakınanlara söz verilen Cennet şöyledir: Oranın içinden çeşitli ırmaklar akar, ağaçlarının meyveleri süreklidir, gölgeleri de süreklidir. İşte kötülüklerden sakınanların sonu burasıdır. İnkarcıların sonu ise Cehennem ateşidir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilene sevinirler. Fakat sana karşı birleşen bazı toplulukların içinde, onun bir bölümünü inkar edenler vardır. De ki; "Bana ancak Allah'a kulluk etmem ve ona asla ortak koşmamam emredildi. Duam onadır, dönüşüm de onadır."

37. Böylece biz onu Arapça bir yasa olarak indirdik. Sana gelen bilgiden sonra onların keyfine uyarsan Allah'a karşı ne bir dostun ne de bir koruyucun bulunmaz.

38. Senden önce de elçiler göndermiştik; onları eş ve çocuk sahibi kılmıştık. Allah'ın izni olmadan hiçbir Tanrı elçisinin bir tansık getirmesi mümkün değildir. Elbette ki, her zamanın bir hükmü vardır.

39. Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve dilediğini bırakır. Ana kitap onun katındadır.

40. Onlara vaat ettiğimiz şeyin bir bölümünü sana göstersek de, bundan önce senin canını alacak olsak da, sana düşen bildirmek, bize düşen ise hesap görmektir.

41. Bizim yeryüzüne gelip de onu kenarlarından eksiltmekte olduğumuzu onlar görmüyorlar mı? Allah hükmeder; onun hükmünü denetleyecek hiç kimse yoktur. Onun hesap görmesi ise pek çabuktur.

42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuştu, ama tüm tuzaklar Allah'ındır. Herkesin ne kazandığını o bilir. Dünya yurdunun güzel sonucu kimin içindir; bunu inkarcılar da yakında anlayacaklardır.

43. İnkar edenler, "Sen bir Tanrı elçisi değilsin!" diyorlar. De ki; "Allah ve kitabın bilgisine sahip olanlar benimle sizin aranızda tanık olarak yeter."

İBRAHİM BÖLÜMÜ

(İBRAHİM SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra... Bu, insanları rablerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarman ve gücü her şeyden üstün bulunan ve her türlü övgüye değer olan Allah'ın yoluna ulaştırman için sana indirdiğimiz kitaptır.

2. O, öyle bir Allah'tır ki, göklerde ve yerde ne varsa onundur. Çetin bir azaptan dolayı o inkarcıların vay haline!

3. Onlar ki, dünya yaşamını ahirete yeğlerler, insanları Allah'ın yolundan saptırırlar ve onu eğriltmek isterler. Onlar, dönüşü olmayan bir sapkınlığın içindedirler.

4. Biz, her elçiyi kendi halkının diliyle gönderdik ki, onlara gerçeği açıklasın. Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini doğru yola iletir. O, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

5. Andolsun ki Musa'yı ayetlerimizle, "Halkını karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın günlerini onlara anımsat," diye göndermiştik. Bunda, çokça sabreden ve şükreden herkes için dersler vardır.

6. Musa, halkına dedi ki; "Allah'ın size olan nimetlerini anımsayın; size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden sizi o kurtardı; bütün bunlarda rabbinizden size büyük bir sınav vardır."

7. "Hani rabbiniz size şunu da bildirmişti: Şükrederseniz size daha çok veririm. İyilik bilmezlik ederseniz, o zaman da azabım çok çetindir."

8. Musa şunu da söylemişti: "Siz ve dünyada daha başka kim varsa hepiniz birden inkar edecek olsanız da, Allah kimseye muhtaç değildir; bütün evrenlerin şükür ve övgüleri de ona aittir."

9. Sizden öncekilerin; Nuh, Ad ve Semud halklarının ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size gelmedi mi? Onları, Allah'tan başkası bilmez. Kendilerine gönderilen elçiler onlara kanıtlar getirdi de onlar ellerini ağızlarına koydular ve dediler ki; "Biz sizinle gönderileni inkar ettik ve bizi çağırdığınız şeyden de kuşku ve kaygı içindeyiz."

10. Elçiler onlara dedi ki; "Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah hakkında kuşku mu olur? O sizi, günahlarınızı bağışlamak ve ecelinizi belirlenmiş bir vakte kadar geri bırakmak için çağırıyor." Onlar ise; "Siz de bizim gibi birer insansınız," dediler. "Atalarımızın taptıklarından bizi alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir kanıt getirin."

11. Elçiler onlara dediler ki; "Biz de sadece sizin gibi birer insanız, fakat Allah, kullarından dilediğine sunumda bulunur. Allah'ın izni olmadan bizim size bir kanıt getirmemiz haddimize değildir. İnananlar yalnız Allah'a dayanıp güvensinler."

12. "Bize yollarımızı göstermişken neden biz Allah'a dayanmayalım? Sizin bize yaptığınız eziyetlere katlanacağız. Güvenip dayananlar, yalnız Allaha dayansınlar."

13. İnkarcılar ise, elçilere; "Ya bizim dinimize girersiniz, ya da sizi yurdumuzdan çıkarırız," dediler. Rableri de onlara şöyle bildirdi: "Biz zalimleri yok edeceğiz."

14. "Onların ardından yeryüzüne sizi yerleştireceğiz. Bu, benim huzurumda hesap vermekten ve tehdidimden sakınan kimse içindir."

15. Elçiler zafer istediler ve her inatçı zorba perişan oldu.

16. Bunun ardından bir de Cehennem vardır ki, orada onlara irinli sudan içirilecektir.

17. Onu yutmaya çalışacak ama boğazından geçiremeyecek. Ölüm her yandan üstüne gelecek de bir türlü ölmeyecek. Ardından bir de çetin bir azap olacaktır.

18. Rablerini inkar edenlerin yaptıkları işler, fırtınalı bir günde yelin savurduğu kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte gerçek kayıp budur.

19. Allah'ın gökleri ve yeri gerçek bir amaç için yarattığını görmedin mi? Dilerse o, sizi yok eder, yepyeni bir toplum getirir.

20. Bu, Allah için güç bir iş değildir.

21. Onların hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkarılacaktır; güçsüzler, büyüklük taslayanlara şöyle diyecekler: "Bizler sizlere uymuştuk; şimdi siz, Allah'ın azabından zerrece bir şeyi bizden savabilir misiniz?" Onlar da şöyle derler: "Allah bizi doğru yola ulaştırsaydı ebette biz de sizi doğru yola erdirirdik. Şimdi bizler sızlansak da sabretsek de fark etmez; bizim için kurtuluş yoktur!"

22. İş bitince Şeytan da diyecek ki: "Allah size gerçek olanı vaat etti; ben de bir vaat yaptım, size karşı yalancı çıktım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu; ancak sizi çağırdım, siz de bana uydunuz; o halde beni kınamayınız, kendinizi kınayınız! Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Bundan önce de ben, sizin beni Allah'a ortak koşmanızı tanımamıştım; kesin olan şu ki, zalimlerin hakkı acı bir azaptır!"

23. İnananlar ve iyi iş işleyenler, içinden ırmaklar akan cennetlere alınırlar, orada, rablerinin izniyle süresiz kalırlar. Ve orada birbirlerine iltifatları, "Esenlik olsun size!" sözüdür.

24. Görmedin mi Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzer.

25. O ağaç, rabbinin izniyle her an meyvesini verir. Öğüt alsınlar diye, insanlara Allah böyle örnekler veriyor.

26. Kötü bir sözün hali ise, toprağın üstünden sökülmüş kötü bir ağaca benzer ki, onun kökü yoktur.

27. Allah inananları, dünya yaşamında ve ahirette sağlam bir söz üzerinde tutar; zalimleri de saptırır. Allah dilediğini yapar.

28. Allah'ın nimetine iyilik bilmezlik ederek karşılık veren ve sonunda toplumlarını yok oluş yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29. Onlar Cehenneme gireceklerdir. O, ne kötü bir duruş yeridir.

30. Onun yolundan saptırmak için Tanrıya eşler koştular. De ki; "İstediğiniz gibi yaşayın. Çünkü sizin varacağınız yer ateştir."

31. İnanan kullarıma söyle: İçtenlikle yakarışta bulunsunlar, ne alışverişin, ne de dostluğun olmadığı bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz yaşandıktan Allah için gizli ve açık olarak harcasınlar.

32. O Allah ki, gökleri ve yeri yarattı, gökten bir su indirdi ve onunla size yaşamlık olsun diye ürünler çıkardı. Kendi koyduğu yasalarla denizde akıp gitsin diye gemileri hizmetinize verdi. Ayrıca ırmakları da hizmetinize sundu.

33. Görevlerini şaşmadan yapmak üzere Güneş'i ve Ay'ı da size boyun eğdirdi. Geceyi ve gündüzü de hizmetinize verdi.

34. O, istediğiniz her şeyden size verdi. Onun nimetlerini saymaya kalksanız, saymakla bitiremezsiniz. Fakat insan çok zalim ve çok iyilik bilmezlik edendir.

35. Bir zamanlar, İbrahim şöyle demişti; "Rabbim, bu ülkeyi güvenli kıl. Beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut!"

36. "Rabbim, onlar pek çok insanı saptırdı; kim bana uyarsa o bendendir. Kim bana isyan ederse o zaman da sen bağışlayıcısın ve esirgeyicisin."

37. "Rabbimiz, ben çocuklarımdan kimini, yakarışta bulunmaları için senin kutsal evinin yanında, tarıma elverişsiz bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz, insanların gönüllerini onlara meylettir, şükretmeleri için onlara ürünlerle yaşamlıklar ver."

38. "Rabbimiz, hiç kuşkusuz sen bizim gizlediğimizi de bilirsin, açığa vurduğumuzu da. Yerde de gökte de hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz."

39. "Yaşlılık halimde bana, İsmail ve İshak'ı bağışlayan Allah'a övgüler olsun! Benim rabbim, duayı gerçekten çok iyi duyar."

40. "Rabbim, beni ve soyumdan gelenleri içtenlikle yakarışta bulunanlardan eyle. Rabbimiz, duamı kabul eyle!"

41. "Rabbimiz, hesabın ortaya geleceği gün; beni, anne babamı ve inananları bağışla!"

42. Sakın, Allah'ı, zalimlerin yapmakta olduğundan habersiz sanma. O, onları, gözlerin korkudan donup kalacağı bir güne erteliyor.

43. Başlarını dikerek koşuşurlar. Bakışları kendilerine dönmez. Yürekleri tümüyle boşalmıştır.

44. İnsanları, azabın kendilerine ulaşacağı gün konusunda uyar. O gün, zalimler şöyle derler: "Ey rabbimiz, bizi yakın bir süreye kadar geri bırak da çağrına yanıt verip elçilere uyalım." Fakat onlara; "Daha önce siz, 'Bizim için çöküş ve bitiş yoktur,' diye ant içmediniz mi?" denilecektir.

45. Siz, sizden önce kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik.

46. Onlar tuzaklarını kurdular. Ancak tuzaklarının cezası Allah katındadır. İsterse o tuzaklar dağları yerinden oynatacak olsun.

47. Sakın, Allah'ı, elçilerine verdiği sözden cayar sanma. Çünkü Allah her zaman üstündür, öç alandır.

48. O gün yer başka bir yerle değişir; gökler de değişir; herkes, bir ve mutlak güç sahibi olan Allah'ın huzuruna çıkar.

49. O gün suçluların, birbirine bağlanmış bukağılarla çengellendiklerini görürsün.

50. Giysileri katrandandır ve yüzlerini de ateş kaplamıştır.

51. Çünkü Allah, herkesi kendi kazandığıyla karşı karşıya getirecektir. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

52. Bu Kur'an, insanlara bir bildiridir. Bu uyarıyı dinlesinler, onun yalnız tek Tanrı olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar.

HİCR BÖLÜMÜ
(HİCR SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Ra... Bunlar kitabın ve apaçık bir Kuranın ayetleridir.

2. İnkarcılar zaman zaman "Keşke biz de Müslüman olsaydık," diye özlem duyarlar.

3. Onları bırak, yesinler, eğlensinler ve beklentileri onları oyalasın. Nasıl olsa kötü sonu yakında bilecekler.

4. Biz hiçbir ülkeyi katımızda bilinen yazıları dolmadan yok etmedik.

5. Hiçbir toplum kendisi için belirlenmiş süreyi ne öne alabilir ne de geriletebilir.

6. Onlar şöyle dediler: "Ey kendisine kitap indirilen kişi, sen delinin birisin."

7. "Eğer doğru söylüyorsan, bize melekleri getir."

8. Oysa melekler ancak hak ile inerler; o zaman da kendilerine göz açtırılmaz.

9. Hiç kuşku yok ki, o uyarıyı biz indirdik ve elbette ki biz onun koruyucusuyuz.

10. Andolsun ki, biz, senden önce de çeşitli toplumlara elçiler gönderdik.

11. Onlara herhangi bir elçi gelmeye görsün, kesinlikle onunla alay ederlerdi.

12. Alaycılığı o suçluların kalplerine biz işte böyle sokarız.

13. Nitekim onlar bu uyarıya inanmazlar. Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı.

14. Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yükseliyor olsalardı.

15. Yine de şöyle diyeceklerdi: "Gözlerimiz döndü, belki de biz büyülenmiş bir toplumuz."

16. Andolsun ki, biz, gökte burçlar yaptık ve onu, gözleyenler için süsledik.

17. Üstelik onu kovulmuş her bir şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler.

19. Yeryüzünü yayarak genişletip içine sağlam dağlar yerleştirdik ve orada her şeyi mükemmel bir ölçüye göre bitirdik.

20. Orada sizin için ve sizin beslemediğiniz kimseler için geçimlikler belirledik.

21. Kaynağı yanımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Fakat biz onu belli bir ölçüye göre indiririz.

22. Bir de aşılayıcı rüzgarlar gönderdik de gökten bir su indirip sizi onunla suladık. Onun için kaynaklar oluşturan da siz değilsiniz.

23. Kuşku yok ki, biz can verir ve biz öldürürüz. Sonunda mirasçı kalan da biziz.

24. Andolsun ki, biz, elbette sizden önce geçip gidenleri de, geriye kalanları da biliriz.

25. Gerçekten onları bir araya toplayacak olan senin rabbindir. Kuşkusuz ki o, erdemli bilginin kaynağı olup her şeyi gereğince bilendir.

26. Andolsun ki, biz, insanı pişmemiş çamurdan, değişken cıvık bir balçıktan yarattık.

27. Cinleri de daha önce kavurucu ateşten yaratmıştık.

28. Anımsa o zamanı ki, rabbin meleklere şöyle demişti; "Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık bir balçıktan bir insan yaratacağım."

29. "Onu güzelce düzenleyip insan şekline koyduğum ve ona ruhumdan üflediğim zaman, karşısında secdeye kapanın."

30. Böylece meleklerin tümü, topluca secde etmişti.

31. Fakat tblis secde edenlerle birlikte davranmaktan kaçındı.

32. Allah şöyle buyurdu: "Ey îblis, secde edenlerle birlikte davranmaktan seni alıkoyan nedir?"

33. Dedi ki; "'Ben senin, biçimlenmiş bir kuru balçıktan yarattığın insana secde edecek değilim."

34. Allah şöyle dedi; "Öyleyse oradan çık artık. Çünkü sen kovulmuş birisin."

35. "Yargı gününe kadar bu lanet senin üzerinde kalacaktır."

36. Dedi ki; "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana süre tanı."

37. Allah buyurdu ki; "Sen kendisine süre tanınanlardansın."

38. "Ta ki vakti bilinen bir güne kadar."

39. îblis dedi ki; "Rabbim, beni azdırmana karşılık, ben de yeryüzünde kötülükleri onlara hoş gösterip hepsini azdıracağım."

40. "Ancak senin içtenlikli kulların bunun dışındadır."

41. Allah şöyle buyurdu: "işte bana varan dosdoğru yol budur."

42. "Kuşku yok ki, sana uyan azgınların dışında, benim kullarıma senin gücün yetmeyecektir."

43. "Cehennem ise o azgınların tümünün şaşmaz buluşma yeridir."

44. Onun yedi kapısı vardır. Her kapıya, onlardan bir bölük ayrılmıştır.

45. Sakınılması gereken şeylerden sakınanlar ise cennetlerde ve pınarlar içindedir.

46. Oraya esenlik ve güvenlikle girin.

47. Biz, onların gönlündeki tüm kini söküp attık. Onlar, kardeşler olarak karşılıklı koltuklarda otururlar.

48. Orada onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarılacak da değildirler.

49. Kullarıma haber ver ki, ben çok bağışlayıcı ve esirgeyiciyim.

50. Bununla birlikte azabım da çok yakıcı bir azaptır.

51. Bir de onlara, İbrahim'in konuklarından söz et!

52. Yanına girdiklerinde onlar; "Esenlik olsun!" dediler. İbrahim ise onları tanımadığından; "Biz sizden korkuyoruz," dedi.

53. Onlar yine dediler ki; "Korkma, biz sana bilgin bir çocuk müjdeliyoruz."

54. İbrahim ise; "Ben kocamışken bana müjde mi veriyorsunuz? Neye dayanarak beni müjdeliyorsunuz?" dedi.

55. "Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın umutsuzluğa düşenlerden olma," dediler.

56. İbrahim şöyle dedi; "Sapıtmışlardan başka rabbinin rahmetinden kim umut keser?"

57. Ardından şöyle söyledi; "Amacınız nedir ey elçiler?"

58. Dediler ki; "Gerçekten biz suçlu bir topluma gönderildik."

59. "Ancak Lutun ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız."

60. "Yalnız karısının geride kalacaklar arasında olmasına karar verdik."

61. Derken elçiler Lutun ailesine geldiler.

62. Lut onlara şöyle dedi; "Kuşku yok ki siz tanınmayan kimselersiniz."

63. "Hayır," dediler. "Biz sana, onların, hakkında kuşkuya kapıldıkları ceza ile geldik."

64. "Sana gerçeği getirdik, biz elbette doğru söyleyenleriz."

65. "Gecenin bir vaktinde aileni yola çıkar; sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın. Size emredilen yere kadar gidin."

66. Ona kesin olarak şu buyruğu bildirdik: "Sabaha çıktıklarında onların kökü kesilmiş olacak."

67. Derken şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek geldi.

68. Lut onlara şöyle dedi; "Bunlar benim konuklarımdır. Sakın beni utandırmayın."

69. "Allah'tan sakının ve beni küçük düşürmeyin."

70. Dediler ki; "Biz sana başkalarının işine karışmayı yasaklamamış mıydık?"

71. Lut; "Eğer bir şey yapacaksanız işte kızlarım!" dedi.

72. Ey Muhammed, ömrüne andolsun ki, onlar esrimiş bir biçimde bocalayıp duruyorlardı.

73. Derken tan yerinin ağarma vakti onları korkunç bir çığlık yakalayıverdi.

74. Kentlerinin altını üstüne getirdik ve başlarına ateşte pişmiş taşlar yağdırdık.

75. îşte bunda, inceleyip araştıranlar için dersler vardır.

76. Gerçek şu ki, o kalıntılar hala işlek bir yol üzerindedir.

77. Elbette, bunda inançlılar için gerçekten bir ibret vardır.

78. Gerçekten Eyke halkı da zalim kimselerdi.

79. Biz onlardan da öç aldık. Her ikisinin izleri de hala apaçık gözler önündedir.

80. Andolsun ki, Hicr halkı da elçileri yalanlamıştı.

81. Biz onlara da ayetlerimizi sunmuştuk. Fakat onlar yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar dağlardan güvenli evler yontarlardı.

83. Derken, sabaha yakın bir vakitte onları da o korkunç çığlık yakalayıverdi.

84. îşte böylece, kazanıp durdukları şeylerin onlara hiçbir yararı olmadı.

85. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri ancak gerçek bir amaç ile yarattık. Dünyanın sonunu getirecek o felaket, elbette gelecektir. Şimdi sen onlara güzel davran.

86. Kuşkusuz ki, senin rabbin gerçekten gereğince yaratan ve gereğince bilendir.

87. Elbette ki, biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve bu büyük Kuranı verdik.

88. Sakın o inkarcılardan bazılarına çift çift verdiğimiz şeylere gözlerini yöneltme ve onlar için üzülme. Yalnız inananlara kol kanat ger.

89. De ki; "Ben apaçık bir uyarıcıyım."

90. Nitekim biz o bölücülerin de üzerine azap indirmişizdir.

91. Onlar ki, Kuranı bölüp parça parça edenlerdir.

92. Rabbine andolsun ki, onların hepsini sorgulayacağız.

93. Yaptıklarının hesabını soracağız.

94. Öyleyse sana buyurulanı açıkça ortaya koy ve ortak koşuculara aldırma.

95. Alay edip eğlenenlere karşı biz elbette ki sana yeteriz.

96. Tanrı ile birlikte başka ilahlar benimseyenler yakında bilecekler.

97. Andolsun ki, onların söyledikleri yüzünden göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. Öyleyse şimdi sen, rabbini övgüyle yücelt ve secde edenlerden ol.

99. Kesin olan ölüm sana gelip çatıncaya değin rabbine kulluk et.

BAL ARISI BÖLÜMÜ
(NAHL SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Tanrının buyruğu gelmiştir. Artık onun çabuklaştırılmasını dilemeyin. Allah, ortak koşucuların ileri sürdükleri şeylerden uzaktır.

2. O, "Benden başka ilah yoktur; o halde benden sakının!" diye uyarmaları için melekleri kendi buyruğundan bir bildirim ile kullarından dilediği kimseye indirir.

3. Gökleri ve yeri gerçek bir amaçla yaratmıştır. O, ortak koşucuların ileri sürdükleri şeylerden uzaktır.

4. O, insanı da bir damla sudan yarattı. Fakat bir de bakmışsın ki o, ona apaçık düşman kesilivermiştir.

5. Hayvanları da o yaratmıştır. Onlarda sizin için ısıtıcı şeyler ve bir çok yararlar vardır. Ayrıca onlardan bir bölümünü de yemektesiniz.

6. Üstelik onlarda sizin için, sabah saldığınızda ve akşam topladığınızda bir güzellik vardır.

7. Kendilerine ulaşmadan canlarınızın yarısının yitip gideceği ülkelere sizin yüklerinizi de onlar taşırlar. Kuşkusuz, rabbiniz çok şefkatli ve çok esirgeyendir.

8. O ki, hem binesiniz diye hem de bir süs olarak atları, katırları, eşekleri de yarattı. Üstelik daha bilemeyeceğiniz nice şeyler de yaratmaktadır.

9. Doğru yolu bildirmek Allah'a aittir. Kimi yollar ise eğridir. Eğer o dileseydi, hepinizi toptan doğru yola iletirdi.

10. Sizin için gökten su indiren odur. İçtiğiniz su işte ondandır; hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de onunla yetişir.

11. O suyla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her türden meyveler bitirir. Hiç kuşkusuz, bunda, derin derin düşünen bir toplum için büyük bir ibret vardır.

12. Geceyi, gündüzü, Güneşi ve Ayı sizin emrinize vermiştir. Yıldızlar da onun buyruğuyla bir hizmete bağlıdırlar. Bütün bunlarda, aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ibretler vardır.

13. Yeryüzünde sizin için yarattığı türlü renklerdeki şeyleri de sizin hizmetinize sunmuştur. Elbette bunda öğüt alan kimseler için bir ibret vardır.

14. Yine denizden taze et yiyesiniz ve ondan, takındığınız süs eşyasını çıkarasınız diye, denizi emrinize veren odur. Gemilerin denizde suyu yararak gittiklerini görüyorsun. Bütün bunlar onun sunumundan payınızı almanız içindir. Umulur ki, şükredersiniz.

15. O, sizi sarsmasın diye yeryüzüne, ağır dağlar, ırmaklar ve yollar koymuştur. Umulur ki, doğru yolu bulursunuz.

16. Daha birçok işaretler de yaratmıştır. İnsanlar geceleyin onun yarattığı yıldızlarla yönlerini bulurlar.

17. Öyleyse yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Hala düşünmez misiniz?

18. Oysa Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız sayamazsınız. Gerçek şu ki, Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

19. Allah, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir.

20. Onların Allah'tan başka yalvardıkları ise, hiçbir şey yaratamazlar. Oysa kendileri yaratılıp duruyorlar.

21. Onlar ölüdürler, diri değildirler. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

22. İlahınız bir tek ilahtır. Ama ahirete inanmayanların kalpleri inkarcıdır, onlar büyüklük taslarlar.

23. Gerçekten Allah, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları sevmez.

24. Onlara; "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Eskilerin masallarını!" diye yanıt verirler.

25. Şunun için ki, onlar, diriliş gününde kendi günahlarının tamamını, ayrıca saptırdıkları kimselerin günahlarından da bir bölümünü yüklenirler. Bir bilseniz, yükleri ne kötüdür.

26. Onlardan öncekiler de tuzaklar kurmuşlardı. Derken Allah onların binalarını temellerinden söktü de tavanları başlarına çöktü. Böylece, hiç ummadıkları bir yerden azap onlara erişiverdi.

27. Sonra diriliş gününde de Allah onları rezil edecek ve soracaktır: "Hani, uğrunda inananlara düşman kesildiğiniz ortaklarınız nerede?" Kendilerine yüksek bilgi verilenler derler ki; "Rezillik ve kötülük bugün inkarcıların üzerinedir."

28. Melekler onların canlarını alırken, kendi kendilerine zulmeden o inkarcılar uysallaşıverir ve; "Biz bir kötülük yapmamıştık," derler. Evet, yaptınız! Sizin neler yaptığınızı Allah gereğince bilmektedir.

29. Öyleyse sürekli kalmak üzere şimdi girin Cehennemin kapılarından. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!

30. Korunup sakınanlara; "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde şöyle dediler: "İyilik indirdi." Bu dünyada, güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Sonsuzluk yurdu elbette ki daha iyidir. Korunup sakınanların yurdu gerçekten güzeldir.

31. Onlar, içinden ırmaklar akan Adn Cennetlerine girerler. Orada onlar için diledikleri her şey vardır. İşte Allah, korunanları böyle ödüllendirir.

32. Melekler, iyi insanlar olarak canlarını aldığı kimselere de; "Esenlik olsun size, yaptıklarınıza karşılık Cennete girin!" derler.

33. Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Allah'ın buyruğunun gelmesini mi? Onlardan öncekiler de aynen böyle yapmışlardı. Allah onlara haksızlık etmemişti. Tam tersine, onlar kendi kendilerine haksızlık ediyorlardı.

34. Sonunda yaptıklarının cezası onlara ulaştı ve alay etmekte oldukları şey onları çepeçevre kuşatıverdi.

35. Ortak koşanlar dediler ki; "Allah dikseydi ne biz ne de babalarımız ondan başkasına tapmazdık. Onun buyruğu olmadan hiçbir

şeyi de yasak kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle demişlerdi. Oysa elçilerin üzerine düşen açık seçik bildirmekten başka nedir ki?

36. Andolsun ki biz her topluma; "Allah'a kulluk edin ve azgınlıktan kaçının!" diye bildiren bir elçi gönderdik. Allah onlardan bir bölümünü doğru yola ulaştırdı. Bir bölümü de sapkınlığı hak etti. Şimdi yeryüzünde gezip dolaşın da gerçeği yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir görün.

37. Sen onların iyiye ve doğruya ulaşmalarını tutkuyla istesen de, Allah, saptırdığına yol göstermez. Onların hiçbir yardımcısı da bulunmaz.

38. Onlar var güçleriyle yemin ederek; "Allah, ölen kimseyi diriltmez!" dediler. Hayır, diriltecektir! Bu, onun verdiği kesin bir sözdür. Fakat insanların çoğu bunu bilmez.

39. Diriltecek ki, anlaşmazlığa düştükleri konuları onlara açıklasın ve inkarcılar da kendilerinin yalancı olduğunu öğrensin.

40. Biz bir şeyi dilediğimiz zaman ona sözümüz sadece "ol!" demektir. O da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah için göç edenleri, biz, dünyada güzel bir yere yerleştiririz. Ahiret ödülü ise daha büyüktür. Keşke bilmiş olsalardı.

42. Onlar ki, sabredenler ve rablerine dayanıp güvenenlerdir.

43. Senden önce gönderdiklerimiz de kendilerine bildirimde bulunduğumuz adamlardan başka bir şey değildiler. Eğer bilmiyorsanız, önceki kitapları bilenlere sorun.

44. Onları apaçık kanıtlar ve kitaplarla gönderdik. Sana da, kendilerine indirilmiş olanı insanlara açıklaman için bu uyarıyı indirdik. Ta ki iyice düşünsünler.

45. Kötü işler tasarlayanlar, Allah'ın kendilerini yere batırmasından yahut fark etmedikleri bir yerden onlara azabın gelmesinden güvende midirler?

46. Ya da dönüp dolaştıkları sırada azabın onları yakalayıvermesinden güvende midirler ? Onlar asla bunu engelleyemezler.

47. Yoksa onlar, azabın korkuta korkuta gelmesinden de güvende midirler? Kuşkusuz ki, rabbin çok şefkatli ve çok esirgeyendir.

48. Onlar görmüyorlar mı ki, Allah'ın yarattığı şeylerden herhangi birinin gölgeleri bile sağdan sola doğru ve Allah'a secde ederek dönüp eğilir.

49. Göklerde bulunanlar, yerde hareket eden her canlı ve bütün melekler, hiç büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

50. Onlar, üstlerinde bulunan rablerinden ürperirler ve buyuruldukları şeyi yaparlar.

51. Tanrı buyurdu ki; "îki ilah edinmeyin. Sizin ilahınız tek bir Tanrıdır. O halde yalnız benden korkun."

52. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi onundur. Din de sürekli olarak yalnızca onundur. Hala, Allah'tan başkasından mı sakınıyorsunuz!

53. Size gelen her nimet Allah'tandır. Sonra başınıza bir sıkıntı gelince hemen ona yalvarırsınız.

54. Sonra o sıkıntıyı sizden giderdiğinde ise, içinizden bir topluluk hemen rablerine ortak koşuverir.

55. Bunu kendilerine verdiğimiz nimete karşı iyilik bilmezlik etmek için yaparlar. Şimdi ondan yararlanın bakalım! Fakat yakında bileceksiniz.

56. Bir de, kendilerine yaşamlık olarak verdiğimiz şeylerden, hiçbir şey bilmeyen nesnelere pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, o uydurup durduğunuz şeylerden sorguya çekileceksiniz.

57. Onlar kız çocuklarını Allah'a yakıştırıyorlar. Oysa o, bundan uzaktır. Hoşlarına gidenleri ise kendilerine ayırıyorlar.

58. Onlardan birine kız çocuk müjdelendiğinde öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir.

59. Kendisine verilen müjdenin utancıyla halkından saklanır. Aşağılık duygusuna katlanıp onu elinde mi tutsun, yoksa toprağa mı gömsün? Bir bilseniz, ne kötü bir yargıda bulunuyorlar.

60. Kötü nitelik ahirete inanmayanlar içindir. En yüce nitelik ise Allah'ındır. Çünkü o, gücün ve erdemli bilginin kaynağıdır.

61. Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandırsaydı, yeryüzünde hareket eden hiçbir şey bırakmazdı. Ama öyle yapma-

yıp, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiğinde ise ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçebilirler.

62. Kendilerinin çirkin bulacağı şeyleri Allah'a yakıştırıyorlar. Dilleri de en güzel sonucun kendilerinin olduğuna ilişkin yalan düzüyor. Hiç kuşkusuz onların hakkı ateştir ve oraya herkesten önce gireceklerdir.

63. Andolsun Allah'a ki, senden önceki toplumlara da elçiler gönderdik de Şeytan onlara yaptıklarını hoş gösterdi. O gün de, bugün de o, onların dostudur. Oysa onlar için acıklı bir azap vardır.

64. Biz, sana bu kitabı, yalnızca, ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklaman için, inanan bir topluluğa da bir doğruluk ve bir rahmet olsun diye indirdik.

65. Allah, gökten bir su indirdi de onunla, ölümünden sonra yeryüzüne yaşam verdi. Kuşkusuz, bunda kulak verip dinleyen bir topluluk için kesinlikle bir ibret vardır.

66. Hayvanlarda da sizin için büyük bir ibret vardır. Size onların karınlarından, sindirilmiş yiyecek ile kan arasından gelen temiz bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazlarından kayar gider.

67. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden de hem esritici hem de güzel yaşamlık elde edersiniz. Kuşkusuz bunda aklını kullanan bir toplum için büyük bir ibret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle bildirimde bulundu; "Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan kendine evler edin."

69. "Sonra her türlü üründen ye de, rabbinin sana kolay kıldığı yollara koyul." Onların karınlarından çeşitli renklerde bir içecek çıkar ki, onda insanlar için şifa bulunur. Düşünen bir topluluk için bunda elbette büyük bir ibret vardır.

70. Sizi, Allah yarattı, sonra da sizi öldürecektir. İçinizden kimi de, önceden bildiklerini bilmez hale geleceği ömrün en kötü çağına kadar yaşatılır. Kuşkusuz ki, Allah çok bilgili ve büyük güç sahibidir.

71. Allah, rızıkta sizi birbirinize üstün kıldı. Kendilerine fazlalık verilenler, bu fazlalığı ellerinin altındakilere verip de onlarla eşit hale gelmek istemezler. Buna rağmen onlar Allah'ın nimetini yalanlıyorlar mı?

72. Allah, size kendi türünüzden eşler, o eşlerinizden de oğullar ve torunlar yarattı. Size helal ve güzel besinlerle yaşamlıklar verdi. Böyleyken onlar, hala yanlış olana inanıp Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

73. Allah'tan başka, göklerden ve yerden kendileri için hiçbir yaşamlık veremeyecek ve bunu asla yapamayacak olan nesnelere mi tapıyorlar?

74. Artık Allah'a örnekler verip durmayın. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile; kendisine güzel yaşamlık verdiğimiz, o yaşamlıktan gizli ve açık bir biçimde harcayan kimseyi örnek olarak anlatır. Hiç bunlar bir olurlar mı? Doğrusu övgü Allah'a özgüdür. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

76. Allah şu iki adamı da örnek verir: Bunlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez; efendisine bir yüktür. Onu nereye gönderse bir iyilik getiremez. Şimdi, bu adamla, doğru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gizlilikleri Allah'ındır. Dünyanın sonunun gelmesi işi ise gözün bir bakışı kadar, yahut ondan da çabuktur. Hiç kuşkusuz Tanrı'nın gücü her şeye yeter.

78. Allah sizi annelerinizin karnından çıkardığı zaman siz hiçbir şey bilmiyordunuz. Şükredesiniz diye o size işitme ve görme duyuları ile yürekler verdi.

79. Göğün boşluğunda Allah'ın emrine boyun eğdirilerek uçuşan kuşlara bakmazlar mı? Onları orada Allah'tan başkası tutamaz. Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

80. Allah, evlerinizi sizin için bir huzur ve dinginlik yeri yaptı ve sizin için hayvan derilerinden gerek göç gününüzde, gerekse konaklama gününüzde, kolayca taşıyacağınız evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar yararlanacağınız bir ev eşyası ve bir ticaret malı meydana getirdi.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler oluşturdu. Dağlarda da sizin için barınaklar yaptı. O, yine sizin için, sıcaktan koruyacak giysilerle savaşta koruyacak zırhlar da yaptı. İşte, o, nimetini üzerinizde böyle tamamlıyor ki, ona boyun eğip esenliğe ulaşabilesiniz.

82. Yine de yüz çevirirlerse artık sana düşen, açık bir uyarmadan ibarettir.

83. Onlar Allah'ın nimetini bilirler. Sonra da yalanlarlar. îşte onların çoğu, böyle iyilik bilmezlik edenlerdir.

84. Her toplumdan bir tanığı ortaya sürdüğümüz gün, inkarcılardan ne özür dilemeleri istenir ne de buna izin verilir.

85. O zalimler, azabı gördükleri zaman artık onlar için bu hafifletilmez ve kendilerine süre de verilmez.

86. Ortak koşanlar, ortak koştukları şeyleri gördükleri zaman derler ki; "Rabbimiz, işte bunlar, seni bırakıp da tapmış olduğumuz ortaklarımızdır." Onlar da bunlara; "Siz kesinlikle yalancılarsınız," diye söz atarlar.

87. O gün onlar Allah'a boyun eğmiş, uydurdukları şeyler ise onları bırakıp kaybolmuştur.

88. înkar edenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar için, biz, yapmış oldukları bozgunculukları nedeniyle azaplarını kat kat artıracağız.

89. Her topluluğun içinden, kendilerine karşı bir tanık gönderdiğimiz gün, onlara karşı da seni tanık olarak getireceğiz. Biz sana bu kitabı, her şeyi açıklayan, bir yol gösterici, bir rahmet ve Müslümanlara bir müjde olarak indirdik.

90. Şu bir gerçek ki, Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder; utanmazlık, kötülük ve azgınlığı da yasaklar. Öğüt almanız için işte size böyle öğüt verir.

91. Antlaşma yaptığınızda, Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Bağlayıp pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Çünkü, kendinize Allah'ı tanık yapmış durumdasınız. Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

92. Bir toplum, diğer bir toplumdan daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda aldatma aracı yaparak, ipliğini sağlamca eğirdikten sonra onu söküp bozmaya çalışan kadın gibi olmayın. Allah sizi bununla sınamaktadır ve kuşkusuz hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri diriliş günü size kesinlikle açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi sizi tek bir toplum yapardı. Ama o, istediğini saptırır, istediğini doğru yola eriştirir. Yaptıklarınızdan, elbette ki, sorumlu tutulacaksınız.

94. Yeminlerinizi aranızda aldatma aracı yapmayın; yoksa, ayak sağlam bastıktan sonra kayar ve Allah yolundan alıkoyduğunuz için acıyı tadarsınız. Üstelik büyük bir azaba da uğrarsınız.

95. Allah'a verdiğiniz sözü basit bir ücret karşılığı satmayın. Eğer bilirseniz, Allah katında olan, sizin için daha iyidir.

96. Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın katında olan ise kalıcıdır. Biz, elbette ki, sabredenlerin sabırlarının karşılığını yaptıklarının en güzeliyle vereceğiz.

97. Erkek veya kadın, kim inanmış olarak iyi iş işlerse, elbette ona güzel bir yaşam yaşatacağız ve onların ödüllerini yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz.

98. Öyleyse Kuran okuduğun zaman, kovulmuş Şeytandan Allah'a sığın.

99. Gerçek şu ki onun, inanmış olarak rabbine dayanıp güvenenlerin üzerinde hiçbir egemenliği yoktur.

100. Onun egemenliği, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Biz bir ayeti değiştirip yerine başka bir ayet getirdiğimiz zaman Allah ne indirdiğini pek iyi bilmekte iken inkarcılar elçiye; "Sen, ancak bir iftiracısın," dediler. Hayır, öyle değil; onların çoğu bilmezler.

102. Onlara de ki; "Kuranı, Kutsal Ruh, inananlara dayanma gücü vermek, Müslümanlara bir doğruluk ve bir müjde olması için rabbinin katından hak olarak indirdi."

103. Andolsun ki, biz onların; "Kuranı ona bir insan öğretiyor," dediklerini biliyoruz. Oysa yakıştırdıkları kişinin dili yabancıdır. Bu Kur an ise açık bir Arapçadır.

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanları Allah doğru yola iletmez. Üstelik onlar için acıklı bir azap vardır.

105. Yalanı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydururlar. Yalancılık edenler onların ta kendileridir.

106. Gönlü inançla dolu olduğu halde, baskı altında olan kimse dışında, inandıktan sonra Allah'ı inkar edip, gönlünü inkarcılığa açanlara Allah katından bir öfke vardır; üstelik onları büyük bir azap beklemektedir.

107. îşte bu, onların dünya yaşamını ahirete göre daha sevimli bulmaları ve doğrusu Allah'ın da inkar eden bir topluluğu doğru yola erdirmemesi nedeniyledir.

108. îşte onlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini damgaladığı kimselerdir. Onlar ki aymazların ta kendileridir.

109. Hiç kuşku yok ki, ahirette yıkıma uğrayacak olanlar da işte onlardır.

110. Sonra gerçek şu ki, rabbin, eziyete uğramasının ardından göç eden ve sonra da direnip savaşan kimselerin yardımcısıdır. Tüm bunlardan sonra elbette ki o, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

111.0 gün herkes gelir, kendini kurtarmak için uğraşır ve herkese yaptığının karşılığı tam olarak verilir. Onlara asla haksızlık edilmez.

112. Bir de Allah, bir kenti örnek verir ki, halkı güvenlik içindeydi, yaşamlıkları her yerden bol bol geliyordu. Ne var ki, onlar Allah'ın nimetlerine karşı iyilik bilmezlik ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku giysisini giydirdi.

113. Andolsun ki, onlara içlerinden bir elçi gelmişti. Ama onlar onu yalanladılar. Bunun üzerine onlar haksızlıklarına devam ederlerken azap da onları yakalayıverdi.

114. Öyleyse, Allah'ın size verdiği helal ve güzel yaşamlıklardan yiyin ve eğer yalnızca ona kulluk ediyorsanız, Allah'ın nimetlerine şükredin.

115. Allah size sadece, leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanları yasakladı. Kim çaresiz kalır da başkasının payına el uzatmaksızm ve zorunluluk sınırını aşmaksızın bu yasak etlerden yerse, hiç kuşkusuz Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

116. Dillerinizin yalan yanlış nitelendirmesiyle uydurduğunuz yalanı Allah'a yakıştırarak, "Bu helaldir, şu haramdır," demeyin. Çünkü Allah adına yalan söyleyenler, asla kurtuluşa eremezler.

117. Az bir çıkarın ardından onlar için acıklı bir azap vardır.

118. Sana anlattıklarımızı daha önce, Yahudilere yasak kılmıştık. Biz onlara haksızlık etmedik; tersine, onlar kendi kendilerine haksızlık ediyorlardı.

119. Yine de rabbin, bir bilgisizlik edip kötülük işleyen, ardından da tövbe eden ve durumlarını düzeltenler için, tövbelerinden sonra çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

120. Gerçek şu ki, İbrahim Allah'ın birliğine inanan ve ona boyun eğen başlı başına bir önder idi. O asla ortak koşanlardan olmadı.

121. Allah'ın nimetlerine karşı da şükredici idi. Allah onu seçmiş ve dosdoğru yola iletmiştir.

122. Biz ona dünyada güzellik verdik. Doğrusu şu ki o, ahirette de iyi kullar arasında olacaktır.

123. Sonra sana da, "Dosdoğru yola yönelerek İbrahim'in dinine uy!" diye bildirimde bulunduk.

124. Cumartesi tapınması, onda anlaşmazlığa düşenler için bir buyruk olarak yazılmıştır. Rabbin ise, anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında diriliş günü aralarında elbette ki, hükmünü verecektir.

125. Rabbinin yoluna bilgelikle ve güzel bir öğüt ile çağır. Onlarla en güzel biçimde mücadele et. Doğrusu rabbin, yolundan sapanları da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Eğer ceza ile karşılık verecek olursanız, ancak size yapılan cezanın misli ile cezalandırın. Şayet sabrederseniz, andolsun ki bu, sabredenler için elbette ki, daha iyidir.

127. Sen sabret; senin sabrın da ancak Allah'ın yardımıyladır. Onlar için tasalanma; kurdukları tuzaklar yüzünden de sakın için daralmasın.

128. Gerçek şu ki Allah, kötülüklerden sakınanlarla ve güzel davranış sergileyenlerle birliktedir.

0

GECE YÜRÜYÜŞÜ BÖLÜMÜ
(İSRA SÜRESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kimi ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu geceleyin Kutsal Secdelik'ten, çevresini kutlu kıldığı En Uzak Secdelike alıp götüren Tanrı çok yücedir. O, kuşkusuz gereğince işitendir, gereğince görendir.

2. Biz Musaya da kitabı vermiş ve onu; "Benden başkasını dayanak edinmeyin," diye İsrail oğulları için bir doğru yol kılavuzu yapmıştık.

3. Ey Nuh ile birlikte taşıdığımız kişilerin soyu, gerçek şu ki, Nuh, çok şükreden bir kuldu.

4. Biz, İsrail oğullarına kitapta şunu bildirdik ki, siz yeryüzünde iki kez bozgun çıkaracak ve büyüklük taslayıp böbürleneceksiniz.

5. Birincisinin zamanı gelince, üzerinize baş edilmez bir güce sahip kullarımızı gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip sizi aradılar. Bu, yerine getirilmesi gereken bir söz idi.

6. Sonra onlara karşı size yeniden egemenlik verdik. Mallar ve çocuklarla sizi güçlendirdik; sayınızı daha da çoğalttık.

7. Eğer iyilik yaparsanız, kendinize iyilik etmiş olursunuz; eğer kötülük yaparsanız yine kendinizedir. Artık sonraki bozgunculuğunuzun vakti gelince, yüzünüzü kötü duruma soksunlar. İlk sefer girdikleri gibi yine secdeliğe girsinler ve bütün ele geçirdiklerini tahrip etsinler.

8. Belki, rabbiniz size acır; ama siz bozgunculuğa dönerseniz biz de sizi cezalandırmaya döneriz. Biz, Cehennemi, inkarcılara bir zindan kılmışızdır.

9. Gerçekten bu Kur an, insanları en doğru yola iletir ve güzel davranışlar sergileyen inananlara da, kendileri için büyük bir ödül bulunduğunu müjdeler.

10. Hiç kuşku yok ki, biz, ahirete inanmayanlar için acıklı bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan, iyi bir şey için dua ettiğini sanırken aslında kötü bir şey için dua eder. Çünkü insan, pek acelecidir.

12. Biz, gece ve gündüzü varlığımıza birer kanıt kıldık. Bir kanıt olan geceyi kaldırıp yine bir kanıt olan gündüzü rabbinizin bol sunumunu aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için aydınlık kıldık. Biz her şeyi ayrıntılı bir biçimde açıkladık.

13. Her insanın işlediklerini boynuna yükledik. Diriliş günü kendisine, açılmış olarak karşılaşacağı bir kitap çıkaracağız.

14. "Oku kitabını, bugün hesap görücü olarak sen kendine yetersin!"

15. Kim doğru yola gelirse ancak kendisi için gelmiş ve kim de saparsa yalnızca kendi zararına sapmış olur. Kimse kimsenin günahını çekmez. Biz bir elçi göndermedikçe kimseyi cezalandırmayız.

16. Biz bir ülkeyi yok etmek istediğimiz zaman, o ülkenin şımarık varlıklılarına emrederiz; onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece, o ülke yok olmayı hak eder; biz de onu yerle bir ederiz.

17. Nuh'tan sonra da nice kuşakları yok ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak rabbin yeterlidir.

18. Kim ki, bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu, kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği Cehenneme atarız.

19. Kim de ahireti isterse ve inanmış olarak kendine yaraşır bir çaba ile onun için çalışırsa, işte böylelerinin çalışmaları teşekkürle karşılanır.

20. Biz, hepsine, dünyayı isteyenlere de ahireti isteyenlere de, rabbinin nimetlerinden ulaştırırız. Çünkü, rabbinin nimetleri kısıtlanmış değildir.

21. Bak nasıl, kimini kimine üstün kıldık! Ama elbette ki, ahiret, dereceler bakımından daha büyük, üstünlük farkları bakımından da daha yücedir.

22. Sakın Allah ile birlikte başka bir ilah edinme; sonra kınanmış ve yalnız bırakılmış halde kalırsın.

23. Rabbin, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi ve ana babaya iyilikte bulunmanızı buyurdu. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanacak olursa, sakın onlara öf bile deme, onları azarlama ve onlara güzel söz söyle.

24. Onlara merhamet ederek alçak gönüllülük kanadını ger ve de ki; "Rabbim, beni küçükken yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et."

25. Rabbiniz içinizde olanı çok iyi bilir. Eğer siz iyi kimseler olursanız, hiç kuşkusuz o da kendisine yönelenler için çok bağışlayıcıdır.

26. Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. Fakat malını saçıp savurma.

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise rabbine karşı son derece iyilik bilmez bir haldedir.

28. Eğer rabbinden umduğun bir bağışın beklentisi içinde o hak sahiplerinin haklarını verememenin ezikliği ile yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa onlara gönül alıcı bir söz söyle.

29. Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve özlem duyarak çaresiz kalırsın.

30. Gerçekten senin rabbin, kullarından dilediğinin yaşamlığını genişletir ve dilediğininkini de kısar. Kuşkusuz ki o, kullarının durumlarından haberlidir ve her şeyi gereğince görendir.

31. Yoksulluk kaygısıyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da size de biz yaşamlık veriyoruz. Kuşkusuz, onları öldürmek büyük bir suçtur.

32. Sakın zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, bir utanmazlık ve kötü bir yoldur.

33. Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana haksız yere kıymayın. Kim haksızlığa uğrayarak öldürülürse onun mirasçısına yetki vermişizdir. Fakat o da öldürmede sınırı aşmasın; çünkü kendisine yardım edilmiştir.

34. Yetimin malına, kendisi ergenlik çağma varıncaya kadar, onu değerlendirmek amacı dışında sakın yaklaşmayın. Verdiğiniz her sözü yerine getirin, çünkü verdiğiniz sözden kesinlikle sorumlusunuz.

35. Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru tartı ile tartın. Bu, daha iyi, sonuç bakımından da daha güzeldir.

36. Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül olmak üzere hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

37. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen ne yeri yarabilir, ne de dağlarla boy ölçüşebilirsin.

38. îşte tüm bunların kötü olanları, rabbinin katında sevimsiz görülmektedir.

39. Bunlar rabbinin sana bildirdiği erdemli bilgilerdendir. Sakın Allah ile birlikte başka bir ilah uydurma ki, sonra kınanmış ve kovulmuş bir halde Cehenneme atılırsın.

40. Demek rabbiniz oğulları size seçti de kendisine meleklerden kızlar edindi, öyle mi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Biz, gerçeği, Kuranda türlü biçimlerde açıkladık ki, düşünüp öğüt alsınlar. Fakat bu, onların sadece kaçışlarını artırıyor.

42. De ki; "Eğer onların dediği gibi Allah'la birlikte başka ilahlar olsaydı, o zaman onlar en yüksek göğün sahibine varmak için elbette bir yol ararlardı."

43. O, onların söylediklerinden uzaktır. Yücedir, büyüktür.

44. Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar, onu yüceltirler. Onu övgü ile yüceltmeyen hiçbir şey yoktur, ama siz onların yüceltmelerini anlamazsınız. O, kullarına karşı çok yumuşaktır, çok bağışlayıcıdır.

45. Kuran okuduğun zaman seninle, ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde çekeriz.

46. Kalplerinin üzerine, onu anlamamaları için kabuklar geçiririz, kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Sen rabbini Kur'an'da tek olarak andığın zaman, nefretle geriye dönüp giderler.

47. Biz onların, seni dinlerken ne nedenle dinlediklerini, kendi aralarında gizli gizli konuşurlarken de o zalimlerin; "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz!" dediklerini gayet iyi biliyoruz.

48. Bak senin için nasıl örnekler verdiler de bu yüzden nasıl sapıklığa düştüler! Artık doğru yolu bulmaya güçleri yetmez.

49. Bir de diyorlar ki; "Biz kemik olup toza toprağa karıştıktan sonra mı yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50. Onlara de ki; "İster taş olun, ister demir olun."

51. "İsterseniz gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun." Diyecekler ki; "Peki bizi yeniden kim yaratacak?" De ki; "Sizi ilk kez yaratan kim ise, o yaratacak." Bunun üzerine başlarını sana doğru alaylı bir biçimde sallayarak şöyle konuşacaklar; "Ne zaman olacak o?" De ki; "Çok yakında olabilir."

52. Sizi çağıracağı gün ona övgüler sunarak çağrısına hemen uyacaksınız. Ve dünyada yalnızca az bir süre kaldığınızı düşüneceksiniz.

53. Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra Şeytan aralarını bozar. Çünkü Şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size acır, dilerse sizi cezalandırır. Biz, seni, onların üzerine vekil göndermedik.

55. Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun ki, Tanrı elçilerinin bir bölümünü bir bölümünden üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.

56. De ki; "Ondan başka ilah olduğunu sandığınız şeyleri çağırın; onlar ne sizden bir sıkıntıyı kaldırabilirler, ne de onu başka bir yana çevirebilirler."

57. Onların taptıkları şeyler bile rablerine daha yakın olmak için vesile ararlar. Onun rahmetini umar, azabından korkarlar. Çünkü rabbinin azabı korkmaya değer.

58. Hiçbir ülke yok ki biz, diriliş gününden önce onu yok edecek veya şiddetli bir biçimde cezalandıracak olmayalım. Bu, kitapta yazılı bulunmaktadır.

59. Bizi tansıklarla elçi göndermekten alıkoyan şey, önceki toplumların onları yalanlamış olmalarıdır. Semuda gözleri göre göre tansık olmak üzere o dişi deveyi verdik de onunla kendilerine zulmettiler; oysa biz o tansıkları, ancak korkutmak için göndeririz.

60. Hani bir vakit, sana; "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır," demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da, Kur anda lanetlenmiş bulunan o soyu da insanları sınamak dışında başka bir nedenle göndermedik. Biz onları korkutuyoruz ama bu onların azgınlığını artırmaktan başka bir şey sağlamıyor.

61. Hani bir vakit meleklere; "Ademe secde edin!" demiştik de îblis dışında hepsi secde etmişti. O ise; "Ben, çamurdan yarattığın bir kimseye mi secde edeyim?" demişti.

62. O yine şöyle demişti; "Şu bana karşı yücelttiğin kişiye bir bak; andolsun, eğer bana diriliş gününe kadar süre tanırsan, onun soyunu, pek azı dışında, kendime bağlı kılacağım."

63. Allah ona; "Çık, git!" buyurdu. "Onlardan kim sana uyacak olursa, hepinizin cezası Cehennemdir. İşte, size uygun eksiksiz bir ceza!"

64. "Onlardan gücünün yettiğini yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla onların üzerine yaygarayı bas! Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol! Ve onlara vaatlerde bulun." Fakat Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaat etmez.

65. Benim gerçek kullarıma gelince, senin onlar üzerinde hiçbir etkin yoktur. Allah, onlar için yeterli bir koruyucudur.

66. Sizin rabbiniz, sunumundan yaşamlığınızı arayasınız diye, denizde sizin için gemiler yürütür. Gerçekten o size karşı çok esirgeyicidir.

67. Denizde size bir zorluk dokunduğunda, onun dışındaki tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Fakat o, sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. Zaten insan son derece iyilik bilmezdir.

68. Yoksa onun sizi karada yerin dibine geçirmeyeceğinden veya başınıza taşlar yağdırmayacağından güvende mi oldunuz? Sonra sizi koruyup gözetecek bir koruyucu da bulamazsınız.

69. Yahut sizi bir kez daha denize döndürüp de üzerinize bir kasırga göndererek iyilik bilmezliğiniz yüzünden sizi boğmayacağından mı güvende oldunuz? Sonra bize karşı sizi kollayacak birini bulamazsınız.

70. Andolsun ki, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerine en güzel ve temiz şeylerden yaşamlık verdik ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün laldık.

71. O gün bütün insanları önderleriyle birlikte çağırırız. Kitabı sağdan verilenler, en küçük bir haksızlığa uğratılmadan kitaplarını okurlar.

72. Kim bu dünyada kör ise, işte o ahirette de kördür ve daha da şaşkın bir yoldadır.

73. Az kalsın, sana bildirdiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye seni bile fitneye düşüreceklerdi ve işte o zaman seni dost edineceklerdi.

74. Eğer biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, andolsun ki, onlara birazcık eğilim gösteriverecektin.

75. İşte o zaman sana, yaşamın da ölümün de katmerli acılarını tattırırdık. Ve bize karşı kendine hiçbir yardımcı da bulamazdın.

76. Nerdeyse yurdundan çıkarmak için seni sıkıştıracaklardı. Böyle bir durumda onlar orada senin arkandan çok az bir süre kalacaklardı.

77. Bu, senden önce gönderdiğimiz Tanrı elçileri hakkında da geçerli olan yasamızdır ki sen, bizim yasamızda asla bir değişiklik bulamazsın.

78. Gündüz güneşin kaymasından gecenin kararmasına değin yakarışta bulunmaya önem ver. Bir de sabah okumasına dikkat et. Çünkü sabah okuması tanıklıdır.

79. Gecenin bir bölümünde de yakarışta bulunup Kuran oku. Bunlar sana özgü bir davranıştır. Umulur ki böylece rabbin seni övgüye değer bir konuma ulaştıracaktır.

80. De ki; "Rabbim, gireceğim yere doğrulukla girmemi sağla, çıkacağım yerden de doğrululukla çıkmamı nasip et ve benim için kendi katından yardımcı bir güç ver."

81. Yine de ki; "Gerçek olan gelmiş ve yalan ortadan kalkmıştır. Zaten, yalan yok olmak zorundadır."

82. Biz Kurandan, inananlar için bir şifa ve rahmet kaynağı olan şeyler indiriyoruz. Fakat onlar, zalimlerin yalnızca zararını artırmaktadır.

83. Biz insana nimet verdiğimiz zaman o, Allah'ı anmaktan yüz çevirip uzaklaşır. Ona kötülük dokununca da karamsarlığa düşer.

84. De ki; "Herkes kendi yapısına uygun işler görür. Rabbiniz, kimin daha doğru yolda olduğunu çok iyi bilmektedir."

85. Bir de sana ruhtan soruyorlar. De ki; "Ruh rabbimin bildiği bir konudur. Bu konuda size pek az bilgi verilmiştir."

86. Andolsun ki, dikseydik biz sana bildirdiğimizi tümüyle ortadan kaldırırdık; sonra bu konuda bize karşı kendine hiçbir yardımcı da bulamazdın.

87. Ancak rabbinin bir rahmeti vardır. Çünkü onun sana olan sunumu gerçekten çok büyüktür.

88. De ki; "Gerçek şu ki, insanlar ve cinler bu Kur anın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine onun bir benzerini getiremezler."

89. Andolsun ki, biz bu Kur anda insanlara her türlü örneği değişik biçimlerde açıkladık. Yine de insanların çoğu inkardan başka bir şeyde diretmediler.

90. Dediler ki; "Bizim için yerden bir pınar fışkırtmadığın sürece sana kesinlikle inanmayacağız!"

91. "Ya da senin, hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı. Onların aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalısın."

92. "Yahut iddia ettiğin gibi göğü, parçalar halinde üzerimize düşürmelisin, yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin."

93. "Yahut altından bir evin olsun, ya da göğe çıkmalısın. Ona çıktığına da kesinlikle inanmayız. Ta ki bize, okuyacağımız bir kitap

indirmelisin." De ki; "Rabbimi yüceltirim. Sonuçta ben de, Tanrı elçisi olan bir insandan başka bir şey değilim."

94. Kendilerine doğru yolu gösteren elçi gelince, insanların inanmalarına engel olan neden yalnızca; "Allah bir insanı mı elçi gönderdi?" demeleridir.

95. Onlara şöyle söyle; "Eğer yeryüzünde uslu uslu dolaşan melekler olsaydı, elbette ki, onlara gökten, melek olan bir Tanrı elçisi gönderirdik!"

96. Yine onlara de ki; "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. O, kullarından haberlidir, onları görmektedir."

97. Allah, kimi doğru yola iletirse işte o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, böyleleri için onun dışında dostlar bulamazsın. Onları diriliş günü körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüzüstü bir araya toplayacağız. Varacakları yer Cehennemdir. Cehennemin ateşi hafifledikçe, biz onun alevini körükleyip artırırız.

98. İşte bu, onların cezasıdır; çünkü onlar ayetlerimizi inkar etmişler ve; "Biz kemik olup toza toprağa karıştıktan sonra mı yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demişlerdi.

99. Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan Allah'ın gücü, onların benzerini yaratmaya da yeter? Allah, onlar için de bir süre belirlemiştir. Fakat zalimler yine de inkardan geri durmazlar.

100. De ki; "Eğer rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, harcanır biter korkusuyla cimri davranırdınız." Gerçekten insan çok cimridir.

101. Biz Musa'ya apaçık dokuz tansık vermiştik. İstersen İsrail oğullarına sor. Musa onlara geldiğinde, Firavun; "Ey Musa," demişti, "Ben senin büyülendiğini düşünüyorum."

102. Musa ise; "İyi biliyorsun ki, bunları, göklerin ve yerin rabbi ancak apaçık tansıklar olarak indirmiştir. Ey Firavun, ben de seni kesinlikle yıkılmış bir kişi olarak görüyorum," demişti.

103. Firavun bunun üzerine, onları ülkeden sürmek istedi. Biz de onu ve yanındakilerin hepsini suda boğduk.

104. Ardından da İsrail oğullarına şöyle dedik; "O topraklarda yerleşin. Ahiret vaadi gelince hepinizi bir araya toplayacağız."

105. Biz onu gerçek ile indirdik ve o gerçek ile indi. Seni de ancak bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Onu, bir Kuran olarak, insanlara dura dura okuyasın diye bölümlere ayırıp aşama aşama indirdik.

107. De ki; "Siz ister ona inanın, ister inanmayın. Gerçek şu ki, o, daha önce kendilerine yüksek bilgi verilenlere okunduğu zaman onlar, hemen yüz üstü secdeye kapanırlar."

108. Ardından şöyle derler: "Rabbimizin şanı yücedir. Hiç kuşku yok ki, rabbimizin sözü kesinlikle gerçekleşecektir!"

109. Böylece ağlayarak yüz üstü yere kapanırlar. Çünkü o, yani Kur'an okunması, onların saygısını artırmaktadır.

110. De ki; "îster Allah' diye dua edin, ister 'Bağışlayan' diye dua edin. Hangisiyle dua ederseniz edin, en güzel adlar onundur. Bununla birlikte yakarışta bulunurken sesini çok yükseltme, çok da kısma; ikisinin arası bir yol tut."

111. Ve şöyle söyle; "Övgü Allah içindir ki, o, çocuk edinmemiştir. Yönetimde bir ortağı yoktur. Güçsüzlükten dolayı bir yardımcıya gereksinimi de yoktur." Sen onu gereğince bir yüceltme ile yücelt.

MAĞARA BÖLÜMÜ
(KEHF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Övgü o Allah'adır ki; o, kuluna bu kitabı indirmiş ve onda hiçbir tutarsızlığa yer vermemiştir.

2. Onu, dosdoğru olarak, kendi katından gelecek şiddetli bir cezadan insanları sakındırmak ve iyi işler yapan inananları da güzel bir ödülle müjdelemek üzere indirmiştir.

3. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

4. Bir de onu, "Allah çocuk edindi," diyenleri uyarmak için indirmiştir.

5. Bu konuda ne onların bir bilgisi var, ne de atalarının. Ağızlarından çıkan ise, çok büyük bir sözdür. Fakat söyledikleri yalandan başka bir şey değildir.

6. Bu durumda sen, eğer bu söze inanmazlarsa, belki de onların arkalarından kendini tüketircesine üzüleceksin.

7. Kuşku yok ki, biz yeryüzündeki şeyleri ona bir süs yaptık ki, hangisi daha güzel işler yapacak diye insanları sınayalım.

8. Bununla birlikte şu da bir gerçek ki biz, onun üzerinde olan her şeyi kupkuru bir toprak yapabiliriz.

9. Yoksa sen, mağara ve yazıt topluluğunu bizim ayetlerimizden şaşılacak bir şey mi sandın?

10. Hani o gençler mağaraya sığındıkları zaman şöyle demişlerdi; "Ey rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve bize içinde bulunduğumuz durumdan bir kurtuluş yolu göster."

11. Bunun üzerine biz de sayılı yıllar boyunca onların kulaklarına perde koyduk.

12. Sonra, iki topluluktan yani mağaradakilerle onların karşıtlarından hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edeceğini bilelim diye onları uyandırdık.

13. Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz. Kuşkusuz onlar rablerine inanmış birkaç genç yiğitti. Biz de onların doğruya yönelme bilincini artırmıştık.

14. Kalplerini de dayanıklı kılmıştık. Kalkıp şöyle dediler; "Rabbimiz, göklerin ve yerin rabbidir. Ondan başka hiçbir ilaha yakarmayız. Yoksa saçma söz söylemiş oluruz."

15. "Şu bizim toplumumuz, tuttular ondan başka ilahlar edindiler; onların ilah olduğuna ilişkin açık bir kanıt getirmeleri gerekmez miydi? Allah'a yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?"

16. "Madem ki, onlardan ve Allah dışındaki taptıklarınızdan yüz çevirip ayrıldınız, o halde hadi mağaraya sığının ki, rabbiniz size rahmetini yaysın ve işinizde size kolaylık ve başarı sağlasın."

17. Güneşin doğarken mağaranın sağ tarafına eğildiğini, batarken de onları sol yanından makaslayıp geçtiğini görürdün ki, onlar mağaranın genişçe bir yerindeydiler. îşte bu, Allah'ın tansıklarındandır. Allah kime yol gösterirse, işte o doğru yolu bulmuştur. Onun saptırdığı kimse için ise doğru yolu gösterecek bir dost asla bulamazsın.

18. Onları görecek olsan uyanık sanırdın. Oysa ki, onlar uykudaydılar; biz ise onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağara girişinde iki ayağını uzatmış yatıyordu. Onları o halde görsen korkuya kapılır ve döner, kaçardın.

19. Derken onları uyandırdık da birbirlerine sormaya başladılar. İçlerinden biri; "Ne kadar uyuduk?" dedi. "Belki bir gün, belki de günün bir bölümü kadar," dediler. Sonra da; "Ne kadar uyuduğumuzu en iyi rabbimiz bilir," dediler. "İçimizden birini şu para ile kente gönderelim de hangi yiyecekler temizse araştırıp ondan bize bir parça azık getirsin. Yalnız dikkat etsin de durumumuzu kimseye fark ettirmesin."

20. "Çünkü onlar çıkıp üzerinize gelirlerse, sizi taşa tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda sonsuza değin kurtuluş bulamazsınız."

21. Böylece insanları onlar hakkında bilgilendirdik ki, Allah'ın sözünün gerçek, dünyanın sonunun geleceğinin de kuşku götürmez olduğunu bilsinler. Çünkü onlar, aralarında mağara topluluğunun durumunu tartışıyorlardı. "Onların üstüne bir bina kurun," dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onlar hakkında görüşleri üstün gelenlerse şöyle dediler; "Bulundukları yere mutlaka bir secdelik yapacağız."

22. Diyecekler ki; "Onlar üç kişidir; dördüncüsü köpekleridir." Yine diyecekler ki; "Onlar beş kişidir; altıncısı köpekleridir." Bütün bunlar gizli olanı taşlamaktır. Yahut; "Onlar yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir," diyecekler. Sen de ki; "Onların sayısını en iyi bilen rabbimdir. İnsanlardan ise pek azı onları bilir." Onun için, onlar hakkında açık olan kanıtlardan daha ötesi için tartışmaya girme; hiç kimseden de onlar hakkında bir şey sorma.

23. Hiçbir şey için; "Ben bunu yarın kesinlikle yapacağım," deme.

24. "Tanrı dilerse..." de. Bunu unuttuğun zaman da rabbini an ve; "Umulur ki rabbim beni doğruya bundan daha yakın olan bir yola eriştirir!" de.

25. Onlar mağarada üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz yıl daha eklediler.

26. De ki; "Onların ne kadar kaldığını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin gizlilikleri ona aittir. O ne güzel görür ve ne güzel işitir! Onlar için ondan başka bir dost ve yardımcı yoktur. O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez."

27. Öyleyse rabbinin kitabından sana bildirileni oku. Onun sözlerini değiştirecek yoktur. Sen ondan başka bir sığınak da bulamazsın.

28. Sabah akşam rablerinin rızasını dileyerek ona yalvaranlarla birlikte sen de sabret. Dünya yaşamının güzelliklerini isteyerek gözlerini o kimselerden ayırma. Bizi anmasını kendisine unutturduğumuz ve işinde aşırı giderek hevesine uyan kimseye sakın uyma.

29. De ki; "Gerçek, rabbinizden gelendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkar etsin." Zalimler için biz bir ateş hazırladık ki, duvarları onları çepeçevre kuşatmıştır. Su için feryat edecek olsalar, feryatlarına, erimiş maden gibi, yüzleri kavuran bir suyla yanıt verilir. O, ne kötü bir içecektir. Ve orası yerleşilecek ne fena bir yerdir.

30. Onlar ki, inandılar ve iyi işler yaptılar; elbette biz iyi iş yapanı ödülsüz bırakmayız.

31. Onlar öyle kimselerdir ki, kendileri için Adn cennetleri vardır. Altlarından ırmaklar akar. Orada altın bileziklerle bezenirler; ince ipekten yeşil giysiler giyerek koltuklar üzerinde yaslanırlar. O, ne güzel bir karşılık ve orası ne güzel bir kalma yeridir.

32. Onlara şu iki adamı da örnek göster ki, onlardan birine biz iki üzüm bağı vermiş, o bağların ikisini birden hurmalıklarla çevrelemiş, aralarına da ekili bir alan yerleştirmiştik.

33. Her iki bağ da hiçbir şeyi eksik bırakmadan ürününü veriyordu. Aralarından bir de ırmak akıtmıştık.

34. O kimsenin başka bir geliri de vardı. Arkadaşıyla konuşurken ona; "Ben varsıllık bakımından senden üstün, nüfusça da senden güçlüyüm," derdi.

35. Böylece, kendisine yazık eder bir biçimde bağına girdi ve dedi ki; "Bunların yok olup gideceğini hiç sanmıyorum."

36. "Dünyanın sonunun geleceğini de sanmıyorum. Ama eğer rabbime döndürülüp götürülürsem, bundan daha iyisini bulacağımdan da eminim."

37. Kendisiyle konuşan arkadaşı ona şöyle dedi; "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni bir adam biçimine koyan rabbini inkar mı ediyorsun?"

38. "Bana gelince... O Allah benim rabbimdir. Ben rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam."

39. "Bağına girdiğin zaman; Bu Tannnın bağışıdır, Tanndan başka güç yoktur," demen gerekmez miydi? Eğer beni varsıllık ve çocuk sayısı bakımından senden daha az görüyorsan,"

40. "Belki rabbim, bana, senin bağından daha iyisini verir; senin bağına ise gökten inen felaketler gönderir de, bağın kaygan bir toprak haline gelir."

41. "Yahut suyu dibe çekilir de bir daha su bulamazsın."

42. Derken onun bütün ürünleri çepeçevre kuşatılıverdi. Bağ sahibi, çardakları üzerine çökmüş bulunan bağ için harcadıklarına yanarak avuçlarını ovuşturuyor ve şöyle diyordu; "Ne olurdu, rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım."

43. Kendisinin Allah'tan başka yardım edecek destekçileri olmadığı gibi kendi kendini de kurtaracak güçte değildi.

44. îşte burada yardım ve dostluk, Hak olan Allaha özgüdür. Ödülü en iyi olan da odur, en güzel sonucu veren de yine odur.

45. Onlara dünya yaşamının örneğini de ver. O, tıpkı gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, onunla yeryüzünün bitkisi birbirine karışık halde yeşermiş, sonra da rüzgarın savurduğu bir çöp haline gelmiştir. Allah, her şeyin üzerinde dilediğini yapmaya gücü yetendir.

46. Mal ve çocuklar dünya yaşamının süsüdür; kalıcı olan iyi işler ise, rabbinin katında hem sevapça hayırlıdır hem de umut bağlamaya daha değerdir.

47. Gün gelir, dağları yürütürüz, yerin dümdüz hale geldiğini görürsün. Bütün insanları huzurumuza toplar, bir tek kişiyi bile eksik bırakmayız.

48. Hepsi sıra sıra rabbinin huzuruna çıkarılırlar. Tıpkı ilk yarattığımızda olduğunuz gibi karşımıza çıkmışsınızdır. Oysa benimle hiç karşılaşmayacağınızı sanmıştınız.

49. Ve amel defteri ortaya konulur. Suçluları, kitabın içindekilerden dolayı korkuya kapılmış görürsün. "Eyvah bize. Bu nasıl bir kitaptır ki, küçük, büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıp dökmüş!" derler. Onlar bütün yaptıklarını karşılarında bulurlar. Elbette ki, rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

50. Hani, biz meleklere; "Adem'e secde edin!" demiştik de îblis dışında hepsi secde etmişti. îblis, cinlerdendi. Rabbinin emrinden dışarı çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun soyunu dostlar mı ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanınızdır. Zalimler için bu, ne kötü bir değişmedir.

51. Ben, onları, göklerin ve yerin yaratılmasına veya kendilerinin yaratılışına tanık tutmadım. Saptıranları da hiçbir zaman yardımcı edinmedim.

52. O gün Allah; "Bana ortak olduklarını iddia ettiklerinize seslenin!" der. Onları çağırırlar, fakat hiçbirisi onların çağrılarına gelmez. Çünkü aralarına bir uçurum koymuşuzdur.

53. Artık suçlular ateşi görmüş, oraya düşeceklerini anlamış, fakat kaçacak bir yer bulamamışlardır.

54. Andolsun ki, bu Kur anda insanlar için biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk. Fakat insan, tartışmaya her şeyden çok düşkündür.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren bilgi geldiğinde, insanları, inanmaktan ve rablerinden günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan şey, yalnızca geçmiş toplumların başlarına gelen felaketle-

rin kendilerine de gelmesini veya ahiret azabının ansızın göz göre göre gelip çatmasını beklemek olmuştur.

56. Biz, elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. İnkarcılar ise yanlışa tutunarak onunla hakkı ortadan kaldırmak için uğraşıyorlar. Onlar ki, ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyi alaya alırlar.

57. Kendisine rabbinin ayetleri anımsatıldığında ondan yüz çeviren ve kendi eliyle yaptıklarını unutan kimseden daha zalim kim vardır? Biz onların kalplerine, Kur an ı anlamalarını önleyen bir örtü geçirir, kulaklarına da bir ağırlık veririz. Artık onları doğru yola çağırsan da asla yollarını bulamazlar.

58. Bununla birlikte rahmet sahibi olan rabbin çok bağışlayıcıdır. Tövbe eden kulları için rahmeti boldur. Eğer Allah, işledikleri günahlar yüzünden onları hemen cezalandıracak olsaydı, onlara anında cezalarını verirdi. Fakat onlara tanınan bir süre vardır ki, o geldiğinde Allah'ın azabından bir kurtuluş yeri bulamazlar.

59. İşte zulmettiklerinde yıkıma uğrattığımız kentler! Hepsinin yıkımı için biz birer süre belirlemiştik.

60. Bir vakit Musa, genç arkadaşına demişti ki; "İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, yahut yıllarca gideceğim."

61. İki denizin kavuştuğu yere vardıkları zaman balıklarını unutmuşlardı; balık, denize atlamış, dalıp bir yol tutarak gitmişti.

62. Oradan geçtikten sonra Musa, genç arkadaşına; "Kuşluk yemeğimizi getir," dedi, "Gerçekten de şu yolculuk, yordu bizi."

63. Genç arkadaşı şöyle dedi; "Gördün mü, o kayalığa vardığımızda balığı unuttum. Onu bana Şeytan unutturdu ve böylece balık denizde ilginç bir biçimde yolunu tutup gitti."

64. Musa şöyle söyledi; "İşte aradığımız oydu!" Bunun üzerine izlerini takip ederek gerisin geri döndüler.

65. Orada kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan yüksek bir bilgi öğretmiştik.

66. Musa ona şöyle dedi; "Sana öğretilen bilgiden bana da öğretmen için sana uyup bağlanabilir miyim?"

67. O şöyle dedi; "Doğrusu sen benimle birlikte olmaya dayanamazsın."

68. "Sana bildirilmeyen bir şeye nasıl dayanabilirsin?"

69. Bunun üzerine Musa şöyle dedi; "Tanrı dilerse beni dayanıklı bulacaksın ve ben hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim."

70. O şöyle karşılık verdi; "Eğer bana uyacaksan, o konuda ben bir söz söyleyinceye kadar bana hiçbir şey hakkında soru sormayacaksın."

71. Derken yola koyuldular. Sonunda, bir gemiye bindiklerinde o kişi, gemiyi deldi. Musa ise; "Sen onu içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu, şaşılacak bir iş yaptın!" dedi.

72. O da şöyle dedi; "Ben sana benimle birlikte olmaya dayanamazsın, demedim mi?"

73. Musa; "Unuttuğum için beni kınama. Seninle arkadaşlığımda da bana güçlük çıkarma," dedi.

74. Yine yola koyuldular. Bir erkek çocuğa rast geldiklerinde, o kişi, onu öldürdü. Musa; "Bir cana kıymamış suçsuz bir kimseyi mi öldürdün? Doğrusu çok kötü bir iş yaptın!" dedi.

75. O kişi yine şöyle dedi; "Ben sana benimle birlikteliğe dayanamazsın demedim mi?"

76. Musa şöyle karşılık verdi; "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme. Çünkü artık özür dileyemeyecek duruma geldim."

77. Yine yola koyuldular; sonunda vardıkları bir kasaba halkından yiyecek istediler. Kasaba halkı, bu ikisini konuk etmek istemedi. İkisi, kasaba içinde yıkılmağa yüz tutan bir duvar gördüler. Musa'nın arkadaşı onu doğrultuverdi. Musa; "Dikseydin buna karşı bir ücret alabilirdin," dedi.

78. O kişi şöyle söyledi; "İşte bu, seninle benim ayrılışımız olacaktır. Şimdi, dayanamadığın işlerin yorumunu sana anlatacağım."

79. "O gemi, denizde çalışan birkaç yoksula aitti; onu kusurlu kılmak istedim. Çünkü peşlerinde her sağlam gemiye zorla el koyan bir kral vardı."

80. "O çocuğa gelince, onun ana babası inançlı kimselerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkara sürüklemesinden kaygı duyduk."

81. "İstedik ki rableri onun yerine kendilerine, temizlik bakımından daha iyi ve daha çok merhamet eden birini versin."

82. "Gelelim duvara; o, kasabadaki iki yetim çocuğundu. Altında onlar için saklanmış bir gömü vardı ve onların babaları iyi bir kişi idi. Onun için rabbin onların ergenlik çağına ermelerini ve gömülerini o zaman çıkarmalarını diledi. Bütün bunlar, rabbinden bir rahmettir ve ben hiçbirini kendi görüşümle yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin açıklaması budur," dedi.

83. Sana bir de Zülkarneynden sorarlar. De ki; "Size ondan bir anı okuyacağım."

84. Biz onu yeryüzünde egemen kıldık ve ona, kendisini her amaca ulaştıracak bir yol verdik.

85. O da, bir yol tutmuş oldu.

86. Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batarken buldu. Yanında da bir halk gördü. Dedik ki; "Ey Zülkarneyn, ya bunlara azap edersin ya da haklarında güzel bir tavrı esas alırsın."

87. O şöyle dedi; "Her kim haksızlık ederse, onu elbette cezalandırırız. Sonra o, rabbine iade edilir ve o da onu görülmedik bir azaba uğratır."

88. "Fakat inanıp iyi iş yapan kimseye de en güzel ödül vardır. Ve ona buyruğumuzdan kolay olanı söyleyeceğiz."

89. Sonra yine bir yol tuttu.

90. Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu, kendilerini ona karşı koruyacak herhangi bir örtüye sahip kılmadığımız bir halkın üzerine doğmakta iken buldu.

91. İşte böylece biz, onun yanında olan her şeyi bilgimizle kuşatmıştık.

92. Sonra yine bir yol tuttu.

93. Sonunda iki set arasına geldiği vakit, onun önünde, neredeyse hiç söz anlamayan bir halka rast geldi.

94. Onlar şöyle dediler; "Ey Zülkarneyn, Yecuc ve Me'cuc, bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman koşuluyla sana vergi verelim mi?"

95. Zülkarneyn şöyle söyledi; "Rabbimin bana bağışladığı olanaklar daha iyidir. Siz bana gücünüzle yardım edin de onlarla sizin aranıza sağlam bir set yapayım."

96. "Bana demir kütleleri getirin." İki dağın arasını demir kütleleriyle düzleyince; "Şimdi körükleyin," dedi. Onu ateş haline getirince de; "Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim," dedi.

97. Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne de onu delmeye güç yetirebildiler.

98. Zülkarneyn; "Bu, rabbimden bir rahmettir. Rabbimin belirlediği vakit gelince, bunu yerle bir eder. Rabbimin sözü kesinlikle gerçekleşir," dedi.

99. O gün onları bırakmışızdır, birbirleri içinde çarpışarak dalgalanırlar. Boruya da üflenmiştir ve hepsini bir araya toplamışızdır.

100. Ve o gün, Cehennemi, inkarcılara tam bir sunuşla sunmuşuzdur.

101. Onlar ki, benim öğüdüme karşı gözleri perdelenmiş, kulakları da işitmez olmuş kimselerdir.

102. Yoksa o inkarcılar, beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edineceklerini mi sandılar? Oysa biz Cehennemi o inkarcılara bir konuk evi olarak hazırladık.

103. De ki; "Yaptıkları nedeniyle en çok kayba uğrayacak olanları size haber vereyim mi?"

104. Onların dünya yaşamındaki çalışmaları boşa gitmiştir; böyleyken, çok iyi bir iş yaptıklarını sanmaktadırlar.

105. Onlar, rablerinin ayetlerini ve ona kavuşmayı inkar eden kimselerdir. Bu yüzden bütün yaptıkları boşa çıkmıştır. Biz de diriliş gününde onlar için hiçbir ölçü tutmayız.

106. İşte, inkar etmeleri nedeniyle, ayetlerimi ve elçilerimi de alay konusu yapmalarından dolayı onların cezası Cehennemdir.

107. Gerçek şu ki, inanıp iyi işler yapanların konuk evleriyse Firdevs Cennetleri olacaktır.

108. Onlar orada sürekli kalacaklar ve oradan çıkmak da istemeyeceklerdir.

109. De ki; "Rabbimin sözleri için denizler mürekkep olsa rabbimin sözleri bitmeden denizler kesinlikle biter. Hatta bir o kadarını daha getirsek yine de yetmez."

110. De ki; "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Fakat bana ilahınızın tek bir ilah olduğu bildiriliyor. Öyleyse rabbine kavuşmayı uman kişi yararlı iş işlesin ve rabbine kulluk ederken de hiçbir şeyi ona ortak koşmasın."

MERYEM BÖLÜMÜ

(MERYEM SURESİ)

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.

2. Bu, rabbinin Zekeriyya kuluna rahmetinin anılmasıdır.

3. Hani o rabbine içinden gizlice seslenmişti.

4. Demişti ki; "Rabbim, kuşkusuz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu. Ben, sana dua ettiğim için hiç mutsuz olmadım."

5. "Ben, arkamdan gelecek yakınlarım için kaygı duyuyorum. Karımsa kısır. O halde, katından bana bir dost bağışla."

6. "Ta ki, bana mirasçı olsun. Yakupun soyuna da mirasçı olsun. Rabbim, onu, rızanı kazanmışlardan eyle."

7. Ey Zekeriyya, biz sana bir oğul müjdeliyoruz; adı Yahya olacak. Daha önce ona hiç kimseyi adaş yapmadık.

8. O şöyle dedi; "Rabbim, benim nasıl bir oğlum olabilir? Karım kısır, bense son derece yaşlıyım."

9. Allah buyurdu ki; "İşte bu böyledir." Rabbin şöyle dedi; "Bu, benim için kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım."

10. Zekeriyya; "Rabbim, bana bir işaret ver," dedi. "Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde birbirini izleyen üç gece boyunca insanlarla konuşmamandır."

11. Bunun üzerine Zekeriyya, yakarış yerinden ayrılıp halkının karşısına geçti ve onlara; "Sabah akşam Tanrıyı yüceltin!" diye işaret verdi.

12. Dedik ki; "Ey Yahya, kitaba tüm gücünle sarıl." Biz ona, o daha çocukken erdemli bilgiyi vermiştik.

13. Ayrıca katımızdan bir kalp yumuşaklığı ve bir temizlik de verdik. O sakınan biriydi.

14. Ana babasına iyilik ederdi, baş kaldıran bir zorba değildi.

15. Doğduğu gün, öldüğü gün ve yeniden dirileceği gün ona esenlik olsun.

16. Kitapta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Sonra ailesiyle kendisi arasına bir perde çekmişti. Biz ona meleğimizi gönderdik de o, ona tam bir insan biçiminde görünmüştü.

18. Meryem Şöyle demişti; "Gerçek şu ki ben senden, esirgeyici olan Allah'a sığınırım. Eğer sakınan biriysen bana yaklaşma."

19. Melek; "Ben rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir erkek çocuk vermek için buradayım," demişti.

20. Meryem ise; "Bana hiçbir erkek dokunmamışken ve ben azgın bir utanmaz değilken benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir?" diye söylemişti.

21. Melek; "Öyledir!" demişti. Rabbin de şöyle dedi; "O, bana çok kolaydır. Onu insanlar için bir tansık ve bizden bir rahmet kılacağız." Bu, kararlaştırılmış bir işti.

22. Ardından o ona gebe kaldı. Sonra da uzak bir yere çekildi.

23. Derken doğum sancısı geldi, onu bir hurma dalma tutunmaya zorladı. "Ne olurdu, bundan önce ölüp de unutulup gitseydim," diyordu.

24. Aşağı taraftan ona şöyle bir ses geldi; "Tasalanma, rabbin senin alt tarafından bir su arkı var etti."

25. "Hurmanın dalını kendine doğru silkele; sana taze hurma dökülsün."

26. Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen de ki; "Ben esirgeyici olan Allah'a sessizlik orucu adadım, onun için bugün hiç kimse ile konuşmayacağım."

27. Derken Meryem o çocuğu taşıyarak toplumuna getirdi. Dediler ki; "Ey Meryem, sen gerçekten çok iğrenç bir iş yaptın."

28. "Ey Harun'un kız kardeşi, baban kötü bir adam değildi. Annen de iffetsiz biri değildi."

29. Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. Dediler ki; "Beşikteki bir çocukla nasıl konuşalım?"

30. Çocuk şöyle dedi; "Ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni elçi yaptı."

31. "Beni bulunduğum her yerde kutlu kıldı. Yaşamda olduğum sürece bana, kendisine yakarışta bulunmayı ve yoksulun hakkı olanı vermeyi emretti."

32. "Anneme iyilik etmemi öğütledi ve beni başkaldıran bir zorba yapmadı."

33. "Doğduğum gün de, öldüğüm gün de, diriltileceğim gün de bana esenlik olsun."

34. İşte Meryem oğlu İsa budur. Hakkında anlaşmazlığa düştükleri sözün doğrusu da böyledir.

35. Çocuk edinmek Allah'ın şanına asla yakışmaz. O, bundan uzaktır. O, bir şeyin olmasını dilerse, ona sadece "ol!" der, o da oluverir.

36. Kuşkusuz, Allah, benim de rabbimdir, sizin de rabbinizdir. Öyleyse ona ibadet edin. Çünkü, dosdoğru yol budur.

37. Sonra kendi aralarından çıkan topluluklar onun hakkında anlaşmazlığa düştüler. Vay o büyük günü görecek olan inkarcıların haline!

38. Huzurumuza getirildiklerinde neler işitecek, neler görecekler! Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindeler.

39. Sen onları, o özlem günü ile ilgili olarak uyar. Çünkü onlar aymazlık içindeyken ve inanmış değillerken hüküm verilmiş olacaktır.

40. Kuşkusuz biz bütün yeryüzüne ve üzerinde bulunanlara mirasçı olacağız. Onlar ki, bize döndürüleceklerdir.

41. Kitapta İbrahim'i de an. O, özü sözü doğru bir Tanrı elçisiydi.

42. Hani o babasına demişti ki; "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve sana bir yararı olmayan şeylere niçin kulluk ediyorsun?"

43. "Babacığım, sana gelmeyen bir bilgi bana ulaşmış bulunuyor. Bana uy ki, seni doğru bir yola götüreyim."

44. "Babacığım, Şeytana kulluk etme. Kuşkusuz Şeytan, bağışlayıcı olan Allah'a başkaldırandır."

45. "Babacığım, sana bağışlayıcı olan Allah'tan bir azap dokunur da Şeytana yandaş olursun diye korkuyorum."

46. Babası ise ona; "Ey İbrahim, sen benim ilahlarıma sırt mı çeviriyorsun? Eğer bu işe son vermezsen andolsun ki, seni taşlarım. Uzun bir süre benden uzak dur," demişti.

47. İbrahim; "Sana esenlik olsun. Senin için rabbimden af dileyeceğim. O bana karşı sunumu bol olandır," diye karşılık vermişti.

48. "Ben sizden de, sizin Allah'tan başka dua ettiklerinizden de uzaklaşıyor ve yalnızca rabbime dua ediyorum. Umuyorum ki rabbime ettiğim dualarım boşa gitmez."

49. Derken İbrahim onlardan ve onların Allah'tan başka taptıkları şeylerden uzaklaşınca, biz de ona İshak ile Yakup'u bağışladık; her birini de elçi yaptık.

50. Onlara rahmetimizden armağanlar verdik ve onlar için yüce bir anlatım gücü sunduk.

51. Kitapta Musa'yı da an. O da içtenliğe erdirilmiş bir kul ve insanlara haberci olarak gönderilmiş bir Tanrı elçisiydi.

52. Ona Tur Dağının sağ yanından seslenmiş ve onu, kendisiyle fısıldaşarak konuşacak kadar yaklaştırmıştık.

53. Ona, rahmetimizin bir göstergesi olsun diye, kardeşi Harun'u da Tanrı elçisi olarak vermiştik.

54. Kitapta İsmail'i de an. Gerçekten o sözünde duran biri ve haberci olarak gönderilmiş bir Tanrı elçisiydi.

55. O, yakınlarına, yakarışta bulunmayı ve yoksulun hakkı olanı vermeyi emrederdi. Ve o, rabbinin katında hoşnutluk kazanmış bir kişi idi.

56. Kitapta İdris'i de an. Gerçekten o da özü sözü doğru bir Tanrı elçisiydi.

57. Onu yüce bir konuma yükseltmiştik.

58. Onlar, Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte gemide taşıdıklarımızdan, İbrahim ile Yakup'un ve doğru yola eriştirip seçkin kıldığımız kimselerin soyundan, Allah'ın nimetlerine erişmiş Tanrı elçileriydi. Onlara bağışlayıcı olan Allah'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onların ardından yakarışı bırakan ve şehvetlerinin peşine düşen bir kuşak geldi. Onlar da azgınlıklarının cezasını bulacaklardır.

60. Ancak tövbe edip inanan ve güzel işler yapan kimseler bunun dışındadır; onlar, hiçbir haksızlığa uğramadan Cennete gireceklerdir.

61. Orası Adn Cennetleridir ki, bağışlayıcı olan Allah onu kullarına, görmedikleri halde söz vermiştir. Onun sözü ise kuşkusuz yerini bulacak bir sözdür.

62. Orada onlar boş söz işitmezler, ancak esenlik sözü işitirler. Orada sabah akşam yaşamlıkları da hazır olacaktır.

63. İşte kullarımızdan Allah'a karşı sakınması olanlara vereceğimiz Cennet budur.

64. Cebrail şöyle dedi; "Biz ancak rabbinin buyruğuyla ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey ona aittir. Ve rabbin, asla unutkan değildir."

65. O göklerin, yerin ve ikisinin arasında olan her şeyin rabbidir. Öyleyse yalnız ona kulluk et. Ona kulluğunda sabır göster. Hiç ona adaş olacak birini bilir misin?

66. Bir de insan diyor ki; "Öldükten sonra diriltilecek miyim?"

67. O insan, daha önce hiçbir şey değilken bizim onu yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68. Rabbine andolsun ki, biz onları da, şeytanları da diriltecek, sonra da Cehennemin etrafında diz çökmüş halde toplayacağız.

69. Sonra da, her topluluktan, bağışlayıcı olan Allah'a başkaldırmada en ileri gidenleri çekip ayıracağız.

70. Elbette ki biz, oraya girmeye daha layık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz.

71. İçinizden oraya gitmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, rabbinin üzerine aldığı kesin bir hükümdür.

72. Sonra biz, Allah'a karşı sakınması olanları kurtarır, zalimleri ise orada diz üstü bırakırız.

73. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, o inkarcılar, inananlara derler ki; "İki topluluktan hangisi, konum bakımından daha iyi, topluluk bakımından daha güzeldir?"

74. Oysa biz önceki dönemlerde onlardan daha varlıklı ve daha gösterişli nice kuşakları yok ettik.

75. De ki; "Kim sapıklık içinde ise, çok bağışlayıcı olan Allah, ona istediği kadar süre versin; sonunda söz verildikleri şeyi, ya azabı ya da dünyanın sonunu gördükleri zaman kimin konumunun daha kötü ve iradesinin daha zayıf olduğunu göreceklerdir."

76. Allah doğru yolda olanların doğruluklarını artırır. Kalıcı iyi işler, rabbinin katında daha iyi ödül kazandırıcı ve daha mutlu bir sonuca ulaştırıcıdırlar.

77. Ayetlerimizi inkar edip; "Bana elbette mal ve çocuk verilecektir," diyeni gördün mü?

78. O, gizli olanı mı biliyor, yoksa bağışlayıcı olan Allah'ın katından bir söz mü almıştır?

79. Kesinlikle hayır, biz onun söylediğini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız.

80. Onun dediğine biz varis olacağız, o ise tek başına bize gelecektir.

81. Kendilerine destek olsunlar diye Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82. Kesinlikle hayır, o ilahlar, kendilerine yapılan kulluğu tanımayacaklar ve onlara düşman kesileceklerdir.

83. Görmedin mi biz, kafirlere şeytanları gönderdik de, onları oynatıp duruyorlar.

84. Öyleyse onlara ilişkin acele etme. Çünkü biz onlar için sürekli gün sayıyoruz.

85. O gün Allah'tan sakınanları, bağışlayıcı olan Allah'a gönderilen saygın bir topluluk olarak toplayacağız.

86. Suçluları da susuz olarak o yakıcı Cehenneme süreceğiz.

87. Bağışlayıcı olan Allah'ın katından bir söz almış olanlar dışında hiç kimsenin o gün kayırma yetkisi olmayacaktır.

88. Bir de onlar; "Tanrı çocuk edindi," dediler.

89. Gerçekten siz çok çirkince bir şey ileri sürdünüz.

90. Bundan dolayı, neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp çökecekti.

91. Bu, onların Tanrıya çocuk yakıştırmalarından dolayıdır.

92. Oysaki, Tanrıya çocuk edinmek kesinlikle yakışmaz.

93. Göklerde ve yerde kim varsa, hepsi Tanrının huzuruna kul olarak gelir.

94. Allah onların hepsini kuşatmış, her birini tek tek saymıştır.

95. Onların hepsi, diriliş günü ona birer birer gelecektir.

96. Kuşkusuz ki, inanıp iyi iş yapanlar için ise Tanrı bir sevgi oluşturacaktır.

97. Biz Kur an ı; senin dilinle kolaylaştırdık ki, sakınanları onunla müjdeleyesin, inatçı bir toplumu da onunla uyarasın.

98. Biz onlardan önce de nice kuşakları yok ettik. Şimdi onlardan hiçbirini duyuyor musun, yahut onların gizli bir sesini işitiyor musun?

TA HA BÖLÜMÜ
(TA HA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ta Ha...
2. Biz Kuranı sana güçlük çekmen için indirmedik.
3. Onu Allah'tan ürperen kimse için bir öğüt olarak indirdik.
4. O, yeri ve yüce gökleri yaratan Tanrı tarafından indirilmiştir.
5. O Bağışlayıcı olan Tanrı ki, göklerin en yüksek katına kurulmuştur.
6. Göklerde olan, yerde olan ve bu ikisinin arasında bulunanlarla ıslak toprağın altında olanlar onundur.
7. Sen sözünü açığa vurursan, bilesin ki o, saklı olanı da ondan daha gizli olanı da bilmektedir.
8. Allah ki, ondan başka ilah yoktur ve en güzel adlar onundur.
9. Sana Musa'nın haberi ulaştı mı?
10. Hani, o bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti; "Bekleyin, gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, ya da ateşin olduğu yerde bir kılavuz bulurum."
11. Onun yanma geldiğinde kendisine; "Ey Musa!" diye seslenildi.
12. "Ben senin rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü kutsal vadi Tuva'dasm."
13. "Ve ben seni elçi seçtim; öyleyse sana bildirilecek olanı dinle!"

14. "Gerçek şu ki, ben Allah'ım; benden başka ilah yoktur. Yalnız bana kulluk et. Beni anmak için içtenlikle yakarışta bulun."

15. "Dünyanın sonu elbette gelecektir. Herkes yaptığının karşılığını görsün diye ben neredeyse onu kendimden bile gizleyeceğim."

16. "Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevesine uyan kimseler, sakın seni ona inanmaktan alıkoymasın; yoksa yıkıma uğrarsın."

17. "Şu sağ elindeki nedir, ey Musa?"

18. Dedi ki: "O, benim değneğimdir; ona dayanır, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürürüm, onda benim için daha başka yararlar da vardır."

19. Allah, "Onu at ey Musa," diye buyurdu.

20. Böylece o onu attı. O da birden yılan olup hızla yürüdü.

21. Allah şöyle buyurdu: "Al onu, korkma, biz onu şimdi eski haline çevireceğiz."

22. "Şimdi de elini koynuna sok; bir başka tansık olarak, o da hiç kusursuz, bembeyaz bir halde çıksın."

23. "Böylece sana en büyük kanıtlarımızdan birini gösterelim."

24. "Şimdi sen Firavuna git. Çünkü o iyice azdı."

25. Musa şöyle dedi; "Rabbim göğsüme genişlik ver."

26. "îşimi kolaylaştır"

27. "Dilimdeki düğümü çöz."

28. "Sözlerimi iyice anlasınlar."

29. "Bana ailemden bir yardımcı ver."

30. "Kardeşim Harun'u!"

31. "Beni onunla güçlendir."

32. "Onu görevimde bana ortak yap."

33. "Böylece seni bol bol yüceltelim."

34. "Ve seni çok çok analım."

35. "Kuşkusuz sen bizi görmektesin."

36. Allah şöyle buyurdu: "İstediğin sana verildi, ey Musa!"

37. "Andolsun ki, biz sana bir defa daha sunumda bulunmuştuk."

38. "Hani annene bildirilecek olanı şöyle bildirmiştik:

39. "Onu sandığa koy, sandığı ırmağa bırak; ırmak onu kıyıya atsın. Bana ve ona düşman olan kişi de onu oradan alsın. Bir de sana, benim gözetimim altında yetiştirilmen için, tarafımdan bir sevimlilik vermiştim."

40. "O zaman kız kardeşin gidip de, 'Ona bakacak birini size göstereyim mi?' demişti. Gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni annene böylece kavuşturmuştuk. Birini öldürdüğün zaman da seni o tasadan kurtarmış, sonra da türlü sınavlarla sınamıştık. Derken yıllarca Medyen halkı arasında kaldın; sonra da, ey Musa, takdirimizle buraya geldin."

41. "Seni kendime elçi seçtim."

42. "Sen ve kardeşin birlikte ayetlerimi götürün ve beni anmayı ihmal etmeyin."

43. "Firavuna gidin. Çünkü o iyice azdı."

44. "Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alır ve korkar."

45. O ikisi şöyle dedi: "Rabbimiz, doğrusu biz, onun bize aşırı bir biçimde kötü davranmasından veya iyice azmasından kaygı duyuyoruz."

46. Allah şöyle buyurdu: "Korkmayın, çünkü ben sizinle birlikteyim; işitir ve görürüm."

47. "Ona gidin ve deyin ki; biz rabbinin elçileriyiz. İsrail oğullarına artık eziyet etme; onları bizimle gönder. Biz sana rabbinden bir ayet getirmiş bulunuyoruz. Esenlik, doğru yolu tutanların üzerine olsun."

48. "Bize vahyolundu ki, kim yalanlar ve yüz çevirirse ona azap vardır."

49. Firavun; "Sizin rabbiniz kim ey Musa?" dedi.

50. Musa şöyle dedi; "Bizim rabbimiz, her şeye yaratılışını veren sonra da doğru yolu gösterendir."

51. Firavun; "Öyleyse önceki toplumların durumu ne olacak?" dedi.

52. Musa şöyle dedi; "Onların hakkındaki bilgi, rabbimin yanında bir kitapta bulunur. Rabbim ne yanılır ne de unutur."

53. O ki, yeri size beşik yaptı ve onda sizin için yollar açtı, gökten de su indirdi. Biz onunla her çeşit bitkiden çiftler çıkardık.

54. Hem siz yiyin; hem de hayvanlarınızı otlatın. Kuşkusuz bunda sağduyu sahipleri için ibretler vardır.

55. Biz sizi topraktan yarattık; sonra ona döndürür, sonra bir kez daha ondan çıkarırız.

56. Ona kanıtlarımızın tümünü göstermiştik. Fakat o yalanladı ve kabul etmedi.

57. Firavun şöyle dedi; "Bizi yaptığın büyü ile yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin, ey Musa?"

58. "Biz de senin büyünün benzerini getireceğiz. Aramızda bir buluşma zamanı belirle. Senin de, bizim de vazgeçmeyeceğimiz uygun bir yer olsun."

59. Musa dedi ki; "Buluşma zamanınız bayram günü, insanların toplandığı kuşluk vakti olsun."

60. Böylece Firavun dönüp gitti. Tüm hazırlığını yaptı ve sonra geri geldi.

61. Musa onlara şöyle dedi; "Size yazıklar olsun, Allah a karşı yalan uydurmayın, yoksa bir azap ile kökünüzü kurutur. Yalan uyduran gerçekten yok olup gider."

62. Böylece büyücüler aralarında tartıştılar, gizli gizli âşıktaştılar.

63. O büyücüler dediler ki; "Bunlar; yani Musa ve Harun iki büyücüdür ki, büyüleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin izlenmeye değer yolunuzu ortadan kaldırmak istiyorlar."

64. Öyleyse şimdi bütün hilelerinizi birleştirin ve sırayla gelin. Kuşku yok ki bugün üstün gelen kazanmış olacaktır.

65. Büyücüler şöyle dedi; "Ey Musa, istersen önce sen at veya önce biz atalım."

66. Musa; "Önce siz atın!" dedi. Bir de baktı ki, büyüleri nedeniyle attıkları ipler ve sopaları ona, sanki gerçekten koşuyorlarmış gibi göründü.

67. Musa, birden bire içinde bir ürperti hissetti.

68. Ona dedik ki; "Korkma, çünkü sen üstün gelecek olansın."

69. "Sağ elindekini yere at! Onların yaptıklarını yutsun. Çünkü onların yaptıkları, bir büyücü hilesidir. Büyücü de nereye varsa kurtuluşa eremez!"

70. Bunun üzerine büyücüler secde ederek şöyle dediler; "Harun un ve Musa'nın rabbine inandık."

71. Firavun şöyle dedi; "Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Andolsun ki, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve andolsun ki, sizi hurma ağaçlarına asacağım. O zaman, hangimizin azabının daha şiddetli ve daha sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız."

72. Büyücüler şöyle yanıt verdiler; "Biz, seni, bize gelen açık kanıtlara ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Yapacağını yap, sen ancak bu dünya yaşamında istediğini yapabilirsin."

73. "Biz rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi yapmaya zorladığın büyüyü bağışlasın. Allah'ın ödülü daha hayırlı ve cezası daha süreklidir."

74. Kim rabbine suçlu olarak gelirse onun için Cehennem vardır; orada ne ölür ne de yaşar.

75. Kim de inanmış ve iyi işler yapmış olarak gelirse, işte onlar için de en yüksek dereceler vardır.

76. İçinde temelli kalacakları, yüzeyinden ırmakların aktığı Adn cennetleri vardır. İşte bu, arınanların ödülüdür.

77. Andolsun, biz Musa'ya şöyle bildirimde bulunmuştuk; "Kullarımla geceleyin yola çık! Denizde onlar için kuru bir yol aç! Size yetişecekler diye kaygılanma ve batmaktan korkma."

78. Derken, Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama deniz onları öyle bir sardı ki, birden yutuverdi.

79. Firavun, halkını saptırdı ve onları doğru yola yöneltmedi.

80. Ey İsrail oğulları, şu bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanma gelmeniz için size süre tanıdık. Ve size kudret helvasıyla bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz temiz yaşandıklardan yiyin. Bu konuda sakın sınırı aşmayın. Yoksa öfkem üzerinize çöker. Kuşkusuz öfkem kimin üzerine çökerse o uçuruma düşer.

82. Bununla birlikte ben tövbe edip inanan, iyi işler yapan ve böylece doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.

83. Seni aceleyle halkından ayrılmaya yönelten nedir ey Musa?

84. Musa şöyle dedi: "Onlar benim arkamdan geliyorlar, ey rabbim, razı olman için sana çabucak geldim."

85. Allah buyurdu ki; "Ama biz senden sonra halkını sınadık; Sâmirî de onları saptırdı."

86. Musa kızgın ve üzgün olarak halkına döndü. "Ey halkım!" dedi, "Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Aradan çok uzun bir zaman mı geçti, yoksa; rabbinizin öfkesine uğramayı istediniz de ondan mı bana verdiğiniz sözden döndünüz?"

87. Dediler ki; "Biz sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle bilerek dönmedik. Fakat biz o halkın süs eşyalarından bir takım şeyler taşıyorduk. Onları kaldırıp attık. Aynı şekilde Sâmirî de attı.

88. Derken Sâmirî o eşyalardan onlara, böğürmesi olan bir dana heykeli yaptı. Bunun üzerine Sâmirî ve yandaşları; "İşte bu, sizin de ilahınız Musa'nın da ilahıdır; fakat o, bunu unuttu," dediler.

89. Görmezler mi ki, o, onlara ne bir yanıt verebiliyor, ne de onlara bir zarar ve yarar dokundurabiliyordu.

90. Andolsun ki, Harun daha önce onlara; "Ey halkım, siz bununla sınava çekildiniz. Sizin gerçek rabbiniz bağışlayıcı olan Allah'tır. Gelin bana uyun ve buyruğuma boyun eğin," demişti.

91. Onlar ise; "Musa dönünceye kadar biz buna tapınmaktan vazgeçmeyeceğiz!" demişlerdi.

92. Musa şöyle dedi; "Ey Harun, bunların sapkınlığa düştüklerini gördüğünde sana ne engel oldu?"

93. "Niçin bana uymadın. Buyruğuma karşı mı geldin?"

94. Dedi ki, "Ey anamın oğlu, sakalımı ve başımı çekme. 'İsrail oğullarını neden böldün, neden sözümü tutmadın?' diye bana çıkışacağından kaygılandım."

95. Musa bu kez; "Ya senin zorun nedir ey Sâmirî?" dedi.

96. Sâmirî şöyle dedi; "Ben onların görmediklerini gördüm. Sana gelen elçinin izinden bir avuç toprak alıp onu erimiş altınların içine attım. Nefsim işte böylece bunu bana hoş gösterdi."

97. Musa; "Defol!" dedi. "Artık yaşamın boyunca, 'Bana dokunmayın,' deyip duracaksın. Ayrıca senin için öngörülen bir azap var ki, ondan asla kurtulamayacaksın. Şimdi tapmakta olduğun ilahına bak: Onu yakacağız, sonra da ufalayıp denize savuracağız."

98. Gerçek olan şu ki, sizin ilahınız kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O, bilgi bakımından her şeyi çepeçevre kuşatmıştır.

99. İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir bölümünü sana anlatıyoruz. Biz sana katımızdan da bir öğüt vermiş bulunuyoruz.

100. Kim ondan yüz çevirirse kuşkusuz ki, diriliş gününde o, ağır bir günah yüklenecektir.

101. Yükün altında kalacaktır. Bu yük, diriliş günü onlar için ne kötü bir yüktür.

102. Boruya üfürüldüğü gün, biz, suçluları korkudan gözleri morarmış halde toplayacağız.

103. Aralarında fısıldaşarak; "Dünyada sanki on gün kalmışız," diye konuşurlar.

104. Oysa aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en akıllı ve olgun olanı işte o zaman; "Bir günden fazla kalmadınız," der.

105. Sana dağların hakkında sorarlar. De ki; "Rabbim onları ufalayıp savuracak."

106. "Böylece yerlerini dümdüz ve bomboş bırakacaktır."

107. "Öyle ki, yerlerinde ne bir iniş ne de yokuş göremezsin."

108. O gün insanlar hiçbir tarafa sapmadan, kendilerini çağıran çağrıcıya uyarlar. Tanrı'nın heybetinden sesler kısılmıştır; fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109. O gün Tanrı'nın izin verip sözünden hoşlandığı kimseden başkasının kayırması yarar sağlamaz.

110. Tanrı, onların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Kulların bilgisi ise bunu asla kavrayamaz.

111. Bütün yüzler o diri ve yönetici olan Tanrı ya boyun eğmiştir. Zulüm taşıyan kimse ise gerçekten yok olup gitmiştir.

112. İnanmış olarak güzel işler yapan kimse ise, ne bir haksızlığa uğramaktan ne de ödülünü eksik almaktan kaygılanmaz.

113. İşte böylece onu sana Arap dilinde bir Kuran olarak indirdik ve onda tehditleri çeşitli şekillerde açıkladık ki, Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar, yahut bu, onlar için bir ibret aracı olsun.

114. Egemenliğin gerçek sahibi olan Allah her şeyden yücedir. Sana onun bildirimi tamamlanmadan Kuranı okuma konusunda acele davranma ve; "Rabbim benim bilgimi artır!" de.

115. Andolsun ki, biz daha önce Adem'e de buyruğumuzu iletmiştik. Fakat o bunu unutuverdi. Doğrusu biz onda bir kararlılık göremedik.

116. Hani meleklere; "Adem'e secde edin!" demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. O ise inat etmişti.

117. Bunun üzerine biz şöyle demiştik; "Ey Adem, o, sana da eşine de düşmandır. Dikkat et de sizi Cennetten çıkarmasın; sonra perişan olursun."

118. Gerçek şu ki, senin orada acıkman ve çıplak kalman söz konusu değildir.

119. Yine orada susuzluk duymaz ve sıcaktan bunalmazsın.

120. Fakat Şeytan ona kuşku verdi; "Ey Adem," dedi. "Sana sonsuzluk ağacının veya hiç son bulmayacak bir egemenliğin yolunu göstereyim mi?"

121. Sonunda o ağacın meyvesinden yediler. Hemen ayıp yerleri açılıverdi. Üzerlerini Cennet yapraklarıyla örtmeye çalıştılar. Böylece Adem, rabbine karşı geldi ve yolunu şaşırdı.

122. Sonra rabbi onu arıtıp temizledi, tövbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.

123. Allah onlara şöyle dedi; "Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin. Elbet size benden bir yol gösterici gelir; benim yoluma uyan ne sapar ve ne de mutsuz olur."

124. "Her kim de öğüdümden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır ve onu diriliş günü kör olarak meydana çıkarırız."

125. O kimse der ki; "Rabbim beni neden görmez olarak meydana çıkardın. Oysa ben gören biriydim."

126. Allah şöyle buyurur; "Ayetlerimiz sana geldiğinde sen nasıl unuttuysan işte böylece sen de bugün unutuldun."

127. Doğru yoldan sapan ve rabbinin ayetlerini yalanlayanları işte biz böyle cezalandırırız. Elbette ki ahiret azabı daha şiddetli ve daha süreklidir.

128. Kendilerinden önce, şimdi yurtlarında dolaştıkları nice kuşakları yok etmiş olmamız onları yola getirmedi mi? Oysa akıl sahipleri için bunda nice ibretler vardır.

129. Eğer rabbin tarafından verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap hemen onların da yakalarına yapışıverirdi.

130. Sen, onların söylediklerine sabret; Güneş doğmadan önce ve batmadan önce rabbini övgüyle yücelt. Gecenin bazı saatlerinde ve gündüzün taraflarında da yücelt ki, hoşnutluğa erişesin.

131. Onlardan bazı çiftlere kendilerini denemek için verdiğimiz dünya yaşamının süsüne gözlerini dikme. Rabbinin yaşamlığı daha hayırlı ve daha süreklidir.

132. Ailene, yakarışta bulunmayı emret. Kendin de sabırla ona devam et. Senden yaşamlık istemiyoruz. Sana biz yaşamlık veriyoruz. Güzel sonuç Allah'tan sakınmayla olur.

133. Dediler ki; "Muhammedm bize kendi rabbinden bir tansık getirmesi gerekmez miydi?" Peki onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi?

134. Eğer biz, onları bundan önce bir azap ile yok etmiş olsaydık; "Ey rabbimiz, ne olurdu bize bir elçi gönderseydin de biz alçak ve rezil olmadan önce ayetlerine uysaydık," diyeceklerdi.

135. De ki; "Herkes bekliyor. Siz de bekleyedurun. Düzgün yolda olanlar kimlermiş ve doğruluğa ulaşan kimmiş yakında anlayacaksınız."

0

ELÇİLER BÖLÜMÜ
(ENBİYA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. İnsanların sorgulanması yaklaştı. Hal böyleyken onlar, aymazlık içinde yüz çevirmekteler.

2. Onlara ne zaman rablerinden yeni bir öğüt gelse, alay ederek dinlerler.

3. Kalpleri hep oyundadır. O zalimler gizlice fısıldaşarak dediler ki; "Bu da sizin gibi bir insan değil mi? Göz göre göre büyüye mi kapılacaksınız?"

4. Elçi şöyle dedi; "Benim rabbim, gökte ve yerde söylenen sözü bilir; o, işitendir, bilendir."

5. Onlar şöyle dediler; "Bunlar saçma sapan rüyalardır. Belki de onun uydurduğu bir yalandır. Belki de o bir şairdir. Hadi öncekilere gönderildiği gibi bize bir ayet getirsin."

6. Kendilerinden önce yıkıma uğrattığımız hiçbir ülke inanmamıştı. Şimdi bunlar mı inanacak?

7. Senden önce elçi olarak gönderdiklerimiz de kendilerine bildirimde bulunduğumuz kişilerden başka bir şey değildiler. Bilmiyorsanız bilgi sahibi olanlara sorun.

8. Biz onları yiyip içmeyen cesetler biçiminde yaratmadık; onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik. Onları ve dilediklerimizi kurtardık, sınırı aşanları ise yok ettik.

10. Size de, içinde sizin için uyarıların yer aldığı bir kitap indirdik. Yine de, aklınızı kullanmıyor musunuz?

11. Biz nice ülkeleri, haksızlık etmelerinden ötürü kırıp geçirdik ve arkalarından da başka toplumlar var ettik.

12. Onlar, daha azabımızı hisseder etmez kaçışmaya başlamışlardı.

13. "Uzaklaşıp kaçmayın. İçinde yüzdüğünüz nimetlere ve konaklarınıza dönün. Çünkü sorgulanacaksınız."

14. Dediler ki; "Eyvah, biz gerçekten kendimize yazık etmişiz."

15. Biz onları kuruyup biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bağrışıp durdular.

16. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri oyun oynamak için yaratmadık.

17. Eğer bir oyun edinmek isteseydik, kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.

18. Biz gerçeği yalanın üzerine atarız da o onu darmadağın eder ve yalan yok olup gider. Tanrıya yakıştırdığınız düzme niteliklerden ötürü size yazıklar olsun.

19. Göklerde ve yerde kim varsa onundur. Onun katındakiler ise, ona kulluk etmekten ne yüksünür, ne de usanırlar.

20. Gece gündüz, durmaksızın onu yüceltirler.

21. Yoksa onlar yeryüzünde birtakım ilahlar edindiler de ölüleri onlar mı diriltiyor?

22. Eğer gökte ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, ikisinde de düzen kalmazdı. En yüksek göğün rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı niteliklerden uzaktır.

23. Allah, yaptıklarından dolayı sorgulanamaz. Onlar ise hesaba çekileceklerdir.

24. Yoksa ondan başka ilahlar mı edindiler? De ki; "Kanıtınızı getirin. İşte benim yanımda olanların ve benden öncekilerin uyarısı budur." Fakat onların çoğu gerçeği bilmiyor ve ondan yüz çeviriyor.

25. Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki ona; "Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana kulluk edin!" diye bildirmiş olmayalım.

26. Onlar; "Bağışlayıcı olan Tanrı çocuk edindi," dediler. Hayır, onların çocuk dedikleri Tanrının değerli kullarıdır.

27. Onlar onun sözünün önüne geçmezler. Yalnız onun buyruğuyla iş yaparlar.

28. Allah onların geçmişini de geleceğini de bilir. Onlar, ancak Allah'ın rıza göstereceği kimseler için kayırmada bulunurlar. Ve onlar Tanrının karşısında saygıdan titrerler.

29. Onlardan kim kalkıp da; "Allah'ın yanı sıra ben de bir ilahım," diyecek olursa, cezasını Cehennemle veririz. Zalimleri biz işte böyle cezalandırırız.

30. înkar edenler, görmezler mi ki, gökler ve yer bitişik durumda idi de biz onları ayırdık. Ayrıca her canlıyı da sudan yarattık. Yine de inanmayacaklar mı?

31. Sarsılmasınlar diye yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdik. Yollarını bulabilsinler diye de orada geniş geçitler yaptık.

32. Biz, göğü de korunmuş bir tavan yaptık. Yine de onlar gökyüzünün ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

33. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan odur; her biri bir yörüngede akıp gitmektedir.

34. Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ölümsüz mü olacaklar?

35. Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir sınama olarak sizi kötü ile de iyi ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. İnkarcılar seni gördükleri zaman, kuşkusuz, seni alaya almaktan başka bir şey yapmazlar. "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mudur?" derler ve Bağışlayıcı olan Tanrının kitabını inkar edenler de onların ta kendileridir.

37. însan aceleci yaratılmıştır. Hiç acele etmeyin; ben size ayetlerimi göstereceğim.

38. Bir de, "Eğer doğru sözlüler iseniz kendisiyle bizi tehdit ettiğiniz şey ne zaman gerçekleşecek?" diyorlar.

39. O inkarcılar, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi uzaklaştıramayacakları ve hiç bir yardım alamayacakları o zamanı bir bilselerdi.

40. Doğrusu o azap onlara ansızın gelecek de onları şaşkına çevirecektir; artık onu ne geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine süre verilecektir.

41. Senden önceki elçilerle de alay edilmişti. Sonra o alay edenleri, alaya alıp durdukları şey kuşatıvermişti.

42. De ki; "Geceler ve gündüzler boyunca sizi o bağışlayıcı olan Tanrı'dan kim koruyacak?" Ne var ki, onlar yine de rablerini anmaktan yüz çeviriyorlar.

43. Yoksa onları bizden koruyacak başka ilahları mı var? Oysa onlar kendilerine bile yardım edemezler; bizden de hiçbir destek göremezler.

44. Evet, biz onlara da atalarına da geçimlikler verdik. Öyle ki, uzun süre yaşadılar. Şimdi onlar, topraklarını etrafından eksiltip durduğumuzu görmüyorlar mı? Buna karşın üstün gelecek olan onlar mıdır?

45. De ki; "Ben sizi ancak Tanrının bildirimiyle uyarıyorum." Fakat sağır olanlar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler.

46. Andolsun ki, onlara rabbinin azabından hafif bir esinti dokunsa, kuşkusuz; "Eyvah bize! Gerçekten biz zalim kimselermişiz!" diyeceklerdir.

47. Diriliş günü için adalet terazileri kuracağız. Kimseye hiçbir haksızlık edilmeyecek. Hardal tanesi kadar bir ağırlığı bile hesaba katacağız. Biz, hesapçı olarak yeteriz.

48. Andolsun ki, biz, Musa'ya ve Harun a doğruyu ve yanlışı ayırt eden ve korunanlar için bir ışık ve öğüt olan o kitabı verdik.

49. Tanrının buyruğuna uyanlar öyle kimselerdir ki, görmedikleri halde rablerinden sakınırlar. Onlar dünyanın sonunun gelmesinden de ürperen kimselerdir.

50. Bu, bizim indirdiğimiz kutlu bir uyarıdır. Yoksa siz onu inkar mı ediyorsunuz?

51. Andolsun ki, biz daha önce de İbrahim'e anlama ve kavrama yeteneği bağışlamıştık. Biz onu çok iyi biliyorduk.

52. Hani o bir vakit, babasına ve toplumuna; "Nedir bu tapınıp durduğunuz heykeller?" demişti.

53. Dediler ki; "Bizim atalarımız bunlara tapmaktaydı."

54. İbrahim şöyle dedi; "Doğrusu siz de atalarınız da açık bir sapkınlık içindesiniz."

55. Dediler ki; "Sen gerçeği mi getirdin yoksa bizimle eğleniyor musun?"

56. O şöyle dedi; "Hayır rabbiniz göklerin ve yerin rabbidir ki onları o var etmiştir. Ben de buna tanıklık edenlerdenim."

57. "Allah'a andolsun ki, siz dönüp gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracağım!"

58. Sonra onları parça parça etti; yalnız, gelip sorsunlar diye büyük olanına dokunmadı.

59. "Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Kuşkusuz bunu yapan, zalimlerden biridir," dediler.

60. Yine dediler ki; "İbrahim adında bir gencin onları diline doladığını duymuştuk."

61. "Onu halkın karşısına çıkarın belki tanıklık ederler," diye söylediler.

62. Dediler ki; "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"

63. İbrahim; "Belki onu şu büyükleri yapmıştır, konuşabiliyorlarsa onlara sorun," dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına dönüp, kendi kendilerine; "Hiç şüphesiz asıl zalimler sizsiniz, siz!" dediler.

65. Sonra yine eski kafalarına döndüler. "Bunların konuşmayacağını sen de biliyorsun!" dediler.

66. İbrahim şöyle dedi; "Allah dururken, size ne bir yarar, ne de bir zarar veremeyen şeylere mi ibadet ediyorsunuz?"

67. "Yazıklar olsun size ve Allah'tan başka kulluk ettiklerinize, hiç aklınızı kullanmayacak mısınız?"

68. Dediler ki; "Eğer bir şey yapacaksanız, onu yakın da ilahlarınıza yardım edin."

69. Biz de şöyle dedik; "Ey Ateş, İbrahim için bir serinlik ve esenlik ol."

70. Onlar ona bir tuzak kurmak istediler. Fakat biz onları yıkımın en büyüğüne uğrattık.

71. Onu ve Lut'u, tüm insanlar için kutlu kıldığımız topraklara ulaştırıp kurtardık.

72. Ona ödül olarak İshak'ı ve Yakup'u verdik. Her birini erdemli kişiler kıldık.

73. Onları, buyruğumuz uyarınca doğru yolu gösteren önderler yaptık ve onlara iyi işler yapmalarını, yakarışta bulunmayı, yoksulun hakkı olanı vermeyi bildirdik. Onlar, yalnızca bize kulluk eden kimselerdi.

74. Lut'a da yüksek bilgi ve egemenlik verdik. Onu, çirkin işler işleyen topluluktan kurtardık. Onlar, yoldan çıkmış kötü bir toplumdu.

75. Böylece Lutu bağışımız ve korumamız altına aldık. Çünkü o, erdemli kimselerdendi.

76. Nuh'a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarışına yanıt verdik de onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Gerçekten onlar kötü bir toplumdu.Hepsini birden batırıp boğduk.

78. Davud ile Süleyman'a gelince, onlar da, bir gün, birilerinin koyunlarından zarar görmüş bir tarla hakkında yargıda bulunuyorlardı. Biz de onların yargısına tanık idik.

79. Süleyman'a bu konunun çözümünü bildirmiştik; her birine egemenlik ve yüksek bilgi verdik. Birlikte Tanrıyı yüceltsinler diye dağları ve kuşları Davud'un buyruğu altına aldık. Bunları biz yapmıştık.

80. Bir de sizi savaşınızın şiddetinden koruması için ona, zırh yapmayı öğrettik. Peki bütün bunlar için şükrediyor musunuz?

81. Şiddetle esen rüzgarları da Süleyman'ın hizmetine sunmuştuk. Rüzgar onun buyruğuyla, kutlu ve verimli kıldığımız yere doğru eserdi. Çünkü biz her şeyi bileniz.

82. Dalgıçlık yapan ve daha başka işler yapan şeytanları da ona boyun eğdirdik. Biz onların hepsini görüp gözetiyorduk.

83. Eyüp u da anımsa. Hani o rabbine; "Kuşkusuz ki ben bir derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin," diye yakarmıştı.

84. Biz de yakarışını kabul ettik; hemen kendisindeki sıkıntıyı giderdik. Tarafımızdan bir bağış ve kulluk edenlere bir uyarı olmak üzere ona ailesini ve onlarla birlikte olanların bir mislini daha verdik.

85. İsmail, İdris ve ZülkifTi de anımsa. Onların hepsi sabredenlerdendi.

86. Biz de onları rahmetimiz altına aldık. Kuşkusuz onlar erdemli kişilerdendi.

87. Zünnunu da anımsa. Hani o öfkelenerek gitmişti de bizim onu bu yüzden sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Sonra da karanlıklar içinde iken; "Senden başka ilah yoktur; sen her türlü eksiklikten uzaksın. Ben ise kendine yazık edenlerden oldum," diye yakarmıştı.

88. Biz de yakarışını kabul ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İnananları biz işte böyle kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da anımsa. Hani o, rabbine yakarmış ve; "Rabbim; beni tek başıma bırakma. Sen, varislerin en hayırlısısın," demişti.

90. Biz de onun duasını kabul ettik. Ona Yahya'yı verdik ve eşini de iyileştirdik. Onların hepsi de iyilikte yarışırlar ve hem umut ederek, hem de korkarak bize yakarırlardı. Onlar bize karşı içtenlikle saygı duyan kimselerdi.

91. Ve o, iffetini koruyan kadını da anımsa ki, biz ona ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu bütün evren için bir kanıt kıldık.

92. Gerçekten, sizin bu toplumunuz tek bir toplumdur. Ben de sizin rabbinizim, öyleyse bana kulluk ediniz.

93. Fakat onlar işlerinde ayrılığa düştüler; sonunda hepsi bize döneceklerdir.

94. İnanmış olarak güzel işler yapan kimsenin emeği boşa gitmez; biz onun yaptıklarını yazmaktayız.

95. Yok ettiğimiz bir ülkenin üzerinde yasak vardır. Artık onlar geri dönemezler.

96. Sonunda Yecuc ile Me'cuc'un önündeki set yıkıldığında onlar bütün tepelerden akarak her yana yayılırlar.

97. Artık hak olan sözün gerçekleşmesi yaklaşmış, inkar edenlerin gözleri donakalmıştır. "Eyvah bize!" derler. "Bundan habersizdik. Aslında biz kendimize yazık etmişiz."

98. Siz ve Allah'tan başka taptıklarınız Cehennemin odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar, ilah olsaydı oraya girmezlerdi. Ama hepsi orada sürekli kalacaklardır.

100. Onlar orada inim inim inleyecekler ve hiçbir şey işitmeyeceklerdir.

101. Kendileri için güzellik hazırladığımız kimselere gelince, onlar Cehennemden uzak tutulmuşlardır.

102. Onun hışırtısını bile işitmezler. Onlar, canlarının çektiği nimetler içinde sürekli kalacaklardır.

103.0 en büyük korku, onları asla tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılar: "İşte bu, size söz verilen gününüzdür!"

104. Göğü, kitap dürer gibi durduğumuz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz. Doğrusu biz bunları kesinlikle yapacak olanız.

105. Andolsun ki, biz, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yeryüzüne ancak iyi kullarımın mirasçı olacağını yazmıştık.

106. Kuşkusuz bunda kulluk eden bir topluluk için yeterli bir açıklama vardır.

107. Biz seni ancak evrenlere bir bağış olarak gönderdik.

108. De ki; "Kuşkusuz bana ancak, ilahınızın yalnızca bir tek ilah olduğu bildiriliyor. Artık gerçeğe teslim oluyor musunuz?

109. Eğer yine de yüz çevirirlerse, de ki; "Size yeterli ölçüde gerçeği bildirdim. Size söz verilen şeyin yakın mı, yoksa uzak mı olduğunu bilemem."

110. Kuşkusuz o, sözün açığa vurulanını da bilmektedir; gizlemekte olduklarınızı da bilmektedir.

111. Bilmem; belki bu gecikme sizi denemek ve bir süreye kadar geçindirmek içindir.

112. Tanrı elçisi şöyle dedi; "Rabbim hak ile yargıda bulun. Bizim rabbimiz bağışlayıcı olandır. Sizin asılsız yakıştırmalarınıza karşılık yardımına başvurulandır."

KUTSAL ZİYARET BÖLÜMÜ
(HAC SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey insanlar, rabbinize karşı gelmekten sakının. Çünkü dünyanın sonunun geldiği vakit yaşanacak sarsıntı çok korkunç bir şey olacaktır.

2. Ona tanık olduğunuz gün her emzikli kadın, emzirdiğinden vazgeçer ve her gebe kadın, bebeğini düşürür. Sen o gün insanları sanki sarhoş olmuş gibi görürsün; oysaki onlar sarhoş değillerdir. Ama Allah'ın azabı çok çetindir.

3. İnsanlardan bazıları Allah hakkında bir bilgisi olmadığı halde tartışır da her azılı şeytanın ardına düşüp gider.

4. O Şeytanın üzerine şöyle yazılmıştır: "Kim bunu dost edinirse kuşkusuz bu onu saptırır ve onu, alevli ateşin azabına götürür."

5. Ey insanlar, eğer siz öldükten sonra dirileceğinizden şüphe ediyorsanız şurası gerçektir ki, biz sizi ilk önce topraktan, sonra bir su damlasından, sonra asılı duran bir nesneden, sonra da biçimi belli belirsiz bir dölütten yarattık. Bunları size gücümüzü gösterelim diye yaptık. Sizleri dilediğimiz belirli bir sona kadar döl yataklarında bırakırız. Sonra sizi oradan çocuk olarak çıkarırız. Daha sonra da tam gücünüze ulaşmanızı sağlarız. Kiminiz öldürülür, kiminiz de ömrünün en kötü zamanına ulaştırılır ki, bilirken bir şey bilmez olur. Yeryüzünü görürsün ki, kupkurudur; oysa biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır ve her güzel bitkiden çift çift yetiştirir.

6. Bütün bunlar gösterir ki, Allah gerçeğin ta kendisidir, ölüleri o diriltir ve onun gücü her şeye yeter.

7. Gerçek şu ki, dünyanın sonu gelecektir. Bunda kuşku yoktur. Gerçekten Tanrı mezarlarda olanları diriltip kaldıracaktır.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki, hiçbir bilgiye veya yol göstericiye veya aydınlatıcı bir kitaba dayanmadan Allah hakkında tartışmaya kalkar.

9. Allah yolundan saptırmak için de kendini eğip bükerek büyüklük taslar. Onun için dünyada bir rezillik vardır; diriliş gününde ise ona yakıcı azabı tattırırız.

10. Ona, "İşte bu, senin kendi ellerinle yaptıklarından dolayıdır," denilecektir. Yoksa Allah kullarına haksızlık edici değildir.

11. İnsanlardan öylesi de var ki, Allah'a iğreti şekilde kulluk eder. Kendisine bir iyilik eriştiğinde onunla mutlu olur; başına bir sınav geldiğinde ise yüz geri dönüverir. O, dünyada da, ahirette de kayba uğramıştır. Apaçık bir yıkım diye işte buna denir.

12. O, Allah'ı bırakıp da kendisine ne bir yarar, ne de bir zarar veremeyen şeylere yakarın Sapkınlığın en koyusu da işte budur.

13. Aslında kendisine zararı yararından daha yakın olana yakarın Yakardığı şey ne kötü bir yardımcı ve ne kötü bir yoldaştır.

14. Allah, inanan ve iyi işler yapanları, içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Kuşkusuz Allah dilediğini yapar.

15. Kim, Allah'ın, elçisine, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra ona gelen yardımı kesiversin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi?

16. İşte biz Kur'an'ı, böyle apaçık ayetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah, dilediği kimseyi doğru yola iletir.

17. Kuşkusuz Allah, diriliş gününde, inananlar, Yahudiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve ortak koşanlar arasında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah her şeye gereğince tanıktır.

18. Göklerde ve yerde olanların, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, canlılar ve bir çok insanın Allah'a secde ettiklerini görmüyor

musun? Fakat bir çoğu da azabı hak etmiştir. Allah kimi alçaltırsa onu yükseltecek yoktur. Kuşkusuz Allah, dilediğini yapar.

19. İşte şunlar, rableri hakkında tartışan iki karşıt topluluktur. İnkarcı olanlar için ateşten giysiler biçilir ve başlarından aşağı kaynar su dökülür.

20. Bu suyla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Onlar için bir de demirden kamçılar vardır.

22. Her ne zaman oradaki kavurucu ateşten çıkmak isteseler yine oraya döndürülür ve; "Yakıcı azabı tadın," denilir.

23. Kuşkusuz Allah, inanıp yararlı iş işleyenleri, içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Onlar orada altın bilezikler ve inciler takınacaklar, giysileri de ipekten olacaktır.

24. Onlar sözün güzeline iletilmişlerdir. Ve onlar en çok övülenin yoluna ulaştırılmışlardır.

25. Doğrusu biz, inkar edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlar için eşit kılman Kutsal Secdelik'ten alıkoyanlara ve orada zulüm ile insanları yanlış yola saptırmak isteyene, can yakıcı bir azabı tattırırız.

26. Anımsa o zamanı ki, hani biz İbrahim'e Tanrı evinin yerini hazırlamış ve; "Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf ederek semah dönenler, ayakta durarak, öne eğilerek ve yere kapanarak ibadet edenler için de evimi temiz tut," demiştik.

27. İnsanlar arasında Kutsal Secdelik'i ziyaret etmeyi duyur ki, gerek yaya olarak gerekse derin vadilerden geçerek, yorgunluktan incelmiş binitler üzerinde sana ulaşsınlar.

28. Kendilerine ait bir takım yararlara tanık olsunlar; Allah'ın onlara yaşamlık olarak verdiği hayvanları kurban ederken Allah'ın adını ansınlar; siz de onlardan yiyin ve sıkıntı içindeki yoksulu doyurun.

29. Sonra da temizlensinler, adaklarını yerine getirsinler ve o Eski Ev'in çevresinde tavaf ederek semah dönsünler.

30. İşte Allah'ın buyrukları bunlardır. Kim Allah'ın saygı gösterilmesini istediği şeylere saygı gösterirse, bu onun için rabbinin

katında hayırlı olur. Yasaklanmış olduğu bildirilenler dışındaki hayvanların etleri ise size helal kılınmıştır. O halde putlara tapmak gibi pisliklerden ve yalan sözden kaçının.

31. Hiçbir şeyi ona ortak koşmadan Allah a yönelen kimseler olun. Allah'a ortak koşan kimse sanki gökten düşmüş de kuşlar onu kapıp parçalamış, yahut rüzgar onu ıssız bir yere savurmuş gibidir.

32. Bu böyledir. Her kim Allah'ın buyruklarına saygı gösterirse kuşku yok ki bu, kalplerin Allaha olan saygısındandır.

33. Kurbanlık hayvanlarda sizin için belli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların yeri tarihi yüce evdir.

34. Kendilerine yaşamlık olarak verdiğimiz hayvanları keserken Allah'ın adını ansınlar diye, biz, her toplum için bir kurban ibadeti belirledik. Hepinizin ilahı tek bir ilahtır. Öyleyse yalnız ona teslim olun. Ey elçi, o saygılı ve alçakgönüllü kullara sevindirici haberler ver.

35. Onlar öyle insanlardır ki, Allah anıldığında kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, dosdoğru yakarışta bulunurlar. Ve kendilerine verdiğimiz yaşandıklardan başka kimselere de pay verirler.

36. Biz o büyükbaş hayvanları da sizin için Allah'ın buyrukları arasına koyduk. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar sıralanmış halde ayakları üzerinde dururken, üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları üzere yere düştükleri zaman da onlardan yiyin; ihtiyacını gizleyen yoksulu da gizlemeyen yoksulu da doyurun. Allah o hayvanları sizin hizmetinize verdi ki, şükredesiniz.

37. Onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmaz. Fakat, ona, sizin bağlılığınız ulaşacaktır. Size doğru yolu gösterdiği için rabbinizin büyüklüğünü anın diye o, bunları sizin hizmetinize vermiştir. Ey elçi, iyilik edenlere sevindirici haberler ver.

38. Hiç kuşkusuz, Allah inananları esirger. Çünkü Allah, çıyanlık edenlerin ve iyilik bilmezlerin hiçbirini sevmez.

39. Kendilerine savaş açılanlara savaşma izni verilmiştir. Çünkü onlar haksızlığa uğratıldılar. Allah onlara elbette ki yardım edecek güçtedir.

40. Onlar, sadece, "Rabbimiz Allah'tır!" dedikleri için, haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah'ın insanların bir kısmını, bir kısmıyla etkisiz bırakması olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adının çokça anıldığı secdelikler yıkılıp giderdi. Allah, elbette dinine yardım edenlere yardım eder. Şüphesiz Allah güçlüdür ve üstün olandır.

41. Eğer onlara yeryüzünde imkan ve güç verirsek, yakarışı dosdoğru yaparlar, yoksulun hakkı olanı verirler, iyiliği emrederler, kötülüğü yasaklarlar. Sonunda tüm işlerin sonu Allah'a varır.

42. Eğer seni yalanlıyorlarsa bilesin ki, senden önce Nuh toplumu da Ad da, Semud da yalanlamıştı.

43. İbrahim'in toplumu da, Lut'un toplumu da yalanlamıştı.

44. Meyden halkı da yalanlamıştı. Musa da yalanlanmıştı. Fakat ben o inkarcılara bir süre tanımış ve sonra da onları yakalayıvermiştim. Benim azabım nasılmış; gördüler.

45. Nice kentleri biz, işledikleri haksızlıklardan ötürü yok ettik. Şimdi onların yerinde alt üst olmuş yıkıntılar, kör kuyular, bomboş duran yüksek saraylar vardır.

46. Onlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Dolaşsalardı olanları akledecek kalpleri, işitecek kulakları olurdu. Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz. Ama asıl göğüslerin içindeki kalpler kör olur.

47. Senden azabın çabuklaştırılmasını istiyorlar; oysa Allah sözünden dönecek değildir. Ne var ki, rabbinin katında bir gün, sizin hesabınızla bin yıl gibidir.

48. Nice kentlere, zalim oldukları halde süre tanıdım ve sonra onları yakalayıverdim. Dönüş yalnızca banadır.

49. De ki; "Ey insanlar, ben sizin için yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."

50. O halde, inanıp iyi işler yapan kimseler için bir bağışlanma ve bol bir yaşamlık vardır.

51. Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çalışanlara gelince, onlar da cehennemliklerin ta kendileridir.

52. Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, bir şeyi arzuladığı zaman, Şeytan onun arzusuna vesvese karıştırmış olmasın. Ama Allah, Şeytanın karıştırdığını giderir ve ayetlerini sağlamlaştırır. Allah bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

53. Şeytanın karıştırdığı, kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimseleri denemek içindir. Zalimler, gerçekten derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bu, aynı zamanda, kendilerine yüksek bilgi verilmiş olanların, Kur an m rabbinden gelen bir gerçek olduğunu anlamalarını sağlar. Böylece kalpleri onu benimser ve ona inanırlar. Allah, inananları kesinlikle doğru yola ulaştırır.

55. İnkar edenler ise, ölüm anı ansızın gelip çatıncaya, yahut kısır bir günün azabı başlarına gelinceye kadar ondan kuşku duymaktan geri durmazlar.

56. Egemenlik o gün tümüyle Allah'ındır. O, insanların arasında hükmünü verir. İnanıp güzel işler yapanlar, o gün nimetlerle dolu cennetler içindedir.

57. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda göç eden, sonra da bu uğurda ölen yahut öldürülenleri Allah pek güzel bir yaşamlıkla ödüllendirecektir. Gerçek şu ki, Allah en iyi yaşamlık vericidir.

59. Allah, onları, razı olacakları bir yere elbette yerleştirecektir. Kuşkusuz Allah, bilendir ve şefkatlidir.

60. Bu böyledir. Kim, kendisine uygulanan haksızlığa karşı aynı şekilde karşılık verir de bundan dolayı kendisine saldırılırsa Allah ona yardım edecektir. Elbette ki, Allah acıyandır, bağışlayandır.

61. Allah dilediğine böylece yardım eder. Çünkü geceyi gündüze, gündüzü de geceye katan odur. Gerçek şu ki, Allah gereğince işiten, gereğince görendir.

62. Bu böyledir. Hiç kuşku yok ki Allah, gerçeğin ta kendisidir. Onların ondan başka taptıkları ise düzmecedir. Gerçek şu ki, o Allah, yücedir, büyüktür.

63. Allah'ın gökten su indirmesiyle yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmez misin? Kuşkusuz Allah, sunumu bol olandır ve her şeyden haberlidir.

64. Göklerde ve yerde ne varsa hep onundur. Gerçekten o Allah, varsıl olandır ve o, övgüye değerdir.

65. Allah'ın yeryüzündeki her şeyi ve denizde onun buyruğuyla ile akıp giden gemileri hizmetinize verdiğini görmez misin? Kendi izni olmadıkça, göğü yerin üzerine düşmemesi için o tutuyor. Allah, insanlara karşı gerçekten çok acıyıcıdır ve çok bağışlayıcıdır.

66. Size yaşam veren odur. Sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecektir. Gerçek şu ki insan tam bir iyilik bilmezdir.

67. Her toplum için biz, bir ibadet biçimi belirledik; onlar, onu izlerler. Artık bu iş konusunda seninle çekişmesinler. Sen de rabbine davet et. Çünkü sen, elbette ki dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Yine de seninle tartışacak olurlarsa onlara de ki; "Allah yaptıklarınızı çok iyi bilmektedir."

69. Anlaşmazlığa düştüğünüz konu hakkında, diriliş günü Allah hükmünü verecektir.

70. Gökte ve yerde olan her şeyi Allah'ın bildiğini bilmiyor musun? Bunların hepsi bir kitapta bulunmaktadır. Bu da Allah için çok kolaydır.

71. Onlar, Allah'ın dışında öyle şeylere kulluk ediyorlar ki, Allah o şeyler hakkında hiçbir belge indirmemiştir. Kulluk ettikleri şeyler konusunda kendilerinin de hiçbir bilgileri yoktur. Ne var ki zalimlere yardım edecek kimse bulunmaz.

72. Onlara ayetlerimiz apaçık olarak okunduğu zaman, inkar edenlerin yüzlerinden inkarlarını anlarsın. Nerdeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki; "Size bundan daha kötüsünü bildireyim mi? O, Allah'ın inkarcılar için hazırladığı ateştir. Orası, varılacak ne kötü bir yerdir."

73. Ey insanlar, size bir örnek veriliyor, onu dinleyin. Sizin Allah'tan başka yalvardığınız şeylerin hepsi birleşse bile bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de güçsüz, kendisinden istenen de güçsüzdür.

74. Onlar Allah'ın gücünü gereğince anlayamadılar. Kuşku yok ki, Allah karşı konulmaz güçtedir ve üstün olandır.

75. Allah meleklerden de, insanlardan da elçiler seçer. Gerçek şu ki Allah, gereğince işiten, gereğince bilendir.

76. O, kullarının geçmişini de bilir, geleceğini de bilir. Ve bütün işlerin dönüşü Allah'adır.

77. Ey inananlar, öne doğru eğilerek ve yere kapanarak rabbinize ibadet edin. İyilik yapın. Umulur ki kurtuluşa ulaşırsınız.

78. Allah uğrunda gereğince çalışın. O, sizi seçmiş ve din konusunda size hiçbir zorluk yüklememiştir. Atanız İbrahim'in dini üzere olun. O, gerek daha öncekilerde gerekse bu kitapta size; "Hakka teslim olanlar" adını vermiştir ki, Tanrı elçisi sizin üzerinize tanık olsun. Siz de insanlar üzerine tanık olasınız. Öyleyse içtenlikle yakarışta bulunun, yoksulun hakkı olanı verin ve Allah'a sımsıkı sarılın. Allah, sizin sahibinizdir. O, ne güzel bir sahip ve ne güzel bir yardımcıdır.

İNANANLAR BÖLÜMÜ
(MÜ'MİNUN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gerçekten, inananlar kurtuluşa ermişlerdir.
2. Onlar ki; yakarışlarında derin bir saygı içindedirler.
3. Onlar ki; boş sözlerden uzak dururlar.
4. Onlar ki; yoksulun hakkı olanı verirler.
5. Ve onlar ki, iffetlerini yasak ilişkiden uzak tutarlar.
6. Ancak eşleri ve halayıkları bunun dışındadır. Çünkü onlar bundan dolayı kınanmazlar.

7. Fakat kim bunun ötesine geçmek isterse işte onlar sınırı aşan kimselerdir.

8. O inananlar ise, kendilerine emanet edilen şeylere dikkat ederler. Verdikleri sözlere de bağlı kalırlar.

9. Onlar ki, yakarışlarını özenle yerine getirmeyi sürdürürler.

10. İşte onlar mirasçılar olacaklardır.

11. Onlar ki, Firdevs Cennetlerine mirasçı olacaklar ve orada sürekli kalacaklardır.

12. Kuşkusuz biz insanı süzülmüş bir balçıktan yarattık.

13. Sonra onu sağlam bir karar yerinde döl suyu damlası olarak yerleştirdik.

14. Sonra, o damlayı, asılı duran bir nesne olarak biçimlendirdik. Sonra onu dölüt haline getirdik. Sonra dölütü kemik olarak şekillendirdik. Sonra kemiğe et giydirdik ve sonra onu başka bir yaratışla var ettik. Öyleyse var edenlerin en güzeli olan Allah çok yücedir.

15. Sonra siz bütün bunların ardından elbette ki öleceksiniz.

16. Sonra siz diriliş günü yeniden diriltileceksiniz.

17. Şu bir gerçek ki biz, sizin üstünüzde yedi yol var ettik. Biz ki, var etmekten habersiz değiliz.

18. Biz, gökten belli bir ölçüye göre su indirdik ve onu yeryüzünde tuttuk. Bizim onu gidermeye de elbette gücümüz yeter.

19. O suyla sizin için hurma bahçeleri ve üzüm bağları yetiştirdik. Bu bağ ve bahçelerde sizin için pek çok meyveler vardır ve siz onlardan yemektesiniz.

20. Bir de Sina Dağı çevresinde yetişen bir ağaç bitirdik ki, ondan hem bir yağ çıkar, hem de yiyenlere katık olur.

21. Hayvanlarda sizin için elbette bir ibret vardır. Onların karınlarındaki sütten size içirmekteyiz. Onlarda sizin için daha birçok yararlar da vardır ve ayrıca siz onlardan yemektesiniz.

22. Hem o hayvanlar hem de gemiler sizi taşımaktadır.

23. Andolsun ki, biz, Nuh'u halkına elçi olarak gönderdik ve o; "Ey halkım, Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka ilah yoktur. Yine de ona karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" dedi.

24. Bunun üzerine halkından öne çıkan inkarcılar şöyle dediler; "Bu ancak sizin gibi bir insandır. Size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dikseydi, bir melek gönderirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık."

25. "Bu, ancak çıldırmış bir adamdır. Öyle ise bir süre onu gözetim altında tutun."

26. Nuh şöyle dedi; "Rabbim, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et."

27. Biz de ona şöyle bildirimde bulunduk: "Gözetimimiz altında, sana bildirdiğimiz gibi bir gemi yap. Buyruğumuz gelip de sular kaynamaya başlayınca, her türden ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilmiş olanların dışında kalan aileni de gemiye bindir. Haksızlık yapanlar için bana hiç yalvarma. Çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır."

28. Sen ve yanında bulunanlar gemiye yerleştiğiniz zaman; "Bizi o zalimler topluluğundan kurtaran Allah'a övgüler olsun!" diye dua et.

29. Ve şöyle söyle; "Rabbim, beni kutlu bir yere yerleştir. Kuşkusuz sen yerleştirenlerin en iyisisin."

30. İşte bunda alınacak nice dersler vardır. Biz böylece kullarımızı sınamaktayız.

31. Sonra onların ardından biz başka bir kuşak meydana getirdik.

32. Onlara, kendilerinden; "Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka hiçbir ilahınız yoktur. Hala ona karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" diye öğüt veren bir elçi gönderdik.

33. Onun, dünya yaşamında kendilerine gönenç verdiğimiz, inkarcı ve ahirete kavuşmayı yalanlayan toplumunun ileri gelenleri şöyle dediler; "Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor."

34. "Kendiniz gibi bir insana boyun eğerseniz, kesinlikle yazık edersiniz."

35. "Size, ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra yeniden mezarlarınızdan çıkarılıp dirileceğinizi mi vaat ediyor?"

36. "Yazık, yazık. Size vaat edilen şey ne denli uzak."

37. "Yaşam, şu dünya yaşamından ibarettir. Ölürüz, yaşarız ama biz yeniden diriltilecek değiliz."

38. "Bu adam, Allah'a karşı yalan uyduran bir kimseden başkası değildir. Biz ona inanmayız."

39. Tanrı elçisi şöyle dedi; "Rabbim, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et."

40. Allah şöyle buyurdu; "Onlar, az bir zaman sonra kesinlikle pişman olacaklar."

41. Nitekim o korkunç ses onları hak ettikleri şekilde yakalayıverdi de hepsini sel süprüntüsüne çevirdik. Zalimler topluluğu yok olsun gitsin.

42. Sonra biz onların ardından başka kuşaklar meydana getirdik.

43. Hiçbir toplum, kendisi için belirlenmiş süreyi kısaltamaz ya da geciktiremez.

44. Sonra biz, elçilerimizi ardı ardına gönderdik. Hangi topluma elçisi geldiyse onlar onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca devirdik ve hepsini tarihe gömdük. İnanmayan toplum bizden uzak olsun. İnançsızlar topluluğu yok olsun gitsin.

45. Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla gönderdik.

46. Firavun ve adamlarına gittiler. Fakat onlar inanmayı kibirlerine yediremediler. Zaten onlar büyüklük taslayan bir topluluk idi.

47. Şöyle dediler; "Halkı bize köle olan ve kendileri de tıpkı bizim gibi insan olan bu iki adama mı inanalım?"

48. Böylece onları yalanladılar ve yıkıma uğrayanlardan oldular.

49. Andolsun ki biz, doğru yolu bulabilsinler diye Musa'ya o kitabı verdik.

50. Meryem'in oğluyla annesini de birer ayet kıldık ve onları barınmaya uygun sulak bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey elçiler, temiz ve güzel yiyeceklerden yiyin ve iyi işler yapın. Kuşku yok ki, ben sizin yaptıklarınızı gereğince bilmekteyim.

52. İşte sizin bu toplumunuz tek bir toplumdur. Ben de sizin rabbinizim. Öyleyse bana karşı gelmekten sakının.

53. Ne var ki, insanlar işlerini kendi aralarında parça parça ettiler. Her topluluk kendi yanındakiyle sevinip övünmektedir.

54. Artık sen onları bir süre aymazlıkları ile baş başa bırak.

55. Sanıyorlar mı ki kendilerine mal ve çocuklar sunduk diye,

56. Onlara iyilik yapmak konusunda acele davranıyoruz. Hayır, onlar, ne yaptıklarının farkında değiller.

57. Kuşkusuz ki, rablerine olan saygıdan dolayı titreyenler,

58. Rablerinin ayetlerine inananlar,

59. Rablerine ortak koşmayanlar,

60. Ve rablerine dönecekleri için, verdiklerini kalpleri ürpererek verenler,

61. İşte onlar ki, iyiliklerde yarışıp bu konuda öne geçmeye çalışırlar.

62. Biz hiç kimseye gücünün üstünde yük yüklemeyiz. Katımızda her şeyi doğru olarak bildiren bir kitap vardır. Onlar, asla haksızlığa uğratılmazlar.

63. Fakat, inkarcıların kalpleri bundan habersizdir. Bundan başka da onların yapa geldikleri işler vardır.

64. Sonunda onların zengin olanlarını cezaya çarptırdığımız zaman hemen feryadı basarlar.

65. Bugün boşuna feryat etmeyin. Çünkü bizden yardım görmeyeceksiniz.

66. Gerçek şu ki, size benim ayetlerim okunduğunda arkanızı dönüyordunuz.

67. Geceleri toplanıp büyüklük taslayarak ayetlerim hakkında saçmalıyordunuz.

68. Onlar bu sözü hiç düşünmezler mi? Yoksa onlara, ilk atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa kendilerine gönderilen Tanrı elçisini tanıyamadılar da bundan dolayı mı inkar ediyorlar?

70. Yoksa; "Onda bir çılgınlık var!" mı diyorlar? Hayır! O, onlara gerçeği getirdi. Ama onların çoğu bu gerçekten hoşlanmıyor.

71. Eğer gerçek onların keyiflerine uysaydı, gökler de, yer de, bunların içindekiler de kesinlikle bozulup giderdi. Hayır, biz onlara uyarılarını getirdik. Fakat onlar kendilerine gelen uyarıdan yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Oysa rabbinin vereceği ücret daha hayırlıdır. Çünkü o yaşamlık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Gerçek şu ki, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Ama şu da gerçek ki, ahirete inanmayanlar, yoldan sapıyorlar.

75. Biz onlara acıyıp da üstlerindeki sıkıntıyı kaldırsak, onlar yine içinde bocaladıkları azgınlıklarında ısrar ederlerdi.

76. Andolsun ki, biz onları azap ile kıskıvrak yakaladık da yine rablerine boyun eğmediler ve yalvarıp yakarmadılar.

77. Sonunda, üzerlerine azabı şiddetli olan bir kapı açtığımızda, onlar bunun içinde şaşkına dönüp umutsuz kalmışlardır.

78. O, sizin için kulakları, gözleri ve yürekleri var edendir. Siz ise çok az şükrediyorsunuz.

79. O, sizi yeryüzünde yaratıp türetendir. Yalnızca onun huzurunda toplanacaksınız.

80. Yaşam veren de, öldüren de odur. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişi de onun eseridir. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

81. Buna karşın onlar da öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. Dediler ki; "Ölüp toprak ve kemik yığını olduktan sonra gerçekten biz yeniden mi diriltilecekmişiz?"

83. "Gerçek şu ki bundan önce de bize ve atalarımıza böyle şeyler söylenmişti. Bunlar geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir."

84. De ki; "Yeryüzü ve içindekiler kimindir? Eğer biliyorsanız söyleyin."

85. "Allah'ındır!" diyeceklerdir. De ki; "Öyleyse hiç düşünüp ibret almaz mısınız?"

86. Yine de ki; "Yedi göğün rabbi ve o büyük göklerin en yükseğinin rabbi kimdir?"

87. Diyecekler ki; "Onlar da Allah'ındır!" Sen de de ki; "Hala Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

88. Yine de ki; "Her şeyin yönetimini elinde tutan, her şeyi koruyup kolladığı halde korunmaya gereksinimi olmayan kimdir? Eğer biliyorsanız, söyleyin."

89. Diyecekler ki; "Hepsi Allah'ındır!" Sen de de ki; "Öyleyse nasıl oluyor da büyülenip aldanıyorsunuz?"

90. Doğrusu biz onlara gerçeği sunduk. Onlarsa gerçekten yalancıdırlar.

91. Allah, çocuk edinmemiştir. Onun yanında başka bir ilah da yoktur. Eğer olsaydı, her ilah kendi yarattığı ile gider ve elbette biri, diğerine üstün gelirdi. Allah onların yakıştırdığı şeylerden uzaktır.

92. O, gizli olanı da açık olanı da bilir. Ve o, onların ortak koştuğu şeylerden uzaktır.

93. De ki; "Rabbim, onlara vaat edilen cezayı bana göstereceksen,

94. "Rabbim, beni, o zalimler topluluğunun içinde bulundurma."

95. Bizim, onlara vaat ettiğimiz cezayı sana göstermeye elbette ki, gücümüz yeter.

96. Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

97. De ki; "Ey rabbim, şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım."

98. "Onların yanımda bulunmasından da yine sana sığınırım."

99. Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde şöyle der: "Rabbim beni geri gönder."

100. "Belki ben, terk ettiğim doğru işleri yaparım." Hayır. Bu, sadece onun söylediği boş bir sözden ibarettir. Zaten onların arkalarında yeniden diriltilecekleri güne kadar bir engel vardır.

101. Boruya üflendiğinde, o gün artık aralarında akrabalık bağı kalmamıştır ve birbirlerini de arayıp sormazlar.

102. Artık kimlerin tartıları ağır gelirse onlar kurtulmuş olacaklardır.

103. Kimlerin tartıları da hafifgelirse onlar kendilerine yazık etmiş olanlardır. Onlar sürekli Cehennemde kalacaklardır.

104. Orada yüzlerini alevler yalar da, ateş dudaklarını yaktığında, dişleri açıkta kalıverir.

105. Ayetlerim size okunuyorken, yalanlayanlar sizler değil miydiniz?

106. Derler ki; "Rabbimiz, azgınlığımız bizi yendi ve biz sapkın bir topluluk olduk."

107. "Rabbimiz, bizi buradan çıkar. Bir daha aynısını yaparsak, işte o zaman zalimlerden oluruz."

108. Allah şöyle buyurur: "Sinip kalın orada. Bir daha da bana bir şey söylemeyin."

109. "Çünkü kullarımdan bir topluluk; 'Rabbimiz, inandık, bizi bağışla, bize acı, sen acıyanların en hayırlısısın!' derdi."

110. "İşte siz onları alaya almıştınız. Sonunda bu alaylarınız size beni anmayı unutturdu da onlara gülüp durmuştunuz."

111. "Bugün ben, onlara, sabretmelerinin karşılığını verdim. Gerçekten kazananlar işte onlardır."

112. Allah; "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye buyurur.

113. Derler ki; "Ya bir gün, ya da günün bir bölümü kadar. Onu sayanlara sor."

114. Bunun üzerine Allah der ki; "Sadece çok kısa bir süre kaldınız. Keşke bunu biliyor olsaydınız."

115. "Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116. Gerçek egemenlik sahibi olan Allah'ın şanı çok yücedir. Ondan başka ilah yoktur. O, çok değerli en yüksek göğün rabbidir.

117. Kim Allah ile birlikte, varlığına hiçbir belge bulunmayan başka bir ilaha kulluk ederse, o kimsenin hesabı ancak rabbinin katındadır. Çünkü inkarcılar asla kurtuluşa eremez.

118. Öyleyse şöyle söyle; "Rabbim, bağışla ve acı. Sen acıyanların en iyisisin."

IŞIK BÖLÜMÜ
(NUR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Bu, indirdiğimiz ve uygulanmasını üzerinize buyruk olarak yazdığımız bir Kuran bölümüdür. Biz ki, iyice düşünmeniz için onda apaçık ayetler indirmiş bulunmaktayız.

2. Nikahsız cinsel ilişkiye giren kadın ve erkekten her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini konusunda acıma duygusu sizi engellemesin. İnananlardan bir topluluk da onların cezasına tanık olsun.

3. Nikahsız cinsel ilişkiye giren bir erkek, nikahsız cinsel ilişkiye giren bir kadından veya Tanrıya ortak koşan bir kadından başkası ile evlenemez. Nikahsız cinsel ilişkiye giren bir kadınla da ancak nikahsız cinsel ilişkiye giren bir erkek veya Tanrıya ortak koşan bir erkek evlenebilir. Bu, inananlar için yasak kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara suçlamada bulunan sonra da dört tanık getiremeyenlere seksener değnek vurun ve artık onların tanıklığını hiçbir zaman kabul etmeyin. Onlar, sapmışların ta kendileridir.

5. Ancak daha sonra tövbe edip uslananlar bunun dışındadır. Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve çok acıyıcıdır.

6. Kendi eşleri hakkında suçlamada bulunan, ancak buna kendilerinden başka tanık getiremeyen kimselere gelince, onlardan her birinin tanıklığı, kendisinin doğru söylediğine ilişkin, Allah adına dört kez ant içmektir.

7. Beşinci ant içmede de, eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını diler.

8. Suçlanan kadının dört kez Allah adına ant içerek kocasının yalan söylediğini bildirmesi ise ondan cezayı kaldırır.

9. Onun da beşinci seferki ant içmesi, eğer kocası doğru söylüyorsa, Allah'ın öfkesinin kendi üzerine olmasını istemektir.

10. Eğer Allah'ın size bol sunumu ile bağışı olmasaydı ne yapardınız? Gerçek şu ki, Allah tövbeleri kabul edendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

11.0 uydurma haberi size getiren sizden bir topluluktur. Onu kendiniz için kötü sanmayın. Tersine o sizin için bir iyiliktir. Onlardan her birinin kazandığı günah, kendisine aittir. İçlerinden, suçun en büyüğünü yüklenene gelince, cezanın da en büyüğü onun olacaktır.

12. Onu duydukları zaman inanan erkeklerle inanan kadınların, kendileri için nasıl iyi zanda bulunuyorlarsa öylece iyi zanda bulunup, "Bu, apaçık bir yalandır!" demeleri gerekmez miydi?

13. Yine o konuda dört tanık getirmeli değiller miydi? îşte bunlar, tanık getirmedikçe Allah katında yalancı olanlardır.

14. Eğer Allah'ın size dünyada ve ahirette iyilikleri ve bağışı olmasaydı, içine daldığınız bu suçlamadan dolayı size büyük bir azap dokunurdu.

15.0 sırada onu dilinize doluyor ve hakkında bir bilginiz olmayan o konuda ağzınızı açıp konuşuyordunuz. Onu basit bir şey sanmıştınız. Oysa o, Allah yanında büyük bir günahtır.

16. Onu duyduğunuzda, "Bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz. Bu, büyük bir yalandır! " demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer gerçekten inanan kimselerseniz, benzerini tekrarlamayasmız diye Allah size öğüt veriyor.

18. Ve Allah size böylece ayetlerini açıklıyor. Allah gereğince bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

19. İnananlar arasında iğrenç ve utanmazca davranışların yayılmasını isteyen kimseler için dünyada da, ahirette de acı veren bir azap vardır. Allah bilmektedir ama siz bilmiyorsunuz.

20. Ya Allah'ın size olan bağış ve acıması olmasaydı ne yapardınız? Gerçekten Allah çok şefkatli ve çok esirgeyicidir.

21. Ey inananlar, Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim Şeytanın adımlarını izlerse o, ona utanmazlığı ve kötülüğü emreder. Allah'ın size olan bağışı ve acıması olmasaydı sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini aklayıp temizler. Allah gereğince işitendir, gereğince bilendir.

22. İçinizden erdemli ve varlıklı olanlar, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda göç edenlere yardımda bulunmamak konusunda ant içmesinler. Hoş görsünler ve bağışlasınlar. Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah, çok şefkatli ve çok esirgeyicidir.

23. Kuşku yok ki, namuslu ve kötülükten habersiz bulunan inanan kadınlara suç atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir ve onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün ki, dilleri, elleri ve ayakları onların yapmış oldukları her şeye tanıklık edecektir.

25. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezayı eksiksiz olarak verecektir ve onlar da Allah'ın apaçık bir gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler de kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yakışır. O temiz olanlar, suçlayıcı kimselerin söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlanma ve bolca verilmiş iyi bir yaşamlık vardır.

27. Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, izin alıp ev halkına selam vermeden girmeyin. Umulur ki, bunun, sizin için daha iyi olduğunu düşünüp anlarsınız.

28. Eğer o evde kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar artık oraya girmeyin; ve eğer "Geri dönün," denirse, hemen dönün, bu sizin için daha temiz bir davranıştır. Allah yaptıklarınızı gereğince bilendir.

29. İçinde size ait bir eşya olan, oturanı bulunmayan evlere girmenizde herhangi bir günah yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilmektedir.

30. İnanan erkeklere söyle, gözlerini çevirsinler, sakınsınlar ve cinsel yerlerini günahtan uzak tutsunlar. Bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Kuşkusuz Allah, onların yaptıklarından haberlidir.

31. İnanan kadınlara da söyle, gözlerini çevirsinler, sakınsınlar ve cinsel yerlerini günahtan uzak tutsunlar. Açıkta olan bölümleri dışında süslerini göstermesinler. Örtüleri ile yakalarının üzerini kapatsınlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut kardeşlerinin oğulları yahut kendi kadınları yani inanan kadınlar yahut ellerinin altında bulunan halayıklar yahut cinsel gereksinim içinde olmayan erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut kadınların cinsel yerlerini henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey inananlar, Allah'a topluca tövbe edin ki, kurtuluşa eresiniz.

32. İçinizden evli olmayanları, kölelerinizden ve halayıklarınızdan evliliğe uygun olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler Allah, kendi sunumundan onları varsıl eder. Allah, sunumu geniş olan ve gereğince bilendir.

33. Evlenmeye olanak bulamayanlar da, Allah kendilerini sunumuyla varsıllaştırıncaya kadar namuslarını korusunlar. Elinizin altındaki köle ve halayıklardan, özgürlüklerini satın almak için sizinle anlaşma yapmak isteyenlere gelince, eğer onlarda iyi hal görürseniz, anlaşma yapın. Ayrıca, Allah'ın size verdiği maldan onlara da verin. Dünya yaşamının geçici çıkarlarını elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen halayıklarınızı çıkar karşılığı başkalarıyla cinsel ilişkiye zorlamayın. Kim onları buna zorlarsa bilinmelidir ki, Allah zorlananlar için çok şefkatli ve çok acıyıcıdır.

34. Andolsun ki biz, size apaçık kanıtlar, sizden önce gelip geçenlere ait örnekler ve Allah'a karşı gelmekten sakınan kimseler için öğütler indirdik.

35. Tanrı, göklerin ve yerin ışığıdır. Onun ışığının örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içindedir. O sırça,

inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse kendisine ateş dokunmasa bile ışık saçar. O, ışık üzerine ışıktır. Tanrı dilediği kimseyi ışığına iletir. Tanrı, insanlara işte böyle örnekler verir. Tanrı her şeyi bilmektedir.

36. Bu çerağ, içinde Tanrının, adının anılmasına ve onun yüceltilmesine izin verdiği evlerdedir. Orada, inananlar sabah akşam onu yüceltirler.

37. Onlar öyle kişilerdir ki, ne alım satım ne de alış veriş, onları Tanrıyı anmaktan, yakarışta bulunmaktan ve yoksulun hakkı olanı vermekten alıkoyamaz. Onlar, yüreklerin ve gözlerin allak bullak olacağı bir günden çekinirler.

38. Allah, onları yaptıklarının daha güzeli ile ödüllendirecek, onlara katından bol bol sunumda bulunacaktır. Allah, dilediğine hesapsız yaşamlık verir.

39. İnkarcılara gelince, onların yaptıkları işler de çölde bir serap gibidir ki, susuzluktan bunalan kimse onu su zanneder. Oraya vardığında ise bir şey bulamaz; yalnız Allah'ı bulur; Allah da onun hesabını tastamam görüverir. Çünkü Allah, çok çabuk hesap görendir.

40. Veya onların durumu denizdeki karanlıklara benzer ki, onu üst üste dalgalar örtmüş, dalgaları da bulutlar kaplamıştır. İşte üst üste binmiş karanlıklar... Öyle ki, elini uzatsa neredeyse onu bile göremez. Eğer Allah bir kimseye ışık vermemişse, artık onun için hiçbir ışık yok demektir.

41. Göklerde ve yerde olanların ve kanat çırpan kuşların onu yüceltmekte olduklarını görmez misin? Onların hepsi kendilerine özgü yakarışını da, yüceltme biçimini de bilmektedir. Allah ise onların yapmakta olduklarını gereğince bilendir.

42. Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. Dönüş de yalnız onadır.

43. Görmez misin ki, Allah, bulutları sürüklüyor, sonra bir araya getirip, üst üste yığıyor. İşte o zaman aralarından yağmurun çıktığını görürsün. O, gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir

de, bu doluyu dilediğine isabet ettirir. Dilediğinden de uzak tutar. Şimşeğin parıltısı ise neredeyse gözleri kamaştırıp götürür.

44. Allah, gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Kuşkusuz gözleri olanlar için bunda bir ibret vardır.

45. Allah, bütün canlıları sudan yaratmıştır. Bunlardan bir bölümü karnı üzerinde yürür. Kimi iki ayakla yürür, kimi de dört ayakla yürür. Allah dilediğini yaratır. Kuşku yok ki, Allah'ın her şeye gücü yeter.

46. Andolsun ki, biz, açıklayıcı ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

47. "Allah'a ve elçisine inandık ve boyun eğdik," diyorlar; sonra da içlerinden bir bölümü yüz çeviriyor. İşte onlar inanmış kimseler değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman, onlardan bir topluluk hemen yüz çevirip döner.

49. Eğer gerçek, kendi yararlarına olursa boyun bükerek ona gelirler.

50. Onların kalplerinde bir hastalık mı var; yoksa kuşkuya mı düştüler; yoksa, Allah'ın ve onun elçisinin kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalimlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hüküm vermek için Allah'a ve elçisine çağırıldıkları zaman, inananların sözü, yalnızca; "İşittik ve boyun eğdik," demekten ibarettir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

52. Kim Allah'a ve elçisine boyun eğer ve Allah'a karşı gelmekten içtenlikle sakınır ve ona saygı duyarsa, işte asıl zafere erip kazananlar onlardır.

53. Sen emrettiğin takdirde seninle birlikte savaşa çıkacaklarına ilişkin var güçleriyle ant içtiler. De ki; "Ant içmeyin. Sizden beklenen, uygun biçimde emre uymaktır. Allah, sizin yaptıklarınızdan haberlidir."

54. De ki; "Allah'ın emrine uyun; elçiye de uyun." Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, o elçi, kendisine yüklenenden sorumludur. Siz de kendinize yüklenenden sorumlusunuz. Eğer ona uyarsanız doğru yolu bulursunuz, elçiye düşen yalnızca açık seçik bildirip duyurmaktır.

55. Allah, içinizden inanıp yararlı iş işleyenlere, kendilerinden öncekileri egemen kıldığı gibi, onları da yeryüzüne egemen kılacağına, onlar için beğenip seçtiği dini temelli yerleştireceğine ve korkularını güvene çevireceğine ilişkin söz vermiştir. Çünkü onlar bana kulluk eder ve hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Artık bundan sonra inkar eden kimseler var ya, işte onlar yoldan çıkmış olanlardır.

56. İçtenlikle yakarışta bulunun, yoksulun hakkı olanı verin ve Tanrı elçisine uyun. Umulur ki, esirgenip korunursunuz.

57.0 inkarcıların bizi yeryüzünde aciz bırakacaklarını sakın zannetme. Onların varacağı yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir varış yeridir.

58. Ey inananlar, ellerinizin altında olan köle ve halayıklar ve sizden henüz ergenlik çağına ermemiş olanlar, sabah yakarışından önce, öğle sıcağında soyunduğunuzda ve yatsı yakarışından sonra yanınıza gelecekleri zaman üç kez izin istesinler. Bunlar, sizin açık bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında birbirinizin yanına gelip gitmekte size de, onlara da bir sorumluluk yoktur. Allah size ayetlerini işte böylece açıklar. Allah, gereğince bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

59. Çocuklarınızdan ergenlik çağına ulaşanlar, büyüklerinin izin istedikleri gibi izin istesinler. Allah, size ayetini işte böylece açıklar. Allah, gereğince bilendir, erdemli bilginin kaynağıdır.

60. Evlenme umudu kalmamış yaşlı kadınların, süslerini açığa vurmaksızın dış giysilerini çıkarmalarında bir sakınca yoktur. Ancak özenli davranıp sakınmaları kendileri için daha iyidir. Allah, gereğince işitendir, gereğince bilendir.

61. Kör için bir sorumluluk yoktur. Topal için bir sorumluluk yoktur. Hastaya da bir sorumluluk yoktur. Bunlara yapamayacakları görevler yüklenmez. Evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarları size teslim edilen evlerde, ya da dostlarınızın

evlerinde yemek yemenizde bir sorumluluk yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir sorumluluk yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, birbirinize selam verin. Allah katından esenlik, bolluk ve iyilik dileyin. Allah, aklınızı kullanasınız diye size ayetlerini işte böylece açıklıyor.

62. Doğrusu Allah'a ve elçisine gönülden inanan kimseler, elçiyle birlikte bir iş için toplandıklarında, ondan izin almaksızın bırakıp gitmezler. Senden izin isteyenler var ya, işte onlar, Allah'a ve elçisine inananlardır. Bazı işleri için senden izin isterlerse, onlardan dilediğine izin ver, Allah'tan, onların bağışlanmalarını dile. Kuşkusuz Allah, çok şefkatli ve çok acıyıcıdır.

63. Tanrı elçisini, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden, birbirini siper ederek sıvışanları Allah biliyor. Elçinin buyruğuna uymayanlar, başlarına bir belâ gelmesinden veya acı bir azaba uğramaktan kaygı duysunlar.

64. İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne halde olduğunuzu bilir. O, onun huzuruna döndüklerinde, bütün yaptıklarını onlara bildirecektir. Çünkü Allah, her şeyi gereğince bilendir.

AYIRDEDİCİ BÖLÜMÜ
(FURKAN SURESİ)

Esirgeyen» Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Evrenlere uyarıcı olması için kuluna Ayırdedici'yi indiren Tanrı ne yücedir.

2. Göklerin ve yerin egemenliği ona aittir. O, çocuk edinmemiştir, egemenliğinde de kendisinin ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış ve en ayrıntılı ölçülerle ona düzen vermiştir.

3. Böyle iken onlar, ondan başka bir takım ilahlar edindiler ki, edindikleri ilahlar hiçbir şey yaratamazlar. Tersine kendileri ya-

ratılmıştırlar. Onlar kendilerine ne bir zarar, ne de bir yarar verme gücüne sahiptirler; ne öldürmeye, ne de öldükten sonra diriltmeye güçleri yeter.

4. İnkarcılar şöyle dediler; "Bu, başkalarının yardımıyla onun uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir." Onlar böylece, apaçık bir yalan söyleyip haksızlık ettiler.

5. Yine dediler ki; "Bu, öncekilerin masallarıdır. Onu birilerine yazdırmış. Ezberlesin diye onlar da sabah akşam kendisine okumaktadır."

6. Sen de şöyle söyle; "Onu, göklerin ve yerin bütün gizemlerini bilen indirmiştir. O çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir."

7. Bir de, "Bu nasıl Tanrı elçisi?" dediler. "Yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor. Kendisiyle birlikte bir uyarıcı olmak üzere ona bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"

8. "Ya da ona bir hazine verilseydi. Yahut bir bahçesi olsaydı da oradan yiyip içseydi." Bir de o zalimler; "Siz büyülenmiş bir adamın peşinden gidiyorsunuz," dediler.

9. Bak, sana nasıl örnekler veriyorlar. Onlar sapıttılar da yolu bulamıyorlar.

10. Dilediği takdirde sana bunlardan daha iyisini sunacak, zemininden ırmaklar akan cennetler verecek ve senin için köşkler yapacak olan Tanrı ne yücedir.

11. Zaten onlar, dünyanın sonunun geleceğini de yalanladılar. Biz, onun geleceğini yalanlayanlara çılgın alevli bir ateş hazırlamışızdır.

12. O ateş onları uzak bir yerden gördüğü zaman, kendisine özgü bir hışımlanma ve uğultu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlı olarak Cehennemin dar bir yerine atıldıkları zaman, orada yok olup gitmek için yalvarırlar.

14. Bugün bir kez yok olup gitmeyi dilemeyin. Bir çok kez yok olmayı dileyin.

15. De ki; "Bu mu daha iyi, yoksa sakınanlara söz verilen o sonsuzluk Cenneti mi? O Cennet, sakınanların ödülü ve dönüş yeridir."

16. Orada istedikleri her şey sonsuza değin onlar içindir. İşte bu, rabbinin yerine getirmekle sorumlu olduğu bir sözdür.

17. O gün rabbin onları ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri bir araya toplar da, der ki; "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan çıktılar?"

18. Onlar, "Seni eksikliklerden uzak tutarız. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz. Fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda seni anmayı unuttular ve yok oluşa giden bir toplum oldular," derler.

19. İşte söyledikleriniz konusunda sizi yalancı çıkardılar. Artık ne azabı geri çevirmeye gücünüz yeter, ne de bir yardım bulmaya. İçinizden kim zulmederse biz ona büyük bir azap tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz elçiler de kuşkusuz yemek yerlerdi ve sokaklarda yürürlerdi. Sabrediyor musunuz diye bir kısmınızı, başka bir kısmınızla sınıyoruz. Rabbin, her şeyi gereğince görendir.

21. Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler; "Bize meleklerin indirilmesi veya rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" dediler. Andolsun ki, onlar, kendi kendilerine büyüklenmişler ve büyük bir azgınlıkla sınırı aşmışlardır.

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün, suçlulara hiçbir iyi haber yoktur. Melekler; "İyi haber size yasaktır, yasak!" diyeceklerdir.

23. Yaptıkları her işin önüne geçer, sonra da onu un ufak hale getirip sileriz.

24. O gün cennetlik olanların kalacakları yer çok iyi, dinlenecekleri yer de pek güzeldir.

25. O gün gökyüzü bulutlarla yarılır; melekler peş peşe indirilir.

26. O gün gerçek egemenlik bütünüyle bağışlayıcı olan Tanrı'nındır. Ve o gün, inkarcılar için pek çetin bir gündür.

27. O gün zalim kişi, ellerini ısırarak şöyle diyecek; "Keşke, Tanrı elçisiyle birlikte bir yol tutsaydım."

28. "Ah, keşke, falancayı dost edinmeseydim."

29. "O beni, bana gelen öğütten saptırdı. Zaten Şeytan, insanı yapayalnız ve yardımcısız bırakıverir."

30. Elçi şöyle der; "Ey rabbim, halkım bu Kuranı terk etti."

31. Biz böylece her elçiye suçlulardan bir düşman musallat ettik. Ama yol gösterici ve yardımcı olarak rabbin yeter.

32. Bir de o inkarcılar; "Kuran ona bir defada indirilmeli değil miydi?" dediler. Oysa biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için tane tane okuduk.

33. Onlar sana ne zaman bir örnek getirecek olsalar, biz sana gerçeği getirir ve en güzel yorumu yaparız.

34. O yüzükoyun Cehenneme toplanacak olanlar var ya, işte onlar, yerleri en kötü ve yolları da en sapık olanlardır.

35. Gerçekten biz, Musa'ya kitabı verdik ve kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

36. Ardından şöyle dedik; "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Sonra da o topluluğu yerle bir ettik.

37. Nuh halkını da, Tanrı elçilerini yalanladıkları zaman, suda boğduk ve insanlara ibret olacak bir hale getirdik. Ve biz zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

38. Ad ve Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha nice kuşakları da böylece yok ettik.

39. Hepsine bir çok örnekler gösterdik. Sonra da hepsini kökten yok ettik.

40. Doğrusu, onlar kötülük yağmuruna tutulmuş kente de uğramışlardı. Onun halini görmediler mi? Hayır, onlar yeniden diriltileceklerine ihtimal vermiyorlar.

41. Onlar seni gördükleri zaman da; "Allah'ın gönderdiği elçi bu mudur?" diye alaya almaktan başka bir şey yapmıyorlar.

42. "Eğer ilahlarımıza bağlılık konusunda kararlılık göstermeseydik, neredeyse bizi onlara bağlılıktan koparacaktı," diyorlar. Onlar azabı görecekleri zaman, kim yol bakımından daha sapıkmış, öğreneceklerdir.

43. Tutkularını ilah edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona sen mi koruyucu olacaksın?

44. Yoksa, onların çoğunun söz dinlediğini veya akıllarını kullandığını mı sanıyorsun? Onlar ancak hayvanlar gibidirler, hatta yol bakımından daha da sapkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmüyor musun? İsteseydi onu durdururdu. Sonra biz Güneş'i ona kılavuz yaptık.

46. Sonra da onu yavaş yavaş kendimize çekeriz.

47. O, geceyi sizin için örtü, uykuyu dinlenme, gündüzü de kalkıp çalışma zamanı yaptı.

48. Rüzgarı rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen de yine odur. Böylece, biz gökten tertemiz bir su indirdik.

49. Onunla ölü bir ülkeyi diriltelim, yarattığımız hayvanları ve insanların çoğunu suya kandıralım diye.

50. Andolsun ki biz, bu sözü onların aralarında türlü türlü anlattık ki öğüt alsınlar. Fakat insanların çoğu, iyilik bilmezlik içinde direnmektedir.

51. Eğer biz isteseydik, her ülkeye bir uyarıcı gönderirdik.

52. Artık inkarcılara boyun eğme. Onlara karşı Kur an ile zorlu bir savaşa giriş.

53. Birinin suyu tatlı ve iç açıcı, ötekininki tuzlu ve acı olan iki denizi birbirine katan odur. İkisinin arasına aşılmayan bir sınır ve engel koymuştur.

54. Sudan bir insan yaratıp da ona bir soy ve hısımlık veren de odur. Çünkü rabbinin her şeye gücü yeter.

55. Fakat onlar Allah'tan başka kendilerine ne yarar, ne de zarar veremeyecek şeylere tapıyorlar. İnkarcı kimse ise rabbine karşı çıkana yardım edendir.

56. Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki; "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; ancak rabbine varan yola girmek isteyene yol gösteriyorum."

58. Öyleyse sen ölmeyen, o gerçek yaşam sahibi Allah'a dayan ve onu övgü ile yücelt. Onun kendi kullarının günahlarından haberli olması yeter.

59. Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra en yüksek göğün üzerinde egemenlik kuran odur. O bağışlayıcı olan Tanrı'dır. Öyleyse onu iyi bilenlere sor.

60. Onlara; "Bağışlayıcı Tanrıya secde edin," dendiğinde bu, onların nefretlerini arttırır ve; "Bağışlayıcı Tanrı da neymiş? Senin emrettiğin şeye mi secde edecekmişiz?" derler.

61. Gökte burçları var eden, onların içinde bir çerağ ve ısıtıcı bir Ay barındıran Allah, ne yücedir.

62. Öğüt almak yahut şükretmek isteyen için gece ile gündüzü birbirinin ardınca getiren de yine odur.

63. Bağışlayıcı Tanrının kulları, yeryüzünde alçak gönüllü olarak yürürler. Cahiller kendilerine laf attıklarında ise, "Esenlik olsun!" deyip geçerler.

64. Onlar ki, gecelerini rableri için saygıyla ayakta durarak ve secde ederek geçirirler.

65. Ve onlar şöyle yakarırlar; "Rabbimiz, Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Doğrusu onun azabı geçici değil süreklidir."

66. Kuşkusuz orası ne kötü bir durak ve ne kötü bir yerleşim yeridir.

67. Onlar ki, harcama yaptıklarında ne saçıp savururlar, ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

68. Onlar ki, Allah ile birlikte başka bir ilaha yalvarmazlar. Allah'ın yasak kıldığı bir cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa cezasını bulur.

69. Diriliş günü cezası kat kat artırılır ve horlanmış biçimde orada süresiz olarak kalır.

70. Ancak tövbe eden ve güzel bir iş yapanlar bunun dışındadır. Onların kötülüklerini Allah iyiliklere çevirir. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

71. Kim tövbe edip iyi davranış gösterirse, kuşkusuz o, tövbesi kabul edilmiş olarak Allah a döner.

72. Onlar yalan yere tanıklık etmezler. Boş sözlerle karşılaştıklarında ise soylu bir tutumla geçip giderler.

73. Kendilerine rablerinin ayetleri anımsatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağırmış gibi davranmazlar.

74. Onlar şöyle yakarırlar; "Rabbimiz, bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve çocuklar bağışla ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder kıl."

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık, Cennetin en yüksek makamlarıyla ödüllendirilirler. Orada iyi dileklerle ve esenlikle karşılanırlar.

76. Onlar orada sürekli kalacaklardır. Orası ne güzel bir durak ve ne güzel bir yerleşim yeridir.

77. De ki; "Yalvarmanız olmasa rabbim size ne diye değer versin? Oysa siz, yalanladınız; bu yüzden sizin için azap kaçınılmaz olacaktır."

ŞAİRLER BÖLÜMÜ
(ŞUARA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ta, Sin, Mim...
2. Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.
3. Onlar inanmıyorlar diye sen kendini neredeyse üzüntüden tüketeceksin.
4. Eğer dilersek gökten üzerlerine bir tansık indiririz de boyunları onun önünde eğilip kalır.
5. Ne zaman onlara bağışlayıcı Tanrı'dan yeni bir öğüt gelecek olsa hemen ondan yüz çevirirler.
6. Onlar yalanladılar ama, alay edip durdukları şeyin haberleri, yakında kendilerine gelecektir.

7. Yeryüzüne hiç bakmıyorlar mı? Biz orada her güzel çiftten nice hoş bitkiler yetiştirdik.

8. Gerçek şu ki, bunda bir ibret vardır. Fakat onların çoğu yine de inanmış değiller.

9. Kuşkusuz senin rabbin çok güçlü ve çok esirgeyicidir.

10. Hani bir zamanlar rabbin Musa'ya; "O zalimler topluluğuna git!" diye seslenmişti.

11. "Firavunun halkına git; hala Allah'tan korkup sakınmayacaklar mı?" demişti.

12. Musa ise şöyle demişti; "Rabbim, doğrusu beni yalanlamalarından korkuyorum."

13. "Göğsüm daralır, dilim dönmez. Onun için Harun'a da elçilik görevi ver."

14. "Üstelik onlara karşı işlediğim bir de suçum var. Bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."

15. Allah buyurdu ki; "Asla yapamazlar. İkiniz de ayetlerimizle gidin. Biz sizinle birlikteyiz ve her şeyi işitmekteyiz."

16. "Firavuna gidin ve deyin ki; biz evrenlerin rabbinin elçisiyiz."

17. "İsrail oğullarını bizimle birlikte gönder."

18. Firavun şöyle dedi; "Seni biz küçük bir çocuk olarak alıp aramızda büyütmedik mi? Sen ki, ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."

19. "Ondan sonra da yapacağını yaptın. Sen iyilik bilmezin birisin."

20. Musa şöyle yanıt verdi; "Ben o suçu işlediğimde yanlış yolda olanlardandım."

21. "Sonra da, sizden korktuğum için kaçtım ve rabbim bana bilgelik verip beni elçilerden biri yaptı."

22. "Başıma kaktığın o iyilik de, İsrail oğullarını köleleştirmenden dolayıdır!"

23. Firavun şöyle dedi; "Evrenlerin rabbi dediğin de nedir?"

24. Musa şöyle yanıt verdi; "Eğer kesin olarak bilip öğrenmek istiyorsanız, o; göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin rabbidir."

25. Firavun çevresindekilere dedi ki; "Duyuyor musunuz?"

26. Musa şöyle söyledi; "O, hem sizin hem de sizden önceki atalarınızın rabbidir."

27. Firavun da şunu söyledi; "Size gönderilen bu elçi gerçekten delinin biridir."

28. Musa şöyle devam etti; "Eğer aklınızı işletirseniz anlarsınız ki, o, doğunun, batının ve bunların arasında bulunanların da rabbidir."

29. Firavun ise şöyle dedi; "Benden başka ilah edinirsen, andolsun ki, seni hapse atarım."

30. Musa şöyle yanıt verdi; "Ya sana apaçık bir kanıt getirmiş olsam da mı?"

31. Firavunun yanıtı şu oldu; "Eğer doğru sözlüysen hadi onu getir bakalım."

32. Bunun üzerine Musa değneğini atıverdi. Değnek o anda koskoca bir yılan oluverdi.

33. Sonra elini gösterince; o, bakanlara bembeyaz göründü.

34. Firavun çevresindeki adamlarına şöyle dedi; "Bu çok bilgili bir büyücüdür."

35. "Büyüsüyle sizi ülkenizden çıkarmak istiyor. Ne önerirsiniz?"

36. Dediler ki; "Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de tellallar gönder."

37. "Bütün usta büyücüleri sana getirsinler."

38. Böylece kararlaştırılan günde bütün büyücüler toplandı.

39. Halka da; "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

40. Böylece "Eğer üstün gelirlerse biz de büyücülere uyarız," dediler.

41. Büyücüler gelince Firavuna şöyle söylediler; "Eğer üstün gelenler biz olursak, bize elbet bir ödül vardır değil mi?"

42. Firavun; "Evet!" dedi. "Üstelik benim yakınlarımdan olursunuz."

43. Musa onlara dedi ki; "Atacağınız şeyi hadi atın."

44. Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler ki; "Firavun un yüceliği aşkına biz, evet biz üstün geleceğiz."

45. Musa da değneğini attı ve değnek, onların uydurduğu şeyleri yutmaya başladı.

46. Bunun üzerine büyücüler yere atılıp secdeye kapandılar.

47. "Evrenlerin rabbine inandık!" dediler.

48. "Musa ve Harun'un rabbine..."

49. Firavun; "Ben size izin vermeden inandınız, öyle mi?" dedi. "Demek, bu size büyücülüğü öğreten büyüğünüzmüş. Siz yakında görürsünüz; andolsun ki, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlamasına kesip hepinizi asacağım."

50. Büyücüler; "Hiç önemi yok," dediler. "Nasıl olsa rabbimize döneceğiz."

51. "Doğrusu biz, inananların ilki olduğumuzdan dolayı rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz."

52. Musa'ya şunu bildirdik: "Kullarımı geceleyin yola çıkar. Çünkü peşinize düşecekler."

53. Böylece Firavun kentlere tellallar gönderdi.

54. O şöyle diyordu; "Gerçek şu ki bunlar sayıları az, bölük pörçük bir topluluktur."

55. "Fakat bize karşı öfke içindeler."

56. "Biz ise önlem alan uyanık bir toplumuz."

57. Böylece biz onları bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

58. Ayrıca hazinelerden ve değerli bir yerden...

59. Biz bu şekilde onlara İsrail oğullarını mirasçı kıldık.

60. Firavun ve adamları, gün doğarken onların peşlerine düştüler.

61. İki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın adamları; "işte şimdi yakalandık!" dediler.

62. Musa; "Hayır!" dedi. "Rabbim benimledir. O bana yol gösterecektir."

63. Bunun üzerine Musa'ya; "Değneğinle denize vur!" diye bildirdik. Deniz hemen yarıldı, her parçası kocaman bir dağ gibi oldu.

64. Arkadan gelenleri de oraya yaklaştırdık.

65. Musa ve yanında bulunanların hepsini kurtardık.

66. Ötekileri ise suda boğduk.

67. Elbette bunda bir ibret vardır; ama çokları inanmazlar.

68. Kuşku yok ki, senin rabbin üstündür ve esirgeyicidir.

69. Onlara İbrahim'in başından geçenleri de anlat.

70. Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti; "Siz neye kulluk ediyorsunuz?"

71. "Biz putlara kulluk ederiz," dediler. "Ve onlara kulluk etmeye devam edeceğiz."

72. İbrahim şöyle sordu; "Dua ettiğinizde sizi işitirler mi?"

73. "Yahut size yarar veya zarar verebiliyorlar mı?"

74. Onlar; "Biz atalarımızı böyle yapar halde bulduk," dediler.

75. İbrahim dedi ki; "Şimdi, neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?"

76. "Hem siz, hem de eski atalarınız?"

77. "İyi bilin ki putlar benim düşmanımdır. Yalnız evrenlerin rabbi dostumdur."

78. "Beni yaratan ve bana yol gösteren odur."

79. "Yememi ve içmemi sağlayan da odur."

80. "Hastalandığımda bana şifa veren de odur."

81. "Beni öldürüp diriltecek olan da odur."

82. "Yargı gününde, kusurlarımı bağışlayacağını umduğum da odur."

83. "Rabbim, bana bilgelik ver ve beni iyi kullarının arasına kat."

84. "Sonradan gelecek kuşaklar içinde beni doğrulukla anılanlardan eyle!"

85. "Beni, nimetlerle dolu Cennetin mirasçılarından kıl."

86. "Babamı da bağışla, çünkü o, sapkınlardandır."

87. "Diriliş gününde beni utandırma."

88. "O gün, malın ve çocukların yararı olmayacaktır."

89. "O gün, yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur."

90. "O gün, Cennet Allah'tan sakınanlar için yaklaştırılır."

91. "Cehennem de şımarıp azgınlaşanların karşısına getirilir."

92. Onlara denilir ki; "Taptıklarınız şimdi nerede?"

93. "Allah'ın dışındakiler, size yardım edebiliyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?"

94. Ardından onlar ve öteki azgınlar Cehennemin içine tıkılır.

95. îblis'in bütün orduları da Cehenneme atılır.

96. Cehennemde çekişip dururken şöyle derler;

97. "Allah'a andolsun ki, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."

98. "Çünkü biz sizi evrenlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."

99. "Bizi hep o günahkarlar saptırmıştı."

100. "Şimdi bizim bir kayırıcımız da yoktur."

101. "Üstelik candan bir dostumuz da bulunmamaktadır."

102. "Keşke bir daha dünyaya dönebilsek de inananlardan olsak."

103. Gerçek şu ki bunda bir ibret vardır. Ama çokları inanmazlar.

104. Kuşkusuz senin rabbin üstündür ve esirgeyici olandır.

105. Nuh'un halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

106. Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti; "Siz hiç Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız ?"

107. "Gerçek şu ki, ben sizin için güvenilir bir elçiyim."

108. "Öyleyse Allah'tan sakının ve bana uyun."

109. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülümü verecek olan evrenlerin rabbi Allah'tır."

110. "Bu nedenle Allah'tan sakının ve bana uyun."

111. Onlar; "Sana uyanlar düzeyi düşük kimselerdir. Biz hiç sana inanır mıyız?" dediler.

112. Nuh şöyle dedi; "Onların önceden yaptıkları hakkında benim bilgim yoktur."

113. "Anlayışınız olsa, onların hesabının ancak rabbime ait olduğunu bilirsiniz."

114. "Ben, bana inananları kovacak değilim."

115. "Çünkü ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

116. "Ey Nuh," dediler. "Eğer bu işten vazgeçmezsen kesinlikle taşlanacaksın."

117. Nuh şöyle dedi; "Ey rabbim, halkım beni yalanladı."

118. "Artık benimle onların arasında sen kesin bir yargıda bulun. Beni ve yanımdaki inananları kurtar."

119. Bunun üzerine biz onu ve yanındakileri dolu bir gemi içinde taşıyarak kurtardık.

120. Sonra da geride kalanları suda boğuverdik.

121. Gerçek şu ki, bunda bir ibret vardır. Ama çokları inanmazlar.

122. Hiç kuşku yok ki senin rabbin üstün olandır ve çok esirgeyicidir.

123. Ad halkı da elçileri yalandı.

124. Kardeşleri Hud onlara şöyle demişti; "Siz hiç Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

125. "Gerçek şu ki ben sizin için güvenilir bir elçiyim."

126. "Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana uyun."

127. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülümü verecek olan evrenlerin rabbi Allah'tır."

128. "Siz her yüksek tepeye bir bina yapıp eğleniyor musunuz?"

129. "îçinde sürekli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?"

130. "Ele geçirdiğiniz şeylere zorbalıkla mı el koyup alıyorsunuz?"

131. "Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana uyun."

132. "Size bildiğiniz bunca nimeti veren Tanrı'dan sakının."

133. "O ki, size hayvanlar ve çocuklar verdi."

134. "Bahçeler ve pınarlar verdi."

135. "Doğrusu ben sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım."

136. Dediler ki; "Bize öğüt versen de vermesen de bizim için fark etmez."

137. "Bu, geçmiştekilerin geleneğinden başka bir şey değildir."

138. "Bu nedenle azaba uğrayacak da değiliz."

139. Böylelikle onu yalanladılar. Biz de onları yıkıma uğrattık. Hiç kuşku yok ki, bunda bir ibret vardır. Fakat çokları inanmazlar.

140. Doğrusu senin rabbin üstündür ve çok esirgeyicidir.

141. Semud halkı da elçileri yalanladı.

142. Kardeşleri Salih onlara şöyle demişti; "Siz hiç Allah a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

143. "Gerçek şu ki, ben sizin için güvenilir bir elçiyim."

144. "Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana uyun."

145. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülümü verecek olan evrenlerin rabbi Allah'tır."

146. "Siz burada, güven içinde kendi halinize bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?"

147. "Bahçelerin ve pınarların içinde."

148. "Ekinlerin ve salkımları sarkmış hurmalıkların arasında."

149. "Bir de dağları oyup, ustalıkla evler yapıyorsunuz."

150. "Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana uyun."

151. "Ölçüsüz davrananlara uymayın."

152. "Onlar ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar ve barış için çalışmazlar."

153. Dediler ki; "Belli ki sen büyülenmiş olanlardansın."

154. "Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlü isen hadi bize bir kanıt getir."

155. Salih şöyle dedi; "Şu dişi deve bir kanıttır. Onun su içeceği belli bir zamanı vardır. Sizin de su içeceğiniz belli bir gününüz vardır."

156. "Sakın ona kötü bir amaçla dokunmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalayıverir."

157. Buna karşın onlar o deveyi kestiler fakat sonra pişman oldular.

158. Böylece azap onları yakalayıverdi. Doğrusu bunda bir ibret vardır. Ama çokları inanmazlar.

159. Gerçek şu ki, senin rabbin üstündür ve çok esirgeyicidir.

160. Lut halkı da elçileri yalanladı.

161. Kardeşleri Lut onlara şöyle demişti; "Siz hiç Allah a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

162. "Gerçek şu ki, ben sizin için güvenilir bir elçiyim."

163. "Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana uyun."

164. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülümü verecek olan evrenlerin rabbi Allah'tır."

165. "Siz insanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz?"

166. "Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz gerçekten sınırı aşan bir toplumsunuz."

167. "Ey Lut," dediler. "Eğer bu işten vazgeçmezsen iyi bil ki, ülkeden sürülürsün."

168. Lut şöyle dedi; "Doğrusu ben sizin yaptığınızdan tiksinmekteyim."

169. "Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar!"

170. Bunun üzerine biz onu ve bütün ailesini kurtardık.

171. Yalnız bir kocakarı geride kalıp yok edilenler arasında yer aldı.

172. Sonra diğerlerini yok ettik.

173. Üzerlerine şiddetli bir yağmur yağdırdık. Uyarılmışların yağmuru ne kötüdür.

174. Gerçek şu ki, bunda bir ibret vardır. Ama çokları inanmazlar.

175. Doğrusu senin rabbin üstündür ve çok esirgeyicidir.

176. Eyke halkı da elçileri yalanladı.

178. Şuayb onlara şöyle demişti; "Siz hiç Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

179. "Gerçek şu ki, ben sizin için güvenilir bir elçiyim."

180. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülümü verecek olan evrenlerin rabbi Allah'tır."

181. "Ölçüyü tam yapın. Eksiltenlerden olmayın."

182. "Doğru terazi ile tartın."

183. "Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde, bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın!"

184. "Sizi ve sizden öncekileri yaratan Tanrı'dan sakının."

185. Dediler ki; "Belli ki, sen büyülenmiş olanlardansın."

186. "Sen de bizim gibi bir insansın. Biz seni yalancılardan biri olarak görüyoruz."

187. "Eğer doğru sözlü isen hadi gökten üzerimize bir parça düşür."

188. Şuayb şöyle dedi; "Rabbim sizin yaptıklarınızı çok iyi biliyor."

189. Böylece onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgeli gününün azabı onları yakalayıverdi. O, gerçekten büyük bir günün azabıydı.

190. Gerçek şu ki, bunda bir ibret vardır. Ama çokları inanmazlar.

191. Doğrusu senin rabbin üstündür ve çok esirgeyicidir.

192. O Kuran, kesinlikle evrenlerin rabbi olan Tanrı'nın indirmesidir.

193. Onu Güvenilir Ruh indirdi.

194. Onu senin kalbine indirdi ki uyarıcılardan olasın.

195. Apaçık bir Arap dili ile!

196. O, elbette ki daha öncekilerin kitaplarında da vardır.

197. İsrail oğulları bilginlerinin bunu bilmesi onlar için bir kanıt değil midir?

198. Biz, onu Arapça bilmeyen kimselerden birine indirseydik.

199. Ve o, bunu onlara okusaydı, yine de ona inananlardan olmazlardı.

200. Biz onu suçluların kalplerine işte böyle yerleştirdik.

201. Öyle ki, acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar.

202. O azap onlara birdenbire gelecek, farkında bile olmayacaklar.

203. İşte o zaman; "Acaba bize biraz daha süre tanınır mı?" derler.

204. Hala azabımızın çabucak gelmesini mi istiyorlar?

205. Gördün mü; biz onları yıllarca yaşatıp yararlandırsak,

206. Sonra da kendilerine söz verilen şey başlarına gelse,

207. O yararlandıkları nimetler, onların hiçbir işine yaramayacaktır.

208. Biz kendilerine uyarıcı göndermediğimiz hiçbir ülkeyi yok etmedik.

209. Onlara uyarıda bulunulmuştur. Yoksa biz zulmedicilerden değiliz.

210. Kuranı şeytanlar indirmedi.

211. Bu onlara düşmez, zaten buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar Tanrının elçilere gönderdiği bildirimi işitmekten alıkonulmuşlardır.

213. Öyleyse sakın Allah ile birlikte başka bir ilaha kulluk edip yalvarma. Yoksa azap edilenlerden olursun.

214. Önce en yakın hısımlarını uyar.

215. Sana uyan inançlılara kol kanat ger.

216. Sana karşı gelecek olurlarsa de ki; "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım."

217. Üstün ve çok esirgeyici olan Tanrıya güven duy.

218. Sen ona ayakta yakarırken o seni görmektedir.

219. Ve secde edenlerle birlikte eğilip doğrulmanı da görmektedir.

220. Gerçek şu ki o, gereğince işitmekte ve gereğince bilmektedir.

221. Şeytanların kime indiğini size haber vereyim mi?

222. Onlar, yalancı ve günahkar kişilere inerler.

223. Çünkü onlar şeytanlara kulak verirler; zaten çoğu yalancıdırlar.

224. Şairlere gelince, onlara da yalnızca azmış sapkınlar uyarlar.

225. Görmez misin ki, şairler her vadide başı boş dolaşmaktadır.

226. Ve onlar yapmadıkları şeyleri söyleyip durmaktadır.

227. Ancak inanan, güzel işler yapan, Allah'ı çokça anan ve zulme uğradıktan sonra kendilerine yardım edilenler bunun dışındadır. Zulmedenler ise, nasıl bir devrimle devrilip gideceklerini yakında göreceklerdir.

0

KARINCA BÖLÜMÜ
(NEML SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ta, Sin. İşte bunlar Kuranın ve apaçık kitabın ayetleridir.
2. O kitap inançlılar için bir yol gösterici ve sevindirici bir haberdir.
3. O inançlılar ki, içtenlikle yakarır, yoksulun hakkı olanı verir ve ahirete de kesinkes inanırlar.
4. Kuşkusuz biz, ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslü gösterdik; o yüzden bocalayıp dururlar.
5. İşte bunlar, cezaları en ağır olanlardır; ahirette en çok yıkıma uğrayacak olanlar da onlardır.
6. Kuşku yok ki sana bu Kur an, gereğince bilen ve erdemli bilginin kaynağı olan Tanrı katından ulaştırılmaktadır.
7. Hani Musa ailesine; "Ben bir ateş gördüm," demişti. "Size oradan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor ateş getireceğim."
8. Oraya varınca ise kendisine; "Ateşin yanında bulunan da, çevresinde olan da kutlu kılınmıştır. Evrenlerin rabbi olan Allah eksikliklerden uzaktır," diye seslenildi.
9. "Ey Musa, kuşkun olmasın ki, ben gücün ve erdemli bilginin kaynağı olan Allah'ım."
10. "Değneğini yere bırak!" Musa, sanki onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçtı. Dedik ki; "Ey Musa, korkma, benim yanımda Tanrı elçileri korkmaz."

11. "Ancak kim zulmeder de sonra kötülüğün yerine iyilik yaparsa bilsin ki, kuşkusuz ben çok bağışlayıcıyım, çok esirgeyiciyim."

12. "Şimdi elini koynuna sok ki, hiç kusursuz, bembeyaz halde çıksın. Böylece dokuz tansık ile Firavun ve halkına git. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir topluluk haline geldiler."

13. Böylece tansıklarımız onların gözleri önüne serilince; "Bu, apaçık bir büyüdür!" dediler.

14. Gönülleri bu tansıkları kesin bir biçimde doğruladığı halde, zulüm ve böbürlenmeleri yüzünden onları inkar ettiler. Oysa bak, o bozguncuların sonu nice oldu!

15. Andolsun ki; biz Davud'a ve Süleyman'a da büyük bir bilgi verdik; ve onlar; "Bizi inançlı kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a övgüler olsun!" dediler.

16. Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve şöyle dedi; "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize her şeyden bir pay verildi. Kuşkusuz bu, apaçık sunumun ta kendisidir."

17. Derken Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen ordusu bir araya getirildi. Hepsi de düzenli bir şekilde sevk ediliyordu.

18. Sonunda karınca vadisine geldikleri zaman bir karınca; "Ey karıncalar," dedi, "Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmadan sizi ezmesinler."

19. Süleyman, karıncanın bu sözüne gülümseyerek; "Rabbim, bana, anama ve babama verdiğin nimetine şükretmemi ve razı olacağın işi yapmamı benim için kolay kıl, beni rahmetinle iyi kulların arasına kat," diye dua etti.

20. Kuşları denetlerken de; "Hüdhüd'ü niye göremiyorum?" dedi. "Yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. "Ya bana apaçık bir neden gösterecek, ya da onu şiddetli bir cezaya çarptıracağım veya keseceğim."

22. Çok geçmeden Hüdhüd çıkageldi ve dedi ki; "Ben senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve Sebe halkından doğru bir haber getirdim."

23. "Orada, onları yöneten bir kadın buldum ki, her türlü olanağa sahip; bir de çok büyük bir tahtı var."

24. "Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp Güneşe secde eder halde buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini çekici gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğru yolu bulamazlar."

25. "Oysa göklerde ve yerde gizli olan her şeyi açığa çıkaran, gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilen Allah'a secde etmeleri gerekmez mi?"

26. "O Allah ki, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. Üstelik o çok büyük olan en yüksek göğün sahibidir."

27. Süleyman şöyle söyledi; "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz."

28. "Şu mektubumu götürüp onlara bırak. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar."

29. Kadın yönetici şöyle dedi; "Ey ileri gelenler, gerçekten bana çok değerli bir mektup bırakıldı."

30. "O, Süleyman'dandır ve Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyladır."

31. "Bana karşı büyüklenmeyin ve Hakk a teslim olarak bana gelin, diye yazıyor."

32. Sonra kadın yönetici şöyle dedi; "Ey ileri gelenler, bu konuda bana görüşlerinizi belirtin. Siz hazır olmadıkça bir iş hakkında kesin karar veremem."

33. Dediler ki; "Biz güçlüyüz, yaman savaşçılarız ama buyruk senindir. Düşün, sen nasıl buyurursan öyle yaparız."

34. O şöyle dedi; "Krallar girdikleri ülkeyi perişan ederler ve halkın ulularını aşağılarlar. Onlar da böyle yapacaklardır."

35. "Şimdi ben onlara bir armağan göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler."

36. Elçiler, Süleyman'a geldiğinde, o şöyle dedi; "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha değerlidir. Sizin armağanınızla, benden çok siz sevinirsiniz."

37. "Sizi gönderenlere dönün. Karşı koyamayacakları bir ordu ile gelmekte olduğumuzu haber verin. Onları aşağılık bir halde ve küçük düşürerek oradan çıkaracağız."

38. Süleyman şöyle diyerek devam etti; "Ey ileri gelenler, onlar teslim olup gelmeden önce, onun tahtını bana hanginiz getirecek?"

39. Cinlerden bir ifrit; "Sen daha yerinden kalkmadan onu sana getirebilirim. Bunu başarabilecek güce sahibim," dedi.

40. Kitabın bilgisine sahip olan biri; "Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm." dedi. Süleyman, tahtı yanına yerleşivermiş görünce; "Bu, şükür mü edeceğim yoksa iyilik bilmezlik mi edeceğim diye beni sınayan rabbimin sunumundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; fakat iyilik bilmezlik eden bilsin ki, rabbim zengindir, cömerttir," dedi.

41. Süleyman sonra şöyle dedi; "Onun tahtını tanınmaz hale getirin, bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanımayacak mı?"

42. Kadın yönetici geldiğinde, ona; "Senin tahtın buna benziyor mu?" denildi. O; "Bu sanki onun ta kendisi," dedi. "Zaten bize daha önce bilgi ulaşmış ve biz Hakka teslim olmuştuk."

43. Aslında daha önce Allah'tan başka taptığı şey onu haktan alıkoymuştu. Çünkü o inkarcı bir toplumdan idi.

44. Kendisine; "Saraya gir!" denildi. Sarayın zeminini görünce, onu duru bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman; "Bu billurdan yapılmış saydam bir saraydır," dedi. Kadın yönetici; "Rabbim, ben gerçekten kendime yazık etmişim," dedi. "Şimdi Süleyman ile birlikte evrenlerin rabbine teslim oldum."

45. Andolsun ki, biz Semud halkına da, "Allah'a kulluk edin," diye, kardeşleri Salih'i elçi olarak gönderdik; onlar da birbiriyle çekişen iki topluluk oluverdiler.

46. Salih; "Ey halkım," dedi. "Niçin iyiliğin değil de kötülüğün çabuklaştırılmasını istiyorsunuz? Allah'tan bağışlanmanızı isteseniz olmaz mı? Umulur ki, esirgenirsiniz."

47. Onlar; "Senin ve yanındakilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık," dediler. Salih ise; "Sizin uğursuzluğunuz Allah katında yazılıdır," dedi. "Aslında siz sınanmakta olan bir topluluksunuz."

48. O kentte dokuz çete vardı ki, bunlar orada bozgunculuk yapıyor, iyilik yapmaya yanaşmıyorlardı.

49. Allah'a ant içerek birbirlerine dediler ki; "Salih'i ve ailesini bir gece baskınıyla öldürelim; sonra da yakınlarına; 'Onlar öldürülürken biz olaya tanık olmadık; inanın doğruyu söylüyoruz,' deyiveririz."

50. Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama onlar farkında olamadılar.

51. İşte bak, tuzaklarının sonu ne oldu: Onları da, toplumlarını da tümden yok ettik.

52. İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş bomboş evleri! Bilen bir toplum için elbette bunda bir ibret vardır.

53. Biz inanıp Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

54. Lut'u da elçi olarak gönderdik. O toplumuna şöyle dedi; "Göz göre göre şu iğrençliği yapıyorsunuz, öyle mi?"

55. "Siz, kadınları bırakıp şehvet için erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Siz gerçekten bilgisiz bir toplumsunuz."

56. Toplumunun yanıtı sadece şunu söylemek oldu; "Şu Lut ailesini kentimizden çıkarın. Çünkü bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir."

57. Bunun üzerine karısı dışında onu ve ailesini kurtardık. Çünkü; Lut'un karısını arkada kalanlardan biri olarak belirlemiştik.

58. Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılıp korkutulanların yağmuru ne kadar kötüdür.

59. De ki; "Allah'a övgüler olsun. Onun seçkin kıldığı kullarına da esenlik olsun. Allah mı daha iyidir yoksa ona ortak koştukları şeyler mi?"

60. Veya gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi daha iyidir? Biz, o su ile gözleri ve gönülleri açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bile bitiremezdiniz. Allah'la birlikte başka bir ilah mı vardır? Hayır, onlar, sapkınlığa giden bir topluluktur.

61. Onlar mı yoksa yeryüzünü bir yerleşim yeri kılıp onun içinde ırmaklar akıtan, onun için oturaklı dağlar yapan ve iki deniz ara-

sına bir engel koyan mı daha iyidir? Allah'la birlikte başka bir ilah mı vardır? Hayır, onların çoğu bilgi sahibi değildir.

62. Onlar mı yoksa, darda kalanın kendisine dua ettiği zaman, onun duasını kabul edip de onu kötü durumdan kurtaran ve sizleri yeryüzünün yöneticileri kılan mı daha iyidir? Allah'la birlikte başka bir ilah mı vardır? Siz, ne kadar da az düşünüyorsunuz!

63. Onlar mı yoksa size kara ve denizin karanlıklarında yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjdeci olarak gönderen mi daha iyidir? Allah'la birlikte başka bir ilah mı vardır? Allah, onların ortak koştukları şeylerden çok yüksek ve çok uzaktır.

64. Onlar mı yoksa, önce yaratıp sonra yaratmayı tekrarlayacak olan ve size gökten ve yerden yaşamlık veren mi daha iyidir? Allah'la birlikte başka bir ilah mı vardır? De ki; "Hayır, eğer doğru söylüyorsanız kanıtınızı getirin."

65. Yine de ki; "Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse görülmeyeni bilemez. Onlar ne zaman diriltileceklerinin de farkında değillerdir."

66. Oysa onlara ahiret hakkında bilgi verilmiştir. Ama onlar, kuşku içindedirler ve belki de ona karşı kördürler.

67. İnkarcılar dediler ki; "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra tekrar mezarlarımızdan çıkarılacak mıyız?"

68. "Bundan önce bize de, atalarımıza da bu söylenmişti. Fakat bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."

69. De ki; "Yeryüzünde gezin de görün, suçluların sonu nice olmuştur."

70. Onlar için tasalanma; kurdukları tuzaklar yüzünden de sıkıntıya kapılma.

71. Bir de; "Eğer doğru sözlü iseniz, bu söz ne zaman gerçekleşecek?" diyorlar.

72. De ki; "Çabuklaştırılmasını istediğiniz şeyin bir kısmı, belki de peşinize takılmıştır bile."

73. Doğrusu, rabbin insanlara karşı pek büyük sunum sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Kuşkusuz ki, rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da elbette bilmektedir.

75. Göklerde ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta yazılı olmasın.

76. Kuşkusuz ki, bu Kuran, İsrail oğullarına, anlaşmazlığa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor.

77. O, inananlar için bir doğruluk kaynağı ve esirgenmedir.

78. Rabbin onların arasında hükmünü verecektir. Çünkü o, üstündür ve gereğince bilendir.

79. Öyleyse Allah'a dayanıp güven. Çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin.

80. Doğrusu sen ölülere söz dinletemezsin; arkasını dönüp giden sağırlara da çağrını duyuramazsın.

81. Sen körleri de sapıklıktan kurtarıp doğru yola getiremezsin. Sen ancak ayetlerimize inanmaya yatkın kimselere çağrını duyurabilirsin. Çünkü onlar Hakka teslim olanlardır.

82. Söz verilen zaman gelip çattığında, onlara yerden bir canlı çıkaracağız ki, kendileriyle konuşacak da insanların ayetlerimize kesin bir şekilde inanmadıklarım söyleyecektir.

83. O gün her toplumun içinden ayetlerimizi yalanlayanları toplarız. Onlar bir arada tutulup, hesap yerine sevk edilirler.

84. Geldikleri zaman Allah; "Ayetlerimi bilginizle kavramadığınız halde yalanladınız öyle mi? Yoksa yaptığınız başka neydi?" der.

85. Haksızlık yaptıkları için azaba uğrayacaklarına ilişkin verilen söz başlarına gelir ve artık konuşamazlar.

86. Görmezler mi ki, dinlensinler diye geceyi yarattık; gündüzü de aydınlık kıldık. İşte bunda inanacak bir toplum için ibretler vardır.

87. Boruya üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa korkuya kapılır ve hepsi, boynu bükük bir halde onun huzuruna gelir.

88. Sen dağlara bakar da onları durgun görürsün. Oysa ki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır. Bu, her şeyi güzel ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır. Kuşkusuz ki, o, yaptıklarınızdan gereğince haberlidir.

89. Kim iyilikle gelirse, orada onun için daha iyisi vardır. Onlar orada her türlü korkudan güvende olacaklardır.

90. Kim de kötülüklerle gelirse, yüzüstü Cehenneme atılır. Onlara; "Yalnızca yapıp ettiklerinizin karşılığını görmektesiniz," denilir.

91. De ki; "Ben, sadece bu Mekke kentinin rabbine kulluk etmekle emredildim. O burayı kutsal kılmıştır ve her şey onundur. Bana Hakk'a teslim olanlardan olmam emredildi."

92. "Bir de bana Kur an'ı okumam emredildi. Artık kim doğru yolu tutarsa kendisi için tutmuş olur. Kim de sapacak olursa, de ki: ben yalnızca bir uyarıcıyım."

93. Yine de ki; "Allah'a övgüler olsun. O size ayetlerini gösterecek, siz de iş işten geçmiş olsa da onu tanıyacaksınız." Zira rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

ÖYKÜLER BÖLÜMÜ
(KASAS SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar apaçık kitabın sözleridir.

3. İnanan bir toplum için Musa ile Firavunun haberlerinden bir bölümünü, gerçek olarak sana ulaştırıyoruz.

4. Doğrusu, Firavun yeryüzünde büyüklük taslamış ve ülkesinde halkını sınıflara ayırmıştı. Onlardan bir kesimini eziyor, oğullarını boğazlıyor, kadınlarını ise sağ bırakıyordu. Kuşkusuz o, bozguncular dandı.

5. Biz de istiyorduk ki, o ülkede zayıf düşürülmüş olanlara sunumda bulunalım, onları önder yapalım ve diğerlerine mirasçı kılalım.

6. Onları o ülkede egemen kılalım; Firavun ile Hâmân'a ve ordusuna da korkmakta oldukları şeyi gösterelim.

7. Böylece, Musa'nın annesine; "Onu emzir!" diye bildirdik. "Başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman onu ırmağa bırak. Korkma ve üzülme; biz onu sana kavuşturacağız ve onu elçilerden biri yapacağız."

8. Bunun üzerine Firavun ailesi onu bir yitik olarak bulup aldı. Çünkü o, ileride kendilerine bir düşman ve bir tasa olacaktı. Doğrusu Firavun da Hâmân da askerleri de büyük yanılgı içindeydiler.

9. Firavunun karısı şöyle dedi; "Bu, benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır. Onu öldürmeyin. Bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz." Oysa onlar işin farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer inananlardan olması için kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu açığa vuracaktı.

11. Annesi, Musa'nın kız kardeşine; "onu izle!" dedi. O da onu kenardan gözledi. Öbürleriyse işin farkında değillerdi.

12. Biz, daha önce onun, süt annelerin sütünü emmemesini sağladık. Kız kardeşi; "Size onun bakımını, sizin adınıza üstlenecek ve ona içtenlik ve sevecenlikle davranacak bir aile göstereyim mi?" dedi.

13. Sonunda Musa'yı öz anasına kavuşturduk ki, o ananın gözü aydın olsun, tasalanmasın ve Allah'ın sözünün gerçek olduğunu bilsin. Oysa çokları bunu bilmezler.

14. Musa yetişkinlik çağına gelip de olgunlaşınca, ona Tanrı elçiliği ve bilgi gücü verdik. İyilik yapan ve iyi kulluk edenleri biz işte böyle ödüllendiririz.

15. Musa, halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu; dövüşüyorlardı. Biri Musa'nın halkından, biri de onun düşmanlarındandı. Kendi halkından olan, düşman olana karşı Musa'dan yardım istedi. Musa ona bir yumruk indirip işini bitirdi. Dedi ki; "Bu yaptığım, Şeytanın eylemlerindedir. O, insanı saptıran apaçık bir düşmandır."

16. "Rabbim," dedi, "Ben kendime yazık ettim, beni bağışla." O da onu bağışladı. Çünkü o bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

17. "Rabbim," dedi, "Bana bağışladığın nimetlere karşılık olarak bundan böyle suçlulara yardım etmeyeceğim."

18. Kentte, etrafı gözetleyerek korku içinde sabahladı. Bir de baktı ki, dün ondan yardım isteyen adam yine onu yardıma çağırıyor. Musa ona dedi ki; "Anlaşıldı, sen, tam azmış bir adamsın."

19. Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki; "Ey Musa, dün bir cana kıydığın gibi, bana da mı kıymak istiyorsun? Demek, sen barıştırıp düzelticilerden olmak istemiyor da, bu yerde yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun."

20. Kentin öteki ucundan bir adam koşarak geldi. "Ey Musa!" dedi. Kentin ileri gelenleri seni öldürmek için görüşme yapıyorlar. Hemen çık git buradan! Ben, senin iyiliğini isteyenlerdenim."

21. Bunun üzerine Musa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözlüyordu. Şöyle diyordu: "Rabbim, beni şu zalimler topluluğunun elinden kurtar!"

22. Medyene doğru yönelince; "Umarım ki, rabbim beni doğru yola iletir," dedi.

23. Medyen suyuna vardığı zaman, orada bir topluluğun hayvanlarını suladığını gördü. Onların aşağısında da iki kızın sürüsünü sudan uzak tuttuğuna tanık oldu. "Sorununuz nedir?" dedi. "Çobanlar suyun başından ayrılmadıkça biz sulayamayız. Üstelik babamız da çok yaşlıdır," dediler.

24. Bunun üzerine Musa, onların hayvanlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi ve; "Rabbim, doğrusu bana indireceğin her iyiliğe muhtacım," dedi.

25. Tam o sırada kızlardan biri, utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi ki; "Babam, bizim için yaptığın sulamaya karşılık sana bir şeyler vermek üzere seni çağırıyor." Musa gelip yaşlı adama başından geçenleri anlatınca, o dedi ki; "Korkma, artık zalimler topluluğunun elinden kurtuldun."

26. Kızlardan biri, "Babacığım, onu ücretle tut. Kuşkusuz ücretle tuttuklarının en hayırlısı, güçlü ve güvenilir olan bu adam olacaktır," dedi.

27. Yaşlı adam dedi ki; "Sekiz yıl bana ücretli olarak çalışmana karşılık, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Ama bu süreyi on yıla tamamlarsan, o senin ikramın olur. Ben sana zorluk çıkarmak istemem. Tanrı dilerse benim dürüst bir kimse olduğumu göreceksin."

28. Musa; "Bu, seninle benim aramda bir anlaşmadır," dedi. "İki süreden herhangi birini tamamladığımda, bana kızıp darılmak yok. Konuştuklarımıza Allah tanıktır."

29. Musa, süreyi tamamlayıp da ailesiyle birlikte yola çıktığında, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine; "Siz durun," dedi. "Ben bir ateş gördüm. Belki size bir haber getiririm; ya da o ateşten bir kor getiririm de ısınırsınız."

30. Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan, "Ey Musa, ben evrenlerin rabbi olan Tanrıyım!" diye seslenildi.

31. "Değneğini at." Musa, değneğin yılan gibi hareketler yaptığını görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı; "Ey Musa, dön gel; korkma; kuşkusuz sen güvende olanlardansın," denildi.

32. "Elini koynuna sok; kusursuz ve bembeyaz olarak çıkacaktır. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı rabbin tarafından sana verilen iki kesin kanıttır. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir toplum olmuşlardır."

33. Musa, "Rabbim," dedi, "Ben onlardan bir kişiyi öldürmüştüm. Bu nedenle beni öldüreceklerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Çünkü bana yalancılık suçlamasında bulunmalarından kaygı duyuyorum."

35. Allah buyurdu ki; "Seni kardeşinle destekleyeceğiz ve size öyle bir güç vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde onlar size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar üstün geleceksiniz."

36. Musa bunun üzerine apaçık ayetlerimizle onlara varınca; "Bu, uydurma bir büyüden başka bir şey değildir; biz bunu önceki atalarımızdan da hiç işitmedik," dediler.

37. Musa şöyle dedi; "Rabbim, kendisinden bir doğrulukla gelenin kim olduğunu ve sonunda kimin kazançlı çıkacağını daha iyi bilir. Gerçek şu ki; zalimler kesinlikle kurtuluşa eremezler."

38. Firavun ise şöyle dedi; "Ben, sizin için benden başka bir ilah bilmiyorum. Ey Hâmân, haydi benim için çamur üzerine bir ateş yak da tuğlalarla bana bir kule yap; belki Musa'nın ilahına çıkarım; ama ben kesinlikle onun yalan söyleyenlerden olduğunu sanıyorum."

39. O ve orduları yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve sandılar ki, bize döndürülmeyecekler.

40. Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutuverip suya attık. O halde, zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına hadi bir bak.

41. Biz, onları, ateşe çağıran önderler kıldık. Onlar diriliş gününde asla yardım göremeyeceklerdir.

42. Bu dünyada onların peşine bir lanet taktık. Diriliş gününde ise onlar, iyice çirkinleşmiş bir hal alacaklardır.

43. Andolsun ki, biz Musa'ya o kitabı, ilk kuşakları yok ettikten sonra, insanların vicdanlarını aydınlatacak görüşler ve bir doğru yol ile rahmet olmak üzere verdik. Umulur ki, düşünüp ibret alırlar.

44. Biz, Musa'ya o buyruğu bildirdiğimiz sırada sen batı yönünde bulunmuyordun. Olayı görenlerden de değildin.

45. Fakat biz daha sonra, bir çok kuşaklar türettik. Onlar da uzun süre yaşadılar. Nitekim sen, Medyen halkı içinde de kalmadın. Onlara ayetlerimizi okumuş da değildin. Ama biz onlara başka bir elçi göndermiştik.

46. Yine biz Musa'ya seslendiğimiz zaman da sen Turun yanında değildin; fakat senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyarasın diye rabbinden bir rahmet olarak gönderildin; umulur ki, düşünüp ibret alırlar.

47. Ta ki kendi elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde; "Rabbimiz, keşke bize bir elçi gönderseydin de, senin ayetlerine uyup inananlardan olsaydık," demesinler diye...

48. Onlara katımızdan o gerçek gelince; "Musa'ya verilenlerin benzeri niçin buna da verilmedi?" dediler. Onlar daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? Onlar, "İki büyücü birbirlerine destek oluyor. Biz hepsini inkar ediyoruz," demişlerdi.

49. De ki; "Doğru söylüyorsanız, bu ikisinden daha doğru bir kitabı Allah katından siz getirin, ben de ona uyayım."

50. Eğer sana yanıt veremezlerse, bil ki onlar, ancak kendi heveslerine uyuyorlar. Allah'ın gösterdiği doğru yolu bırakıp da kendi heveslerinin peşinden giden kimseden daha sapkın kim vardır? Kuşkusuz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

51. Andolsun ki, güzelce düşünüp öğüt alsınlar diye, biz sözümüzü onlara peş peşe ulaştırdık.

52. Daha önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanırlar.

53. O, onlara okununca derler ki; "Ona inandık. Çünkü o rabbimizden gelen bir gerçektir. Biz önceden de Hakka teslim olanlardandık."

54. îşte böylelerine ödülleri iki kat verilir. Çünkü sabrederler ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırırlar. Kendilerine verdiğimiz yaşandıktan da yardımda bulunurlar.

55. Onlar boş söz işittiklerinde, ondan yüz çevirirler. "Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız size... Size esenlik olsun, bizim cahillerle işimiz yoktur!" derler.

56. Sen, istediğini doğru yola iletemezsin. Fakat, Allah, dilediğini doğru yola iletir. Çünkü doğru yola iletilmeye değer olanları en iyi o bilir.

57. Bir de, "Haklısın, ama biz doğru yolu tutup seninle birlikte olursak yerimizden yurdumuzdan oluruz," dediler. Biz onlara kendi katımızdan bir yaşamlık olarak her türlü ürünün taşınıp getirildiği güvenli ve saygın bir yeri yurt kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmezler.

58. Biz, geçim bolluğu içinde yaşamış, fakat, gerçeği kabul etmemiş nice kentleri yok ettik. İşte yerleri ki, onlardan sonra orada çok az oturan oldu. Onların mirasçısı biz olduk.

59. Rabbin, kendilerine ayetlerimizi okuyan bir elçiyi ülkelerin ana merkezlerine göndermedikçe, onları yok edici değildir. Zaten biz, ancak halkı zalim olan ülkeleri yok etmişizdir.

60. Size verilen her şey, bu dünya yaşamının malı ve süsüdür. Allah'ın yanında olanlar ise daha iyi ve süreklidir. Hala anlamaz mısınız?

61. Ulaşacağı güzel bir ödülü kendisine söz verdiğimiz bir kimse, kendisini dünya yaşamının malıyla yararlandırdığımız ve sonra diriliş günü huzurumuza getirilen kimse gibi midir?

62. Allah o gün onlara şöyle seslenir; "Nerede bana ortak sandığınız şeyler?"

63. Haklarında ceza kararı gerçekleşenler; "Ey rabbimiz, işte şunlar bizim azdırdıklarımızdır. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Şimdi de onlardan uzaklaşıp sana döndük. Zaten onlar bize tapmıyorlardı," diyeceklerdir.

64. Onlara şöyle denilir; "Çağırın ortak koştuklarınızı!" Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara yanıt veremezler. Çünkü azabı görmüşlerdir. Keşke önceden yola gelmiş olsalardı.

65. Allah o gün onlara seslenir de şöyle der; "Tanrı elçilerine ne yanıt verdiniz?"

66. Artık o gün onlara karşı tüm haberler körleşmiştir. Üstelik birbirlerine de bir şey soramazlar.

67. Tövbe eden, inanıp, doğru işler yapan kimseye gelince, onun kurtuluşa erenlerden olması umulmaktadır.

68. Rabbin, istediğini yaratıp seçer. Onların seçme hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

69. Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilmektedir.

70. O, kendisinden başka ilah bulunmayan Allah'tır. Dünyada da, ahirette de övgü yalnız onun içindir. Yargı onundur. Ve siz de sonunda onun huzuruna döndürüleceksiniz.

71. De ki; "Söyleyin bana, eğer Allah geceyi diriliş gününe kadar üzerinizde sürekli kılacak olsa, Allah'tan başka size hangi ilah bir ışık getirebilir? Yine de kulak vermeyecek misiniz?"

72. De ki; "Söyleyin bana, eğer Allah gündüzü diriliş gününe kadar üzerinizde sürekli kılacak olsa, dinleneceğiniz bir geceyi size Allah'tan başka hangi ilah getirebilir? Yine de gözünüzü açmayacak mısınız?"

73. Allah, rahmetinden ötürü geceyi, içinde dinlenesiniz; gündüzü de, sunumundan isteyesiniz ve şükredesiniz diye sizin için yaratmıştır.

74. Allah o gün onlara şöyle seslenir; "Nerede bana ortak sandığınız şeyler?"

75. O gün her toplumdan birer tanık çıkarırız. Tanrı elçilerini yalancı sayanlara da; "Haydi bakalım, varsa, kanıtınızı ortaya koyun!" deriz. O zaman onlar, gerçeğin Allah'a ait olduğunu kesinlikle anlar ve uydurdukları ilahlar ise ortada görünmez olur.

76. Şu da bir gerçek ki Karun, Musa'nın halkmdandı. Onlara karşı azgınlık yaptı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, güçlü bir topluluğu bile zorluyordu. Halkı ona şöyle demişti; "Şımarma, çünkü Allah, şımaranları sevmez."

77. "Allah'ın sana verdiği şeylerden ahiret yurdunu kazanmak için çalış. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya kalkışma. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez."

78. Karun; "Ben bu zenginliğe bilgim ve becerim sayesinde kavuştum," dedi. Peki şunu da bilmiyor muydu ki Allah, daha önce kendisinden daha güçlü ve zenginliği daha fazla olan nice kuşakları yok etmişti? Ne var ki, suç işleyenlere artık suçları hakkında soru sorulmaz.

79. Bir ara Karun, tüm görkemiyle halkının karşısına çıkmıştı. Dünya yaşamını seçenler; "Keşke Karun'a verilenlerin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten, o çok nasipli biri," dediler.

80. Kendilerine değerli bir bilgi verilmiş olanlar ise şöyle dediler; "Size yazıklar olsun. İnanıp iyi işler yapanlar için Allah'ın vereceği ödül daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir."

81. Sonunda biz, Karun'u da sarayını da yerin dibine geçirdik. Onun Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Üstelik o, kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

82. Daha dün, onun yerinde olmayı isteyenler; "Vay, demek ki, Allah, kullarından dilediğinin yaşamlığını genişletiyor ve dilediğininkini daraltıyormuş. Eğer Allah'ın bize nimetleri olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay, demek ki inkarcılar kurtuluşa eremezlermiş," demeye başladılar.

83. îşte ahiret yurdu... Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyen ve bozgunculuk yapmayanlara veririz. Sonuç, Allah'tan sakınanlarındır.

84. Kim huzurumuza iyilikle gelirse, ona bundan daha iyisi vardır. Ama kim de huzurumuza kötülükle gelirse, kötülük işleyenler için sadece yaptıklarının cezası vardır.

85. Hiç kuşkusuz, sana Kur anı farz kılan, dönülecek yere, seni döndürecektir. De ki; "Rabbim doğrulukla geleni de, açıkça bir sapıklık içinde olanı da en iyi bilendir."

86. Sen bu kitabın sana indirileceğini ummuyordun. O, rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde inkarcılara sakın destekçi olma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra onlar sakın seni geri çevirmesinler. Rabbine yakar. Ve sakın Tanrıya ortak koşanlardan olma.

88. Allah ile birlikte başka bir ilaha tapınıp yakarma. Çünkü ondan başka hiçbir ilah yoktur. Onun varlığından başka her şey yok olup gidecektir. Yargı onundur. Ve siz de sonunda ona döndürüleceksiniz.

ÖRÜMCEK BÖLÜMÜ
(ANKEBUT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Mim...
2. İnsanlar yalnızca "İnandık!" demekle, hiç sınanmadan kendi başlarına bırakılacaklarını mı sandılar?
3. Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de sınamıştık. Elbette ki, Allah, doğru söyleyenleri de bilmekte, yalancıları da bilmektedir.
4. Yoksa kötülük yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sanıyorlar? Onlar ne kötü bir yargıda bulunuyorlar.
5. Allah'a kavuşmayı umanlara gelince, şu bir gerçek ki, Allah'ın belirlediği vakit kesinlikle gelecektir. O, gereğince işiten ve gereğince bilendir.
6. Kim bizim için çaba gösterirse, aslında kendisi için çaba göstermiş olur. Çünkü Allah varlıklar dünyasından hiçbir şeye gereksinim duymayandır.
7. İnanıp iyi işler yapanların, kötülüklerini örteceğiz ve onları, yaptıklarının karşılığında en güzel bir biçimde ödüllendireceğiz.
8. İnsana, anne ve babasına iyi davranmasını öğütledik. Eğer seni, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa, o zaman sakın onlara uyma. Dönüşünüz yalnızca banadır. İşte o zaman, size, yapmış olduklarınızın haberini vereceğim.
9. İnanıp iyi işler yapanları ise iyi kimseler arasına katacağız.
10. Bir de, insanlardan, "Allah'a inandık!" diyenler vardır ki, Allah yolunda eziyete uğradıkları zaman, insanlardan gelen sıkıntıyı

Allah'ın cezası yerine koyarlar. Fakat rabbinden bir zafer eriştiğinde de; "Biz sizinle birlikteydik!" derler. Allah herkesin gönlündekini en iyi bilen değil midir?

11. Kuşkusuz ki Allah, inananları da bilmekte, iki yüzlüleri de bilmektedir.

12. İnkarcılar, inananlara; "Siz bizim yolumuza uyun. Sizin yanlışlarınızı biz yükleniriz," dediler. Oysa kendileri, onların yanlışlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Onlar tümüyle yalancıdırlar.

13. Onlar hiç kuşkusuz kendi yüklerini taşıyacaklar; kendi yükleriyle birlikte başka yükler de taşıyacaklardır. Uydurmakta oldukları şeyler hakkında da diriliş gününde sorguya çekileceklerdir.

14. Biz Nuh'u halkına elçi olarak gönderdik. O da aralarında bin yıldan elli yıl az bir süre kaldı. Sonra, zulümlerine devam ederlerken, onları tufan yakalayıverdi.

15. Biz, Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık ve evrenlere bir ibret kıldık.

16. İbrahim'i de gönderdik. O halkına şöyle demişti; "Allah'a kulluk edin. Ona karşı gelmekten sakının. Eğer bilirseniz bu sizin için daha iyidir."

17. "Siz Allah'ı bırakıp bir takım putlara tapıyorsunuz. Yalan şeyler uyduruyorsunuz. Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size yaşamlık veremezler. Siz yaşamlığı Allah'ın yanında arayın. Ona tapın ve ona şükredin. Sonunda ona döndürüleceksiniz."

18. "Yalanlayacak olursanız, bilin ki, sizden önceki toplumlar da elçilerini yalanlamıştı. Tanrı elçisine düşen ise, açıkça bildirmekten başka bir şey değildir."

19. Onlar görmezler mi ki, Allah yaratmaya nasıl başlıyor. Sonra onu nasıl yineliyor? Kuşkusuz bu, Allah için çok kolaydır.

20. De ki; "Yeryüzünde gezin ve yaratmanın nasıl başladığına, sonra Allah'ın onu yeni bir yaratışla nasıl yarattığına bir bakın. Kuşkusuz, Allah'ın her şeye gücü yeter."

21. O, dilediğine azap eder, dilediğine ise acır. Sonunda ona döndürüleceksiniz.

22. Siz, ne yerde, ne de gökte Allah'ı engelleyemezsiniz. Sizin Allah'tan başka ne bir koruyucunuz, ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın ayetlerini ve onunla buluşmayı inkar edenler var ya, işte onlar benim rahmetimden umutlarını kesmiş olanlardır. Onlar için çok acı bir azap vardır.

24. Bunun üzerine İbrahim'in halkının yanıtı; "Onu öldürün veya onu ateşte yakın!" demekten başka bir şey olmadı. Allah ise onu ateşten kurtardı. İşte bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

25. İbrahim şöyle dedi; "Dünya yaşamında siz Allah'ı bırakıp, aranızdaki sevgi ve dostluk yüzünden putlara taptınız. Sonra diriliş günü birbirinizi tanımayacak ve birbirinize lanet edeceksiniz. Varacağınız yer ateştir. Sizin için hiçbir yardımcı da yoktur."

26. Bunun üzerine ona bir tek Lut inandı ve İbrahim dedi ki; "Gerçekten ben, rabbime göç edeceğim. Kuşkusuz o, güçlüdür, erdemli bilginin kaynağıdır."

27. İbrahim'e İshak'ı ve Yakup'u armağan ettik. Onun soyuna Tanrı elçiliği ve kitap sunduk. Onun ödülünü dünyada verdik. Kuşkusuz ki o, ahirette de iyi kullarımız arasındadır.

28. Lut, halkına şöyle demişti; "Siz, toplumlardan hiçbirinin sizden önce yapmadığı bir utanmazlığı yapıyorsunuz."

29. "Siz, erkeklere yanaşıyor, yol kesiyor ve toplantılarınızda kötü şeyler yapıyorsunuz, öyle mi?" Halkının yanıtı ise; "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize Allah'ın azabını getir," demekten başka bir şey olmamıştı.

30. Lut şöyle dedi; "Rabbim, şu bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et."

31. Elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki; "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim kimselerdir."

32. İbrahim; "Orada Lut da var!" dedi. "Orada kimin olduğunu biz çok iyi biliyoruz," dediler. "Onu ve ailesini kurtaracağız. Fakat karısını kurtarmayacağız; o geride kalanlardan olacak."

33. Elçilerimiz Lut'a geldiğinde, o, onlar yüzünden fenalaştı, eli kolu birbirine dolandı. "Korkma, tasalanma!" dediler. "Biz seni de aileni de kurtaracağız. Ama karın, azaba bırakılanlardan olacaktır."

34. "Biz, bu ülke halkına, yoldan saptıkları için gökten bir azap indirecek olanlarız."

35. Andolsun ki biz, aklını kullanan bir toplum için oradan geriye açık bir işaret bırakmışızdır.

36. Medyene de kardeşleri Şuayb'i gönderdik. O, "Ey halkım," dedi. "Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü bekleyin. Yeryüzünde bozgunculuk yapıp, kargaşa çıkarmayın!"

37. Fakat onu yalanladılar. Bunun üzerine onları korkunç bir sarsıntı yakaladı ve oldukları yerde çöküp kaldılar.

38. Ad'ı, Semud'u da böyle yaptık. Bu, onların yurtlarından açıkça belli olmaktadır. Şeytan onlara yaptıklarını süsleyip püslemişti de kendilerini yoldan çıkarmıştı. Oysaki onlar bakıp gerçeği görebilecek insanlardı.

39. Karun'u, Firavunu, Hâmân'ı da yok ettik. Halbuki Musa onlara apaçık kanıtlar getirmiş, onlar ise yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Ama azabımızdan kaçamadılar.

40. Her birini kendi günahı ile yakaladık. Bazılarının üstüne taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Bir bölümünü, o korkunç ses yakaladı. Onlardan, yere batırdıklarımız da oldu. Bazılarını ise boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka dostlar edinenler, bir yuva yapan örümceğe benzerler. Yuvaların en gevşeği örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi.

42. Allah, onların kendisinden başka ne tür şeylere dua ettiklerini bilmektedir. O, güçlüdür, erdemli bilginin kaynağıdır.

43. îşte bunlar bizim, insanlara vermekte olduğumuz örneklerdir ki, bilgi sahiplerinden başkası onlara akıl erdiremez.

44. Allah, gökleri ve yeri gerçek olarak yarattı. Hiç kuşku yok ki, bunda inananlar için bir ibret vardır.

45. Sana bildirilen kitabı oku. İçtenlikle yakarışta bulun. Çünkü yakarış, ahlaksızlıktan ve kötülükten alıkoyan Allah'ı anmak elbette ki ibadetlerin en büyüğüdür. Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

46. Kendilerine kitap verilenlerle ancak en güzel bir biçimde tartışın. Yalnız onlardan zulmedenleri bunun dışında tutun. Onlara deyin ki; "Biz, bize indirilene de, size indirilene de inandık. Bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir. Ve biz ona teslim olmuşuzdur."

47. İşte biz sana böyle bir kitap indirdik. Kendilerine kitap verilenler ona inanırlar. Bu Araplardan da ona inananlar vardır. Ayetlerimizi kafirlerden başkası bile bile inkar etmez.

48. Sen daha önceki kitapları okumuş değildin. Onları yazıyor da değildin. Öyle olsaydı, yanlışın ardına düşenler elbette kuşkuya kapılırdı.

49. Hayır, doğrusu bu Kuran, kendilerine kutlu bilgi verilmiş kimselerin gönüllerinde yer eden apaçık ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi zalimlerden başkası bile bile inkar etmez.

50. Dediler ki; "Ona rabbinden tansıklar indirilmeli değil miydi?" Sen de de ki; "Tansıklar, Allah'ın yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

51. Karşılarında okunup duran bir kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan bir toplum için kuşkusuz ki bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52. De ki; "Sizinle benim aramda tanık olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilmektedir. Allah'ı inkar ederek yanlış olana inananlar ise yıkıma uğrayanların ta kendileridir."

53. Senden azabın çabuklaştırılmasını istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir zamanı olmasaydı, azap hemen başlarına gelirdi. Zaten o, farkında olmadıkları bir sırada, ansızın başlarına gelecektir.

54. Onlar senden azabın çabuklaştırılmasını isteyedursunlar. Oysa Cehennem o inkarcıları çepeçevre kuşatmıştır.

55. Gün gelecek azap üstlerinden ve ayaklarının altından onları saracak ve Tanrı onlara; "Yaptıklarınızın karşılığını tadın," diyecektir.

56. Ey inanan kullarım, benim yeryüzüm geniştir. Öyleyse bana kulluk edin.

57. Her can, ölümü tadacaktır; sonra bize döndürüleceksiniz.

58. İnanıp iyi işler yapanları, Cennette, altlarından ırmaklar akan yüksek köşklere yerleştiririz. Orada sürekli olarak kalırlar. İyi işler yapanların ödülü ne güzeldir.

59. Onlar ki sabredenler ve Allah'a dayananlardır.

60. Yaşamlığını yanında taşıyamayan nice canlılar vardır ki, onlara da, size de Allah yaşamlık verir. O her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

61. Onlara; "Kimdir gökleri ve yeri yaratan, Güneş'i ve Ay'ı buyruğuna boyun eğdiren?" diye soracak olsan; Allah'tır!' diyecekler. Öyleyse nasıl oluyor da gerçeğe sırt çeviriyorlar?

62. Allah kullarından dilediğinin yaşamlığını genişletir, dilediğininkini de belli bir ölçüyle verir. Kuşkusuz ki, Allah'ın her şeye gücü yeter.

63. Onlara; "Kimdir gökten bir su indirip de ölmüş yeryüzünü onunla dirilten?" diye soracak olsan; Allah'tır'! diyecekler. De ki; "Öyleyse övgü de Allah'a özgüdür." Fakat onların çoğu aklını kullanmıyor.

64. Bu dünya yaşamı bir eğlence ve bir oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek yaşam odur. Keşke bilselerdi.

65. Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a özgüleyerek yalvarıp yakarırlar. Ama Allah onları kurtarıp karaya çıkardığında, bir bakmışsın Allah'a ortak koşuyorlar.

66. Kendilerine verdiklerimize karşı iyilik bilmezlik ederek geçinip gitsinler bakalım. Ama yakında öğrenecekler!

67. Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken bizim Mekke'yi güven içinde ve kutsal bir yer kıldığımızı görmediler mi? Yine de yanlış olana inanıp Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

68. Allah adına yalan uyduran yahut gerçeğin bilgisi kendisine geldiğinde onu yalanlayandan daha zalim kim vardır? İnkarcıların varacağı yer Cehennem değil midir?

69. Bizim uğrumuzda çalışıp çaba gösterenleri elbette yolumuza ulaştıracağız. Hiç kuşku yok ki Allah, iyi davrananlarla birliktedir.

0

ROMALILAR BÖLÜMÜ
(RUM SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. Romalılar yenildiler.

3. Arapların yaşadığı yere en yakın bir yerde. Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

4. Bu, birkaç yıl içinde olacak. Bundan önce de, sonra da buyruk Tanrınındır. Ve o gün inananlar sevineceklerdir.

5. Bu, Tanrının yardımıyla olacaktır. O, dilediğine yardım eder. O, üstün olandır, esirgeyicidir.

6. Bu, Tanrının verdiği bir sözdür. Tanrı, sözünden asla dönmez. Fakat, insanların çoğu bunu bilmez.

7. Onlar sadece dünya yaşamının dış yüzünü bilirler; ahiretten ise habersizdirler.

8. Kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak gerçek olarak ve belirli bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? insanların pek çoğu, rablerine kavuşmayı gerçekten inkar etmektedirler.

9. Onlar hiç yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmadılar mı? Oysa onlar, onlardan daha güçlüydüler; toprağın altını üstüne getirmişler ve yeryüzünü bunlardan daha fazla bayındır kılmışlardı. Onlara da Tanrı elçileri apaçık kanıtlar getirmişti. Tanrı elbette ki onlara bir haksızlık edecek değildi; ama onlar kendilerine haksızlık edip duruyorlardı.

10. Sonra kötülük edenlerin sonu çok kötü oldu. Çünkü Tanrı' nın ayetlerini yalanlıyor ve onlarla alay ediyorlardı.

11. Tanrı, yaratmaya başlar, sonra onu çevirip yeniden yaratır; sonra da Tanrıya döndürülürsünüz.

12. Dünyanın sonunun geleceği gün, suçlular umutsuzluk içinde susup kalacaklardır.

13. Onların, Allah'a koştukları ortaklardan kendileri için kayırıcılar da olmayacaktır. Artık onlar ortak koştukları şeyleri de inkar edeceklerdir.

14. Dünyanın sonunun geleceği gün, işte o gün, hepsi birbirinden ayrılacaktır.

15. İnanıp iyi işler yapanlar ise, Cennette bir bahçe içinde neşelendirileceklerdir.

16. İnkar edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar azabın içine atılacaklardır.

17. Öyleyse akşama erdiğinizde ve sabaha ulaştığınızda Tanrıyı övgüyle yüceltin.

18. Göklerde ve yerde övgü onun içindir. Gündüzün sonuna doğru ve öğleye eriştiğiniz zaman da onu övgüyle yüceltin.

19. O, ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarır; toprağa, ölümünün ardından yeniden yaşam verir. Siz de kabirlerinizden işte böyle çıkarılacaksınız.

20. Sizi bir topraktan yaratması ve sonra yayılıp çoğalan insanlar olmanız onun varlığının kanıtlarındandır.

21. Kendileriyle rahatlayıp huzur bulaşınız diye sizin için kendi türünüzden eşler yaratması ve aranıza sevgi ve merhamet koyması da onun kanıtlarındandır. Doğrusu düşünen bir toplum için bunda ibretler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da onun kanıtlarındandır. Doğrusu bunda da bilenler için ibretler vardır.

23. Gece uyumanız, gündüz onun sunumundan yaşandığınızı aramanız da onun kanıtlarındandır. Doğrusu işiten bir topluluk için bunda ibretler vardır.

24. Size umut ve korku içinde şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirerek onunla ölmüş toprağı diriltmesi de onun kanıtlarındandır. Doğrusu aklını kullanan bir topluluk için bunda ibretler vardır.

25. Buyruğu ile göğün ve yerin ayakta durması da onun kanıtlarındandır. Sonra sizi katına bir çağrıyla çağırdığı zaman mezarlarınızdan hemen çıkıverirsiniz.

26. Göklerde ve yerde olanlar hep onundur. Tümü ona boyun eğmiştir.

27. Yaratmaya başlayan, sonra onu çevirip yeniden yaratan odur. Bu, onun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce nitelikler onundur. O, üstündür, erdemli bilginin kaynağıdır.

28. Tanrı, size kendinizden örnek veriyor. Buyruğunuz altında olan köleleri, size verdiğimiz yaşamlıklara eşit olarak ortak eder misiniz? Kendiniz için çekindiğiniz gibi onlar için de çekinir misiniz? îşte biz, ayetleri, aklını kullanan bir toplum için böyle açıklamaktayız.

29. Ne var ki, haksızlık edenler bilgisizce kötü arzularına uymuşlardır. Allah'ın sapkınlıkta bıraktığı kimseye, kim yol gösterir? Onlar için hiçbir yardımcı yoktur.

30. Öyleyse sen, Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah'ın insanları yarattığı yaratılışa sımsıkı tutun. Allah'ın yaratmasında hiçbir değişme yoktur. îşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Yalnız ona yönelin ve ondan sakının. Tanrıya içtenlikle yakarışta bulunun ve ortak koşanlardan olmayın.

32. Onlar ki, dinlerini parçaladılar ve bölük bölük oldular. Her topluluk elindekiyle böbürlenip durmaktadır.

33. İnsanların başına bir sıkıntı gelse, rablerine dönüp yalvarırlar, sonra Allah onlara rahmetinden tattırınca, onlardan bir bölümü yine hemen rablerine ortak koşar.

34. Böylece, kendilerine verdiğimiz sunumlara karşı iyilik bilmezlik ederler. Nasiplenedurun bakalım, yakında öğreneceksiniz.

35. Yoksa biz onlara ortak koşmalarını söyleyen bir kanıt mı indirdik ki o kanıt onlara ortak koşmalarını söylüyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda seviniverirler. Kendi elleriyle yaptıkları şeyler yüzünden başlarına bir kötülük gelince de umutsuzluğa düşerler.

37. Görmezler mi ki Tanrı, dilediğine yaşamlığı genişçe veriyor, dilediğine ise kısıyor. İnanan bir topluluk için bunda elbette ibretler vardır.

38. O halde akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Allah'ın sevgisini isteyenler için bu daha hayırlıdır. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.

39. İnsanların malından size artış sağlasın diye tefecilik parası ile verdiğiniz şeyler Allah katında artmaz. Tanrının rızasını gözeterek verdiğiniz, yoksulun hakkı türünden şeylere gelince, işte bunu yapanlar, kat kat arttıranların ta kendileridir.

40. Sizi yaratan, sonra size yaşamlık veren, sonra sizi öldüren, sonra da dirilten Allah'tır. Ortak koştuklarınız arasında bunlardan herhangi birini yapabilecek biri var mıdır? O, her kusurdan uzak ve onların ortak koştuklarından da yücedir.

41. İnsanların kendi elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde düzensizlik ortaya çıktı. Belki vazgeçerler diye, yaptıklarından bir bölümünü Tanrı onlara böylece tattırmaktadır.

42. De ki: "Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın." Onların da çoğu ortak koşanlardan idi.

43. Tanrı katından, geri çevrilmesi mümkün olmayan o gün gelmeden önce yüzünü dosdoğru dine çevir. O gün insanlar bölük bölük olacaklardır.

44. Kim inkar ederse inkarının zararı kendisinedir. Kimler de güzel ve iyi işler yaparsa, onlar da kendileri için iyi bir hazırlık yapmış olurlar.

45. Çünkü o, inananları ve iyi işler yapanları sunumuyla ödüllendirecektir. O, inkarcıları sevmez.

46. Onun ayetlerinden biri de, size rahmetinden tattırması, buyruğu ile gemileri yüzdürüp sunumundan pay aramanız için rüzgarları müjdeci olarak göndermesidir. Umulur ki, şükredersiniz.

47. Andolsun ki, biz senden önce kendi toplumlarına nice elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de günahkarlardan intikam aldık. İnananlara yardım etmek ise, bizim üzerimize düşen bir borç idi.

48. Tanrı, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse o şekilde gökte yayıp dağıtır ve onu parça parça kılar; sonunda onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonra da Tanrı kendi kullarından dilediğine yağmuru verince, onlar hemen sevince kapılıverirler.

49. Oysa onlar, daha önce, üzerlerine yağmur inmesinden iyice umut kesmişlerdi.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak, kuruduktan sonra toprağı nasıl canlandırıyor. İşte o, ölüleri de böyle diriltecektir. Onun her şeye gücü yeter.

51. Andolsun ki, biz bir rüzgar göndersek de yeşilliklerin sarardığını görseler yine hemen iyilik bilmezlik etmeye başlarlar.

52. Elbette ki, sen ölülere söz dinletemezsin; arkasını dönüp giden sağırlara da çağrını duyuramazsın.

53. Körleri de sapkınlıklarından kurtarıp doğru yola iletemezsin. Sen, ancak ayetlerimize inananlara sesini duyurabilirsin. Çünkü onlar Hakka teslim olmuşlardır.

54. Tanrı, sizi güçsüz olarak yaratmış, sonra bu güçsüzlüğün ardından güç vermiş, sonra gücün ardından tekrar güçsüzlük ve ihtiyarlık vermiştir. O, dilediğini yaratır. O, gereğince bilendir ve güçlü olandır.

55. Dünyanın sonunun geldiği gün, suçlular, dünyada bir saatten fazla kalmadıklarına ant içerler. İşte onlar dünyada da böyle yalan söylüyorlardı.

56. Kendilerine kutlu bilgi ve inanç verilmiş olanlar ise derler ki; "Siz Allah'ın kitabında yazılı olan diriliş gününe kadar dünyada kaldınız. İşte bugün diriliş günüdür; fakat siz onu tanımıyordunuz."

57. O gün zulmedenlere mazeretleri yarar sağlamaz, Allah'ı razı edecek işleri yapma istekleri de kabul edilmez.

58. Doğrusu, bu Kur anda insanlar için biz her türlü örneği verdik. Onlara bir tansık getirsen bile, inkarcılar; "Siz, ancak geçersiz şeyleri ileri sürenlersiniz," derler.

59. İşte, Tanrı, bilgisizlerin kalplerini böyle damgalar.

60. Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın sözü kesinlikle gerçektir. İnancı sağlam olmayanlar sakın seni gevşekliğe düşürmesinler.

«t

LOKMAN BÖLÜMÜ
(LOKMAN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. İşte bunlar erdemli bilginin kaynağı olan kitabın sözleridir.

3. O, iyi iş yapanlar için bir yol gösterici ve bir bağıştır.

4. Onlar ki, içtenlikle yakarışta bulunurlar, yoksulun hakkı olanı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

5. İşte onlar, rableri tarafından gösterilmiş bir doğru yol üzeredirler ve onlar kurtuluşa ermiş olanlardır.

6. İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir bilgiye dayanmaksızın, Allah'ın yolundan saptırmak için sözün boş olanını satın alırlar ve onu bir eğlence konusu edinirler. İşte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

7. Sözlerimiz ona okunduğunda, sanki işitmemiş ve sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklenerek yüz çevirir. Sen de ona acı bir azabın müjdesini ver.

8. İnanan ve güzel işler yapanlar için ise, nimetlerle dolu cennetler vardır.

9. Onlar orada sürekli kalırlar. Tanrının sözü gerçektir. O, güçlü olandır, erdemli bilginin kaynağıdır.

10. O, gökleri, gördüğünüz gibi, direksiz olarak yarattı; sizi sarsmasın diye de yere sağlam dağlar dikti ve orada her türlü canlıyı yaydı. Biz gökten de bir su indirdik ve orada her yararlı bitkiden çift çift bitirdik.

11. Bu, Tanrının yaratmasıdır. Şu halde, onun dışında olanların yarattıklarını bana gösterin. Hayır, haksızlık edenler, açıkça bir sapkınlık içindedirler.

12. Andolsun, biz Lokmana; "Tanrıya şükret," diyerek erdemli bilgi verdik. Kim şükrederse, artık o kendi yararına şükreder. Kim inkar ederse, doğrusu Tanrı, varsıldır ve övgüye değerdir.

13. Hani Lokman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti; "Yavrum, Allah'a ortak koşma! Çünkü ortak koşmak elbette büyük bir zulümdür."

14. Biz, insana, anne babasına iyi davranmasını öğütledik. Annesi onu güçlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. Öyleyse bana ve ana babana şükret. Dönüş ancak banadır.

15. Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi, bana ortak koşman için zorlarlarsa sakın onlara boyun eğme, onlarla dünyada hoşça geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz yine banadır. Ben de size yapıp ettiklerinizi bildireceğim.

16. Lokman yine şöyle demişti; "Yavrum, kuşkusuz yapılan iş bir hardal tanesi ağırlığında olsa ve bir kayanın içinde, yahut göklerde ya da yerin içinde bile olsa, Allah onu çıkarır getirir. Çünkü Allah, en gizli şeyleri bilendir."

17. "Yavrum, içtenlikle yakarışta bulun. İyiliği emret. Kötülükten alıkoy. Başına gelen sıkıntılara karşı sabırlı ol. Çünkü bunlar azmedilmeye değer işlerdendir."

18. "Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Tanrı, kendini beğenmiş ve övüngen kimselerin hiçbirini sevmez."

19. "Yürüyüşünde doğal ol... Sesini alçalt, çünkü seslerin en çirkini eşeğin anırmasıdır."

20. Tanrının göklerde ve yerdekileri hizmetinize sunduğunu görmüyor musunuz? O size açık ve gizli sunumlarını bolca vermiştir. Ama insanlardan bazı kimseler bir bilgiye dayanmadan, yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Tanrı hakkında tartışıp dururlar.

21. Onlara; "Tanrının indirdiğine uyun!" dendiğinde, onlar; "Biz, atalarımızdan ne gördüysek ona uyarız," dediler. Peki, ya Şeytan onları bir alevli ateşin azabına çağırıyorsa?

22. İyi işler yaparak kendini Allah'a teslim eden kişi, en sağlam kulpa yapışmıştır. Çünkü bütün işlerin sonu Tanrıya varır.

23. înkar edenlerin inkarları seni üzmesin. Onların dönüşü yalnızca bizedir ve biz yapmış olduklarını onlara bildireceğiz. Allah kalplerde olanı çok iyi bilendir.

24. Biz onları biraz nasiplendirir, sonra da ağır bir azaba sürükleriz.

25. Onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Allah!" derler. Sen de, "Öyleyse övgü ancak Allah'a özgüdür!" de. Fakat onların çoğu bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Tanrınındır. Tanrı, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve övgüye değer olandır.

27. Eğer yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem ve denizler de mürekkep olsa, arkasından bunlara yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın sözleri yazmakla tükenmez. Kuşkusuz Tanrı, güçlüdür, erdemli bilginin kaynağıdır.

28. Sizin yaratılmanız da, yeniden diriltilmeniz de, tek bir kişinin yaratılıp diriltilmesi gibidir. Gerçek şu ki, Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

29. Görmüyor musun ki, gerçekten Tanrı, geceyi gündüze bağlayıp katmakta, gündüzü de geceye bağlayıp katmaktadır. Güneş ile Ay'ı buyruğuna boyun eğdirmiştir. Her biri, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. Doğrusu Tanrı yaptıklarınızdan tümüyle haberlidir.

30. Bu, böyledir. Çünkü Allah gerçeğin ta kendisidir. Ortak koşanların ondan başka yalvardıkları ilahlar ise geçersizdir. Gerçekten Tanrı çok yücedir, çok büyüktür.

31. Size, varlığının kanıtlarından bir bölümünü göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akıp gittiğini görmüyor musun? İşte bunda, tüm gereğince sabredenler ve gereğince şükredenler için ibretler vardır.

32. Onları dağ gibi dalgalar sardığı zaman, dini tümüyle Allah'a özgü kılarak ona dua ederler. Ama kurtulup, karaya ayak bastıklarında, içlerinden yalnızca bazısı orta yolu tutar. Zaten bizim kanıtlarımızı çıyanlık eden ve iyilik bilmez olanlardan başkası bile bile inkar etmez.

33. Ey insanlar, rabbinize karşı gelmekten sakının ve öyle bir günden korkun ki, o gün, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle yarar sağlayacak değildir. Kuşkusuz Allah'ın sözü gerçektir. O halde dünya yaşamı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı Şeytan sizi Allah'ın bağışlamasına güvendirerek kandırmasın.

34. Dünyanın sonunun vakti hakkındaki bilgi Tanrı katındadır. Yağmuru o yağdırır. Rahimlerde olanı o bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Ve hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Allah ise her şeyi gereğince bilir, her şeyden gereğince haberlidir.

SECDE BÖLÜMÜ

(SECDE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. Kendisinde kuşku bulunmayan bu kitabın indirilişi evrenlerin rabbi tarafındandır.

3. Yoksa; "Onu kendisi uydurdu," mu diyorlar? Doğrusu, o, rabbinden gelen gerçeğin ta kendisidir ki, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman için gönderilmiştir. Umulur ki, böylece doğru yolu bulurlar.

4. Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yaratmış, sonra da en yüksek göğün üzerinde egemenlik kurmuştur. Onun dışında sizin için ne bir dost vardır ne de bir kayırıcı vardır. Hala düşünüp öğüt almayacak mısınız?

5. Gökten yere kadar bütün işleri o düzenler. Sonra o işler, sizin saydığınızdan bin yıla eşit bir gün içinde ona yükselirler.

6. Gizliyi de açığı da bilen, üstün ve esirgeyici olan Allah işte böyledir.

7. O Allah ki, her şeyi en güzel biçimde yarattı, insanı yaratmaya da çamurdan başladı.

8. Sonra da onun soyunu basit bir suyun özünden üretti.

9. Sonra ona bir biçim verdi ve ona ruhundan üfledi. Ve sizin için kulaklar, gözler ve kalpler yarattı. Oysa siz ne kadar da az şükrediyorsunuz.

10. Bir de derler ki; "Toprağın altında kaybolup gittikten sonra yeniden mi yaratılacağız?" Gerçek şu ki; onlar, rablerine kavuşmayı inkar etmektedirler.

11. De ki; "Sizin için görevli kılınan ölüm meleği sizi öldürecek; sonra da rabbinizin huzuruna götürüleceksiniz."

12. Suçluları, rablerinin huzurunda utançtan başlarını öne eğmiş bir biçimde; "Rabbimiz, gördük, dinledik, artık bizi dünyaya geri gönder de iyi iş yapalım; şimdi kesin olarak inandık!" derken bir görsen.

13. Biz dikseydik, herkesi doğru yola iletirdik. Fakat; "Cehennemi tümüyle cin ve insanlarla dolduracağım!" şeklindeki sözüm bir gerçektir.

14. "Bugüne kavuşmayı unutmanızın cezasını görün; doğrusu biz de sizi unuttuk, yaptıklarınıza karşılık sonsuz azabı tadın!" diyeceğiz.

15. Bizim ayetlerimize ancak, onlarla kendilerine öğüt verildiği zaman hemen secdeye kapananlar, rablerini övgü ile yüceltenler ve büyüklük taslamayanlar inanır.

16. Onlar, yataklarından kalkıp korku ve umut içinde rablerine dua ederler. Kendilerine yaşamlık olarak verdiğimiz şeylerden de bağışta bulunurlar.

17. Yaptıklarına karşılık ödül olarak, kendileri için sevindirici ve göz kamaştırıcı neler gizlendiğini hiç kimse bilemez.

18. Öyleyse hiç, inanan biri yoldan çıkmış biri gibi olur mu? Elbette eşit olamazlar.

19. İnanan ve iyi işler yapanlara gelince, onlar, yaptıklarına karşılık, içinde durulmaya değer cennetlerde ağırlanacaklardır.

20. Yoldan çıkmış olanların kalacakları yer de ateştir. Ne zaman oradan çıkmak isteseler; "Tadın yalanladığınız Cehennem azabını!" denilerek geri çevrilirler.

21. Belki dönüp yola gelirler diye onlara büyük azaptan önce kesinlikle daha yakın bir azabı da tattıracağız.

22. Rabbinin sözleri kendilerine hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çeviren kişiden daha zalim kim vardır? Biz suçlulardan mutlaka intikam alacağız.

23. Andolsun ki, biz Musa'ya kitap verdik ve; "Ona kavuşma konusunda sakın kuşku içinde olma!" dedik. Biz onu İsrail oğullarına bir yol gösterici kılmıştık.

24. Sabrettikleri zaman içlerinden, bizim buyruğumuzla onları doğru yola ileten önderler çıkarmıştık. Onlar bizim ayetlerimize gereğince inanıyorlardı.

25. Kuşku yok ki, rabbin diriliş günü, üzerinde ayrılığa düşmekte oldukları şeyler konusunda onlar arasında hükmünü verecektir.

26. Yurtlarında gezip dolaştıkları nice kuşakları kendilerinden önce yıkıma uğratmış olmamız, hala onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ibretler vardır. Yine de işitmezler mi?

27. Görmediler mi ki biz, çorak toprağa suyu salıyoruz da onunla ekinler çıkarıyoruz. Ondan hem hayvanları yiyor hem de kendileri yiyor. Yine de görmüyorlar mı?

28. Bir de diyorlar ki; "Eğer doğru söylüyorsanız, bu zafer ve yargı günü ne zamandır?"

29. De ki; "İnkar edenlere o zafer ve yargı günü geldiğinde inanmaları fayda vermeyecek ve onlara göz açtırılmayacaktır."

30. Öyleyse sen onları kendi hallerine bırak ve bekle. Zaten onlar da beklemekteler.

SAVAŞÇI BİRLİKLER BÖLÜMÜ
(AHZAB SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey elçi, Allah'tan sakın, inkarcılara ve iki yüzlülere boyun eğme. Kuşku yok ki, Allah bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.
2. Rabbinden sana kutsal bir bildirim olarak gönderilene uy. Gerçek şu ki, Allah tüm yaptıklarınızdan haberi olandır.
3. Yalnızca Allah'a güven. Yardımcı olarak Allah yeter.
4. Allah, hiçbir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, kendilerine; "Sen bana annemin sırtı gibisin," dediğiniz eşlerinizi de anneniz yerine koymamıştır. Evlatlıklarınızı da öz oğullarınız kılmamıştır. Bunlar ağızlarınızla söylediğiniz anlamsız sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola ulaştırır.
5. Evlatlıkları babalarının adına bağlayarak çağırın. Bu, Allah yanında daha adaletlidir. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak yaptığınız işlerde size bir günah yoktur. Fakat kalplerinizin bile bile yaptıklarında ise günah vardır. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.
6. Tanrı elçisi, inananlara kendi canlarından daha yakındır; onun eşleri de inananların anneleridir. Mirasçı olmak bakımından akrabalar ise, birbirlerine, öbür inananlardan ve Mekkeli göçmenlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız bunun dışındadır. Bunlar, kitapta böylece yazılı bulunmaktadır.
7. Hani biz, elçilerden söz almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan... Evet biz onlardan çok sağlam bir söz almıştık.

8. Allah, doğrulardan doğruluklarını sormak ve inkarcılara da can yakıcı bir azap hazırlamak için bunu yapmıştır.

9. Ey inananlar, size ordular saldırdığı zaman, onların üzerlerine bir rüzgar ve görmediğiniz orduları gönderen Allah'ın size yaptığı iyiliği anımsayın. Allah yaptığınız her şeyi görendir.

10. Hani, onlar, hem üst yanınızdan hem alt tarafınızdan size saldırmıştı da gözler kaymış, yürekler ağızlara ulaşmıştı. Ve siz, Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada inananlar denenmiş ve şiddetli bir sarsıntı geçirmişlerdi.

12. Hani o zaman inanmadıkları halde inanmış görünenler ve kalplerinde hastalık bulunanlar; "Allah ve elçisi bize sadece kuru vaatlerde bulundular," diyorlardı.

13. İçlerinden bir bölümü; "Ey Yesribliler, tutunacak yeriniz yok, geri dönün!" demişti. İçlerinden başka bir topluluk da; "Evlerimiz güvende değil," diyerek Tanrı elçisinden izin istiyorlardı. Oysa evleri tehlikede değildi. Sadece kaçmayı arzuluyorlardı.

14. Eğer her yandan kente girilecek ve kendilerinden fitne istenecek olsaydı, pek azı bunu yapmaktan geri dururdu.

15. Halbu ki daha önce, düşmandan kaçmayacaklarına ilişkin Allah'a ant içerek, söz vermişlerdi. Allah'a karşı verilen o sözlerin hesabı elbette sorulacaktır.

16. De ki; "Ölümden veya öldürülmekten kaçmak size yarar sağlamaz. Kaçsanız da pek fazla yaşayacak değilsiniz."

17. De ki; "Allah size bir kötülük ya da bir rahmet dilerse, Allah'la aranıza kim girebilir?" Onlar kendileri için, Allahtan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulamazlar.

18. Allah, içinizden bozgunculuğa eğilim gösterip savaştan alıkoymak isteyenleri ve yandaşlarına; "Bize katılın!" diyenleri elbette biliyor. Zaten bunların ancak pek az bir bölümü savaşa gelir.

19. Onlar sizi kıskanırlar. Korkuya kapılınca, ölüm baygınlığı geçiren kimse gibi gözleri dönmüş olarak sana baktıklarını görürsün. Korku geçince keskin dillerini uzatıp sizi incitirler. İyiliğinizi

çekemezler. Bunlar, inanmamış olanlardır. Allah da onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah için çok kolaydır.

20. Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlar. Eğer, birlikler yeniden gelecek olsa, çöldeki göçebe Arapların arasına kaçıp, sizinle ilgili haberleri onlardan sormak isterler. Zaten sizin içinizde olsalar bile, çok azı dışında, savaşacak değillerdi.

21. Andolsun ki, sizin için, Tanrıyı ve ahiret gününü umanlar ve Tanrıyı çokça ananlar için Tanrının elçisinde güzel bir örnek vardır.

22. İnananlar, düşman birliklerini gördükleri zaman; "İşte bu, Allah ve elçisinin bize bildirdiğidir; Allah ve elçisi doğru söylemiştir," dediler. Bu, onların ancak inancını ve Tanrıya bağlılıklarını artırmıştır.

23. İnananlardan, Allah'a verdiği söze bağlı kalan öyle adamlar vardır ki, onlardan kimileri sözünü yerine getirmiş, kimileri de sırasını beklemektedir. Onlar, verdikleri sözü hiçbir şekilde değiştirmemişlerdir.

24. Çünkü Allah, doğru olanları doğruluklarından dolayı ödüllendirecek, iki yüzlüleri de dilerse cezalandıracak veya tövbelerini kabul edecektir. Kuşkusuz, Allah bağışlayıcı ve esirgeyici olandır.

25. Allah, inkarcıları öfkeleriyle birlikte elleri boş olarak geri çevirdi. Allah, işte böylece, inananları savaşta korumuş oldu. Allah ki, güçlüdür ve üstün olandır.

26. Allah, kendilerine kitap verilenlerden olup da onlara yardım edenlerin kalplerine korku düşürdü ve onları kalelerinden indirdi. Onların bir bölümünü öldürüyor, bir bölümünü de tutsak alıyordunuz.

27. Böylece Allah sizi onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara mirasçı kıldı. Allah'ın gücü her şeye yeter.

28. Ey Tanrı elçisi, eşlerine de ki; "Eğer, dünya yaşamını ve süsünü istiyorsanız, gelin size dilediğiniz dünyalığı vereyim ve sizi güzellikle boşayayım."

29. Eğer, Allah'ı, elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, kuşkusuz Allah, iyilik yapan kadınlara büyük bir ödül hazırlamıştır.

30. Ey Tanrı elçisinin hanımları, sizlerden biri açık bir utanmazlık yapacak olursa, onun cezası iki kat olur. Bu, Allah için çok kolaydır.

31. Yine sizden her kim Allah'a ve elçisine boyun eğer, iyi bir iş işlerse, ona da ödülünü iki kat olarak veririz. Ayrıca biz onun için bol bir yaşamlık hazırlamışızdır.

32. Ey Tanrı elçisinin hanımları, siz, öbür kadınlardan birisi gibi değilsiniz. Eğer Allah'tan sakınıyorsanız, edalı konuşmayın ki, kalbinde hastalık olanlar bir arzuya kapılmasın. Uygun bir biçimde konuşun.

33. Evlerinizde oturun, eski bilgisizlik zamanındaki gibi süslü püslü bir biçimde salınmayın. Tanrıya içtenlikle yakarmayı sürdürün, yoksulun hakkı olanı verin, Allah'a ve elçisine uyun. Ey ehlibeyt, Allah sizden her çeşit günahı gidermek ve sizi tertemiz kılmak istiyor.

34. Evlerinizde okunmakta olan Tanrı'nın sözlerini ve erdemli bilgiyi düşünün. Kuşkusuz Tanrı, sunum sahibidir ve her şeyden haberi olandır.

35. Allah'a bağlı olan erkekler ve bağlı olan kadınlar, inanan erkekler ve inanan kadınlar, Allah'a boyun eğen erkekler ve Allah'a boyun eğen kadınlar, dürüst erkekler ve dürüst kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, alçak gönüllü erkekler ve alçak gönüllü kadınlar, yardım için harcama yapan erkekler ve yardım için harcama yapan kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkekler ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve çok anan kadınlar var ya, işte Allah onlara bir bağış ve büyük bir ödül hazırlamıştır.

36. Allah ve elçisi bir konuda karar verdiği zaman inanmış erkek ve inanmış kadının, artık dilediği gibi davranma hakkı yoktur. Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse, apaçık bir sapkınlığa düşmüş olur.

37. Hani sen, Tanrının kendisine iyilikte bulunduğu ve senin de kendisine iyilikte bulunduğun kişiye; "Eşini yanında tut ve Tanrı'dan sakın!" diyordun; insanlardan çekinerek Tanrının açığa vuracağı şeyi

kendi içinde saklı tutuyordun; oysa Tanrı, kendisinden çekinmene çok daha değerdi. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik ki, böylelikle evlatlıkların, kendileriyle ilişkilerini kestikleri zaman, o kadınlarla evlenme konusunda inançlılar üzerine bir güçlük olmasın. Böylece Tanrının buyruğu yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine buyruk olarak yazdığı şeyde Tanrı elçisine hiçbir güçlük yoktur. Daha önce gelip geçenler arasında da Allah'ın yasası buydu. Allah'ın buyruğu, belirlenmiş bir ölçüdür.

39. Onlar, Allah'ın gönderdiklerini bildirirler ve ondan sakınırlar, Allah'tan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. O, Allah'ın elçisidir ve Tanrı elçilerinin sonuncusudur. Allah ise her şeyi gereğince bilmektedir.

41. Ey inananlar, Tanrıyı çokça anın.

42. Onu sabah - akşam yüceltin.

43. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini indiren odur. Onun melekleri de size dua ederler. Allah inananlara karşı çok esirgeyicidir.

44. Ona kavuşacakları gün, inananların dirlik dilekleri; "Esenlik olsun!" demektir. Ve o, onlara üstün bir ödül hazırlamıştır.

45. Ey Tanrı elçisi, biz seni gerçekten bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46. Ve biz seni, kendisinin izniyle Allah'a çağıran ve ışık saçan bir kandil olarak gönderdik.

47. Sen, inananlara Allah'tan gelen büyük bir sunuma ulaşacaklarını müjdele.

48. İnkarcılara ve iki yüzlülere boyun eğme ve onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan. Yardım edici olarak Allah yeter.

49. Ey inananlar, inanan kadınları nikahlayıp da henüz onlara dokunmadan boşarsanız, onlara ilişkin sayacağınız bir bekleme süresince bekletme hakkınız yoktur. Kendilerine bağışta bulunarak onları güzellikle serbest bırakın.

50. Ey Tanrı elçisi, ücretlerini ödediğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği köle kadınları, seninle birlikte göç eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını, teyzenin kızlarını sana helal kıldık. Bir de inanan bir kadın kendisini Tanrı elçisine hibe ederse, Tanrı elçisi de onu nikahlamak isterse, bunu öbür inananlara değil sadece sana özgü olmak üzere helal kıldık. Biz inananlara, eşleri ve kadın köleleri hakkında neleri buyruk olarak yazdığımızı kendilerine bildirdik. Sana bir zorluk olmaması için böyle yaptık. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok esirgeyicidir.

51. Onlardan dilediğini geriye bırakırsın, dilediğini de yanına alabilirsin. Bir süre için uzaklaştığın hanımlarından dilediğini tekrar yanına almanda bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanması, tasalanmamaları ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmaları konusunda bu daha uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah gereğince bilendir ve hoşgörüsü bol olandır.

52. Bundan sonra, sahip olduğun köle kadınlar dışında, hoşuna gitse bile bir kadınla evlenmek, onları başka eşlerle değiştirmek sana helal değildir. Allah, her şeyi görüp denetleyendir.

53. Ey inananlar, izin verilmedikçe Tanrı elçisinin evine girmeyin; yemek için çağırıldığınızda da vaktini gözetmeksizin gitmeyin. Çağırıldığınız zaman girin; yemeğinizi yediğinizde de birbirinizle söyleşiye dalmadan dağdın. Bu hareketleriniz Tanrı elçisine eziyet veriyor; ancak o size bunu açıklamaktan sıkılıyor. Allah ise gerçeği açıklamaktan çekinmez. Tanrı elçisinin hanımlarından bir şey isteyeceğiniz zaman da onu perde arkasından isteyin. Sizin kalbiniz için de, onların kalpleri için de böylesi daha temiz bir davranış olur. Tanrı elçisine eziyet vermek de, onun ölümünden sonra hanımlarını nikahlamak da size kesin olarak yasaklanmıştır. Çünkü böyle yapmanız Allah katında büyük bir günahtır.

54. Bir şeyi açığa vursanız da, gizleseniz de kuşku yok ki Allah, her şeyi gereğince bilmektedir.

55. Tanrı elçisinin eşleri için babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, öbür inanan kadınlar

ve sahip oldukları kadın kölelerle perdesiz görüşmelerinde bir günah yoktur. Ey Tanrı elçisinin eşleri, Allah'tan korkun. Çünkü Allah, her şeyin tanığıdır.

56. Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o elçiye destek verirler. Ey inananlar, siz de ona destek olun ve ona tam bir içtenlikle selam verin.

57. Allah'ı ve elçisini incitenleri Allah, dünyada da ahirette de lanetlemiş ve onlar için, alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler de bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Tanrı elçisi, eşlerine, kızlarına ve inananların kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine alsınlar. Bu, onların tanınmaları ve incitilmemeleri için çok daha uygun bir yoldur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

60. İkiyüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarına son vermezlerse, seni elbette onların üzerine göndereceğiz. Bundan sonra onlar orada, senin yakınında, sadece çok az bir zaman kalabilirler.

61. Lanete uğrarlar ve nerede bulunurlarsa yakalanır ve oracıkta kesinlikle öldürülürler.

62. Daha öncekiler için de Allah'ın yasası buydu. Allah'ın yasasında asla bir değişiklik bulamazsın.

63. İnsanlar sana dünyanın sonunun ne zaman geleceğini soruyorlar. De ki; "Onun bilgisi Allah katındadır." Nereden bileceksin, belki de zamanı yakındır.

64. Hiç kuşku yok ki, Allah, inkarcıları lanetlemiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada sonsuza dek kalırlar. Bir dost ve yardımcı da bulamazlar.

66. Yüzleri ateşte çevrilip dururken; "Yazık bize!" derler. "Keşke Allah'a boyun eğseydik, keşke Tanrı elçisine boyun eğseydik!"

67. Ve derler ki; "Rabbimiz biz, efendilerimize, büyüklerimize uyduk da bizi onlar yoldan saptırdılar."

68. "Rabbimiz, onlara iki kat ceza ver ve onları büyük bir lanet ile lanetle!"

69. Ey inananlar, şu kimseler gibi olmayın ki, onlar Musa'ya eziyet ettiler de Allah onu onların dediklerinden aklayıp temize çıkardı. O, Allah yanında gözde bir kimse idi.

70. Ey inananlar, Allah'tan korkun ve sözün doğrusunu söyleyin.

71. Ta ki, Allah, işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine uyarsa, pek büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72. Gerçek şu ki, biz emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar. Fakat onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim ve çok bilgisizdir.

73. Böylece, Allah, ikiyüzlü erkekleri ve ikiyüzlü kadınları, ortak koşan erkekleri ve ortak koşan kadınları cezalandıracak ve Allah, inanan erkeklerin ve inanan kadınların tövbelerini kabul edecektir. Allah ki, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

SEBE BÖLÜMÜ
(SEBE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Övgü, göklerde ve yerde ne varsa kendisine ait bulunan Allah'adır. Ahirette de övgü onadır. O, erdemli bilginin kaynağıdır ve her şeyden haberli olandır.

2. O, yere gireni de, yerden çıkanı da, gökten ineni de, göğe yükseleni de bilir. O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

3. İnkarcılar dediler ki; "Dünyanın sonu gelmeyecektir!" De ki; "Hayır, rabbime andolsun ki, o mutlaka gelecektir. Göklerde ve yerde

zerre miktarı bir şey bile bilinmeyeni bilen Tanrı'dan gizli kalmaz. Bundan daha küçük veya daha büyük bir şey yoktur ki apaçık bir kitapta yazılmış bulunmasın."

4. Böylece, Allah, inananları ve erdemli davrananları ödüllendirir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir yaşamlık vardır.

5. Sözlerimizi geçersiz kılmak için yarışırcasına uğraşanlara da, en iğrenç olanından acı verici bir ceza vardır.

6. Kendilerine yüksek bilgi verilmiş olanlar, rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu ayrıca onun üstün ve en çok övgüye değer olan Tanrının yoluna ilettiğini görürler.

7. Yine inkarcılar; "Çürüyüp ufalandıktan sonra sizin yeniden diriltileceğinizi söyleyen bir adamı size gösterelim mi?" dediler.

8. "Acaba o, Allah'a karşı yalan mı uydurdu, yoksa onda delilik mi var?" Hayır, öyle değil! Ahirete inanmayanlar azapta ve derin bir sapıklık içindedirler.

9. Onlar, önlerinde ve artlarında olan göğü ve yeri görmezler mi? Dilesek onları yere geçirir veya göğün bir parçasını başlarına indiririz. Kuşkusuz bunda, Allah'a yönelen her kul için bir ibret vardır.

10. Andolsun ki, biz, Davud'a katımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar, onunla birlikte beni ululayın!" dedik. Ve onun için demiri yumuşattık.

11. Ona; "Geniş ve uzun zırhlar yap. Dokumasında da titiz davran," dedik. Siz de iyi işler yapın. Kuşkusuz, ben, yaptıklarınızı görmekteyim.

12. Gündüz bir aylık mesafeye gidip, akşam da bir aylık mesafeden gelen rüzgarı Süleyman'ın buyruğuna verdik. Onun için su gibi erimiş bakır akıttık. Rabbinin izniyle, cinlerin bir bölümü onun yanında çalışırdı. Onlardan kim buyruğumuzdan çıkarsa ona alevli ateşin azabını tattırırdık.

13. Süleyman için, o ne dilerse, tapınaklar, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve taşınması güç kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi, şükredin! Kullarımdan şükredenler çok azdır.

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, cinlere onun ölmüş olduğunu, ancak değneğini yiyen bir yer yaratığı gösterdi. Yı-

kıldığı zaman cinler gerçeği fark etti. Onlar, görülmeyeni bilselerdi o alçaltıcı zor işe devam etmezlerdi.

15. Andolsun, Sebe halkı için oturdukları yerlerde büyük bir ibret bulunmaktaydı. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. Onlara; "Rabbinizin yaşandığından yiyin ve ona şükredin. îşte size güzel bir ülke ve çok bağışlayan bir rab!" demiştik.

16. Ne var ki, onlar, yüz çevirdiler; biz de üzerlerine çok şiddetli bir yağmur seli gönderdik. Onların o iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı, birazcık da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. İyilik bilmezlik ettikleri için biz onları işte böyle cezalandırdık. Biz iyilik bilmezlerden başkasını cezalandırır mıyız?

18. Biz onlarla, içini bereketle doldurduğumuz ülkeler arasında, sırt sırta vermiş kasabalar oluşturduk; bunlar arasında gidiş gelişler belirledik. "Oralarda geceleri ve gündüzleri, güven içinde gezip dolaşın," dedik.

19. Buna karşı onlar: "Ey rabbimiz, yolculuklarımızın mesafesini uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik ve büsbütün dağıttık. Kuşkusuz ki, bunda çok şükreden ve çok sabreden herkes için elbette ibretler vardır.

20. Gerçekten Şeytan, onlara ilişkin beklentisini gerçekleştirmiş ve bir bölüm inançlı kimse dışında hepsi ona uymuştu.

21. Aslında Şeytan m onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktu. Ancak ahirete inananı o konuda kuşku duyan kimselerden ayırt edip ortaya çıkaralım diye ona bu fırsatı verdik. Rabbin gerçekten her şeyi gereğince gözetlemektedir.

22. De ki; "Allah'tan başka ilahlaştırdıklarınıza siz yakarmaya devam edin. Onlar ne göklerde, ne de yerde, zerre ağırlığınca bir şeyin bile sahibi değillerdir. Onların ne göklerde ve yerde bir ortaklığı vardır, ne de Allah'ın onlardan bir yardımcısı vardır.

23. Onun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden başkasının kayırması yarar sağlamaz. Sonunda, kalplerinden korku giderilince; "Rabbimiz ne dedi?" derler. Ötekiler; "Gerçeği söyledi!" derler. "O, yüceler yücesi, büyükler büyüğüdür."

24. De ki; "Size göklerden ve yerden yaşamlık veren kimdir?" De ki; "Allah'tır! Öyleyse, doğru yol üzerinde veya apaçık sapıklıkta olan ya biziz ya da sizsiniz."

25. De ki; "Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz, biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu değiliz."

26. De ki; "Rabbimiz hepimizi toplar ve sonra aramızda gerçeğe göre hüküm verir. O, gerçeği ortaya çıkaran ve gereğince bilendir."

27. De ki; "Ortaklar olarak onun yanına koymaya kalktıklarınızı bana gösterin. Hayır, iş sandığınız gibi değil! Tersine o, üstündür ve erdemli bilginin kaynağı olan Allah'tır."

28. Biz seni bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmiyor.

29. Onlar; "Eğer doğru sözlü iseniz kendisiyle bizi tehdit ettiğiniz şey ne zaman gerçekleşecek?" derler.

30. De ki; "Sizin için belirlenmiş bir vakit var ki, onun ne bir saat önüne geçebilir, ne de gerisinde kalabilirsiniz."

31. İnkarcılar; "Biz hiçbir zaman ne bu Kuran a ne de ondan öncekilere inanmayız," dediler. Zalimleri, rableri huzurunda duruşma sırasında birbiriyle atışırken bir görsen. Güçsüzleştirilenler, büyüklük taslamış olanlara; "Siz olmasaydınız biz inanan kişiler olurduk," derler.

32. Büyüklük taslayanlar da güçsüzlere derler ki; "Siz doğru yolu buldunuz da biz mi sizi yoldan çevirdik? Tersine siz kendiniz suç işliyordunuz."

33. Güçsüzler ise büyüklük taslayanlara; "Gece gündüz işiniz düzenbazlıktı," derler. "Böylece, Allah'a karşı iyilik bilmezlik edip de başkalarını ona denk tutmamızı emrediyordunuz." Azabı gördüklerinde, için için pişmanlık duyarlar. Biz ise o inkarcıların boyunlarına boyunduruklar geçirmişizdir. Onlar sadece işlemiş oldukları günahları yüzünden cezalandırılırlar.

34. Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiysek mutlaka, oranın varlıkla şımarmış olan kimseleri, "Biz, size gönderilen şeyi inkar ediyoruz," demişlerdir.

35. Şunu da söylemişlerdir; "Biz, malca da evlatça da çoğuz. Azaba uğratılacak değiliz."

36. Onlara de ki; "Hiç kuşkusuz, rabbim dilediğine bol servet verir ve dilediğinin yaşamlığını kısar. Fakat insanların çoğu bu gerçeği bilmezler."

37. Sizi, bize yaklaştıracak olan mallarınız ve evlatlarınız değildir. Ancak kim inanır ve doğruları yaparsa, işte onlara, yaptıklarının karşılığı olarak kat kat ödül vardır. Onlar, köşklerde, güven içerisindedirler.

38. Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için yarışanlar ise, tutuklanıp azap içine atılacaklardır.

39. De ki; "Rabbim kullarından dilediği kimsenin yaşamlığını genişletir de, daraltır da. Siz iyilik için bir şey harcadığınız zaman da onun yerine başkasını verir. Çünkü o en iyi yaşamlık vericidir."

40. O gün, Allah onların hepsini bir araya toplar. Sonra meleklere der ki; "Bunlar size mi kulluk ediyorlardı?"

41. Melekler; "Seni ulularız!" derler. "Onlarla bizim hiçbir ilgimiz yok; bizim velimiz sensin. Onlar bize değil, cinlere tapıyordu; çoğu onlara inanıyordu."

42. Artık o gün, birinizin diğerine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Biz, zulme yönelenlere şöyle deriz: "O, kendisini yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın!"

43. Onlara apaçık sözlerimiz okunduğunda; "Bu adam, atalarınızın taptıklarından sizi çevirmeye çalışıyor!" demişlerdi. Yine demişlerdi ki; "Bu, uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değil!" Kendilerine gerçek olan geldiği zaman, o inkarcılar; "Bu düpedüz bir büyüdür!" dediler.

44. Oysaki, biz onlara, araştırıp ders alacakları kitaplar vermemiştik; daha önce kendilerine bir uyarıcı da göndermiş değildik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Bunlar onlara verdiğimizin onda birine bile ulaşamadılar. Buna rağmen öncekiler elçilerimi yalanlamışlardı. Peki buna karşı benim cezam nasıldı?

46. De ki; "Size tek bir öğüt veriyorum. Allah için birer, ikişer kalkın, sonra iyice düşünün. Sizin arkadaşınızda bir delilik yoktur. O, sadece şiddetli bir azaptan önce sizi uyaran biridir."

47. De ki; "Sizden hiçbir ücret istemiyorum. Ücretiniz sizin olsun. Benim ücretimi Allah verecektir. O her şeyin tanığıdır."

48. De ki; "Benim rabbim gerçeği ortaya koyar. O tüm gizemleri bilendir."

49. De ki; "Gerçek olan geldi, artık yalan ortaya yeni bir şey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez."

50. De ki; "Eğer ben yoldan saparsam, kendi zararıma olarak sapmış olurum. Şayet doğru yolu bulursam, bu da rabbimin bana bildirimde bulunması sayesindedir. O, her şeyi işitir ve kullarına çok yakındır."

51. Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık kaçacak hiçbir yer yoktur ve yakın bir yerde yakalanıvermişlerdir.

52. "Ona inandık," demektedirler. Ama o kadar uzaktan inanca el uzatmak ne mümkün?

53. Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi. Uzak bir yerden, bilgileri olmayan bir konuda atıp tutuyorlardı.

54. Artık, onlarla canlarının çekmekte oldukları şeyler arasına engel konulmuştur. Nitekim daha önce benzerlerine de böyle yapılmıştı. Çünkü onlar, derin bir kuşku içindeydiler.

YARATAN BÖLÜMÜ
(FATIR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gökleri ve yeri yaratan; melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a övgüler olsun. O, yarattığı şeyi dilediğince arttırır. Allah, her şeye gücü yetendir.

2. Allah'ın insanlar için açacağı rahmet kapısını kimse kapatamaz ve onun kapattığını da kimse açamaz; çünkü o, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

3. Ey insanlar, Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini anımsayın. Size gökten ve yerden yaşamlık verecek, Allah'tan başka bir yaratıcı mı vardır? Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Öyleyse nasıl oluyor da inançtan inkara döndürülüyorsunuz?

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki elçiler de yalanlanmıştı. Bütün işlerin dönüşü yalnızca Allah'adır.

5. Ey insanlar Allah'ın sözü gerçektir. Dünya yaşamı sizi aldatmasın. O çok aldatıcı olan, sakın sizi Allah hakkında kandırmasın.

6. Şeytan size düşmandır. Siz de ona düşman olun. O, kendi yandaşlarını ancak çılgın ateşin halkı olmaya çağırır.

7. İnkar edenlere çetin bir ceza verilecektir. İnanıp iyi işler yapanlara da bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

8. Kötü işi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse, kötülük işlemeyene benzer mi? Kuşkusuz Allah, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola eriştirir. Artık onlara üzülerek kendini yiyip bitirme. Kuşku yok ki Allah, onların yaptıklarını bilmektedir.

9. Rüzgarları gönderip bulutları harekete geçiren Allah'tır. Sonra biz o bulutu ölü bir ülkeye gönderir ve ölmüş yeryüzünü onunla diriltiriz. Ölülerin diriltilmesi de işte böyledir.

10. Kim, saygınlık istiyorsa, bilsin ki bütün saygınlık Allah'ındır. Güzel söz ona çıkar, doğru ve iyi işler de ona yükselir. Kötülüklerle tuzak kuranlar için de şiddetli bir ceza vardır. Onların tuzakları boşa çıkacaktır.

11. Allah sizi önce topraktan, sonra bir damla sudan yarattı, sonra da sizi çiftler haline getirdi. Onun bilgisi olmadan bir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Bir canlıya ne ömür verildiği de, onun ömrünün ne kadarının azaltıldığı da bir kitapta yazılıdır. Kuşkusuz bunlar Allah için pek kolaydır.

12. İki deniz eşit değildir. Biri tatlıdır, susuzluğu giderir ve içimi kolaydır; diğeri tuzlu ve acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve

takınacağınız süs eşyası çıkarırsınız. Gemilerin suları yarıp gittiğini görürsün. Bunlar, Tanrının verdiği nimetleri aramanız ve ona şükretmeniz içindir.

13. O, geceyi gündüze, gündüzü geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı da buyruğuna boyun eğdirmiştir. Onların hepsi belirlenmiş bir vakte kadar akıp gider. Rabbiniz olan Allah işte budur. Egemenlik tümüyle ona aittir. Sizin ondan başka yakardıklarınız ise, bir çekirdeğin zarına bile söz geçiremezler.

14. Onları çağırsanız sizin çağrınızı işitemezler. İşitseler bile size yanıt veremezler. Diriliş gününde de sizin ortak koşmanızı reddederler. Her şeyden haberi olan Allah gibi kimse sana bir haber veremez.

15. Ey insanlar, siz Allah'a yönelmiş yoksullarsınız! Hiçbir şeye gereksinimi olmayan ve her türlü övgüye değer olan yalnızca Allah'tır.

16. O, eğer isterse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

17. Bu, Allah'a hiç de güç gelmez.

18. Hiç kimse başkasının günahını yüklenmez. Eğer günah yükü ağır bir kimse, yükünün sırtından alınmasını istese, en yakını bile onun yükünün en küçük bölümünü kendi sırtına almaz. Sen sadece görmeden rablerinden sakınanları ve içtenlikle yakaranları uyarabilirsin. Kim kötülüklerden arınırsa kendi yararına arınmış olur. Sonunda dönüş Allah'adır.

19. Görmeyenle gören bir değildir.

20. Karanlıkla aydınlık bir değildir.

21. Gölge ile sıcak bir değildir.

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Kuşku yok ki Allah dileğine işittirir. Sen ise mezarda olanlara işittirecek değilsin.

23. Sen yalnızca bir uyarıcısın.

24. Biz seni gerçek ile birlikte müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Çünkü hiçbir topluluk yoktur ki, içlerinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun.

25. Seni yalanlıyorlarsa, şu bir gerçek ki, onlardan öncekiler de kendilerine gönderilen elçileri yalanlamışlardı. Oysa o elçiler onlara apaçık kanıtlar, sayfalar ve aydınlatıcı bir kitap getirmişlerdi.

26. Sonra ben o inkarcıları yakalayıverdim. Nasıl oluyormuş beni inkar etmek?

27. Allah'ın gökten bir su indirdiğini görmedin mi? Onunla, renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Bunun gibi, dağlarda da beyazlı, kırmızılı, kapkara ve daha nice renklerde damarlar açtık.

28. Aynı şekilde, insanlar, hayvanlar ve çiftlik hayvanları da çeşitli renklerdedir. Bundan dolayıdır ki kulları arasında Allah'a gereğince saygı duyanlar ancak bilginlerdir. Doğrusu Allah, güçlüdür, bağışlayandır.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, içtenlikle yakaranlar, kendilerine verdiğimiz yaşandıklardan gizli ve açık olarak yardımda bulunanlar, asla zarara uğratmayacak bir ticaret umabilirler.

30. Çünkü Allah onların ücretlerini tam olarak verecek ve onlara olan sunumunu arttıracaktır. O, bağışlayandır, bol bol verendir.

31. Sana bildirimde bulunduğumuz kitap, kendinden öncekileri doğrulayan gerçek bir kitaptır. Allah, kullarının durumundan haberlidir ve onları görür.

32. Sonra kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimileri kendine zulmeder, kimileri orta bir yoldadır, kimileri de Tanrının izniyle iyiliklerde yarışır ve öne geçer. İşte bu, büyük sunumun ta kendisidir.

33. Onlar, sonsuza dek süren cennetlere gireceklerdir. Orada altın bilezikler ve inciler takacaklardır, giysileri ise ipekten olacaktır.

34. Derler ki; "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a övgüler olsun. Rabbimiz çok bağışlayandır, bol bol verendir."

35. "Çünkü o, sunumu ile bizi sürekli kalınacak olan yere yerleştirdi. Burada artık bize ne yorgunluk dokunacak, ne de usanç gelecektir."

36. İnkar edenler için de Cehennem ateşi vardır. Ne ölmelerine izin verilir, ne de onların Cehennem cezası hafifletilir. İnkarcıları işte biz böyle cezalandırırız.

37. Orada; "Rabbimiz, bizi buradan çıkar da yapmış olduğumuzdan farklı işler yapalım," diye bağrışırlar. Öğüt alabilecek bir kişinin öğüt alabileceği kadar uzun bir süre sizi yaşatmadık mı? Size

uyarıcı da gelmişti. Öyleyse azabı tadın. Zalimlerin artık yardımcısı olmayacaktır.

38. Allah göklerin ve yerin gizliliklerini bilir. O, gönüllerde saklı olanı da bilendir.

39. O ki, sizleri yeryüzünde yönetici kıldı. O halde kim inkar ederse inkarı kendi yararınadır. İnkarcıların inkarları rablerinin katında nefretten başka bir şeyi artırmaz. İnkarcıların inkarı kendilerine zarardan başka bir şey getirmez.

40. De ki; "Allah'tan başka dua ettiğiniz ilahlarınızı görüyor musunuz? Onların dünyada ne yarattığını bana gösterin. Yoksa, onların Tanrıya olan ortaklıkları göklerde midir? Yoksa onlara bir kitap verildi de, ondan bir belgeye mi dayanıyorlar? Hayır, zalimler birbirlerini aldatmaktan başka bir vaatte bulunmuyorlar."

41. Gökleri ve yeri yok olmaktan alıkoyan Allah'tır. Eğer onlar yok olup gidecek olsa, onları tutabilecek başka biri yoktur. O, kullarına karşı çok hoşgörülü, çok bağışlayıcıdır.

42. Eğer kendilerine bir uyarıcı gelecek olursa, toplumların içinde en doğru yolda giden bir toplum olacaklarına ilişkin tüm güçleriyle Allah'a ant içmişlerdi. Fakat onlara bir uyarıcı gelince, nefretle uzaklaşmaktan başka bir şey yapmadılar.

43. Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Halbu ki kişi kazdığı kuyuya kendi düşer. Onlar öncekilere uygulanandan başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın yasasında asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın yasasında kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

44. Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Halbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı güçsüz bırakacak bir güç yoktur. Çünkü o, bilendir, güçlü olandır.

45. Allah, insanları işledikleri günahlar yüzünden hemen cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Oysa Allah belirlenmiş bir vakte kadar onlara süre tanıyor. Süreleri dolduğunda ise gereken yapılır. Hiç şüphe yok ki, Allah kullarını hakkıyla görür.

O

YASİN BÖLÜMÜ
(YASİN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla

1. Yasin.
2. Erdemli bilginin kaynağı olan Kur'an'a andolsun.
3. Gerçek şu ki, sen elçi olarak gönderilenlerdensin.
4. Sen ki, dosdoğru bir yoldasın.
5. Bu kitap, güçlü ve bağışlayıcı olan Allah tarafından indirilmiştir.
6. Bu kitap, ataları uyarılmamış olan ve bu nedenle kendileri de aymazlık içinde kalanları uyarman için indirilmiştir.
7. Andolsun ki, onların çoğu için Allah'ın sözü gerçek olmuştur; artık inanmazlar.
8. Biz ki, onların boyunlarına boyunduruklar geçirdik. O boyunduruklar çenelerine dayanır. Bu yüzden başları yukarıya kalkıktır.
9. Önlerine bir set, arkalarına da başka bir set çektik de böylece onları kuşattık. Artık göremezler.
10. Bu nedenle, onları uyarsan da uyarmasan da birdir. Artık inanmazlar.
11. Sen yalnızca Tanrının öğüdüne uyan ve kendisini görmediği halde, bağışlayıcı olan Allah'tan sakınanları uyarabilirsin. İşte böyle kişileri güzel bir bağışlanma ve bol bir ödülle müjdele.
12. Kuşku yok ki, ölüleri diriltecek olan biziz. Onların yaptıkları işleri de, arkada bıraktıkları izleri de yazarız. Zaten biz her şeyi apaçık bir kitapta sayıp toplamışızdır.

13. Sen onlara o kentin halkını örnek ver. Hani oraya elçiler gelmişti.

14. Hani onlara iki elçi göndermiştik de onları yalanlamışlardı. Biz de üçüncüsünü gönderip o ikisini desteklemiştik. Onlar; "Biz, size gönderilen elçileriz!" demişlerdi.

15. O kentin halkı ise elçilere şöyle demişti; "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Bağışlayıcı olan Allah hiçbir şey indirmiş değildir. Siz yalnızca yalan söylüyorsunuz."

16. Elçiler de şöyle karşılık vermişlerdi; "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz."

17. "Bize düşen açıkça duyurmaktır."

18. Onların yanıtı ise şu olmuştu; "Doğrusu biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer bu işten vazgeçmezseniz kesinlikle sizi taşlar ve acıklı bir biçimde cezalandırırız."

19. Bunun üzerine elçiler; "Sizin uğursuzluğunuz kendinizdendir. Yoksa size öğüt verilmesini mi uğursuzluk sayıyorsunuz? Gerçekten siz sınırı aşmış bir toplumsunuz!" demişlerdi.

20. O sırada kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelmiş ve şöyle demişti; "Ey halkım, bu elçilere uyun."

21. "Uyun çünkü, bu kimseler sizden hiçbir ücret istemiyor ve dosdoğru bir yolda bulunuyorlar."

22. "Ben niçin beni var eden Tanrıya kulluk etmeyeyim? Sonunda siz de ona döndürüleceksiniz."

23. "Ben ki, ondan başka ilahlar edinir miyim hiç? Bağışlayıcı olan Allah, bana bir zarar vermeyi dilerse onların kayırması hiçbir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramaz."

24. "Kuşku yok ki işte o zaman ben apaçık bir sapkınlığa gömülmüş olurum."

25. "Halbu ki ben sizin de rabbiniz olan Allah'a inandım. Öyleyse beni dinleyin."

26. Ona; "Cennete gir!" denildi. O ise; "Keşke halkım da gerçeği anlasaydı!"

27. "Rabbimin beni bağışladığını ve beni ağırlananlardan kıldığını keşke halkım da bilseydi!" dedi.

28. Ondan sonra biz, onun halkının üzerine gökten bir ordu indirmedik. Çünkü, buna gerek duymadık.

29. Yalnızca korkunç bir ses onlara yetti. Sonunda sessiz bir kül yığınına dönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine bir elçi gelmeye görsün hemen onunla alay etmeye yeltenirler.

31. Kendilerinden önce nice kuşakları yok ettiğimizi görmüyorlar mı? Onlar bir daha geri dönemezler.

32. Sonunda hepsi toplanıp huzurumuza getirileceklerdir.

33. Ölü toprak onlar için etkili bir kanıttır. Biz onu dirilttik, ondan ürünler çıkardık. Onlar, o ürünlerden beslenip duruyorlar.

34. Biz yeryüzünde nice hurma bahçeleri ve üzüm bağları yarattık. Aralarından da pınarlar fışkırttık.

35. Biz bunları onun ürünlerinden ve kendi elleriyle ürettiklerinden yesinler diye yaptık. Yine de şükretmezler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden, insanların kendi türlerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden türlü çiftleri yaratan o Allah pek yücedir.

37. Onlar için gece de etkili bir kanıttır. Gündüzü ondan çekip alırız da karanlıklar içinde kalıverirler.

38. Güneş de kendisi için belirlenmiş bir yere doğru akıp gitmektedir. İşte bu, güçlü ve her şeyi bilmekte olan Tanrının kurduğu bir düzendir.

39. Biz Ay için de yörüngeler belirledik. Sonunda o eski bir hurma dalı gibi bükülmüş bir duruma gelir.

40. Ne Güneş, Aya yetişebilir ne de gece, gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede akıp gider.

41. Soylarını dolu bir gemide taşımamız da onlar için etkili bir kanıttır.

42. Ve onlar için biz, daha başka taşıtlar da yarattık.

43. Dilersek onları suda boğarız da ne yardımlarına koşan olur, ne de başka bir yolla kurtarılırlar.

44. Ancak katımızdan bir bağışla ve belirli bir zamana kadar yaşatılmak üzere kurtulurlarsa, o başkadır.

45. Onlara; "Geçmişinizden ibret alın ve geleceğiniz için sakının ki bağışlanasmız," denilmişti.

46. Onlar ki, kendilerine rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeye görsün, kesinlikle ondan yüz çeviriyorlardı.

47. Onlara; "Allah'ın size yaşamlık olarak verdiği şeylerden bağışta bulunun," dendiği zaman, inkarcılar, inananlara; "Dilediği takdirde Allah'ın doyurabileceği kimseleri biz mi doyuracağız? Siz iyice şaşırmışsınız!" dediler.

48. Bir de şöyle derler; "Eğer doğru söylüyorsanız kendisiyle bizi tehdit ettiğiniz felaket ne zaman gerçekleşecek?"

49. Onlar ki, çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak tek bir çığlığı beklemekteler.

50. O zaman ne bir vasiyette bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine dönebileceklerdir.

51. Boruya üflenince de, onlar mezarlarından kalkıp rablerine koşacaklardır.

52. O zaman, "Vay halimize!" derler. "Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? Bu, bağışlayıcı olan Tanrının bildirdiği şeydir. Demek elçiler doğru söylüyorlarmış."

53. Korkunç bir sesle onların hepsi huzurumuzda toplanır.

54. O gün kimseye bir haksızlık yapılmaz. Yalnızca yaptıklarınızın karşılığını görürsünüz.

55. Kuşkusuz o gün, Cennettekiler eğlenceyle meşguldürler.

56. Eşleriyle birlikte gölgeliklerdeki koltuklara kurulmuşlardır.

57. Orada, onlar için meyveler vardır. Canlarının çektiği her şey onlarındır.

58. Bir de onlara, esirgeyici olan Tanrı'dan sözlü selam vardır.

59. "Ey suçlular, siz bugün ayrılın."

60. "Ey Adem'in çocukları, Şeytana tapmayacağınıza ilişkin sizden söz almamış mıydım? Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır."

61. "Yalnızca bana kulluk edin. Bu, en doğru yoldur."

62. "Gerçekten Şeytan sizden pek çok toplumu yoldan çıkarıp saptırdı. Yine de aklınızı kullanmaz mısınız?"

63. "İşte, size söz verilen Cehennem budur!"

64. "İnkarcılığınız yüzünden bugün oraya girin."

65. O gün onların ağızlarını damgalarız da bize elleri konuşur. Ayakları da yaptıklarına tanıklık eder.

66. Dikseydik, onların gözlerini tümüyle silip kör ederdik de öylece yollarda koşuşurlardı. O zaman nasıl göreceklerdi?

67. Yine dikseydik oldukları yerde şekillerini değiştirirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne de geri dönebilirlerdi.

68. Kimi uzun ömürlü kılarsak, onu yaratılışta tersine çevirip çocuklaştırırız. Yine de akıllarını işletmezler mi?

69. Biz o elçiye şiir öğretmedik. Çünkü bu, ona yakışmazdı. Ona verilen yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur andır.

70. Bu Kur'an, diri olanları uyarsın ve inkarcıların cezası gerçekleşsin diye indirilmiştir.

71. Kendi gücümüzün eseri olarak, onlar için yarattığımız hayvanları ve onlara sahip olduklarını görmezler mi?

72. O hayvanları biz uysal kıldık. Onların kimini binek olarak kullanırlar, kimini de yerler.

73. Onlarda kendileri için içilecek sütler ve pek çok başka yararlar vardır. Yine de şükretmezler mi?

74. Ama onlar kendilerine yardım edilir umuduyla Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75. Halbuki o ilahların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Tersine kendileri onlar için yardıma hazır askerlerdir.

76. Artık onların sözü seni üzmesin. Biz onların sır olarak sakladıklarını da açıkladıklarını da biliyoruz.

77. İnsan, bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Buna karşın o bize apaçık bir düşman kesilir.

78. Kendi yaratılışını unutarak; "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" deyip bize örnek vermeye kalkışır.

79. De ki; "Kim onları ilk kez yarattıysa onları yine o diriltecektir. Çünkü o, her türlü yaratmayı çok iyi bilendir."

80. Sizin için yeşil ağaçtan ateş çıkaran odur. Nitekim siz onunla ateş yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir. Evet, o her şeyi yaratan ve her şeyi bilendir.

82. Bir şey yaratmak istediği zaman, onun tek yaptığı yalnızca, "Ol!" demekten ibarettir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin yönetimini elinde bulunduran o Allah çok yücedir. Sonunda siz de ona döndürüleceksiniz.

DİZİLENLER BÖLÜMÜ
(SAFFAT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Andolsun dizi dizi dizilenlere...
2. Haykırarak ilerletenlere...
3. Tanrının öğüdünü okuyanlara...
4. Gerçek şu ki, sizin ilahınız birdir.
5. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbidir. O, doğuların da rabbidir.
6. Biz dünyanın gökyüzünü yıldızlardan süslerle donattık.
7. Ve onu her türlü azgın şeytandan koruduk.
8. Onlar o yüce topluluğu dinleyemezler. Çünkü her yandan kovulurlar.
9. Uzaklaştırılırlar. Onlar için sürekli ceza vardır.
10. Ancak kulak hırsızlığıyla bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir ışın izler.
11. Şimdi sor onlara, yaradılış bakımından kendileri mi daha çetin yoksa bizim yarattıklarımız mı? Biz kendilerini bir yapışkan çamurdan yarattık.

12. Sen bu duruma şaşırdın, onlarsa alay ediyorlar.

13. Onlar kendilerine öğüt verildiği zaman dikkate almazlar.

14. Etkili bir kanıt gördüklerinde alay ederler.

15. Derler ki; "Bu, düpedüz bir büyüdür!"

16. "Yani biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman yeniden mi dirilecekmişiz?"

17. "Üstelik atalarımız da mı diriltilecekmiş?"

18. De ki; "Evet, hem de aşağılanmış olarak diriltileceksiniz."

19. Bu iş için yalnızca bir tek buyruk yeter. Bir de bakarsınız ki hepsi dirilmiş, çevrelerine bakmıyorlar.

20. Şöyle derler; "Eyvah bize. İşte hesap günü gelmiş."

21. İşte bu, sizin yalanlamış olduğunuz karar günüdür.

22. Zalimleri, eşlerini ve onların tapınıp durdukları şeyleri toplayın.

23. Allah'tan başka tapmış oldukları şeylerle birlikte onların hepsini Cehennem'in yoluna sürün.

24. Onları hapsedin. Çünkü sorguya çekilecekler.

25. Ne oldu size, neden birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Dönüp birbirlerini sorgularlar.

28. "Siz bize sağ yanımızdan yaklaşıp haktan görünüyordunuz," derler.

29. Diğerleri de; "Siz zaten inanmamıştınız ki," diye yanıt verirler.

30. "Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Siz zaten azgın bir topluluk idiniz."

31. "Artık rabbimizin sözünü hak ettik; azabı hep birlikte tadacağız."

32. "Sizi saptırıp azdırmıştık. Çünkü biz de sapıp azmış kişilerdik."

33. Artık onlar o gün azapta ortaktırlar.

34. İşte biz suçlulara böyle davranırız.

35. Çünkü onlara; "Allah'tan başka ilah yoktur!" dendiği zaman büyüklük taslarlardı.

36. "Biz cinlenmiş bir şair için ilahlarımızı mı terk edeceğiz?" derlerdi.

37. Halbuki o hakkı getirmiş ve diğer bütün elçileri de doğrulamıştı.

38. Siz elbette o acı azabı tadacaksınız.

39. Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası değildir.

40. Ama Allah'ın içtenlikli kulları bunun dışındadır.

41. Onlar için bilinen belli bir yaşamlık vardır.

42. Onlar türlü meyvelerle ağırlanırlar.

43. Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.

44. Ve karşılıklı koltuklar üzerindedirler.

45. Çevrelerinde pınarlardan doldurulmuş kadehler dolaştırılır.

46. Bembeyazdır. İçenlere lezzet verir.

47. Ne rahatsızlık verir, ne de sarhoş eder.

48. Yanlarında da bakışlarını onlara çevirmiş güzel gözlüler vardır.

49. Onlar korunmuş yumurtalar gibidirler.

50. Birbirlerine dönüp bir şeyler sorarlar.

51. Onlardan biri der ki; "Benim bir yakınım vardı."

52. "Bana derdi ki; sen de mi inananlardansın?"

53. "Biz, ölüp kemik ve ardından toprak haline geldikten sonra,' gerçekten diriltilip cezalandırılacak mıyız?"

54. Yanındakilere şöyle der; "Siz onun şimdi nerede olduğunu biliyor musunuz?"

55. Birden bakar ve onu Cehennemin ortasında görür.

56. Ardından şöyle der; "Allah'a andolsun ki, az kalsın sen beni de yıkıma uğratacaktın."

57. "Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de şimdi seninle birlikte olacaktım."

58. "Peki, artık biz ölmeyeceğiz, değil mi?"

59. "Önceki ölümümüzden sonra bize ölüm yok. Cezaya da çarptırılmayacağız."

60. Gerçekten büyük başarı ve mutluluk işte budur.

61. Çalışanlar, işte böylesi için çalışsınlar.

62. Ödül olarak bu mu daha iyi yoksa zakkum ağacı mı ?

63. Biz ki o ağacı zalimler için bir sınama aracı kıldık.

64. O, Cehennemin dibinde biten bir ağaçtır.

65. Tomurcukları şeytanların başı gibidir.

66. Onlar ondan kesinlikle yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar.

67. Sonra bu yemeğin üzerine onlar için kaynar sudan bir içecek vardır.

68. Ardından dönecekleri yer yine Cehennemdir.

69. Çünkü onların ataları sapık bir yolda idiler.

70. Kendileri de o yoldan koşup gittiler.

71. Gerçekten onlardan önce gelip geçenlerin de çoğu sapıtmıştı.

72. Biz ise onların içinden de uyarıcılar göndermiştik.

73. Şimdi uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak.

74. Yalnız Allah'ın içtenlikli kulları bunun dışındadır.

75. Gerçekten Nuh bize seslenmişti de biz ne güzel karşılık vermiştik.

76. Onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77. Soyunu da devam ettirmiştik.

78. Ardından gelenlere de onun için iyi bir ün bıraktık.

79. Evrenler içinde Nuh'a esenlik olsun.

80. îyi kulluk edenleri işte biz böyle ödüllendiririz.

81. O, bizim inançlı kullarımızdandı.

82. Sonra ötekileri suda boğuverdik.

83. Kuşkusuz İbrahim de onun yolundaydı.

84. O, rabbine tertemiz bir kalp ile yönelmişti.

85. Hani o, babasına ve halkına; "Siz neye tapıyorsunuz?" demişti.

86. "Allah'ı bırakıp da birtakım uydurma ilahları mı istiyorsunuz?"

87. "Öyleyse evrenlerin rabbi hakkındaki düşünceniz nedir?"

88. İbrahim sonra yıldızlara baktı.

89. Ardından; "Gerçekten ben hastayım," dedi.

90. Onlar da onu bırakıp gittiler.

91. İbrahim sonra onların ilahlarına yaklaşıp; "Bir şey yemez misiniz?" dedi.

92. "Niye konuşmuyorsunuz?"

93. İyice yaklaşıp sağ eliyle onlara vurdu.

94. Bir süre sonra, halk koşarak İbrahim'e geldi.

95. İbrahim onlara şöyle dedi; "Kendi elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"

96. "Oysaki, sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yarattı."

97. Sonunda; "İbrahim için bir odun yığını hazırlayın da onu ateşin içine atın!" dediler.

98. Böylece İbrahim'e bir tuzak kurmak istediler. Fakat biz onları küçük düşürdük.

99. Sonra İbrahim; "Ben rabbime gidiyorum. O, bana yol gösterecektir," dedi.

100. "Rabbim, bana erdemli bir oğul bağışla."

101. Bunun üzerine biz onu iyi huylu bir çocukla müjdeledik.

102. Kendisiyle birlikte iş yapacak çağa geldiğinde, İbrahim oğluna dedi ki; "Oğulcuğum, rüyamda seni kurban ederken gördüm. Buna ne dersin?" Oğlu; "Sana emredileni yap baba. Allah'ın dilemesiyle beni sabredenlerden bulacaksın," dedi.

103. İkisi de Allah'ın buyruğuna teslim oldu ve İbrahim oğlunu yüzükoyun yere yatırdı.

104. Biz ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim!"

105. "Sen rüyanı uyguladın." İşte iyileri biz böyle ödüllendiririz.

106. Hiç kuşku yok ki bu apaçık bir sınavdı.

107. Oğlunun yerine, ona büyük bir kurbanlık verdik.

108. Ve sonradan gelenlere onun için iyi bir ün bıraktık.

109. Bizden İbrahim'e esenlik olsun.

110. İyi kulluk edenleri işte biz böyle ödüllendiririz.

111. O da bizim inançlı kullarımızdandı.

112. Biz ona iyi kullardan bir elçi olarak İshak'ı müjdeledik.

113.0nu da İshak'ı da kutlu kıldık. İkisinin soyundan hem iyi kulluk edenler de var hem de apaçık zulmedenler de var.

114. Andolsun ki, biz Musa'ya ve Harun'a sunumda bulunduk.

115. Onları ve toplumlarını büyük bir sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler onlar oldular.

117. Yine onlara apaçık bilgiler sunan bir kitap verdik.

118. İkisini de dosdoğru yola ilettik.

119. Sonradan gelenlere her ikisi için de iyi bir ün bıraktık.

120. Bizden Musa'ya ve Harun'a esenlik olsun.

121. İyi kulluk edenleri işte biz böyle ödüllendiririz.

122. Her ikisi de inançlı kullarımızdandı.

123. Gerçek şu ki **Ilyas** da elçi olarak gönderilenlerdendi.

124.0 toplumuna şöyle demişti; "Siz korkup sakınmaz mısınız?"

125. "Yaratıcıların en güzeli olan Tanrıyı bırakıp Ba'l adlı puta mı tapıyorsunuz?"

126. "Oysa sizin rabbiniz de sizden öncekilerin rabbi de Allah'tır."

127. Sonunda onu yalanladılar. Bu yüzden onlar, Cehennem için mutlaka hazır bulundurulacaklardır.

128. Yalnız Allah'ın içtenlikli kulları bunun dışındadır.

129. Biz sonradan gelenlere **Ilyas** için de iyi bir ün bıraktık.

130. Bizden **Ilyas**'a esenlik olsun.

131. İyi kulluk edenleri işte biz böyle ödüllendiririz.

132. Gerçekten o da bizim inançlı kullarımızdandı.

133. Kuşkusuz Lut da elçi olarak gönderilenlerdendi.

134. Hani biz onu ve ailesini topluca kurtarmıştık.

135. Geride yalnızca yaşlı bir kadın kalmıştı.

136. Sonra ötekilerin kökünü kazıdık.

137. Kuşkusuz ki, siz, sabahlan onların yurtlarından geçersiniz.

138. Geceleyin de geçersiniz. Yine de aklınızı kullanmaz mısınız?

139. Doğrusu Yunus da elçi olarak gönderilenlerdendi.

140. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.

141. Sonra ad çekmişlerdi de o kaybetmişti.

142. Derken kendisini kınayıp dururken, onu balık yutmuştu.

143. Eğer rabbini yüceltenlerden olmasaydı;

144. İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.

145. Bir süre sonra biz onu bitkin bir halde çıplak bir araziye çıkarmıştık.

146. Onun için orada geniş yapraklı bir ağaç bitirdik.

147. Ve onu yüz bin, hatta daha fazla kişiye elçi olarak gönderdik.

148. Sonunda ona inandılar. Biz de onları belli bir süre yaşattık.

149. Şimdi sen onlara sor; "Kızlar rabbinin de erkek çocuklar onların mı?"

150. Yoksa biz melekleri, onların gözü önünde dişi olarak mı yarattık?

151. Dikkat edin, onlar, yalanlarının bir sonucu olarak kesinlikle şöyle diyecekler:

152. "Allah doğurdu!" Hiç kuşku yok ki, onlar yalancıdırlar.

153. Allah kızları erkek çocuklara tercih mi etti?

154. Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

155. Yine de düşünüp ibret almaz mısınız?

156. Yoksa apaçık bir kanıtınız mı var?

157. Eğer doğru söylüyorsanız, haydi kitabınızı getirin.

158. Bir de Allah ile cinler arasında bir soy bağı icat ettiler. Cinler de elbette hesaba çekilebileceklerini biliyorlar.

159. Allah onların yakıştırdıkları şeylerden uzaktır.

160. Yalnız Allah'ın içtenlikli kulları bunun dışındadır.

161. Gerçek şu ki, sizler ve taptıklarınız...

162. Hiçbiriniz Allah'a karşı kimseyi saptıramazsımz.

163. Yalnız Cehennemi hak edenler bunun dışındadır.

164. Melekler derler ki; "Her birimizin belirli bir yeri vardır."

165. "Biz dizi dizi dizilenleriz."

166. "Ve biz Allah'ı yüceltenleriz."

167. O inkarcılar şunu da diyorlardı:

168. "Eğer yanımızda öncekilere verilenler gibi bir öğüt olsaydı."

169. "Elbette ki, biz Allah'ın iyi kullarından olurduk."

170. Oysa onlar o öğüdü inkar ettiler! Ama yakında gerçeği bilecekler.

171. Doğrusu, elçilikle görevlendirdiğimiz kullarımız için bizim bir sözümüz vardır.

172. Onlara kesinlikle yardım erişecektir.

173. Ve bizim ordumuz elbette üstün gelecektir.

174. Öyleyse sen bir süre onlardan yüz çevir.

175. Onların halini gör, yakında onlar da görecekler.

176. Yoksa onlar azabımızın çabucak gelmesini mi istiyorlar?

177. O azap, yurtlarına indiğinde, uyarılan fakat yola gelmeyenlerin sabahı ne kötü olacaktır.

178. Sen bir süre onlardan yüz çevir.

179. Ve gör neler olacak. Yakında onlar da görecekler.

180. Üstünlük ve güç sahibi olan rabbin onların yakıştırdıkları şeylerden uzaktır.

181. Bizden, tüm elçi olarak gönderilenlere esenlik olsun!

182. Ve elbette ki övgü, evrenlerin rabbi olan Allah'adır.

SAD BÖLÜMÜ
(SAD SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Sad... Öğüt veren Kur an'a andolsun.
2. İnkarcılar boş bir büyüklenme ve ayrılık içindedirler.
3. Biz onlardan önce nice kuşakları yok ettik. Bağırıştılar ancak artık kurtuluş zamanı değildi.
4. Kendilerine aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar. Ve inkarcılar; "Bu, yalancı bir büyücüdür!" dediler.

5. "İlahları, tek bir ilah mı yaptı? Bu, gerçekten çok tuhaf bir şeydir."

6. İçlerinden ileri gelenleri; "Yürüyün," diyerek kalktılar. "İlahlarınıza bağlılıkta dirençli olun. Sizden istenen budur."

7. "Biz bunu diğer dinlerde de işitmedik, bu sadece bir uydurmadır!"

8. "Aramızdan ona mı kitap inmiş?" dediler. Doğrusu onlar benim kitabımdan kuşku duyuyorlar. Ama henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa, güçlü ve sunumu bol olan rabbinin hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yönetimi onlara mı ait? Öyleyse kendi yollarında yükselsinler de yönetimi ele geçirsinler bakalım.

11. Onlar, çeşitli topluluklardan oluşmuş ve şuracıkta bozguna uğrayacak derme çatma bir ordudur.

12. Onlardan önce Nuh,'un halkı, Ad toplumu ve piramit sahibi Firavun da Tanrı elçilerini yalanlamıştı.

13. Ayrıca Semud, Lut ve Eyke halkı da yalanlamıştı. İşte onlar da elçilere karşı çıkan birer topluluk idiler.

14. Hepsi de elçileri yalanladı ve hepsi cezayı hak etti.

15. Onlar bir an bile gecikmesi olmayan tek bir korkunç ses beklemekteler.

16. Bir de; "Rabbimiz, cezadan payımıza düşeni hesap gününden önce hemen ver!" derler.

17. Sen onların söylediklerine karşı dirençli ol ve bize yönelmiş olan güçlü kulumuz Davud'u anımsa!

18. Biz, dağları onun emrine vermiştik. Akşam sabah onunla birlikte bizi yüceltirlerdi.

19. Kuşları da toplu halde ona boyun eğdirmiştik. Hepsi de ona yönelip uyum içinde bulunurlardı.

20. Biz onun egemenliğini güçlendirmiş ve kendisine hem erdemli bilgi, hem de güzel konuşma yeteneği vermiştik.

21. Sana davacıların haberi geldi mi? Hani Davud'un ibadet ettiği yerin duvarına tırmanmışlardı.

22. Yanına girdiklerinde, Davud onlardan korkmuştu. "Korkma!" demişlerdi. "Biz birbirimize hakkı geçen iki davalıyız. Haksızlık etmeden, aramızda adaletle hüküm ver ve bize yolun doğrusunu göster."

23. "Bu benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu, benim de bir koyunum var. Buna karşın 'O tek koyunu da bana ver,' dedi ve tartışmada beni yendi."

24. Davud şöyle demişti; "Senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlık etmiş. Ortakların birçoğu böyle birbirinin hakkını yer. Ancak inanıp güzel işler yapanlar bunun dışındadır. Ama onların da sayısı pek azdır." Davud kendisini sınadığımızı anladı ve rabbinden bağışlanma diledi. Ona yönelerek secdeye kapandı.

25. Biz de onu böylece atfetmiştik. Yanımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardır.

26. Ey Davud, biz seni yeryüzünde yönetici kıldık. Halkın arasında adaletle hüküm ver, hevesine ve duygularına kapılma, çünkü bu, seni, Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unuttukları için çetin bir ceza vardır.

27. Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu, inkar edenlerin boş düşüncesidir. Kendilerini ateşe attıkları için inkarcılara yazıklar olsun.

28. Yoksa biz, inanıp iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya sakınıp korunanları yoldan çıkanlar gibi mi yapacağız?

29. Ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz bu kitap, kutlu bir kitaptır.

30. Biz Davud'a Süleyman'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu. Doğrusu o, sürekli Allah'a yönelirdi.

31. Ona bir akşam üstü, çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.

32. O şöyle demişti; "Ben, malı, rabbimi anmaya vesile olduğu için seviyorum." Sonunda atlar toz perdesinin arkasında kaybolmuştu.

33. "Onları bana geri getirin," dedi. Sonra onların boyunlarını ve bacaklarını okşadı.

34. Gerçek şu ki, biz Süleyman'ı da sınadık ve onu tahtına bir ceset halinde bıraktık; sonra o yine eski haline döndü.

35. O şöyle demişti; "Ey Rabbim, beni bağışla! Bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir egemenlik ver! Kuşkusuz ki, sen karşılıksız bağışta bulunansın."

36. Biz, rüzgarı da ona boyun eğdirdik. Onun buyruğuyla, onun istediği yere tatlı tatlı eserdi.

37. Şeytanları da onun buyruğuna verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.

38. Zincirlere vurulmuş daha başkalarını da onun emrine verdik.

39. "Bu, bizim hesapsız bağışımızdır. İster ver, ister elinde tut," dedik.

40. Gerçekten onun için katımızda bir yakınlık ve güzel bir gelecek vardır.

41. Kulumuz Eyüp'ü de an. Hani o; "Yorgunluk ve acı yüzünden Şeytan bana sıkıntı verdi," diye rabbine seslenmişti.

42. Ona; "Ayağını yere vur. İşte sana hem yıkanmak, hem de içmek için soğuk bir su!" demiştik.

43. Çoluk çocuğunu bir katıyla birlikte ona geri verdik. Bu, akıl sahiplerine bizden bir bağış ve öğüttür.

44. "Eline bir demet ot alıp onunla vur; yeminini bozma," dedik. Gerçekten biz onu sabredici bulduk. O ne güzel bir kuldu. Doğrusu o, Allah'a yönelmiş bir kimseydi.

45. Güçlü ve anlayışlı kullarımız olan İbrahim, ishak ve Yakup'u da anımsa.

46. Biz onları özellikle ahiret yurdunu düşünen içtenlikli kimseler kıldık.

47. Doğrusu onlar bizim katımızda seçkin ve iyi kimselerdendir.

48. İsmail'i, Elyasa'yı ve Zülkifl'i de anımsa. Hepsi de iyi kimselerden idiler.

49. Bütün bunlar bir hatırlatmadır. Kötülükten sakınanlar için elbette varılacak güzel bir yer vardır.

50. Ve onlar için kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri bulunmaktadır.

51. Onlar orada, koltuklara yaslanmış olarak birçok meyve ve içecek isterler.

52. Yanlarında ise gözlerini eşlerine çevirmiş yaşıt güzeller vardır.

53. İşte hesap günü için size söz verilen şeyler bunlardır.

54. Doğrusu, verdiğimiz bu yaşamlıklar bitip tükenecek değildir.

55. Bu, işte böyledir. Fakat azgınlara da kötü bir gelecek vardır.

56. Onların gireceği yer Cehennemdir. O, ne kötü bir döşektir.

57. Bu, işte böyledir. O kaynar suları ve irinleri tatsınlar bakalım.

58. Onlar için bunlara benzer daha nice azaplar vardır.

59. İnkarcıların önderlerine şöyle denilir; "Bu, sizinle birlikte Cehenneme girecek bir topluluktur. Onlar rahat yüzü görmeyeceklerdir. Çünkü ateşe atılacaklardır."

60. Toplulukta bulunanlar ise; "Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin; bizi buraya getiren sizsiniz. Burası ne kötü bir duraktır!" derler.

61. Yine onlar; "Rabbimiz, bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azabını iki kat artır!" derler.

62. Sonra derler ki; "Bize ne oluyor, dünyada iken kötü saydığımız adamları niçin burada göremiyoruz?"

63. "Halbuki biz onlarla alay ederdik. Yoksa gözümüzden mi kaçtılar?"

64. Cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir.

65. De ki; "Ben yalnızca bir uyarıcıyım. Tek ve boyun eğdirici olan Allah'tan başka bir ilah yoktur."

66. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbidir. Üstündür ve çok bağışlayıcıdır.

67. De ki; "O büyük bir haberdir."

68. "Siz ise ona sırtınızı dönüyorsunuz."

69. "Onlar tartışırlarken, o yüce topluluk hakkında benim hiçbir bilgim yoktu."

70. "Bana, yalnızca açık bir uyarıcı olduğum bildiriliyor."

71. Hani, rabbin meleklere şöyle demişti; "Ben çamurdan bir insan yaratacağım."

72. "Onu düzenlediğim ve ruhumdan üfleyerek ona can verdiğim zaman hemen onun için secdeye kapanın."

73. Bunun üzerine meleklerin hepsi topluca secde etmişlerdi.

74. Yalnız îblis secde etmedi. O büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştu.

75. Allah şöyle buyurdu; "Ey îblis, seni, kendi elimle yarattığıma secde etmekten alıkoyan nedir? Büyüklük mü taslıyorsun, yoksa yücelenlerden misin?"

76. îblis şöyle dedi; "Ben ondan daha iyiyim. Beni ateşten, onu çamurdan yarattın."

77. Allah ise şöyle dedi; "Hemen çık buradan. Sen artık kovuldun."

78. "Yargı gününe kadar lanetim senin üzerinde olacaktır."

79. îblis ise; "Ey rabbim, onların diriltileceği güne değin bana süre tanı," dedi.

80. Allah da; "Peki sana süre tanındı," diye buyurdu.

81. "Bu süre, vakti belirlenmiş bir güne kadardır."

82. îblis ardından şöyle dedi; "Senin büyüklüğüne andolsun ki, onların tümünü doğru yoldan saptıracağım."

83. "Yalnızca içtenlikli kulların bunun dışındadır."

84. Allah şöyle yanıt verdi; "İşte bu, doğru bir sözdür. Ben de yalnızca doğruyu söylerim."

85. "Gerçek şu ki, ben Cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla dolduracağım."

86. De ki; "Ben sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden elçilik taslıyor da değilim."

87. "Bu Kuran, bütün toplumlar için bir öğütten başka bir şey değildir."

88. Elbette ki, onun verdiği haberin gerçek olduğunu bir süre sonra siz de öğreneceksiniz.

TOPLULUKLAR BÖLÜMÜ
(ZUMER SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Bu kitap, güçlü ve erdemli bilginin kaynağı olan Allah katından indirilmiştir.
2. Kuşku yok ki, bu kitabı sana gerçek olarak indirdik. Öyleyse sen de dini yalnızca Allah'a özgüleyerek ona kulluk et.
3. îyi bil ki, gerçek din yalnız Allah'ındır. Ondan başka dostlar edinerek: "Biz bunlara, sırf bizi Allah'a yaklaştırmaları için tapıyoruz," diyenlere gelince; kuşku yok ki Allah, onlar arasında, ayrılığa düştükleri konuda hükmünü verecektir. Allah, yalancı, inkarcı insanı doğru yola iletmez.
4. Eğer Allah çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O bundan uzaktır. O tek ve boyun eğdirici olan Allah'tır.
5. O, gökleri ve yeri gereğince yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine örter, gündüzü de gecenin üzerine örter. Güneş'e ve Ay'a da boyun eğdirmiştir. Hepsi de belli bir süreye değin akıp gider. Bilin ki o, güçlüdür, bağışlayıcıdır.
6. O sizi tek bir candan yarattı; ondan da eşini yarattı. Sizin için evcil hayvanlardan sekiz eş meydana getirdi. Sizi de annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratışın ardından diğerine çevirerek yaratmaktadır. Rabbiniz olan Allah işte budur; egemenlik tümüyle ona aittir. Ondan başka ilah yoktur. O halde nasıl olur da ona sırtınızı dönersiniz?

7. Eğer inkar ederseniz bilin ki, Allah size muhtaç değildir. Kullarının inkarından hoşnut olmaz. Eğer şükrederseniz sizden hoşnut olur. Hiçbir günahkar diğerinin günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz rabbinizedir. Yaptıklarınızı işte o zaman, o size haber verir; çünkü o, kalplerde olanı bilmektedir.

8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince rabbine yönelerek ona yalvarır. Sonra Allah kendi katından ona bir nimet verince, önceden ona yalvarmış olduğunu unutuverir. Onun yolundan saptırmak için, Allah'a eşler koşar. De ki; "Küfrünle biraz oyalanadur. Çünkü sen elbette ki cehennem halkındansın."

9. Böyle birisi, ahiretten sakınıp rabbinin bağışını umarak geceler boyunca secdede ve ayakta ibadet eden kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları gereğince düşünür.

10. De ki: "Ey inanan kullarım, rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Tanrının yeryüzü geniştir. Yalnız sabredenlere ödülleri hesapsızca ödenecektir."

11. De ki; "Dini yalnız Allah'a özgüleyerek ona kulluk etmem buyruldu."

12. "Ve bana Müslümanların ilki olmam emredildi."

13. De ki: "Eğer rabbime başkaldırırsam büyük bir günün cezasından korkarım."

14. De ki; "Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a kulluk ediyorum."

15. "Siz de, ondan başka dilediğinize kulluk edin." De ki; "Yıkıma uğrayacak olanlar, diriliş günü hem kendilerini hem de ailelerini yıkıma uğratanlardır. Biliniz ki, apaçık yıkım işte budur."

16. Onların hem üstlerinde, hem altlarında ateşten kat kat örtüler vardır. İşte Allah böyle bir azabın varlığını bildirerek, kullarını korkutmaktadır. Ey kullarım, bana karşı çıkmanızdan dolayı cezama uğramaktan sakının.

17. Putlara ve Şeytana ibadet etmekten sakınıp da içtenlikle Allah'a yönelenlere gelince, onlara müjde vardır. O halde kullarımı müjdele.

18. Onlar ki, sözü dinlerler ve onun en güzeline uyarlar. İşte onlar Allah'ın kendilerini doğru yola ilettiği kimselerdir ve onlar sağduyuludurlar.

19. Hakkında azap kararı verilen kimseyi sen mi ateşten kurtaracaksın?

20. Fakat rablerinden sakınanlara, üst üste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden geri dönmez.

21. Görmez misin ki, Allah gökten bir su indirir ve onu yeryüzündeki kaynaklara geçirir ve sonra onunla çeşitli renklerde bitkiler çıkarır. Sonra o kurur ve sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu çerçöpe çevirir. Kuşkusuz bunda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22. Allah kimin göğsünü İslam'a açarsa o rabbinden gelen bir ışık üzerindedir. Allah'ın öğüdüne karşı kalpleri katılaşanlara yazıklar olsun. Onlar apaçık bir sapıklık içindedir.

23. Allah, sözün en güzelini, birbirine benzeterek iç içe anlamları olan bir kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan tüyleri ürperir. Sonra Allah'ın uyarısına karşı derileri ve kalpleri yumuşar, îşte bu, Allah'ın gönderdiği bir kılavuzdur. Onunla dilediğine yol gösterir. Allah, kimi de sapıklıkta bırakırsa, artık onun doğru yolu gösterecek bir kılavuzu yoktur.

24. Zalimlere; "Yaptıklarınızın sonucuna katlanın!" denilirken diriliş günü yüzünü o feci azaptan kim koruyabilecek?

25. Onlardan öncekiler de elçileri yalanlamıştı. Fakat azap, kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden geldi.

26. Böylece Allah onlara dünya yaşamında rezilliği tattırdı. Ahiretteki ceza ise elbette daha büyüktür. Keşke bilmiş olsalardı.

27. Andolsun ki biz, belki öğüt alırlar diye bu Kur an'da insanlara her tür örneği verdik.

28. Biz onu, pürüzsüz Arapça bir Kuran olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.

29. İşte şimdi Allah bir örnek daha veriyor: İki adam var, bunlardan birincisi, birbirine rakip, birbiriyle hep çekişen ortakların em-

rinde, diğeri ise yalnızca bir kişinin emrinde çalışıyor. Bu ikisinin durumu hiç bir olur mu? Övgü Allah'adır ki elbette bir olmaz. Oysa çokları bu gerçeği bilmezler.

30. Kuşku yok ki, sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra siz, diriliş günü rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.

32. Allah'a ilişkin yalan uydurandan ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Cehennemde kafirler için bir yer yok mudur?

33. Doğruyu getirene ve onu onaylayana gelince, işte böyleleri, kötülükten korunanların ta kendileridir.

34. Rableri katında dileyecekleri her şey onlarındır. İşte bu, iyilik yapanlara verilecek ödüldür.

35. Allah onların geçmişte yaptıkları en kötü işleri bile örtecek, yaptıklarının en güzeliyle de onları ödüllendirecektir.

36. Allah kuluna yetmez mi? Onlar seni Allah'tan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa, artık ona yol gösterecek kimse bulunmaz.

37. Allah'ın yol gösterdiğini de hiç kimse saptıramaz. Allah üstün ve öç alıcı değil midir?

38. Onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, "Allah!" diyeceklerdir. De ki; "O zaman söyleyin bana, eğer Allah bana bir zarar vermek istese, Allah'tan başka yakardıklarınız onun verdiği zararı giderebilir mi? Veya o benim için bir rahmet dilese, onun rahmetine engel olabilirler mi?" De ki; "Allah bana yeter; güvenecek olanlar ona güvensin."

39. De ki; "Ey halkım, siz elinizden geleni yapın; ben de yapıyorum. Yakında öğreneceksiniz."

40. "Alçaltıcı ceza kime geliyormuş ve sürekli cezayı kim hak ediyormuş!"

41. Biz bu kitabı sana insanlar için gerçek olarak indirdik. Kim doğruyu bulursa bu, kendisi içindir. Kim saparsa da kendisinin zararına sapmış olur. Sen onların üzerinde sorumluluk sahibi değilsin.

42. Allah ölme vakti gelenlerin, ölüm anında ve gelmeyenlerin de uyku anında canlarını alır. Ölümüne hüküm verilenlerinkini tutar, diğerlerini belirlenmiş bir süreye kadar salıverir. İşte bunda, düşünen bir toplum için ibretler vardır.

43. Yoksa onlar Allah'tan başka yardımcılar mı edindiler? De ki; "Onlar hiçbir şeye sahip değillerse ve akıllarını da kullanmıyorlarsa ne olacak?"

44. De ki; "Yardımın ve kayırmanın hepsi Allah'ındır. Göklerin ve yerin egemenliği onundur. Bir zaman sonra ona döndürüleceksiniz."

45. Böyle iken Allah bir olarak anılınca ahirete inanmayanların yürekleri burkulur. Ama Allah'tan başkalarından söz edilince bir anda yüzleri güler.

46. De ki; "Ey gökleri ve yeri yaratan, görülmeyeni ve görüleni bilen Allah'ım, hakkında anlaşmazlığa düştükleri konularda kullarının arasında hüküm verecek olan sensin."

47. Yeryüzünde bulunan şeylerin hepsi ve bir katı daha o zalimlerin olsaydı, diriliş günü, cezanın en kötüsünden kurtulmak için onu kurtulmalık olarak verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları şeyler o gün Allah tarafından onların karşılarına çıkarılmıştır.

48. Yaptıkları işlerin kötülükleri kendilerine görünmüş ve alay ede geldikleri şey onları kuşatıvermiştir.

49. İnsan bir sıkıntıya düştüğünde hemen bize yakarır. Ona katımızdan bir nimet tattırdığımızda ise; "Bilgim nedeniyle bu benim oldu," deyiverir. Oysa o bir sınamadır. Fakat çokları bunu bilmez.

50. Onlardan öncekiler de böyle söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı.

51. Kazandıklarının kötülükleri onları yakalamıştı. İşte bunlardan zalim olanlara da kazandıklarının kötülükleri isabet edecek ve onlar da azaptan kaçamayacaklardır.

52. Onlar bilmiyor mu ki, Allah dilediği kimsenin yaşamlığını genişletir, dilediğininkini de daraltır? İnanan bir topluluk için elbette bunda ibretler vardır.

53. De ki; "Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım, Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Doğrusu Allah günahların hepsini bağışlar. Çünkü o, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir."

54. Azap size gelmeden önce, rabbinize yönelin ve ona teslim olun. Sonra hiçbir yardım göremezsiniz.

55. Hiç farkında olmadığınız bir anda azap ansızın gelip çatmadan önce, rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun.

56. Kişinin; "Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun; gerçekten ben, alaya alanlardandım!" diyeceği gün gelmezden önce...

57. Veya, "Keşke Allah bana doğru yolu gösterseydi de korunanlardan olsaydım!" demeden önce...

58. Yahut azabı gördüğü an; "Keşke benim için bir geri dönüş olsaydı da iyilik edenlerden olsaydım!" diye söylemeden önce...

59. Evet; ayetlerim sana gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştun.

60. Diriliş günü, Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenlere Cehennemde yer mi yok?

61. Allah, sakınıp korunanları başarıları nedeniyle kurtaracaktır. Onlara kötülük dokunmayacak ve onlar üzülmeyeceklerdir.

62. Allah her şeyin var edicisidir. O, her şeyi görüp gözeterek denetimi altına alır.

63. Göklerin ve yerin anahtarları onundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, yıkıma uğrayanların ta kendileridir.

64. De ki; "Ey bilgisizler, bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?"

65. Gerçek şu ki, sana da, senden öncekilere de; "Allah'a ortak koşacak olursan bütün yaptıkların boşa gider ve yıkıma uğrayanlardan olursun!" diye bildirilmiştir.

66. Başkasına değil, sen yalnızca Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.

67. Onlar Allah'ı gereği gibi bilemediler. Oysaki diriliş günü yer, tümüyle onun avucu içindedir, gökler de sağ elinde durulmuştur. O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

68. Boruya üflenir üflenmez göklerde ve yerde kim varsa, Allah'ın diledikleri dışında kendinden geçip bayılırlar. Sonra ona tekrar üflenir de onlar ayağa kalkıp birbirlerine bakarlar.

69. Yer, rabbinin ışığıyla parlar. Kitap ortaya konur. Elçiler ve tanıklar getirilir. Aralarında gerçeğe göre hüküm verilir ve onlara haksızlık edilmez.

70. Herkese yaptığının karşılığı tam olarak verilir. Çünkü Allah onların ne yaptıklarını en iyi bilendir.

71. tnkar edenler yığınlar halinde Cehenneme götürülürler. Oraya vardıklarında onun kapıları açılır ve bekçileri onlara; "Size, sizin içinizden olan, rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugüne ulaşacağınız konusunda sizi uyaran elçiler gelmemiş miydi?" derler. "Evet, geldi," derler. Fakat, "ceza" sözü inkarcılar hakkında gerçekleşmiş olacaktır.

72. Onlara; "İçinde temelli kalacağınız Cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların sonu ne de kötüymüş!" denilir.

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar da bölük bölük Cennete götürülürler. Oraya vardıklarında Cennetin kapıları açılır ve bekçileri; "Size esenlik olsun. Tertemiz olarak geldiniz. Buraya, sonsuza değin kalmak üzere girin!" derler.

74. Onlar da; "Verdiği sözü yerine getiren ve bizi buraya yerleştiren Allah'a övgüler olsun. Artık Cennetin dilediğimiz yerinde otururuz, îşte, iyi davrananlar için bu, ne güzel bir ödüldür!" derler.

75. Sen o gün orada melekleri de, en yüksek göğün etrafını kuşatıp rablerini överek yüceltirken görürsün. Aralarında hüküm verilmiş olacaktır. Sonunda şöyle denecektir; "Evrenlerin rabbi olan Allah'a övgüler olsun."

İNANAN BÖLÜMÜ
(MÜMİN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın indirilmesi, üstün olan ve her şeyi bilen Tanrı katındandır.

3. O, günahları bağışlayan, tövbeleri kabul eden, azabı şiddetli olan ve bol sunum sahibidir. Ondan başka ilah yoktur, dönüş yalnızca onadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkında inkarcılardan başkası tartışmaz. Onların şehir şehir gezip dolaşması sakın seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nuh'un halkı ile onu izleyen topluluklar da elçilerini yalanlamışlardı. Her bir halk, elçisini ele geçirmeye kalktı ve hakkı gidermek için yanlışa sarılarak mücadele etti. Sonra ben onları yakalayıverdim de azabımın nasıl olduğunu gördüler.

6. Böylece rabbinin, inkar edenler hakkındaki; "Onlar ateşin halkıdır," sözü yerini bulmuş oldu.

7. En yüksek göğü taşıyanlar ve onun çevresindekiler, rablerini överek yüceltirler ve ona inanırlar. İnanmış olanlar için de şöyle bağışlanma dilerler: "Ey rabbimiz, rahmetin ve bilgin her şeyi kuşatmıştır. Öyleyse tövbe edip senin yoluna uyanları bağışla, onları Cehennem azabından koru."

8. "Rabbimiz, onları ve babalarından, eşlerinden, çocuklarından iyi olan kimseleri onlara söz verdiğin Adn cennetlerine koy. Kuşkusuz, üstün olan ve erdemli bilginin kaynağı olan sensin."

9. "Onları kötülüklerden koru. O gün sen, kimi kötülüklerden korursan ona acımışsındır. îşte gerçek büyük başarı budur!"

10. İnkarcılara şöyle seslenilir; "Allah'ın size kızgınlığı, sizin kendinize karşı kızgınlığınızdan daha büyüktür. Zira inanmaya çağrılıyordunuz, ama siz inkar ediyordunuz."

11. Diyecekler ki; "Rabbimiz, bizi iki kez öldürdün ve iki kez dirilttin. Şimdi günahlarımızı itiraf ettik. Buradan bir çıkış yolu var mıdır?"

12. Onlara şöyle yanıt verilir; "Bu duruma düşmenizin nedeni şudur ki, siz Allah'ın birliğine inanmaya çağırıldığınızda reddederdiniz ama onun eşinden, ortağından söz edildiğinde inanırdınız. Şimdi hakkınızdaki karar o çok ulu ve yüce olan Allah'a aittir."

13. O Allah ki, size ayetlerini gösterir ve gökten sizin için yaşamlık indirir. Fakat ona yönelenlerden başkası bunlardan ibret almaz.

14. Öyleyse inkarcılar hoşlanmasa da, siz dini bütünüyle ona özgü kılarak Allah'a yakarın.

15. Dereceleri yükselten ve en yüksek göğün sahibi olan Allah, kendi buyruğundan olan ruhu, kavuşma günü hakkında insanları uyarması için kullarından dilediğine indirir.

16. O gün onlar meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah için gizli kalmaz. "Bugün egemenlik kimindir?" denir. "Gücü her şeye yeten ve tek olan Allah'ındır."

17. O gün herkese yaptığının karşılığı ödenir. O gün haksızlık yoktur. Allah hesabı çabuk görendir.

18. Onları, yaklaşan o güne karşı uyar. O gün yürekler ağza gelir, yutkunur da yutkunurlar. O zalimlerin ne dostları, ne de sözüne güvenilir yardımcıları olmayacaktır.

19. Allah, gözlerin hain bakışını da, gönüllerin gizlediğini de bilmektedir.

20. Allah hakkı yerine getirir. Onların ondan başka yalvardıkları ise hiçbir şeye hükmedemezler. Çünkü Allah, gereğince işiten ve görendir.

21. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce yaşayan, kendilerinden daha güçlü olan ve yeryüzünde daha çok eser bırakan kimselerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları suçüstü yakalamıştır. Allah'a karşı onları koruyan bulunmaz.

22. Çünkü onlar öyle kimselerdir ki, elçileri onlara apaçık belgeler getirdiği halde kabul etmemişlerdi. Bu yüzden Allah onları yakaladı. Çünkü o üstündür, cezası çetin olandır.

23. Andolsun ki, biz Musa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir yetkiyle göndermiştik.

24. Onu Firavuna, Hâmân'a ve Karun'a gönderdik. Onlar ise, "Bu düpedüz bir büyücüdür!" dediler.

25. Musa onlara katımızdan gelen gerçeği getirdiğinde; "Onunla birlikte inananların kızlarını sağ bırakıp oğullarını öldürün!" dediler. Fakat inkarcıların oyunu boşa çıkmıştır.

26. Firavun; "Bırakın, şu Musa'yı öldüreyim, varsın rabbine yalvarsm. Çünkü onun, dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde karışıklık çıkarmasından korkuyorum," dedi.

27. Musa da şöyle dedi; "Ben, hesap gününe inanmayan her zorbadan, hem benim rabbim hem de sizin rabbiniz olan Allah'a sığınırım."

28. Firavun ailesinden olup inancını gizleyen bir adam ise dedi ki; "Rabbim Allah'tır, dedi diye bir adamı öldürecek misiniz? Size rabbinizden belgeler getirmiş. Eğer yalancıysa, yalanı kendi zararınadır. Eğer doğruysa, sizi kendisiyle tehdit ettiği şeylerden bir bölümü başınıza gelebilir. Kuşkusuz Allah, saçmalayan yalancılara kesinlikle yol göstermez."

29. "Ey halkım, bugün, bu ülkede üstünlüğü elde tutan kimseler olarak egemenlik sizindir. Ya Allah'ın cezası başımıza gelecek olursa bize kim yardım edecek?" Firavun ise; "Ben size ancak kendi görüşümü söylüyor ve yalnızca doğru yolu gösteriyorum," dedi.

30. Bunun üzerine o inanan adam şöyle dedi; "Ey halkım, ben üzerinize önceki toplulukların başına gelen gibi bir günün gelmesinden korkuyorum."

31. "Tıpkı Nuh halkının, Ad ve Semud'un ve daha sonrakilerin başlarına gelenler gibi bir günün gelmesinden kaygı duyuyorum. Yoksa Allah kulları için haksızlık istemez."

32. "Ey halkım, gerçekten ben sizin için o bağrışıp çağrışma gününden korku duyuyorum."

33. "O gün arkanızı dönüp kaçacaksınız. Ama sizi Allah'tan koruyacak kimse yoktur. Üstelik Allah'ın saptırdığına yol gösteren bulunmaz."

34. Andolsun ki, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, yaşamını yitirince demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesinlikle bir elçi göndermez." İşte Allah, sınırı aşan, kuşkucu kimseyi böyle saptırır.

35. Onlar, kendilerine ulaşmış hiçbir kanıt olmadığı halde Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlardır. Bu ise Allah katında da, inananlar yanında da büyük bir öfke nedenidir. Büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbini Allah işte böyle damgalar.

36. Firavun demişti ki; "Ey Hâmân, bana yüksek bir kule yap. Belki o yollara ben de ulaşabilirim."

37. "Göklerin yollarına ulaşırsam, Musa'nın ilahına da ulaşırım. Ben onun gerçekten yalancı biri olduğunu düşünüyorum." Firavuna, yaptığı işin kötülüğü böylece süslü gösterildi de yoldan saptırıldı. Firavun un tuzağı tümüyle boşa çıktı.

38. O, inanmış kişi şöyle dedi; "Ey halkım, bana uyun, size doğru yolu göstereyim."

39. "Ey halkım, bu dünya yaşamı geçici bir geçinmedir. Ahiret yurdu ise kalıcı bir duraktır."

40. "Kim kötülük işlerse kendisine ancak onun kadar bir ceza verilir. Erkek veya kadın kim inançlı olarak iyi işler yaparsa Cennete girer ve orada onlara hesapsız olarak yaşandık verilir"

41. "Ey halkım, bu nasıl bir durum ki, ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz."

42. "Siz beni Allah'ı inkar etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri ona ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o üstün ve bağışlayıcı olan Tanrıya çağırıyorum."

43. "Siz, beni ancak dünyada da ahirette de duaya hiç yanıt veremeyecek olan şeylere çağırıyorsunuz. Oysa, biz Allah'a döneceğiz. Sınırı aşanlara gelince, elbette ki onlar, ateşin halkıdırlar."

44. "Size söylemekte olduklarımı yakında anımsayacaksınız. Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Kuşkusuz ki Allah, kullarını görmektedir."

45. Sonunda Allah onu, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini ise azabın en kötüsü kuşatıverdi.

46. Onlar sabah akşam ateşe sunulurlar. Dünyanın sonunun geleceği o büyük felaket gerçekleştiğinde; "Firavun ailesini en şiddetli azaba sokun!" denilir.

47. Ateşin içinde birbirleriyle çekişip tartışırlarken; güçsüz olanlar, büyüklük taslayanlara; "Biz size uymuştuk. Şimdi ateşin birazını olsun bizden uzak tutabilir misiniz?" derler.

48. Büyüklük taslayanlar ise şöyle derler; "Gerçek şu ki, hepimiz ateşin içindeyiz. Allah, kullar arasında hükmünü vermiştir."

49. Ateştekiler bu sefer, Cehennem bekçilerine; "Ne olur, rabbinize bizim için yalvarın da bir gün olsun, azabımızı hafifletsin!" derler.

50. Onlar da derler ki; "Elçileriniz size apaçık kanıtlarla gelmemiş miydi?" "Evet!" derler. Bunun üzerine onlar; "Öyleyse kendiniz yalvarın. Ne var ki inkarcıların yalvarması sonuç vermez," diye karşılık verirler.

51. Gerçek şu ki, biz elçilerimize ve inananlara bu dünya yaşamında ve tanıkların tanıklıkta bulunacakları günde yardım ederiz.

52. O gün zalimlere mazeretleri bir yarar sağlamaz. Onlara lanet edilir. Onlar için yerin en kötüsü vardır.

53. Biz gerçekten Musa'ya doğru yolu gösteren rehberi verdik ve îsrail oğullarını da kitaba mirasçı yaptık.

54. O kitap, akıl sahipleri için bir yol gösterici ve bir öğüttür.

55. Öyleyse sen sabret. Kuşkun olmasın ki, Allah'ın sözü gerçektir. Günahın için bağışlanma dile. Akşam ve sabah, rabbini överek yücelt.

56. Allah'ın ayetleri hakkında, kendilerine hiçbir kesin kanıt gelmemişken çekişmeye girişenlerin gönüllerinde, yalnızca, ulaşmalarına olanak bulunmayan bir büyüklenme duygusu vardır. Öyleyse sen Allah'a sığın, kuşku yok ki o, gereğince işiten ve gereğince görendir.

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ne var ki, insanların çoğu bu gerçeği bilmez.

58. Görmeyen ile gören eşit değildir. İnanıp, doğruları yapanlarla kötüler de bir değildir. Siz ki ne kadar da az düşünüyorsunuz.

59. Dünyanın sonu elbette gelecektir. Bunda hiç kuşku yoktur. Ne var ki insanların çoğu buna inanmaz.

60. Rabbiniz der ki; "Bana yalvarın; size karşılık vereyim!" Çünkü büyüklük taslayarak bana kulluk etmekten kaçınanlar aşağılanarak Cehenneme gireceklerdir.

61. Geceyi dinlenmeniz için karanlık, gündüzü de görmeniz için aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Kuşkusuz Allah, insanlar için bol sunum sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmez.

62. İşte rabbiniz olan Allah budur. O her şeyin var edicisidir. Ondan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olup da gerçek olandan uzaklaştırılıyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerini inkar edenler gerçek olandan işte böyle uzaklaştırılıyorlar.

64. O Allah ki, yeryüzünü size bir karar yeri, göğü de bir tavan yaptı. Size bir şekil verdi, sonra da görünüşünüzü güzelleştirdi. Ve size temiz nimetlerle yaşamlık verdi. İşte rabbiniz olan Allah budur. Evrenlerin rabbi olan Allah'ın şanı ne yücedir.

65. O diridir, ondan başka ilah yoktur. Öyleyse dini yalnız kendisine özgü kılarak ona yalvarın. Övgü, evrenlerin rabbi olan Allah içindir.

66. De ki; "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak yasaklandım. Ve bana evrenlerin rabbine teslim olmam emredildi."

67. O ki, sizi topraktan, sonra bir damladan, sonra döllenmiş bir hücreden yaratmıştır. Olgunlaşmanız ve ihtiyarlamanız için daha sonra sizi çocuk olarak dışarı çıkarmaktadır. Sizden bazılarının canı daha erken alınır. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.

68. Dirilten de, öldüren de odur. O bir işin olmasına hükmettiğinde yalnızca "Ol!" der; o da hemen oluverir.

69. Allah'ın ayetleri hakkında tartışanların nasıl gerçek olandan uzaklaştırıldıklarını görmez misin?

70. Onlar kitabı ve elçilerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Yakında gerçeği öğrenecekler.

71. O zaman onlar boyunlarında bukağılar ve zincirlerle sürükleneceklerdir.

72. Kaynar suya atılacaklar sonra da ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra onlara şöyle denecektir; "Allah'a ortak koşup taptıklarınız nerededir?"

74. "Allah'ın dışında taptıklarınız nerededir?" Onlar da derler ki, "Bizi terk ettiler. Meğer biz daha önce hiçbir şeye yakarmıyormuşuz." Allah inkarcıları işte böyle saptırır.

75. Bu, sizin, hakkınız olmadığı halde yeryüzünde şımarıp taşkınlık etmeniz nedeniyledir.

76. İçinde sürekli kalmak üzere Cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların kalacakları yer ne de kötüdür.

77. Öyleyse sen sabret. Çünkü Allah'ın sözü gerçektir. Onları kendisiyle tehdit ettiğimiz şeyin bir bölümünü belki sana gösteririz, belki de senin yaşamına son veririz. Nasıl olsa sonunda onlar bize döndürüleceklerdir.

78. Andolsun ki, biz senden önce de elçiler gönderdik. Onlardan kiminin yaşamını sana anlattık, kimini de anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir ayet getiremez. Allah'ın buyruğu geldiği zaman gerçek olan yerine getirilir ve işte o zaman Allah'ın ayetlerini boşa çıkarmak isteyenler, yıkıma uğrarlar.

79. Binek olarak kullanmanız ve yemeniz için evcil hayvanları var eden Allah'tır.

80. Onlarda sizin için daha nice yararlar vardır. Gönüllerinizdeki arzulara, onlara binerek ulaşırsınız. Hem onlarla hem de gemilerle taşınırsınız.

81. Allah size böylece ayetlerini gösteriyor. Artık Allah'ın hangi ayetlerini inkar edebilirsiniz?

82. Kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmak için yeryüzünü dolaşmazlar mı? Onlar, onlardan sayıca daha çok, daha güçlü olup yeryüzünde daha çok yapıt bırakmışlardı. Ancak, kazandıkları şeyler onlara bir yarar sağlamamıştı.

83. Kendilerine gönderilen Tanrı elçileri onlara apaçık kanıtlarla geldiğinde, onlar sahip oldukları bilgiyle büyüklük taslamışlardı. Sonunda, alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatıverdi.

84. Sonunda o çetin azabımızı gördüklerinde ise; "Bir olan Allah'a inandık, ona ortak koştuğumuz şeyleri de inkar ettik!" dediler.

85. Fakat öfkemizi gördükleri zaman inanmaları, kendilerine bir yarar sağlamayacaktır. Allah'ın, kulları hakkında önceden beri yürürlükte olan yasası budur. İşte inkarcılar burada yıkıma uğramışlardır.

AÇIKLANMIŞ BÖLÜMÜ

(FUSSİLET SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Bu kitap esirgeyici ve bağışlayıcı olan Tanrı katından indirilmiştir.

3. Bilen bir topluluk için, Arapça bir Kuran olarak ayetleri açıklanmış bir kitaptır.

4. Müjdeleyici ve uyarıcıdır. Oysa onların çoğu yüz çevirmiştir. Artık dinlemezler.

5. Dediler ki; "Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde vardır. Artık sen ne yapacaksan yap; biz de yapmaktayız."

6. De ki; "Ben ancak sizin gibi bir insanım. Bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu bildiriliyor. Öyleyse ona yönelin ve ondan bağışlanma dileyin. Ortak koşanlara yazıklar olsun."

7. Onlar ki, yoksulun hakkı olanı vermezler ve onlar ahireti de inkar ederler.

8. İnanıp iyi işler yapanlara gelince; onlar için kesintisiz bir ödül vardır.

9. De ki; "Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkar edip ona ortaklar mı koşuyorsunuz? O ki, evrenlerin rabbidir."

10. O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden çeşitli besinler meydana getirdi.

11. Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi. Göğe ve yere; "İsteyerek veya istemeyerek ikiniz de gelin!" buyurdu. İkisi de; "İsteyerek geldik!" dediler.

12. Böylece onları yedi gök olarak iki günde var edip, her bir göğe kendi işleyişini bildirdi. Dünyanın göğünü ise koruduk ve yıldızlarla süsledik. İşte bu, her şeye egemen olan ve her şeyi gereğince bilen Tanrı'nın belirlemesidir.

13. Eğer yüz çevirirlerse, de ki; "Ben sizi Ad ve Semud'un başına düşen yıldırım gibi bir yıldırıma karşı uyarıyorum."

14. Onlara; "Yalnız Allah'a kulluk edin!" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelmişti. "Rabbimiz dikseydi, meleklerini indirirdi. Biz sizinle gönderilen öğüdü tanımıyoruz!" dediler.

15. Ad halkına gelince, onlar da, "Bizden daha güçlü kim var?" diyerek yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar. Kendilerini var eden Allah'ın onlardan daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı? Onlar, ayetlerimizi bile bile inkar etmekteydiler.

16. Bundan dolayı biz de onlara dünya yaşamında aşağılayıcı azabı tattırmak için o uğursuz günlerde soğuk bir rüzgar gönderdik. Ahiret azabı elbette daha çok aşağılayıcıdır. Üstelik onlara yardım da edilmeyecektir.

17. Semud halkına gelince; onlara da doğru yolu gösterdik. Ama onlar körlüğü doğru yola yeğlediler. Böylece yapmakta oldukları kötülükler yüzünden alçaltıcı bir azabın yıldırımı onları çarpıverdi.

18. İnanan ve Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

19. O gün, Allah'ın düşmanları topluca ateşe sürüleceklerdir.

20. Sonunda oraya varınca, kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları hakkında onlara karşı tanıklık edeceklerdir.

21. Derilerine; "Niçin bize karşı tanıklık ettiniz?" diye soracaklar. Onlar da, "Her şeyi konuşturan Allah bizi de konuşturdu. Sizi ilk olarak yaratan odur ve işte ona döndürülüyorsunuz!" diyeceklerdir.

22. Ne var ki, siz daha önce ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin tanıklığından çekinmiyor, Allah'ın da yaptıklarınızdan birçoğunu bilmediğini sanıyordunuz.

23. İşte, rabbiniz hakkındaki bu düşünceniz sizi uçuruma sürükledi de yıkıma uğrayanlardan oldunuz.

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse, onların yeri ateştir. Eğer özür belirtip rablerini memnun etmek isterlerse, özürleri kabul edilecek değildir.

25. Biz onlara öyle arkadaşlar musallat ettik ki, yaptıkları ve yapacakları ne varsa hepsini onlara güzel gösterdiler. Böylece, kendilerinden önceki cin ve insan topluluklarının başına gelen ceza sözü onlar için de gerçek oldu. Çünkü öncekiler de bunlar gibi yıkıma uğramış kimselerdi.

26. Bir de o inkarcılar derler ki; "O Kur anı dinlemeyin. Okunurken gürültü yapın. Belki sesini bastırırsınız."

27. Bu nedenle biz o inkarcılara şiddetli bir azap tattıracak ve yaptıklarının en kötüsüyle onları cezalandıracağız.

28. İşte bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimize karşı çıkmalarından ötürü, orada onlar için sürekli bir kalış yeri vardır.

29. İnkar edenler orada; "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan, bizi saptıranları göster, onları ayaklarımızın altına alalım da en altta kalanlardan olsunlar," diyeceklerdir.

30. Kuşkusuz, rabbimiz Allah'tır deyip, sonra da dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara; "Korkmayın, üzülmeyin, size söz verilen Cennetle sevinin!" derler.

31. "Biz dünya yaşamında da, ahirette de sizin dostunuzuz. Orada canınızın çektiği her şey vardır. Yine orada istediğiniz her şey sizindir."

32. "Bu, bağışlayıcı ve acıyıcı olan Tanrı'nın ikramıdır."

33. Allah'a çağıran, iyi işler yapan ve; "Ben Hakka teslim olanlardanım!" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?

34. İyilik ile kötülük bir olmaz. Sen en iyi bir şekilde karşılık ver. O zaman, aranızda düşmanlık bulunan kimse belki en iyi dostun oluverir.

35. Fakat buna ancak dirençli olanlar erişir. Buna erişenler de iyilikten büyük bir pay sahibi olanlardır.

36. Eğer Şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü o, gereğince işitendir ve gereğince bilendir.

37. Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun ayetlerindendir. Eğer sadece Allah'a kulluk ediyorsanız, Güneş'e, Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Tanrıya secde edin.

38. Eğer büyüklük taslarlarsa, bilsinler ki, rabbinin katında olan melekler hiç usanmadan gece gündüz onu yüceltmektedirler.

39. Onun ayetlerinden biri de şudur: Sen yeryüzünü kupkuru görürsün. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, o harekete geçer ve kabarır. Ona can veren Allah, elbette ölüleri de diriltecektir. Çünkü o, her şeye gücü yetendir.

40. Ayetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapanlar, bize gizli değillerdir. Ateşe atılan mı, yoksa diriliş günü güven içinde olan mı daha iyidir? Dilediğinizi yapın. Doğrusu o; yaptıklarınızı görmektedir.

41. Gerçek şu ki, onlar kendilerine gelen uyarıyı inkar ettiler. Oysa ki o, eşsiz bir kitaptır.

42. Ne önünden, ne arkasından yanlış olan hiçbir şey ona yaklaşamaz. O, erdemli bilginin kaynağı olan ve her türlü övgüye değer bulunan Allah katından indirilmiştir.

43. Senin için söylenenler senden önceki elçiler için de söylenenlerden başkası değildir. Kuşkusuz senin rabbin bağışlaması bol ve cezası çetin olandır.

44. Eğer biz Kur anı yabancı bir dilde indirseydik, "Onun ayetlerinin bize açıklanması gerekmiyor mu? Arap'a yabancı dilde bir kitap hiç olur mu?" derlerdi. Sen de de ki; "İnananlar için o bir yol gösterici ve bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. Sanki onlara uzak bir yerden bağırılıyor da duymuyorlar."

45. Biz, Musa'ya da kitap vermiştik. Onda da anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden bir söz çıkmış olmasaydı hemen aralarında hüküm verilirdi. Onlar, Kur'an hakkında da derin bir kuşku içindedirler.

46. Kim iyi bir iş yaparsa kendisi için yapar. Kötülük yapan da kendi zararına yapar. Yoksa rabbin kullarına zulmedecek değildir.

47. Dünyanın sonunun ne zaman geleceğini bilmek yalnızca Allah'a özgüdür. Onun bilgisi olmadan hiçbir meyve kabuğundan çıkmaz. Hiçbir dişi, gebe kalamaz ve doğuramaz. Onlara; "Nerede benim ortaklarım?" diye seslendiği gün; "Sana bildiririz ki, içimizden buna ilişkin hiçbir tanık yoktur!" diyeceklerdir.

48. Böylece, onların önceden yalvarıp durdukları şeyler, kendilerini terk etmiş olacak ve kendileri için bir kaçış olanağı bulunmadığını kesinlikle anlayacaklardır.

49. İnsan iyilik istemekten usanmaz. Kendisine bir kötülük dokunduğunda ise hemen umutsuzluğa düşüp karamsarlaşıverir.

50. Eğer başına gelen zarardan sonra tarafımızdan kendisine bir rahmet tattıracak olursak; "Bu benim hakkımdır. Dünyanın sonunun geleceğini de sanmıyorum. Eğer rabbime döndürülecek olsam bile, onun katında benim için daha güzel şeyler vardır," der. Andol-

sun ki, biz o inkarcılara yaptıklarını elbette haber vereceğiz ve onlara çok ağır bir azabı kesinlikle tattıracağız.

51. Biz ne zaman insana bir nimet versek, o hemen yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de yalvarıp durur.

52. De ki; "Söyleyin bana, eğer bu Kuran, Allah katından ise ve siz de onu yalanlamış iseniz, o zaman haktan böylesine uzak düşmüş kimseden daha sapkın kim olabilir?"

53. Kur an'ın gerçek olduğu iyice ortaya çıkıncaya kadar varlığımızın belgelerini onlara hem dış dünyada ve hem de kendi içlerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye tanık olması yetmez mi?

54. İyi bilin ki, onlar rablerine kavuşacakları konusunda kuşku içindedirler. Bilesiniz ki o, her şeyi sarıp kuşatmıştır.

DANIŞMA BÖLÜMÜ
(ŞURA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Ayn, Sin, Kaf.

3. Erdemli bilginin kaynağı olup gücü sonsuz olan Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle bildirimde bulunur.

4. Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi onundur. O çok yücedir, çok büyüktür.

5. Gökler neredeyse üstlerinden çatlayacak. Melekler de rablerini överek yüceltir ve yeryüzünde bulunanlar için ondan bağışlanma dilerler. İyi bilin ki, Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

6. Allah'tan başka dost edinenleri, Allah daima gözetlemektedir. Sen onlardan sorumlu değilsin.

7. Biz sana kentlerin anası olan Mekke'de ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve kendisi hakkında kesinlikle kuşku olmayan toplanma günüyle onları korkutman için böyle Arapça bir Kur'an bildirdik. O gün bir bölük Cennette, bir bölük de çılgın alevli Cehennemdedir.

8. Allah dikseydi onları bir tek toplum yapardı. Fakat o, dilediğini rahmetine kavuşturur; zalimlerin ise hiçbir dostu ve yardımcısı bulunmaz.

9. Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Oysaki, dost yalnızca Allah'tır. O ki, ölüleri diriltir ve her şeye güç yetirir.

10. De ki; "Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a özgüdür. İşte, bu Allah, benim rabbimdir. Ben ona dayandım ve ben ona yönelirim."

11. O, size kendi içinizden eşler var etti. Hayvanlardan da eşler yarattı. Sizin de bu şekilde çoğalmanızı sağlamaktadır. Onun bir benzeri yoktur. O, gereğince işiten ve gereğince görendir.

12. Göklerin ve yerin anahtarları onundur. O, dilediğine yaşamlığını bol bol ve dilediğine de bir ölçüyle verir. Çünkü o, her şeyi bilendir.

13. Allah Nuh'a buyurduğu şeyleri size de din olarak buyurmuştur. Sana bildirdik; İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya da buyurduk ki; "Dine bağlı kalın, onda ayrılığa düşmeyin!" Ortak koşanları çağırdığın şey onlara ağır gelmektedir. Allah dilediğini kendisi için seçer, kendisine yöneleni de doğru yola ulaştırır.

14. Onlar kendilerine gerçek bilgi ulaştıktan sonra yalnızca aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Belli bir zaman için rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı onların arasında hemen hüküm verilirdi. Onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar da onun hakkında derin bir kuşku içindedirler.

15. Bundan ötürü sen birliğe çağır ve sana buyrulduğu gibi dosdoğru ol; onların heveslerine uyma ve onlara şöyle söyle; "Allah'ın indirdiği kitaba inandım; bana aranızda adaletle hükmetmek emredildi; Allah hem bizim rabbimiz, hem de sizin rabbinizdir; bizim

yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız kendinizedir. Bizim sizinle aramızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Çünkü dönüş onadır."

16. İnsanlar Allah'ın çağrısını kabul ettikten sonra, Allah'ın dini hakkında tartışanların kanıtları, rableri yanında boştur. Onlara karşı bir öfke ve çetin bir ceza vardır.

17. Gerçekten, kitabı ve ölçüyü indiren Allah'tır. Ne bilirsin, belki de dünyanın sonunun gelmesi çok yakındır.

18. Ona inanmayanlar, dünyanın sonunun çabucak gelmesini istiyorlar. İnananlar ise onun gerçek olduğunu biliyor ve ondan korkuyorlar. İyi bilin ki, dünyanın sonunun gelmesi hakkında tartışanlar, derin bir sapkınlık içindedirler.

19. Allah kullarına karşı sunumu bol olandır. O dilediğine yaşamlık verir. Çünkü o, güçlüdür ve üstündür.

20. Kim ahiret kazancını isterse, onun kazancını artırırız. Kim dünya kazancını isterse ona da ondan veririz. Ama onun ahirette bir payı bulunmayacaktır.

21. Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği bir dini getiren ortakları mı vardır? Eğer erteleme sözü olmasaydı, hemen aralarında hüküm verilirdi. Kuşkusuz zalimlere can yakıcı bir azap vardır.

22. Yaptıkları şeyler başlarına gelirken zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İnanıp iyi işler yapanlar da Cennet bahçelerinde olacaklardır. Rablerinin yanında onlara diledikleri her şey vardır. İşte büyük sunum budur.

23. İşte Tanrı, inanıp iyi davranışlarda bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki; "Ben bu elçilik görevime karşı ehlibeytime sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa biz onun sevabını arttırırız. Kuşku yok ki, Allah bağışlayandır ve şükredene karşılığını verendir.

24. Yoksa onlar senin için; "Allah'a karşı yalan uydurdu," mu diyorlar? Allah dilerse senin kalbini damgalar, gerçek dışı olanı da yok eder. Hakkı, sözleriyle gerçekleştirir. Elbette ki o, yüreklerde olanı bilmektedir.

25. O, kullarının tövbesini kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.

26. O, inanıp iyi davranışlarda bulunanların çağrısına yanıt verir ve onlara sunumunu arttırır. İnkarcılar için ise çetin bir ceza vardır.

27. Allah kullarına yaşamlığı bol bol verseydi yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Fakat o, yaşamlığı dilediği ölçüde indirir. Çünkü o, kullarından haberlidir ve onları görmektedir.

28. O, insanlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren, rahmetini her yana yayandır. O, dost olandır ve övülmeye değer bulunandır.

29. Gökleri, yeri ve iki arasında yayıp çoğalttığı canlıları yaratması da onun kanıtlarındandır. O dilediği zaman bunları bir araya toplamaya da gücü yetecek olandır.

30. Size dokunan bir kötülük, yaptıklarınızın bir sonucudur. Allah yine de, bir çoğunu affetmektedir.

31. Siz yeryüzünde onu aciz bırakamaz ve elinden kaçamazsınız. Sizin Allah'tan başka bir dostunuz ve yardımcınız yoktur.

32. Denizde dağlar gibi akıp giden gemiler de onun etkili kanıtlarındandır.

33. O dilerse rüzgarı durdurur da denizin üstünde hareketsiz kalıverirler. Çok dirençli olan ve çok şükreden her bir kul için bunda elbette ki ibretler vardır.

34. Ya da yaptıklarına karşılık olarak onları yok eder. Yine de bir çoğunu bağışlamaktadır.

35. Ayetlerimiz hakkında tartışanlar bilsinler ki, onların kaçıp kurtulacağı bir yer yoktur.

36. Size verilen şey, yalnızca dünya yaşamınm geçimliğidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise daha iyi ve daha süreklidir. Bu ödül, inananlar ve rablerine dayanıp güvenenler içindir.

37. Onlar ki, büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar. Kızdıkları zaman da kusurları bağışlarlar.

38. Onlar rablerinin çağrısına uyar ve ona içtenlikle yakarmayı sürdürürler. Aralarındaki işleri ise danışma iledir. Kendilerine yaşamlık olarak verdiklerimizden de bağışta bulunurlar.

39. Bir haksızlığa uğradıkları zaman ise yardımlaşırlar.

40. Bir kötülüğün cezası, ona denk bir kötülüktür. Kim bağışlar ve barışı sağlarsa, onun ödülü Allah'tandır. Gerçek şu ki o, zalimleri sevmez.

41. Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, artık onlara karşı yapılacak bir şey yoktur.

42. Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere ceza vardır. İşte onlar için acıklı bir azap olacaktır.

43. Her kim de sabreder ve suçu bağışlarsa, işte bu, elbette yapılmaya değer işlerdendir.

44. Allah kimi saptırırsa, artık onun bundan sonra hiçbir dostu olmaz. Azabı gördüklerinde, zalimlerin; "Dönecek bir yol yok mudur?" dediklerini görürsün.

45. Onların ateşe sunulurken alçaltılmanın korkusu ile, etrafa gizlice göz ucuyla baktıklarını da görürsün. İnananlar ise şöyle diyecektir; "Yıkıma uğrayanlar, diriliş günü hem kendilerini, hem de ailelerini yıkıma uğratmışlardır. Şunu iyi bilin ki, zalimler kalıcı bir azap içindedirler."

46. Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah kimi saptırırsa artık onun kurtuluşa çıkan hiçbir yolu olmaz.

47. Dönüşü olmayan o gün, Allah katından gelmeden önce rabbinizin çağrısına uyun. Çünkü o gün sığınacak bir yeriniz olmaz ve yaptıklarınızı da inkar edemezsiniz.

48. Eğer yüz çevirirlerse, bilesin ki, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen yalnızca duyurmaktır. Biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir. Ama kendi yaptıkları yüzünden başına bir kötülük gelirse, işte o zaman pek iyilik bilmezce davranır.

49. Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. O neyi dilerse yaratır. Dilediğine kız çocuklar bağışlar, dilediğine de erkek çocuklar verir.

50. Yahut hem kız hem erkek çocuk verir. Dilediğini de kısır yapar. O her şeyi bilendir ve her şeye gücü yetendir.

51. Allah bir insanla ancak bildirimde bulunmak yoluyla veya perde arkasından konuşur. Ya da bir elçi gönderip kendi izniyle ona dilediğini bildirir. O, yücedir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

52. İşte böylece biz; sana da emrimizle bu Kur anı bildirdik. Sen kitap nedir, inanç nedir bilmezdin. Fakat biz; onu, kullarımızdan dilediğimizi doğru yola eriştirdiğimiz bir ışık kıldık. Kuşkusuz ki sen, dosdoğru bir yolu göstermektesin.

53. O, göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoludur. İyi bilin ki, bütün işler sonunda Tanrıya döner.

0

MÜCEVHER BÖLÜMÜ

(ZUHRUF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.
2. Apaçık olan o kitaba andolsun.
3. Biz onu Arapça bir Kur'an kıldık.
4. Bu, anlayıp düşünmeniz içindir.
5. Siz ki, sınırı aşan kimseler oldunuz diye sizi uyarmaktan vaz mı geçelim?
6. Biz daha önceki toplumlara da nice elçiler göndermiştik.
7. Fakat onlara ne zaman bir Tanrı elçisi gelse, mutlaka onunla alay ediyorlardı.
8. Biz bunlardan daha zorba olanları da yok ettik. Nitekim öncekilere ilişkin nice örnekler geçmiştir.

9. Andolsun ki, onlara gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan; "Kuşku yok ki, onları güçlü olan ve her şeyi bilen Allah yarattı," derler.

10. O, yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı ve varacağınız yere gitmeniz için yeryüzünde size yollar yaptı.

11. Gökten, bir ölçüye göre su indiren de odur. Biz onunla ölü bir ülkeye yaşam veririz. İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız.

12. Bütün çiftleri o yarattı ve sizin için bineceğiniz gemiler ve hayvanlar var etti.

13. Ta ki onların üzerine binince, rabbinizin nimetini anarak; "Bunları bizim hizmetimize sunan o Allah ne yücedir, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik," diyesiniz.

14. "Kuşkusuz sonunda hepimiz rabbimize döneceğiz."

15. Buna karşın onlar Tanrının kulları olan meleklerin bir bölümünü ona yakıştırdılar. Doğrusu, insan apaçık bir iyilik bilmezdir.

16. Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendisine aldı da oğulları size mi ayırdı?

17. Oysa onlardan biri bağışlayıcı olan Tanrıya yakıştırdıkları kızla müjdelendiği zaman, kendisinin öfkeden yüzü kapkara kesilir.

18. Demek süs içinde yetiştirilerek mücadele gücü olmayanı Allah'a yakıştırıyorsunuz, öyle mi?

19. Onlar bağışlayıcı Tanrının kulları olan melekleri de dişi saydılar. Acaba nasıl yaratıldıklarını mı görmüşler? Onların bu tanıklıkları yazılacak ve onlar sorguya çekileceklerdir.

20. Bir de dediler ki; "Bağışlayıcı olan Tanrı dikseydi biz bunlara kulluk etmezdik." Oysa bu konuda hiçbir şey bildikleri yoktur; yalnızca saçmalıyorlar.

21. Yoksa biz onlara bundan önce bir kitap vermişiz de ona mı tutunuyorlar?

22. Hayır, onlar sadece; "Biz atalarımızdan bu dini gördük. Biz de onların izinde gidiyoruz," dediler.

23. İşte böyle. Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranın servetle şımarmış olanları mutlaka şöyle demişlerdir; "Biz atalarımızdan bu dini gördük; onların izinden gideriz."

24. Gönderilen uyarıcı; "Eğer size, atalarınızdan gördüğünüz dinden daha doğrusunu getirmiş isem de mi bana uymazsınız?" deyince onlar; "Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz," dediler.

25. Bunun üzerine biz de onlardan öç aldık. Bir bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

26. Hani İbrahim babasına ve kendi halkına demişti ki; "Hiç kuşkusuz ben, sizin tapmakta olduklarınızdan uzağım."

27. "Ben yalnız beni yaratana taparım. Çünkü o, beni doğru yola iletecektir."

28. O, bu sözü hakka dönsünler diye, gelecek kuşaklara bir miras olarak bıraktı.

29. Doğrusu, kendilerine gerçek olan ve apaçık bir elçi gelinceye kadar ben onlara ve atalarına olanak tanıdım.

30. Ne var ki, gerçek olan kendilerine gelince şöyle dediler; "Bu bir büyüdür. Biz onu tanımıyoruz."

31. Bir de; "Bu Kuran, iki şehirden, yani Mekke ve Taiften birindeki büyük bir adama indirilseydi olmaz mıydı?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyor? Oysa dünya yaşamında onların geçimliklerini biz bölüştürdük ve birbirlerine iş gördürmelerine imkan verecek şekilde kimini diğerlerinden üstün düzeylere yükselttik. Fakat rabbinin rahmeti, onların toplayabileceği her şeyden daha iyidir.

33. Eğer insanlar inkarcılıkta birleşmiş tek bir toplum olmayacak olsaydı, bağışlayıcı olan Allah'a iyilik bilmezlik edenlerin evlerinin çatılarını ve üzerine çıkıp yükseldikleri merdivenleri gümüşten yapardık.

34. Evlerinin kapılarını ve üzerine yaslanacakları koltukları da yine gümüşten yapardık.

35. Onlar için başka süsler de yapardık. Bütün bunlar dünya yaşamının geçici olanaklarıdır. Ahiret ise rabbinin katında Allah'a karşı gelmekten sakınıp korunanlar içindir.

36. Kim, bağışlayıcı olan Allah'ın uyarısını görmezlikten gelirse; biz, ona şeytanları musallat ederiz.

37. Nitekim onları yoldan çıkarırlar. Buna karşın onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

38. Şeytana dost olan o kimse sonunda huzurumuza geldiğinde ona; "Keşke aramızda doğu ile batı kadar uzaklık olsaydı. Sen ne kötü bir arkadaşmışsın!" der.

39. Haksızlık etmiş olduğunuz için, o gün pişmanlığınız size bir yarar sağlamayacaktır. Çünkü siz cezada ortak olacaksınız.

40. Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı sen mi doğru yola erdireceksin?

41. Seni onların arasından alsak bile yine de onlardan öç alırız.

42. Yahut onlara söz verdiğimiz azabı senin de görmeni sağlarız. Çünkü bizim onlara gücümüz yeter.

43. Öyleyse sen sana bildirilmiş olana sarıl. Çünkü sen dosdoğru bir yoldasın.

44. Doğrusu Kur an, sana ve halkına bir öğüttür. İleride ondan sorumlu tutulacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor; bağışlayıcı olan Allah'tan başka tapılacak ilahlar yapmış mıyız?

46. Andolsun ki biz, Musa'yı etkili kanıtlarımızla Firavuna ve onun ileri gelen adamlarına göndermiştik de Musa onlara; "Ben evrenlerin rabbinin elçisiyim!" demişti.

47. Musa onlara ayetlerimizi getirdiğinde onlar, bu ayetlere gülüvermişlerdi.

48. Onlara gösterdiğimiz her etkili kanıt diğerinden daha büyüktü; doğru yola dönsünler diye onları azaba uğrattık.

49. Ve onlar; "Ey büyücü," demişlerdi, "Sana söz verdiğini sandığın rabbine bizim için yalvar. Kuşku yok ki, o zaman biz de doğru yola geliriz."

50. Fakat biz onlardan azabı kaldırınca, sözlerinden dönüverdiler.

51. Firavun halkına şöyle seslendi; "Ey halkım, Mısır'ın yönetimi ve şu altımdan akıp giden ırmaklar bana ait değil mi? Hala görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, nerede ise sözünü anlatamayacak durumda olan şu zavallı adamdan daha üstün değil miyim?"

53. "Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında ona yardım edecek melekler gelmeli değil miydi?"

54. Böylece Firavun halkını küçümseyip yanılttı ve onlar da ona uydular. Onlar yoldan çıkmış bir toplumdu.

55. Onlar bizi kızdırınca biz de onlardan öç aldık. Hepsini suda boğuverdik.

56. Onları sonradan gelecekler için ibretlik bir örnek kıldık.

57. Meryem oğlu İsa, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp çağırmaya başladı.

58. Dediler ki; "Bizim ilahlarımız mı daha üstün, yoksa o mu?" Bu örneği seninle tartışmak için verdiler. Doğrusu onlar kavgacı bir toplumdur.

59. O, sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrail oğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

60. Eğer isteseydik, yeryüzünde sizden sonra yerinize geçecek melekler yaratırdık.

61. Kuşkusuz Meryem oğlu İsa, dünyanın sonunun gelmesinin yaklaştığını gösteren bir bilgidir. O halde, dünyanın sonunun gelmesinden yana bir kuşkunuz olmasın. Bana uyun. Çünkü, dosdoğru yol budur.

62. Şeytan sakın sizi doğru yoldan alıkoymasın. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.

63. İsa onlara apaçık kanıtlarla geldiğinde demişti ki; "Ben size erdemli bilgiyle ve anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerin bir bölümünü açıklamak üzere geldim. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana uyun."

64. "Kuşku yok ki, Allah, hem benim rabbim, hem de sizin rabbinizdir. O halde ona kulluk edin. Çünkü dosdoğru yol budur"

65. Böyle iken, aralarından çıkan küçük topluluklar anlaşmazlığa düştüler. Korkunç bir günün azabı karşısında o zalimlere yazıklar olsun.

66. Yoksa onlar, hiç ummadıkları bir sırada dünyanın sonunu getirecek o felaketin ansızın başlarına gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar bile birbirlerine düşman kesileceklerdir.

68. O gün Tanrı şöyle seslenecektir: "Ey kullarım, bugün size korku yoktur ve siz kesinlikle üzülmeyeceksiniz."

69. "Siz, ayetlerimize inanmış ve Hakka teslim olmuş kimselersiniz."

70. "Haydi, siz ve eşleriniz Cennete girin; orada sevinç içinde ağırlanacaksınız."

71. Etraflarında altın tepsiler ve testiler dolaştırılır. Orada canlarının çektiği ve gözlerinin zevk aldığı her şey vardır. Siz, orada sürekli kalacak olanlarsınız.

72. Yaptıklarınızın bir karşılığı olsun diye size miras olarak verilen Cennet işte budur.

73. Orada sizin yemeniz için bol bol meyveler vardır.

74. Suçlular ise Cehennem azabının içinde sürekli kalacaklardır.

75. Onların azapları hafifletilmeyecektir. Bu nedenle umutlarını da yitirmiş olacaklardır.

76. Biz onlara zulmetmedik. Tersine onlar kendilerine yazık ettiler.

77. Cehennem bekçisine şöyle seslenirler; "Ey Malik, rabbin artık işimizi bitirsin." O da şöyle diyecektir; "Siz hep böyle kalacaksınız."

78. Andolsun ki, biz size gerçek olanı getirmiştik. Ama çoğunuz ondan hoşlanmamıştı.

79. Yoksa onlar işlerini sağlama mı aldılar? Biz de işi sağlama alıyoruz.

80. Yoksa, bizim, onların gizlediklerini ve gizli toplantılarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır; yanılıyorlar. Yanlarındaki meleklerimiz onları kaydetmekteler.

81. De ki; "Eğer bağışlayıcı olan Tanrının bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum."

82. Gökler ile yerin ve en yüksek göğün rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları şeylerden uzaktır.

83. Kendilerine bildirilen o hesap gününe kavuşuncaya kadar, sen onları kendi hallerine bırak, varsın oyalansınlar.

84. Gökteki ilah da, yerdeki ilah da odur. O, erdemli bilginin kaynağı olup her şeyi bilendir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin egemenliği kendisine ait olan o Allah ne yücedir! Dünyanın sonunu getirecek olan felaketle ilgili bilgi onun yanındadır ve siz sonunda ona döndürüleceksiniz.

86. Onların Allah'ı bırakıp da taptıkları putlar, kayırma ve yardım hakkına sahip değillerdir. Ancak bilerek hakka tanıklık edenler bunun dışındadır.

87. Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan; "Allah!" derler. Öyleyse nasıl oluyor da ona kulluk etmekten uzaklaşıyorlar?

88. Tanrı elçisinin; "Rabbim, bunlar inanmayan bir toplumdur," demesi üzerine...

89. Allah da şöyle buyurdu; "Artık sen onlara aldırma ve; "Size esenlik olsun!" deyiver. Çünkü yakında onlar da gerçeği görecekler."

DUMAN BÖLÜMÜ

(DUHAN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Apaçık olan kitaba andolsun.

3. Biz onu kutlu bir gece hakkında indirdik. Kuşku yok ki biz uyarıcıyızdır.

4. Her erdemli iş o gecede ayırt edilir.

5. Katımızdan bir buyruk olarak biz elçiler göndeririz.

6. O elçiler, rabbinden bir rahmettir. O, gereğince işiten ve gereğince bilendir.

7. O, göklerin, yerin ve bu ikisinin arasında bulunanların rabbidir. Eğer gerçeği kesin bir biçimde bilebilecek kimselerseniz.

8. Ondan başka ilah yoktur. O, diriltir ve öldürür. Sizin rabbiniz de, gelip geçmiş atalarınızın rabbi de odur.

9. Doğrusu, onlar bir kuşku içinde oynayıp durmaktadırlar.

10. Öyleyse sen, göğün açıkça izlenen bir duman getireceği günü gözle.

11. O duman insanları kaplayacaktır. İşte bu, acı bir azaptır.

12. İnsanlar; "Rabbimiz, bizden bu azabı kaldır; biz inanıyoruz!" diyeceklerdir.

13. Nerede onlarda düşünüp öğüt almak? Oysa onlara apaçık bir elçi gelmişti.

14. Ama ondan yüz çevirdiler ve şöyle dediler; "Bu, deli görünümlü eğitilmiş biridir!"

15. Biz azabı biraz kaldıracak olsak siz yine eski halinize dönersiniz.

16. Gün gelir onları büyük bir vuruşla vururuz. Çünkü biz öç alıcıyız.

17. Onlardan önce biz Firavunun halkını da sınamıştık; onlara şerefli bir elçi gelmişti.

18. O, "Allah'ın kullarını bana teslim edin; çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim," demişti.

19. "Allah'a karşı ululuk taslamayın. Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim."

20. "Ben, beni taşlamanızdan rabbim ve rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Bana inanmasanız bile, hiç olmazsa benden uzak durun."

22. Sonra Musa; "Bunlar, suç işleyen bir toplumdur," diye rabbine yakardı.

23. Allah da şöyle buyurdu; "Kullarımı geceleyin yola çıkar; kuşkusuz takip edileceksiniz."

24. "Karşıya geçince denizi olduğu gibi açık bırak. Çünkü onlar suda boğulacak bir ordudur."

25. Onlar, nice nice bağları ve pınarları bırakmışlardı.

26. Nice ekinleri ve nice görkemli konakları da bırakmışlardı.

27. Üstelik içinde sefasını sürdükleri nice başka nimetleri de geride bırakmışlardı.

28. İşte böyle oldu ve biz onlara başka bir toplumu mirasçı kıldık.

29. Gök ve yer onlar için gözyaşı dökmedi. Üstelik onlara süre de verilmedi.

30. Andolsun ki, biz, İsrail oğullarını o aşağılayıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Onları Firavun'dan kurtarmıştık. Gerçekten o, sınırı aşmış bir zorba idi.

32. Andolsun ki, biz onları bilerek o zamanki halklardan üstün kıldık.

33. Onlara, içinde açık bir sınav bulunan işaretler verdik.

34. Şimdi, ortak koşanlar ise şöyle diyorlar;

35. "Bir kez öleceğiz ve her şey sona erecek. Biz dirilecek değiliz."

36. "Eğer doğru sözlüler iseniz, bize atalarımızı geri getirin."

37. Onlar mı iyidir yoksa Tubba halkıyla onlardan önce gelenler mi iyidir? Onları yok ettik; çünkü onlar, suç işlemiş kişilerdi.

38. Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri eğlenmek için yaratmadık.

39. Biz onları yalnızca gerçek bir nedenle yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.

40. Kuşkusuz o ayırım günü, onların tümünün buluşma vaktidir.

41. O gün dostun dosta bir yararı olmaz. Üstelik kendilerine yardım da edilmez.

42. Yalnızca Allah'ın acıdığı kimseler bunun dışındadır. Kuşku yok ki o, üstündür ve esirgeyici olandır.

43. Zakkum ağacına gelince...

44. O, suçluların yemeğidir.

45. O ki, erimiş maden gibi karınlarda kaynar durur.

46. Onun kaynaması, kaynar suyun fokurdaması gibidir.

47. Onu yakalayın ve Cehennemin ortasına sürükleyin.

48. Sonra da azap olarak başından aşağı kaynar su dökün.

49. Tat bakalım; hani sen çok güçlü, şerefli biriydin!

50. îşte sizin kendisinden kuşku duyduğunuz şey budur.

51. Allah'tan sakınıp korunanlar ise güvenli bir yerdedir.

52. Bahçeler ve pınarlar içindedir.

53. İnce ipekten ve parlak atlastan giysiler giyinir ve karşılıklı oturlar.

54. Ayrıca onları, iri gözlü hurilerle de birleştiririz.

55. Orada, güven içinde, her türlü meyveden isterler.

56. Önceki ölümlerinin dışında orada bir daha ölmezler. Allah onları Cehennem azabından korumuştur.

57. Bütün bunlar rabbinden bir sunumdur. îşte büyük kurtuluş budur.

58. Biz bu Kuranı, insanlar iyi anlayıp düşünsünler diye, senin dilinle indirerek anlaşılmasını kolaylaştırdık.

59. Öyleyse sen artık onların başlarına gelecekleri beklemeye başla. Nitekim onlar da beklemekteler.

DİZ ÜSTÜ ÇÖKENLER BÖLÜMÜ
(CASİYE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Bu kitap, erdemli bilginin kaynağı olup üstün olan Allah katından indirilmiştir.

3. Kuşkusuz göklerde ve yerde inananlar için pek çok etkili kanıtlar vardır.

4. Gerek sizin yaratılışınızda ve gerekse Allah'ın türetip yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir toplum için ibret verici kanıtlar vardır.

5. Gece ve gündüzün peş peşe gelmesinde, Allah'ın gökten yaşamlık indirip ölmüş yeryüzünü onunla diriltmesinde ve rüzgarı şekilden şekle sokup estirmesinde de aklı eren bir topluluk için nice işaretler vardır.

6. îşte bunlar Allah'ın ayetleridir ki, biz, sana onları gerçek olarak okuyoruz. Allah'ın sözünden ve ayetlerinden sonra onlar daha hangi söze inanacaklardır?

7. Yalana batmış o suçluların hepsine yazıklar olsun.

8. Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini duyar da, sonra büyüklenerek sanki onları hiç duymamış gibi inkarında ısrar eder. Ona acı bir azabın müjdesini ver!

9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman onu alaya alır. İşte onlar için acı bir azap vardır.

10. Cehennem de arkalarında onları beklemektedir. Ne kazandıkları şeylerin, ne de Allah'tan başka edindikleri dostların onlara bir yararı olmayacaktır. Onlar için yalnızca büyük bir azap vardır.

11. Bu Kuran, bir yol göstericidir. Rablerinin ayetlerini inkar edenleri ise acıklı bir azap beklemektedir.

12. Allah, buyruğu gereğince denizde yüzmek üzere gemileri, sunup verdiği yaşamlığı aramanız için de denizi emriniz altına vermiştir. Umulur ki şükredersiniz.

13. Göklerde bulunan şeyleri de, yerde bulunan şeylerin hepsini de sizin hizmetinize sunmuştur. İşte bunda da düşünen bir toplum için dersler vardır.

14. İnananlara söyle ki, Allah'ın ceza günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar. O günler, Allah'ın, bir toplumu, yaptıklarından dolayı cezalandırması içindir.

15. Kim iyi bir iş yaparsa kendi yararınadır. Kim bir kötülük yaparsa o da kendi zararınadır. Sonra hepiniz rabbinizin huzuruna döndürüleceksiniz.

16. Biz İsrail oğullarına da kitap, egemenlik ve Tanrı elçiliği verdik. Onlara güzel ve temiz nimetlerle yaşamlık sunduk. Üstelik onları o zamanın toplumlarından üstün kıldık.

17. Onlara apaçık buyruklar verdik. Kendilerine kutlu bilgi geldikten sonra, aralarındaki çekememezlikten ötürü ayrılığa düştüler. Diriliş günü rabbin, ayrılığa düştükleri konularla ilgili olarak onların arasında hükmünü verecektir.

18. Sonra sana da, buyruğumuzla bir yol gösterdik. Ona uy. Sakın bilgisizlerin heveslerine uyma.

19. Çünkü onlar, Allah'tan gelecek bir şeyi senden savamazlar. Zalimler, birbirlerinin dostudur. Allah da sakınanların dostudur.

20. Bu Kur an, insanlar için sağgörülerini açıcı, kesin olarak inanan bir toplum için de bir yol gösterici ve bir bağıştır.

21. Yoksa, kötülük işleyenler, kendilerini, inanıp iyilik yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah gökleri ve yeri gerçek bir nedene dayalı olarak yaratmıştır. Onun için, herkes kendi kazandığının karşılığını görür ve kimseye bir haksızlık yapılmaz.

23. Şimdi sen, kendi arzularını ilah edinen ve Allah'ın bir bilgi üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini damgaladığı ve gözüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra onu kim doğru yola ulaştıracaktır? Siz yine de öğüt alıp düşünmez misiniz?

24. Dediler ki; "Bir tek dünya yaşamımız var. Yaşarız ve ölürüz. Bizi yok eden de zamandır." Oysa onların bu konuda bilgileri yoktur; sadece tahmin yürütüyorlar.

25. Onlara açık açık ayetlerimiz okunduğunda; "Doğru sözlü iseniz atalarımızı geri getirin," demekten başka kanıtları yoktur.

26. De ki; "Sizi Allah yaşatıyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o, hakkında hiç kuşku bulunmayan diriliş gününde bir araya getirecektir. Oysa insanların çokları bilmiyorlar."

27. Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. Dünyanın sonunun geldiği gün en büyük yıkıma uğrayanlar ise, yanlış olanın peşine düşenlerdir.

28. O gün, her toplumu diz üstü çökmüş olarak görürsün. Her toplum, kendi kitabına çağrılır ve onlara; "Bugün, yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz!" denir.

29. Yine onlara; "İşte bu, size gerçeği söyleyen kitabımızdır. Biz sizin bütün yaptıklarınızı kaydediyorduk," denilecektir.

30. İnanıp iyi işler yapanlara gelince, rableri onları rahmetiyle kucaklayacaktır. İşte apaçık kurtuluş budur.

31. Ama inkar edenlere gelince, onlara; "Ayetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir toplum olmuştunuz, değil mi?" denilir.

32. "Elbette ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir, diriliş günü kuşku götürmez bir gündür!" dendiği zaman siz; "Diriliş gününün ne olduğunu bilmiyoruz, ama olmadığını sanıyoruz, buna ilişkin kesin bir bilgi elde etmiş değiliz," demiştiniz.

33. Yaptıkları şeylerin kötülüğü artık kendilerine görünmüş ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatıvermiştir.

34. Onlara denilir ki; "Siz nasıl ki bugüne kavuşacağınızı unuttuysanız, biz de bugün sizi unuttuk. Yeriniz ateştir, hiçbir yardımcınız da yoktur."

35. Bu, böyledir. Çünkü siz, Allah'ın ayetlerini alaya aldınız. Dünya yaşamı sizi aldattı. O gün ne oradan çıkarılırlar, ne de özürleri kabul edilir.

36. Öyleyse bütün övgü, göklerin, yerin ve evrenlerin rabbi olan Tanrıyadır.

37. Göklerde ve yerde yücelik onundur. O, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

KUM TEPELERİ BÖLÜMÜ
(AHKAF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ha, Mim.
2. Bu kitap, üstünlük sahibi olup erdemli bilginin kaynağı olan Tanrı katından indirilmiştir.
3. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak belli bir amaca göre ve belli bir süre için yarattık. İnkar edenler ise uyarıya aldırış etmemektedirler.
4. De ki; "Allah'ı bırakıp taptığınız şeyleri görüyor musunuz? Yeryüzünde ne yaratmışlar bana gösterin! Yoksa Allah'la ortaklıkları göklerde midir? Eğer doğru sözlü iseniz, size indirilmiş bir kitap veya ulaşmış bir bilgi kalıntısı varsa bana getirin."
5. Allah'ı bırakıp da diriliş gününe kadar kendisine yanıt veremeyecek şeylere yakarışta bulunandan daha sapkın kim olabilir? Oysa onlar, bunların yakarışlarından habersizdirler.
6. Ama, insanlar diriliş günü toplandığında, putları onlara düşman olurlar ve tapınmalarını da inkar ederler.
7. Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman kendilerine gelen gerçeği inkar edenler; "Bu, apaçık bir büyüdür!" dediler.
8. Yoksa, "Onu uydurdu," mu diyorlar? De ki; "Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah tarafından bana gelecek cezayı savmaya sizin gücünüz yetmez. O, sizin Kuran hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda tanık olarak o yeter. O, bağışlayandır, esirgeyendir."

9. De ki; "Ben, Tanrı elçilerinin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben yalnızca bana bildirilene uyarım. Ve ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki; "Eğer bu kitap, Allah katından ise ve siz de onu inkar etmişseniz; İsrail oğullarından bir tanık da bunun böyle olduğuna tanıklık ederek inanmışken, siz yine de büyüklük taslarsanız, bana söyleyin, kendinize yazık etmiş olmaz mısınız?" Gerçek şu ki Allah, zalim bir toplumu doğru yola eriştirmez.

11. înkar edenler, inananlar için; "Eğer o Kur an, iyi bir şey olsaydı, onlar onu kabulde, bizi geçemezlerdi," dediler. Ama onlar onunla doğru yolu bulma arzusu taşımadıkları için; "Bu eski bir yalandır," diyeceklerdir.

12. Ondan önce, öncü ve rahmet olarak Musa'nın kitabı vardı. Bu da, zalimleri uyarmak ve iyilik edenlere müjde vermek için, Arap diliyle onu onaylayan bir kitaptır.

13. Doğrusu, "Rabbimiz Allah'tır," deyip, sonra da dosdoğru olanlara hiçbir korku yoktur. Onlar hiç üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar Cennetin halkıdır. Yaptıklarına karşılık orada sürekli kalacaklardır.

15. Biz insana, anne ve babasına iyi davranmasını öğütlemişizdir. Çünkü annesi onu karnında zahmetle taşımış ve güçlükle doğurmuştur. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer. Sonunda o güçlü çağına erip, kırk yaşma varınca der ki; "Ey Rabbim, bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmemi sağla ve beni hoşnut olacağın yararlı işler yapmaya yönelt. Benim için de soyum için de iyiliği devam ettir! Ben sana yöneldim ve ben elbette ki sana teslim olanlardanım."

16. îşte onlar, yaptıklarını en iyi şekilde kabul ettiğimiz, günahlarını bağışladığımız Cennet halkı içinde olanlardır. Kendilerine verilen söz, dosdoğru bir sözdür.

17. Fakat o kimse ki, anasına babasına; "Öf size, benden önce nice kuşaklar gelip geçmiş iken benim öldükten sonra dirilip çıkarılacağımı mı bana söylüyorsunuz?" der. Onlarsa Allah'a sığınarak; "Yazıklar olsun sana. Gel inan; Allah'ın sözü gerçektir!" derken o; "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir," der.

18. îşte onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar içinde azabı hak etmiş kimselerdir. Gerçekten onlar yıkıma uğrayanlardır.

19. Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Herkese işlediklerinin karşılığı tam olarak ödenir. Ve onlara kesinlikle haksızlık edilmez.

20. İnkarcılar Cehenneme sunulduğu gün kendilerine; "Dünya yaşamında tüm güzel şeylerinizi boşa harcayıp onların zevkini sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenizin ve yoldan çıkmanızın karşılığı olarak bugün alçaltıcı azabı göreceksiniz," denilir.

21. Bir de Ad halkının kardeşini anımsa. Çünkü o, kum tepeleri adlı yerde bulunan o halkı şöyle uyarmıştı; "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Yoksa ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum."

22. Onlar ise; "Sen bizi, ilahlarımıza tapmaktan vazgeçirmek için mi geldin? Eğer doğru sözlü isen başımıza geleceğini söylediğin şeyi hadi getir bakalım!" demişlerdi.

23. O da şöyle demişti; "O konudaki bilgi Tanrı katındadır. Ben sadece benimle gönderilen uyarıyı size duyuruyorum. Fakat sizin cahillik eden bir toplum olduğunuzu görmekteyim."

24. Derken o azabın, geniş bir bulut halinde vadilerine doğru yayılarak geldiğini görünce; "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur!" dediler. Hayır! O, sizin çabucak gelmesini istediğiniz şeydir. îçinde acı verici azabı taşıyan bir rüzgardır.

25. O rüzgar, rabbinin buyruğuyla her şeyi yerle bir eder. Nitekim evlerinden başka bir şey görünmez oldu. Suçlu toplumu biz işte böyle cezalandırırız.

26. Andolsun ki, onlara size vermediğimiz güç ve zenginliği vermiştik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Ama alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatıverdi.

27. Andolsun ki, biz çevrenizde bulunan birçok ülkeyi de yok ettik. Belki inkardan dönerler diye ayetleri onlara tekrar tekrar açıklamıştık.

28. Allah'tan başka, ona yakınlık sağlamak amacıyla edindikleri ilahlar kendilerine yardım etmeli değil miydi? Tersine, onları terk ettiler. Bu; onların yalanları ve uydurup durdukları bir şeydir.

29. Bir zaman, cinlerden bir topluluğu, Kur anı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onu dinlemeye hazır hale geldiklerinde birbirlerine; "Susup dinleyin!" dediler. Dinleme bitirilince de uyarıcılar olarak kendi toplumlarına dönmüşlerdi.

30. Onlara şöyle demişlerdi; "Ey toplumumuz, biz, Musa'dan sonra indirilen, kendisinden öncekini doğrulayan, Hakka yönelten ve dosdoğru yolu gösteren bir kitabı dinledik."

31. "Ey toplumumuz, Allah'a çağırana uyun. Ona inanın ki, Allah da sizin günahlarınızın bir bölümünü bağışlasın ve sizi acı verici bir azaptan korusun."

32. Kim Allah'ın çağrıcısına uymazsa, yeryüzünde kaçıp sığınacağı bir yer yoktur. Onun Allah'tan başka bir dostu da yoktur. İşte böyleleri apaçık bir sapkınlık içindedir.

33. Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmaktan dolayı yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeteceğini düşünmezler mi? Evet o, her şeye gücü yetendir.

34. İnkarcılara, ateşe sunuldukları gün; "Bu, gerçek değil miymiş?" denir. Onlar da; "Rabbimize andolsun ki, evet gerçekmiş!" derler. Allah da; "O halde inkarınız nedeniyle tadın azabı!" diye buyurur.

35. Öyleyse artık sen de Tann elçilerinden dirençli olanların sabrettiği gibi sabret. Onlar için acele etme! Onlar kendilerine söz verilen azabı gördükleri zaman sanki dünyada gündüzün bir saati kadar yaşadıklarını sanırlar. Bu, bir duyurudur. Hiç, yoldan çıkmış olan bir topluluktan başkası yok edilir mi?

MUHAMMED BÖLÜMÜ
(MUHAMMED SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Tanrı, inkar edenlerin ve Allah'ın yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarmıştır.

2. İnanıp yararlı işler yapanların ve Muhammed'e, rablerinden bir gerçek olarak indirilene inananların ise kötülüklerini örtmüş ve durumlarını düzeltmiştir.

3. Bu, inkar edenlerin yanlış olana ve inananların da rablerinden gelen gerçeğe uymalarından ötürü böyledir. Allah böylece insanlara kendilerinin örneklerini anlatmaktadır.

4. Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınız zaman hemen boyunlarını vurun. Sonunda onlara üstün geldiğiniz zaman bağı sıkı bağlayıp onları tutsak alın. Daha sonra savaş ağırlıklarını bırakıp, savaşın bitiminde onları ya karşılıksız olarak, ya da kurtulmalık ile salıverin. Allah'ın buyruğu budur. Eğer Allah dikseydi onlardan başka türlü de öç alırdı. Fakat böyle olması sizi birbirinizle denemek içindir. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını kesinlikle boşa çıkarmayacaktır.

5. Onları doğru yola iletecek ve durumlarını düzeltecektir.

6. Ve onları, kendilerine tanıtmış olduğu o Cennete koyacaktır.

7. Ey inananlar, eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam tutmanızı sağlar.

8. İnkar edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.

9. Çünkü onlar Allah'ın indirdiğini beğenmediler. O da onların işlerini geçersiz kılmıştır.

10. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları yere batırmıştır. Şu inkarcılara da onlara yapılanın aynısı yapılacaktır.

11. Çünkü Allah inananların koruyucusudur. İnkarcıların ise hiçbir koruyucusu yoktur.

12. Doğrusu Allah, inanıp yararlı işler yapanları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Oysa durakları ateş olduğu halde inkarcılar, zevklenirler ve hayvanlar gibi yerler.

13. Seni yurdundan çıkaran bu ülkeden daha güçlü nice ülkeler vardı ki, biz onları yok ettik de yardımlarına koşan hiç kimse olmadı.

14. Rabbinin katından bir belgesi bulunan kimse, yaptığı kötü iş kendisine güzel gösterilen ve heveslerine uyan kimseye benzer mi?

15. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen Cennet şöyledir: Orada temiz su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları vardır. Onlara orada her türlü ürün ve rablerinden bir bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte temelli kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16. Onların arasında seni dinlemeye gelen de var. Yanından çıktıkları zaman ise, onlar kendilerine bilgi verilmiş olanlara; "O, demin ne söyledi?" derler. Bunlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini damgalamıştır da hep heveslerinin peşine düşmektedirler.

17. Doğru yolu bulanların ise Allah doğruluklarını artırır da onların kendisine karşı gelmekten sakınmalarını sağlar.

18. Onlar, dünyanın sonunu getirecek felaketin ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar? Kuşkusuz onun işaretleri belirmiştir. O, onlara gelip çatınca ibret almaları neye yarar!

19. Bil ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın için hem de inanan erkeklerle inanan kadınlar için af dile. Allah, sizin gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilmektedir.

20. İnananlar; "Keşke savaş hakkında bir Kur an bölümü indirilmiş olsaydı!" derler. Fakat hükmü açık bir bölüm indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık bulunanların, ölüm korkusundan bayılıp düşen kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur.

21. Halbuki onlara, boyun eğmek ve uygun olanı söylemek yakışırdı. İş ciddiye bindiği zaman, Allah'a bağlılık gösterselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu.

22. Demek ki sizler, iş başına gelecek olup savaştan geri dursanız, yeryüzünde bozgun çıkaracak ve akrabalık bağlarını keseceksiniz, öyle mi?

23. îşte bunlar, Allah'ın lanet edip kulaklarını sağırlaştırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur anı hiç düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerinde kilitler mi var?

25. Kendileri için doğru yol belli olduktan sonra artlarına dönenleri, bu işi yapmaya Şeytan sürüklemiş ve onlara umut vermiştir.

26. Bu, böyledir. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara; "Bazı konularda size uyacağız," demişlerdir. Oysa Allah, onların gizlediklerini bilmektedir.

27. Ya melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman durumları nasıl olacak?

28. Bu, böyledir. Çünkü onlar, Allah'ı kızdıran şeylerin peşinden gittiler. Onu razı edecek şeylerden hoşlanmadılar. Allah da onların yaptıklarını boşa çıkardı.

29. Yoksa, kalplerinde hastalık olanlar, Allah'ın, kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Biz dikseydik onları sana gösterirdik de, sen onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları konuşma biçimlerinden tanırsın. Elbette ki, Allah yaptıklarınızı bilmektedir.

31. Andolsun ki, sizden Allah için savaşanları ve güçlüklere karşı dirençli olanları ortaya çıkarıncaya kadar sizi sınayacağız ve haberlerinizi açıklayacağız.

32. Kuşku yok ki, inkar edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Tanrı elçisine karşı gelenler, Allaha hiçbir zarar veremezler. Allah onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

33. Ey inananlar, Allaha uyun. Elçiye de uyun. Yaptıklarınızı boşa çıkarmayın.

34. înkar edip Allah yolundan alıkoyanları ve sonra da inkarcı olarak ölenleri Allah kesinlikle affetmeyecektir.

35. Ey inananlar, sizler daha üstün olduğunuz halde düşman karşısında gevşemeyin ki, barış istemek zorunda kalmayasınız. Allah sizinle birliktedir. O, yaptıklarınızın sevabını azaltmayacaktır.

36. Dünya yaşamı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer inanıp kötülükten sakınırsanız, Allah size ödülünüzü verecektir. Ve sizden bütün mallarınızı harcamanızı da istemeyecektir.

37. Eğer Allah onları sizden isteseydi ve sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz ve bu da sizin kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

38. îşte sizler, Allah yolunda harcama yapmaya çağırmıyorsunuz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama cimrilik eden bilsin ki, ancak kendisine cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise yoksulsunuz. Eğer ondan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir. Fakat onlar sizin gibi olmazlar.

ZAFER BÖLÜMÜ

(FETİH SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gerçek şu ki, biz sana apaçık bir zafer verdik.

2. Böylece Allah, senin geçmiş ve gelecekteki günahlarını bağışlar. Sana olan nimetini tamamlar ve seni dosdoğru bir yola iletir.

3. Üstelik sana görkemli bir zaferle yardım eder.

4. İnananların, inançlarını kat kat artırmaları için, kalplerine güven indiren odur. Göklerdeki ve yerdeki ordular Allah'ındır. Allah gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

5. Allah, inanan erkek ve kadınları, içinde temelli kalacakları, yüzeyinden ırmaklar akan cennetlere koyar ve onların kötülüklerini örter. Allah katında büyük kurtuluş işte budur.

6. İnananlara yardım etmez diye Allah hakkında kötü düşünce besleyen iki yüzlü erkek ve kadınlarla, puta tapan erkek ve kadınlara Allah azap eder, onların kötü düşünceleri kendi başlarına gelir. Allah onlara öfke duymuş, onları lanetlemiş ve Cehennemi onlar için hazırlamıştır. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

7. Göklerdeki ve yerdeki ordular Allah'ındır. Allah güçlüdür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

8. Gerçek şu ki, biz, seni bir tanık, müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Bu, Allah'a ve elçisine inanasmız, onu destekleyesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam onu yüceltesiniz diyedir.

10. Sana bağlılık sözü verenler, Allah'a bağlılık sözü vermişlerdir. Allah'ın eli onların elleri üzerindedir. Kim sözünden dönerse, kendi zararına dönmüş olur. Allah'a verdiği sözü yerine getirene ise büyük bir ödül verilecektir.

11. Bedevilerden savaşa gelmeyip geride kalanlar sana şöyle diyeceklerdir; "Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile." Oysa onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylüyorlar. De ki; "Allah, size bir zarar gelmesini dilerse veya bir yarar elde etmenizi isterse; ona karşı kim engel çıkarabilir? Hayır, Allah yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır."

12. Aslında siz, Tanrı elçisinin ve inananların, ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu, gönüllerinize güzel görünmüştü de kötü bir düşünce beslemiştiniz. Böylece siz yok olmaya değer bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve elçisine inanmazsa bilsin ki, biz, kafirler için alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. O dilediğini bağışlar, dilediğine ceza verir. Bununla birlikte, Allah, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.

15. Siz ganimetleri almak için gittiğinizde, savaşa gelmekten kaçınanlar; "Bırakın, biz de arkanıza düşelim," diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki; "Siz asla bizim peşimizden gelemeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur." Onlar yine size; "Hayır, siz bizi kıskanıyorsunuz," diyeceklerdir. Tersine onlar, anlayışı pek az olan kimselerdir.

16. Bedevilerden savaşa gelmeyip geride kalanlara de ki; "Yakında güçlü ve savaşçı bir halka karşı çağırılacaksınız. O zaman ya onlar kendiliğinden teslim olacak veya onlarla savaşacaksınız. Buyruğa uyarsanız, Allah size güzel bir ödül verir. Daha önce yaptığınız gibi yine yüz çevirirseniz, bu kez Allah, acı bir azapla sizi cezalandıracaktır."

17. Ama, gözleri görmeyen kimse savaşa gelmezse ona bir sorumluluk yoktur. Topala ve hastaya da sorumluluk yoktur. Kim Allah'a ve onun elçisine uyarsa, Allah onu, içinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim yüz çevirirse, onu da can yakıcı bir azaba uğratır.

18. Gerçek şu ki, Allah, o ağacın altında sana bağlılık sözü veren inananlardan razı olmuştur. Onların kalplerinde olanı bilmiş, onlara huzur indirmiş ve onları yakın bir zaferle ödüllendirmiştir.

19. Yine onları elde edecekleri pek çok ganimete ulaştırmıştır. Elbette ki, Allah, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

20. Allah, size elde edeceğiniz bir çok ganimet sözü vermiştir. Bunu sizin için çabuklaştırmış ve inananlara bir işaret olması, sizin de doğru yolu bulmanız için insanların ellerini sizden uzaklaştırmıştır.

21. Bundan başka, sizin gücünüzün yetmediği ama Allah'ın sizin için sakladığı ganimetler de vardır. Allah her şeye gücü yetendir.

22. İnkarcılar sizinle savaşsalardı dönüp kaçarlardı. Sonra ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamazlardı.

23. Bu, Allah'ın öteden beri süregelen yasasıdır. Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın.

24. Sizin onlara karşı üstün gelmenizi sağladıktan sonra Mekke nin göbeğinde onların ellerini yakanızdan sizin ellerinizi de onların yakasından çeken odur. Allah yaptıklarınızı görendir.

25. Onlar inkar eden ve sizi Kutsal Secdelik'ten, bekletilen kurbanlıkları da yerine ulaşmaktan alıkoyanlardır. Eğer orada tanımadığınız inanan erkekler ve inanan kadınlar bulunup da sizin bilmeden onları ezerek vicdan azabına uğrama ihtimaliniz olmasaydı, Allah size savaş izni verirdi. Dilediklerini rahmetine eriştirmek için Allah, sizin elinizi onlardan uzaklaştırdı. Eğer onlar birbirlerinden ayırt edilseydi, onların inkarcı olanlarını acı bir azaba uğratırdık.

26. O zaman inkarcılar kalplerine bağnazlığı ve bilgisizlik döneminin yobazlığmı yerleştirmişlerdi. Allah ise elçisine ve inananlara sakinlik ve güven duygusu verdi. Onların Tanrıya karşı gelmekten sakınmalarına ilişkin verdikleri sözü tutmalarını sağladı. Zaten onlar buna değer kimselerdi. Kuşku yok ki, Allah, her şeyi gereğince bilendir.

27. Andolsun ki, Allah, elçisinin gördüğü rüyanın gerçek olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, siz kesinlikle Kutsal Secdelike güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Böylece bundan önce size yakın bir zafer verdi.

28. Bütün dinlere üstün kılmak için elçisini doğruluk ve gerçek bir dinle gönderen odur. Elbette ki, buna tanık olarak Allah yeter.

29. Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, öne doğru eğilerek ve yere kapanarak kulluk ederken görürsün. Onlar, Allah'tan bir sunum ve hoşnutluk arayıp isterler. Onların belirtileri yüzlerindeki yere kapanma izleridir. İşte onların Tevrat'taki nitelikleri budur. İncil'deki nitelikleri ise şöyledir: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu güçlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup boy atmıştır. Bu, ekicilerin hoşuna gider. Allah, böylece onları çoğaltıp güçlendirmekle inkarcıları öfkelendirir. Allah, onlardan inanan ve iyi işler yapanlara bağışlanma ve büyük bir ödül sözü vermiştir.

O

ODALAR BÖLÜMÜ
(HUCURAT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey inananlar, Allah'ın ve elçisinin önüne geçmeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Kuşkusuz Allah, gereğince işiten, gereğince bilendir.

2. Ey inananlar, seslerinizi, Tanrı elçisinin sesini bastıracak şekilde yükseltmeyin. Farkına varmadan, işlediklerinizin boşa gitmemesi için, Tanrı elçisine, birbirinize seslendiğiniz gibi yüksek sesle seslenmeyin.

3. Allah'ın elçisi yanında, seslerini kısarak konuşanların kalplerini Allah, kendisine karşı gelmekten sakınma yönünden denemiştir. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

4. Gerçek şu ki, sana odaların arkasından seslenenlerin çoğu aklı ermez kimselerdir.

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

6. Ey inananlar, eğer yoldan çıkmışın biri size bir haber getirirse, onun iç yüzünü araştırın, yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Hem bilin ki, içinizde Allah'ın elçisi vardır. Eğer o, birçok işte size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah size inanmayı sevdirmiş ve onu gönüllerinize süs yapmıştır. İnkarı, yoldan çıkmayı ve başkaldırmayı da size çirkin göstermiştir. İşte doğru yolda olanlar bunlardır.

8. Bu, Tanrı katından gelen bir sunum ve nimettir. Kuşku yok ki Allah, gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

9. Eğer inananlardan iki topluluk savaşa tutuşurlarsa, aralarını düzeltin. Eğer biri öbürüne saldırırsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar, saldırana karşı savaşın. Eğer dönerse, aralarını adaletle düzeltin ve adil davranın. Kuşkusuz Allah, adaletli olanları sever.

10. Gerçek şu ki, inananlar kardeştir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'tan sakının ki, o da sizi esirgesin.

11. Ey inananlar, içinizden bir topluluk başka bir topluluk ile alay etmesin. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınlarla alay etmesinler. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi ayıplamayın ve birbirinizi küçük düşürücü sözlerle çağırmayın. İnançtan sonra yoldan çıkan biri olmak ne kötü bir addır. Kim tövbe etmezse işte onlar zalimlerdir.

12. Ey inananlar, başkaları hakkında tahminde bulunma konusunda aşırıya gitmekten sakının. Çünkü böyle yapmanın bir bölümü günahtır. Birbirinizin suçunu araştırmayın; kimse kimseyi çekiştirmesin; hangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır? Elbette ki, ondan tiksinirsiniz. Allah'tan sakının. Kuşkusuz Allah tövbeleri kabul edendir ve çok esirgeyicidir.

13. Ey insanlar, gerçek şu ki biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Elbette ki Allah yanında en değerli olanınız, ondan en çok sakınanınızdır. Kuşkusuz Allah gereğince bilendir ve her şeyden haberi olandır.

14. Araplar, "İnandık!" dediler. De ki; "Siz inanmadınız, fakat inanç kalbinize girinceye kadar, 'teslim olduk' deyin. Allah'a ve elçisine uyarsanız Allah yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah, çok bağışlayandır ve çok esirgeyendir."

15. Gerçekten inançlı olanlar ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve elçisine inanır, sonra da asla kuşkuya düşmeyip malları ve canlarıyla Allah yolunda mücadele ederler. İşte onlar özü sözü doğru olanların ta kendileridir.

16. De ki; "Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa göklerde ne var, yerde ne varsa Allah onların hepsini bilir. Çünkü Allah her şeyi gereğince bilendir."

17. Onlar İslam'a girdikleri için senin minnet duymanı istiyorlar. De ki; "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz bilesiniz ki, sizi inanmaya erdirdiği için asıl Allah size sunumda bulunmuştur."

18. Hiç kuşku yok ki, Allah göklerin ve yerin gizliliklerini bilmektedir. Allah yapmakta olduklarınızı da gereğince görendir.

KAF BÖLÜMÜ

(KAF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kaf... Ve şerefli Kur an a andolsun.

2. Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da inkarcılar şöyle dediler; "Bu, şaşılacak bir şeydir."

3. "Biz, ölüp toprak olduktan sonra yeniden mi dirileceğiz? Bu, akla uzak bir dönüştür."

4. Onlardan kimlerin ölüp toprağa karışarak eksildiğini biliyoruz. Katımızda her şeyi unutulmaktan koruyan bir kitap vardır.

5. Hayır; onlar, gerçek olan kendilerine gelince onu yalanladılar. Şimdi onlar şaşırmışlık içindedirler.

6. Yine onlar üstlerindeki göğe bakmazlar mı, onu hiçbir çatlağı olmadan nasıl yaptık ve onu nasıl süsledik?

7. Yeryüzünü ise yaydık, içine dağlar yerleştirdik ve orada her çeşit güzel bitkiler yetiştirdik.

8. Bütün bunlar, Allah'a yönelen her kula öğüt ve ibret olsun diyedir.

9. Biz gökten bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler ve biçilecek ekinler bitirdik.

10. Birbirine girmiş kat kat tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları yetiştirdik.

11. Bütün bunlar kullarımıza yaşamlık vermek içindir. Biz, o su ile ölü toprağa yaşam verdik. İşte ölmüş insanların mezarlarından çıkışı da böyle olacaktır.

12. Onlardan önce Nuh'un halkı, Ress halkı ve Semud halkı da yalanlamıştı.

13. Ad halkı, Firavunun halkı ve Lut'un halkı da yalanlamıştı.

14. Ayrıca Eyke halkı ve Tubba halkı da yalanlamıştı. İşte bunların hepsi elçileri yalanladılar. Bunun üzerine tehdidim gerçekleşti.

15. Biz ilk yaratışta güçsüz mü kaldık ki yeni bir yaratılıştan kuşku duyuyorlar?

16. Andolsun ki, insanı biz yarattık ve özünün ona ne kötülükler fısıldamakta olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.

17. Onun sağında ve solunda oturmuş iki yazıcı melek her şeyi kaydetmektedir.

18. Ağzından ne söz çıkacak olsa, yanında onu gözetleyen ve yazan bir yazıcı vardır.

19. Sonunda ölüm sarhoşluğu gerçekten geliverdiğinde ona denir ki; "İşte senin kendisinden kaçıp durduğun şey budur."

20. Boruya üflenmiştir. İşte bu, geleceğine ilişkin söz verilen gündür.

21. O gün herkes yanında bir güdücü ve bir tanıkla gelir.

22. Ona denir ki; "Doğrusu sen bunu umursamıyordun. Ama üzerinden perdeyi kaldırdık; bugün gözün pek keskindir."

23. O zaman güdücü şöyle der: "İşte, yanımdaki hazır."

24. "Her inatçı kafiri Cehenneme atın." denilir.

25. "İyiliklere engel olan azgın ve kuşkucuları,"

26. "Allah'tan başka ilahlar edinenlerle birlikte şiddetli azabın içine atın."

27. Yanındaki arkadaşı; "Rabbimiz onu ben azdırmadım. O kendisi sapıklık içindeydi!" diyecektir.

28. Allah şöyle buyurur; "Huzurumda çekişmeyin. Ben sizi daha önce uyarmıştım."

29. "Benim katımda söz değiştirilmez. Ben kullara kesinlikle zulmetmem."

30. Biz o gün Cehenneme; "Doldun mu?" dedikçe, o, "Daha yok mu?" diyecektir.

31. Cennet de kötülüklerden korunanlara yaklaştırılacak ve uzak bırakılmayacaktır.

32. îşte bu, size söz verilen Cennettir. O, Allah'a gönülden yönelip bu halini koruyan herkes içindir.

33. Onlar ki, görmedikleri halde bağışlayıcı Tanrıya yönelip ondan sakınarak ona gönül verenlerdir.

34. Onlara; "Şimdi esenlik içinde Cennete girin. İşte bu, sonsuz yaşamın başladığı gündür!" denilir.

35. Orada onlar için istedikleri her şey vardır. Katımızda ise daha da fazlası vardır.

36. Biz; onlardan önce, kendilerinden daha güçlü olan ve diyar diyar dolaşan nice kuşakları yok etmişizdir. Bizden kurtuluş var mıdır?

37. Elbette ki bunda, içinde bir kalp taşıyan veya zihnini derleyip toplayarak can kulağıyla dinleyen kimseler için alınacak bir öğüt vardır.

38. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındaki bütün varlıkları altı günde yarattık. Fakat biz en ufak bir yorgunluk duymadık.

39. Sen onların dediklerine karşı dirençli ol. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce rabbini övgüyle yücelt.

40. Geceleyin ve secdelerin arkasından da onu yücelt.

41. Bir çağmanın yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver.

42. O gün insanlar bu çığlığı gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, kabirlerden çıkış günüdür.

43. Kuşku yok ki, yalnızca biz diriltir ve biz öldürürüz. Sonunda dönüş de yalnızca bizedir.

44. O gün yer, onları çıkarmak için hızlı bir biçimde yarılacaktır. Bu, bizim için çok kolay olan bir toplamadır.

45. Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onlar üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Öyleyse sen, benim tehdidimden sakınanlara Kur an ile öğüt ver.

RÜZGARLAR BÖLÜMÜ
(ZARÎYAT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. O savurdukça savuran rüzgarlara andolsun!
2. Yükünü yüklenmiş bulutlara andolsun!
3. Kolayca akıp giden gemilere andolsun!
4. İşleri bölüştüren meleklere andolsun!
5. Kuşku yok ki size söz verilen şey kesinlikle doğrudur.
6. Yargı günü elbette ki gerçekleşecektir.
7. Kıvrımlı yolları olan gökyüzüne de andolsun.
8. Doğrusu siz çelişkili sözler içerisindesiniz.
9. Ancak aldatılanlar o büyük gerçekten döndürülüyor.
10. Kahrolsun o yalancılar!
11. Çünkü onlar bilgisizlik içindedirler.
12. "Yargı günü ne zaman?" diye sorarlar.
13. O gün onların ateş üstünde kavrulacakları gündür.
14. Cezanızı tadın. Çabucak gelmesini istediğiniz şey işte budur.
15. Allah'tan sakınanlar ise Cennet bahçelerinde ve pınar başlarındadır.

16. Rablerinin kendilerine verdiklerini almışlardır. Çünkü onlar dünyada iken iyi kimseler idiler.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seher vakitlerinde bağışlanma dilerlerdi.

19. Onların mallarında isteyen ihtiyaç sahipleri için de bir pay vardı.

20. Kesin olarak inanacak kimseler için yeryüzünde nice ibretler vardır.

21. Kendi canlarınızda da nice ibretler vardır. Yine de görmez misiniz?

22. Gökte, yaşamlık ve size söz verilen başka şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin rabbine andolsun ki, sizin konuşmanız nasıl bir gerçek ise, bu da öylece bir gerçektir.

24. İbrahim'in değerli konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Hani yanına girdiklerinde, "Esenlik olsun!" demişlerdi. O da "Tanımadığım kimseler, size de esenlik olsun!" demişti.

26. Sonra ailesinin yanma varmış, besili bir buzağıyla dönmüştü.

27. Onu onların önüne sürüp, "Yemez misiniz?" demişti.

28. Onlardan ötürü içine bir korku düşmüştü. "Korkma!" dediler ve ona bilgin bir oğlan çocuğu müjdelediler.

29. Karısı hayretle seslenerek geldi. Elini yüzüne çarparak: "Ben kısır bir kocakarıyım!" dedi.

30. Dediler ki; "Rabbin böyle buyurdu. Gerçek şu ki o, erdemli bilginin kaynağı olup her şeyi gereğince bilendir."

31. İbrahim onlara; "Amacınız nedir, ey elçiler?" diye sormuştu.

32. Dediler ki; "Biz suçlu bir topluma gönderildik."

33. "Üzerlerine balçıktan yapılmış taşlar atacağız."

34. "O taşlar, rabbinin katında sınırı aşanlar için damgalanmıştır."

35. Sonra, orada inananlardan kim varsa hepsini çıkardık.

36. Zaten orada bir evin dışında hiçbir Müslüman bulunmuyordu.

37. Biz orada, acı bir azaptan korkan kimseler için bir ibret işareti bıraktık.

38. Apaçık bir kanıt ile Firavuna gönderdiğimiz Musa'da da ibretler vardır.

39. Firavun ise ordusuyla birlikte yüz çevirdi ve; "Bu ya büyücü, ya da delinin biridir!" dedi.

40. Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayıp denizin ortasına attık. Bu sırada o kendi kendini suçlayıp duruyordu.

41. Ad toplumunda da ibretler vardır. Üzerlerine korkunç bir rüzgar göndermiştik.

42. Bir rüzgar ki, dokunduğu her şeyi toza çeviriyordu.

43. Semud toplumunda da ibretler vardır. Onlara; "Belli bir süreye kadar dünyadan yararlanın!" denmişti.

44. Fakat rablerinin buyruğuna karşı geldiler. Bu yüzden, bakıp dururlarken onları bir yıldırım çarpıverdi.

45. Ne kalkıp kaçabildiler ne de onlara yardım eden oldu.

46. Daha önce de Nuh halkını batırmıştık. Çünkü onlar da doğruluktan ayrılmış bir topluluktu.

47. Göğü kendi gücümüzle biz kurduk ve biz onu genişletmekteyiz.

48. Yeryüzünü de biz döşedik. Biz ne güzel döşeyiciyizdir.

49. Biz her şeyden çift çift yarattık. Umulur ki, iyice düşünürsünüz.

50. O halde Allah'a koşun. Çünkü ben, size onun katından gelen apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah ile birlikte başka bir ilah edinmeyin. Çünkü ben size onun katından gelen apaçık bir uyarıcıyım.

52. İşte böyle, onlardan öncekilere her ne zaman bir elçi geldiyse, "Bu, bir büyücüdür!" veya "Bu bir delidir!" derlerdi.

53. Yoksa birbirlerine akıl mı verdiler? Hayır, doğrusu onlar azgın bir topluluktur.

54. Öyleyse sen onlardan artık yüz çevir. Çünkü sen kınanacak değilsin.

55. Ama yine de öğüt ver. Çünkü öğüt vermek inananlar için yararlıdır.

56. Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etmeleri için yarattım.

57. Ben onlardan bir yaşamlık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Kuşku yok ki, yaşamlık veren, güç sahibi ve sağlam olan yalnızca Allah'tır.

59. Şu bir gerçek ki, bu zulmedenlerin, tıpkı önceki arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. O halde acele etmesinler.

60. Kendilerine söz verilen günün azabından dolayı o inkarcılara yazıklar olsun.

TUR DAĞI BÖLÜMÜ
(TUR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Tur a andolsun!
2. Satır satır yazılmış kitaba andolsun!
3. Ki o, ince deri üzerine yazılmıştır.
4. O bayındır eve andolsun!
5. Yükseltilmiş tavan gibi olan gökyüzüne andolsun!
6. Kaynatılmış denize andolsun!
7. Hiç kuşku yok ki, rabbinin azabı kesinlikle gerçekleşecektir!
8. Onu engelleyecek hiçbir güç yoktur.
9. O gün gök sarsılıp sallanacaktır.
10. Dağlar hareket edip yürüyecektir.
11. O gün, gerçeği yalanlayanlara yazıklar olsun!
12. Onlar ki, bir bataklıkta oynamaktadırlar.
13. O gün, itile kakıla Cehennem ateşine atılacaklardır.

14. İşte, yalanlamakta olduğunuz ateş budur.

15. Bu da mı bir büyüdür? Yoksa siz görmüyor musunuz?

16. Girin oraya! İster dayanın, ister dayanmayın, sizin için birdir. Çünkü yaptıklarınızdan dolayı cezalandırılacaksınız.

17. Allah'tan sakınanlar ise cennetler ve nimetler içindedir.

18. Onlar rablerinin kendilerine verdikleri ile sevinçlidirler. Rableri, onları çılgın alevin azabından korumuştur.

19. Onlara; "Yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak sağlıkla yiyin, için!" denilir.

20. Onlar sıra sıra dizilmiş koltuklara kurulmuşlardır. Ve biz onları güzel gözlü eşlerle birleştirmişizdir.

21. İnananları ve onların soylarından, inanarak inançlı ana babalarına uyanları birbirine kavuşturmuş, kimsenin çalışmasından da bir şeyi eksiltmemişizdir. Herkes kendi kazandığına bağlıdır.

22. Bir de onlara meyveler ve canlarının çektiği etler sunmuşuzdur.

23. Orada birbirlerine kadeh sunarlar. Orada saçmalama yoktur. Günaha girdirme de yoktur.

24. Çevrelerinde de kendilerine özel, sedefinde saklı inciler gibi genç delikanlılar dolaşırlar.

25. Birbirlerine dönüp hal hatır sorarlar.

26. Derler ki; "Biz bundan önce ailemizin arasındayken korkardık."

27. "Allah bize iyilik etti de bizi kavurucu azaptan korudu."

28. "Biz, önceden de ona dua ediyorduk. Gerçekten o, iyilik sahibi ve esirgeyici olandır."

29. Sen artık öğüt ver. Rabbinin nimetine andolsun ki, sen ne bir gelecekten haber verensin ne de bir delisin.

30. Yoksa, "O bir şairdir, onun ölmesini bekliyoruz," mu diyorlar?

31. De ki; "Bekleyedurun; ben de sizinle birlikte beklemekteyim."

32. Yoksa onlara bunu akılları mı emrediyor, ya da onlar azgın bir topluluk mudurlar?

33. Yoksa, "Onu kendi uydurdu," mu diyorlar? Hayır, onlar inanmazlar.

34. Eğer doğru söylüyorlarsa, onun gibi bir söz getirsinler.

35. Yoksa kendileri, hiçbir şey olmadan mı yaratıldılar. Yoksa yaratıcıları kendileri midir?

36. Yoksa, gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar kesinlikle bilmiyorlar.

37. Yoksa rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa egemenlik sahibi olan onlar mıdır?

38. Yoksa bir merdivenleri var da onunla çıkıp gökleri mi dinliyorlar? Eğer öyleyse, onların dinleyenleri, buna ilişkin açık bir kanıt getirsinler.

39. Yoksa kızlar Allah'ın, oğullar sizin mi?

40. Yoksa sen onlardan ücret istiyorsun da onlar ağır bir yük altına mı giriyorlar?

41. Yoksa bilinmezliğe ilişkin bilgi kendi yanlarında da, onu kendileri mi yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Asıl tuzağa düşecek olanlar, o inkar edenlerin ta kendileridir.

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir ilahı mı var? Oysa Allah onların ortak koştuğu şeylerden uzaktır.

44. Onlar gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler; "Bu, birbiri üzerine yığılmış buluttur!" derler.

45. Artık sen çarpılacakları güne erişinceye kadar onları kendi hallerine bırak.

46. O gün, tuzakları kendilerine bir yarar sağlamayacak; onlara yardım da edilmeyecektir.

47. Zulmedenlere bunun dışında bir ceza daha vardır. Oysa çokları bilmezler.

48. Artık sen, rabbinin hükmüne sabır göster. Çünkü gerçekten sen, bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında da rabbini övgüyle yücelt.

49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızlar kaybolurken de onu yine yüceltmeye devam et.

YILDIZ BÖLÜMÜ
(NECM SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Battığında o yıldıza andolsun!
2. Arkadaşınız ne sapmış ne de azmıştır.
3. O, kendi kuruntusuna göre konuşmaz.
4. Onun söylediği yalnızca ona bildirilenlerdir.
5. Onu, ona çok güçlü biri öğretti.
6. O yüksek güç ve güzellik sahibi olan, dosdoğru doğruldu.
7. Ve o, o sırada en yüksek bir ufuktaydı.
8. Sonra inip ona doğru yaklaştı.
9. Araları iki yay aralığı kadar veya daha yakın idi.
10. Ve sonra o, kuluna ne bildirilecekse onu bildirdi.
11. Gördüğünü yüreği yalanlamadı.
12. Şimdi siz, onun gördükleri hakkında tartışacak mısınız?
13. Andolsun ki, onu bir inişinde daha görmüştü.
14. O sırada o, son noktadaydı.
15. Öyle ki, sığınılacak Cennet onun yanındadır.
16. O anda orayı bürüyen buruyordu.
17. Gözü ne kayıp şaştı, ne de sınırı aştı.
18. Andolsun ki o, o anda rabbinin ayetlerinden bir bölümünü gördü.
19. Gördünüz mü o Lat ve Uzza'yı?
20. Ve üçüncüleri olan Menafi?
21. Erkekler sizin de kızlar Allah'ın mı?

22. Eğer böyleyse, bu, çarpık bir paylaştırmadır.

23. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı adlardan başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece kuruntuya, bir de canlarının istediği şeylere uyuyorlar. Andolsun ki, onlara gelen, yol gösterici rablerinden gelmiştir.

24. Yoksa insan her umduğu şeye kavuşacak mıdır?

25. Oysa ahiret de dünya da Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler var ki, Allah onlara, dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermedikçe, onların yardım ve kayırması hiçbir işe yaramaz.

27. Doğrusu ahirete inanmayanlar, melekleri dişi olarak nitelendiriyorlar.

28. Onların bu konuda bir bilgileri yoktur. Yalnızca kuruntularına uyuyorlar. Oysa kuruntu, gerçeği hiçbir biçimde yansıtmaz.

29. Öyleyse sen, bizi anmaktan yüz çevirenlere ve dünya yaşamından başka bir şey istemeyenlere aldırma.

30. İşte onların ulaştıkları bilgilerinin düzeyi budur. Elbette, rabbin, yolundan sapanı iyi bilmektedir. Doğru yolda olanı da iyi bilmektedir.

31. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. O, kötülük işleyenleri yaptıkları yüzünden cezalandıracak, iyilik yapanları ise daha da güzeliyle ödüllendirecektir.

32. Onlar ki, günahın büyüklerinden ve çirkin işlerden kaçınırlar, yalnız bazı küçük kusurlar bunun dışındadır. Kuşkusuz rabbinin bağışlaması geniştir. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada, sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü o, kötülükten sakınanı daha iyi bilmektedir.

33. O yüz çeviren kimseyi gördün mü?

34. O ki, azıcık verir de gerisini sımsıkı elinde tutar.

35. Yoksa o, gizli olanın bilgisine mi sahiptir?

36. Yoksa Musa'nın sayfalarında olanlar ona bildirilmedi mi?

37. Ve sözünde duran İbrahim'in sayfalarında olanlar...

38. Gerçek şu ki, hiç kimse bir başkasının günahını yüklenmez.

39. însan için yalnızca kendi çalışmasının karşılığı vardır.

40. Onun çalışması, ilerde elbette gözler önüne serilecektir.

41. Sonra kendisine ödülü eksiksiz olarak verilecektir.

42. Elbette son varış rabbine olacaktır.

43. Doğrusu güldüren de, ağlatan da odur.

44. Doğrusu dirilten de öldüren de odur.

45. Doğrusu erkek ve dişi olarak çiftleri yaratan da odur.

46. Onları rahime dökülen bir damlacık sudan yaratmaktadır.

47. Kuşku yok ki, yeniden diriltmek de onun işidir.

48. Doğrusu varsıl kılan da varlıklı kılan da odur.

49. Doğrusu, o parlak yıldızın rabbi de odur.

50. Kuşkusuz önceden yaşamış olan Ad halkını yok eden de odur.

51. Semud halkını yok edip geriye bırakmayan da odur.

52. Daha önce Nuh halkını da o yok etti. Çünkü onlar zulme sapmış ve azıtmıştı.

53. Altüst olan kentleri de böyle yapan odur.

54. Böylece onlara yapacağını yapmıştır.

55. Öyleyse, rabbinin hangi nimetlerinden kuşkuya düşmektesin?

56. İşte bu, önceki uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşması kaçınılmaz olan yaklaşmıştır.

58. Onu, Allah'tan başkası açığa çıkaracak değildir.

59. Şimdi siz bu söze mi şaşırıyorsunuz?

60. Ağlayacağınıza gülüyor musunuz?

61. Oysa ki, siz aymazlık içindesiniz.

62. Haydi Allah'a secde edip ona kullukta bulunun.

AY BÖLÜMÜ
(KAMER SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Dünyanın sonu yaklaştı ve Ay yarıldı.

2. Onlar bir tansık görseler, hemen yüz çevirirler ve; "Bu, eskiden beri devam ede gelen bir büyüdür!" derler.

3. Ve onlar kendi heveslerine uyup elçiyi yalanladılar. Oysa ki, her iş yerini bulacaktır.

4. Gerçek şu ki, onlara bu tutumlarından vazgeçmelerini sağlayacak nice haberler geldi.

5. Bu, doruk noktaya çıkmış üstün bir erdemlilik bilgisidir. Fakat uyarılar onlara bir yarar sağlamıyor.

6. Sen onlardan yüz çevir. Gün gelecek, davetçi onları görülmedik bir şeye çağıracaktır.

7. Onlar ki, ürkek bakışlarla, etrafa yayılmış çekirgeler gibi mezarlarından çıkacaklardır.

8. Kendilerini çağırana doğru koşacaklardır. O sırada inkarcılar ise; "Bu, çetin bir gündür!" diyeceklerdir.

9. Onlardan önce Nuh halkı da yalanlamıştı. Onlar ki, kulumuzu yalanlayıp ona deli dediler ve ona engel oldular.

10. Sonunda o rabbine yakararak şöyle dedi; "Ben yenildim. Bana yardım et."

11. Biz de hemen göğün kapılarını sağanak halinde boşalan bir su ile açıverdik.

12. Yerden de pınarlar fışkırttık. Böylece sular belirlenen bir iş için birleşti.

13. Onu tahtadan yapılmış ve çivilerle tutturulmuş gemiye bindirdik.

14. İnkarla karşılaşmış kulumuza bir ödül olarak, gemi gözetimimiz altında akıp gidiyordu.

15. Andolsun ki, biz, onu bir ibret olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

16. Şu halde benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

17. Andolsun ki, biz Kuranı öğüt almaları için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

18. Ad halkı da yalanlamıştı. Ama azabım ve uyarılarım nasılmış gördüler.

19. Biz onların üzerine uğursuzluğu kesintisiz olan bir günde, dondurucu bir kasırga gönderdik.

20. Bir kasırga ki, insanları, kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi yerlerinden koparıp atıyordu.

21. Şu halde benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

22. Andolsun ki, biz Kuran'ı öğüt almaları için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

23. Semud halkı da uyarıları yalanlamıştı.

24. Dediler ki; "İçimizden bizim gibi bir insana mı uyacağız? O zaman biz apaçık bir sapıklık ve çılgınlık etmiş oluruz."

25. "Tanrının öğüdü aramızdan ona mı verilmiş? Hayır, o, yalancı ve şımarığın biridir."

26. Onlar, yarın, şımarık ve yalancının kim olduğunu bilecekler.

27. Salihe; "Biz onları sınamak için dişi bir deveyi gönderiyoruz. Sen onları gözetle ve sabırlı ol," dedik.

28. Onlara haber ver ki, su, aralarında nöbetleşe paylaştırılmıştır. Herkes suyu sırasına göre alacaktır.

29. Derken onlar bir arkadaşlarını çağırdılar; o da bıçağını çekip deveyi kesiverdi.

30. Şu halde benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

31. Biz onların üzerine korkunç bir çığlık gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru bir ot gibi oluverdiler.

32. Andolsun ki, biz Kuranı öğüt almaları için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

33. Lut halkı da uyarıları yalanlamıştı.

34. Biz de üzerlerine taş yağdıran bir fırtına gönderdik. Ancak Lutun ailesini, seher vakti kurtarmıştık.

35. Katımızdan bir iyilik olarak şükredenleri işte biz böyle ödüllendiririz.

36. Lut, onları şiddetli azabımız konusunda uyarmıştı. Ama onlar, uyarıları kuşku ile karşıladılar.

37. Onlar Lutun konuklarına karşı niyetlerini bozdular. Onlarla yalnız kalmak için gidip gidip geldiler. Biz de gözlerini silme kör ettik. Onlara; "Haydi tadın benim cezalandırmamı ve tehditlerimi!" dedik.

38. Andolsun ki, bir sabah erkenden, onların üzerlerine bir azap çöküverdi.

39. Haydi şimdi tadın benim cezalandırmamı ve tehditlerimi...

40. Andolsun ki, biz Kuranı öğüt almaları için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

41. Kuşkusuz Firavun ailesine de uyarıcı elçiler gelmişti.

42. Onlar, bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de kendilerini, çok güçlü ve üstün bir yakalayışla yakaladık.

43. Sizin inkarcılarınız bunlardan daha mı üstündür? Yoksa Kitaplarda sizin için bir kurtuluş belgesi mi vardır?

44. Yoksa; "Biz yardımlaşan bir topluluğuz," mu diyorlar?

45. O topluluk yakında bozulacak ve onlar arkalarını dönüp kaçacaklardır.

46. Daha doğrusu, onların asıl buluşma zamanları dünyanın sonunu getirecek olan felaketin gerçekleşme anıdır. O felaketin ürkütücülüğü ise anlatılamayacak kadar korkunç ve acıdır.

47. Gerçek şu ki, suçlular bir sapkınlık ve çılgınlık içindedir.

48. O gün yüzükoyun ateşe sürüklenirler. Onlara; "Cehennemin dokunuşunu tadın bakalım!" denilir.

49. Doğrusu biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık.

50. Bizim buyruğumuz ki, göz kırpması kadar kısa sürede gerçekleşen bir tek sözdür.

51. Andolsun ki, biz sizin benzerlerinizi de yıkıma uğratmıştık. Fakat öğüt alıp düşünen var mıdır?

52. Onların yapmış oldukları her şey kitaplarda yazılıdır.

53. Küçük olsun büyük olsun tümü, satır satır yazılmıştır.

54. Allah'tan sakınanlar ise cennetlerde ve ırmak kıyılarındadır.

55. Yine onlar, doğruluk meclisinde ve tüm gücü elinde bulunduran bir hakanın yanındadır.

0

BAĞIŞLAYICI TANRI BÖLÜMÜ
(RAHMAN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Bağışlayıcı olan Tanrı,
2. Kur'an'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. Ve ona açıklamayı öğretti.
5. Güneş ve Ay bir hesaba göre hareket etmektedir.
6. Yıldızlar ve ağaçlar ona secde etmektedir.
7. O ki, göğü yükseltti ve ona bir ölçü koydu.
8. Sakın dengeyi bozup ölçüyü aşmayın.
9. Tartmayı doğru yapın, eksik tartıya sapmayın.
10. Allah, yeryüzünü tüm canlılar için yaratmıştır.
11. Orada meyveler ve salkım salkım hurmalar vardır.
12. Yapraklı taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

13. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

14. O, insanı ateşte pişmiş gibi kupkuru bir çamurdan yarattı.

15. Cinleri ise yalın bir alevden yarattı.

16. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

17. O, iki doğunun ve iki batının rabbidir.

18. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

19. O, iki denizi salıvermiştir; birbirine kavuşurlar.

20. Aralarında bir engel vardır; birbirlerine karışmazlar.

21. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

22. İkisinden de inci ve mercan çıkar.

23. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

24. Denizde koca dağlar gibi akıp giden o görkemli gemiler onundur.

25. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

26. Yeryüzündeki her şey gelip geçicidir.

27. Yalnızca sonsuz büyüklük ve cömertlik sahibi olan rabbinin varlığı kalıcıdır.

28. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

29. Göklerde ve yerde kim varsa her ihtiyacını ondan ister. O, her an bir iştedir.

30. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

31. Ey insanlar ve cinler topluluğu, yakında sizi de sorguya çekeceğiz.

32. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

33. Ey cinler ve insanlar topluluğu, göklerin ve yerin sınırlarından çıkmaya gücünüz yeterse çıkın. Ama Tanrı nm verdiği büyük bir güç olmadıkça çıkamazsınız.

34. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

35. Üstünüze ateşten bir alev ve bir duman gönderilir de kendinizi koruyamazsınız.

36. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

37. Gök yarılıp da erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman...

38. Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

39. O gün ne insanlara, ne de cinlere günahları sorulmaz.

40. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

41. Suçlular, yüzlerinden tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.

42. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

43. İşte bu, suçluların yalanlayıp durduğu Cehennemdir.

44. Onlar Cehennemle kaynar su arasında gidip gelirler.

45. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

46. Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimseye iki cennet vardır.

47. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

48. Her ikisi de çeşit çeşit ağaçlarla doludur.

49. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

50. İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.

51. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her tür meyveden çift çift vardır.

53. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

54. Onlar orada astarları atlastan olan döşeklere yaslanırlar. İki cennetin meyveleri de elle alınacak kadar yakındır.

55. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

56. O cennetlerde, daha önce ne bir insan ne de bir cin tarafından dokunulmamış ve bakışlarını yalnızca eşlerine yöneltmiş güzeller vardır.

57. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

58. Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

59. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

60. İyiliğin ödülü iyilikten başka ne olabilir ki?

61. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

62. O ikisinden başka iki cennet daha vardır.

63. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

64. İkisi de yemyeşildir.

65. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

66. İkisinde de fışkıran iki pınar vardır.
67. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
68. İkisinde de çeşitli meyveler, hurma ve nar vardır.
69. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
70. Orada güzel huylu, güzel kadınlar vardır.
71. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
72. Otağlar içinde korunmuş huriler vardır.
73. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
74. Daha önceden onlara bir insan veya bir cin dokunmamıştır.
75. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
76. Onlar, yeşil yastıklara ve güzel işlemeli döşeklere yaslanırlar.
77. Öyleyse rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?
78. Sonsuz büyüklük ve cömertlik sahibi olan rabbinin adı ne yücedir.

OLAY BÖLÜMÜ
(VAKIA SÜRESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. O olay gerçekleştiği zaman,
2. Onun gerçekleşmesini yalanlayacak hiç kimse yoktur.
3. O kimini alçaltır, kimini yüceltir.
4. Yer şiddetle sarsıldığı zaman!
5. Dağlar parçalandığı zaman!
6. Hepsi dağılıp toz duman haline geldiği zaman!
7. Sizler üç sınıfa ayrılmış olacaksınız.
8. Mutlular ne kadar da mutlu olacaklardır.
9. Mutsuzlar ise ne kadar da mutsuz olacaklardır.

10. Bir de iyilikte yarışıp öne geçenler vardır.

11. işte onlar Allah'a yakın olanlardır.

12. Onlar nimetlerle dolu cennetlerin içindedirler.

13. Onların çoğu önceki kuşaklardandır.

14. Az bir bölümü de sonraki kuşaklardandır.

15. Onlar özenle süslenmiş tahtlar üzerinde olacaklardır.

16. Karşı karşıya oturup, arkalarına yaşlanacaklardır.

17. Çevrelerinde hiç yaşlanmayan genç delikanlılar dolaşacaktır.

18. Ellerinde pınarlardan doldurulmuş kaseler, ibrikler ve kadehler olacaktır.

19. İçtikleri içecekten ne başları ağrıyacak ne de sarhoş olacaklardır.

20. Onlar için orada beğendikleri meyveler de olacaktır.

21. Canlarının çektiği kuş etleri de olacaktır.

22. Güzel gözlü huriler de olacaktır.

23. O huriler ki saklı inciler gibidirler.

24. Bütün bunlar onlara dünyada yaptıklarına karşılık ödül olarak verilecektir.

25. Onlar orada boş ve günaha düşürecek bir söz işitmezler.

26. Onların işittikleri yalnızca; "Esenlik olsun, esenlik olsun..." sözüdür.

27. Mutlular ne kadar da mutlu olacaklardır.

28. Onlar, dikensiz kiraz ağaçları arasında olacaklardır.

29. Onlar, meyveleri üst üste dizili muz ağaçları arasında bulunacaklardır.

30. Onlar, uzamış gölgeler altında olacaklardır.

31. Onlar, çağlayan su başlarında olacaklardır.

32. Ve daha bir çok meyvelerin arasında olacaklardır.

33. O meyveler ki, ne tükenir ne de yasaklanırlar.

34. Onlar, yükseğe yerleştirilmiş döşekler içinde olacaklardır.

35. Gerçek şu ki, biz o kadınları yeni bir yaratışla yaratmışızdır.

36. Onları bakireler şeklinde yarattık.

37. Onlar, eşlerine aşık bir halde olacaklardır.

38. Bütün bunlar mutlu olanlar içindir.

39. Onların bir çoğu önceki kuşaklardandır.

40. Bir çoğu da sonraki kuşaklardandır.

41. Mutsuzlar ise ne kadar da mutsuz olacaklardır.

42. Onlar, iliklere işleyen bir ateş ve kaynar su içinde olacaklardır.

43. Ve kapkara bir duman gölgesi altında olacaklardır.

44. O gölge ki, ne serinletici ne de rahatlatıcıdır.

45. Çünkü onlar dünyada iken varlık içinde şımarmışlardı.

46. Onlar, o büyük günah üzerinde ısrar etmekteydiler.

47. Ve diyorlardı ki; "Biz ölüp de toprak olduktan ve kemik yığınına dönüştükten sonra yeniden mi diriltilecekmişiz?"

48. "Önceki atalarımız da mı diriltilecekmiş?"

49. De ki;" Öncekiler de sonrakiler de diriltilecektir."

50. "Belli bir günün, belli bir vaktinde hepiniz bir araya getirileceksiniz."

51. Sonra siz ey sapkınlar ve yalancılar,

52. Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.

53. Karınlarınızı onunla dolduracaksınız.

54. Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz.

55. Hatta susamış devenin içişi gibi içeceksiniz.

56. îşte ceza gününde onların ağırlanışı böyle olacaktır.

57. Sizi biz yarattık. Yine de bu gerçeği doğrulamayacak mısınız?

58. Akıttığınız meniyi görmez misiniz?

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı biz miyiz?

60. Aranızda ölümünüzü önceden biz belirledik. Kimse bizi engelleyemez.

61. Yerinize başka benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir biçimde yeniden yaratacağız.

62. îlk yaratılışınızı biliyorsunuz; öyleyse niçin yine de düşünmezsiniz?

63. Ekmekte olduğunuz tohumu görmez misiniz?

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?

65. Dikseydik, onu kuru bir çöp yapardık da sızlanıp dururdunuz.

66. "Eyvah biz mahvolduk."

67. "Daha doğrusu biz yoksul kaldık!" derdiniz.

68. Şu içmekte olduğunuz suya bakmaz mısınız?

69. Siz mi onu buluttan indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?

70. Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki şükretmeniz gerekmez mi?

71. Şu yakmakta olduğunuz ateşi görmez misiniz?

72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?

73. Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlere yararlı bir nesne yaptık.

74. Öyleyse ulu rabbinin adını yücelt.

75. Yıldızların bulunduğu yerlere ant içerim ki, iş onların sandığı gibi değil.

76. Eğer bilirseniz, bu, büyük bir ant içmedir.

77. Hiç kuşku yok ki, bu, şerefli bir Kur andır.

78. O ki, korunmuş bir kitaptadır.

79. Ona yalnızca temiz olanlar dokunabilir.

80. O, evrenlerin rabbi olan Tanrı katından indirilmiştir.

81. Şimdi siz bu sözü mü küçümsüyorsunuz?

82. Onu yalanlayarak mı size verilen yaşamlığa şükrediyorsunuz?

83. Peki ya can boğaza dayandığı zaman ne yapacaksınız?

84. îşte o zaman siz bakakalırsınız!

85. Biz ise ona sizden daha yakınızdır; ama siz görmezsiniz.

86. îşte o vakit, eğer siz ceza görmeyecek iseniz,

87. Ve eğer doğru sözlüler iseniz, çıkmakta olan canı geri döndürsenize.

88. Fakat o ölen kişi Allah'a yakın olanlardan ise,

89. Ona rahatlık, güzel yaşamlık ve nimetlerle dolu bir cennet vardır.

90. Ve o, eğer kutlu kişilerden ise,
91. Kendisine; "Kutlu kişilerden sana esenlik olsun!" denilir.
92. Ve eğer o, yalanlayan sapkınlardan ise,
93. Ona kaynar bir su sunulur.
94. Ve onun için Cehennemde yanmak vardır.
95. îşte kesin olan gerçeğin ta kendisi budur.
96. Öyleyse ulu rabbinin adı yücelt.

DEMİR BÖLÜMÜ
(HADİD SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı yüceltir. O, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

2. Göklerin ve yerin egemenliği onundur. O, diriltir ve öldürür. Onun gücü her şeye yeter.

3. İlk ve son odur. Ortaya koyan ve gizleyen de odur. O, her şeyi gereğince bilendir.

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da en yüksek göğün üzerine egemenlik kuran odur. O, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve onda yükseleni de bilir. Nerede olursanız olun, o, sizinledir. Allah, yaptıklarınızı da gereğince görmektedir.

5. Göklerin ve yerin egemenliği onundur. Sonunda bütün işler yalnızca Allah'a dönecektir.

6. O, geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalplerde olanı da çok iyi bilmektedir.

7. Allah'a ve elçisine inanın ve yönetiminize verdiği mallardan yardımda bulunun. Sizden inanıp başkalarına yardımda bulunanlar için büyük bir ödül vardır.

8. Rabbinize inanmanız için elçi, sizi çağırdığı halde size ne oluyor ki yine de Allah'a inanmıyorsunuz? Oysa o, sizden kesin söz almıştı. Eğer ki, inanacaksanız...

9. Sizi karanlıklardan ışığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetleri indiren odur. Kuşku yok ki Allah, size karşı çok şefkatli, çok esirgeyicidir.

10. Size ne oluyor ki, Allah yolunda bağışta bulunmuyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Zaferden önce Allah yolunda harcama yapan ve onun yolunda savaşanlarınız, başkalarıyla bir olmaz. Onlar, daha sonra harcayan ve savaşanlardan daha yüksek bir noktadadırlar. Bununla birlikte, Allah onların hepsine en güzel ödülü söz vermiştir. Allah, bütün yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

11. Kim Allah'a güzel bir borç verirse, Allah ona, verdiğini kat kat öder ve onun için büyük bir ödül vardır.

12. O gün inanan erkekleri ve inanan kadınları görürsün ki, ışıkları, önlerinden ve sağlarından koşmaktadır. Kendilerine; "Bugün müjdeniz, yüzeyinden ırmaklar akan, içlerinde süresiz kalacağınız cennetlerdir!" denilir. İşte büyük kurtuluş budur!

13. O gün, ikiyüzlü erkek ve ikiyüzlü kadınlar inananlara; "Bizi de gözetin; ışığınızdan yararlanalım," dediklerinde onlara; "Ardınıza dönün de ışık arayın," denir. O gün, inananlarla ikiyüzlüler arasına, kapısının içinde bağış ve dışında azap olan bir duvar çekilir.

14. O gün, ikiyüzlüler, inananlara; "Biz sizinle birlikte değil miydik?" diye seslenirler. Onlar; "Evet öyle; ama sizler kendinizi aldattınız, bize pusu kurdunuz, Allah'ın buyruğu gelene kadar dinde kuşkuya düştünüz; sizi kuruntular aldattı; sizi şeytanlar Allah hakkında yanılttı," derler.

15. Bugün artık sizden de inkar edenlerden de bir kurtulmalık kabul edilmez. Varacağınız yer ateştir. Size yakışan budur. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

16. İnananların gönüllerinin Allah'ı anması ve ondan inen gerçeğe içtenlikle bağlanmalarının zamanı daha gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar; onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılaştı. Üstelik onların çoğu, yoldan çıkmış kimselerdir.

17. İyi bilin ki, Allah, ölümünden sonra yeryüzünü diriltiyor. Aklınızı kullanırsınız diye ayetleri size işte böylece açıkladık.

18. Sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlarla Allah'a güzel bir borç verenlere kat kat fazlası geri ödenecek ve onlar değerli bir ödül kazanacaklardır.

19. Allah'a ve elçisine inananlar var ya, işte onlar dosdoğru olanlar ve şehitlerdir. Rableri katında onların ödülleri ve ışıkları vardır. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise Cehennemin halkıdır.

20. İyi bilin ki, dünya yaşamı bir oyun, bir eğlence ve bir süs olup aranızda öğünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği şeyler ekicilerin hoşuna gider. Sonra o bitki kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur. İşte yaşamı bu şekilde olan kimse için ahirette şiddetli bir azap, inananlar için ise, Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya yaşamı insanı oyalayan aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir.

21. Ey insanlar, rabbiniz tarafından bağışlanmaya, Allah'a ve elçisine inananlar için hazırlanmış, genişliği yerle göğün genişliği kadar olan cennete koşun. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir sunumdur. Elbette ki, Allah, sunumu bol olandır.

22. Yeryüzüne ve sizin başınıza gelen herhangi bir sıkıntı yoktur ki biz, onu yaratmadan önce o, bir kitapta yazılmış olmasın. Doğrusu bu, Allah için kolaydır.

23. Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmamanız içindir. Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez.

24. Onlar cimrilik ederler, insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse, kuşkusuz ki, Allah, zengindir ve övgüye değer olandır.

25. Biz elçilerimizi apaçık kanıtlarla gönderdik ve onlarla birlikte kitabı ve ölçüyü indirdik ki, insanlar adaleti ayakta tutabilsinler. Bir de demiri indirdik ki, onda çetin bir güç ve insanlar için çeşitli yararlar vardır. Bütün bunları, görmedikleri halde Allah'ın dinine ve elçilerine yardım edenleri ortaya çıkarmak için size Allah vermiştir. Çünkü Allah, karşı konulmaz güç sahibi ve daima üstün olandır.

26. Andolsun ki, Nuh'u ve İbrahim'i de biz gönderdik. İkisinin soyundan gelenlere elçilik ve kitap verdik. Onların soylarından gelenlerin kimi doğru yoldadır. Birçoğu ise yoldan çıkmıştır.

27. Sonra onların izi sıra elçilerimizi art arda gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik. Ona İncil'i verip, kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Onların uydurdukları ruhbanlığı ise biz bir buyruk olarak yazmadık. Yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak için yaptılar. Fakat ona da gereğince bağlı kalmadılar. Biz de onlardan inananlara ödüllerini verdik. Fakat onların çoğu doğru yoldan çıkmıştır.

28. Ey inananlar, Allah'tan sakının, onun elçisine inanın ki, size rahmetinden iki kat ödül versin. Sizin için aydınlığında yürüyeceğiniz bir ışık yaratsın ve sizi bağışlasın. Elbette ki Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

29. Kendilerine kitap verilenler de şunu bilsin ki, onlar Allah'ın sunumundan hiçbir şey elde edemeyeceklerdir. Sunum bütünüyle Allah'ın elindedir ve o, onu dilediğine verir. Elbette ki Allah, sunumu büyük olandır.

MÜCADELE BÖLÜMÜ
(MÜCADELE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Zaten Allah, sizin konuşmalarınızı işitmekteydi. Çünkü Allah, her şeyi işitmekte ve her şeyi görmektedir.

2. İçinizden hanımlarına; "Sen bana anamın sırtı gibisin," diyenler bilsin ki, hanımları onların anneleri değildir. Onların anneleri, kendilerini doğurmuş olanlardır. Kuşkusuz onlar çirkin ve gerçek dışı bir söz söylüyorlar. Bununla birlikte kuşku yok ki, Allah, gerçekten çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.

3. Hanımlarını annelerine benzetip sonra da sözlerinden dönenler, eşleriyle ilişkiye girmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuştursunlar. İşte size öğütlenen budur. Allah yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

4. Köle özgürleştirmek için olanak bulamayanlar, eşleriyle ilişkiye girmeden önce art arda iki ay oruç tutsunlar. Buna gücü yetmeyenler de altmış yoksulu doyursun. Allah'a ve elçisine böylece inanmış olursunuz. Bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır. İnkar edenler için ise acı bir azap vardır.

5. Allaha ve elçisine karşı çıkanlar, tıpkı daha öncekilerin aşağılandığı gibi aşağılanacaklardır. Çünkü biz apaçık ayetlerimizi indirmiş bulunuyoruz. Onları inkar edenler için ise küçültücü bir azap vardır.

6. Gün gelecek Allah onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıştır. Onlar ise unutmuşlardır. Elbette ki Allah, her şeye tanıktır.

7. Göklerde ve yerde olanları Allah'ın bildiğini görmez misin? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü kesinlikle odur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı kesinlikle odur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar kesinlikle o, onlarla birliktedir. Sonra Allah, diriliş günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilmektedir.

8. Gizli toplantıları yasaklanıp da sonra yine de yasaklanan şeye yönelenleri görmez misin? Onlar, günah, düşmanlık ve Tanrı elçisine isyan konusunda gizlice fısıldaşmaktalar. Senin yanına geldiklerinde seni Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi kendilerine de; "Bu söylediklerimiz nedeniyle Allah'ın bizi cezalandırması gerekmez miydi?" diyorlar. Onlara Cehennem yeter. Onlar, oraya atılacaklardır. Orası ne kötü bir yerdir.

9. Ey inananlar, gizli konuştuğunuz vakit günah, düşmanlık ve elçiye isyan için konuşmayın; iyilik amacıyla ve Tanrı'dan sakınmak için konuşun. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan içtenlikle sakının.

10. Gizli fısıldaşmalar Şeytandandır. Şeytan inananları üzmek ister. Fakat onlara, Allah'ın izni olmadıkça hiçbir zarar veremez. İnananlar yalnızca Allah'a güvenip dayansınlar.

11. Ey inananlar, toplantılarda, size, "Yer açın," denince yer açın ki, Allah da size genişlik versin. "Kalkın," denildiği zaman da hemen kalkın ki, Allah, içinizden inanmış olanları ve kendilerine kutlu bilgi verilenleri derece derece yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

12. Ey inananlar, siz elçi ile gizli konuşacağınız zaman, bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için daha iyi ve daha temizdir. Eğer verecek sadaka bulamazsınız, bilin ki, Allah, bağışlayandır ve esirgeyendir.

13. Gizli konuşmadan önce sadaka vermekten çekindiniz de mi bunu yapmadınız? Yine de Allah sizi bağışladı. Siz de içtenlikle

Tanrıya yakarmayı sürdürün, yoksulun hakkı olanı verin, Allah'a ve elçisine uyun. Zira Allah, bütün yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

14. Allah'ın kendilerine öfkelendiği bir halkı dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardandır. Onlar ki, bilerek yalan yere ant içiyorlar.

15. Allah onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. Çünkü onların yaptıkları gerçekten çok kötü bir şeydir.

16. Onlar antlarını kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Bu yüzden onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Onların malları da çocukları da Allah katında onlar için hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar, ateşin halkıdır ve orada sürekli kalacaklardır.

18. Allah, onların hepsini dirilttiği gün, sana ant içtikleri gibi, ona da ant içeceklerdir. Onlar, kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar. İyi bilin ki, onlar gerçekten yalancıdırlar.

19. Şeytan onları etkisi altına aldı da Allah'ı anmayı onlara unutturdu, îşte onlar Şeytanın yandaşlarıdır. îyi bilin ki, Şeytanın yandaşları her zaman kayıpta olacaklardır.

20. Allah'a ve elçisine karşı çıkanlar, en aşağılık kimseler arasındadırlar.

21. Allah, "Ben ve elçilerim her zaman üstün geleceğiz!" diye yazmıştır. Gerçekten de Allah, çok güçlü ve üstün olandır.

22. Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun, babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah'a ve elçisine düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. îşte onların kalbine Allah, inanmayı yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak ve onlar orada süresiz kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. îşte onlar ki, Allah'ın tarafında olanlardır. îyi bilin ki, kurtuluşa erecek olanlar da yalnızca Allah'ın tarafında olanlardır.

SÜRGÜN BÖLÜMÜ

(HAŞR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı yüceltmektedir. O, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

2. Kendilerine kitap verilenlerden inkarcı olanları ilk sürgünde yurtlarından çıkaran odur. Siz onların çıkacağına ihtimal vermiyordunuz. Onlar ise kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Fakat Allah, onları hiç ummadıkları bir yerden bastırdı ve kalplerine korku saldı. Öyle ki, evlerini kendi elleriyle ve inananların eliyle yıkmaya başladılar. Ey görecek gözü olanlar, artık ibret alın!

3. Eğer Allah onlar hakkında sürülmeyi yazmamış olsaydı, elbette onları dünyada başka şekilde yine cezalandıracaktı. Ahirette de onlar için ateş azabı vardır.

4. îşte bu, onların Allah'a ve elçisine karşı gelmeleri nedeniyledir. Allah'a karşı gelen bilsin ki, Allah'ın azabı çok çetindir.

5. Hurma ağaçlarını kesmeniz de, dikili bırakmanız da Allah'ın izniyle idi ve yoldan çıkanları rezil etmek içindi.

6. Ey inananlar, onların mallarından, Allah'ın elçisine verdiği şeyler için siz ne at ve ne de deve sürdünüz. Ama Allah, elçisine, dilediği kimselere karşı üstünlük verir. Allah her şeye güç yetirendir.

7. Allah'ın, o ülkelerin halkından, elçisine zahmetsizce aktardığı ganimetler şunlar içindir: Allah, Tanrı elçisi, yakınlar, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu, böyle düzenlenmiştir ki, o ganimetler siz-

den yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir güç aracı olmasın. Elçi size ne verdiyse onu alın; size neyi yasakladıysa ondan uzak durun ve Allah'tan sakının. Kuşku yok ki, Allah'ın azabı çok çetindir.

8. O mallarda, yurtlarından çıkarılıp mallarından yoksun bırakılmış, Allah'ın sunum ve rızasını arayarak Allah'a ve elçisine yardım eden göçmenlerin de hakkı vardır. Onlar inançlarına bağlı olanların ta kendileridir.

9. Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine inanmayı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler; onlara verilenler karşısında içlerinde bir çekememezlik duymazlar; kendileri zorluk içinde bulunsalar bile onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

10. Onlardan sonra gelenler de; "Ey Rabbimiz," derler. "Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde inananlara karşı kin bırakma. Rabbimiz, elbette ki sen çok şefkatli, çok esirgeyicisin."

11. İkiyüzlülük edenleri görmedin mi? O ikiyüzlüler, kendilerine kitap verilenlerden inkarcılık eden dostlarına; "Eğer siz sürgün edilirseniz, kesinlikle biz de sizinle birlikte çıkarız. Sizin zararınıza hiç kimseye boyun eğmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa kesinlikle size yardım ederiz," derler. Allah, onların yalancı olduklarına tanıklık etmektedir.

12. Doğrusu onlar, sürülseler, onlarla birlikte çıkmazlar. Onlarla savaşılsa, onları desteklemezler. Destekleseler bile arkalarını dönüp kaçarlar, sonra kendilerine yardım da edilmez.

13. Ey inananlar, onların yüreklerine korku salan, Allah'tan çok sizlersiniz; çünkü onlar, anlayışsız bir topluluktur.

14. Onlar sizinle toplu olarak, ancak surla çevrilmiş kasabalar içinde veya duvarlar arkasından savaşı kabul edebilirler. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise serttir. Onları birlik içinde sanırsın. Oysa kalpleri birbirinden ayrıdır. Bu, aklını kullanmayan bir topluluk olmalarından dolayıdır.

15. Onların durumu, kendilerinden az zaman önce geçmiş ve yaptıklarının karşılığını görmüş olanların durumu gibidir. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

16. Onlar tıpkı Şeytan gibidir. Şeytan, insana, "înkar et!" der. Sonra o inkar edince de, "Benim seninle bir ilişkim yok. Ben, evrenlerin rabbi olan Allah'tan korkarım," deyiverir.

17. ikisinin de sonu, içinde süresiz kalacakları ateştir. Zalimlere verilecek ceza işte böyledir.

18. Ey inananlar, Allah'tan sakının; herkes yarın için ne hazırladığına baksın. Allah'tan sakının, çünkü Allah yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

19. Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkmış kimselerdir.

20. Cehennemliklerle Cennetlikler elbette bir olmaz. Cennetlikler kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. Eğer biz bu Kur an'ı bir dağa indirseydik, kesinlikle sen onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu örnekleri biz insanlara düşünsünler diye vermekteyiz.

22. O, öyle bir Allah'tır ki ondan başka ilah yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilir. O çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

23. O, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. Egemendir, kutsaldır, esenlik verendir, güven verendir, koruyandır, güçlüdür, kahredicidir, büyüklük sahibidir. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

24. O Allah, var eden, oluşturan, şekil verendir. En güzel adlar onundur. Göklerde ve yerde ne varsa onu yüceltir. O, güçlüdür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

SINAVA ÇEKİLEN KADIN BÖLÜMÜ
(MÜMTEHÎNE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey inananlar, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar, size gelen gerçeği inkar etmişken, onlara sevgi besliyorsunuz; oysa onlar, rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan ötürü sizi ve elçiyi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer siz benim yolumda savaşmak ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız onlara nasıl sevgi beslersiniz? Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden onlara sevgi besleyen kimse, kuşku yok ki doğru yoldan sapmıştır.

2. Eğer onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülük için uzatacaklardır. Zaten onlar sizin de inkar edivermenizi istemektedirler.

3. Diriliş günü yakınlarınız ve çocuklarınız size yarar sağlamaz. Çünkü Allah aranızı ayırır. Allah, yaptıklarınızı gereğince görendir.

4. ibrahim'le, onun yanında olanlarda sizin için çok güzel bir örnek vardır. Hani, onlar toplumlarına şöyle demişlerdi; "Biz sizden de Allah dışındaki kulluk ettiklerinizden de uzağız. Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz yalnız Allah'a inanıncaya kadar, sürekli düşmanlık ve nefret olacaktır." Fakat İbrahim babasına şöyle demişti; "Senin için hep af dileyeceğim ama Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi geri çevirme gücüm yoktur. Ey rabbimiz, yalnız sana güveniyoruz, yalnız sana yöneliyoruz. Dönüş yalnız sanadır!"

5. "Rabbimiz, inkarcılar için bizi bir sınanma aracı kılma, bizi bağışla. Rabbimiz, sen üstünsün ve erdemli bilginin kaynağısın."

6. Onlarda Allah'ı ve ahiret gününü bekleyen herkes için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse bilsin ki, Allah herkesten daha zengindir, bütün övgülere değer olan da yalnızca odur.

7. Bakarsınız, Allah, düşman olduğunuz kimselerle aranızda bir sevgi ortaya çıkarır. Çünkü Allah'ın gücü her şeye yeter. Ve Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.

9. Fakat Allah, sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanız için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte onlar zalimlerdir.

10. Ey inananlar, inançlı kadınlar göç ederek size geldiklerinde, onları sınayın. Allah onların inançlarını daha iyi bilir. Siz de onların inanmış kimseler olduklarını anlarsanız, onları inkarcılara geri göndermeyin. Ne onlar o inkarcılara helaldir, ne de o inkarcılar onlara helaldir. Yalnız, Allah'a ortak koşan kocalarının onlara vermiş oldukları evlilik bedellerini kendilerine geri verin. Evlilik bedellerini verdiğiniz takdirde inançlı kadınları nikahlamanızda hiçbir sakınca yoktur. İnkarcı kadınları ise nikahınızda tutmayın; onlara verdiğiniz evlilik bedelini geri isteyin. İnkarcılar da inançlı kadınlara verdikleri evlilik bedellerini geri istesinler. İşte Allah'ın yasası budur; aranızda hüküm veren odur. Çünkü Allah her şeyi gereğince bilen ve erdemli bilginin kaynağı olandır.

11. Eğer, inkarcıların tarafına geçmiş eşleriniz yüzünden bir şeyleriniz inkarcılara gider, siz de savaşta galip durumda olursanız, eşleri gitmiş olanlara, elde ettiğiniz ganimetten, harcadıkları kadarını verin. Kendisine inandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12. Ey Tanrı elçisi, inanan kadınlar sana sığındıklarında, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, bir iftira uydurup getirmemek ve doğru iş-

lerde sana karşı gelmemek üzere ant içip söz verirlerse onların sözünü kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Kuşkusuz Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

13. Ey inananlar, Allah'ın kendilerine karşı öfke duyduğu bir topluluğu dost edinmeyin. Çünkü inkarcılar, mezardakilerden nasıl umut kesmişlerse onlar da ahiretten öylece umut kesmişlerdir.

0

DİZİ BÖLÜMÜ
(SAF SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı yüceltir. O üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

2. Ey inananlar, yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir günahtır.

4. Kuşku yok ki, Allah, kendi yolunda, tuğlaları birbirine kenetlenmiş binalar gibi dizilmiş halde savaşanları sever.

5. Hani Musa halkına demişti ki; "Ey halkım, gerçekten benim sizin için Tanrı'dan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip sapınca Allah da onların kalplerini eğriltip saptırmış oldu. Allah, yoldan çıkan bir halkı doğru yola ulaştırmaz.

6. Hani, Meryem oğlu İsa; "Ey İsrail oğulları, ben size Allah'ın gönderdiği elçiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir Tanrı elçisini de müjdeleyici olarak geldim!" demişti. Fakat o, onlara açık kanıtlar getirince; "Bu apaçık bir büyüdür," demişlerdi.

7. İslam'a çağrıldığı halde Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

8. Onlar Allah'ın ışığını ağızlarıyla söndürmek isterler. Oysaki Allah, inkarcılar istemese de ışığını tamamlayacaktır.

9. Ortak koşanlar istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için elçisini doğruluk ve hak ile gönderen odur.

10. Ey inananlar, sizi can yakıcı bir azaptan kurtaracak kazançlı bir yolu size göstereyim mi?

11. Allah'a ve elçisine inanır, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda çalışırsınız. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

12. O zaman Allah sizin günahlarınızı bağışlar, sizi içinden ırmaklar akan cennetlere ve Adn bahçelerindeki çok güzel konutlara yerleştirir. İşte en büyük mutluluk budur.

13. Bundan başka, seveceğiniz bir şey daha var. Allah'tan bir yardım ve çok yakın bir zafer. Öyleyse inananları bunlarla müjdele!

14. Ey inananlar, Allah'ın dininin yardımcıları olun. Nitekim, Meryem oğlu İsa, Havarilere; "Allah'a giden yolda yardımcılarım kimlerdir?" deyince, Havariler; "Allah'ın dininin yardımcıları biziz!" demişlerdi. İsrail oğullarının bir bölümü böylece inanmış, bir bölümü de inkar etmişti. Fakat biz, inananları düşmanlarına karşı destekledik de onlar böylece üstün geldiler.

CUMA BÖLÜMÜ

(CUMA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı yüceltir. O hakandır, kutsaldır, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

2. O Allah ki, kendilerine kitap verilmiş olanların dışında bir halkın içinden, onlara Allah'ın ayetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitabı ve erdemli bilgiyi öğreten bir elçi göndermiştir. Kuşkusuz onlar daha önceden apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Allah, elçisini, henüz inananlara katılmamış olan başka insanlara da göndermiştir. O, üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

4. Bu, Allah'ın sunumudur. Onu dilediğine verir. Allah, sunumu bol olandır.

5. Kendilerine Tevrat verilip de onun gereğini yerine getirmeyenlerin örneği, kitaplar taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun durumu ne kötüdür. Allah, zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

6. De ki; "Ey Yahudi olanlar, eğer insanlar arasından yalnız kendinizin, Allah'ın dostları olduğunuzu sanıyorsanız ve eğer sözünüzde doğru iseniz o halde ölümü diksenize!"

7. Ama onlar, önceden yaptıklarından dolayı ölümü asla dilemezler. Allah, zalimleri çok iyi bilmektedir.

8. De ki; "Kaçıp durduğunuz ölüm, kesinlikle gelip sizi bulacaktır. Sonra da görünür ve görünmez her şeyi bilen Allah'ın huzuruna çıkarılacaksınız. O, size bütün yaptıklarınızı bildirecektir."

9. Ey inananlar, cuma günü toplu yakarış için çağrıldığınız zaman hemen Hakk'ı anmaya koşun ve işlerinizi bırakın. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha iyidir.

10. Yakarış bitince de işlerinizin başına dönün ve Allah'ın sunumundan payınıza düşeni isteyin. Hakk'ı çokça anın ki kurtuluşa erebilesiniz.

11. Onlar bir ticaret veya bir eğlence görünce, seni ayakta bırakıp oraya yöneldiler. De ki; "Allah katında olan şey, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah ise en hayırlı yaşamlık vericidir."

İKİYÜZLÜLER BÖLÜMÜ
(MÜNAFIKUN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. İkiyüzlüler sana geldiklerinde; "Senin kesinlikle Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz!" derler. Senin kendisinin elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki, ikiyüzlüler kesinlikle yalancıdırlar.

2. Onlar, halkı Allah yolundan alıkoymak için, ant içmelerini kalkan yaptılar. Doğrusu onların bu yaptıkları, gerçekten çok kötü bir şeydir.

3. Çünkü onlar, inandıktan sonra inkar ettiler; bu yüzden kalpleri damgalandı. Artık onlar hiç anlamazlar.

4. Onları gördüğün zaman görünüşleri hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar ki, sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gürültüyü kendi zararlarına sanırlar. Gerçek düşman onlardır. Onlardan sakının. Allah onların canlarını alsın. Nasıl da doğru yoldan dönüveriyorlar.

5. Onlara; "Gelin, Allah'ın elçisi sizin için bağışlanma dilesin," denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

6. Onlar için, bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir; Allah onları bağışlamayacaktır. Doğrusu Allah, yoldan çıkmış bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

7. Onlar; "Allah'ın elçisinin yanında bulunanlar için hiçbir şey harcamayın ki dağılıp gitsinler," diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat iki yüzlüler bu gerçeği anlamazlar.

8. "Medine'ye dönersek, üstün ve şerefli olanlar, aşağılık kimseleri oradan çıkaracak!" diyorlar. Oysa üstünlük ve şeref tümüyle Allah'a, elçisine ve inananlara aittir. Fakat o ikiyüzlüler bunu bilmezler.

9. Ey inananlar, sizi, mallarınız ve çocuklarınız Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Böyle yapanlar elbette ki yıkıma uğrayanlardır.

10. Sizden birine ölüm gelip de; "Rabbim, ne olurdu ecelimi yakın bir zamana erteleseydin de sadaka verip iyi kullardan olsaydım," demeden önce, size yaşamlık olarak verdiğimiz şeylerden iyilik yolunda harcayın.

11. Allah eceli gelen hiç kimsenin ölümünü ertelemez. Allah yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

ALDANMA BÖLÜMÜ
(TEGABÜN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ı yüceltir. Egemenlik onundur ve övgü yalnızca onun içindir. O, her şeye gücü yetendir.

2. Sizi o yarattı. İçinizden kiminiz inkarcı kiminiz ise inançlı oldu. Allah, yaptıklarınızı gereğince görendir.

3. O gökleri ve yeri gerçek bir amaçla yaratmıştır. Size bir biçim verip biçiminizi güzelleştirmiştir. Sonunda dönüş yalnızca onadır.

4. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı da bilir. Elbette ki, Allah, kalplerde olanı da bilendir.

5. Daha önce inkar edip de yaptıklarının karşılığını görenlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlara can yakıcı bir azap vardır.

6. Bu, kendilerine Tanrı elçileri belgelerle geldiğinde; "Bizi doğru yola bir insan mı ulaştıracak?" diyerek inkar edip gerçeğe yüz çevirmelerinden ötürüdür. Allah hiçbir şeye muhtaç olmadığını ortaya koymuştur. Allah zengindir ve övülmeye değer olandır.

7. İnkarcılar, yeniden diriltilmeyeceklerini ileri sürerler. De ki; "Evet, rabbime andolsun ki, diriltileceksiniz ve sonra yaptıklarınız size bildirilecektir. Bu, Allah için çok kolaydır."

8. Öyleyse artık Allah'a, elçisine ve indirdiğimiz o ışığa inanın. Elbette ki Allah, yaptıklarınızdan gereğince haberi olandır.

9. Toplanma günü için, sizi bir araya getirdiği zaman, işte o gün kimin aldandığının ortaya çıkacağı gündür. Allah'a kim inanmış ve yararlı iş yapmışsa, Allah onun kötülüklerini örter, onu içinde temelli kalacağı, yüzeyinden ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş budur.

10. İnkar eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar Cehennemin halkıdırlar. Or^da süresiz kalacaklardır. Orası gidilecek ne kötü bir yerdir.

11. Başa gelen hiçbir sıkıntı Allah'ın izni olmaksızın gelmez. Allah'a kim inanırsa Allah onun gönlünü doğruya yöneltir. Elbette ki, Allah her şeyi gereğince bilendir.

12. O halde Allah'a uyun. Elçisine de uyun. Eğer yüz çevirirseniz, elçimize düşen ancak açıkça bildirmektir.

13. Allah o dur ki, ondan başka ilah yoktur. Öyleyse inananlar yalnızca Allah'a dayanıp güvensinler.

14. Ey inananlar, eşleriniz ve çocuklarınızdan size düşmanlık edenler olabilir. Onlardan sakının; ama, siz affeder, suçlarını örter ve bağışlarsanız bilin ki, Allah da çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

15. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir sınanma aracıdır. Büyük ödül ise kuşku yok ki Allah'ın katındadır.

16. Allah'a karşı gelmekten gücünüzün yettiği kadar sakının, buyruklarını dinleyin, ona boyun eğin ve kendi iyiliğiniz için mal-

larınızdan harcayın. Nefsinin doymazlığından korunan kimseler var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17. Eğer Allah a güzel bir borç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Çünkü o, iyiliklerin karşılığını bol bol veren ve kullarına karşı son derece yumuşak davranandır.

18. O, gizli olanı da açık olanı da bilir. O üstündür ve erdemli bilginin kaynağıdır.

BOŞAMA BÖLÜMÜ
(TALAK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey Tanrı elçisi, kadınları boşadığınız zaman boşama sürelerini gözetin ve bu süreyi iyice hesaplayın. Rabbiniz olan Allah'tan sakının. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar. Ancak kanıtlanmış bir zina işlemeleri durumu bunun dışındadır. Allah'ın koyduğu sınırlar bunlardır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse kendisine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra olumlu bir durum ortaya çıkarıverir.

2. Sürelerini doldurdukları zaman, onları güzelce tutun veya güzelce ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de bu işleme tanık tutun. Tanıklığı Allah için yapınız. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inananlar için bir öğüttür. Kim Allah'tan sakınırsa Allah ona bir çıkış yolu yaratır.

3. Ve ona hiç beklemediği bir yerden yaşamlık verir. Kim Allah'a dayanıp güvenirse o, ona yeter. Hiç kuşkusuz, Allah, buyruğunu yerine getirecektir. Allah her şey için bir ölçü belirlemiştir.

4. Kadınlarınızdan ay hali görmekten kesilenler ile henüz ay hali görmemiş olanların bekleme süreleri konusunda kuşkuya düşerse-

niz, bilin ki, onların beklemesi gereken süre üç aydır; gebe olanların bekleme süresi doğurmaları ile tamamlanır. Allah, buyruğuna karşı gelmekten sakınan kimseye işinde kolaylık sağlar.

5. Bu, Allah'ın size indirmiş olduğu buyruğudur. Kim Allah'ın buyruğuna karşı gelmekten sakınırsa, o, onun kötülüklerini örter, ödülünü artırır.

6. Boşadığmız, fakat bekleme süresi dolmamış kadınları gücünüz oranında, kendi oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer gebe iseler, doğurmalarına kadar geçinmelerini sağlayacak ücreti verin. Çocuğu sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin; aranızda uygun bir şekilde anlaşın; eğer güçlükle karşılaşırsanız çocuğu başka bir kadın emzirebilir.

7. Varlıklı kimse, imkanına göre geçinme ücreti versin; geliri dar olan da Allah'ın kendisine verdiği kadarından versin. Allah kimseye gücünün üstünde yük yüklemez. Allah her zorluktan sonra bir kolaylık yaratır.

8. Rabbinin ve onun elçisinin buyruğuna karşı gelen nice ülkeler vardır ki biz onları çetin bir sorguya çektik ve onları görülmemiş bir biçimde cezalandırdık.

9. Böylece onlar kendi yaptıklarının cezasını çektiler. İşlerinin sonucu da tam bir yıkım oldu.

10. Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Ey inanmış olan akıl sahipleri, Allah'tan sakının; Allah size uyarıcı bir kitap indirmiştir.

11. înanıp yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, Allah, size, Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir elçi göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa, Allah onu, içinde temelli kalınacak, yüzeyinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Allah o kimseye gerçekten güzel bir yaşamlık vermiştir.

12. Allah, yedi kat göğü ve yerden de bir o kadarını yaratandır. Tanrı'nın buyruğu onların arasında inip durmaktadır ki, böylece Allah'ın her şeye güç yetiren olduğunu ve her şeyi bilgisiyle kuşattığını bilesiniz.

YASAKLAMA BÖLÜMÜ
(TAHRİM SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey Tanrı elçisi, sırf eşlerini memnun etmek için, Allah'ın sana helal kıldığını kendine niçin yasaklıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

2. Gerektiğinde yeminlerinizi bozmayı Allah size buyruk olarak yazmıştır. Sizin dostunuz ve gözeticiniz Allah'tır. O her şeyi gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

3. Tanrı elçisi, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Eşi o sözü başkalarına haber verince, Allah bu durumu elçiye açıkladı; o da Allah'ın açıkladığı şeyin bir bölümünü eşine bildirdi, bir bölümünü de hiç yüzüne vurmadı. Ona bu durumu bildirdiğinde, eşi; "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. Tanrı elçisi de; "Her şeyi bilen ve her şeyden haberi olan Allah bildirdi," diye yanıt verdi.

4. Ey Tanrı elçisinin eşleri, Allah'a tövbe ederseniz bu sizin için hayırlı olur. Çünkü kalpleriniz kaymış bulunuyor. Eğer elçiye karşı birbirinize arka çıkarsanız, şu bir gerçek ki, onun dostu Allah'tır, Cebrail'dir ve içtenlikle inananlardır. Bundan başka, melekler de onun yardımcısıdır.

5. Ey Tanrı elçisinin eşleri, eğer o sizi boşarsa, rabbi ona; sizden daha iyi olan, kendini Allah'a veren, inanan, boyun eğen, tövbe eden, kulluk eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey inananlar, kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve verilen emirleri yapan melekler vardır.

7. Ey inkarcılar, bugün özür dilemeyin. Çünkü siz yalnızca yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

8. Ey inananlar, içtenlikli ve kesin bir tövbe ile Allah'a yönelin. Umulur ki, rabbiniz, çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örter ve sizi içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. O gün Allah, elçisini ve onunla birlikte inananları utandırmayacaktır. Onların ışığı önlerinden ve sağ yanlarından koşup gelir. Onlar şöyle derler; "Ey rabbimiz, ışığımızı tamamla ve bizi bağışla! Çünkü sen her şeye güç yetirensin."

9. Ey Tanrı elçisi, inkarcılara ve ikiyüzlülere karşı mücadele et ve onlara karşı sert davran. Onların yeri Cehennemdir. Orası gidilecek ne kötü bir yerdir.

10. Allah, inkarcılara Nuh'un eşi ile Lut'un eşini örnek gösterir. Bu ikisi, kullarımızdan iki içtenlikli kulun nikahı altında iken onlara çıyanlık ettiler. Kocaları da Allah'tan gelen azabı onlardan uzaklaştıramadı. O iki kadına; "Cehenneme girenlerle birlikte siz de girin!" denildi.

11. Allah, inananlara da Firavunun eşini örnek gösterir. Hani, o şöyle demişti; "Ey rabbim, benim için katında, Cennette bir ev yap; beni, Firavundan, onun yapıp ettiğinden koru; beni zalimler topluluğundan da kurtar."

12. Allah bir de îmran kızı Meryem'i örnek verir ki, o iffetini korumuş, biz de ona ruhumuzdan üflemiştik. O rabbinin sözlerini ve kitaplarını doğrulamıştı ve Allah'a gönülden boyun eğen kimselerden olmuştu.

EGEMENLİK BÖLÜMÜ
(MÜLK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Egemenliği elinde bulunduran Allah yüceler yücesidir ve onun her şeye gücü yeter.

2. O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve yaşamı yaratmıştır. O, üstündür ve çok bağışlayıcıdır.

3. Gökleri yedi kat yaratan da odur. Bağışlayıcı Tanrının yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü çevir de bak. Bir çatlak görebiliyor musun?

4. Sonra yeniden çevir de bak. O göz sana, bitkin ve aradığını bulamamış olarak geri dönecektir.

5. Biz yere en yakın göğü ışık veren yıldızlarla donattık. Onları şeytanlara atılan mermiler yaptık. Hem de o şeytanlara alevli bir ateş hazırladık.

6. Rablerini inkar edenler için de Cehennem azabı vardır. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.

7. Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8. Cehennem neredeyse öfkesinden çatlayacak! Ne zaman oraya bir topluluk atılsa, oranın bekçileri onlara sorar; "Size bir uyarıcı gelmedi mi?"

9. Onlar şöyle derler; "Evet, bize bir uyarıcı geldi ama, biz onu yalanladık ve; Allah hiçbir şey indirmedi, siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz.' dedik."

10. Ayrıca derler ki; "Eğer biz kulak vermiş olsaydık veya düşünüp anlasaydık, şimdi şu çılgın alevli Cehennemin halkı arasında bulunmazdık."

11. îşte böylece günahlarını itiraf ederler. Kahrolsun o çılgın ateşin halkı!

12. Görmedikleri halde rablerinden sakınanlar var ya, işte onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

13. Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Allah kalplerde saklı olanları da bilmektedir.

14. O yarattığını hiç bilmez olur mu? O ki, her şeyi bütün incelikleriyle bilendir ve her şeyden gereğince haberi olandır.

15. Yeryüzünü, üzerinde yürüyün ve verdiği yaşamlıktan yiyin diye hizmetinize sunan odur. Sonunda dönüş de yalnızca onadır.

16. Yer sarsıldığı zaman gökte olanın sizi yere batırıvermeyeceğinden emin misiniz?

17. Gökte olanın başınıza taş yağdırmayacağından da emin misiniz? Benim uyarmamın nasıl olduğunu yakında bileceksiniz.

18. Onlardan öncekiler de elçileri yalanlamışlardı. Ama benim azabımın nasıl olduğunu gördüler.

19. Üzerlerinde düzenli sıralar halinde kanat çırpan kuşları görmezler mi? Onları gökte bağışlayıcı Tanrı'dan başkası tutmuyor. O her şeyi gereğince görendir.

20. Bağışlayıcı Tanrının dışında size yardım edecek o ordularınız nerede? Gerçekten, inkarcılar bir aldanma içindedirler.

21. Allah, size verdiği yaşamlığı kesiverse, size yaşamlık verebilecek olan kimdir? Hayır, gerçekten onlar azgınlık ve nefret içinde direnip durmaktadırlar.

22. Yüzüstü sürünen mi, yoksa dosdoğru bir yol üzerinde düzgün bir biçimde yürüyen mi daha doğru yoldadır?

23. De ki; "Sizi yaratan ve size kulaklar, gözler ve kalpler veren odur. Fakat ne kadar da az şükrediyorsunuz."

24. De ki; "Sizin yeryüzünde türeyip çoğalmanızı sağlayan odur. Sonunda onun huzurunda toplanacaksınız."

25. Bir de diyorlar ki; "Doğru söylüyorsanız, olacak diye söyleyip durduğunuz şey ne zamandır?"

26. Sen de de ki; "Onun bilgisi yalnızca Allah katındadır; ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

27. Onu yaklaşırken gördükleri zaman inkarcıların suratı asılır ve onlara; "îşte isteyip durduğunuz şey budur!" denilir.

28. De ki; "Söyleyin bakalım, diyelim ki, Allah beni ve yanımdakileri yok etti, ya da bizi esirgedi. Peki, ya inkarcıları acı dolu bir azaptan kim koruyacak?"

29. De ki; "O, bağışlayıcı olan Tanrıdır. Biz ona inandık ve ona güvendik. Kimin gerçekten tam bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz."

30. De ki; "Suyunuz birden yerin dibine çekilecek olsa, kim size içilecek temiz bir su getirebilir?"

KALEM BÖLÜMÜ
(KALEM SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Nun, kaleme ve onun yazdıklarına andolsun.

2. Sen rabbinin nimeti sayesinde, kesinlikle, cinlenmiş olanlardan değilsin.

3. Gerçek şu ki, senin için kesintisiz bir ödül vardır.

4. Ve sen yüce bir ahlaka sahipsin.

5. Yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

6. Hanginizde delilik bulunduğunu göreceksiniz.

7. Doğrusu yolundan sapanları rabbin çok iyi bilir; doğru yolda olanları en iyi bilen de odur.

8. Öyleyse sakın yalancıların sözlerine uyma.

9. Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.

10. Sakın çokça ant içip duran aşağılık kimseye uyma.

11. Sürekli kusur arayan, dedikodu yapan ve laf taşıyan kimseye de uyma.

12. İyiliği engelleyen, sınır tanımaz ve günaha düşkün olan kimseye de uyma.

13. Zorbalık yapan ve sonra da soysuzlukla damgalanmış kimseye de uyma.

14. Malları ve çocukları var diye sakın böylelerine boyun eğme.

15. Ona ayetlerimiz okunduğunda o; "Eskilerin masalları!" der.

16. Biz yakında onun burnunun üzerine damga basacağız.

17. Onları, tıpkı bahçe sahiplerini sınadığımız gibi sınadık. Onlar sabah olur olmaz bahçelerinin ürününü toplayacaklarına ant içmişlerdi.

18. Bundan hiçbir kuşkuları yoktu.

19. Fakat onlar daha uykudayken rabbinin katından gönderilen kuşatıcı bir felaket bahçeyi sarıverdi.

20. Ve bahçe kapkara kesildi.

21. Sabahleyin birbirlerine şöyle seslendiler;

22. "Haydi ürünleri toplayacaksanız erkenden ekininizin başına gidin."

23. Derken fısıldaşa fısıldaşa yola koyuldular;

24. "Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın."

25. Yoksulları engelleme düşüncesi içinde ilerlediler.

26. Fakat bahçeyi görünce; "Herhalde biz yolu şaşırdık," dediler.

27. "Yok, tersine doğrusu biz yoksun bırakıldık."

28. İçlerindeki en ılımlı olan biri; "Ben size Allah'ı yüceltin, dememiş miydim?" dedi.

29. O zaman dediler ki; "Rabbimiz seni yüceltiriz. Doğrusu biz kendimize yazık ettik."

30. Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.

31. Dediler ki; "Yazıklar olsun bize. Doğrusu biz sınırı aşan kimseleriz."

32. "Belki rabbimiz bize bundan daha iyisini verir. Biz, artık ancak rabbimizden dilemekteyiz."

33. İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

34. Allah'tan sakınanlar için de rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır.

35. Biz Müslümanları suçlular gibi yapar mıyız hiç?

36. Ne oluyor size? Nasıl bir yargıya varıyorsunuz böyle?

37. Yoksa okuyup durduğunuz bir kitabınız mı var?

38. O kitapta; "Beğendiğiniz her şey sizindir!" diye mi yazılı?

39. Yoksa, diriliş gününe kadar neye karar verirseniz sizin olacak diye bizden alınmış kesin sözler mi var?

40. Onlara sor bakalım: Aralarında böylesi bir iddiayı savunacak kimse var mı?

41. Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, getirsinler ortaklarını...

42. Gün gelecek, onların içyüzleri açığa çıkarılacak, secdeye çağrılacaklar; fakat buna güçleri yetmeyecektir.

43. Gözleri korkudan aşağı düşmüş halde onları bir aşağılanma sarıverecektir. Oysa daha önce dünyada sağlıklı iken secde etmeye çağrılmışlardı.

44. Bu sözü yalan sayanları sen bana bırak. Onları bilmedikleri bir yerden ağır ağır azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara süre veriyorum. Çünkü benim tuzağım çok sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

47. Yoksa geçmişin ve geleceğin gizli bilgisi onların yanında da onu onlar mı yazıyorlar?

48. Sen rabbinin hükmünü sabırla bekle. Balığın arkadaşı Yunus gibi olma. Hani o, üzüntüyle rabbine yakarıp seslenmişti.

49. Rabbinden ona bir nimet erişmiş olmasaydı, horlanmış olarak çıplak bir yere atılacaktı.

50. Fakat rabbi onu seçti ve onu iyi kullarının arasına kattı.

51. O inkarcılar, Kuranı işittikleri zaman neredeyse seni gözleri ile devireceklerdi. Bir de durmuşlar "O bir deli!" diyorlar.

52. Oysa ki o, evrenler için yalnızca bir öğüttür.

0

GERÇEKLEŞECEK OLAN ŞEY BÖLÜMÜ
(HAKKA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gerçekleşecek olan...

2. Nedir o gerçekleşecek olan?

3. Gerçekleşecek olanın ne olduğunu sen nereden bileceksin?

4. Semud ve Ad halkı da başlarına gelecek olan felaketi yalanlamışlardı.

5. Fakat Semud halkı şiddetli bir sarsıntı ile yok edildi.

6. Ad halkı ise kasıp kavuran şiddetli bir rüzgar ile yok edildi.

7. Allah, onu yedi gece sekiz gün kesintisiz olarak onların üzerine estirmişti. Öyle ki sen, orda olsaydın, o halkı, içi boş hurma kütükleri gibi yerlere serilmiş görürdün.

8. Şimdi sen onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?

9. Firavun, ondan öncekiler ve altüst olmuş kentlerde oturan Lut halkı da hep günah işlediler.

10. Öyle ki, rablerinin elçisine karşı geldiler. O da onları şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.

11. Doğrusu, sular kabarınca, sizi gemilerde biz taşıdık.

12. Onu sizin için bir ibret yapalım ve belleyen kulaklar onu bellesin, istedik.

13. Boruya bir kez üfürüldüğü zaman,

14. Yer ve dağlar kaldırılıp birbirine çarpıldığı zaman,

15. İşte o gün kaçınılmaz olay gerçekleşmiş olacaktır.

16. Gök de yarılmış ve gücünü yitirmiş olacaktır.

17. Melekler onun etrafmdadır. O gün rabbinin yarattığı en yüksek göğü, onların üstünde sekiz melek yüklenecektir.

18. Ve o gün sorgu için Tanrının huzuruna alınırsınız. Hiçbir sırrınız gizli kalmaz.

19. İşte o vakit, kitabı sağından verilen; "Alın kitabımı okuyun!" der.

20. "Zaten ben sorguya çekileceğimi biliyordum."

21. Artık o, mutlu bir yaşantı içindedir.

22. Yüksek bir Cennettedir.

23. O cennetin meyveleri uzanıp alabileceği kadar onun yakınındadır.

24. Kendisine; "Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık şimdi sağlıkla yiyin ve için!" denilir.

25. Kitabı solundan verilene gelince, o; "Keşke kitabım bana verilmeseydi," der.

26. "Hesabımın ne olduğunu bilmeseydim!"

27. "Keşke ölüm bir son olsaydı."

28. "Malım bana hiçbir yarar sağlamadı."

29. "Bütün gücüm yok olup gitti."

30. Cehennem bekçilerine şöyle denilir; "Tutun, bağlayın onu."

31. "Sonra Cehenneme atın."

32. "Sonra da onu, yetmiş arşın uzunluğundaki zincire vurun!"

33. "Çünkü o ulu Allah'a inanmazdı."

34. "Yoksullara yardım etmeye yanaşmazdı."

35. Bu yüzden onun burada bir dostu yoktur.

36. Ona irinden başka yiyecek de yoktur.

37. Onu ancak günah işleyenler yer.

38. Görebildikleriniz üzerine yemin ederim ki!

39. Ve göremedikleriniz üzerine de...

40. Gerçekten o Kur'an şerefli bir elçinin sözüdür.

41. O, bir şairin sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz.

42. O, gelecekten haber veren birinin sözü de değildir. Ne kadar da az düşünüyorsunuz.

43. O, evrenlerin rabbi olan Tanrı katından indirilmiştir.

44. Eğer o elçi bizim adımıza birtakım sözler uydursaydı.

45. Elbette onu kıskıvrak yakalardık.

46. Sonra da onun can damarını koparırdık.

47. Sizden hiç kimse de buna engel olamazdı.

48. Gerçek şu ki, o, Tanndan sakınanlar için yalnızca bir öğüttür.

49. Elbette biz, biliyoruz ki, içinizde onu yalanlayanlar bulunmaktadır.

50. Doğrusu o, inkarcılar için bir üzüntü kaynağıdır.

51. Kuşkusuz o, kesin bir gerçektir.

52. Öyleyse ulu rabbinin adını yücelt.

YÜKSELME DERECELERİ BÖLÜMÜ
(MEARİC SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. İsteyen birisi, inecek azabı istedi.
2. O, inkarcılar içindir ve onu engelleyecek yoktur.
3. O, yükselme derecelerinin sahibi olan Tanrı katından gelecek-

4. Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl olan bir günde ona yükselirler.

5. Öyleyse sen artık güzel bir biçimde sabret.

6. Onlar onu çok uzak görüyorlar.

7. Biz ise onu çok yakın görüyoruz.

8. O gün, gök erimiş maden gibi olacaktır.

9. Dağlar da atılmış yün gibi olacaktır.

10. O gün, dost dostun halini sormaz.

11. Onlar birbirlerine gösterilirler. Suçlular o günün azabından kurtulmak için oğullarını kurtulmalık olarak vermek ister.

12. Eşini ve kardeşini de vermek ister.

13. Kendisine dünyada iken kol kanat geren tüm yakınlarını da vermek ister.

14. Hatta yeryüzünde bulunan herkesi vermek ister ki kendini kurtarabilsin.

15. Hayır, kuşku yok ki, Cehennem alev alev yanan bir ateştir.

16. O ki, derileri kavurup soyar.

17. Sırtını dönüp gideni kendine çağırır.

18. Mal toplayıp yığan kimseyi de çağırır.

19. Doğrusu insan aç gözlü yaratılmıştır.

20. Başına bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer.

21. Kendisine bir iyilik ulaştığında ise cimrilik eder.

22. İçtenlikle Tanrı ya yakarışta bulunanlar bunun dışındadır.

23. Onlar ki yakarışlarını sürekli olarak yaparlar.

24. Onların mallarında belli bir pay vardır.

25. O pay, yoksul ve yoksun olanlar içindir.

26. Onlar yargı gününün gerçekliğine inanırlar.

27. Ve onlar ki rablerinin azabından çekinirler.

28. Çünkü rablerinin azabına karşı kimse güvende olamaz.

29. Onlar, ayıp yerlerini de günahtan korurlar.

30. Ancak eşleri ve halayıkları günah kapsamının dışındadır. Onlar bundan dolayı kınanmazlar.

31. Fakat kim bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar sınırı aşmış olanlardır.

32. Onlar, kendilerine verilen emanetleri ve verdikleri sözleri gözetirler.

33. Onlar, tanıklıklarını dosdoğru yaparlar.

34. Onlar, Tanrıya içtenlikle yakarışta bulunmaya da özen gösterirler.

35. İşte onlar, cennetler içinde ağırlanacak olanlardır.

36. Öyleyse şimdi inkarcılara ne oluyor da senin önünde koşuşuyorlar?

37. Sağında ve solunda bölük bölük oluyorlar?

38. Yoksa onlar nimetlerle dolu cennetlere konulacaklarını mı umuyorlar?

39. Hayır, kesinlikle ummasınlar. Biz onları da o bildikleri şeyden yarattık.

40. Doğuların ve batıların rabbine ant içerim ki, bizim her şeye gücümüz yeter.

41. Biz onların yerine onlardan daha iyilerini getirebiliriz. Hiç kimse bize engel olamaz.

42. Öyleyse sen şimdi onları kendi hallerine bırak. Kendilerine söz verilen gün gelinceye kadar dalıp oyalansınlar.

43. O gün onlar, dikili taşlara koşar gibi kabirlerinden koşarak çıkarlar.

44. Gözleri korkudan aşağı düşmüş halde onları bir aşağılanma sarıverir. İşte bu, onlara, geleceği söz verilen gündür.

NUH BÖLÜMÜ
(NUH SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. "Kendilerine acı azap gelmezden önce halkını uyar," diye biz Nuh'u halkına elçi olarak gönderdik.

2. O şöyle demişti; "Ey halkım, ben size gönderilen apaçık bir uyarıcıyım."

3. "Allah'a kulluk edin, ona boyun eğin ve bana uyun, diye gönderildim."

4. "Böylece Allah, günahlarınızı bağışlasın ve ecelinizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın belirlediği ecel geldiğinde o ertelenmez. Keşke bilebilseydiniz!"

5. Nuh yine şöyle dedi; "Ey rabbim, ben halkımı gece gündüz inanmaya çağırdım."

6. "Fakat ben çağırdıkça onlar daha da çok uzaklaştılar."

7. "Ben, onları senin bağışlaman için her ne zaman çağırdıysam, parmaklarını kulaklarına tıkayıp, elbiselerini başlarına örttüler, direndiler ve büyüklendikçe büyüktendiler."

8. "Sonra ben onları açıktan açığa çağırdım."

9. "Üstelik onlarla hem açıktan açığa, hem de gizliden gizliye görüşmeler de yaptım."

10. Onlara dedim ki; "Rabbinizden bağışlanma dileyin. O çok bağışlayandır."

11. "Gökten size bol yağmurlar yağdırır."

12. "Mallarınızı ve çocuklarınızı çoğaltır, sizin için bahçeler yaratır ve ırmaklar akıtır."

13. "Size ne oluyor ki, Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?"

14. "O ki sizi halden hale geçirerek yaratandır."

15. "Allah'ın yedi kat göğü nasıl katman katman yarattığını görmez misiniz?"

16. "Ay'ı göklerin içinde bir ışık, Güneş'i de bir çerağ yaptı."

17. "Allah sizi yerden bitki bitirir gibi bitirmiştir."

18. "Sonra sizi yine oraya döndürecek ve sizi yeniden çıkaracaktır."

19. "Allah, yeryüzünü sizin için bir yaygı kıldı."

20. "Öyle ki, üzerinde geniş yollardan yürüyüp dolaşabilesiniz!"

21. Nuh yine dedi ki; "Ey rabbim, doğrusu onlar bana karşı geldiler. Malı ve çocuğu kendisine zarardan başka bir şey getirmeyen bir kimseye uydular."

22. "Büyük büyük tuzaklar kurdular."

23. Bir de dediler ki; "Sakın ilahlarınızdan vazgeçmeyin. Vedd'i, Süvâ'yı, Yeğus'u, Yeûk'u ve Nesr'i bırakmayın."

24. "Gerçekten onlar böylece pek çoklarını saptırdılar. Sen de onların şaşkınlığını arttır!"

25. Onlar, günahları yüzünden suda boğuldular; ateşe atıldılar, kendilerine Allah'tan başka bir yardımcı da bulamadılar.

26. Nuh yine dedi ki; "Ey rabbim, yeryüzünde dolaşan tek bir inkarcı bırakma."

27. "Çünkü eğer onları bırakırsan, senin kullarını saptırırlar ve sadece yoldan çıkmış, inkarcı çocuklar yetiştirirler."

28. "Rabbim, beni, anamı, babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de yalnızca yıkımını artır!"

CİN BÖLÜMÜ
(CİN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. De ki; "Bana bildirildiğine göre, cinlerden bir topluluk dinleyip şöyle söylemiştir: Biz ilgi çekici bir Kuran işittik."

2. "O, doğru yolu gösteriyor. Biz ona inandık. Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız."

3. "Rabbimizin şanı çok yücedir. O, eş ve çocuk edinmemiştir."

4. "Meğer bizim beyinsizlerimiz, Allah'a ilişkin yalan yanlış şeyler söylüyormuş."

5. "Oysaki, biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı kesinlikle yalan söylemeyeceklerini sanmıştık."

6. "Doğrusu insanlardan bazı kimseler cinlerden bazı kimselere sığınıyorlardı da onların taşkınlıklarını artırıyorlardı."

7. "Onlar da, sizin sandığınız gibi, Allah'ın kimseyi diriltmeyeceğini sanıyorlardı."

8. "Doğrusu biz; göğü yokladık da, onu sert bekçiler ve alevlerle doldurulmuş olarak bulduk."

9. "Gerçek şu ki, biz göğün bazı yerlerinde dinlemek için otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa kendini gözetleyen parlak bir alev buluyor."

10. "Doğrusu biz bilmiyoruz; yeryüzünde onlara kötülük mü dilenmiştir, yoksa rableri onlara iyilik mi dilemiştir?"

11. "Gerçek şu ki, içimizde iyi kimseler de var, iyi olmayanlar da. Biz de bölük bölük olup çeşitli yollar tutmuşuzdur."

12. "Biz iyice anladık ki, yeryüzünde Allah'tan kaçamayız. Kaçarak ondan kurtulamayız."

13. "Biz ki, doğru yolu gösteren o Kur'an'ı işitir işitmez ona inandık. Rabbine inanan kimse ne ödülünün eksilmesinden korkar, ne de haksızlığa uğramaktan kaygı duyar."

14. "İçimizde Müslüman olanlar da var, hak yoldan ayrılanlar da. Müslüman olarak Hakk'a teslim olanlar, doğru yolu arayıp bulmuş olanlardır."

15. "Hak yoldan ayrılanlar ise Cehenneme odun olacaklardır."

16. Eğer onlar doğru yolda yürüselerdi, biz onlara bol bol yağmurlarla yaşamlık verirdik.

17. Bununla onları denerdik. Kim rabbinin uyarısına sırtını dönerse, Allah onu çok ağır bir azaba uğratır.

18. Secdelikler kuşkusuz Allah içindir. Öyleyse orada Allah ile birlikte bir başkasına sakın yakarmayın.

19. Allah'ın kulu, ona ibadet için ayağa kalktığında onlar az kalsın üzerine çullanacaklardı.

20. De ki; "Ben yalnızca rabbime yalvarır, ona kulluk ederim ve ona kimseyi ortak koşmam."

21. De ki; "Benim size bir zarar vermeye de iyilik etmeye de gücüm yetmez."

22. De ki; "Allah'ın cezasından beni hiç kimse kurtaramaz. Benim onun dışında sığınacak yerim de yoktur."

23. "Benim görevim, Allah'ın katından gönderilenleri bildirmekten ibarettir. Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse, onun için, sürekli içinde kalmak üzere Cehennem ateşi vardır."

24. Sonunda onlar, geleceği kendilerine bildirilen şeyi gördükleri zaman, yardımcı olmak bakımından kim daha zayıfmış ve sayı bakımından kim daha azmış artık öğrenmiş olacaklardır.

25. De ki; "Size geleceği bildirilen şey yakın mıdır yoksa rabbim onun için uzun bir süre mi koymuştur, ben bunu bilemem."

26. O bütün görülmeyenleri bilir. Hiç kimseye gizli bilgisini açmaz.

27. Ancak seçtiği Tanrı elçileri bunun dışındadır. Fakat onların da önüne ve arkasına bekçiler koyar.

28. Böylece o elçilerin, rablerinin gönderdiklerini insanlara gereğince duyurup duyurmadıklarını belirlemeyi diler. O ki, onların durumlarını ve tutumlarını bilgisi ile kuşatmış, her şeyi bir bir sayıp kaydetmiştir.

ÖRTÜNÜP BÜRÜNEN BÖLÜMÜ
(MÜZZEMMİL SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey örtünüp bürünen,

2. Geceleyin biraz uyuduktan sonra kalk.

3. Gecenin yarısında uyanık ol ya da bu miktarı biraz eksilt.

4. Veya bunu artır ve ağır ağır Kur an oku.

5. Çünkü biz sana ağır bir söz bildireceğiz.

6. Geceleyin ibadet daha etkili ve gece, okuyuş için daha elverişlidir.

7. Çünkü gündüz, senin için uzun uğraşlar vardır.

8. Rabbinin adını an ve tüm kalbinle ona yönel.

9. O doğunun da, batının da rabbidir. Ondan başka ilah yoktur. Öyleyse tek dayanağın o olsun.

10. Onların söylediklerine karşı dirençli ol ve yanlarından güzellikle ayrıl.

11. Varlıklı olup da seni yalanlayanı bana bırak. Onlara biraz süre tanı.

12. Doğrusu, bizim yanımızda bukağılar ve Cehennem vardır.

13. Boğaza takılıp kalan bir yiyecek ve acıklı bir azap vardır.

14. Gün gelir, yer ve dağlar sarsılır. Dağlar, dağılan kum yığınına dönüşür.

15. Gerçek şu ki biz, Firavun a bir elçi gönderdiğimiz gibi size de tanıklık edecek bir elçi gönderdik.

16. Fakat Firavun elçiye karşı geldi. Biz de onu şiddetli bir azapla yakalayıverdik.

17. Eğer inkarcı olursanız, çocukları, saçları ağarmış ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunabilirsiniz?

18. O gün gök yarılacak ve Tanrı'nın verdiği söz gerçekleşmiş olacaktır.

19. Bu, bir uyarıdır. Artık dileyen rabbine doğru giden bir yol tutacaktır.

20. Rabbin biliyor ki, sen ve yanındakilerden bir topluluk, gecenin üçte birine yakın bir bölümünü veya yarısını veya üçte birini ibadetle geçiriyorsunuz. Geceyi de, gündüzü de ölçüp biçen Allah'tır. Bu kadarına güç yetiremeyeceğinizi bildiği için Allah sizi bağışladı. Artık Kur andan kolayınıza geleni okuyun. Allah şunu da biliyor ki, içinizden hastalar olacak; bir bölümünüz Allah'ın sunumundan payını aramak için yeryüzünde dolaşacak; bir bölümünüz de Allah yolunda savaşa çıkacak. Bu nedenle, Kurandan kolayınıza geleni okuyun, Allah'a içtenlikle yakarışta bulunmayı sürdürün, yoksulun hakkı olanı verin ve Allah'a güzel bir borç sunun. Kendiniz için iyilik olarak dünyada iken ne gönderirseniz, Allah katında onun daha hayırlı ve sevabı daha da artmış olarak size döneceğini görürsünüz. Bir de Allah'tan bağışlanma isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

BÜRÜNÜP SARINAN BÖLÜMÜ
(MÜDDESSİR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ey örtüsüne bürünüp sarman elçim,
2. Kalk ve insanları uyar.
3. Yalnızca rabbini büyük tanı.
4. Giysini temiz tut.
5. Kötü şeyleri terk et.
6. Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.
7. Rabbinin rızasına ulaşmak için dirençli ol.
8. Boruya üflendiği zaman,
9. İşte o gün zorlu bir gündür.
10. İnkarcılar için hiç kolay değildir.
11. Kendisini tek olarak yarattığım o kişiyi sen bana bırak.
12. Ki ben ona bol bir zenginlik verdim.
13. Göz önünde duran oğullar verdim.
14. Sayısız imkan ve fırsatları önüne serdim.
15. O daha da vermemi bekliyor.
16. Hayır, çünkü o ayetlerimize karşı inatçılık etti.
17. Ben onu dik bir yokuşa süreceğim.
18. Çünkü o kendince düşündü, ölçüp biçti.
19. Canı çıkasıca, nasıl da ölçüp biçti.
20. Sonra yine canı çıkasıca nasıl da ölçüp biçti.
21. Sonra baktı.
22. Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti.

23. Sonra arkasına dönüp büyüklük tasladı.

24. "Bu Kur'an, yalnızca aktarılarak öğrenilen bir büyüdür!" dedi.

25. Yine, "Bu, insan sözünden başka bir şey değildir!" dedi.

26. Ben onu yakında yakıcı bir ateşe atacağım.

27. Yakıcı ateşin ne olduğunu sen nerden bileceksin?

28. O, yakıp tüketir ve geriye bir şey bırakmaz.

29. İnsanların derilerini yakıp kavurur.

30. Üzerinde on dokuz görevli vardır.

31. Biz Cehennem görevlilerini meleklerden seçtik. Onların sayısını da inkarcılar için bir sınanma aracı yaptık ki, kendilerine kitap verilenler iyice inansın; inananların inancı artsın. Kendilerine kitap verilenler ile inananlar kuşkuya düşmesin. Kalplerinde hastalık bulunanlar ile inkarcılar da; "Bu örnekle Allah ne anlatmak istedi?" deyiversin. Allah dilediğini böyle saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Rabbinin ordularını ondan başkası bilemez. Bu, insan için yalnızca bir öğüttür.

32. Aya andolsun ki, kesinlikle iş onların sandığı gibi değil.

33. Dönüp giden geceye de andolsun.

34. Ağarmaya başladığında sabaha da andolsun.

35. Ki o büyük gerçeklerden biridir.

36. İnsanlar için bir uyarıcıdır.

37. İleri veya geri gitmek durumunda olanlar için bir uyarıdır.

38. Herkes yaptıklarının tutsağıdır.

39. Ancak defteri sağdan verilenler başkadır.

40. Onlar cennetler içindedirler ve bir şeyler sorarlar.

41. Sordukları soruları, suçlulara yöneliktir.

42. "Sizi yakıcı ateşe sürükleyen nedir?"

43. Derler ki; "Biz Tanrı ya yakarışta bulunanlardan değildik."

44. "Yoksulları doyurmaz ve onlara yardım etmezdik."

45. "Boş işlerle uğraşan kişilerle birlikte biz de boş şeylere dalıp giderdik."

46. "Yargı gününü yalanlardık."

47. "Sonunda kesin bilgi ve ölüm bize ulaştı."

48. Artık kayırmacıların kayırması onlara bir yarar sağlamaz.

49. Onlara ne oluyor ki Tanrının öğüdüne karşı sırtlarını dönüyorlar?

50. Onlar sanki sağa sola kaçışan yaban eşekleri gibidir.

51. Tıpkı aslandan kaçıyor gibidirler.

52. İstiyorlar ki, her birine ayrı ayrı özel sayfalar dağıtılsın.

53. Doğrusu, onlar ahiretten korkmuyorlar.

54. Gerçek şu ki, bu bir uyarıdır.

55. Kim isterse, ondan öğüt alır.

56. Bununla birlikte Allah dilemedikçe kimse öğüt alamaz. Allah, kendisinden sakınılmaya değer olandır. Ve günahları bağışlayacak olan da odur.

0

DİRİLİŞ GÜNÜ BÖLÜMÜ
(KIYAMET SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Diriliş gününe ant içerim,

2. Sürekli kendini kınayan cana da ant içerim.

3. İnsan, kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?

4. Evet, bizim onun parmak uçlarını bile düzenlemeye gücümüz yeter.

5. Fakat insan günah işlemeyi sürdürmek ister.

6. "Diriliş günü ne zamanmış?" diye sorar.

7. Göz kamaştığı zaman,

8. Ay karardığı zaman,

9. Güneş ve Ay bir araya getirildiği zaman,

10. îşte o gün insan; "Nereye kaçayım?" diyecektir.

11. Hayır, kaçılacak hiçbir yer yoktur.

12. O gün varılacak yer ancak rabbinin huzurudur.

13. O gün, insana yaptığı da yapmayıp ertelediği de bildirilecektir.

14. İnsan artık kendi kendisinin tanığıdır.

15. İsterse mazeretlerini sayıp döksün.

16. Onu acele ile okumak için dilini kıpırdatma.

17. Onu toplamak da okutmak da bizim işimizdir.

18. O halde biz sana Kur'anı okuduğumuzda, sen de onun okunuşunu izle!

19. Sonra onu açıklamak da bizim işimizdir.

20. Hayır, doğrusu siz şu geçici dünyayı seviyorsunuz.

21. Ahireti ise bırakıyorsunuz.

22. O gün birtakım yüzler ışıl ışıl parlar.

23. O yüzler ki, rablerine bakarlar.

24. Nice yüzler de vardır ki o gün asıktır.

25. Onlar, belkemiklerinin kırılacağının kaygısı içinde olacaklardır.

26. Hayır, can boğaza dayandığı zaman,

27. "Kurtaracak olan kimse var mı?" denilir.

28. O, anlar ki artık ayrılık vaktidir.

29. Ayaklar birbirine dolaşır.

30. O gün rabbine doğru yolculuk vardır.

31. Oysa o ne elçiyi doğrulamış, ne de Tanrı ya yakarışta bulunmuştu.

32. Yalnızca gerçeği yalanlayıp ona sırtını dönerdi.

33. Sonra da çalım sata sata ailesinin yanına giderdi.

34. Bu bela sana çok uygundur. Gerçekten çok uygundur.

35. Evet, yine çok uygundur bu bela sana. Gerçekten çok uygundur.

36. İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?

37. Onun aslı, rahime atılan bir meni damlası değil miydi?

38. Sonra kan pıhtısı olmuş, ardından Allah onu insan biçimine koyup şekil vermiştir.

39. Ondan erkek ve dişi iki eş yaratmıştır.

40. Peki bütün bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltemeye gücü yetmez mi?

İNSAN BÖLÜMÜ

(İNSAN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. İnsan anılmaya değer bir şey olana kadar, üzerinden uzun bir zaman geçmiş değil midir?

2. Biz, insanı katışık bir damladan yarattık. Onu sınamak için işitmesini ve görmesini sağladık.

3. Ona yol da gösterdik. Artık ister şükreder, ister iyilik bilmezlik eder.

4. Doğrusu biz inkarcılar için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

5. İyiler ise bir kadehten güzel çiçeklerle tatlandırılmış bir dolu içerler.

6. O bir pınardır ki, Allah'ın kulları ondan içer ve onu diledikleri yöne akıtırlar.

7. Onlar ki, verdikleri sözü yerine getirirler ve kötülüğü her yeri kaplayan bir günden korkarlar.

8. Onlar; kendi canları çekmesine karşın yoksula, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler.

9. Ve derler ki; "Biz, sizi sadece Allah rızası için doyuruyoruz, sizden bir karşılık ve teşekkür de beklemiyoruz"

10. "Çünkü biz, sert ve zorlu bir gün nedeniyle rabbimizden korkuyoruz."

11. Fakat Allah, onları o günün kötülüğünden korumuş; yüzlerine aydınlık, gönüllerine sevinç vermiştir.

12. Sabretmelerine karşılık olarak da onları cennet bahçesi ve ipekle ödüllendirmiştir.

13. Orada koltuklar üzerine yaslanarak otururlar. Ne bir güneş görürler orada, ne de kavurucu bir soğuk görürler.

14. Cennet ağaçlarının gölgeleri üzerlerine eğilmiştir. Ve bahçenin meyveleri ise iyice yaklaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde ise gümüş kaplar ve billur kaseler dolaştırılır.

16. Billurları gümüş gibi parlaktır, görevliler onları bir ölçüye göre dağıtırlar.

17. Orada onlara karışımı zencefil olan bir kadehten dolu içirilir.

18. O bir pınardır ki, adına "Sekebil" denir.

19. Çevrelerinde hiç yaşlanmayan genç delikanlılar dolaşır. Sen onları gördüğünde, saçılmış birer inci sanırsın.

20. Orada nereye baksan, bir nimet ve görkemli bir egemenlik görürsün.

21. Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir dolu içirir.

22. İşte bu, sizin ödülünüz olup çalışmanızın karşılığı olarak verilmiştir.

23. Kuşkusuz Kuranı sana aşama aşama indiren biziz.

24. Öyleyse rabbinin hükmünü sabırla bekle ve onlardan hiçbir günahkara veya inkarcıya boyun eğme.

25. Sabah akşam rabbinin adını an.

26. Gecenin bir bölümünde ona secde et ve yine geceleyin uzun uzadıya onu yücelt.

27. Onlar, şu geçici dünyayı severler de önlerindeki o zorlu günü göz ardı ederler.

28. Onları biz yarattık ve eklemlerini birbirine sapasağlam bağladık. Biz ki, dilediğimizde, onları benzerleriyle de değiştiririz.

29. Gerçek şu ki, bu, bir öğüttür; artık dileyen rabbine doğru bir yol tutar.

30. Fakat Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Çünkü, Allah, her şeyi gereğince bilendir ve erdemli bilginin kaynağıdır.

31. O, dilediğini rahmetine ulaştırır. Ve o, zalimler için ise acı verici bir azap hazırlamıştır.

GÖNDERİLENLER BÖLÜMÜ

(MÜRSELAT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Birbiri ardınca gönderilenlere andolsun!
2. Şiddetle esip savrulanlara da andolsun!
3. Yaydıkça yayanlara da andolsun!
4. Ayırdıkça ayıranlara da andolsun!
5. Ve bir öğüt bırakanlara da andolsun!
6. Ki o bir özür veya bir uyarı içindir.
7. îyi bilin ki size, olacağı bildirilen şey kesinlikle gerçekleşecektir.
8. Yıldızların ışığı söndürüldüğü zaman,
9. Gök yarıklığı zaman,
10. Dağlar ufalanıp savrulduğu zaman,
11. Elçiler için belirlenen vakit geldiği zaman,
12. O olay hangi güne ertelenmiştir?

13. Ayırım gününe ertelenmiştir.

14. Ayırım gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?

15. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

16. Biz öncekileri yıkıma uğratmadık mı?

17. Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız.

18. Biz, suçlulara işte böyle yaparız.

19. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

20. Biz, sizi basit bir sudan yaratmadık mı?

21. Ve o suyu sağlam bir yere yerleştirmedik mi?

22. Bunu, belli bir süreye kadar yaptık.

23. Biz buna güç yetirmişizdir. Ve bizim gücümüz ne büyüktür.

24. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

25. Biz yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı?

26. Hem diriler, hem ölüler için...

27. Orada yüksek dağlar yaratıp, size tatlı bir su içirmedik mi?

28. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

29. Haydi, yalanlamış olduğunuz azaba doğru yürüyün.

30. Üç kola ayrılmış olan bir gölgeye gidin.

31. O, ne gölgelendirir, ne de alevden korur.

32. Gerçekten o, köşk gibi kocaman kıvılcımlar saçar.

33. Her bir kıvılcım, sanki birer sarı deve gibidir.

34. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

35. Bugün onların dillerinin tutulduğu gündür.

36. Özür dilemeleri için onlara izin de verilmez.

37. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

38. îşte bu, sizi ve öncekileri bir araya toplayacağımız ayırım günüdür.

39. Eğer bana karşı bir tuzağınız varsa, onu hemen kurun.

40. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

41. Kuşkusuz, Allah'tan sakınanlar o gün gölgeliklerde

42. Ve pınar başlarında olacaklardır.

43. Canlarının çektiği meyvelerle yan yana olacaklardır.

44. Onlara; "Dünyada yaptıklarınıza karşılık bir ödül olarak sağlıkla yiyin ve için!" denilecektir.

45. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz.

46. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

47. Şimdi yiyin ve biraz eğlenin. Doğrusu sizler suçlularsınız.

48. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

49. Onlara; "Tanrıyı anmak için öne doğru eğilin!" denildiğinde eğilmezler.

50. O gün, gerçeği yalanlamakta olanlara yazıklar olsun!

51. Artık onlar, bundan sonra daha hangi söze inanacaklardır?

o

HABER BÖLÜMÜ
(NEBE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Onlar birbirine neyi sorup duruyorlar?
2. O büyük haberi mi?
3. Ki onlar ona ilişkin görüş ayrılığına düşmüşlerdi.
4. Hayır, yakında öğrenecekler.
5. Yine hayır, yakında elbette ki öğrenecekler.
6. Biz yeryüzünü bir döşek yapmadık mı?
7. Dağları da birer kazık yapmadık mı?
8. Ve sizi çift çift yarattık.
9. Uykunuzu bir dinlenme aracı yaptık.
10. Geceyi size bir örtü eyledik.
11. Gündüzü de geçimi sağlama zamanı olarak belirledik.
12. Üstünüze yedi sağlam gök kurduk.
13. Bir de ışıl ışıl parlayan bir kandil yerleştirdik.
14. Bulutlardan ise bol bol yağmur indirdik.
15. Ki o yağmur ile daneler ve bitkiler çıkaralım.

16. Ve çeşit çeşit bahçeler çıkaralım.

17. Gerçek şu ki, yargılama günü, belirlenmiş bir vakittedir.

18. Boruya üflendiği gün, hepiniz bölük bölük gelirsiniz.

19. O sırada gök açılmış ve kapı kapı olmuştur.

20. Dağlar yürütülmüş ve artık bir serap oluvermiştir.

21. Cehennem, bir gözetleme yeri olmuştur.

22. Orası azgınlar için bir barınak olacaktır.

23. Orada çağlar boyu kalacaklardır.

24. Yine orada ne bir serinlik bulacak, ne de bir içecek tadacaklardır.

25. Yalnız kaynar su ve irin içeceklerdir.

26. Bu, yaptıklarına uygun bir karşılıktır.

27. Doğrusu onlar, sorguya çekileceklerini ummuyorlardı.

28. Ayetlerimizi yalanlayabildikleri kadar yalanlıyorlardı.

29. Halbuki biz her şeyi sayıp yazmışızdır.

30. Şimdi azabı tadın. Sizin için artık azaptan başkasını arttırmayacağız.

31. Gerçek şu ki, Allah'tan sakınanlar için bir mutluluk vardır.

32. Nice bahçeler ve üzüm bağları vardır.

33. Göz alıcı güzelliğe sahip yaşıt eşler vardır.

34. İçki dolu kadehler vardır.

35. Onlar orada boş ve yalan sözler işitmezler.

36. İşte bunlar rabbinden gelen yeterli bir bağış ve bir ödüldür.

37. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbi olan bağışlayıcı Tanrıdır. Onun katında ona söz söylemeye kimsenin gücü yetmez.

38. O gün ruh ve melekler dizi dizi olurlar. Bağışlayıcı Tanrının izin verdiklerinden başkası konuşamaz. Konuşmasına izin verilen de yalnızca doğruyu söyler.

39. İşte bu, kesin olarak gelecek olan gündür. Artık dileyen rabbine doğru bir yol tutsun.

40. Biz, sizi yakın bir azap ile uyarmış bulunuyoruz. O gün, kişi yapmış olduklarına bakacak ve eğer inkarcı ise; "Keşke toprak olsaydım!" diyecektir.

SÖKÜP ÇIKARANLAR BÖLÜMÜ
(NAZtAT SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Söküp çıkaranlara andolsun!
2. Yumuşakça çekip alanlara da andolsun!
3. Yüzüp yüzüp gidenlere de andolsun!
4. Yarıştıkça yarışanlara da andolsun!
5. Böylece işleri yönetenlere de andolsun!
6. O gün evreni bir sarsıntı sarsacaktır.
7. Ardından onu başka bir sarsıntı izleyecektir.
8. O gün ki, kalpler titreyecektir.
9. Onların gözleri yerlere eğilecektir.
10. Diyorlar ki; "Biz gerçekten eski halimize döndürülecek miyiz?"
11. "Ufalanmış kemiklere döndükten sonra, öyle mi?"
12. Yine derler ki; "Öyleyse bu, çok zararlı bir dönüştür."
13. Doğrusu tek bir çığlık yetecektir.
14. Bir de bakarsın ki, onlar, yerin üstündedirler.
15. Musa'nın haberi sana geldi mi?
16. Kutsal vadi Tuva'da rabbi ona şöyle seslenmişti:
17. "Firavuna git; çünkü o iyice azdı."
18. Ona de ki; "Temizlenmek ister misin?"
19. "Sana, rabbine giden yolu göstereyim de ondan saygı ile korkasın."
20. Derken, Musa ona o en büyük kanıtı gösterdi.

21. Fakat o yalanladı ve isyan etti.

22. Sonra arkasını dönüp koşmaya başladı.

23. Halkı toplayıp şöyle söyledi;

24. "Ben sizin en yüce rabbinizim."

25. Allah da onu dünya ve ahiret azabı ile yakalayıverdi.

26. Elbette bunda, Allah'tan sakınan kimseler için büyük bir ibret vardır.

27. Sizi yaratmak mı daha zordur yoksa göğü yaratmak mı? İşte Allah onu yarattı.

28. Tavanını yükseltip onu bir düzene koydu.

29. Gecesini kararttı, gündüzünü aydınlık yaptı.

30. Bundan sonra da yeryüzünü serip döşedi.

31. Yerden su çıkardı ve otlaklar meydana getirdi.

32. Dağları da sapasağlam bir biçimde yerleştirdi.

33. Bütün bunları, sizin yararlanmanız ve hayvanlarınızın yararlanması için yaptı.

34. Fakat her şeyi bastıran o felaket geldiği zaman.

35. O gün, insan, ne için çaba harcadığını düşünüp anlar.

36. Gören herkese Cehennem açıkça gösterilir.

37. Kim ki azgınlık edip sınırı aşarsa,

38. Ve dünya yaşamını ahirete tercih ederse,

39. Kuşku yok ki, o alevli ateş, onun varacağı yerin ta kendisi olacaktır.

40. Kim rabbinin huzurunda durmaktan korkup da nefsini kötü heveslerden alıkoymuşsa,

41. Kuşkusuz ki, Cennet onun varacağı yerin ta kendisi olacaktır.

42. Sana dünyanın sonunu getirecek olan o büyük felaketin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar.

43. Sen onu nereden bilecek ve bildireceksin?

44. Ona ilişkin bilgi rabbine aittir.

45. Senin görevin, yalnızca ondan korkanları uyarmaktır.

46. O günü gördüklerinde onlar, sanırlar ki, dünyada ya bir gece ya da bir kuşluk vakti kadar kalmışlardır.

O

YÜZÜNÜ EKŞİTTİ BÖLÜMÜ
(ABESE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Yüzünü ekşitti ve öteye döndü.
2. Yanına kör bir adam geldi diye.
3. Nerden biliyorsun; belki o, temizlenip arınacaktır?
4. Veya öğüt alacak da öğüt ona yarar sağlayacaktır.
5. O, kendisini her türlü ihtiyacın üstünde gören kişiye gelince,
6. İşte sen ona yöneliyorsun.
7. Oysa o arınmadı diye sen sorumlu olacak değilsin.
8. Ama koşarak sana gelen ise,
9. İçten bir saygıyla gelmiştir.
10. Fakat sen onunla ilgilenmiyorsun.
11. Sakın bir daha böyle yapma. Çünkü o Kur an, bir öğüttür.
12. Dileyen ondan öğüt alır.
13. O, çok değerli sayfalardadır.
14. Yüceltilmiş ve tertemiz kılınmıştır.
15. Elçilerin elleriyle yazılmıştır.
16. O elçiler şerefli ve tertemizdir.
17. Kahrolası insan, nasıl da iyilik bilmezlik ediyor.
18. Allah onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir damla sudan yarattı da ona biçim verdi.
20. Sonra yolunu kolaylaştırdı.
21. Sonra, onu öldürüp, kabre koydu.
22. Sonra dilediği zaman onu yeniden diriltecektir.

23. Doğrusu insan, Allah'ın ona emrettiklerini yerine getirmedi.

24. İnsan yediğine bir baksın.

25. Doğrusu biz suyu bol bol akıttık.

26. Sonra toprağı iyice yardık.

27. Böylece onda daneler bitirdik.

28. Üzümler ve yoncalar bitirdik.

29. Zeytin ve hurma ağaçları bitirdik.

30. İri ve sık ağaçlı bahçeler yaptık.

31. Meyveler ve sebzeler bitirdik.

32. Bütün bunları, sizin yararlanmanız ve hayvanlarınızın yararlanması için yaptık.

33. Fakat o kulakları sağır edercesine yankılanacak olan ses geldiği zaman.

34. İşte o gün, insan kendi kardeşinden kaçar.

35. Annesinden ve babasından da kaçar.

36. Eşinden ve çocuklarından da kaçar.

37. O gün, herkesin kendisine yetecek bir derdi vardır.

38. O gün, öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır.

39. Güleçtir ve sevinçlidir.

40. Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür.

41. Onları bir karanlık kaplar.

42. İşte onlar inkarcılardır ve doğru yoldan sapmış olanlardır.

0

DÜRÜLME BÖLÜMÜ

(TEKVİR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Güneş katlanıp dürüldüğünde,
2. Yıldızlar döküldüğünde,
3. Dağlar yürütüldüğünde,

4. Gebe develer başı boş bırakıldığında,

5. Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,

6. Denizler tutuşturulduğunda,

7. Ruhlar bedenlerle birleştirildiğinde,

8. Ve diri diri toprağa gömülen kıza sorulduğunda,

9. Hangi günahtan dolayı öldürüldün diye...

10. Amel defterleri açıldığında,

11. Gökyüzü sıyrılıp alındığında,

12. Cehennem kızıştırıldığında,

13. Ve Cennet yaklaştırıldığında,

14. İşte o zaman herkes ne getirdiğini öğrenecektir.

15. Hayır, gündüz gizlenen yıldızlara andolsun!

16. Yörüngelerinde dolaşan ve kaybolan gezegenlere de andolsun!

17. Kararmaya başladığında geceye de andolsun!

18. Ağarmaya başladığında sabaha da andolsun!

19. Elbette ki o şerefli bir elçinin sözüdür.

20. O elçi ki, çok güçlüdür ve en yüksek göğün sahibi olan Tanrı'nın katında çok saygındır.

21. Orada sözü dinlenir ve ona güvenilir.

22. Arkadaşınız cinlenmiş değildir.

23. Andolsun ki o, onu apaçık bir ufukta görmüştür.

24. O ki, hiçbir haberi gizlemez.

25. Bu Kuran, o kovulmuş Şeytanın sözü değildir.

26. Öyleyse nereye gidiyorsunuz?

27. O, evrenler için yalnızca bir öğüttür.

28. Ve sizin içinizden dosdoğru bir yolda yürümek isteyenler için de bir öğüttür.

29. Fakat evrenlerin rabbi olan Allah istemedikçe siz hiçbir şey isteyemezsiniz.

#

YARILMA BÖLÜMÜ
(İNFİTAR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gökyüzü varıldığında,
2. Yıldızlar döküldüğünde,
3. Denizler taştığında,
4. Mezarların içi, dışarıya çıkarıldığında,
5. İşte o zaman herkes ne yaptığını ve neyi yapmayıp ertelediğini öğrenecektir.
6. Ey insan, seni sonsuz cömertliğin sahibi olan rabbin konusunda aldatan nedir?
7. O ki; seni yaratmış, sana şekil vermiş ve seni düzeltmiştir.
8. Seni dilediği biçimde düzenlemiştir.
9. Hayır, siz yine de dini yalanlıyorsunuz.
10. Halbuki sizin üzerinizde gözetleyici güçler vardır.
11. Onlar şerefli yazıcılardır.
12. Yapmakta olduğunuz her şeyi bilirler.
13. Kuşkusuz iyiler nimetler içindedir.
14. Doğru yoldan sapmış olanlar ise ateşin içindedir.
15. Yargı günü oraya gireceklerdir.
16. Bir daha da oradan çıkamazlar.
17. Yargı gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?
18. Sonra yine, sen, yargı gününün ne olduğunu nereden bileceksin?
19. O, kimsenin kimseye yardım edemeyeceği bir gündür. O gün buyruk, yalnızca Allah'ındır.

KANDIRANLAR BÖLÜMÜ
(MUTAFFİFİN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Yazıklar olsun ölçüp tartarken kandıranlara!

2. Ki onlar, insanlardan ölçüp tartarak bir şey aldıklarında eksiksiz alırlar.

3. Ama onlara bir şey ölçüp tartarak verdikleri zaman, eksik tartarlar.

4. Yoksa onlar bir gün yeniden diriltileceklerini ummuyorlar mı?

5. Onların diriltilmesi büyük bir gün içindir.

6. O gün insanlar evrenlerin rabbi olan Allah'ın karşısında ayağa kalkacaklardır.

7. Hayır, doğrusu günaha batmış olanların defteri Siccin içindedir.

8. Siccin nedir sen bilir misin?

9. O, rakamlandırılmış bir kitaptır.

10. O gün, gerçeği yalanlayanlara yazıklar olsun!

11. Onlar ki, yargı gününü yalanlarlar.

12. Oysa onu, sınırı aşan ve günaha batmış olandan başkası yalanlamaz.

13. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman; "Bunlar öncekilerin masalları!" deyiverir.

14. Hayır, tersine onların yaptıkları kötülükler kalplerini karartmıştır.

15. Hayır, doğrusu onlar o gün, rablerinden yoksun bırakılacaklardır.

16. Sonra da Cehenneme atılacaklardır.

17. Sonra onlara; "İşte bu, yalanladığınız şeydir!" denecektir.

18. Ama iyilerin defteri yüksek katlardadır.

19. O yüksek katların ne olduğunu sen bilir misin?

20. O, rakamlandırılmış bir kitaptır.

21. O kitabı, ancak Allah'a yakın olanlar görür.

22. İyiler ise nimetler içindedir.

23. Onlar orada koltuklar üzerinde etrafı seyrederler.

24. Onların yüzünde nimetlerin sevincini görürsün.

25. Onlara damgalı, duru bir dolu sunulur.

26. Sonunda o misk kokusu bırakır. Yarışanlar işte bunun için yarışsınlar.

27. Onun katkısı gözdelerin içtiği yüce kaynaktandır.

28. O, Allah'a yakın olanların içecekleri bir kaynaktır.

29. Gerçek şu ki, suçlular dünyada inananlara gülerlerdi.

30. Yanlarından geçtikleri zaman birbirlerine göz kırparlardı.

31. Ailelerinin yanına dönerken de eğlenerek dönerlerdi.

32. İnananları gördüklerinde; "Bunlar sapıtmış insanlar!" derlerdi.

33. Oysa onlar, inananların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de inananlar o inkarcılara güleceklerdir.

35. Hatta koltuklara kurulmuş bir biçimde onlara bakarak güleceklerdir.

36. İnkarcılar, yaptıklarına karşılık olarak işte böylece cezalarını buldular mı? Tabii ki buldular!

PARÇALANMA BÖLÜMÜ
(ÎNŞIKAK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gökyüzü parçalandığında,
2. Rabbini dinleyip ona yaraşır şekilde boyun eğdiğinde,
3. Yeryüzü dümdüz edildiğinde,
4. İçinde olanları dışarı atıp boşaldığında,
5. Rabbini dinleyip ona yaraşır şekilde boyun eğdiğinde,
6. Ey insanoğlu, sen rabbine kavuşuncaya değin çalışıp çabalayacak, sonunda ona kavuşacaksın.
7. O zaman kimin defteri sağından verilirse,
8. Onun sorgusu pek kolay olacaktır.
9. Ailesinin yanına sevinç içinde dönecektir.
10. Kimin de defteri arkasından verilirse,
11. İşte o, ölüp, yok olmak isteyecektir.
12. Ve alevli ateşe girecektir.
13. Çünkü o, dünyada iken, ailesi arasında pek şımarıktı.
14. Rabbine hiç dönmeyeceğini sanıyordu.
15. Elbette ki dönecekti. Çünkü rabbin onu gözlüyordu.
16. Akşam kızıllığına andolsun!
17. Geceye ve onun kapladığı şeylere de andolsun!
18. Dolunay halindeki Aya da andolsun!
19. Gerçekten siz bir katmandan öbür katmana geçeceksiniz.
20. Böyleyken onlara ne oluyor da inanmaya yanaşmıyorlar?
21. Onlara Kuran okunduğu zaman neden secde etmiyorlar?
22. Tersine o inkarcılar dini yalanlayıp duruyorlar.

23. Oysa Allah, içlerindekini bilmektedir.

24. Öyleyse sen onları acı bir azapla müjdele.

25. Fakat inanıp yararlı işler yapanlar için ise kesintisiz bir ödül vardır.

BURÇLAR BÖLÜMÜ

(BURUÇ SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Burçlara sahip olan gökyüzüne andolsun!

2. Geleceği bildirilen güne de andolsun!

3. Tanıklık edene ve edilene de andolsun!

4. Ateşle dolu hendeğe atılanlar öldürüldü...

5. O ateş ki, onun yakıtı tutuşturulmuştu.

6. Onlar onun başında oturmuşlardı.

7. Ve inananlara yaptıkları işkenceyi seyrediyorlardı.

8. İnananlardan öç almalarının nedeni, inananların üstün ve övgüye değer olan Allah'a inanmalarıdır.

9. O Allah ki, göklerin ve yerin egemenliği onundur. Ve Allah, her şeye tanıktır.

10. Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, Cehennem azabı vardır. Onlar için bir de yanma cezası olacaktır.

11. İnananlar ve iyi işler yapanlar için de yüzeyinden ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur.

12. Gerçek şu ki, rabbinin yakalayışı pek şiddetlidir.

13. İlk yaratan da odur, yeniden yaratan da odur.

14. O, çok bağışlayandır ve çok sevendir.

15. O, şerefli ve en yüksek göğün sahibidir.
16. O, dilediği her şeyi yapandır.
17. O orduların haberi sana geldi mi?
18. Firavunun ve Semud'un haberi de geldi mi?
19. Fakat inkarcılar yine de dini yalan saymaya devam ediyorlar.
20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmış bulunuyor.
21. Hayır, gerçek şu ki o şerefli bir Kurandır.
22. Ve o, korunan bir levhada bulunmaktadır.

0

SABAH YILDIZI BÖLÜMÜ

(TARIK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gökyüzüne ve sabah yıldızına andolsun!
2. Sabah yıldızının ne olduğunu sen bilir misin?
3. O, karanlıkları delip geçen yıldızdır.
4. Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde bir gözetleyici olmasın.
5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.
6. O, fışkıran bir su damlacığından yaratılmıştır.
7. O su, bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.
8. Allah'ın onu yeniden diriltmeye elbette gücü yeter.
9. O gün, bütün sırlar açığa çıkarılır.
10. îşte o gün insanın ne bir gücü olacaktır ne de bir yardımcısı bulunacaktır.
11. Yağmur yağdıran göğe andolsun!
12. Çatlayan toprağa da andolsun!
13. Gerçekten bu, ayırt edici bir sözdür.

14. O, bir şaka değildir.
15. Doğrusu onlar tuzak kurup duruyorlar.
16. Ben de tuzak kuruyorum.
17. Öyleyse inkarcılara sen az bir süre daha tanı.

EN YÜCE BÖLÜMÜ
(A'LA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ulu rabbinin adını yücelt.
2. Yaratıp düzene koyan odur.
3. Ölçüp, biçip yol gösteren odur.
4. Yemyeşil otlağı bitiren odur.
5. Sonra da onu kupkuru çöpe çeviren odur.
6. Biz sana Kur an'ı okutacağız ve sen onu unutmayacaksın.
7. Yalnız Allah'ın dilediği bunun dışındadır. Çünkü o, gizli olanı da açığa çıkanı da bilmektedir.
8. Ve biz seni en kolay olan yola ulaştıracağız.
9. Öyleyse eğer yararlı olacaksa insanlara öğüt ver.
10. Allah'tan sakınan öğüt alacaktır.
11. Ama ona başkaldıran ise öğüt almaktan kaçınacaktır.
12. O ki en büyük ateşe atılacaktır.
13. Nitekim o, orada ne ölecek, ne de yaşayacaktır.
14. Ama kötülüklerden arınan kurtuluşa ermiştir.
15. Öyleyse rabbinin adını an ve ona içtenlikle yakarışta bulun.
16. Ne var ki, siz dünya yaşamını seçiyorsunuz.
17. Oysa ahiret daha iyi ve kalıcıdır.
18. Hiç kuşkusuz, bu Kur'an, önceki sayfalarda da vardır.
19. Yani İbrahim'e ve Musa'ya verilen sayfalarda da vardır.

0

KORKUNÇ FELAKET BÖLÜMÜ

(GAŞİYE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. O korkunç felaketin bilgisi sana geldi mi?
2. O gün öyle yüzler vardır ki yere eğilmiştir.
3. Çalışmış fakat boşa yorulmuştur.
4. Onlar, kızgın bir ateşe yollanırlar.
5. Kendilerine kaynamış bir gözeden su içirilir.
6. Dikenden başka yiyecekleri yoktur.
7. O diken ne besleyicidir, ne de açlığı giderir.
8. O gün öyle yüzler de vardır ki mutluluktan parlayacaktır.
9. Yaptıklarından ötürü sevinçlidirler.
10. Onlar, yüksek bir cennette olacaklardır.
11. Orada boş söz işitmezler.
12. Orada akan bir pınar vardır.
13. Yükseltilmiş tahtlar vardır.
14. Hizmete sunulmuş kadehler vardır.
15. Sıra sıra dizilmiş yastıklar vardır.
16. Serilmiş halılar vardır.
17. Onlar, develerin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?
18. Göğün nasıl yükseltildiğine de bakmazlar mı?
19. Dağların nasıl dikildiğine de bakmazlar mı?
20. Yeryüzünün nasıl düzenlendiğine de bakmazlar mı?
21. Öyleyse sen öğüt ver. Çünkü sen yalnızca bir öğütçüsün.
22. Yoksa onları zorlayacak değilsin.

23. Fakat kim gerçeğe sırtını dönüp inkar ederse,

24. Allah onu en büyük ceza ile cezalandıracaktır.

25. Doğrusu onların dönüşü bize olacaktır.

26. Ardından kuşku yok ki, onları sorguya çekmek bize ait bir iştir.

TANYERİ BÖLÜMÜ

(FECR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Tan yerine andolsun!

2. On geceye andolsun!

3. Çifte ve teke de andolsun!

4. Geçip giden geceye de andolsun!

5. Bunlarda aklı olan için bir yemin değeri vardır değil mi?

6. Rabbinin Ad halkına ne yaptığını görmez misin?

7. Yüksek sütunları olan İrem şehrine ne yaptığını görmez misin?

8. Öyle ki, kentler içinde onun bir benzeri yaratılmamıştır.

9. Ve yine vadilerde kayaları oyarak evler yapmış olan Semud halkına rabbinin ne yaptığını görmez misin?

10. Ve yine piramitleri olan Firavun'a rabbinin ne yaptığını görmez misin?

11. Onlar ülkelerinde azmışlardı.

12. Böylece oralarda kötülüğü çoğaltmışlardı.

13. Bundan dolayı, rabbin, onlara bir azap kamçısı çarpıverdi.

14. Çünkü rabbin her an gözetleyip durmaktadır.

15. Fakat insan; ne zaman rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir iyilikte bulunsa ve ona nimetler verse; "Rabbim bana ikramda bulundu," der.

16. Ancak ne zaman ki yaşamlığını kısarak onu sınasa; "Rabbim beni küçük düşürdü," der.

17. Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

18. Yoksulu doyurmak için birbirinizi özendirmiyorsunuz.

19. Mirası da hak gözetmeden yiyorsunuz.

20. Malı ise pek fazla seviyorsunuz.

21. Hayır, doğrusu yeryüzü parça parça dağıldığında,

22. Rabbin gelip melekler dizi dizi dizildiğinde,

23. İşte o gün Cehennem getirilir, insan yaptıklarını birer birer anımsar. Fakat bu anımsamanın ne yararı var!

24. İnsan der ki; "Keşke şimdiki yaşamım için önceden bir hazırlık yapsaydım."

25. O gün Allah'ın vereceği azabı hiç kimse veremez.

26. Onun vuracağı bağı da hiç kimse vuramaz.

27. Ey huzura kavuşmuş olan can,

28. Sen ondan, o da senden razı olarak rabbine dön.

29. İyi kullarımın arasına katıl.

30. Ve cennetime gir.

KENT BÖLÜMÜ

(BELED SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Bu kente ant içerim.
2. Öyle ki sen, bu kentte oturmaktasın.
3. Doğurana ve onun doğurduğuna andolsun!
4. Biz insanı gerçekten bir sıkıntı içinde yarattık.

5. Yoksa o, kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. "Ben yığınla mal tükettim," deyip duruyor.

7. Yoksa o, kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?

8. Biz ona iki göz vermedik mi?

9. Bir dil ile iki dudak vermedik mi?

10. Ona iki de yol gösterdik.

11. Fakat o, sarp yokuşu aşamadı.

12. Sen o sarp yokuşun ne olduğunu bilir misin?

13. O yokuş, köle özgürleştirmektir.

14. Veya kıtlık zamanında doyurmaktır.

15. Akraba olan bir yetime,

16. Veya düşkün bir yoksula yemek yedirmektir.

17. Sonra da inanıp birbirlerine dirençli ve merhametli olmayı öğütleyenlerden olmaktır.

18. İşte böyle olanlar mutluluk içinde bulunanlardır.

19. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar, uğursuzluk içinde olanlardır.

20. Onlar için kapıları üzerlerine kilitlenmiş bir ateş hazırlanmıştır.

o

GÜNEŞ BÖLÜMÜ
(ŞEMS SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Güneşe ve onun aydınlığına andolsun!

2. Onu izleyen Aya da andolsun!

3. Güneş'i ortaya çıkaran gündüze de andolsun!

4. Onu örten geceye de andolsun!

5. Gökyüzüne ve onu yapana da andolsun!

6. Yeryüzüne ve onu düzenleyene de andolsun!

7. Cana ve ona biçim verene de andolsun!

8. Sonra ona kötülük duygusunu ve sakınıp korunmayı esinleyene de andolsun!

9. Özünü kötülüklerden arındıran gerçekten kurtulmuştur.

10. Onu kötülüğe gömen ise yıkıma uğramıştır.

11. Semud halkı azgınlığından ötürü inanmadı.

12. Onların en azgınları ileri atılmıştı.

13. Tanrının elçisi onlara; "Allah'ın devesine ve onun su içme hakkına dokunmayın!" demişti.

14. Onu yalanladılar ve deveyi kestiler de rableri suçları nedeniyle onları kırıp geçirdi ve ülkelerini yerle bir etti.

15. Elbette ki, Allah, bu işin sonundan korkacak değildir.

GECE BÖLÜMÜ
(LEYL SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Her yanı kapladığında geceye andolsun!

2. Parıldayıp aydınlandığında gündüze de andolsun!

3. Erkeği ve dişiyi yaratana da andolsun!

4. Sizin işiniz türlü türlüdür.

5. Kim bağışta bulunur ve kötülükten sakınırsa,

6. Ve en güzel olanı doğrularsa,

7. Biz de onu en kolay olana ulaştırırız.

8. Kim cimrilik edip kendini ihtiyaçsız görürse,

9. Ve en güzel olanı yalan sayarsa,

10. Biz de onu en zor olana ulaştırırız.

11. Mezara yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.

12. Doğru yolu göstermek elbette bizim işimizdir.

13. Ahiret de bizim, dünya da bizimdir.

14. Ben sizi alevler saçan bir ateşe karşı uyarmış bulunuyorum.

15. O ateşe ancak Allah'a başkaldıran kişi girecektir.

16. O ki, dini yalanlamış ve gerçeğe sırtını dönmüştür.

17. Allah'tan iyice sakınan kişi ateşten uzak tutulacaktır.

18. O, malından bağışta bulunup da arınan kimsedir.

19. Onun kimseye bir borcu yoktur ki, malından verirken onu bir karşılık olarak vermiş olsun.

20. O, yalnızca yüce rabbinin rızasını kazanmak için verir.

21. Elbette ki, o, yakında mutlu olacaktır.

KUŞLUK VAKTİ BÖLÜMÜ
(DUHA SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kuşluk vaktine andolsun!
2. Karanlığı iyice çöktüğünde geceye de andolsun!
3. Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı.
4. Senin için ahiret, dünyadan hayırlı olacaktır.
5. Rabbin sana öyle bir ödül verecek ki, sen mutlu olacaksın.
6. O, seni yetim bulup da barındırmadı mı?
7. Şaşırmış bulup da sana yol göstermedi mi?
8. Ve seni bir yoksul iken zengin etmedi mi?
9. Öyleyse yetime sakın kötü davranma.
10. El açıp dileneni de sakın azarlama.
11. Ve rabbinin, sana olan nimetini gereğince anlat.

0

AÇIP GENİŞLETME BÖLÜMÜ

(İNŞİRAH SÜRESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
2. Yükünü üzerinden kaldırmadık mı?
3. O yük ki, senin belini büküyordu.
4. Biz senin şanını yükseltmedik mi?
5. Demek ki, güçlüğün yanı sıra bir de kolaylık vardır.
6. Evet, gerçekten güçlükle birlikte bir kolaylık vardır.
7. Öyleyse bir işi bitirince öbürüne giriş.
8. Ve yalnızca rabbine yönel.

İNCİR BÖLÜMÜ

(TİN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. İncire ve zeytine andolsun!
2. Sina Dağına da andolsun!
3. Bu güvenli kente de andolsun!
4. Gerçekten biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.
5. Sonra da onu aşağıların aşağısına çevirdik.

6. Yalnız inanıp iyi işler yapanlar bunun dışındadır. Onlar için sonu gelmez bir ödül vardır.

7. Buna karşın ey insan, artık sana dini yalanlatan şey nedir?

8. Allah, hüküm verenlerin en üstünü değil midir?

KAN PIHTISI BÖLÜMÜ

(ALAK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Yaratan rabbinin adıyla oku.

2. O, insanı bir kan pıhtısından yaratmıştır.

3. Oku, çünkü senin rabbin çok cömerttir.

4. Rabbin ki, insana kalemle yazmayı öğretmiştir.

5. İnsana bilmediklerini öğreten de odur.

6. Gerçek şu ki, insan azgınlık eder.

7. Kendini her türlü ihtiyacın üstünde görür.

8. Oysaki, dönüş yalnızca rabbinedir.

9. Engellemekte olanı gördün mü?

10. O ki, Allah'a yakarışta bulunan bir kulu engellemektedir.

11. Bir düşün. Ya o kul, doğru yolda ise?

12. Veya Allah'tan sakınmayı buyuruyorsa?

13. Peki ya gördün mü, o engelleyen kişi, dini yalanlamış ve gerçeğe sırtını dönmüşse?

14. O, Allah'ın kendisini görmekte olduğunu bilmez mi?

15. Hayır, eğer vazgeçmezse, onu alnındaki perçeminden tutup sürükleyeceğiz.

16. Onun yalancı ve başkaldırıcı alnından tutacağız.

17. İsterse o, yandaşlarını çağırsın dursun.

18. Biz de zebanileri çağıracağız.

19. Hayır, sen sakın ona uyma. Secde et ve rabbine yaklaş.

KADİR BÖLÜMÜ
(KADİR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Biz onu Kadir gecesi hakkında indirdik.
2. Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?
3. Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.
4. O gece, rablerinin izniyle melekler ve ruh her iş için yeryüzüne inerler.
5. Ve o gece, tan yerinin ağarmasına değin bir esenlik gecesidir.

0

APAÇIK KANIT BÖLÜMÜ
(BEYYİNE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Gerek kendilerine kitap verilenlerden, gerekse ortak koşanlardan olan inkarcılar, kendilerine o açık ve kesin kanıt gelmedikçe, inkarlarından vazgeçecek değillerdi.
2. O kanıt, Allah tarafından gönderilmiş bir elçidir ki, o, onlara tertemiz sayfaları okumaktadır.
3. Onun okuduğu sayfalarda dosdoğru yazılar vardır.
4. Kendilerine kitap verilenler, ancak onlara o apaçık kanıt geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Oysa onlara, dini yalnız Allah a özgü kılıp onu birleyerek kulluk etmeleri, ona yakarışta bulunmaları ve yoksulun hakkı olanı vermeleri emredilmişti. İşte bu, sapasağlam bir dindir.

6. Kendilerine kitap verilenlerden inkarcı olanlar ile Tanrıya ortak koşanlar, içinde süresiz olarak kalacakları cehennem ateşinde olacaklardır. İşte onlar, yaratılmışların en kötüsüdürler.

7. İnanıp iyi işler yapanlar ise yaratılmışların en iyisidirler.

8. Onların rableri katındaki ödülü, içinde temelli ve sonsuz olarak kalacakları, içlerinden ırmaklar akan yeşillikler içindeki cennetlerdir. Allah onlardan razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. İşte bu ödül, rabbinden sakınan kimse içindir.

DEPREM BÖLÜMÜ
(ZİLZAL SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Yeryüzü şiddetli bir depremle sarsıldığında,

2. İçindeki ağırlıkları dışarı çıkardığında,

3. İşte o zaman insan; "Neler oluyor?" diyecektir.

4. Ve yeryüzü bütün haberlerini anlatacaktır.

5. Çünkü ona rabbin bunu bildirmiş olacaktır.

6. O gün, insanlar, yaptıkları kendilerine gösterilsin diye bölük bölük geleceklerdir.

7. Kim zerre kadar bir iyilik yapmışsa onu görecektir.

8. Kim zerre kadar bir kötülük yapmışsa, o da onu görecektir.

KOŞAN ATLAR BÖLÜMÜ
(ADİYAT SÜRESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Soluk soluğa koşan atlara andolsun!
2. Koşarken kıvılcım saçanlara andolsun!
3. Sabah vakti baskın yapanlara andolsun!
4. Böylece tozu dumana katanlara andolsun!
5. Derken bir topluluğun ortasına dalanlara andolsun!
6. Gerçekten insan, rabbine karşı iyilik bilmezdir.
7. Ve gerçekten, kendisi de buna tanıktır.
8. Onun mal sevgisi de çok şiddetlidir.
9. Fakat o bilmez mi ki, bir gün gelecek, kabirlerde olanlar dışarı atılacaktır.
10. Ve kalplerde gizlenenler açığa çıkarılacaktır.
11. Kuşkusuz o gün, rablerinin onlar hakkında her şeyden haberi olacaktır.

KAPIYI ÇALAN FELAKET BÖLÜMÜ
(KARİA SÜRESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kapıyı çalan felaket...
2. Nedir o kapıyı çalan felaket?

3. Kapıyı çalan o felaketin ne olduğunu sen bilir misin?
4. O gün, insanlar yere serilmiş pervaneler gibi olacaklardır.
5. Dağlar da atılmış renkli yün gibi olacaktır.
6. O gün tartısında iyiliği ağır basan kişiye gelince,
7. İşte o kişi mutlu bir yaşayış içinde olacaktır.
8. Kimin de tartısında iyiliği hafif olursa,
9. Onun yeri uçurum olacaktır.
10. O, nasıl bir uçurumdur bilir misin?
11. O uçurum ki, kızgın bir ateştir.

O

ÇOKLUK YARIŞI BÖLÜMÜ
(TEKASÜR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Çoklukla övünmek sizi iyice oyaladı.
2. Mezarları bile sayacak kadar ileri gittiniz.
3. Doğrusu, yakında bileceksiniz.
4. Evet, yakında kesinlikle bileceksiniz.
5. Keşke onu şaşmaz bir bilgiyle bilmiş olsaydınız.
6. Elbette ki, Cehennemi göreceksiniz.
7. Evet onu, gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.
8. Sonra o gün, dünyada size verilen nimetten sorguya çekileceksiniz.

0

YÜZYIL BÖLÜMÜ
(ASR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Yüzyıla andolsun!
2. Gerçekten insan yıkım içerisindedir.
3. Yalnız, inanıp iyi işler yaparak birbirilerine dirençli olmayı ve hakkı tutmayı öğütleyenler ise bunun dışındadır.

ÇEKİŞTİRME BÖLÜMÜ
(HÜMEZE SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Arkadan çekiştirmeyi alışkanlık edinen kimseye yazıklar olsun.
2. O ki, mal yığmış ve onu sayıp durmuştur.
3. Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanmaktadır.
4. Hayır, o, kesinlikle tutuşturulmuş bir ateşin içine atılacaktır.
5. O tutuşturulmuş ateşin ne olduğunu bilir misin sen?
6. O öyle bir ateştir ki, onu Allah tutuşturmuştur.
7. O, kalplere kadar işleyen bir ateştir.
8. Ve o ateş, inkarcıların üzerine kapatılıp kilitlenecektir.
9. Ki onlar, orada, uzun direklere bağlanmış bir halde olacaklardır.

0

FİL BÖLÜMÜ
(FİL SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi?
2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?
3. Üzerlerine sürü sürü kuşlar gönderdi.
4. Onlara balçıktan pişirilmiş sert taşlar atıyorlardı.
5. Böylece rabbin onları yenilmiş ekin yaprağına çeviriverdi.

o

KUREYŞ BÖLÜMÜ
(KUREYŞ SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Kureyş için sağlanan güvenlikten,
2. Onların yaz ve kış yolculuklarının kolaylaştırılmasından dolayı,
3. Artık onlar, bu kutsal evin rabbine kulluk etsinler.
4. Çünkü o, onları açlıktan kurtarıp doyurmuş ve her türlü korkudan korumuştur.

İYİLİK ETME BÖLÜMÜ
(MAUN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Dini yalanlayanı gördün mü?
2. İşte o, yetimi itip kakar.
3. Yoksulu doyurmaya yanaşmaz.
4. Gösteriş için Tanrı ya yakaranlara yazıklar olsun!
5. Onlar yakarışlarında aymazlık içindedirler.
6. Yaptıklarını gösteriş için yaparlar.
7. Üstelik iyilik edilmesine de engel olurlar.

KEVSER BÖLÜMÜ
(KEVSER SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Biz sana Kevser'i verdik.
2. Öyleyse rabbine kulluk et ve kurban kes.
3. Gerçekte soyu kesik olan sana hınç besleyendir.

İNKARCILAR BÖLÜMÜ
(KAFİRUN SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. De ki; "Ey inkarcılar;'
2. "Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam."
3. "Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz."
4. "Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim."
5. "Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz."
6. "Öyleyse sizin dininiz size, benim dinim de banadır."

o

YARDIM BÖLÜMÜ
(NASR SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Allah'ın yardımı ve zafer geldiğinde,
2. İnsanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini görürsün.
3. Öyleyse rabbini övgüyle yücelt ve ondan bağışlanma dile. Çünkü o, tövbeleri kabul edendir.

0

KURUSUN BÖLÜMÜ

(TEBBET SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. Ebu Leheb'in elleri kurusun, kurudu da zaten,
2. Ne malı kurtardı onu, ne de yapıp ettikleri...
3. Yakında o, alevli bir ateşin içine girecektir.
4. Karısı da o ateşe odun taşıyacaktır.
5. Ve boynunda hurma lifinden bir ip olacaktır.

0

İÇTENLİK BÖLÜMÜ

(İHLAS SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. De ki; "O Allah birdir."
2. "Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur."
3. "O, doğurmamış, doğurulmamıştır."
4. "Ve hiçbir şey ona denk değildir."

0

SABAH BÖLÜMÜ
(FELAK SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. De ki; "Sabahın rabbine sığınırım."
2. "Yarattığı şeylerin kötülüğünden!"
3. "Karanlığı çöktüğünde gecenin kötülüğünden!"
4. "Düğümlere üfleyerek büyü yapan üfürükçülerin kötülüğünden!"
5. "Ve kıskandığında kıskanç kişinin kötülüğünden!"

İNSANLAR BÖLÜMÜ
(NAS SURESİ)

Esirgeyen, Bağışlayan Allah'ın Adıyla...

1. De ki; "İnsanların rabbine sığınırım."
2. "İnsanların hakanına sığınırım."
3. "İnsanların ilahına sığınırım."
4. "O sinsi vesveseci Şeytanın kötülüğünden!"
5. "O ki, insanların kalplerine kuşku düşürür!"
6. "Gerek cinlerden gerekse insanlardan olan bu çeşit kişilerin kötülüğünden ben Allah'a sığınırım!"

KISA SÖZLÜK

Tanrı: Allah.

Tanrı elçisi: Peygamber.

En Yüksek Gök: İslam inancına göre göğün en yüksek katı, arş.

Ad halkı: Hz. Hud'un kendilerine peygamber olarak gönderildiği halk. Bugünkü Umman ve Yemen arasındaki bölgede yaşamıştır.

Semud halkı: Hz. Salih'in kendilerine Tanrı elçisi olarak gönderildiği halk. Bugünkü Ürdün bölgesinde yaşamıştır.

Kayırma: Birinin suçunun bağışlanması ya da dileğinin kabul edilmesi için o kimseyle Tanrı arasında yapılan aracılık, şefaat.

Kayırıcı: Şefaatçi.

Yaşamlık: Tanrının bütün yarattıklarına verdiği nimet, yiyecek, azık, rızık.

İleti: Mesaj, öğüt, Zikir, Uyarı.

Sunum: İhsan, fazl.

Diriliş günü: Kıyamet günü, mahşer günü, ahiret günü.

Secdelik: İslam'da ibadet edilen yer, mescit, cami, cemevi.

Kutsal Secdelik: Mescid - i Haram.

Evlilik hakkı: Mehir.

Varsıl: Zengin, Ganiy.

Çıyanlık: Hainlik.

Firavun han soyu: Firavungiller, Firavun ailesi, Firavun hanedanı.

Bildirim: Vahiy.

Bildirimde bulunmak: Vahiy göndermek, vahyetmek.

Buyruk olarak yazılmak: Farz kılınmak.

Buyruk olarak yazmak: Farz kılmak.

Göze: Pınar, kaynak.

Semah: Tanrıyı anmak için dönerek ve çeşitli hareketlerle tavaf etmek.

Tarihi yüce ev: Beyt - i atik, Kabe.

Halayık: Cariye, kadın köle.

Ayırt edici: Furkan, Kur'an'ın adlarından biri.

Güvenilir Ruh: Ruh'ul emin, Cebrail.

Tansık: Mucize.

Ilgın: Akdeniz bölgesinde yetişen bir ağaç veya ağaççık cinsi, Tamarix.

Usanç: Usanma duygusu.

Kurtulmalık: Fidye.

Bukağı: Pranga.

Yadsımak: Var olan bir şeyi yok saymak, yokumsamak, inkar etmek.

Yakarış: Dua. Kıyam, rüku, secde gibi hareketlerle yapılan ibadet.

Yalvarış: Yakarış.

Erdemli bilgi: Hikmet.

Erdem: Fazilet.

İki yüzlü: Münafık, inanmadığı halde inanmış görünen.

Ortak koşan: Müşrik.

İnkarcı: Kafir.

İnanan: Mümin.

Ehlibeyt: Hz. Muhammed, Hz. Ali, Hz Fatıma, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin'den oluşan beş yüce kişi.

Yoksulun hakkı: Zekat.

Kutsal ziyaret: Hac

Tubba halkı: îslam öncesi dönemde Yemen halkına verilen ad.

Tubba: Yemen Kralı.

Eyke halkı: "Eyke" kelimesi, sık ormanlık anlamına gelir. Kendilerine Hz. Şuayp, Tanrı elçisi olarak gönderilmiştir. Eyke halkı, Kızıl

Deniz sahilleri ile Medyen arasında yaşıyordu. Bozgunculuk, ölçü ve tartıda hile yapıyorlar, insanların haklarını eksik veriyorlardı.

Vedd: Nuh halkının taptığı putlardan biri.

Süva: Nuh halkının taptığı putlardan biri.

Yeğus: Nuh halkının taptığı putlardan biri.

Yeûk: Nuh halkının taptığı putlardan biri.

Nesr: Nuh halkının taptığı putlardan biri.

Lat: İslam öncesi Tanrı ya ortak koşan Arapların tapındığı putlardan biri.

Menat: İslam öncesi Tanrı ya ortak koşan Arapların tapındığı putlardan biri.

Uzza: İslam öncesi Tanrıya ortak koşan Arapların tapındığı putlardan biri.

Kureyş: Hz. Muhammed'in kabilesi olan Haşimilerin de mensup olduğu bir Arap kabileler konfederasyonu.

Yoksun: Mahrum.

Bağışlayıcı Tanrı: Rahman.

Cizye: İslam hukukunda Müslüman olmayanlardan alman bir vergi çeşidi.

Meyden halkı: Hz. Şuayp'in kendilerine peygamber olarak gönderildiği halk. Bugünkü Arap yarımadasını Kuzeybatı kısmında, Ürdün'ün Güneyinde yaşamıştır.

Ödeşme: Kısas.

Dolu: Kutsal içecek, dem, cennet içkisi.

Kendilerine kitap verilenler: Ehlikitap.